

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
2001/C 240 E/01	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF for så vidt angår foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer (KOM(2000) 42 endelig udg. — 2000/0040(COD)) ⁽¹⁾	1
2001/C 240 E/02	Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af regulativ nr. 104 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa vedrørende typegodkendelse af refleksanordninger til lange lastbiler og påhængskøretøjer dertil (KOM(2000) 161 endelig udg. — 2000/0061(AVC))	3
2001/C 240 E/03	Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (KOM(2000) 324 endelig udg. — 2000/0124(AVC))	4
2001/C 240 E/04	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side (KOM(2000) 324 endelig udg. — 2000/0124(AVC))	5
2001/C 240 E/05	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og medlemslandene i Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien, Brunei-Darussalam, Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam, til også at omfatte Laos (KOM(2000) 430 endelig udg. — 2000/0173(CNS))	41

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

2001/C 240 E/06	Forslag til Rådets forordning om videreførelse i op til et år af finansieringen af visse planer for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning, der blev godkendt i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72 (KOM(2000) 623 endelig udg. — 2000/0252(CNS)).....	44
2001/C 240 E/07	Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse (KOM(2000) 655 endelig udg. — 2000/0264(CNS)).....	46
2001/C 240 E/08	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse (KOM(2000) 655 endelig udg. — 2000/0264(CNS)).....	47
2001/C 240 E/09	Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse (KOM(2000) 656 endelig udg. — 2000/0263(CNS)).....	53
2001/C 240 E/10	Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse (KOM(2000) 656 endelig udg. — 2000/0263(CNS)).....	54
2001/C 240 E/11	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 96/92/EF og 98/30/EF om fælles regler for det indre marked for henholdsvis elektricitet og naturgas (KOM(2001) 125 endelig udg. — 2001/0077(COD)) ⁽¹⁾	60
2001/C 240 E/12	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling (KOM(2001) 125 endelig udg. — 2001/0078(COD)) ⁽¹⁾	72
2001/C 240 E/13	Forslag til Rådets direktiv om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (KOM(2001) 127 endelig udg. — 2001/0074(CNS)).....	79
2001/C 240 E/14	Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet (KOM(2001) 183 endelig udg. — 2001/0090(CNS)).....	88
2001/C 240 E/15	Ændret forslag til Rådets beslutning om oprettelse af et europæisk retligt netværk for civil- og handelssager (KOM(2001) 234 endelig udg. — 2000/0240(CNS)).....	101
2001/C 240 E/16	Forslag til Rådets forordning om finansiel fortiltrædelsesstøtte til Tyrkiet (KOM(2001) 230 endelig udg. — 2001/0097(CNS)).....	115

2001/C 240 E/17	Forslag til Rådets afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»PERICLES«-programmet) (KOM(2001) 248 endelig udg. — 2001/0105(CNS))	120
2001/C 240 E/18	Forslag til Rådets afgørelse om udvidelse af afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»PERICLES«-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som enhedsvaluta (KOM(2001) 248 endelig udg. — 2001/0106(CNS))	124
2001/C 240 E/19	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (KOM(2001) 272 endelig udg. — 2001/0115(COD))	125
2001/C 240 E/20	Forslag til Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Forbundsrepublikken Jugoslavien (KOM(2001) 277 endelig udg. — 2001/0112(CNS))	130
2001/C 240 E/21	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (KOM(2001) 296 endelig udg. — 1998/0315(COD))	133
2001/C 240 E/22	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/24/EF om dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer (KOM(2001) 145 endelig udg. — 2000/0136(COD)) ⁽¹⁾	146
2001/C 240 E/23	Forslag til Rådets afgørelse om andet bidrag fra Det Europæiske Fællesskab til Tjernobylnuklearreaktorfonden under Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (KOM(2001) 251 endelig udg. — 2001/0113(CNS))	157
2001/C 240 E/24	Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Handicapår 2003 (KOM(2001) 271 endelig udg. — 2001/0116(CNS))	160
2001/C 240 E/25	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (KOM(2001) 299 endelig udg. — 2000/0032(COD))	165
2001/C 240 E/26	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats for folkesundheden (2001-2006) (KOM(2001) 302 endelig udg. — 2000/0119(COD)) ⁽¹⁾	168
2001/C 240 E/27	Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum (KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0122(CNS)) ⁽¹⁾	194
2001/C 240 E/28	Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på strukturering af det europæiske forskningsrum (KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0123(CNS)) ⁽¹⁾	227

2001/C 240 E/29	Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006, som ved hjælp af direkte aktioner skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0124(CNS)) ⁽¹⁾	238
2001/C 240 E/30	Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 (Euratom) på området kerneenergi (KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0125(CNS)) ⁽¹⁾	249
2001/C 240 E/31	Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning og uddannelse 2002-2006, som gennemføres af Det Fælles Forskningscenter ved hjælp af direkte aktioner for Det Europæiske Atomenergifællesskab (KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0126(CNS)) ⁽¹⁾	259
2001/C 240 E/32	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug) (KOM(2001) 281 endelig udg. — 2001/0118(COD))	265
2001/C 240 E/33	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til omsætning (KOM(2001) 280 endelig udg. — 2001/0117(COD))	272
2001/C 240 E/34	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger (KOM(2001) 303 endelig udg. — 2000/0169(COD)) ⁽¹⁾	289
2001/C 240 E/35	Forslag til Rådets afgørelse om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med en særlig långivningsaktion til fordel for udvalgte miljøprojekter i området langs Ruslands Østersøkyst som led i den nordlige dimension (KOM(2001) 297 endelig udg. — 2001/0121(CNS))	295
2001/C 240 E/36	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (KOM(2001) 315 endelig udg. — 2000/0158(COD)) ⁽¹⁾	298
2001/C 240 E/37	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (KOM(2001) 316 endelig udg. — 2000/0159(COD)) ⁽¹⁾	303
2001/C 240 E/38	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik (KOM(2001) 317 endelig udg. — 2000/0035(COD)) ⁽¹⁾	305

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF for så vidt angår foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer

(2001/C 240 E/01)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 42 endelig udg. — 2000/0040(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 14. februar 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 70/220/EØF⁽¹⁾ af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer, senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/102/EF⁽²⁾, er et af særdirektiverne under den type-godkendelsesprocedure, som er fastlagt ved Rådets direktiv 70/156/EØF⁽³⁾ af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/91/EF⁽⁴⁾.
- (2) Direktiv 70/220/EØF fastlægger specifikationerne for prøvning af emissioner fra motorkøretøjer, der er omfattet af direktivet. Disse specifikationer bør tilpasses på baggrund af de seneste erfaringer og den hurtige teknologiske udvikling inden for egendiagnosesystemer.
- (3) Egendiagnosesystemer til køretøjer med motor med styret tænding, som helt eller delvis kører på LPG eller naturgas, er knap så langt fremme i udviklingen og kan derfor ikke påbydes for sådanne køretøjstyper før 2003.

(4) Direktiv 70/220/EØF bør ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 70/220/EØF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale forskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 76 af 6.4.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 334 af 28.12.1999, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 11 af 16.1.1999, s. 25.

BILAG

Punkt 8.1. i bilag I til direktiv 70/220/EØF affattes således:

»8.1. **Køretøjer med motor med styret tænding**

8.1.1. *Benzinmotorer*

Fra 1. januar 2000 for nye køretøjstypers vedkommende og fra 1. januar 2001 for alle køretøjstypers vedkommende skal køretøjer i klasse M1, undtagen køretøjer med en tilladt totalmasse på over 2 500 kg, og køretøjer i klasse N1, gruppe I, udstyres med et egendiagnosesystem til emissionsbegrænsning, jf. bilag XI.

Fra 1. januar 2001 for nye køretøjstypers vedkommende og fra 1. januar 2002 for alle køretøjstypers vedkommende skal køretøjer i klasse N1, gruppe II og III, og køretøjer i klasse M1 med en tilladt totalmasse på over 2 500 kg udstyres med et egendiagnosesystem til emissionsbegrænsning, jf. bilag XI.

8.1.2. *LPG- og naturgasdrevne køretøjer*

Fra 1. januar 2003 for nye køretøjstypers vedkommende og fra 1. januar 2006 for alle køretøjstypers vedkommende skal køretøjer i klasse M1, undtagen køretøjer med en tilladt totalmasse på over 2 500 kg, og køretøjer i klasse N1, gruppe I, som drives helt eller delvis med enten LPG eller naturgas, udstyres med et egendiagnosesystem til emissionsbegrænsning, jf. bilag XI.

Fra 1. januar 2006 for nye køretøjstypers vedkommende og fra 1. januar 2007 for alle køretøjstypers vedkommende skal køretøjer i klasse N1, gruppe II og III, og køretøjer i klasse M1 med en tilladt totalmasse på over 2 500 kg, som drives helt eller delvis med enten LPG eller naturgas, udstyres med et egendiagnosesystem til emissionsbegrænsning, jf. bilag XI.«

Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af regulativ nr. 104 fra FN's Økonomiske Kommission for Europa vedrørende typegodkendelse af refleksanordninger til lange lastbiler og påhængskøretøjer dertil

(2001/C 240 E/02)

KOM(2000) 161 endelig udg. — 2000/0061(AVC)

(Forelagt af Kommissionen den 27. marts 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 97/836/EF af 27. november 1997 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af overenskomsten under FN's Økonomiske Kommission for Europa om indførelse af ensartede tekniske forskrifter for hjulkøretøjer samt udstyr og dele, som kan monteres og/eller benyttes på hjulkøretøjer, samt vilkårene for gensidig anerkendelse af godkendelser, der er meddelt på grundlag af sådanne forskrifter («Overenskomst af 1958 som revideret») ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og artikel 4, stk. 2, andet led,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De ensartede forskrifter i regulativ nr. 104 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa vedrørende typegodkendelse af refleksanordninger til lange lastbiler og påhængskøretøjer dertil tilsigter at fjerne de tekniske hindringer for samhandelen med motorkøretøjer mellem de kontraherende parter, for så vidt angår refleksanordninger, samt at opnå en høj grad af sikkerhed og miljøbeskyttelse.
- (2) Der er givet meddelelse til de kontraherende parter om regulativ nr. 104, og det er trådt i kraft som bilag til overenskomsten af 1958, som revideret, over for de kontraherende parter, der ikke rettidigt har givet meddelelse om, at de ikke kan tilslutte sig det.
- (3) Regulativ nr. 104 bør integreres i EF-systemet for typegodkendelse af motorkøretøjer og således supplere gældende fællesskabslovgivning —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Det Europæiske Fællesskab tiltræder regulativ nr. 104 fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa vedrørende typegodkendelse af refleksanordninger til lange lastbiler og påhængskøretøjer dertil ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 346 af 17.12.1997, s. 78.

⁽²⁾ Jf. dokument E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505-Rév. 2/Add. 103.

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side

(2001/C 240 E/03)

KOM(2000) 324 endelig udg. — 2000/0124(AVC)

(Forelagt af Kommissionen den 23. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 310 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag til Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

Den aftale, hvorom Kommissionen og Rådet har ført forhandlinger, mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side bør undertegnes på Det Europæiske Fællesskabs vegne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste Artikel

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at undertegne partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side

(2001/C 240 E/04)

KOM(2000) 324 endelig udg. — 2000/0124(AVC)

(Forelagt af Kommissionen den 23. maj 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 310 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, andet punktum, og stk. 3, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 96 i partnerskabsaftalen kan en part, som skønner, at den anden part har misligholdt en forpligtelse vedrørende et af de i artikel 9 omhandlede væsentlige elementer, opfordre den anden part til konsultationer og under visse omstændigheder træffe egnede foranstaltninger, herunder om nødvendigt helt eller delvis suspendere anvendelsen af partnerskabsaftalen over for den pågældende part.
- (2) Ifølge artikel 97 i partnerskabsaftalen kan en part, som skønner, at der forekommer et alvorligt tilfælde af korrupsion, opfordre den anden part til konsultationer og under visse omstændigheder træffe passende foranstaltninger, herunder om nødvendigt helt eller delvis suspendere anvendelsen af partnerskabsaftalen over for den pågældende part.
- (3) Der bør fastlægges en effektiv procedure for tilfælde, hvor en part agter at træffe egnede foranstaltninger i medfør af artikel 96 og 97 i partnerskabsaftalen.
- (4) Fællesskabets holdning til anmodninger om undtagelser fra oprindelsesreglerne i protokol nr. 1 til AVS/EF-partnerskabsaftalen fastlægges af Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets afgørelse nr. ... af ...
- (5) Partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet i ... den ..., bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets

medlemsstater på den anden side med de dertil knyttede bilag og protokoller samt de til slutakten knyttede ensidige erklæringer fra Fællesskabet og fælleserklæringerne med andre parter godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til aftalen, bilagene, protokollerne og slutakten er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at deponere godkendelsesinstrumentet på Det Europæiske Fællesskabs vegne, jf. artikel 93, stk. 2.

Artikel 3

1. Når Rådet på Kommissionens eller en medlemsstats initiativ finder, at en AVS-stat ikke har overholdt sine forpligtelser med hensyn til et af de væsentlige elementer, der er omhandlet i partnerskabsaftalens artikel 9, eller i alvorlige tilfælde af korrupsion, anmoder det — undtagen i særlig hastende tilfælde — den berørte AVS-stat om at afholde konsultationer i overensstemmelse med partnerskabsaftalens artikel 96 og 97.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Under konsultationerne repræsenteres Fællesskabet af Rådets formandskab og Kommissionen.

2. Hvis der efter udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i artikel 96 og 97 for konsultationer, trods alle bestræbelser ikke er fundet nogen løsning, eller omgående, hvis der er tale om hastende tilfælde, eller hvis anmodningen om konsultationer afvises, kan Rådet i henhold til disse artikler efter forslag fra Kommissionen beslutte at træffe egnede foranstaltninger, herunder delvis suspension, med kvalificeret flertal.

I tilfælde af fuldstændig suspension af partnerskabsaftalens anvendelse i forhold til det berørte AVS-land træffer Rådet afgørelse med enstemmighed.

Disse foranstaltninger gælder, indtil Rådet efter den gældende procedure, der er omhandlet i stk. 1, har vedtaget en beslutning, som ændrer eller tilbagekalder de tidligere truffne foranstaltninger, eller eventuelt for den periode, der er angivet i beslutningen.

Med henblik herpå foretager Rådet regelmæssigt og mindst hver sjette måned en fornyet gennemgang af ovennævnte foranstaltninger.

Formanden for Rådet meddeler den berørte AVS-stat de således vedtagne foranstaltninger, inden de træder i kraft.

Rådets beslutning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Hvis foranstaltningerne vedtages umiddelbart, får

AVS-staten meddelelse om foranstaltningerne samtidig med, at den opfordres til at afholde konsultationer.

3. Europa-Parlamentet underrettes omgående fuldt ud om enhver beslutning, der vedtages i henhold til artikel 1 og 2.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

PARTNERSKABSAFTALE**mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater****PRÆAMBEL**

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Georgetown-aftalen om oprettelse af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den anden side,

som bekræfter deres tilsagn om at ville arbejde sammen om at realisere målene for udryddelse af fattigdom, for bæredygtig udvikling og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien,

som understreger, at de er besluttet på gennem samarbejde at yde et væsentligt bidrag til AVS-staternes økonomiske, sociale og kulturelle udvikling og større velfærd for deres befolkninger ved at hjælpe dem til at imødegå udfordringerne ved globaliseringen og ved at styrke AVS/EU-partnerskabet med sigte på at give globaliseringsprocessen en stærkere social dimension,

som på ny bekræfter, at de er villige til at revitalisere deres særlige indbyrdes forhold og til at følge en alsidig og integreret tilgang til et udvidet partnerskab på grundlag af politisk dialog, udviklingssamarbejde og økonomiske og handelsmæssige forbindelser,

som erkender, at et politisk klima, der kan sikre freden, sikkerheden og stabiliteten, respekten for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten samt god regeringsførelse er en integrerende del af langsigtet udvikling og som erkender, at de berørte lande selv i første række har ansvaret for at skabe et sådant klima,

som erkender, at en forsvarlig og bæredygtig økonomisk politik er en forudsætning for udvikling,

som henviser til De Forenede Nationers pagt og minder om verdenserklæringen om menneskerettigheder, resultaterne af Wien-konferencen af 1993 om menneskerettighederne, konventionerne om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om barnets rettigheder, konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, Genève-konventionerne af 1949 og de andre instrumenter i den humanitære folkeret, konvention af 1954 om statsløse personers retsstilling, Genève-konventionen af 1951 om flygtnings retsstilling, New York-protokollen af 1967 om flygtnings retsstilling,

som betragter Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den afrikanske pagt om menneskerettighederne og folkenes rettigheder og den amerikanske menneskerettighedskonvention som positive, regionale bidrag til overholdelsen af menneskerettighederne i Den Europæiske Union og AVS-staterne,

som henviser til Libreville- og Santo Domingo-erklæringerne fra AVS-staternes stats- og regeringschefer på topmøderne i 1997 og 1999,

som skønner, at de udviklingsmål og -principper, der blev vedtaget på De Forenede Nationers konferencer, og det mål, der blev fastsat af OECD's Komité for Udviklingsbistand, om at halvere tallet af personer, som lever i yderste fattigdom, inden 2015 er fremsynede og må ligge til grund for AVS/EU-samarbejdet inden for aftalens rammer,

som er særlig opmærksomme på de tilsagn, der blev afgivet på FN-konferencerne i Rio, Wien, Cairo, København, Beijing, Istanbul og Rom, og som erkender behovet for en yderligere indsats til at virkeliggøre målene og gennemføre handlingsprogrammerne fra disse fora,

som er stærkt indstillet på at sikre, at de grundlæggende arbejdstagerrettigheder respekteres under hensyn-
tagen til principperne i Den Internationale Arbejdsorganisations relevante konventioner,

som henviser til forpligtelserne inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen,

har vedtaget at indgå denne aftale:

DEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

MÅL, PRINCIPPER OG AKTØRER

Kapitel 1

Mål og principper

Artikel 1

Partnerskabets mål

Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og AVS-staterne på den anden side, i det følgende benævnt »part-
nerne«, indgår herved denne aftale for at befordre og frem-
skynde den økonomiske, kulturelle og sociale udvikling i
AVS-staterne med sigte på at bidrage til fred og sikkerhed og
fremme et stabilt og demokratisk politisk klima.

Partnerskabet fokuseres på at lempe og med tiden udrydde
fattigdom med det mål for øje at fremme bæredygtig udvikling
og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien.

Disse mål og parternes internationale forpligtelser giver næring
til alle udviklingsstrategier og realiseres gennem en integreret
tilgang, hvori der på samme tid tages hensyn til de politiske,
økonomiske, sociale og kulturelle samt miljømæssige aspekter
af udvikling. Partnerskabet skal danne en sammenhængende
ramme for støtte af hver af AVS-staternes udviklingsstrategier.

Bæredygtig vækst, udvikling af den private sektor, øget
beskæftigelse og bedre adgang til produktionsressourcer
indgår som elementer i disse rammer. Der ydes støtte til
respekt for individets rettigheder og opfyldelse af grundlæ-
gende behov, fremme af social udvikling og betingelserne for
en retfærdig fordeling af fordelene ved væksten. Der opmuntres
og ydes støtte til regional og subregional integration, som kan
befordre AVS-staternes indpasning i verdensøkonomien i
henseende til handel og investeringer. Opbygning af capaci-
teten hos aktørerne i udviklingen og forbedring af de institu-

tionelle rammer, der er nødvendige for den sociale samhø-
righed, for et demokratisk samfunds og en markedsøkonomis
rette funktion og for dannelse af et aktivt og organiseret civil-
samfund, indgår som en integrerende del i tilgangen. Der tages
systematisk hensyn til kvindernes situation og kønsaspektet på
alle områder — såvel politiske, økonomiske som sociale. Prin-
cipperne for bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og
miljøet bringes i anvendelse og integreres på alle planer i part-
nerskabet.

Artikel 2

Grundlæggende principper

AVS/EF-samarbejdet, der bygger på en retsorden og fælles insti-
tutioner, finder sted på grundlag af følgende hovedprincipper:

- parternes ligestilling og ejerskab til udviklingsstrategierne:
AVS-staterne fastlægger med henblik på realiseringen af
målene for partnerskabet udviklingsstrategier for deres
økonomier og samfund i fuld uafhængighed og under
behørigt hensyn til de væsentlige elementer, der er
omhandlet i artikel 9; partnerskabet skal anspore til de
berørte landes og befolkningers overtagelse af ejerskabet
til udviklingsstrategierne
- medvirken: foruden centralregeringen som hovedpartner er
partnerskabet åbent for deltagelse af forskellige aktører,
således at der opmuntres til inddragelse af alle samfunds-
grupper, herunder den private sektor og civilsamfundsorga-
nisationer, i det almene politiske, økonomiske og sociale liv
- dialogens grundlæggende rolle og opfyldelse af gensidige
forpligtelser: de forpligtelser, som parterne påtager sig
inden for rammerne af deres dialog, er grundlæggende for
deres partnerskab og deres samarbejdsforbindelser
- differentiering og regionalisering: samarbejdsordningerne
og -prioriteterne varierer efter en partners udviklingsniveau,
dens behov, dens resultater og dens langsigtede udviklings-
strategi. Der lægges særlig vægt på den regionale dimen-
sion. De mindst udviklede lande indrømmes særbehandling.
Indlandsstaters og østaters sårbarhed tages i betragtning.

Artikel 3

Virkeliggørelse af aftalens mål

Parterne træffer hver for sit vedkommende i henhold til denne aftale alle de generelle eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af aftalen, og lette opfyldelsen af målene heri. De afstår fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe disse mål i fare.

Kapitel 2

Aktørerne i partnerskabet

Artikel 4

Generel tilgang

AVS-staterne fastlægger suverænt principperne, strategierne og modellerne for udviklingen af deres økonomi og samfund. De opstiller sammen med Fællesskabet de i denne aftale omhandlede samarbejdsprogrammer. Parterne anerkender dog, at ikke-statslige aktører kan spille en supplerende rolle i og potentielt bidrage til udviklingsprocessen. Til dette formål skal ikke-statslige aktører, når det er hensigtsmæssigt og på de i aftalen fastlagte vilkår,

- informeres og inddrages i konsultationerne om samarbejds- politikker og -strategier, om prioriteterne for samarbejdet, særlig på områder, som optager dem eller direkte påvirker dem, og om den politiske dialog
- tildeles finansielle ressourcer på de i denne aftale fastlagte betingelser, til at støtte lokaludvikling
- inddrages i gennemførelsen af samarbejdsprojekter og -programmer på områder, som optager dem, eller hvor disse aktører har en komparativ fordel
- gives støtte til kapacitetsopbygning på områder af betydning til at styrke deres virkemidler, navnlig hvad angår organisation og repræsentation og oprettelse af konsultationsordninger, herunder kommunikations- og dialogkanaler, samt til at fremme strategiske alliancer.

Artikel 5

Information

Samarbejdet bidrager til at øge informationen og skabe større bevidsthed om de grundlæggende træk ved AVS/EU-partnerskabet. Samarbejdet skal også:

- anspore til partnerskab og opbygge forbindelser mellem AVS- og EU-aktører
- styrke netværksaktiviteter og udveksling af sagkundskab og erfaringer mellem aktørerne.

Artikel 6

Definitioner

1. Aktørerne i samarbejdet er:
 - a) Statslige (lokale, nationale og regionale)
 - b) Ikke-statslige:
 - den private sektor
 - erhvervslivet og arbejdsmarkedets parter, herunder fagforeningsorganisationer
 - civilsamfundet i alle dets former efter nationale kendetegn.
2. Parternes anerkendelse af ikke-statslige aktører afhænger af, i hvilket omfang de afhjælper befolkningens behov, deres specifikke kompetence, og hvorvidt deres organisation og ledelse er demokratisk og åben.

Artikel 7

Kapacitetsopbygning

Civilsamfundets bidrag til udviklingen kan øges ved at styrke samfundsorganisationer og almennyttige ikke-statslige organisationer på alle samarbejdsområder. Det forudsætter:

- at der opmuntres og ydes støtte til oprettelse og udvikling af sådanne organisationer
- at der skabes ordninger til at inddrage sådanne organisationer i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af udviklingsstrategier og -programmer.

AFSNIT II

DEN POLITISKE DIMENSION

Artikel 8

Politisk dialog

1. Parterne fører en løbende alsidig, afbalanceret og indgående politisk dialog, som skal føre til, at begge parter påtager sig forpligtelser.
2. Målet med denne dialog er at udveksle oplysninger, fremme den gensidige forståelse og lette vedtagelsen af fælles prioriteter og agendaer, særlig ved at anerkende de bestående forbindelser mellem de forskellige aspekter af forholdet mellem parterne og de forskellige samarbejdsområder, der er fastlagt ved denne aftale. Dialogen letter konsultationerne mellem parterne i internationale fora. Målet med dialogen er også at forhindre, at der opstår situationer, hvor den ene af parterne måtte skønne det nødvendigt at gøre brug af suspensionsklausulen.

3. Dialogen berører de ved aftalen fastlagte mål såvel som spørgsmål af fælles, generel, regional eller subregional interesse. Gennem dialogen bidrager parterne til fred, sikkerhed og stabilitet og fremmer et stabilt og demokratisk klima. Dialogen omfatter samarbejdsstrategier og globale og sektorspecifikke politikker, herunder miljøet, kønsaspektet, migration og spørgsmål vedrørende kulturarven.

4. Dialogen rettes bl.a. mod specifikke politiske spørgsmål af gensidig interesse eller af almindelig betydning for virkeliggørelsen af aftalens mål, som f.eks. våbenhandel, overdrevne militærudgifter, narkotika og organiseret kriminalitet eller etnisk, religiøs eller racebetinget diskrimination. Dialogen omfatter også en løbende vurdering af udviklingen med hensyn til menneskerettighederne, de demokratiske principper, retsstaten og god regeringsførelse.

5. En bredt anlagt politik til at fremme freden og forebygge, styre og løse voldelige konflikter spiller en fremtrædende rolle i denne dialog tillige med kravet om, at der tages fuldt hensyn til målet om fred og demokratisk stabilitet ved fastlæggelsen af de prioriterede områder for samarbejdet.

6. Dialogen føres på en fleksibel måde. Dialogen er formel eller uformel afhængigt af behovene og føres inden for eller uden for de institutionelle rammer, under passende former og på et passende niveau, herunder på regionalt, subregionalt eller nationalt niveau.

7. Regionale og subregionale organisationer samt repræsentanter for civilsamfundsorganisationer inddrages i denne dialog.

Artikel 9

Væsentlige elementer og grundlæggende element

1. Samarbejdet rettes mod bæredygtig udvikling med fokus på mennesket, som er den vigtigste aktør og modtager i udviklingsindsatsen; dette indebærer respekt for og fremme af alle menneskerettigheder.

Respekten for alle menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder respekten for de grundlæggende sociale rettigheder, demokratiet baseret på retsstaten og åben og ansvarlig regeringsførelse udgør en integrerende del af bæredygtig udvikling.

2. Parterne henviser til deres internationale forpligtelser og tilsagn vedrørende respekten for menneskerettighederne. De tilkendegiver på ny deres dybe respekt for menneskets værdighed og menneskerettighederne, som udgør det enkelte menneskes og de enkelte befolkningers legitime stræben.

Menneskerettighederne er universelle, udelelige og indbyrdes forbundet. Parterne forpligter sig til at fremme og beskytte alle grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder, såvel civile, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle. I denne forbindelse bekræfter parterne på ny princippet om ligestilling mellem mænd og kvinder.

Parterne bekræfter på ny, at demokratisering, udvikling og beskyttelse af de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne er indbyrdes forbundet og styrker hinanden gensidigt. De demokratiske principper er universelt anerkendte principper, der ligger til grund for statens organisation og således garanterer dens myndigheds legitimitet, dens handlingers lovlighed, som de afspejles i dens forfatnings-, lovgivnings- og reguleringssystem, samt tilstedeværelsen af partcipatoriske mekanismer. Hvert land udvikler på grundlag af universelt anerkendte principper sin demokratiske kultur.

Regeringsstrukturen og de forskellige myndigheders beføjelser bygger på retsstatsprincippet, som i særdeleshed omfatter reelle og tilgængelige retsmidler, et uafhængigt retssystem, der garanterer lighed for loven, og en udøvende magt, der er underlagt loven.

Respekten for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten, som ligger til grund for AVS/EU-partnerskabet, ligger til grund for parternes interne og eksterne politik og udgør væsentlige elementer i denne aftale.

3. Ved god regeringsførelse forstås i en politisk og institutionel sammenhæng, der respekterer menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten, en åben og ansvarlig forvaltning af de menneskelige ressourcer, naturressourcer og de økonomiske og finansielle ressourcer med sigte på en retfærdig og bæredygtig udvikling. Det indebærer klare beslutningsprocedurer hos de offentlige myndigheder, gennemsigtige og ansvarlige institutioner, lovens forrang i forvaltningen og fordelingen af ressourcerne og opbygning af kapacitet til at udarbejde og gennemføre foranstaltninger, der særlig sigter mod at forhindre og bekæmpe korruption.

God regeringsførelse, som ligger til grund for AVS/EU-partnerskabet, ligger til grund for parternes interne og eksterne forbindelser og udgør et grundlæggende element i denne aftale. Parterne er enige om, at kun alvorlige tilfælde af korruption, herunder bestikkelse, der fører til sådan korruption som defineret i artikel 97, udgør en krænkelse af dette element.

4. Partnerskabet støtter aktivt fremme af menneskerettighederne, processen for demokratisering, konsolidering af retsstaten og god regeringsførelse.

Disse områder vil være et vigtigt emne i den politiske dialog. Som led i denne dialog lægger parterne særlig vægt på igangværende forandringer og kontinuiteten i de opnåede resultater. I denne løbende vurdering tages der hensyn til hvert lands økonomiske, sociale, kulturelle og historiske sammenhæng.

De står også i fokus med hensyn til støtte til udviklingsstrategier. Fællesskabet yder støtte til politiske og institutionelle reformer og lovgivningsreformer og til opbygning af kapaciteten hos offentlige og private aktører og civilsamfundet som led i strategier, der vedtages i fællesskab af den berørte stat og Fællesskabet.

Artikel 10

Andre elementer i det politiske miljø

1. Parterne anser følgende elementer for at bidrage til at opretholde og befæste et stabilt og demokratisk politisk klima:

- bæredygtig og retfærdig udvikling, bl.a. med adgang til produktionsressourcerne, væsentlige tjenesteydelser og domstolene
- større inddragelse af et aktivt og organiseret civilsamfund og den private sektor.

2. Parterne anerkender, at de markedsøkonomiske principper, underbygget af gennemsigtige konkurrenceregler og en forsvarlig økonomisk politik og socialpolitik, bidrager til at virkeliggøre partnerskabets mål.

Artikel 11

Fredskonsolideringspolitik, forebyggelse og løsning af konflikter

1. Parterne fører en aktiv, alsidig og integreret politik for fredskonsolidering og forebyggelse og løsning af konflikter inden for partnerskabets rammer. Denne politik bygger på ejerskabsprincippet. Den rettes navnlig mod at opbygge en regional, subregional og national kapacitet og mod at forhindre voldelige konflikter på et tidligt stadium ved at angribe årsagerne hertil på en målrettet måde ved hjælp af en passende kombination af alle til rådighed værende midler.

2. Blandt aktiviteterne på området fredskonsolidering, forebyggelse og løsning af konflikter kan navnlig nævnes bistand til at skabe balance i de politiske, økonomiske, sociale og kulturelle muligheder for alle samfundsgrupper, til at styrke regeringsmyndighedernes legitimitet og effektivitet, til effektive mekanismer til på fredelig vis at forlige gruppeinteresser, til

at slå bro over kløften mellem forskellige samfundsgrupper samt til at støtte et aktivt og organiseret civilsamfund.

3. Blandt de relevante aktiviteter indgår også bl.a. støtte til mæglings-, forhandlings- og forsoningsbestrebelse, til en effektiv regional forvaltning af fælles, knappe naturressourcer, til demobilisering og genindpasning af tidligere kombattanter i samfundet, til at afhjælpe problemet med børnesoldater samt til en passende indsats til at lægge ansvarlige grænser for militærudgifterne og våbenhandelen, også gennem støtte til fremme og anvendelse af vedtagne standarder og adfærdskodekser. I denne sammenhæng lægges vægten særlig på at bekæmpe personelminer og modvirke en overdreven og ukontrolleret spredning af, ulovlig handel med og ophobning af håndvåben og lette våben.

4. I situationer med voldelige konflikter tager parterne alle hensigtsmæssige skridt til at forhindre en udbredelse af voldelighederne, til at begrænse dens spredning og til at lette en bilæggelse af bestående uoverensstemmelser ved fredelige midler. Opmærksomheden rettes særlig mod at sikre, at de finansielle ressourcer til samarbejdet anvendes i overensstemmelse med partnerskabets principper og mål, og mod at forhindre, at midler omdirigeres til krigsførelsesformål.

5. I post-konfliktsituationer tager parterne alle egnede skridt til at lette en tilbagevenden til fredelige og stabile forhold. Parterne drager omsorg for, at der etableres den nødvendige sammenhæng mellem nødforanstaltninger, rehabilitering og udviklingssamarbejdet.

Artikel 12

Sammenhæng i Fællesskabets politikker og deres indvirkning på partnerskabsaftalen

Uanset artikel 96 underretter Fællesskabet, såfremt det inden for rammerne af sine beføjelser påtænker at træffe en foranstaltning, som i henhold til aftalens mål kan berøre AVS-staternes interesser, i god tid disse herom. Med henblik herpå giver Kommissionen samtidig AVS-staternes sekretariat meddelelse om sit forslag til foranstaltninger af denne art. En anmodning om oplysninger kan ligeledes om nødvendigt indgives på AVS-staternes initiativ.

Efter anmodning fra disse finder der omgående konsultationer sted, således at der inden den endelige afgørelse kan tages hensyn til deres synspunkter, hvad angår virkningen af disse foranstaltninger.

Efter konsultationerne kan AVS-staterne desuden skriftligt forelægge Kommissionen deres synspunkter og fremsætte forslag til ændringer med angivelse af, hvorledes deres synspunkter bør imødekommes.

Imødekommer Fællesskabet ikke AVS-staternes anmodninger, underretter det dem hurtigst muligt herom med en angivelse af grundene hertil.

AVS-staterne modtager på forhånd, så vidt det er muligt, relevante oplysninger om disse afgørelses ikrafttræden.

Artikel 13

Migration

1. Spørgsmålet om migration er genstand for en dybtgående dialog inden for rammerne af AVS/EU-partnerskabet.

Parterne bekræfter på ny deres nuværende forpligtelser og tilsagn i henhold til folkeretten med hensyn til at respektere menneskerettighederne og fjerne alle former for diskrimination begrundet i oprindelse, køn, race, sprog og trosretning.

2. Parterne er enige om, at et partnerskab med hensyn til migration indebærer rimelig behandling af tredjelands statsborgere, som er lovligt bosiddende på deres område, en integrationspolitik, der sigter mod at give dem rettigheder og pålægge dem forpligtelser svarende til deres egne borgeres, styrkelse af ikke-forskelsbehandling på det økonomiske, sociale og kulturelle område og foranstaltninger mod racisme og fremmedhad.

3. Hver medlemsstat indrømmer arbejdstagere fra AVS-staterne, der er lovligt beskæftiget på dens område, en ordning, som for så vidt angår arbejdsvilkår, aflønning og afskedigelse udelukker enhver forskelsbehandling begrundet i nationalitet i forhold til dens egne statsborgere. Hver AVS-stat indrømmer desuden i denne forbindelse en lignende ikke-diskriminerende behandling af arbejdstagere, som er statsborgere i en medlemsstat.

4. Parterne skønner, at strategier til at lempe fattigdommen, at forbedre leve- og arbejdsvilkårene, at skabe beskæftigelse og at udvikle erhvervsuddannelse bidrager til på lang sigt at normalisere migrationsstrømmene.

Parterne tager i forbindelse med udviklingsstrategierne og den nationale og regionale programmering hensyn til struktursvagheder i tilknytning til migrationsstrømmene for at støtte den økonomiske og sociale udvikling i de regioner, hvorfra migranterne stammer, og for at lempe fattigdommen.

Fællesskabet støtter med nationale og regionale samarbejdsprogrammer uddannelse af AVS-statsborgere i deres oprindelsesland, i andre AVS-stater eller i Den Europæiske Unions medlemsstater. Parterne drager med hensyn til uddannelse i en medlemsstat omsorg for, at sådanne tiltag orienteres mod erhvervs-mæssig integration af AVS-statsborgere i deres oprindelsesland.

Parterne udarbejder samarbejdsprogrammer til at lette adgangen for studerende fra AVS-staterne til uddannelse, særlig ved hjælp af nye kommunikationsteknologier.

5. a) Ministerrådet undersøger inden for rammerne af den politiske dialog spørgsmål vedrørende ulovlig indvandring for om nødvendigt at fastlægge grundlaget for en forebyggende politik.

b) I denne sammenhæng er parterne navnlig enige om at sikre, at personers rettigheder og værdighed respekteres i forbindelse med enhver procedure for tilbagesendelse af ulovlige indvandrere til deres oprindelsesland. Myndighederne indrømmer dem i den forbindelse alle de for deres tilbagevenden nødvendige administrative faciliteter.

c) Parterne er tillige enige om, at:

i) — hver af Den Europæiske Unions medlemsstater på en AVS-stats anmodning og uden yderligere formaliteter skal acceptere tilbagevenden og tilbagetagelse af sådanne af deres statsborgere, som befinder sig ulovligt på denne stats område

— hver af AVS-staterne på en af Den Europæiske Unions medlemsstaters anmodning og uden yderligere formaliteter skal acceptere tilbagevenden og tilbagetagelse af sådanne af deres statsborgere, som befinder sig ulovligt på denne medlemsstats område.

Medlemsstaterne og AVS-staterne udstyrer til dette formål deres statsborgere med passende identitetspapirer.

Hvad angår Den Europæiske Unions medlemsstater, gælder forpligtelsen i henhold til dette stykke kun for personer, som betragtes som deres statsborgere i EF-sammenhæng i overensstemmelse med erklæring nr. 2 til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Hvad angår AVS-staterne, gælder denne forpligtelse kun for personer, der betragtes som deres egne statsborgere i overensstemmelse med deres respektive retssystemer.

ii) på anmodning af en af parterne indledes der forhandling med AVS-staterne med henblik på i god tro og under behørigt hensyn til de relevante regler i folkeretten at indgå bilaterale aftaler om specifikke forpligtelser med hensyn til deres statsborgeres tilbagetagelse og tilbagevenden. Sådanne aftaler skal også, hvis nogen af parterne skønner det nødvendigt, omfatte ordninger for tilbagetagelse af tredjelands statsborgere og statsløse personer. Aftalerne skal indeholde enkeltheder om, hvilke kategorier af personer der er omfattet af ordningerne, samt regler for disses tilbagetagelse og tilbagevenden.

Der vil blive ydet AVS-staterne passende bistand til at gennemføre disse aftaler.

- iii) i denne artikel forstås ved »parter« Fællesskabet, enhver af dets medlemsstater og enhver AVS-stat.

DEL 2

INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER

Artikel 14

De fælles institutioner

Denne aftales institutioner er Ministerrådet, Ambassadørudvalget og Den Blandede Parlamentariske Forsamling.

Artikel 15

Ministerrådet

1. Ministerrådet består af medlemmerne af Rådet for Den Europæiske Union og medlemmer af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber på den ene side og et medlem af hver AVS-stats regering på den anden side.

Formandskabet i Ministerrådet varetages på skift af et medlem af Rådet for Den Europæiske Union og et medlem af en AVS-stats regering.

Rådet træder som generel regel sammen en gang om året, og når det ellers er nødvendigt, i en form og med en geografisk sammensætning, der afspejler de anliggender, der skal behandles.

2. Ministerrådet har følgende opgaver:

- a) at føre den politiske dialog
- b) at vedtage politiske retningslinjer og træffe de nødvendige afgørelser om gennemførelsen af denne aftales bestemmelser, særlig vedrørende udviklingsstrategierne for de specifikke områder, der er omhandlet i denne aftale, eller ethvert andet område, der måtte vise sig at være relevant, og vedrørende procedurerne
- c) at undersøge og løse alle problemer, som vil kunne hæmme den rette gennemførelse af denne aftale eller udgøre en hindring for virkeliggørelsen af dens mål
- d) at sikre, at konsultationsordningerne fungerer gnidningsløst.

3. Ministerrådet træffer sine afgørelser ved fælles overenskomst mellem parterne. Ministerrådet er kun beslutningsdygtigt, hvis halvdelen af medlemmerne af Rådet for Den Europæiske Union, et medlem af Kommissionen og to tredjedele af de medlemmer, der repræsenterer AVS-staternes regering, er

til stede. Ethvert medlem af Ministerrådet, der ikke er i stand til at deltage, kan lade sig repræsentere. Repræsentanten udøver alle dette medlems rettigheder.

Det kan træffe afgørelser, der er bindende for parterne, og vedtage resolutioner, rette henstillinger og afgive udtalelser. Det behandler og tager hensyn til beslutninger og henstillinger fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling.

Ministerrådet fører en løbende dialog med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer og andre af civilsamfundet aktører i AVS-staterne og EU. Der kan med henblik herpå afholdes konsultationer side om side med Ministerrådets møder.

4. Ministerrådet kan uddelegere beføjelser til Ambassadørudvalget.

5. Ministerrådet fastlægger sin forretningsorden inden seks måneder efter denne aftales ikrafttræden.

Artikel 16

Ambassadørudvalget

1. Ambassadørudvalget består af den faste repræsentant for hver medlemsstat ved EU og en repræsentant for Kommissionen på den ene side og chefen for hver AVS-stats mission ved EU.

Formandskabet for Ambassadørudvalget varetages på skift af en fast repræsentant for en medlemsstat, udpeget af Fællesskabet, og af en missionschef for en AVS-stat, udpeget af AVS-staterne.

2. Udvalget bistår Ministerrådet ved udførelsen af dets hverv og udfører alle mandater, som det pålægges af Rådet. Det overvåger i denne sammenhæng aftalens gennemførelse og fremskridt i retning af virkeliggørelsen af dens mål.

Ambassadørudvalget mødes med regelmæssige mellemrum, navnlig for at forberede Rådets samlinger og ellers når det er nødvendigt.

3. Udvalget fastsætter sin forretningsorden inden seks måneder efter denne aftales ikrafttræden.

Artikel 17

Den Blandede Parlamentariske Forsamling

1. Den Blandede Parlamentariske Forsamling består af lige mange medlemmer af EU- og AVS-repræsentanter. Medlemmerne af Den Blandede Parlamentariske Forsamling er medlemmer af Europa-Parlamentet på den ene side og parlamentsmedlemmer eller i mangel heraf repræsentanter udpeget af hver AVS-stat på den anden side. Findes der ikke noget parlament, skal Den Blandede Parlamentariske Forsamling på forhånd godkende tilstedeværelsen af en repræsentant fra den berørte AVS-stat.

2. Den Blandede Parlamentariske Forsamling, som er et rådgivende organ, har til opgave:

- at fremme den demokratiske proces gennem dialog og konsultation
- at lette en større forståelse mellem Den Europæiske Unions og AVS-staternes befolkninger og at gøre befolkningen opmærksom på udviklingsspørgsmål
- at drøfte emner med berøring til udvikling og AVS/EU-partnerskabet
- at vedtage resolutioner og rette henstillinger til Ministerrådet med sigte på at virkeliggøre denne aftales mål.

3. Den Blandede Parlamentariske Forsamling afholder to plenarmøder om året, skiftevis i Den Europæiske Union og i en AVS-stat. Der kan med henblik på at styrke den regionale integration og befordre samarbejdet mellem nationale parlamenter tilrettelægges møder mellem EU- og AVS-parlamentsmedlemmer på regionalt eller subregionalt plan.

Den Blandede Parlamentariske Forsamling fører løbende kontakter med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og økonomiske interesseorganisationer og andre af civilsamfundet aktører i AVS-staterne og EU for at indhente deres synspunkter om virkeliggørelsen af denne aftales mål.

4. Den Blandede Parlamentariske Forsamling fastsætter sin forretningsorden inden seks måneder efter denne aftales ikrafttræden.

DEL 3

SAMARBEJDSSTRATEGIER

Artikel 18

Samarbejdsstrategierne baseres på udviklingsstrategierne og det økonomiske og handelsmæssige samarbejde, som er indbyrdes forbundet og supplerer hinanden. Parterne drager omsorg for, at aktiviteterne på begge ovennævnte områder gensidigt forstærker hinanden.

AFSNIT I

UDVIKLINGSSTRATEGIER

Kapitel 1

Generelle rammer

Artikel 19

Principper og mål

1. Det centrale mål for AVS/EU-samarbejdet er at lempe fattigdommen og med tiden udrydde den, en bæredygtig udvikling og en gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien. På denne baggrund skal samarbejdsrammerne og -reglerne nøje afpasses efter hver AVS-stats egne forhold, fremme lokalt ejerskab til økonomiske og sociale reformer og inddragelse af den private sektor og civilsamfundets aktører i udviklingsprocessen.

2. Samarbejdet skal referere til konklusionerne af De Forenede Nationers konferencer og til de mål og handlingsprogrammer, som er vedtaget på internationalt plan, og til opfølgningen heraf som grundlag for udviklingsprincipperne. Samarbejdet skal også referere til de internationale mål for udviklings-samarbejde, og der lægges særlig vægt på anvendelse af kvalitative og kvantitative fremskridtsindikatorer.

3. De statslige og ikke-statslige aktører i hver AVS-stat indleder konsultationer om landeudviklingsstrategier og søger samfundets opbakning heraf.

Artikel 20

Tilgangen

1. Målene for AVS/EU-udviklingssamarbejdet virkeliggøres på basis af integrerede strategier, som omfatter økonomiske, sociale, kulturelle, miljømæssige og institutionelle elementer, der skal være lokal ejendom. Samarbejdet danner dermed en sammenhængende, mulighedsskabende ramme for støtte af AVS-staternes egne udviklingsstrategier, som sikrer komplementaritet og samvirke mellem de forskellige elementer. AVS/EU-samarbejdsstrategierne rettes således inden for rammerne af AVS-staternes udviklingspolitik og reformer mod:

- a) at opnå en hurtig og vedvarende jobskabende økonomisk vækst, at udvikle den private sektor, at øge beskæftigelsen, at forbedre adgangen til produktionsvirksomhed og produktionsressourcer og at befordre det regionale samarbejde og den regionale integration
- b) at fremme den menneskelige og sociale udvikling og bidrage til at sikre en bred og retfærdig fordeling af fordelene ved væksten samt at fremme ligestilling mellem kønnene

c) at fremme samfundenes kulturelle værdier og et specifikt samvirke mellem økonomiske, politiske og sociale elementer

d) at fremme reform og udvikling af institutioner, at styrke institutioner, der er nødvendige til at befæste demokratiet, god regeringsførelse og for effektive og konkurrenceprægede økonomier og at opbygge kapacitet til udvikling og partnerskab, og

e) at fremme miljømæssig bæredygtighed, regenerering og bedste fremgangsmåder samt bevarelse af naturressourcegrundlaget.

2. Der tages hensyn til integration af følgende emner eller tværgående emner på alle samarbejdsområder: kønsaspektet, miljøanliggende og udvikling af institutioner og kapacitetsopbygning. Der kan ydes EF-støtte på disse områder.

3. De detaljerede bestemmelser vedrørende udviklings samarbejds mål og -strategier, navnlig sektorpolitikker og -strategier, indarbejdes i et kompendium, der skal udgøre de praktiske retningslinjer for specifikke områder eller sektorer i samarbejdet. Disse bestemmelser kan revideres, nyovervejes og/eller ændres af Ministerrådet på basis af en henstilling fra AVS/EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering.

Kapitel 2

Støtteområder

Afdeling 1: Økonomisk udvikling

Artikel 21

Udvikling af investeringer og den private sektor

1. Samarbejdet støtter de nødvendige økonomiske og institutionelle reformer og politikker på nationalt og/eller regionalt plan for at skabe et gunstigt klima for private investeringer samt udvikling af en dynamisk, levedygtig og konkurrence-dygtig privat sektor. Samarbejdet støtter endvidere:

a) fremme af en dialog og et samarbejde mellem den offentlige og private sektor

b) udvikling af iværksætterevner og forretningskultur

c) privatisering og virksomhedsreform, og

d) udvikling og modernisering af forligs- og voldgiftssystemerne.

2. Samarbejdet støtter tillige foranstaltninger til at forbedre kvaliteten og disponibiliteten af og adgangen til finansielle og

ikke-finansielle tjenesteydelser til private virksomheder, såvel formelle som uformelle, ved at:

a) befordre strømmen af privat opsparing, såvel indenlandsk som udenlandsk, til finansiering af private virksomheder gennem støtte til politik for udvikling af en moderne finanssektor, herunder kapitalmarkedet, finansieringsinstitutioner og bæredygtige mikrofinansiering

b) udvikle og styrke erhvervsinstitutioner og formidlere, sammenslutninger, handelskamre og lokale tjenesteydere fra den private sektor, der støtter og leverer ikke-finansielle tjenesteydelser til virksomhederne, f.eks. på det erhvervmæssige, tekniske, ledelsesmæssige, uddannelsesmæssige og handelsmæssige område, og

c) støtte institutioner, programmer, aktiviteter og initiativer, som bidrager til udvikling og overførelse af teknologi og knowhow og optimal praksis på alle områder inden for virksomhedsledelse.

3. Samarbejdet fremmer erhvervsudviklingen med finansgarantifaciliteter og faglig bistand til at befordre og støtte oprettelse, etablering, udvidelse, diversificering, rehabilitering, omstrukturering, modernisering eller privatisering af dynamiske, levedygtige og konkurrence-dygtige virksomheder i alle erhvervsgræne samt finansielle formidlere såsom institutioner for udviklingsfinansiering og risikovillig kapital og leasing-selskaber ved at:

a) skabe og/eller udbygge finansieringsinstrumenter i form af investeringskapital

b) forbedre adgangen til væsentlige inputs som f.eks. erhvervsinformation og rådgivnings-, konsulent- eller faglige bistandstjenester

c) forbedre eksportvirksomheden, særlig gennem kapacitetsopbygning på alle handelsrelaterede områder, og

d) anspore til samvirke mellem virksomheder, netværk og samarbejde, også med sigte på overførelse af teknologi og knowhow på nationalt, regionalt og AVS/EU-plan samt partnerskaber med private udenlandske investorer, som er forenelige med målene og retningslinjerne for AVS/EU-udviklings samarbejdet.

4. Samarbejdet støtter udvikling af mikrovirksomheder gennem bedre adgang til finansielle og ikke-finansielle tjenesteydelser, en hensigtsmæssig politik og lovgivning for deres udvikling, og levering af uddannelses- og informationstjenesteydelser om optimal praksis inden for mikrofinansiering.

5. I støtten til udvikling af investeringer og den private sektor indgår aktioner og initiativer på det makro-, meso- og mikroøkonomiske plan.

Artikel 22

Makroøkonomiske og strukturbetingede reformer og politikker

1. Samarbejdet støtter AVS-staternes bestræbelser inden for:
 - a) makroøkonomisk vækst og stabilitet på basis af en disciplineret finans- og pengepolitik, som medfører et fald i inflationen og en forbedring af balancen over for udlandet og på budgettet, en styrkelse af finansdisciplinen, en forbedring af gennemsigtigheden i budgettet og dets effektivitet, en forbedring af finanspolitikken med hensyn til kvalitet, retfærdig fordeling og sammensætning, og
 - b) strukturpolitikker til at styrke de forskellige aktørers rolle, særlig den private sektors, og at skabe et klima, der kan befordre erhvervsvirksomhed, investeringer og beskæftigelse
 - i) at liberalisere handels- og valutaordningerne og indføre konvertibilitet på de løbende poster under hensyntagen til de særlige forhold i hvert land
 - ii) at styrke reformer på arbejds- og produktmarkederne
 - iii) at ansøre til reform af finanssystemerne, som kan bidrage til levedygtige systemer inden for bankvæsen og udenfor, kapitalmarkederne og finansielle tjenesteydelser, herunder mikrofinansiering
 - iv) at forbedre kvaliteten af private og offentlige tjenesteydelser, og
 - v) at opmuntre til regionalt samarbejde og gradvis integration af makroøkonomisk og monetær politik.
2. Ved udformningen af makroøkonomisk politik og strukturtilpasningsprogrammer tages der hensyn til de berørte landes sociopolitiske baggrund og institutionelle kapacitet, tillige med at der sikres en positiv indvirkning på fattigdomslempelsen og adgangen til social service, med udgangspunkt i følgende principper:
 - a) AVS-staterne påtager sig i første række ansvaret for at analysere de problemer, der skal løses, og at udforme og gennemføre reformerne
 - b) støtteprogrammerne tilpasses den særlige situation i hver enkelt AVS-stat, og der tages heri hensyn til de sociale, kulturelle og miljømæssige forhold i AVS-staterne
 - c) AVS-staternes ret til at bestemme, i hvilken retning deres udviklingsstrategier og -prioriteter skal gå, og i hvilken rækkefølge, anerkendes og respekteres

- d) reformtempoet skal være realistisk og foreneligt med hver af AVS-staternes kapacitet og ressourcer, og
- e) kommunikationen og oplysningen af befolkningen om de økonomiske og sociale reformer og politikker skal styrkes.

Artikel 23

Udvikling af erhvervssektoren

Samarbejdet støtter en bæredygtig politik og institutionelle reformer og de nødvendige investeringer til at skabe en retfærdig adgang til erhvervsvirksomhed og produktionsressourcer, navnlig:

- a) bedre erhvervsuddannelsessystemer til at øge produktiviteten i både den formelle og uformelle sektor
- b) kapital, kredit, jord, særlig med hensyn til ejendomsret og udnyttelse
- c) strategier for landdistrikter til at danne ramme for en partcipatorisk, decentral planlægning, ressourceallokering og forvaltning
- d) strategier for landbrugsproduktion, national og regional fødesikkerhedspolitik, bæredygtig udvikling af vandressourcer og fiskeri samt havets ressourcer i AVS-staternes eksklusive økonomiske zone. I eventuelle fiskeriaftaler, der måtte blive forhandlet mellem Fællesskabet og AVS-staterne, tages der behørigt hensyn til foreneligheden med udviklingsstrategier på området
- e) økonomisk og teknologisk infrastruktur og service, herunder transport, telekommunikationssystemer, kommunikationstjenester og udvikling af informationssamfundet
- f) udvikling af konkurrencedygtige industri-, mine- og energisektorer sammen med opmuntring til inddragelse og udvikling af den private sektor
- g) udvikling af handel, herunder fremme af redelig handelspraksis
- h) udvikling af erhvervsvirksomhed, finans- og bankvæsen og andre servicesektorer
- i) udvikling af turisme
- j) udvikling af videnskabelig og teknologisk infrastruktur og forskningsinfrastruktur og tjenesteydelser, herunder forbedring, overførsel og overtagelse af ny teknologi, og
- k) styrkelse af produktionskapaciteten, særlig i den offentlige og private sektor.

Artikel 24

Turisme

Samarbejdet skal rettes mod en bæredygtig udvikling af turistindustrien i AVS-staterne og underregioner, idet erkendes den voksende betydning af væksten i servicesektoren i AVS-staterne og udvidelsen af deres globale handel, turistindustriens evne til at stimulere andre erhvervssektorer og den rolle, den kan spille med hensyn til udryddelse af fattigdom.

Samarbejdsprogrammer og -projekter skal støtte AVS-staternes bestræbelser på at tilvejebringe lovgivning og institutioner samt ressourcer og på at forbedre disse med henblik på udformning og gennemførelse af bæredygtige politikker og programmer på turistområdet, samt bl.a. forbedre sektorens konkurrencestilling, særlig SMV'ers, investeringsstøtte og -fremme, produktudvikling, herunder udvikling af indfødte kulturer i AVS-staterne, og styrke forbindelsen mellem turisme og andre erhvervssektorer.

Afdeling 2: Social og menneskelig udvikling

Artikel 25

Udvikling af den sociale sektor

1. Samarbejdet støtter AVS-staternes bestræbelser på at udforme generelle og sektorspecifikke politikker, der kan forbedre dækningen og kvaliteten af og adgangen til grundlæggende social infrastruktur og service, idet der tages hensyn til lokale behov og de mest sårbare og ugunstigt stillede befolkningsgruppers specifikke krav for således at mindske ulighederne med hensyn til adgang til denne service. Der sættes særlig ind på at garantere et passende niveau for det offentlige udgifter til den sociale sektor. I denne sammenhæng retter samarbejdet sig mod:

- a) bedre uddannelse- og erhvervsuddannelsesmuligheder og opbygning af faglig kapacitet og færdigheder
- b) bedre sundhedssystemer og ernæring, eliminering af sult og underernæring, passende fødevarerforsyning og -sikkerhed
- c) indarbejdelse af befolkningssspørgsmål i udviklingsstrategier for at forbedre den reproduktive sundhed, den primære sundhedspleje, familieplanlægning og forhindring af omskæring af kvinder
- d) fremme af bekæmpelsen af HIV/AIDS

e) forbedring af sikkerheden ved vand til husholdningsbrug og bedre adgang til uforurennet vand og passende sanitetsforhold

f) forbedring af adgangen til passende boliger for alle til en overkommelig pris ved hjælp af støtte til programmer for socialt boligbyggeri og forbedring af byudviklingen, og

g) fremme af partcipatoriske metoder for social dialog samt respekt for de grundlæggende sociale rettigheder.

2. Samarbejdet støtter også kapacitetsopbygning på det sociale område med f.eks. programmer for uddannelse i udformning af socialpolitik og moderne metoder for forvaltning af sociale projekter og programmer, politik, der kan fremme teknologisk innovation og forskning, opbygning af lokal sagkundskab og fremme af partnerskaber og rundbordsdiskussioner på nationalt og/eller regionalt plan.

3. Samarbejdet fremmer og støtter udformningen og gennemførelsen af politik og systemer for social beskyttelse og socialsikring for at øge den sociale samhørighed og befordre selvhjælp og samfundssolidaritet. Støtten rettes bl.a. mod initiativer, der bygger på økonomisk solidaritet, navnlig oprettelse af socialudviklingsfonde, der er tilpasset lokale behov og aktører.

Artikel 26

Ungdomsanliggender

Samarbejdet støtter også udformningen af en sammenhængende og alsidig politik til at realisere de unges muligheder, således at de bedre integreres i samfundet og bedre kan realisere deres fulde potentiel. I denne sammenhæng støtter samarbejdet politik, foranstaltninger og tiltag, der retter sig mod:

- a) at beskytte børns og unges rettigheder, særlig pigers
- b) at udnytte de unges færdigheder, energi, nyskabende evner og potentiel til at forbedre deres økonomiske, sociale og kulturelle muligheder og øge deres beskæftigelsesmuligheder i produktionssektoren
- c) at hjælpe samfundsbaseerede institutioner med at give børn mulighed for at udvikle deres fysiske, psykologiske, sociale og økonomiske potentiel, og
- d) at genindpasse børn i samfundet i post-konfliktsituationer ved hjælp af rehabiliteringsprogrammer.

*Artikel 27***Kulturel udvikling**

Samarbejdet på dette område rettes mod:

- a) at indarbejde den kulturelle dimension på alle niveauer i udviklingssamarbejdet
- b) at anerkende, bevare og fremme kulturværdier og -identiteter med sigte på en tværkulturel dialog
- c) at anerkende, bevare og fremme kulturarvens værdi, at støtte kapacitering i denne sektor, og
- d) at opbygge kulturbrancher og forbedre markedsadgangsvilkårene for kulturgoder og -tjenester.

Afdeling 3: Regionalt samarbejde og regional integration

*Artikel 28***Generel tilgang**

Samarbejdet yder reel bistand til at realisere de mål og prioriteter, som AVS-staterne selv har sat sig for regionalt og subregionalt samarbejde og integration, herunder mellemregionalt samarbejde og samarbejde AVS-staterne imellem. Det regionale samarbejde kan også involvere OLT og perifert beliggende regioner. I denne sammenhæng retter støtten som led i samarbejdet sig mod:

- a) at ansøre til gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien
- b) at fremskynde økonomisk samarbejde og udvikling både inden for og mellem AVS-staternes regioner
- c) at fremme den frie bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser, kapital, arbejdskraft og teknologi mellem AVS-staterne
- d) at fremskynde diversificeringen af AVS-staternes økonomier og koordination og harmonisering af de regionale og subregionale samarbejdspolitikker, og
- e) at fremme og udvide handelen mellem og inden for AVS-staterne og med tredjelande.

*Artikel 29***Regional økonomisk integration**

Samarbejdet på området regional økonomisk integration støtter:

- a) udvikling og styrkelse af kapaciteten hos:
 - i) institutioner og organisationer for regional integration, som AVS-staterne har oprettet til at fremme det regionale samarbejde og den regionale integration, og
 - ii) nationale regeringer og parlamenter i anliggender vedrørende regional integration
- b) inddragelse af de mindst udviklede af AVS-staterne i oprettelsen af regionale markeder og adgang for dem til fordelene derved
- c) gennemførelse af en sektorreformpolitik på regionalt plan
- d) liberalisering af samhandel og betalinger
- e) stimulering af investeringerne, både udenlandske og indenlandske, og andre initiativer til regional eller subregional økonomisk integration, og
- f) dækning af nettoovergangsomkostningerne ved den regionale integration for budgetressourcerne og betalingsbalancen.

*Artikel 30***Regionalt samarbejde**

1. Samarbejdet på området regionalt samarbejde støtter en lang række funktioner og emner, som specifikt bidrager til at afhjælpe fælles problemer og giver mulighed for stordriftsfordele, navnlig:
 - a) infrastruktur, særlig transport og kommunikation og sikkerheden derved, samt tjenesteydelser, herunder udvikling af regionale muligheder på området informations- og kommunikationsteknologi
 - b) miljøet, forvaltning af vandressourcer og energi
 - c) sundhed og uddannelse
 - d) forskning og teknologisk udvikling
 - e) regionale initiativer til katastrofeberedskab og lindring af virkninger heraf, og
 - f) andre områder som f.eks. våbenbegrænsning, bekæmpelse af narkotika, organiseret kriminalitet, hvidvaskning af penge, bedrageri og korruption.

2. Samarbejdet støtter også ordninger og initiativer for samarbejde mellem og inden for AVS-staterne.

3. Samarbejdet hjælper til at fremme og udbygge en regional politisk dialog på områder som forebyggelse og løsning af konflikter, menneskerettighederne og demokratisering, udvekslinger, netværkssvirksomhed og fremme af mobiliteten blandt de forskellige aktører i udviklingsarbejdet, særlig fra civilsamfundet.

Afdeling 4: Tematiske og tværgående anliggender

Artikel 31

Kønsaspektet

Samarbejdet hjælper til at styrke politikker og programmer, der kan forbedre, sikre og øge lige deltagelse af mænd og kvinder på alle områder af det politiske, økonomiske, sociale og kulturelle liv. Samarbejdet hjælper til at forbedre kvinders adgang til alle ressourcer, som er nødvendige til, at de til fulde kan udøve deres grundlæggende rettigheder. Samarbejdet skaber mere specifikt passende rammer for:

- a) at tage behørigt hensyn til kønsaspektet på alle niveauer i udviklingssamarbejdet, også makroøkonomiske politikker, strategier og foranstaltninger, og
- b) at anspore til, at der træffes specifikke positive forholdsregler til fordel for kvinder, f.eks.:
 - i) inddragelse i national og lokal politik
 - ii) støtte af kvindeorganisationer
 - iii) adgang til grundlæggende social service, særlig uddannelse og erhvervsuddannelse, sundhedspleje og familieplanlægning
 - iv) adgang til produktionsressourcerne, særlig jord og kredit, og til arbejdsmarkedet, og
 - v) særligt hensyn til kvinderne i forbindelse med nødhjælp og rehabilitering.

Artikel 32

Miljø og naturressourcer

1. Samarbejdet om miljøbeskyttelse og rationel udnyttelse og forvaltning af naturressourcerne rettes mod:

- a) integrering af miljøbæredygtighed i alle aspekter af udviklingssamarbejdet og støtte af programmer og projekter, der gennemføres af de forskellige aktører
- b) opbygning og/eller styrkelse af den videnskabelige, tekniske menneskelige og institutionelle kapacitet hos alle aktører i miljøsammenhæng med henblik på forvaltning af miljøet
- c) støtte af specifikke foranstaltninger og ordninger til at behandle kritiske spørgsmål vedrørende bæredygtig forvaltning, også med berøring til nuværende og fremtidige regionale og internationale forpligtelser vedrørende mineral- og naturressourcer, så som:
 - i) tropiske skove, vandressourcer, kyst-, hav- og fiskeriresourcer, dyrelivet, jordbund, biodiversitet
 - ii) beskyttelse af skrøbelige økosystemer (f.eks. koralrev)
 - iii) vedvarende energikilder, navnlig solenergi og energi-effektivitet
 - iv) bæredygtig land- og byudvikling
 - v) ørkendannelse, tørke og afskovning
 - vi) innoverende løsninger på bymiljøproblemer, og
 - vii) fremme af bæredygtig turisme
- d) anliggender i forbindelse med transport og bortskaffelse af farligt affald.

2. I samarbejdet tages der hensyn til:

- a) små AVS-østaters sårbarhed, særlig truslen fra klimaændringer
- b) de voksende problemer med tørke og ørkendannelse, navnlig i de mindst udviklede lande og inlandsstater, og
- c) udvikling af institutioner og styrkelse af kapacitet.

Artikel 33

Udvikling af institutioner og styrkelse af kapacitet

1. Samarbejdet beskæftiger sig systematisk med de institutionelle aspekter og støtter i denne sammenhæng AVS-staternes bestræbelser på at opbygge og styrke strukturer, institutioner og procedurer, der bidrager til:

- a) at fremme og støtte demokratiet, menneskets værdighed, social retfærdighed og pluralisme under fuld respekt for samfundenes forskellighed
- b) at fremme og støtte den universelle og fuldstændige respekt for og overholdelse og beskyttelse af alle menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder
- c) at udvikle og styrke retsstaten og at forbedre adgangen til domstolene og samtidig garantere retssystemernes kompetence og uafhængighed, og
- d) at sikre en åben og ansvarlig regeringsførelse og administration i alle offentlige institutioner.

2. Parterne arbejder sammen om at bekæmpe bestikkelse og korruption i alle deres samfund.

3. Samarbejdet støtter AVS-staternes bestræbelser på at udvikle deres offentlige institutioner, således at de bliver en drivende kraft i væksten og udviklingen, og på at gøre statslig service mere effektiv, hvor den berører almindelige mennesker i deres dagligliv. I denne sammenhæng støtter samarbejdet reform, rationalisering og modernisering af den offentlige sektor. Samarbejdet fokuserer navnlig på:

- a) reform og modernisering af den offentlige tjeneste
- b) lov- og retsreform og modernisering af retssystemerne
- c) forbedring og styrkelse af den offentlige finansforvaltning
- d) fremskyndelse af reformer i bank- og finanssektoren
- e) forbedring af forvaltningen af offentlige aktiver og reform af procedurerne for offentlige indkøb, og
- f) politisk, administrativ, økonomisk og finansiel decentralisering.

4. Samarbejdet hjælper også til at genskabe og/eller forbedre kapaciteten i offentlige sektorer af stor betydning og at støtte institutioner, der er nødvendige til at underbygge en markedsøkonomi, særlig med støtte til:

- a) at opbygge den nødvendige lovgivnings- og reguleringskapacitet til at styre en markedsøkonomi, herunder konkurrence- og forbrugerpolitik
- b) at forbedre kapaciteten til at analysere, planlægge, udforme og gennemføre politikker, særlig på det økonomiske, sociale, miljømæssige område og inden for forskning, videnskab og teknologi og innovation

c) at modernisere, styrke og reformere finans- og valutainstitutionerne og forbedre procedurer

d) at opbygge kapaciteten på lokalt og kommunalt plan til at føre en decentral politik og til at inddrage befolkningen i udviklingsprocessen, og

e) at udvikle kapaciteten på andre områder af betydning, så som:

i) internationale forhandlinger, og

ii) forvaltning og koordination af udenlandsk bistand.

5. Samarbejdet dækker alle områder og sektorer for at inddrage ikke-statslige aktører og udvikle deres kapacitet og at styrke strukturerne for information, dialog og konsultation mellem dem indbyrdes og de nationale myndigheder, også på regionalt plan.

AFSNIT II

ØKONOMISK OG HANDELSMÆSSIGT SAMARBEJDE

Kapitel 1

Mål og principper

Artikel 34

Formål

1. Det økonomiske og handelsmæssige samarbejde sigter mod at befordre en gnidningsløs og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien under behørig hensyntagen til deres politiske valg og udviklingsprioriteter for således at fremme en bæredygtig udvikling og bidrage til udryddelse af fattigdom i AVS-staterne.

2. Det endelige mål med det økonomiske og handelsmæssige samarbejde er at sætte AVS-staterne i stand til at spille deres rolle fuldt ud i den internationale handel. I denne sammenhæng tages der særligt hensyn til kravet om, at AVS-staterne skal deltage aktivt i de multilaterale handelsforhandlinger. Under henvisning til det aktuelle udviklingsniveau i AVS-staterne rettes det økonomiske og handelsmæssige samarbejde mod at sætte AVS-staterne i stand til at håndtere udfordringerne ved globaliseringen og gradvis at tilpasse sig de nye vilkår i den internationale handel for dermed at lette deres omstilling til den liberaliserede globale økonomi.

3. Med henblik herpå retter det økonomiske og handelsmæssige samarbejde sig mod at forbedre produktions-, forsynings- og handelskapaciteten i AVS-staterne og deres evne til at tiltrække investeringer. Det sigter endvidere mod at skabe en ny handelsdynamik mellem parterne, mod at styrke AVS-staternes handels- og investeringspolitikker og mod at forbedre AVS-staternes evne til at håndtere alle handelsrelaterede spørgsmål.

4. Det økonomiske og handelsmæssige samarbejde gennemføres i fuld overensstemmelse med WTO-bestemmelserne, herunder bestemmelserne om særlig og differentieret behandling, under hensyntagen til parternes gensidige interesser og deres respektive udviklingsniveauer.

Artikel 35

Principper

1. Det økonomiske og handelsmæssige samarbejde baseres på et virkeligt, udvidet og strategisk partnerskab. Det baseres tillige på en alsidig tilgang, som bygger på de tidligere AVS/EF-konventioners styrke og resultater, under anvendelse af alle disponible midler til at realisere de ovenfor anførte mål ved at angribe begrænsningerne på udbuds- og efterspørgselsiden. I denne sammenhæng tages der særligt hensyn til foranstaltninger til at udvikle handelen som et middel til at øge AVS-staternes konkurrenceevne. Der lægges derfor passende vægt på udvikling af handelen i AVS-staternes udviklingsstrategier, som Fællesskabet støtter.

2. Det økonomiske og handelsmæssige samarbejde bygger på initiativer til regional integration af AVS-staterne under hensyn til, at regional integration er et centralt virkemiddel til at integrere AVS-staterne i verdensøkonomien.

3. I det økonomiske og handelsmæssige samarbejde tages der hensyn til AVS-staternes og regionernes forskellige behov og udviklingsniveau. I denne forbindelse bekræfter parterne på ny, at de tilslutter sig en særlig og differentieret behandling af alle AVS-staterne, og at de ønsker at opretholde en særbehandling af de mindst udviklede AVS-stater og tage behørigt hensyn til små indlandsstater og østaters sårbarhed.

Kapitel 2

Nye handelsordninger

Artikel 36

Retningslinjer

1. Parterne vedtager under henvisning til ovennævnte mål og principper at indgå nye WTO-forenelige handelsordninger,

som indebærer gradvis fjernelse af handelsbarrierer mellem dem og en forbedring af samarbejdet på alle områder, der er relevante for handelen.

2. Parterne er enige om, at de nye handelsordninger skal indføres gradvis, og de erkender dermed, at der er behov for en forberedelsesperiode.

3. For at lette overgangen til de nye handelsordninger opretholdes de ikke-gensidige handelspræferencer i henhold til fjerde AVS/EF-konvention i forberedelsesperioden for alle AVS-staterne på de betingelser, der er angivet i bilag V til denne aftale.

4. I denne sammenhæng bekræfter parterne på ny, hvilken betydning de tillægger råvareprotokollerne, der er knyttet til bilag V til denne aftale. De er enige om, at de skal revideres i tilslutning til de nye handelsordninger, særlig med hensyn til deres forenelighed med WTO-reglerne, for at de deraf følgende fordele opretholdes, idet der tages særlig hensyn til sukkerprotokollens retlige status.

Artikel 37

Procedurer

1. Der forhandles i forberedelsesperioden, der løber indtil senest den 31. december 2007, om økonomiske partnerskabsaftaler. De officielle forhandlinger om de nye handelsordninger begynder i september 2002, og de nye handelsordninger skal træde i kraft den 1. januar 2008, medmindre parterne enes om et tidligere tidspunkt.

2. Der tages alle nødvendige skridt til at sikre, at forhandlingerne afsluttes med held i forberedelsesperioden. Til dette formål udnyttes perioden indtil indledningen af de officielle forhandlinger om de nye handelsordninger aktivt til at træffe de indledende forberedelser til disse forhandlinger.

3. Forberedelsesperioden udnyttes også til at opbygge kapaciteten i den offentlige og private sektor i AVS-staterne, også hvad angår foranstaltninger til at øge konkurrenceevnen, styrke de regionale organisationer og støtte initiativer til handelsintegration, om fornødent med støtte til budgettilpasning og omlægning af finanspolitikken samt modernisering og udvikling af infrastruktur og fremme af investeringer.

4. Parterne undersøger løbende, hvilke fremskridt der gøres i forberedelserne og forhandlingerne, og foretager i 2006 en formel og alsidig undersøgelse af de planlagte ordninger for alle landene for at sikre, at der ikke kræves yderligere til forberedelse eller forhandling.

5. Der indledes forhandlinger om økonomiske partnerskabsforhandlinger med AVS-stater, som ser sig i stand dertil, på et niveau, som de finder passende, og i overensstemmelse med de procedurer, der er aftalt med AVS-gruppen, under hensyntagen til den regionale integrationsproces i AVS.

6. I 2004 vurderer Fællesskabet situationen i de ikke-LDC-lande, som efter konsultationer med Fællesskabet beslutter, at de ikke er i stand til at indgå i en økonomisk partnerskabsaftale, og det undersøger alle alternative muligheder for at tilbyde disse lande nye rammer for handel, som svarer til deres eksisterende situation, og som er forenelige med WTO-reglerne.

7. I forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler sigtes der navnlig mod at fastlægge en tidsplan for en gradvis afskaffelse af hindringer for handelen mellem parterne i overensstemmelse med de relevante WTO-regler. Fællesskabets handelsliberalisering skal bygge på de hidtil opnåede resultater og rettes mod at forbedre den aktuelle markedsadgang for AVS-staterne ved bl.a. en revision af oprindelsesreglerne. I forhandlingerne tages der hensyn til udviklingsniveauet og handelsforanstaltningers socioøkonomiske virkninger for AVS-staterne samt deres evne til at tilpasse og justere deres økonomier til liberaliseringsprocessen. Forhandlingerne skal derfor være så fleksible som muligt med hensyn til overgangsperiodens varighed, den endelige produktdekning, hensyn til følsomme sektorer, omfanget af asymmetrien i tidsplanen for toldafvikling, idet de på det tidspunkt gældende WTO-regler skal overholdes.

8. Parterne arbejder nært sammen i WTO om at forsvare de opnåede ordninger, navnlig med hensyn til den disponible fleksibilitet.

9. Fællesskabet indleder i 2000 en proces, hvorefter der ved udgangen af de multilaterale handelsforhandlinger og senest i 2005 indrømmes toldfri adgang for i det væsentlige alle produkter fra de mindst udviklede lande med udgangspunkt i de bestående handelsbestemmelser i fjerde AVS/EF-konvention, som skal bidrage til at forenkle og revidere oprindelsesreglerne, også kumulationsbestemmelserne, som gælder for disse landes eksport.

Artikel 38

Blandet Ministerudvalg for Handel

1. Der nedsættes et blandet ministerudvalg for handel.

2. Det Blandede Ministerudvalg for Handel beskæftiger sig særlig med de igangværende multilaterale handelsforhandlinger og undersøger virkningerne af de mere vidtgående liberalise-

ringsinitiativer for AVS/EF-handelen og AVS-staternes økonomier. Det retter alle nødvendige henstillinger med sigte på at opretholde fordelene af AVS/EF-handelsordningerne.

3. Det Blandede Ministerudvalg for Handel træder sammen mindst en gang om året. Dets forretningsorden fastsættes af Ministerrådet. Det sammensættes af repræsentanter for AVS-staterne og Fællesskabet, der udpeges af Ministerrådet.

Kapitel 3

Samarbejde i internationale fora

Artikel 39

Almindelige bestemmelser

1. Parterne fremhæver, hvilken betydning de tillægger deres aktive deltagelse i Verdenshandelsorganisationen og andre relevante internationale organisationer ved at blive medlem af disse organisationer og nøje følge disses dagsorden og virksomhed.

2. De er enige om at samarbejde nært om at indkredse og fremme deres fælles interesser i det internationale økonomiske og handelsmæssige samarbejde, navnlig i WTO, herunder deltagelse i, hvordan dagsordenen for de fremtidige multilaterale handelsforhandlinger fastsættes og føres ud i livet. I denne forbindelse lægges der særlig vægt på at forbedre adgangen til Fællesskabets og andre markeder for produkter og tjenesteydelser i AVS-staterne.

3. De er også enige om, at det er vigtigt, at WTO-reglerne er fleksible, således at der kan tages hensyn til AVS-staternes udviklingsniveau tillige med vanskeligheder, som de møder i forbindelse med indfrielsen af deres forpligtelser. De er endvidere enige om, at AVS-staterne har behov for faglig bistand til at sætte dem i stand til at indfri deres forpligtelser.

4. Fællesskabet accepterer at hjælpe AVS-staterne i deres bestræbelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale på at blive aktive medlemmer af disse organisationer ved at udvikle den nødvendige kapacitet til at forhandle om, reelt deltage i, overvåge og gennemføre disse aftaler.

Artikel 40

Råvarer

1. Parterne erkender, at det er nødvendigt at sørge for, at de internationale råvaremarkeder fungerer bedre, og at gennemsigtheden øges.

2. De bekræfter, at de er villige til at afholde flere indbyrdes konsultationer i internationale fora og organisationer, der beskæftiger sig med råvarer.

3. Med henblik herpå skal der på en af parternes anmodning finde udveksling af synspunkter sted:

— om, hvorledes de gældende internationale aftaler eller de specialiserede mellemstatslige arbejdsgrupper fungerer, med det formål at forbedre dem og gøre dem mere effektive under hensyntagen til markedstendenserne

— når det påtænkes at indgå eller forny en international aftale eller oprette en specialiseret mellemstatslig gruppe.

Formålet med sådanne udvekslinger af synspunkter er, at der tages hensyn til hver af parternes respektive interesser. De kan i givet fald finde sted i Det Blandede Ministerudvalg for Handel.

Kapitel 4

Handel med tjenesteydelser

Artikel 41

Almindelige bestemmelser

1. Parterne fremhæver den voksende betydning af tjenesteydelser i den internationale handel og deres store bidrag til den økonomiske og sociale udvikling.

2. De bekræfter på ny deres respektive forpligtelser i henhold til den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS) og understreger behovet for en særlig og differentieret behandling af AVS-leverandører af tjenesteydelser.

3. EU forpligter sig til under forhandlingerne om en gradvis liberalisering af handelen med tjenesteydelser som omhandlet i artikel XIX i GATS at tage AVS-staternes prioriteter under velvillig overvejelse med henblik på forbedring af EF-listen for dermed at tilgodese deres særlige interesser.

4. Parterne er videre enige om målet med i henhold til de økonomiske partnerskabsaftaler, efter at de har indhøstet nogle erfaringer med anvendelse af MFN-behandling i henhold til GATS, at udvide deres partnerskab til også at omfatte liberalisering af tjenesteydelser i overensstemmelse med GATS-bestemmelserne, særlig dem, der vedrører udviklingslandenes deltagelse i liberaliseringsaftaler.

5. Fællesskabet støtter AVS-staternes bestræbelser på at styrke deres kapacitet i forbindelse med levering af tjenesteydelser. Opmærksomheden rettes særlig mod tjenesteydelser i forbindelse med arbejdskraft, erhvervsvirksomhed, distribution, finanser, turisme, kultur og byggeri og andre dermed forbundne tekniske tjenesteydelser for at øge deres konkurrencedygtighed og dermed deres handel med varer og tjenesteydelser i værdi- og mængdehenseende.

Artikel 42

Søtransport

1. Parterne anerkender betydningen af rentable og effektive søtransporttydelser i et sikkert og rent havmiljø som en af de vigtigste transportformer, som kan lette den internationale handel og dermed blive en af de drivende kræfter bag økonomisk udvikling og udvikling af handelen.

2. De forpligter sig til at arbejde for en liberalisering af søtransport og med henblik herpå effektivt at anvende princippet om uhindret adgang til det internationale marked for søtransport på et ikke-diskriminerende og kommercielt grundlag.

3. Hver af parterne indrømmer bl.a. skibe, der drives af statsborgere eller virksomheder fra den anden part, og skibe, der er registreret på hver af parternes område, en behandling, der ikke er mindre favorabel end den, de indrømmer egne skibe, hvad angår adgang til havne, brug af infrastruktur og søfartshjælpetjenester i havnene, samt dermed forbundne gebyrer og afgifter, toldfaciliteter og tildeling af liggeplads og laste- og lossefaciliteter.

4. Fællesskabet støtter AVS-staternes bestræbelser på at udvikle og fremme rentable og effektive søtransporttydelser i AVS-staterne for at øge AVS-operatørers deltagelse i international søfartsservice.

Artikel 43

Informations- og kommunikationsteknologi og informationssamfundet

1. Parterne anerkender, at informations- og kommunikationsteknologi spiller en vigtig rolle, og at aktiv deltagelse i informationssamfundet er en forudsætning for en vellykket integration af AVS-staterne i verdensøkonomien.

2. De bekræfter derfor på ny deres respektive forpligtelser i henhold til bestående multilaterale aftaler, navnlig protokollen om basistelekommunikation, der er knyttet til GATS, og opfordrer de af AVS-staterne, der endnu ikke er part i disse aftaler, til at tiltræde dem.

3. De er desuden enige om at ville deltage til fulde og aktivt i alle fremtidige forhandlinger, der måtte blive ført på dette område.

4. Parterne vil derfor tage skridt til at sikre indbyggerne i AVS-staterne let adgang til informations- og kommunikationsteknologi ved hjælp af bl.a. følgende foranstaltninger:

— udvikling af vedvarende energikilder og opmuntring til brug heraf til en overkommelig pris

— udvikling og udbredelse af mere vidtrækkende, billige trådløse net.

5. Parterne er også enige om at udvide deres indbyrdes samarbejde om informations- og kommunikationsteknologi og informationssamfundet. Samarbejdet rettes navnlig mod at sikre den største komplementaritet i og harmonisering af kommunikationssystemerne på nationalt, regionalt og internationalt plan og en tilpasning af dem til de nye teknologier.

Kapitel 5

Handelsrelaterede områder

Artikel 44

Almindelige bestemmelser

1. Parterne anerkender den voksende betydning af nye områder i tilslutning til handel med hensyn til at lette den gradvise integration af AVS-staterne i verdensøkonomien. De er derfor enige om at styrke deres samarbejde på disse områder gennem fuldstændig og koordineret deltagelse i de relevante internationale fora og aftaler.

2. Fællesskabet støtter AVS-staternes bestræbelser på i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale og de mellem parterne vedtagne udviklingsstrategier at styrke deres evne til at håndtere alle områder med berøring til handel, også om fornødent ved at forbedre og støtte institutioner.

Artikel 45

Konkurrencepolitik

1. Parterne er enige om, at indførelse og gennemførelse af effektive og forsvarlige konkurrencepolitikker og -regler er af afgørende betydning for at forbedre og sikre et investeringsvenligt klima, en bæredygtig industrialiseringsproces og gennemsigtighed i forbindelse med markedsadgang.

2. Med henblik på at fjerne konkurrencefordrejning og med behørig hensyntagen til hver AVS-stats udviklingsniveau og økonomiske behov forpligter de sig til at gennemføre nationale eller regionale regler og politikker, herunder kontrol med og under visse omstændigheder forbud mod aftaler mellem virksomheder, beslutninger truffet af sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis mellem virksomheder, der som mål eller virkning har at forhindre, begrænse eller fordreje konkurrencen. Parterne er tillige enige om at forbyde en eller flere virksomheders misbrug af dominerende markedsstilling på Fællesskabets fælles marked eller på AVS-staternes område.

3. Parterne er også enige om at styrke samarbejdet på dette område med sigte på sammen med de på området kompetente nationale organisationer at udforme og støtte en effektiv konkurrencepolitik, der gradvis skal sikre en effektiv anvendelse af konkurrencereglerne både i private og statslige virksomheder. Samarbejdet på dette område skal navnlig omfatte støtte til skabelse af en egnet lovgivning og dens administrative gennemførelse, idet der tages særligt hensyn til den specielle situation i de mindst udviklede lande.

Artikel 46

Beskyttelse af intellektuel ejendomsret

1. Uden at dette berører parternes holdninger under multilaterale forhandlinger, anerkender de, at det er nødvendigt at sikre en passende og effektiv beskyttelse af intellektuelle, industrielle og kommercielle ejendomsrettigheder og andre rettigheder, der er omfattet af TRIPS, herunder beskyttelse af geografiske betegnelser, i overensstemmelse med internationale standarder med henblik på at mindske forvridning af og hindringer for den bilaterale handel.

2. De fremhæver i denne forbindelse betydningen af tiltrædelse af aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS), der er knyttet til WTO-overenskomsten, og konventionen om biodiversitet (CBD).

3. De er også enige om, at det er nødvendigt at tiltræde alle internationale konventioner om intellektuelle, industrielle og kommercielle ejendomsrettigheder som omhandlet i TRIPS-aftalen på linje med deres udviklingsniveau.

4. Fællesskabet, dets medlemsstater og AVS-staterne kan overveje at indgå aftaler om beskyttelse af varemærker og geografiske betegnelser for produkter af særlig betydning for en af parterne.

5. I denne aftale forstås ved intellektuel ejendomsret især ophavsrettigheder, herunder ophavsrettigheder til edb-programmer og beslægtede rettigheder, herunder kunstneriske tegninger, og industrielle ejendomsrettigheder, herunder brugsmønstre, patenter, også bioteknologiske opfindelser og plantenyheder og andre effektive sui generis-systemer, industrielle mønstre og modeller, geografiske betegnelser, herunder oprindelsesbetegnelser, varemærker for varer og tjenesteydelser, integrerede kredsløbs topografi samt retlig beskyttelse af databaser og beskyttelse mod uredelig konkurrence som omhandlet i artikel 10a i Paris-konventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret og beskyttelse af fortrolig information om knowhow.

6. Parterne er endvidere enige om at styrke samarbejdet på dette område. Samarbejdet omfatter på anmodning og på indbyrdes aftalte betingelser bl.a. følgende områder: udarbejdelse af lovgivning til beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, til at hindre, at disse rettigheder misbruges af deres indehavere, og at konkurrenter krænker dem, til at oprette og styrke nationale og regionale organer og andre organer, også omfattende støtte til regionale organisationer for intellektuel ejendomsret, som varetager håndhævelsen og beskyttelsen af rettighederne, tillige med personaleuddannelse.

Artikel 47

Standardisering og certificering

1. Parterne er enige om at arbejde nærmere sammen på området for standardisering, certificering og kvalitetssikring for at fjerne unødvendige tekniske hindringer og mindske forskellene mellem dem på disse områder, således at handelen lettes.

I denne sammenhæng bekræfter de på ny deres forpligtelser i henhold til aftalen om tekniske handelshindringer, der er knyttet til WTO-overenskomsten (TBT-aftalen).

2. Samarbejdet inden for standardisering og certificering rettes mod at fremme indbyrdes kompatible systemer, navnlig:

— foranstaltninger i overensstemmelse med TBT-aftalen for at fremme anvendelsen af internationale tekniske forskrifter, standarder og overensstemmelsesvurderingsprocedurer, herunder sektorspecifikke foranstaltninger, afpasset efter AVS-staternes økonomiske udviklingsniveau

— et samarbejde på området kvalitetsstyring og kvalitetsgaranti i udvalgte sektorer af betydning for AVS-staterne

— støtte til initiativer i AVS-staterne til kapacitetsudvikling inden for overensstemmelsesvurdering, måling og standardisering

— udvikling af velfungerende forbindelser mellem Fællesskabets og AVS-staternes institutioner vedrørende standardisering, overensstemmelsesvurdering og certificering.

3. Parterne forpligter sig til med tiden at overveje forhandling om aftaler om gensidig anerkendelse vedrørende sektorer af gensidig økonomisk interesse.

Artikel 48

Sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger

1. Parterne anerkender hver af parternes ret til at indføre eller håndhæve sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger, som er nødvendige til at beskytte menneskers, dyrs og planter liv og sundhed, forudsat at sådanne foranstaltninger ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en maskeret begrænsning af handelen i almindelighed. I denne forbindelse bekræfter de på ny deres forpligtelser i henhold til aftalen om anvendelse af sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger, der er knyttet til WTO-overenskomsten (SPS-aftalen), under hensyntagen til deres respektive udviklingsniveau.

2. De forpligter sig desuden til at styrke koordinationen, konsultationerne og informationsformidlingen i forbindelse med anmeldelse og anvendelse af planlagte sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med SPS-aftalen i tilfælde, hvor sådanne foranstaltninger kan påvirke den anden parts interesser. De er også enige om forudgående konsultation og koordination inden for rammerne af CODEX ALIMENTARIUS, Det Internationale Kontor for Epizootier og den internationale plantebeskyttelseskonvention med henblik på at fremme deres fælles interesser.

3. Parterne er enige om at udvide deres samarbejde med henblik på at styrke kapaciteten i den offentlige og private sektor i AVS-staterne på dette område.

Artikel 49

Handel og miljø

1. Parterne bekræfter på ny deres tilsagn om at ville fremme udviklingen af den internationale handel på en sådan måde, at der garanteres en bæredygtig og forsvarlig forvaltning af miljøet i overensstemmelse med de internationale konventioner og tilsagn på området og under behørigt hensyn til deres respektive udviklingsniveau. De er enige om, at der skal tages hensyn til AVS-staternes særlige krav og behov ved udarbejdelsen og gennemførelsen af miljøforanstaltninger.

2. Parterne er enige om på linje med Rio-principperne at styrke deres samarbejde på dette område, således at handel og miljø supplerer hinanden indbyrdes. Samarbejdet rettes navnlig mod udformning af sammenhængende nationale, regionale og internationale politikker, styrkelse af kvalitetskontrollen af varer og tjenesteydelser med berøring til miljøet, forbedring af miljøvenlige produktionsmetoder i de relevante sektorer.

Artikel 50

Handel og arbejdsstandarder

1. Parterne bekræfter på ny deres tilslutning til de internationalt anerkendte grundlæggende arbejdsstandarder som defineret i de relevante ILO-konventioner, navnlig vedrørende foreningsfrihed, retten til kollektive forhandlinger, afskaffelse af tvangsarbejde, afskaffelse af de værste former for børnearbejde og ikke-diskrimination i forbindelse med beskæftigelse.
2. De er enige om at forbedre samarbejdet på dette område, navnlig på følgende felter:
 - informationsudveksling om parternes respektive lovgivning og bestemmelser vedrørende arbejde
 - udarbejdelse af national arbejdslovgivning og styrkelse af bestående lovgivning
 - uddannelses- og oplysningsprogrammer
 - skærpelse af overholdelsen af lovgivning og bestemmelser vedrørende arbejde.
3. Parterne er enige om, at disse standarder må ikke bruges til handelsprotektionistiske formål.

Artikel 51

Forbrugerpolitik og beskyttelse af forbrugernes sundhed

1. Parterne er enige om at udvide deres samarbejde på området for forbrugerpolitik og beskyttelse af forbrugernes sundhed under behørig hensyntagen til den nationale lovgivning for at hindre handelshindringer.
2. Samarbejdet rettes navnlig mod at forbedre den institutionelle og tekniske kapacitet på området, at oprette systemer for hurtig varsling med gensidig underretning om farlige produkter, at udveksle information og erfaringer om indførelse af systemer for tilsyn med markedsførte produkter og deres funktionsmåde og om produktsikkerhed, at forbedre oplysningen af forbrugerne om priser og udbudte varers og tjenesteydelser egenskaber, at anspore til oprettelse af uafhængige forbrugersammenslutninger og kontakter mellem repræsentanter for forbrugerinteresser, at gøre de forbrugerorienterede politikker og systemer indbyrdes mere kompatible, at anmelde iværksættelse af lovgivning og fremme samarbejdet om undersøgelser af farlig eller illoyal handelspraksis og at iværksætte eksportforbud i handelen mellem parterne med varer og tjenesteydelser, hvis markedsføring er forbudt i produktionslandet.

Artikel 52

Skattemæssig undtagelsesbestemmelse

1. I den mestbegunstigelsesbehandling, der indrømmes på grundlag af denne aftale, eller andre ordninger vedtaget på grundlag af denne aftale, indgår ikke skattefordele, som parterne nu eller senere indrømmer på grundlag af aftaler om afskaffelse af dobbeltbeskatning eller andre beskatningsaftaler, eller på grundlag af indenlandsk skattelovgivning, jf. dog artikel 32, stk. 1, i bilag IV.
2. Intet i denne aftale og ingen ordninger, som vedtages i henhold til denne aftale, må fortolkes således, at parterne hindres i at træffe eller håndhæve foranstaltninger, som tager sigte på at forebygge skatteundgåelse eller -unddragelse efter skattebestemmelser i aftaler om undgåelse af dobbeltbeskatning eller andre skatteordninger eller indenlandsk skattelovgivning.
3. Denne aftale, og ordninger vedtaget på grundlag af denne aftale, er på ingen måde til hinder for, at parterne i deres skattelovgivning skelner mellem skatteydere i forskellig situation, for eksempel på grundlag af bopæl, eller på grundlag af, hvor de har investeret deres kapital.

Kapitel 6

Samarbejde på andre områder

Artikel 53

Fiskeriaftaler

1. Parterne erklærer sig rede til at forhandle om fiskeriaftaler, der garanterer bæredygtige og gensidigt tilfredsstillende vilkår for udøvelse af fiskeri i AVS-staterne.
2. Ved indgåelsen eller iværksættelsen af sådanne aftaler udøver AVS-staterne ingen forskelsbehandling af Fællesskabet eller dets medlemsstater, dog med forbehold af særlige aftaler mellem udviklingslande inden for samme geografiske område, herunder gensidige fiskeriaftaler. På samme måde udøver Fællesskabet ikke forskelsbehandling af AVS-staterne.

Artikel 54

Fødevarsikkerhed

1. Med hensyn til disponible landbrugsprodukter forpligter Fællesskabet sig til at sikre mulighed for forudfastsættelse på længere sigt af restitutionerne ved eksport til alle AVS-stater for en række produkter, der udvælges under hensyn til de fødevarerebehov, som disse stater giver udtryk for.
2. Denne forudfastsættelse vil kunne gælde ét år og vil blive anvendt hvert år i konventionens løbetid, idet restitutionsniveauet vil blive fastsat efter de metoder, som Kommissionen sædvanligvis anvender.

3. Der vil kunne indgås særlige aftaler med de AVS-stater, som anmoder herom som led i deres politik med hensyn til fødevarerikkerhed.

4. De i stk. 2 nævnte særlige aftaler må ikke påvirke produktionen og handelsstrømmene i AVS-regionerne.

DEL 4

SAMARBEJDE MED HENBLIK PÅ UDVIKLINGS-FINANSIERING

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Kapitel 1

Mål, principper, retningslinjer og støtteberettigelse

Artikel 55

Formål

Målene for samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering er med passende finansielle ressourcer og passende faglig bistand at støtte og fremme AVS-staternes bestræbelser på at virkeliggøre de mål, der er fastsat i denne aftale, på grundlag af den fælles interesse og med øje for den indbyrdes afhængighed.

Artikel 56

Principper

1. Samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering gennemføres på basis af og i overensstemmelse med AVS-staternes udviklingsmål, -strategier og -prioriteter på såvel nationalt som regionalt plan. Der tages hensyn til deres respektive geografiske, sociale og kulturelle kendetegn samt deres specifikke potentiel. Samarbejdet skal desuden:

- a) fremme lokalt ejerskab på alle niveauer i udviklingsprocessen
- b) afspejle et partnerskab baseret på gensidige rettigheder og forpligtelser
- c) fremhæve betydningen af forudsigelighed og sikkerhed i strømmen af ressourcer, som bevilges løbende og på yderst fordelagtige vilkår
- d) være fleksibelt og tilpasses den enkelte AVS-stats situation samt det pågældende projekts eller programs særlige art, og
- e) sikre, at foranstaltningerne er effektive, at de koordineres og er indbyrdes sammenhængende.

2. Samarbejdet sikrer særbehandling af de mindst udviklede AVS-stater og tager behørigt hensyn til indlandsstaters og østaters sårbarhed. Desuden tages der særligt hensyn til landenes specifikke behov i post-konfliktsituationer.

Artikel 57

Retningslinjer

1. De foranstaltninger, der finansieres inden for rammerne af denne aftale, iværksættes i nært samarbejde mellem AVS-staterne og Fællesskabet under overholdelse af princippet om ligestillede partnere.

2. Det henhører under AVS-staternes ansvarsområde:

- a) at opstille mål og prioriteter for de vejledende programmer
- b) at udvælge projekterne og programmerne
- c) at udarbejde projekt- og programmateriale
- d) at udarbejde, forhandle og indgå kontrakter
- e) at gennemføre og forvalte projekterne og programmerne, og
- f) at vedligeholde projekterne og programmerne.

3. Uanset ovenstående bestemmelser kan støtteberettigede ikke-statslige aktører også få ansvaret for at stille forslag til og gennemføre programmer og projekter på områder, der optager dem.

4. Det henhører under AVS-staternes og Fællesskabets fælles ansvarsområde:

- a) i de fælles institutioner at udstikke de generelle retningslinjer for samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering
- b) at vedtage de vejledende programmer
- c) at forundersøge projekterne og programmerne
- d) at sikre lige vilkår for deltagelse i udbud og kontrakter
- e) at overvåge og evaluere virkningerne og resultaterne af projekterne og programmerne, og
- f) at sikre en hensigtsmæssig, hurtig og effektiv gennemførelse af projekterne og programmerne.

5. Det henhører under Fællesskabets ansvarsområde at træffe finansieringsafgørelser vedrørende projekterne og programmerne.

6. Medmindre andet er fastsat i denne aftale, vedtages eller anses enhver afgørelse, der kræver en af parternes godkendelse, for vedtaget 60 dage efter meddelelsen fra den anden part.

Artikel 58

Finansieringsberettigede

1. Der kan i henhold til denne aftale ydes finansiel bistand til følgende instanser eller organer:

- a) AVS-stater
- b) regionale eller mellemstatslige organer, som en eller flere AVS-stater er deltagere i, og som er bemyndiget af disse, og
- c) fælles organer, som er oprettet af AVS-staterne og Fællesskabet for at forfølge visse specifikke mål.

2. Der kan ligeledes med den eller de pågældende AVS-staters samtykke ydes finansiel bistand til:

- a) offentlige eller halvoffentlige nationale og/eller regionale organer, AVS-staternes ministerier eller lokale forvaltninger, og navnlig finansieringsinstitutter og udviklingsbanker
- b) virksomheder, firmaer og andre private organisationer og private operatører i AVS-staterne
- c) en fællesskabsmedlemsstats virksomheder, for at sætte disse i stand til ud over den indsats, de allerede selv gør, at gennemføre produktive projekter på en AVS-stats område
- d) finansielle mellemænd i AVS-staterne eller Fællesskabet, der fremmer og finansierer private investeringer i AVS-staterne, og
- e) aktører i det decentrale samarbejde og andre ikke-statslige aktører fra AVS-staterne og fra Fællesskabet.

Kapitel 2

Finansieringens anvendelsesområde og art

Artikel 59

Der kan inden for rammerne af de prioriteter, som den eller de pågældende AVS-stater har fastlagt på såvel nationalt og regionalt plan, ydes støtte til projekter, programmer og andre former for foranstaltninger, der bidrager til at virkeliggøre målene i denne aftale.

Artikel 60

Anvendelsesområde

Finansieringen kan afhængigt af behovene og de foranstaltninger, der skønnes mest egnede, bl.a. omfatte støtte til:

- a) foranstaltninger, der bidrager til at lempe AVS-staternes gældsbyrde og betalingsbalanceproblemer
- b) makroøkonomiske og strukturbetingede reformer og politikker
- c) afhjælpning af negative virkninger af ustabile eksportindtægter
- d) sektorpolitik og -reformer
- e) udvikling af institutioner og styrkelse af kapacitet
- f) programmer vedrørende fagligt samarbejde, og
- g) humanitær bistand og katastrofebistand, herunder hjælp til flygtninge og fordrevne, kortfristede rehabiliteringsforanstaltninger og katastrofeberedskab.

Artikel 61

Finansieringens art

1. Finansieringen rettes bl.a. mod:

- a) projekter og programmer
- b) kreditlinjer, garantiordninger og erhvervelse af kapitalandele
- c) budgetstøtte, enten direkte til AVS-stater, hvis valuta er konvertibel og frit omsættelig, eller indirekte fra counterpartmidler, der opnås i forbindelse med Fællesskabets forskellige instrumenter
- d) de nødvendige menneskelige og materielle ressourcer til en effektiv administration og overvågning af projekter og programmer
- e) sektorspecifikke eller generelle importstøtteprogrammer, som kan tage form af:
 - i) sektorspecifikke importprogrammer i form af direkte indkøb, herunder finansiering af inputs til produktionssystemet og leverancer til at forbedre den sociale service

- ii) sektorspecifikke importprogrammer i form af bistand i fremmed valuta, der frigøres i rater til finansiering af sektorspecifik import, og
- iii) generelle importprogrammer i form af bistand i fremmed valuta, der frigøres i rater til finansiering af generel import af et bredt udsnit af varer.
2. Der ydes direkte budgetbistand til støtte af makroøkonomiske reformer eller sektorreformer, når:
- a) forvaltningen af de offentlige udgifter er gennemsigtig, ansvarlig og effektiv
- b) der foreligger veldefinerede makroøkonomiske eller sektorspecifikke politikker, som landet selv har fastlagt, og som er aftalt med dets større donorer, og
- c) når ordningen for offentlige indkøb er åben og gennemsigtig.
3. Der ydes gradvis lignende direkte budgetstøtte til sektorpolitikker til erstatning for individuelle projekter.
4. Ovenfor nævnte importprogram- og budgetstøtteinstrumenter kan også benyttes til at støtte berettigede AVS-stater, der gennemfører reformer med sigte på økonomisk liberalisering inden for regionen, som afføder nettoovergangsomkostninger.
5. Inden for aftalens rammer anvendes Den Europæiske Udviklingsfond, i det følgende benævnt »fonden«, herunder counterpartmidler, uudnyttede restbeløb fra tidligere fonde, Den Europæiske Investeringsbanks egne midler, i det følgende benævnt »Banken«, og i givet fald ressourcer fra Det Europæiske Fællesskabs budget til at finansiere projekter, programmer og andre foranstaltninger, der bidrager til at virkeliggøre denne aftales mål.
6. De midler, der stilles til rådighed i medfør af denne aftale, kan dække alle lokale og udenlandske udgifter til projekter og programmer, også faste udgifter.

AFSNIT II

FINANSIELT SAMARBEJDE

Kapitel 1

Finansielle ressourcer

Artikel 62

Samlet beløb

1. Det samlede beløb af Fællesskabets finansielle bistand til de formål, der er omhandlet i denne aftale, og de detaljerede

finansieringsvilkår og -betingelser findes i bilagene til denne aftale.

2. Dersom en AVS-stat undlader at ratificere denne aftale eller opsiger den, regulerer parterne de i finansprotokollen fastsatte finansielle midler. Der foretages også en justering, når:

- a) nye AVS-stater, der ikke har deltaget i forhandlingerne om aftalen, tiltræder denne, og
- b) Fællesskabet udvides med nye medlemsstater.

Artikel 63

Finansieringsformer

Finansieringsformerne for det enkelte projekt eller program fastlægges i fællesskab mellem den eller de pågældende AVS-stater og Fællesskabet på grundlag af

- a) disse staters udviklingsniveau og geografiske beliggenhed samt økonomiske og finansielle situation
- b) projektets eller programmets art, dets muligheder for økonomisk og finansiell rentabilitet samt dets sociale og kulturelle virkninger, og
- c) i tilfælde af lån de faktorer, som sikrer betjeningen af lånene.

Artikel 64

Videreformidling af lån

1. Finansiell bistand kan ydes til de pågældende AVS-stater enten gennem AVS-staterne eller på denne aftales betingelser gennem finansieringsinstitutter, der opfylder kriterierne, eller direkte til enhver anden bistandsberettiget modtager. Når den finansielle bistand ydes gennem et formidlende organ til den endelige modtager eller direkte til den endelige modtager i den private sektor:

- a) fastsættes vilkårene og betingelserne for ydelse af disse midler gennem det formidlende organ til den endelige modtager eller direkte til den endelige modtager i den private sektor i finansieringsaftalen eller lånekontrakten, og
- b) anvendes enhver fortjeneste, som det formidlende organ opnår som følge af denne låneformidlingstransaktion, eller som skabes af den direkte långivning til den endelige modtager i den private sektor, til udviklingsformål på de i finansieringsaftalen eller lånekontrakten fastsatte vilkår, efter at der er taget hensyn til administrative omkostninger, finansielle risici og kursrisici samt omkostningerne i forbindelse med den faglige bistand til den endelige modtager.

2. Når finansieringen forestås af et formidlende organ, der er etableret og/eller opererer i AVS-staterne, påhviler det dette organ at udvælge og forundersøge hvert enkelt projekt og forvalte de midler, der stilles til dets rådighed, på de betingelser, som er fastsat i denne aftale, og efter fælles aftale mellem parterne.

Artikel 65

Samfinansiering

1. På anmodning af AVS-staterne kan denne aftales finansielle midler anvendes til samfinansiering (især sammen med udviklingsorganer og -institutioner, Fællesskabets medlemsstater, AVS-stater, tredjelande eller internationale eller private finansieringsinstitutter, virksomheder eller eksportkreditorganer).

2. Muligheden af samfinansiering overvejes specielt i tilfælde, hvor Fællesskabets bidrag kan hjælpe til at mobilisere bidrag fra andre finansieringskilder, og hvor en sådan finansiering kan føre til en fordelagtig finansieringspakke for den pågældende AVS-stat.

3. Samfinansiering kan have form af fællesfinansiering eller parallelffinansiering. I hvert enkelt tilfælde foretrækkes den løsning, der er mest egnet set ud fra et omkostningseffektivitetssynspunkt. Desuden tages der skridt til at harmonisere og koordinere de foranstaltninger, som gennemføres af Fællesskabet og andre samfinansieringsorganer, for at begrænse antallet af procedurer, som AVS-staterne skal iværksætte, og for at gøre disse procedurer mere smidige.

4. Konsultations- og koordinationsprocessen med de øvrige donorer og deltagere i samfinansieringen styrkes og udvides, når det er muligt, ved at der indgås rammeaftaler om samfinansiering, og retningslinjerne og procedurerne for samfinansiering tages op til fornyet behandling for at sikre effektiviteten og de bedst mulige betingelser.

Kapitel 2

Gæld og strukturtilpasningsstøtte

Artikel 66

Støtte til gældslettelse

1. For at lette AVS-staternes gældsbyrde og afhjælpe betalingsbalanceproblemer er parterne enige om at benytte denne aftales ressourcer til at bidrage til gældslettelsesinitiativer til fordel for AVS-staterne, som godkendes på internationalt plan. Udnyttelsen af ressourcer, hvorover der ikke er blevet disponeret som led i tidligere vejledende programmer, fremskyndes desuden fra sag til sag ved hjælp af de instrumenter for hurtig udbetaling, der er omhandlet i denne aftale. Fællesskabet forpligter sig endvidere til at undersøge, hvorledes andre

ressourcer end EUF's på længere sigt kan mobiliseres til at støtte internationalt godkendte gældslettelsesinitiativer.

2. Fællesskabet kan på anmodning af en AVS-stat:

a) bistå med at undersøge og finde konkrete løsninger på gældsproblemet, herunder indenlandsk gæld, vanskelighederne i forbindelse med gældsbetjeningen og betalingsbalanceproblemerne

b) yde hjælp til uddannelse i gældsforvaltning og i internationale finansforhandlinger samt yde bistand til workshoper, kurser og seminarer inden for disse områder, og

c) hjælpe med at udvikle fleksible teknikker og instrumenter til gældsforvaltning.

3. For at bidrage til gældsbetjeningen i forbindelse med lån hidrørende fra Bankens egne midler, lån på særlige vilkår og risikovillig kapital kan AVS-staterne i henhold til bestemmelser, som i hvert enkelt tilfælde aftales med Kommissionen, anvende de disponible midler i fremmed valuta, der er omhandlet i denne aftale, til sådanne betalinger, efterhånden som gælden forfalder, og op til det beløb, der kræves til betalinger i national valuta.

4. På grund af det alvorlige internationale gældsproblem og dets følger for den økonomiske vækst erklærer parterne sig rede til i den internationale debat at fortsætte drøftelserne om gældsproblemet generelt, uden at dette berører de specifikke drøftelser, som finder sted i de relevante fora.

Artikel 67

Strukturtilpasningsstøtte

1. I medfør af denne aftale ydes der støtte til makroøkonomiske og sektorspecifikke reformer, som gennemføres af AVS-staterne. Inden for disse rammer drager parterne omsorg for, at tilpasningen er økonomisk levedygtig og socialt og politisk tålelig. Støtten ydes på baggrund af en fælles vurdering mellem Fællesskabet og den berørte AVS-stat af de reformforanstaltninger, der gennemføres eller er planlagt på enten makroøkonomisk plan eller sektorplan, og den fælles vurdering skal give et overblik over reformindsatsen. Hurtig udbetaling er et af støtteprogrammernes vigtigste kendetegn.

2. AVS-staterne og Fællesskabet erkender, at det er nødvendigt at anspore til reformprogrammer på regionalt plan, som sikrer, at der ved forberedelsen og gennemførelsen af nationale programmer tages behørigt hensyn til de regionale aktiviteter, som indvirker på den nationale udvikling. I dette øjemed skal støtten til strukturtilpasningen også tage sigte på:

a) fra kortlægningens begyndelse at omfatte foranstaltninger til fremme af den regionale integration og tage hensyn til følgerne af grænseoverskridende tilpasning

b) at støtte harmoniseringen og koordinationen af makroøkonomiske politikker og socialpolitikker, herunder skatte- og toldområdet, for at imødekomme den dobbelte målsætning, som den regionale integration og strukturreformen på nationalt plan udgør, og

c) at dække nettoovergangsomkostningerne ved den regionale integration for budgetressourcerne og betalingsbalancen enten ved hjælp af generelle importprogrammer eller budgetstøtte.

3. AVS-stater, der gennemfører eller planlægger reform på makroøkonomisk plan eller sektorplan, er berettigede til strukturtilpasningsstøtte under hensyntagen til den regionale kontekst, reformernes gennemslagskraft og deres forventede virkninger på den økonomiske, sociale og politiske dimension af udviklingen og de sociale byrder, der registreres.

4. AVS-stater, der indleder reformprogrammer, som anerkendes og støttes i det mindste af de vigtigste, multilaterale donorer, eller som er aftalt med disse, men som ikke nødvendigvis støttes finansielt af dem, anses for automatisk at have opfyldt betingelserne for opnåelse af tilpasningsstøtte.

5. Strukturtilpasningsstøtten tilvejebringes på en fleksibel måde og i form af sektorspecifikke og generelle importprogrammer eller budgetstøtte.

6. Forberedelsen og forundersøgelsen af strukturtilpasningsprogrammerne foretages og finansieringsafgørelserne træffes i henhold til bestemmelserne i denne aftale om gennemførelsesprocedurerne, idet der tages behørigt hensyn til, at midlerne til strukturtilpasning hurtigt kommer til udbetaling. Der kan i konkrete tilfælde gives tilladelse til finansiering med tilbagevirkende kraft af en begrænset del af importen med oprindelse i AVS-staterne/EF.

7. Ved gennemførelsen af hvert støtteprogram sikres det, at der er en så bred og gennemsigtig adgang som muligt for AVS-staternes erhvervsdrivende til programmets midler, og at indkøbsprocedurerne er i overensstemmelse med administrativ og handelsmæssig praksis i den pågældende stat, samtidig med at der sikres det bedst mulige forhold mellem pris og kvalitet for importerede varer og den fornødne sammenhæng med det internationalt opnåede fremskridt i harmoniseringen af procedurerne for ydelse af støtte til strukturtilpasning.

Kapitel 3

Støtte i tilfælde af kortfristede udsving i eksportindtægterne

Artikel 68

1. Parterne anerkender, at ustabilitet i eksportindtægterne, særlig i landbrugs- og minesektoren, kan påvirke AVS-staternes udvikling i negativ retning og bringe virkeliggørelsen af deres

udviklingsmål i fare. Der indføres derfor en ordning for supplerende støtte til at bøde på de negative virkninger af ustabilitet i eksportindtægterne, også i landbrugs- og minesektoren, inden for finansieringsrammen for støtte af udviklingen på lang sigt.

2. Formålet med støtten i tilfælde af kortfristede udsving i eksportindtægterne er at beskytte de makroøkonomiske og sektorspecifikke reformer, som er i fare på grund af et fald i indtægterne, og at bøde på de negative virkninger af ustabiliteten i eksportindtægterne, navnlig af landbrugs- og mineprodukter.

3. AVS-staternes økonomiers yderst store afhængighed af eksport, navnlig af landbrugs- og mineprodukter, tages med i overvejelserne ved fordelingen af ressourcerne i anvendelsesåret. I denne forbindelse indrømmes de mindst udviklede AVS-stater, AVS-indlandsstater og -østater en mere favorabel behandling.

4. De supplerende ressourcer bevilges efter de specifikke retningslinjer for støtteordningen, som er omhandlet i bilag II om finansieringsvilkår og -betingelser.

5. Fællesskabet bevilger også støtte til markedsbaserede forsikringsordninger for AVS-stater, der søger at beskytte sig mod risikoen for udsving i eksportindtægterne.

Kapitel 4

Støtte af sektorpolitik

Artikel 69

1. Samarbejdet støtter gennem aftalens forskellige instrumenter og bestemmelser:

- a) social og økonomisk sektorpolitik og -reformer
- b) foranstaltninger til at øge virksomheden i produktionssektoren og eksportkonkurrenceevnen
- c) foranstaltninger til at udvide den sociale service, og
- d) tematiske og tværgående anliggender.

2. Støtten ydes efter forholdene som:

- a) sektorprogrammer
- b) budgetstøtte
- c) investeringer
- d) rehabilitering

- e) erhvervsuddannelse
 - f) faglig bistand, og
 - g) institutionel støtte.
- b) af aktører i det decentrale samarbejde, forudsat at de finansielle, faglige, materielle eller andre ressourcer, som disse aktører indskyder, normalt ikke er mindre end 25 % af de anslåede omkostninger ved projektet/programmet, og
 - c) undtagelsesvis af den pågældende AVS-stat, som kan bidrage finansielt med offentlige faciliteter eller med tjenesteydelser.

Kapitel 5

Mikroprojekter og decentralt samarbejde

Artikel 70

Med henblik på at imødekomme lokalsamfundenes udviklingsbehov og for at anspore alle aktører i det decentrale samarbejde, som er i stand til at bidrage til AVS-staternes selvstændige udvikling, til at fremkomme med og gennemføre initiativer, støtter samarbejdet inden for rammerne af de berørte AVS-staters regler og nationale lovgivning og bestemmelserne i det vejledende program sådanne udviklings tiltag. I denne sammenhæng støtter samarbejdet:

- a) mikroprojekter på lokalt plan, som har en økonomisk og social indvirkning på befolkningens liv, opfylder et tydeligt og konstateret prioriteret behov og gennemføres på initiativ og med aktiv deltagelse af det berørte lokalsamfund, og
- b) decentralt samarbejde, navnlig når det indebærer en kombination af AVS-staters decentrale aktørers indsats og virkemidler med deres EF-modparters. Ved denne form for samarbejde mobiliseres der færdigheder, innoverende indsatsformer og ressourcer fra aktørerne i det decentrale samarbejde til fordel for AVS-staternes udvikling.

Artikel 71

1. Mikroprojekter og decentrale samarbejdsaktioner kan støttes med denne aftales finansielle ressourcer. Projekter eller programmer, der indgår i denne form for samarbejde, kan eventuelt være knyttet til programmer, som er iværksat inden for de vejledende programmets målsektorer, men de kan være et middel til at nå specifikke mål i det vejledende program eller resultater af decentrale aktørers initiativer.

2. Fonden bidrager til finansieringen af mikroprojekter og decentralt samarbejde med et beløb, der normalt højst udgør tre fjerdedele af de samlede omkostninger ved hvert projekt, så længe den grænse, der er fastsat i det vejledende program, ikke overskrides. Resten finansieres:

- a) i tilfældet med mikroprojekter af det berørte lokalsamfund, enten i naturalier eller i form af tjenesteydelser eller kontant afhængigt af dets muligheder

3. De procedurer, der skal følges i forbindelse med projekter og programmer, som finansieres som led i mikroprojekter eller decentralt samarbejde, er de i aftalen fastlagte, særlig vedrørende flerårige programmer.

Kapitel 6

Humanitær bistand og katastrofebistand

Artikel 72

1. Der ydes humanitær bistand og katastrofebistand til befolkningen i AVS-staterne, der som følge af naturkatastrofer, menneskeskabte kriser som f.eks. krig og andre konflikter, eller ekstraordinære omstændigheder med tilsvarende virkninger har alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder af exceptionel karakter. Den humanitære bistand og katastrofebistanden oprettholdes, så længe den er nødvendig til at dække hastende behov, der er opstået som følge af disse situationer.

2. Den humanitære bistand og katastrofebistanden ydes udelukkende i forhold til katastrofeofrenes behov og interesser i overensstemmelse med principperne i humanitær folkeret. Der må især ikke diskrimineres mellem ofrene på grund af race, etnisk oprindelse, trosretning, køn, alder, nationalitet eller politisk overbevisning, og der garanteres fri adgang til og beskyttelse af ofrene samt sikkerhed for det humanitære hjælpepersonale og udstyr.

3. Den humanitære bistand og katastrofebistanden rettes mod:

- a) at beskytte menneskeliv i krisesituationer og umiddelbart efter kriser, som er forvoldt af naturkatastrofer, konflikter eller krig
- b) at bidrage til finansiering og levering af humanitær bistand og sørge for, at den leveres direkte til de udvalgte modtagere ved hjælp af alle disponible logistiske midler
- c) at udføre rehabiliterings- og genopbygningsarbejder på kort sigt for at sætte den berørte del af befolkningen i stand til igen at integrere sig bedst muligt i samfundet og økonomien og så snart som muligt at skabe grundlag for en genoptagelse af udviklingen på basis af langsigtede mål, som den pågældende AVS-stat har sat sig

d) at afhjælpe problemer som følge af befolkningsforflytninger (flygtninge, fordrevne og hjemvendte personer) efter naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer for dermed, så længe det er nødvendigt, at imødekomme alle flygtninges og fordrevne personers behov, uanset hvor de befinder sig, og lette en indsats for deres frivillige repatriering og reintegrering i deres oprindelsesland, og

e) at yde støtte til AVS-staterne med at oprette mekanismer til forebyggelse af og beredskab til katastrofer, bl.a. udarbejdelse af systemer til forudsigelse af og hurtig varsling i tilfælde af katastrofer med henblik på at mindske følgerne heraf.

4. Der kan ydes lignende støtte til AVS-staterne, som modtager flygtninge eller repatrierede, til at afhjælpe presserende behov, som ikke falder ind under katastrofebistand.

5. Under hensyn til udviklingsmålet for den bistand, der ydes i henhold til denne artikel, kan bistanden undtagelsesvis anvendes sammen med bevillingerne i den pågældende stats vejledende program efter anmodning herom.

6. Den humanitære bistand og katastrofebistanden iværksættes enten på anmodning af en AVS-stat, der befinder sig i en krisesituation, eller af Kommissionen, internationale organisationer eller lokale eller internationale ikke-statslige organisationer. Bistanden forvaltes og ydes ifølge procedurer, der åbner mulighed for hurtige, smidige og effektive indgreb. Fællesskabet tager passende skridt til at lette en hurtig gennemførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige til at imødegå nødsituationen.

Artikel 73

1. Aktioner, der udføres efter katastrofefasen, og som tager sigte på den materielle og sociale rehabilitering, der er nødvendig efter naturkatastrofer eller ekstraordinære omstændigheder med tilsvarende virkninger, kan finansieres af Fællesskabet i henhold til denne aftale. Aktionerne skal under anvendelse af effektive og fleksible mekanismer lette overgangen fra nødsituationen til udviklingsfasen, fremme den samfunds- og erhvervmæssige genindpasning af de berørte befolkningsgrupper, så vidt muligt fjerne årsagerne til krisen og styrke institutioner og lokale og nationale aktørers rolle i udformningen af en bæredygtig udviklingspolitik for den berørte AVS-stat.

2. Kortfristede nødforanstaltninger finansieres kun under ekstraordinære omstændigheder af EUF, når en sådan bistand ikke kan finansieres via Fællesskabets budget.

Kapitel 7

Støtte af investeringer og udvikling af den private sektor

Artikel 74

Samarbejdet støtter gennem finansiell og faglig bistand politikker og strategier for investeringsfremme og udvikling af den private sektor som omhandlet i denne aftale.

Artikel 75

Investeringsfremme

I erkendelse af betydningen af private investeringer for deres samarbejde med henblik på udvikling og kravet om, at der træffes foranstaltning til at stimulere disse investeringer, vil AVS-staterne, Fællesskabet og dets medlemsstater inden for rammerne af deres respektive kompetence:

a) iværksætte foranstaltninger med henblik på at tilskynde de private investorer, som indretter sig efter AVS/EF-udviklings-samarbejdets mål og prioriteter og deres respektive staters love og administrative bestemmelser, til at deltage i udviklingsbestræbelserne

b) træffe forholdsregler, der kan bidrage til at tilvejebringe og bevare et forudsigeligt og sikkert investeringsklima, samt forhandle om aftaler, der sigter mod at forbedre dette klima

c) anspore den private sektor i EU til at investere og yde specifik bistand til dens modparter i AVS-staterne som led i gensidigt samarbejde og partnerskaber

d) lette oprettelsen af partnerskaber og joint ventures ved at fremme samfinansiering

e) støtte sektorspecifikke investeringsfora økonomisk for at fremme partnerskaber og udenlandske investeringer

f) støtte AVS-staternes bestræbelser på at tiltrække finansiering, særlig privat finansiering, til infrastrukturinvesteringer og indtægtsskabende infrastruktur, der er af stor betydning for den private sektor

g) støtte kapacitetsopbygning i indenlandske organer og institutioner for investeringsfremme, der beskæftiger sig med at fremme og lette udenlandske investeringer

h) udbrede information om investeringsmuligheder og driftsvilkår for erhvervslivet i AVS-staterne, og

- i) fremme en erhvervsdialog i den private sektor på nationalt og regionalt plan og AVS/EU-plan, samarbejde og partnerskaber, særlig gennem et AVS/EU-erhvervsforum for den private sektor. Formålet med støtten til AVS/EU-erhvervsforummet for den private sektor er:
- i) at lette dialogen inden for den private sektor i AVS og EU og mellem denne og de organer, der er oprettet ved denne aftale
- ii) at analysere og med mellemrum forsyne de relevante organer med oplysninger om en lang række spørgsmål vedrørende forbindelserne mellem de private sektorer i AVS og EU inden for aftalens rammer eller mere generelt om de økonomiske forbindelser mellem Fællesskabet og AVS-staterne, og
- iii) at analysere og forsyne de relevante organer med oplysninger om specifikke sektorproblemer med berøring til bl.a. bestemte grene inden for produktionsvirksomhed eller produkttyper på regionalt eller subregionalt plan.

Artikel 76

Investeringsfinansiering og -støtte

1. Gennem samarbejdet stilles der langfristede finansielle ressourcer til rådighed, herunder risikovillig kapital, til at hjælpe med at fremme væksten i den private sektor og mobilisere indenlandsk og udenlandsk kapital til dette formål. Samarbejdet stiller i denne forbindelse navnlig følgende til rådighed:
- a) gavebistand til finansiell og faglig bistand til at støtte policy-reformer, udvikling af de menneskelige ressourcer, opbygning af institutionernes kapacitet og andre former for støtte af institutionerne i forbindelse med specifikke investeringer, foranstaltninger til at øge virksomhedernes konkurrenceevne og til at støtte private finansielle og ikke-finansielle formidlers kapacitet, lettelse af investeringer og aktiviteter til at fremme og forbedre konkurrencedygtigheden
- b) rådgivnings- og konsulentvirksomhed til at hjælpe med at skabe et velreagerende investeringsklima og informationsgrundlag til at lede og stimulere kapitalstrømmen
- c) risikovillig kapital til kapital- og kvasikapitalinvesteringer, garantier til støtte af indenlandske og udenlandske private investeringer og lån eller kreditlinjer på de i bilag II til denne aftale fastsatte betingelser, og
- d) lån via Bankens egne midler.

2. Banken yder sine lån med egne midler i overensstemmelse med Bankens vedtægter og på de vilkår og efter de retningslinjer, der er fastlagt i bilag II (finansieringsvilkår og -betingelser) til denne aftale.

Artikel 77

Investeringsgarantier

1. Investeringsgarantier er et redskab af stigende betydning til udviklingsfinansiering, da de bidrager til at mindske projektrisici og stimulere private kapitalstrømme. Samarbejdet sikrer derfor, at risikoforsikring er til rådighed og benyttes som en mekanisme til at afbøde risici for at øge investorers tillid til AVS-staterne.
2. Som led i samarbejdet tilbydes der garantier og støttes garantifonde til risikodækning af kvalificerede investeringer. Støtten gennem samarbejdet fokuserer navnlig på:
- a) genforsikringsordninger for udenlandske direkte investeringer, der foretages af støtteberettigede investorer, mod retlig usikkerhed og større risiko for ekspropriation, restriktioner for valutaoverførsler, krig og samfundsuro og kontraktbrud. Investorerne kan forsikre projekter med enhver kombination af de fire typer dækning
- b) garantiprogrammer til dækning af risiko i form af delgarantier for gældsfinansiering. Der skal være adgang til både delvis risiko og kreditgaranti, og
- c) nationale og regionale garantifonde, hvori inddrages navnlig indenlandske finansieringsinstitutter eller investorer til at fremme udviklingen af den finansielle sektor.
3. Som led i samarbejdet ydes der også støtte til kapacitetsopbygning, institutionel støtte og bidrag til grundfinansiering af nationale og/eller regionale initiativer til at mindske erhvervsrisiciene for investorer (bl.a. garantifonde, reguleringsorganer, voldgiftsordninger og retslige ordninger til at øge beskyttelsen af investeringer og forbedre eksportkreditsystemerne).
4. Som led i samarbejdet ydes der en sådan støtte ud fra princippet om merværdi og komplementaritet med private og/eller offentlige initiativer og, når det er muligt, i partnerskab med private og andre offentlige organisationer. AVS og EU foretager i AVS/EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering i fællesskab en undersøgelse af forslaget om oprettelse af et AVS/EF-garantiagentur, der udarbejder og forvalter programmer for investeringsgarantier.

Artikel 78

Investeringsbeskyttelse

1. AVS-staterne og Fællesskabet og dets medlemsstater bekræfter inden for rammerne af deres respektive kompetence, at det er nødvendigt at fremme og beskytte hver af parternes investeringer på deres respektive områder, og de bekræfter i den forbindelse, at det i deres fælles interesse er vigtigt, at der indgås aftaler om fremme og beskyttelse af investeringer, som også kan danne grundlag for forsikrings- og garantiordninger.

2. For at tilskynde til europæiske investeringer i de udviklingsprojekter, som AVS-staterne har igangsat, og som er af særlig betydning, kan Fællesskabet og medlemsstaterne på den ene side og AVS-staterne på den anden side ligeledes indgå aftaler om særlige projekter af fælles interesse, såfremt Fællesskabet og europæiske virksomheder deltager i finansieringen heraf.

3. Parterne er også enige om inden for rammerne af de økonomiske partnerskabsaftaler og under hensyn til Fællesskabets og medlemsstaternes respektive kompetence at introducere almindelige principper om beskyttelse og fremme af investeringer, som stadfæster de bedste resultater, der er vedtaget i de kompetente internationale fora eller bilateralt.

AFSNIT III

FAGLIGT SAMARBEJDE

Artikel 79

1. Det faglige samarbejde skal hjælpe AVS-staterne med at udvikle de menneskelige ressourcer på nationalt og regionalt plan, vedvarende at udvikle de institutioner, som er af betydning for gode udviklingsresultater, herunder styrkelse af AVS-konsulentfirmaer og -organisationer samt udvekslingsordninger for konsulenter fra både AVS- og EU-firmaer.

2. Det faglige samarbejde skal desuden være omkostnings-effektivt, det skal dække de behov, som det tager sigte på, lette videnuoverførsel og øge den nationale og regionale kapacitet. Det faglige samarbejde skal bidrage til at realisere projekt- og programmålene og desuden til bestræbelser på at styrke de nationale og regionale anvisningsberettigedes forvaltningskapacitet. Den faglige bistand skal:

a) være efterspørgselsdrevet og således kun stilles til rådighed efter anmodning fra den eller de pågældende AVS-stater og tilpasses modtagerens behov

b) supplere og støtte AVS-staternes arbejde med at indkredse deres egne behov

c) overvåges og følges op for at garantere, at den bliver effektiv

d) anspore til inddragelse af AVS-eksperter, -konsulentfirmaer og uddannelses- og forskningsinstitutioner i kontrakter, der finansieres af fonden og bidrage til at ansætte kvalificeret nationalt og regionalt personale ved fondsprojekter

e) anspore til udstationering af veluddannet personale fra AVS-staterne som konsulenter i en institution i deres eget land eller et naboland eller i en regional organisation

f) sigte mod at udvide kendskabet til manglerne ved de nationale og regionale menneskelige ressourcer og deres potentiel med oprettelse af et register over AVS-eksperter, -konsulenter og konsulentfirmaer, der med held vil kunne inddrages i projekter og programmer, der finansieres af fonden

g) støtte faglig bistand mellem AVS-staterne indbyrdes for at fremme udvekslingen mellem AVS-staterne af faglig bistand, management- og erhvervsekspertise

h) udvikle handlingsprogrammer for en langsigtet udvikling af institutioner og personale som en integrerende del af projekt- og programplanlægningen og tage hensyn til de nødvendige finansielle behov

i) støtte ordninger til at forbedre AVS-staternes evne til at opbygge egen ekspertise, og

j) nøje rettes mod at udvikle AVS-staternes kapacitet inden for projektplanlægning, -gennemførelse og -evaluering samt budgetforvaltning.

3. Der kan ydes faglig bistand på alle områder af samarbejdet inden for denne aftales mandat. Aktiviteterne skal være forskelligartede med hensyn til anvendelsesområde og art og nøje afpasses efter AVS-staternes behov.

4. Det faglige samarbejde kan være specifikt eller generelt. AVS/EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering fastlægger retningslinjerne for gennemførelsen af det faglige samarbejde.

Artikel 80

Fællesskabet bistår med henblik på at vende tendensen til, at uddannet personale forlader AVS-staterne, de AVS-stater, der anmoder herom, med at få kvalificerede AVS-borgere, som er bosiddende i de udviklede lande, til at vende hjem ved at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, der tilskynder til tilbagevenden til hjemlandet.

AFSNIT IV

PROCEDURER OG FORVALTNINGSORDNINGER*Artikel 81***Procedurer**

Forvaltningsprocedurerne skal være gennemsigtige, let anvendelige og muliggøre decentralisering af opgaver og ansvar til aktørerne i feltet. AVS/EU-udviklings samarbejdet er åbent for ikke-statslige aktører på områder, der optager dem. Der findes i bilag IV om gennemførelses- og forvaltningsprocedurer detaljerede bestemmelser om programmering, forundersøgelse, gennemførelse og forvaltning af det finansielle og faglige samarbejde. AVS/EU-Ministerrådet kan nybehandle, revidere og ændre disse bestemmelser på grundlag af en henstilling fra AVS/EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering.

*Artikel 82***Personale til gennemførelsen**

Der udpeges personale til gennemførelsen af det finansielle og faglige samarbejde i henhold til denne aftale. Der findes i bilag IV om gennemførelses- og forvaltningsprocedurer detaljerede bestemmelser om dette personales ansvar.

*Artikel 83***AVS/EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering**

1. Ministerrådet undersøger mindst en gang om året, hvorvidt målene for samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering er nået, og gennemgår de generelle og specifikke problemer i forbindelse med iværksættelsen af dette samarbejde. Med henblik herpå nedsættes der under Ministerrådet et udvalg for samarbejde med henblik på udviklingsfinansiering, i det følgende benævnt »AVS/EF-Udvalget«.

2. AVS/EF-Udvalget skal bl.a.:

a) sikre, at målene og principperne for samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering i almindelighed realiseres, og fastlægge retningslinjer for en effektiv og rettidig gennemførelse

b) undersøge problemer i forbindelse med gennemførelsen af udviklings samarbejdsaktiviteterne og foreslå passende foranstaltninger

c) tage bilagene til aftalen op til fornyet overvejelse for at sikre, at de fortsat er relevante, og rette alle egnede henstillinger til Ministerrådet til godkendelse, og

d) undersøge de foranstaltninger, der gennemføres inden for aftalens rammer, til at realisere målene for fremme af udviklingen af den private sektor og investeringerne samt investeringsfacilitetens funktionsmåde.

3. AVS/EF-Udvalget træder sammen hver tredje måned og sammensættes paritetisk af repræsentanter for AVS-staterne og Fællesskabet, der udpeges af Ministerrådet eller af dettes befuldmægtigede. Det træder sammen på ministerplan, når en af parterne anmoder herom, dog mindst én gang om året.

4. Ministerrådet fastlægger AVS/EF-Udvalgets forretningsorden, herunder bestemmelser om repræsentation og antal medlemmer af udvalget, de nærmere regler for forhandlingerne samt bestemmelser for varetagelse af formandskabet.

5. AVS/EF-Udvalget kan indkalde til møder mellem eksperter for at undersøge årsagerne til eventuelle vanskeligheder eller flaskehalse, som hindrer en effektiv iværksættelse af udviklings samarbejdet. Disse eksperter fremsætter henstillinger til udvalget om, hvorledes disse vanskeligheder og flaskehalse kan fjernes.

DEL 5

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM DE MINDST UDVIKLEDE AVS-STATER, AVS-INDLANDSSTATERNE OG AVS-ØSTATERNE

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser*Artikel 84*

1. For at sætte de mindst udviklede stater, indlandsstaterne og østaterne i stand til at drage den største fordel af aftalen og dermed øge deres respektive udviklingstempo sikres der i samarbejdet de mindst udviklede blandt AVS-staterne en særbehandling og tages der behørigt hensyn til AVS-indlandsstaternes og AVS-østaternes sårbarhed. Der tages desuden hensyn til behovene i lande, der befinder sig i en post-konfliktsituation.

2. Uafhængigt af de særlige foranstaltninger og bestemmelser vedrørende de mindst udviklede lande, indlandsstaterne og østaterne i aftalens forskellige kapitler tages der for disse grupper samt lande, der befinder sig i en post-konfliktsituation, særligt hensyn til:

a) en styrkelse af det regionale samarbejde

- b) transport- og kommunikationsinfrastrukturene
- c) en effektiv udnyttelse af de marine ressourcer og markedsføring af produkterne samt for indlandsstaternes vedkommende ferskvandsfiskeriet
- d) for så vidt angår strukturtilpasningen, disse landes udviklingsniveau og i gennemførelsesstadiet tilpasningens sociale dimension, og
- e) iværksættelse af fødevarestrategier og integrerede udviklingsprogrammer.

Kapitel 2

De mindst udviklede AVS-stater

Artikel 85

1. De mindst udviklede AVS-stater skal indrømmes en særbehandling for at hjælpe dem til at overvinde de alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder, der hæmmer deres udvikling, således at deres respektive udviklingstempo kan øges.
2. Listen over de mindst udviklede lande findes i bilag VI. Den kan ændres ved afgørelse truffet af Ministerrådet, når:
 - a) et tredjeland, der befinder sig i en tilsvarende situation, tiltræder aftalen, og
 - b) den økonomiske situation i en AVS-stat ændres betydeligt og varigt, således at den må optages i kategorien mindst udviklede AVS-stater, eller således at den ikke længere er berettiget til at tilhøre denne kategori.

Artikel 86

Bestemmelserne vedrørende de mindst udviklede AVS-stater findes i følgende artikler: 2, 29, 32, 35, 37, 56, 68, 84 og 85.

Kapitel 3

AVS-indlandsstater

Artikel 87

1. Der fastsættes særlige bestemmelser og foranstaltninger for at støtte AVS-indlandsstaterne i deres bestræbelser på at overvinde geografiske vanskeligheder og andre hindringer, der hæmmer deres udvikling, således at de kan øge deres respektive udviklingstempo.

2. Listen over AVS-indlandsstater findes i bilag VI. Den kan ændres ved afgørelse truffet af Ministerrådet, når et tredjeland, der befinder sig i en lignende situation, tiltræder aftalen.

Artikel 88

Bestemmelserne vedrørende AVS-indlandsstater findes i følgende artikler: 2, 32, 35, 56, 68, 84 og 87.

Kapitel 4

AVS-østater

Artikel 89

1. Der fastsættes særlige bestemmelser og foranstaltninger for at støtte AVS-østaterne i deres bestræbelser på at overvinde naturbestemte og geografiske vanskeligheder og andre hindringer, der hæmmer deres udvikling, således at de kan øge deres respektive udviklingstempo.
2. Listen over AVS-østater findes i bilag VI. Den kan ændres ved afgørelse truffet af Ministerrådet, når et tredjeland, der befinder sig i en lignende situation, tiltræder aftalen.

Artikel 90

Bestemmelserne vedrørende AVS-østater findes i følgende artikler: 2, 32, 35, 56, 68, 84 og 89.

DEL 6

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 91

Modstrid mellem denne aftale og andre traktater

Traktater, konventioner, aftaler eller ordninger mellem en eller flere af Fællesskabets medlemsstater og en eller flere AVS-stater må ikke, uanset deres form eller art, udgøre nogen hindring for denne aftales gennemførelse.

Artikel 92

Berørte territorier

Med forbehold af de særlige bestemmelser om forbindelserne mellem AVS-staterne og de franske oversøiske departementer gælder denne aftale dels på det område, hvor traktaten finder anvendelse og på de i traktaten fastsatte betingelser, dels på AVS-staternes områder.

Artikel 93

Ratifikation og ikrafttræden

1. Denne aftale ratificeres eller godkendes af signatarerne i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige regler og procedurer.

2. Instrumenterne for ratifikation eller godkendelse af denne aftale deponeres for AVS-staternes vedkommende i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og for Fællesskabets og dets medlemsstaters vedkommende i AVS-staternes sekretariat. Sekretariatene underretter straks signatarstaterne og Fællesskabet herom.

3. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den anden måned, der følger efter datoen for Fællesskabets medlemsstaters og mindst to tredjedele af AVS-staternes deponering af ratifikationsinstrumenterne og deponeringen af instrumentet for Fællesskabets godkendelse af denne aftale.

4. Såfremt en AVS-stat ikke inden datoen for denne aftales ikrafttræden har afsluttet de i stk. 1 og 2, omhandlede procedurer, således som fastsat i stk. 3, kan den gøre dette inden for de tolv måneder, der følger efter samme dato, uden at dette dog berører stk. 6.

For sådanne stater finder denne aftale anvendelse fra den første dag i den anden måned, der følger efter afslutningen af disse procedurer. Disse stater anerkender gyldigheden af alle foranstaltninger, der træffes til at gennemføre aftalen efter datoen for dens ikrafttræden.

5. I forretningsordenerne for de blandede institutioner, der er oprettet ved denne aftale, fastlægges det, på hvilke betingelser repræsentanterne for de i stk. 4 nævnte signatarstater kan deltage i disse institutioner som observatører.

6. Ministerrådet kan beslutte at yde en særlig støtte til AVS-stater, der var part i de tidligere AVS/EF-konventioner, og som i mangel af normalt etablerede statslige institutioner ikke har været i stand til at undertegne eller ratificere denne aftale. Denne støtte kan rettes mod institutionsopbygning og aktiviteter for social og økonomisk udvikling, idet der tages særlig hensyn til de mest udsatte befolkningsgruppers behov. I denne forbindelse vil sådanne lande kunne trække på de midler, der er omhandlet i del 4 i denne aftale om finansiel og fagligt samarbejde.

Som en fravigelse af stk. 4 kan de lande, der er signatarer af denne aftale, udføre ratifikationsprocedurerne inden for tolv måneder efter genindførelsen af statslige institutioner.

De berørte lande, som hverken har undertegnet eller ratificeret aftalen, kan tiltræde den efter den i artikel 94 fastlagte tiltrædelsesprocedure.

Artikel 94

Tiltrædelse

1. Enhver anmodning om at måtte tiltræde denne aftale, som fremsættes af en stat, hvis struktur og økonomiske og sociale situation kan sammenlignes med AVS-staternes, indgives til Ministerrådet.

Hvis anmodningen godkendes af Ministerrådet, tiltræder den pågældende stat aftalen ved at deponere en tiltrædelsesakt i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, som sender en attesteret kopi til AVS-sekretariatet og underretter medlemsstaterne herom. Ministerrådet kan træffe alle nødvendige ændringsforanstaltninger.

Den pågældende stat får samme rettigheder og forpligtelser som AVS-staterne. Tiltrædelsen må ikke forringe de fordele, som de AVS-stater, der har undertegnet denne aftale, opnår ved bestemmelserne om samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering. Ministerrådet kan nedfælde betingelserne og de specifikke ordninger for en stats tiltrædelse i en særlig protokol, som skal udgøre en integrerende del af aftalen.

2. Ministerrådet underrettes om alle anmodninger fra et tredjeland om at blive medlem af en økonomiske gruppe af AVS-stater.

3. Ministerrådet underrettes om alle anmodninger fra et tredjeland om at blive medlem af Den Europæiske Union. Under forhandlingerne mellem Unionen og ansøgerlandet giver Fællesskabet AVS-staterne alle relevante oplysninger, og de meddeler på deres side Fællesskabet deres ønsker, således at der kan tages fuldstændigt hensyn hertil. AVS-sekretariatet underrettes af Fællesskabet om tiltrædelser af Den Europæiske Union.

Nye medlemmer af Den Europæiske Union bliver kontraherende part i denne aftale fra datoen for tiltrædelsen på basis af en bestemmelse herom i tiltrædelsesakten. Hvis tiltrædelsesakten ikke indeholder bestemmelse om en medlemsstats automatiske tiltrædelse af denne aftale, tiltræder den pågældende medlemsstat ved at deponere en tiltrædelsesakt hos Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, som sender en attesteret kopi heraf til AVS-sekretariatet og underretter medlemsstaterne herom.

Parterne undersøger virkningerne af nye medlemsstaters tiltrædelse for denne aftale. Ministerrådet kan træffe alle nødvendige overgangs- eller ændringsforanstaltninger.

Artikel 95

Aftalens varighed og revisionsklausul

1. Denne aftale indgås for en periode på tyve år fra den 1. marts 2000.

2. Finansprotokollerne fastlægges for hver femårsperiode.

3. Senest tolv måneder inden udløbet af hver femårsperiode meddeler Fællesskabet og medlemsstaterne på den ene side og AVS-staterne på den anden side den anden part, hvilke bestemmelser i denne aftale de ønsker revideret med henblik på en eventuel ændring af aftalen. Dette gælder dog ikke bestemmelserne om det økonomiske og handelsmæssige samarbejde, for hvilket der gælder en særlig revisionsprocedure. Uanset denne frist har den ene part, hvis den anden part anmoder om revision af en hvilken som helst af aftalens bestemmelser, en frist på to måneder til at anmode om, at revisionen også kommer til at omfatte andre bestemmelser, der har tilknytning til dem, som den første anmodning drejer sig om.

Ti måneder inden udløbet af denne femårsperiode indleder parterne forhandlinger for at undersøge, hvilke ændringer der eventuelt skal foretages i de bestemmelser, der er omfattet af meddelelsen.

Artikel 93 finder også anvendelse på ændringer.

Ministerrådet træffer eventuelle nødvendige overgangsforanstaltninger, indtil de ændrede bestemmelser træder i kraft.

4. Atten måneder inden udløbet af aftalens samlede løbetid indleder parterne forhandlinger for at undersøge, hvilke bestemmelser der siden skal ligge til grund for deres forbindelser.

Ministerrådet træffer eventuelle nødvendige overgangsforanstaltninger, indtil den nye aftale træder i kraft.

Artikel 96

Væsentlige elementer: konsultationsprocedure og egnede foranstaltninger i tilslutning til menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten

1. I denne artikel forstås ved udtrykket »part« på den ene side Fællesskabet og Den Europæiske Unions medlemsstater og på den anden side hver enkelt AVS-stat.

2. a) Hvis en part til trods for den løbende politiske dialog mellem parterne skønner, at den anden part har misligholdt en forpligtelse med hensyn til respekten for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten som omhandlet i artikel 9, stk. 2, meddeler den, undtagen i særligt hastende tilfælde, den anden part og Ministerrådet alle nødvendige oplysninger til, at der kan foretages en grundig undersøgelse med henblik på at finde en for begge parter acceptabel løsning. Med henblik herpå opfordrer den anden part til at indgå i konsultationer om foranstaltninger, som den berørte part har truffet eller skal træffe for at afhjælpe situationen.

Konsultationerne føres på et plan og under former, som skønnes at være bedst egnede til, at der kan findes en løsning.

Konsultationerne indledes senest 15 dage efter opfordringen og fortsætter i en periode, der fastsættes ved fælles overenskomst afhængigt af, hvilken krænkelse der er tale om, og hvor alvorlig den er. Under ingen omstændigheder må konsultationer vare længere end 60 dage.

Hvis konsultationerne ikke fører til en for begge parter acceptabel løsning, hvis konsultationer afvises eller i særligt hastende tilfælde kan der træffes egnede foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger ophæves, så snart baggrunden for dem ikke længere er til stede.

b) Ved udtrykket »særligt hastende tilfælde« forstås ekstraordinære tilfælde af særlig alvorlig eller åbenbar krænkelse af et af de væsentlige elementer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, som kræver et øjeblikkeligt indgreb.

Den part, som gør brug af den særlige hasteprocedure, underretter særskilt den anden part og Ministerrådet om sagen, medmindre den ikke har tid til at gøre dette.

c) Ved »egnede foranstaltninger« forstås i denne artikel foranstaltninger, der træffes i overensstemmelse med folkeretten, og som står i forhold til overtrædelsen. Ved valget af sådanne foranstaltninger skal de, der medfører færrest forstyrrelser i aftalens anvendelse, foretrækkes. Det er underforstået, at suspension er den sidste udvej.

Hvis der i særligt hastende tilfælde træffes foranstaltninger, meddeles de straks den anden part og Ministerrådet. Der kan da på anmodning af den berørte part indkaldes til konsultationer med henblik på en grundig undersøgelse af situationen og om muligt på at finde en løsning. Disse konsultationer føres i overensstemmelse med ordningerne i stk. 2, litra a), andet og tredje afsnit.

Artikel 97

Konsultationsprocedure og egnede foranstaltninger i tilslutning til korruption

1. Parterne skønner, at i det omfang Fællesskabet er en væsentlig partner med hensyn til støtte til økonomiske og sektorielle politikker og programmer, skal der afholdes konsultationer mellem parterne i tilfælde af alvorlige tilfælde af korruption.

2. Hver af parterne kan i sådanne tilfælde anmode den anden part om konsultation. Konsultationerne indledes senest 21 dage efter fremsættelsen af anmodningen og må ikke vare længere end 60 dage.

3. Hvis konsultationerne ikke fører til en for begge parter acceptabel løsning eller hvis konsultationer afvises, træffer parterne egnede foranstaltninger. Under alle omstændigheder påhviler det i første række den part, hvor der er forekommet alvorlige tilfælde af korruption, at træffe de nødvendige forholdsregler til straks at afhjælpe situationen. De forholdsregler, som hver part træffer, skal stå i forhold til situationens alvor. Ved valget af sådanne foranstaltninger skal de, der medfører færrest forstyrrelser i aftalens anvendelse, foretrækkes. Det er underforstået, at suspension er den sidste udvej.

4. I denne artikel forstås ved udtrykket »part« på den ene side Fællesskabet og Den Europæiske Unions medlemsstater og på den anden side hver enkelt AVS-stat.

Artikel 98

Bilæggelse af tvister

1. Tvister om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, som opstår mellem en eller flere medlemsstater eller Fællesskabet på den ene side og en eller flere AVS-stater på den anden side, indbringes for Ministerrådet.

Mellem Ministerrådets samlinger forelægges sådanne tvister Ambassadørudvalget.

2. a) Lykkes det ikke Ministerrådet at bilægge tvisten, kan hver af parterne anmode om bilæggelse af tvisten ved voldgift. Med henblik herpå udpeger hver part en voldgiftsmand inden tredivede dage efter anmodningen om voldgift. Sker dette ikke, kan hver af parterne anmode generalsekretæren for Den Faste Voldgiftsret om at udpege den anden voldgiftsmand.
- b) De to voldgiftsmænd udpeger derefter en tredje voldgiftsmand inden tredivede dage. Sker dette ikke, kan hver af parterne anmode generalsekretæren for Den Faste Voldgiftsret om at udpege den tredje voldgiftsmand.

- c) Medmindre voldgiftsmændene træffer anden afgørelse, er den procedure, der skal anvendes, den, som er fastlagt af Den Faste Voldgiftsrets regler for frivillig voldgift for internationale organisationer og stater. Voldgiftsmændenes afgørelser træffes med stemmeflertal inden for en frist på tre måneder.
- d) Hver part i tvisten skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af voldgiftsmændenes afgørelse.
- e) I forbindelse med denne procedure betragtes Fællesskabet og medlemsstaterne som en enkelt part i tvisten.

Artikel 99

Opsigelse

Denne aftale kan opsiges af Fællesskabet og dets medlemsstater over for hver AVS-stat og af hver AVS-stat over for Fællesskabet og dets medlemsstater med seks måneders varsel.

Artikel 100

Tekster

Protokollerne og bilagene til denne aftale udgør en integrerende del heraf. Bilag nr. II, III, IV og VI kan revideres og/eller ændres af Ministerrådet på basis af en henstilling fra AVS/EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering.

Denne aftale, der er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster alle har samme gyldighed, deponeres i arkivet i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og i AVS-staternes sekretariat, som begge fremsender en bekræftet kopi af aftalen til hver af signatarstaternes regeringer.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og medlemslandene i Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien, Brunei-Darussalam, Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam, til også at omfatte Laos

(2001/C 240 E/05)

KOM(2000) 430 endelig udg. — 2000/0173(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 7. juli 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133 og 181, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen har ført forhandlinger på Fællesskabets vegne om en protokol om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og medlemslandene i Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien, Brunei-Darussalam, Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam, til også at omfatte Laos.

(2) Denne aftale, der blev parferet den 16. juni 2000, bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Protokollen om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og ASEAN-landene til også at omfatte Den Demokratiske Folkerepublik Laos godkendes hermed på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Datoen for aftalens ikrafttræden vil blive offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

PROTOKOL

om udvidelse af samarbejdsaftalen mellem ASEAN-landene og Det Europæiske Fællesskab til også at omfatte Den Demokratiske Folkerepublik Laos

Regeringen for Brunei-Darussalam,

Regeringen for Republikken Indonesien,

Regeringen for Malaysia,

Regeringen for Republikken Filippinerne,

Regeringen for Republikken Singapore,

Regeringen for Kongeriget Thailand,

Regeringen for Den Socialistiske Republik Vietnam

og

Regeringen for Den Demokratiske Folkerepublik Laos,

på den ene side, og

Rådet for Den Europæiske Union,

på den anden side,

HAR —

UNDER HENVISNING til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Indonesien, Malaysia, Filippinerne, Singapore og Thailand, medlemslandene i Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien, undertegnet den 7. marts 1980 i Kuala Lumpur og udvidet til også at omfatte Brunei den 16. november 1984 og Vietnam den 14. februar 1997 ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »aftalen«, og

UD FRA FØLGENDE BETRAGTNING:

Den Demokratiske Folkerepublik Laos har som nyt medlem af Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) anmodet om at blive optaget i aftalen —

VEDTAGET at udvide aftalen til også at omfatte Den Demokratiske Folkerepublik Laos og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

REGERINGEN FOR BRUNEI-DARUSSALAM:

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN INDONESIA:

REGERINGEN FOR MALAYSIA:

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN FILIPPINERNE:

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN SINGAPORE:

REGERINGEN FOR KONGERIGET THAILAND:

REGERINGEN FOR DEN SOCIALISTISKE REPUBLIK VIETNAM:

REGERINGEN FOR DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIK LAOS:

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION:

SOM, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

⁽¹⁾ EFT L 117 af 5.5.1999.

Artikel 1

Den Demokratiske Folkerepublik Laos tiltræder aftalen i kraft af denne protokol.

Artikel 2

Bestemmelserne i aftalen sammenholdt med protokollen vedrørende aftalens artikel 1 finder anvendelse på Den Demokratiske Folkerepublik Laos.

Artikel 3

Aftalens anvendelse på Den Demokratiske Folkerepublik Laos berører ikke anvendelsen af den samarbejdsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Folkerepublik

Laos, som blev undertegnet den 29. april 1997 og trådte i kraft den 1. december 1997 ⁽¹⁾.

Artikel 4

Denne protokol træder i kraft på den første dag i måneden efter den dato, på hvilken parterne har givet hinanden notifikation om afslutningen af de procedurer, som er nødvendige i så henseende.

Artikel 5

Denne protokol er udfærdiget i elleve originaleksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Udfærdiget i . . . , den . . . totusinde.

For regeringen for Brunei-Darussalam
(underskrift)

For regeringen for Republikken Indonesien
(underskrift)

For regeringen for Malaysia
(underskrift)

For regeringen for Republikken Filippinerne
(underskrift)

For regeringen for Republikken Singapore
(underskrift)

For regeringen for Kongeriget Thailand
(underskrift)

For regeringen for Den Socialistiske Republik Vietnam
(underskrift)

For regeringen for Den Demokratiske Folkerepublik Laos
(underskrift)

For Rådet for Den Europæiske Union
(underskrift)

⁽¹⁾ EFT L 334 af 5.12.1997.

Forslag til Rådets forordning om videreførelse i op til et år af finansieringen af visse planer for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning, der blev godkendt i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72

(2001/C 240 E/06)

KOM(2000) 623 endelig udg. — 2000/0252(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 5. oktober 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I afsnit IIa i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager⁽¹⁾ er der fastsat en række særlige foranstaltninger, som skal afhjælpe de utilstrækkelige produktions- og afsætningsfaciliteter for nødder og johannesbrød. Der ydes støtte til producentorganisationer, der har modtaget en særlig anerkendelse, og som har indgivet en af myndighederne godkendt plan om at forbedre kvaliteten og fremme afsætningen af deres produkter.

(2) Forordning (EØF) nr. 1035/72 blev ophævet ved Rådets forordning (EF) nr. 2200/96⁽²⁾. I artikel 53 i forordning (EF) nr. 2200/96 blev det dog fastsat, at rettigheder, som producentorganisationer har erhvervet i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72, består, indtil de udløber.

(3) Den særlige støtte til at udfærdige og gennemføre en plan for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning, jf. artikel 14, litra d), nr. 2), i forordning (EØF) nr. 1035/72, ydes i højst ti år, og støtten aftager gradvis, så det finansielle ansvar gradvis overgår til producenterne.

(4) En række planer, der er gennemført over 10 år, udløber i 2000.

⁽¹⁾ EFT L 118 af 20.5.1972, s. 1. Forordning senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1363/95 (EFT L 132 af 16.6.1995, s. 8).

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80).

(5) Ifølge forordning (EF) nr. 2200/96 skal Kommissionen forelægge Rådet en rapport om forordningens anvendelse. Rapporten skal indeholde en vurdering af resultaterne af de særlige foranstaltninger for nødder og johannesbrød, der gennemføres i henhold til afsnit IIa i forordning (EØF) nr. 1035/72, og der kan fastsættes yderligere støtteforanstaltninger. Indtil da kan de producentorganisationer, hvis forbedringsplaner udløber i 2000, og som fortsat opfylder anerkendelseskriterierne, ansøge om, at finansieringen af deres planer videreføres på budgettet for 2001.

(6) Kun støtteansøgninger for arbejder, der gennemføres indtil den 15. juni 2001, kan finansieres over budgettet for 2001.

(7) For at forenkle administrative procedurer kan der kun ydes støtte for områder, for hvilke der blev indgivet en støtteansøgning i planens tiende år.

(8) Ovennævnte periode på op til et år er ikke tilstrækkelig lang til, at de rydningsforanstaltninger, der efterfølges af genplantning og/eller sortsomstilling, kan afsluttes. Den maksimale hektarstøtte bør derfor også betales for andre foranstaltninger, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 790/89⁽³⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anerkendte producentorganisationer, der beskæftiger sig med produktion og afsætning af nødder og/eller johannesbrød, jf. artikel 14, litra a), i forordning (EØF) nr. 1035/72, og hvis planer for forbedring af kvalitet og fremme af afsætning blev godkendt i 1990, kan på de i denne forordning fastsatte betingelser ansøge om, at finansieringen af deres planer videreføres i op til et år.

Artikel 2

Der ydes støtte for områder, for hvilke der blev indgivet støtteansøgning for planens tiende år, dog højst 241,50 EUR/ha, jf. artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, og artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 790/89. Der ydes støtte i en periode på op til et år umiddelbart efter udløbet af planens tiende år, dog senest den 15. juni 2001.

⁽³⁾ EFT L 85 af 30.3.1989, s. 6.

Ansøgninger i henhold til artikel 1 om, at finansieringen af en plan videreføres, indebærer, at producentorganisationen accepterer at anvende den plan, der blev godkendt for det tiende år, i endnu en periode på op til et år.

Artikel 3

Gennemførelsesbestemmelserne for det tiende år anvendes tilsvarende for den yderligere periode, der er nævnt i artikel 1.

Om nødvendigt vedtages der bestemmelser efter proceduren i artikel 46 i forordning (EF) nr. 2200/96.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse

(2001/C 240 E/07)

KOM(2000) 655 endelig udg. — 2000/0264(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. oktober 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 149 og 150, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har ved sin afgørelse af 22. maj 2000 bemyndiget Kommissionen til at forhandle samarbejdsaftaler vedrørende højere uddannelse og erhvervsuddannelse mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og USA.
- (2) Fællesskabet og Canada forventer at få gensidigt udbytte af et sådant samarbejde, som, for så vidt angår Fællesskabet, skal være et supplement til de bilaterale programmer mellem de enkelte medlemsstater og Canada og have større gennemslagskraft ved at blive gennemført på fællesskabsplan.
- (3) Det er nødvendigt at undertegne aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse godkendes det herved, at den undertegnes på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges hermed til at udpege den eller de personer, der har beføjelse til at undertegne aftalen på Fællesskabets vegne.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse

(2001/C 240 E/08)

KOM(2000) 655 endelig udg. — 2000/0264(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. oktober 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 149 og 150, sammenholdt med artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har ved sin afgørelse af 22. maj 2000 bemyndiget Kommissionen til at forhandle samarbejdsaftaler vedrørende højere uddannelse og erhvervsuddannelse mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og USA.
- (2) Fællesskabet og Canada forventer at få gensidigt udbytte af et sådant samarbejde, som, for så vidt angår Fællesskabet, skal være et supplement til de bilaterale programmer mellem de enkelte medlemsstater og Canada og have større gennemslagskraft ved at blive gennemført på fællesskabsplan.
- (3) Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Det Europæiske Fællesskabs delegation i det paritetiske udvalg, der er omhandlet i aftalens artikel 6, består af en repræsentant for Kommissionen, bistået af en repræsentant for hver medlemsstat.

Artikel 3

Rådets formand foretager de notifikationer, der er omhandlet i artikel 12 i aftalen.

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og Canadas regering om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side, og

CANADAS REGERING

på den anden side,

i det følgende benævnt »parterne«,

SOM NOTERER SIG, at der i den transatlantiske erklæring, der blev vedtaget af Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og Canadas regering den 22. november 1990, specielt henvises til en styrkelse af det gensidige samarbejde på forskellige områder, der direkte berører borgernes nuværende og fremtidige velfærd, f.eks. udvekslinger og fælles projekter inden for uddannelse og kultur, herunder udvekslinger af akademikere og unge,

SOM BEMÆRKER SIG, at det i den fælles erklæring om forbindelserne mellem EU og Canada, der blev vedtaget den 17. december 1996 påpeges, at for at knytte nye bånd på grundlag af fælles kultur og værdier vil parterne fremme kontakten mellem deres borgere på alle planer, navnlig blandt unge, og at parterne i den fælles handlingsplan, der er tilknyttet erklæringen, opfordres til yderligere at styrke deres samarbejde gennem aftalen om højere uddannelse og erhvervsuddannelse,

SOM MÆRKER SIG, at vedtagelsen og gennemførelsen af aftalen fra 1995 om højere uddannelse og erhvervsuddannelse udgør en opfølgning af forpligtelserne i den transatlantiske erklæring, og at erfaringerne med gennemførelsen heraf har været yderst positive for begge parter,

DER ANERKENDER, at højere uddannelse og erhvervsuddannelse udgør et væsentligt bidrag til udviklingen af menneskelige ressourcer, der kan tage del i den globale videnbaserede økonomi,

DER ERKENDER, at samarbejdet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse bør supplere andre relevante samarbejdsinitiativer mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada,

DER ANERKENDER betydningen af at tage hensyn til det arbejde på området højere uddannelse og erhvervsuddannelse, som internationale organisationer, der er aktive på disse områder, f.eks. OECD, UNESCO og Europarådet, udfører,

DER ERKENDER, at parterne har en fælles interesse i at samarbejde om højere uddannelse og erhvervsuddannelse som en del af det bredere samarbejde, der finder sted mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada,

DER FORVENTER at drage gensidig nytte af samarbejdsaktiviteter inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse,

DER ERKENDER behovet for at øge adgangen til aktiviteter, hvortil der i medfør af denne aftale ydes støtte, navnlig aktiviteter inden for erhvervsuddannelse,

DER ØNSKER at forny grundlaget for videreførelsen af samarbejdsaktiviteter inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

Denne aftale forlænger samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse, der blev etableret mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada i 1995.

Artikel 2

Definitioner

I forbindelse med denne aftale forstås ved:

1. »Højere læreanstalt«: enhver institution, der i henhold til gældende lov og praksis giver mulighed for at opnå en højere uddannelse med deraf følgende kvalifikationer og eksamensbeviser, uanset hvorledes denne institution benævnes.
2. »Erhvervsuddannelsesinstitution«: enhver form for offentlig, halvoffentlig eller privat institution, der, uanset hvorledes den benævnes, i overensstemmelse med gældende lov og praksis, udformer eller tilbyder erhvervsuddannelse, faglig videreuddannelse, faglig efteruddannelse eller omskoling, der bidrager til de kvalifikationer, der anerkendes af de relevante myndigheder.
3. »Studerende«: alle personer, der følger uddannelseskurser eller -programmer på en højere læreanstalt eller en erhvervsuddannelsesinstitution som fastsat i denne artikel, og som de relevante myndigheder anerkender eller yder finansiel støtte til.

Artikel 3

Målsætninger

Samarbejdsprogrammets målsætninger er:

1. At opnå større forståelse mellem befolkningerne i Det Europæiske Fællesskab og Canada, herunder et bredere kendskab til deres sprog, kulturer og institutioner.
2. At forbedre kvaliteten af udviklingen af menneskelige ressourcer i både Det Europæiske Fællesskab og Canada, herunder opnåelse af kvalifikationer, der sætter borgerne i stand til at tage udfordringerne i forbindelse med den globale videnbaserede økonomi op.
3. At fremme en række nyskabende og levedygtige samarbejdsaktiviteter inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse mellem de forskellige regioner i Det Europæiske Fællesskab og Canada, som har en varig virkning.

4. At forbedre kvaliteten af transatlantisk mobilitet for studerende ved at fremme åbenhed, gensidig anerkendelse af kvalifikationer og uddannelsesperioder og, når det er hensigtsmæssigt, meritoverførsel.

5. At tilskynde til udveksling af ekspertise i forbindelse med internetstøttet undervisning, åben uddannelse og fjernundervisning og til, at partnerskaberne sikrer en effektiv udnyttelse heraf for at udvide programmets virkninger.

6. At etablere eller fremme partnerskaber mellem højere læreanstalter og erhvervsuddannelsesinstitutioner og inddrage faglige sammenslutninger, offentlige myndigheder, den private sektor og andre sammenslutninger, hvor det måtte være relevant, i både Det Europæiske Fællesskab og Canada.

7. At styrke den europæiske og canadiske dimension i det transatlantiske samarbejde inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse for at sikre en mere effekt.

8. At supplere bilaterale programmer mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Canada samt andre programmer og initiativer i Det Europæiske Fællesskab og Canada.

Artikel 4

Principper

Samarbejdet i medfør af denne aftale gennemføres på grundlag af følgende principper:

1. Fuld respekt for de beføjelser, som tilkommer Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og Canadas provinser og territorier, samt for de højere læreanstalters og erhvervsuddannelsesinstitutioners selvstændighed.
2. En generelt ligelig fordeling af fordele i forbindelse med aktiviteter, der iværksættes i henhold til denne aftale.
3. Effektiv indledende finansiering af en alsidig række nyskabende projekter, via hvilke der bygges nye strukturer og forbindelser, der har en multiplikatorvirkning som følge af en konsekvent og effektiv formidling af resultaterne, og som er levedygtige på lang sigt uden løbende støtte fra programmet, og som, når der er tale om studerendes mobilitet, sikrer en gensidig anerkendelse af uddannelsesperioder, og når det er hensigtsmæssigt, meritoverførsel.
4. Bred deltagelse på tværs af de forskellige medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og provinserne og territorierne i Canada.

5. Fuld anerkendelse af den kulturelle, sociale og økonomiske mangfoldighed i Det Europæiske Fællesskab og Canada.

6. Udvælgelse af projekter på et konkurrencepræget og gennemskueligt grundlag under hensyntagen til ovennævnte principper.

Artikel 5

Programmets aktioner

Samarbejdsprogrammet gennemføres ved hjælp af de aktioner, der er beskrevet i bilaget, og som indgår som en integreret del af denne aftale.

Artikel 6

Det paritetiske udvalg

1. Der nedsættes et paritetisk udvalg. Det består af repræsentanter for hver part.

2. Det paritetiske udvalg har til opgave:

a) at gennemgå de samarbejdsaktiviteter, der er planlagt i henhold til denne aftale

b) at aflægge beretning mindst hvert andet år til parterne om forløbet, situationen og effektiviteten med hensyn til samarbejdsaktiviteter, der iværksættes i henhold til aftalen.

3. Det paritetiske udvalg mødes mindst én gang hvert andet år skiftevis i Det Europæiske Fællesskab og i Canada. Der kan efter fælles aftale holdes andre møder.

4. Mødereferaterne godkendes af de personer, der er udpeget af hver part til i fællesskab at lede mødet, og forelægges sammen med den toårige rapport for Det Blandede Samarbejdsudvalg, der blev nedsat inden for rammeaftalen fra 1976 om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem De Europæiske Fællesskaber og Canada, og for relevante ministre hos hver af parterne.

Artikel 7

Overvågning og evaluering

Samarbejdsprogrammet overvåges og evalueres i samarbejde, i det omfang det er hensigtsmæssigt. Dette skal om fornødent muliggøre en omlægning af programmet på baggrund af de behov og muligheder, der viser sig under dets gennemførelse.

Artikel 8

Finansiering

1. Samarbejdsaktiviteterne er betinget af, at der er midler til rådighed, og er underlagt Fællesskabets og Canadas gældende love og bestemmelser, politik og programmer. Finansieringen sker på grundlag af en generelt ligelig fordeling mellem parterne.

2. Hver af parterne stiller midler til rådighed for, for Det Europæiske Fællesskabs vedkommende, statsborgere i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater eller personer, der af en medlemsstat anerkendes som havende officiel status som fastboende, og for Canadas vedkommende, egne borgere og fastboende personer som defineret i Immigration Act.

3. Udgifter, der pådrages af eller på vegne af det paritetiske udvalg, betales af den part, over for hvem medlemmerne er ansvarlige. Udgifter, bortset fra rejse- og opholdsudgifter, der har direkte tilknytning til møder i det paritetiske udvalg, afholdes af værtsparter.

Artikel 9

Indrejse

Hver af parterne træffer alle rimelige forholdsregler for mest muligt at lette indrejse til sit område og udrejse herfra for personale og studerende fra den anden part, der deltager i samarbejdsaktiviteter i henhold til denne aftale, og ind- og udførsel af materiale og udstyr fra den anden part, der anvendes i samme forbindelse.

Artikel 10

Andre aftaler

1. Denne aftale påvirker ikke det samarbejde, der måtte være indgået i medfør af andre aftaler mellem parterne.

2. Denne aftale påvirker ikke nuværende eller fremtidige bilaterale aftaler mellem Det Europæiske Fællesskabs enkelte medlemsstater og Canada på de områder, der er omfattet af denne aftale.

Artikel 11

Aftalens geografiske anvendelsesområde

Denne aftale gælder dels for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastlagt i denne traktat, dels for Canadas område.

*Artikel 12***Afsluttende bestemmelser**

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter den dato, hvor parterne skriftligt har givet hinanden meddelelse om, at de retlige krav for aftalens ikrafttræden er opfyldt. Aftalen træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter den seneste notifikation.

2. Denne aftale gælder i fem år, hvorefter den kan forlænges efter aftale mellem parterne.

3. Denne aftale kan ændres eller forlænges efter aftale mellem parterne. Ændringer eller forlængelse skal ske skriftligt og træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter den dato, hvor parterne skriftligt har givet hinanden meddelelse om, at de retlige krav for ikrafttræden af aftalen om den pågældende ændring eller forlængelse er opfyldt.

4. Hver af parterne kan på ethvert tidspunkt skriftligt opsig denne aftale med tolv måneders skriftlig varsel. Udløbet eller opsigelsen af denne aftale har ingen indflydelse på gyldigheden eller varigheden af foranstaltninger, der er truffet i henhold til aftalen, eller de forpligtelser, der fastsættes i bilaget til denne aftale.

*Artikel 13***Gyldige tekster**

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

*BILAG***AKTIONSOMRÅDE 1****Fælles projekter inden for EF/Canada-partnerskaber**

1. Parterne yder støtte til højere læreanstalter og erhvervsuddannelsesinstitutioner, som har dannet EF/Canada-partnerskaber med henblik på at iværksætte fælles projekter inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse. Det Europæiske Fællesskab yder støtte til partnerinstitutioner i Det Europæiske Fællesskab, Canada yder støtte til partnerinstitutioner i Canada.
2. I hvert partnerskab skal der indgå mindst tre aktive partnerinstitutioner på hver side fra mindst tre forskellige medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og mindst to forskellige provinser eller territorier i Canada.
3. Hvert partnerskab skal i princippet indbefatte transatlantisk studentermobilitet, hvor der skal tilstræbes en ligelig udveksling i begge retninger og tilbydes en sproglig og kulturel forberedelse hertil.
4. Der kan ydes finansiel støtte til fælles partnerskabsprojekter vedrørende nyskabende aktiviteter med mål, som kan opfyldes inden for en periode på højst tre år. Forberedende aktiviteter og aktiviteter vedrørende projektudvikling kan støttes i op til ét år.
5. De emneområder i forbindelse med et fælles EF/Canada-partnerskabssamarbejde, der er støtteberettigede, skal godkendes af det paritetiske udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 6.
6. Der kan være tale om følgende støtteberettigede aktiviteter:
 - Forberedende aktiviteter og aktiviteter vedrørende projektudvikling.
 - Udvikling af organisatoriske rammer for studentermobilitet, herunder praktikophold, som giver den nødvendige sproglige forberedelse og indebærer, at partnerinstitutionerne fuldt ud anerkender de opnåede kvalifikationer.
 - Strukturerede udvekslinger af studerende, undervisere, administratorer, personalechefer, ansvarlige for planlægningen af erhvervsuddannelsesprogrammer og ledere af disse programmer og specialiserede erhvervsvejledere på enten højere læreanstalter eller erhvervsuddannelsesinstitutioner.
 - Fælles udarbejdelse af nyskabende læseplaner, herunder udvikling af undervisningsmateriale, -metoder og -moduler.
 - Fælles udvikling af nye fremgangsmåder inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologi, internetstøttet undervisning, åben uddannelse og fjernundervisning.
 - Korte intensive programmer af mindst tre ugers varighed.
 - Undervisningsopgaver, der udgør en integreret del af læseplanen i en partnerinstitution.

- Andre nyskabende projekter, der har til formål at forbedre kvaliteten af det transatlantiske samarbejde inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse og opfylder mindst ét af de mål, der er anført i denne aftales artikel 3.

AKTIONSOMRÅDE 2

Supplerende aktiviteter

Parterne kan støtte et begrænset antal supplerende aktiviteter i overensstemmelse med aftalens målsætninger, herunder udveksling af erfaring eller andre former for fælles aktioner på uddannelsesområdet.

FORVALTNING AF PROGRAMMET

1. Hver part kan yde finansiel støtte til aktiviteter, der iværksættes i medfør af dette program.
2. Det er hver parts relevante myndigheder, der forestår forvaltningen af aktionerne. De har bl.a. til opgave:
 - at fastsætte bestemmelser og procedurer for indsendelse af forslag, herunder udarbejdelse af et fælles sæt retningslinjer for ansøgere
 - at fastlægge tidsplanen for offentliggørelse af indkaldelser samt indsendelse og udvælgelse af forslag
 - at tilvejebringe oplysninger om programmet og gennemførelsen af dette
 - at udpege akademiske rådgivere og eksperter, herunder til uafhængig vurdering af forslag
 - over for hver parts relevante myndigheder at henstille, hvilke projekter der skal finansieres
 - at forestå den finansielle forvaltning
 - at fremme et samarbejde om overvågning og evaluering af programmet.

TEKNISKE STØTTEFORANSTALTNINGER

I medfør af dette samarbejdsprogram vil der blive stillet midler til rådighed til køb af de tjenesteydelser, der er nødvendige for at sikre den bedst mulige gennemførelse af programmet. Parterne kan navnlig tilrettelægge seminarer, kollokvier og andre møder for eksperter, foretage evalueringer, fremstille publikationer eller videreformidle oplysninger om programmet.

Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse

(2001/C 240 E/09)

KOM(2000) 656 endelig udg. — 2000/0263(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 18. oktober 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 149 og 150, sammenholdt med artikel 300, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har ved sin afgørelse af 22. maj 2000 bemyndiget Kommissionen til at forhandle samarbejdsaftaler vedrørende højere uddannelse og erhvervsuddannelse mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og USA.
- (2) Fællesskabet og USA forventer at få gensidigt udbytte af et sådant samarbejde, som, for så vidt angår Fællesskabet, skal være et supplement til de bilaterale programmer mellem de enkelte medlemsstater og USA og have større gennemslagskraft ved at blive gennemført på fællesskabsplan.
- (3) Det er nødvendigt at undertegne aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med henblik på indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse godkendes det herved, at den undertegnes på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Rådets formand bemyndiges hermed til at udpege den eller de personer, der har beføjelse til at undertegne aftalen på Fællesskabets vegne.

Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse

(2001/C 240 E/10)

KOM(2000) 656 endelig udg. — 2000/0263(CNS)

(Forelagt af Kommission den 18. oktober 2000)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 149 og 150, sammenholdt med artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet har ved sin afgørelse af 22. maj 2000 bemyndiget Kommissionen til at forhandle samarbejdsaftaler vedrørende højere uddannelse og erhvervsuddannelse mellem Det Europæiske Fællesskab, Canada og USA.
- (2) Fællesskabet og USA forventer at få gensidigt udbytte af et sådant samarbejde, som, for så vidt angår Fællesskabet, skal være et supplement til de bilaterale programmer mellem de enkelte medlemsstater og USA og have større gennemslagskraft ved at blive gennemført på fællesskabsplan.
- (3) Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Det Europæiske Fællesskabs delegation i det paritetiske udvalg, der er omhandlet i aftalens artikel 6, består af en repræsentant for Kommissionen, bistået af en repræsentant for hver medlemsstat.

Artikel 3

Rådets formand foretager de notifikationer, der er omhandlet i artikel 12 i aftalen.

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og USA om forlængelse af samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side, og

USA

på den anden side,

i det følgende benævnt »parterne«,

SOM NOTERER SIG, at der i den transatlantiske erklæring, der blev vedtaget af Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og USA's regering i november 1990, specielt henvises til en styrkelse af det gensidige samarbejde på forskellige områder, der direkte berører borgernes nuværende og fremtidige velfærd, f.eks. udvekslinger og fælles projekter inden for uddannelse og kultur, herunder udvekslinger af akademikere og unge,

SOM MÆRKER SIG, at vedtagelsen og gennemførelsen af aftalen fra 1995 mellem Det Europæiske Fællesskab og USA vedrørende et samarbejdsprogram inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse udgør en opfølgning af forpligtelserne i den transatlantiske erklæring og er eksempler på et meget vellykket og omkostningseffektivt samarbejde,

DER NOTERER SIG, at der på den nye transatlantiske dagsorden, der blev vedtaget på topmødet mellem EU og USA i december 1995 i Madrid under aktion IV — At bygge bro på tværs af Atlanten — henvises til aftalen mellem EF og USA vedrørende et samarbejdsprogram inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse som en potentiel katalysator for et bredt spektrum af nyskabende samarbejdsaktiviteter, der er af direkte nytte for studerende og undervisere, og der henvises desuden til indførelsen af ny teknologi i undervisningslokalerne, der forbinder uddannelsesinstitutioner i USA med uddannelsesinstitutioner i EU og er med til at fremme undervisningen i hinandens sprog, historie og kultur,

DER ANERKENDER, at uddannelse udgør et væsentligt bidrag til udviklingen af menneskelige ressourcer, der kan tage del i den globale videnbaserede økonomi,

DER ERKENDER, at samarbejdet inden for almen uddannelse og erhvervsuddannelse bør supplere andre relevante samarbejdsinitiativer mellem Det Europæiske Fællesskab og USA,

DER MÆRKER SIG, at potentialet for samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og USA inden for uformel uddannelse blev understreget på den transatlantiske konference »Bro på tværs af Atlanterhavet — Forbindelser fra folk til folk«,

DER ANERKENDER betydningen af at sikre komplementariteten mellem de relevante initiativer på området højere uddannelse og erhvervsuddannelse, som internationale organisationer, der er aktive på disse områder, f.eks. OECD, UNESCO og Europarådet, gennemfører,

DER ERKENDER, at parterne har en fælles interesse i indbyrdes at samarbejde om højere uddannelse og erhvervsuddannelse,

DER FORVENTER at drage gensidig nytte af samarbejdsaktiviteter inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse,

DER ERKENDER behovet for at øge adgangen til aktiviteter, hvortil der i medfør af denne aftale ydes støtte, navnlig aktiviteter inden for erhvervsuddannelse, og

DER ØNSKER at skabe et formelt grundlag for fortsat samarbejde inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

Denne aftale forlænger samarbejdsprogrammet inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse (herefter benævnt »programmet«), der oprindeligt blev etableret i medfør af aftalen fra 1995 mellem Det Europæiske Fællesskab og USA vedrørende et samarbejdsprogram inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse.

Artikel 2

Definitioner

I forbindelse med denne aftale forstås ved:

1. »Højere læreanstalt«: enhver institution, der i henhold til gældende lov og praksis giver mulighed for at opnå en højere uddannelse med deraf følgende kvalifikationer og eksamensbeviser, uanset hvorledes denne institution benævnes.
 2. »Erhvervsuddannelsesinstitution«: enhver form for offentlig, halvoffentlig eller privat institution, der, uanset hvorledes den benævnes, i overensstemmelse med gældende lov og praksis, udformer eller tilbyder erhvervsuddannelse, faglig videreuddannelse, faglig efteruddannelse eller omskoling.
 3. »Studerende«: alle personer, der følger uddannelseskurser eller -programmer på en højere læreanstalt eller en erhvervsuddannelsesinstitution som fastsat i denne artikel.
3. At fremme en række nyskabende og levedygtige samarbejdsaktiviteter inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse mellem de forskellige regioner i Det Europæiske Fællesskab og USA, som har en varig virkning.
 4. At forbedre kvaliteten af transatlantisk mobilitet for studerende ved at fremme åbenhed, gensidig anerkendelse af uddannelsesperioder og, når det er hensigtsmæssigt, meritoverførsel.
 5. At tilskynde til udveksling af ekspertise i forbindelse med internetstøttet undervisning, åben uddannelse og fjernundervisning og en effektiv udnyttelse heraf for at udvide programmets virkninger.
 6. At etablere eller fremme partnerskaber mellem højere læreanstalter og erhvervsuddannelsesinstitutioner og inddrage faglige sammenslutninger, offentlige myndigheder, erhvervsliv og andre sammenslutninger, hvor det måtte være relevant, i både Det Europæiske Fællesskab og USA.
 7. At styrke den europæiske og amerikanske dimension i det transatlantiske samarbejde inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse.
 8. At supplere bilaterale programmer mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og USA samt andre programmer og initiativer i Det Europæiske Fællesskab og USA.

Artikel 3

Målsætninger

Programmets målsætninger er:

1. At opnå større gensidig forståelse mellem befolkningerne i Det Europæiske Fællesskab og USA, herunder et bredere kendskab til deres sprog, kulturer og institutioner.
2. At forbedre kvaliteten af udviklingen af menneskelige ressourcer i både Det Europæiske Fællesskab og USA, herunder opnåelse af kvalifikationer, der sætter borgerne i stand til at tage udfordringerne i forbindelse med den globale videnbaserede økonomi op.

Artikel 4

Principper

Samarbejdet under denne aftale er baseret på følgende principper:

1. Fuld respekt for de beføjelser, som tilkommer Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og staterne i USA, samt for de højere læreanstalters og erhvervsuddannelsesinstitutioners selvstændighed.
2. Gensidig fordel af aktiviteter, der iværksættes i henhold til aftalen.

3. Effektiv indledende finansiering af en alsidig række nyskabende projekter, via hvilke der bygges nye strukturer og forbindelser, der har en multiplikatorvirkning som følge af en konsekvent og effektiv formidling af resultaterne, og som er levedygtige på lang sigt uden løbende støtte fra programmet, og som, når der er tale om studerendes mobilitet, sikrer en gensidig anerkendelse af uddannelsesperioder, og når det er hensigtsmæssigt, meritoverførsel.

4. Bred deltagelse på tværs af de forskellige medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og staterne i USA.

5. Fuld anerkendelse af den kulturelle, sociale og økonomiske mangfoldighed i Det Europæiske Fællesskab og USA.

6. Udvælgelse af projekter på et konkurrencepræget grundlag under hensyntagen til ovennævnte principper.

Artikel 5

Programmets aktioner

Programmet gennemføres ved hjælp af de aktioner, der er beskrevet i bilaget, og som indgår som en integreret del af denne aftale.

Artikel 6

Det paritetiske udvalg

1. Der nedsættes et paritetisk udvalg. Det består af et lige stort antal repræsentanter for hver af parterne.

2. Det paritetiske udvalg har til opgave

a) at gennemgå de samarbejdsaktiviteter, der er planlagt i henhold til denne aftale

b) at aflægge årsrapport til parterne om forløbet, situationen og effektiviteten med hensyn til samarbejdsaktiviteter, der iværksættes i henhold til aftalen.

3. Det paritetiske udvalg mødes mindst én gang hvert andet år skiftevis i Det Europæiske Fællesskab og i USA. Der kan efter fælles aftale holdes andre møder.

4. Beslutningerne i det paritetiske udvalg træffes i enighed. Der tages et referat af hvert møde, hvori de trufne beslutninger og drøftede hovedpunkter anføres. Mødereferaterne godkendes af de personer, der er udpeget af hver part til i fællesskab at lede mødet, og forelægges sammen med årsrapporten for de kompetente embedsmænd i ministerierne hos hver af parterne.

Artikel 7

Overvågning og evaluering

Programmet overvåges og evalueres i samarbejde, i det omfang det er hensigtsmæssigt. Dette skal om fornødent muliggøre en omlægning af aktiviteterne på baggrund af de behov og muligheder, der viser sig under programmets gennemførelse.

Artikel 8

Finansiering

1. Aktiviteterne i medfør af denne aftale er betinget af, at der er midler til rådighed, og er underlagt Fællesskabets og USA's gældende love og bestemmelser, politik og programmer. Finansieringen sker så vidt muligt på grundlag af en generelt ligelig fordeling mellem parterne. Parterne forsøger at tilbyde programaktiviteter, der er sammenlignelige med hensyn til fordele og anvendelsesområde.

2. Udgifter, der pådrages af eller på vegne af det paritetiske udvalg, betales af den part, over for hvem medlemmerne er ansvarlige. Udgifter, bortset fra rejse- og opholdsudgifter, der har direkte tilknytning til møder i det paritetiske udvalg, afholdes af værtsparten.

Artikel 9

Indrejse

Hver af parterne bestræber sig på mest muligt at lette indrejse til sit område og udrejse herfra for personale og studerende fra den anden part, der deltager i samarbejdsaktiviteter i henhold til denne aftale, og ind- og udførsel af materiale og udstyr fra den anden part, der anvendes i samme forbindelse.

Artikel 10

Andre aftaler

Denne aftale erstatter ikke og påvirker på ingen måde andre aftaler eller aktiviteter, der iværksættes inden for de nævnte områder mellem Det Europæiske Fællesskabs enkelte medlemsstater og USA.

Artikel 11

Aftalens geografiske anvendelsesområde

Denne aftale gælder dels for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de i nævnte traktat fastsatte betingelser, dels for USA's område.

*Artikel 12***Ikrafttræden og ophør**

1. Denne aftale træder i kraft den 1. januar 2001 eller på den første dag i den måned, der følger efter den dato, hvor parterne skriftligt har givet hinanden meddelelse om, at de retlige krav for aftalens ikrafttræden er opfyldt, afhængig af hvilken dato der er den seneste. Denne aftale erstatter hele aftalen fra 1995 mellem Det Europæiske Fællesskab og USA vedrørende et samarbejdsprogram inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse.

2. Aftalen forbliver i kraft i fem år og kan forlænges eller ændres efter gensidig skriftlig aftale. Ændringer eller forlængelse træder i kraft på den første dag i den måned, der følger efter den dato, hvor parterne har givet hinanden skriftlig meddelelse om, at kravene for ikrafttræden af aftalen om den pågældende ændring eller forlængelse er opfyldt.

3. Hver af parterne kan på ethvert tidspunkt skriftligt opsige denne aftale med tolv måneders varsel. Udløbet eller opsigelsen af denne aftale har ingen indflydelse på gyldigheden eller varigheden af allerede eksisterende foranstaltninger, der er truffet i henhold til aftalen.

Artikel 13

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

BILAG

AKTIONER

AKTIONSSOMRÅDE 1**Fælles projekter inden for EF/USA-partnerskaber**

- 1) Parterne yder støtte til højere læreanstalter og erhvervsuddannelsesinstitutioner, som har dannet EF/USA-partnerskaber med henblik på at iværksætte fælles projekter inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse. Det Europæiske Fællesskab yder støtte til partnerinstitutioner i Det Europæiske Fællesskab, USA yder støtte til partnerinstitutioner i USA.
- 2) I hvert partnerskab skal der indgå mindst tre aktive partnerinstitutioner på hver side fra mindst tre forskellige medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og tre forskellige stater i USA.
- 3) Hvert partnerskab skal i princippet indbefatte transatlantisk studentermobilitet, hvor der skal tilstræbes en ligelig udveksling i begge retninger og tilbydes en sproglig og kulturel forberedelse hertil.
- 4) Der ydes indledende finansiel støtte til strukturelle samarbejdsaktiviteter inden for et partnerskab i maksimalt tre år. Forberedende aktiviteter og aktiviteter vedrørende projektudvikling kan støttes i op til ét år.
- 5) De relevante myndigheder på hver side aftaler indbyrdes, hvilke emneområder der er støtteberettigede for et EF/USA-partnerskab.
- 6) Der kan være tale om følgende støtteberettigede aktiviteter:
 - a) Forberedende aktiviteter og aktiviteter vedrørende projektudvikling.
 - b) Udvikling af organisatoriske rammer for studentermobilitet, herunder praktikophold, som giver den nødvendige sproglige forberedelse og indebærer, at partnerinstitutionerne fuldt ud anerkender de opnåede kvalifikationer.
 - c) Strukturerede udvekslinger af studerende, undervisere, administratorer og andre relevante eksperter.
 - d) Fælles udarbejdelse og formidling af nyskabende læseplaner, herunder udvikling af undervisningsmateriale, -metoder og -moduler.
 - e) Fælles udvikling og formidling af nye fremgangsmåder inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse, herunder udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologi, internetstøttet undervisning, åben uddannelse og fjernundervisning.
 - f) Korte intensive programmer af mindst tre ugers varighed, under forudsætning af at de indgår som en integreret del af uddannelsesprogrammet.
 - g) Undervisningsopgaver i en transatlantisk partnerorganisation, der støtter udviklingen af projektets læseplan.
 - h) Andre nyskabende projekter, der har til formål at forbedre kvaliteten af det transatlantiske samarbejde inden for højere uddannelse og erhvervsuddannelse og opfylder mindst ét af de mål, der er anført i denne aftales artikel 3.

AKTIONSSOMRÅDE 2**Fulbright/EU-programmet**

Parterne tilbyder stipendier til studier og forskning i samt forelæsninger om EF-forhold og forbindelse mellem EF og USA. Stipendierne ydes under Fulbright/EU-programmet.

AKTIONSSOMRÅDE 3**Supplerende aktiviteter**

Parterne kan støtte et begrænset antal supplerende aktiviteter i overensstemmelse med aftalens målsætninger, herunder udveksling af erfaring eller andre former for fælles aktioner på uddannelsesområdet.

FORVALTNING AF PROGRAMMET

Det er hver parts relevante myndigheder, der forestår forvaltningen af aktionerne. De har bl.a. til opgave:

1. at fastsætte bestemmelser og procedurer for indsendelse af forslag, herunder udarbejdelse af et fælles sæt retningslinjer for ansøgere
2. at fastlægge en tidsplan for offentliggørelse af indkaldelser samt indsendelse og udvælgelse af forslag
3. at tilvejebringe oplysninger om programmet og gennemførelsen af dette
4. at udpege akademiske rådgivere og eksperter
5. over for hver parts relevante myndigheder at henstille, hvilke projekter der skal finansieres
6. at forestå den finansielle forvaltning
7. at fremme et samarbejde om overvågning og evaluering af programmet.

TEKNISKE STØTTEFORANSTALTNINGER

I medfør af dette program kan midlerne anvendes til køb af de tjenesteydelser, der er nødvendige for at gennemføre programmet. Parterne kan navnlig få ekspertbistand til at tilrettelægge seminarer, kollokvier og andre møder, der vil kunne lette gennemførelsen af programmet, og forestå evaluerings-, oplysnings-, publikations- og formidlingsaktiviteter.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 96/92/EF og 98/30/EF om fælles regler for det indre marked for henholdsvis elektricitet og naturgas

(2001/C 240 E/11)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 125 endelig udg. — 2001/0077(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 13. marts 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas⁽²⁾ har ydet meget vigtige bidrag til gennemførelsen af det indre marked for elektricitet og gas.
- (2) Erfaringerne fra gennemførelsen af disse direktiver viser, at der er begyndt at opstå store fordele på det indre marked for elektricitet og gas i form af effektivisering, prisfald, bedre service og øget konkurrence. Der er imidlertid stadig betydelige mangler og fortsat muligheder for at få markederne til at fungere bedre.
- (3) Det Europæiske Råd i Lissabon opfordrede den 23. og 24. marts 2000 til en hurtig indsats for at fuldføre det indre marked for både elektricitet og gas og til at fremskynde liberaliseringen i disse sektorer, idet målet er, at det indre marked bliver fuldt funktionsdygtigt. Europa-Parlamentet

opfordrede i sin beslutning af 6. juli 2000 om Kommissionens anden rapport om liberalisering af energimarkedene Kommissionen til at vedtage en detaljeret tidsplan for opfyldelse af nøje fastlagte målsætninger med henblik på gradvis at opnå fuldstændig liberalisering af energimarkedet.

- (4) De væsentligste hindringer for at gennemføre et fuldt fungerende indre marked er spørgsmålet om adgang til nettet og de forskellige grader af markedsåbning medlemsstaterne imellem.
- (5) En vigtig forudsætning for at få gennemført en ikke-diskriminerende netadgang er, at transmissionssystemoperatørens uafhængighed sikres. Bestemmelserne om regnskabsmæssig adskillelse bør derfor udvides. For at opnå ikke-diskriminerende adgang til transmissionsnettet må der indføres krav til både gas- og eldistributionssystemoperatøren om regnskabsmæssig adskillelse.
- (6) For ikke at pålægge små distributionsselskaber en uforholdsmæssig stor finansiel og administrativ byrde bør medlemsstaterne om nødvendigt kunne undtage disse fra kravene om regnskabsmæssig adskillelse.
- (7) Der bør træffes yderligere foranstaltninger for at sikre gennemsigtige, forudsigelige og ikke-diskriminerende tariffer for adgang til vigtig transport og dermed forbundet infrastruktur, herunder oplagring og andre hjælpefaciliteter. Disse tariffer skal gælde for alle systembrugere på et ikke-diskriminerende grundlag.
- (8) I lyset af den erfaring, der er indhøstet med gennemførelsen af Rådets direktiv 90/547/EØF af 29. oktober 1990 om transit af elektricitet gennem de overordnede net⁽³⁾ og Rådets direktiv 91/296/EØF af 31. maj 1991 om transit af naturgas gennem de overordnede net⁽⁴⁾ bør der træffes foranstaltninger for at sikre ensartet og ikke-diskriminerende adgangssystemer for transmission, herunder grænseoverskridende transmission medlemsstaterne imellem.

⁽¹⁾ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

⁽²⁾ EFT L 204 af 28.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 313 af 13.11.1990, s. 30. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/75/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 9).

⁽⁴⁾ EFT L 147 af 12.6.1991, s. 37. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 95/49/EF (EFT L 233 af 30.9.1995, s. 86).

- (9) Det er vigtigt, at der findes uafhængige nationale regeludstedende myndigheder som garanti for ikke-diskriminerende adgang til nettet. Disse myndigheder bør i det mindste have kompetence til at fastsætte eller godkende transmissions- og distributionstariffer og tariffer for adgang til LNG-faciliteter, før de træder i kraft.
- (10) De nationale regeludstedende myndigheder bør kunne godkende tariffer på grundlag af et forslag fra transmissionssystemoperatører, distributionssystemoperatører eller LNG-operatører eller på grundlag af et forslag, som disse operatører og netværksbrugere er enige om.
- (11) Fordelene ved det indre marked skal komme hele Fællesskabets industri og handel, herunder små og mellemstore virksomheder, og alle Fællesskabets borgere til gode så hurtigt som muligt af hensyn til konkurrenceevnen og beskæftigelsen.
- (12) Gas- og elektricitetskunderne skal frit kunne vælge leverandør. Der bør imidlertid gås etapevis frem, når det drejer sig om gennemførelse af det indre elektricitets- og gasmarked, således at virksomhederne kan tilpasse sig og for at sikre, at der findes tilstrækkelige foranstaltninger og systemer til at beskytte kundernes interesser, og sikre, at de har en reel og effektiv ret til at vælge leverandør.
- (13) En gradvis markedsåbning hen mod fuld konkurrence vil lidt efter lidt fjerne forskellene medlemsstaterne imellem. Der bør sikres gennemsigtighed og sikkerhed i forbindelse med direktivets gennemførelse.
- (14) Direktiv 98/30/EF indeholder bestemmelser om adgang til oplagring som en del af gassystemet. I lyset af de erfaringer, der er indvundet ved gennemførelse af det indre marked, bør der træffes yderligere foranstaltninger for at tydeliggøre bestemmelserne for adgang til oplagring og andre hjælpefunktioner og styrke adskillelsen mellem drift af transmissions- og distributionssystemer og, når det drejer sig om gas, oplagring og LNG-faciliteter.
- (15) Næsten alle medlemsstater har valgt at sikre konkurrence inden for elektricitetsfremstilling gennem en gennemsigtig bevillingsprocedure. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at sikre forsyningssikkerhed ved iværksættelse af en udbudsprocedure, hvis der ikke opbygges tilstrækkelig elektricitetsfremstillingskapacitet på grundlag af bevillingsproceduren.
- (16) Af hensyn til forsyningssikkerheden må ligevægten mellem forsyning og efterspørgsel overvåges i hver enkelt medlemsstat, og der må træffes passende foranstaltninger, hvis forsyningssikkerheden er truet.
- (17) Medlemsstaterne må drage omsorg for, at alle kunder nyder samme ret til at få leveret elektricitet af en bestemt kvalitet til overkommelige og rimelige priser. For at sikre, at der opretholdes den højeste mulige standard af offentlig service i Fællesskabet, skal alle foranstaltninger truffet af medlemsstaterne med henblik på at opfylde målsætningerne for dette direktiv, regelmæssigt meddeles Kommissionen. Kommissionen offentliggør regelmæssigt en rapport, der analyserer de foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan for at opfylde målsætningerne for offentlig service, og sammenligner deres effektivitet med henblik på at henstille, at der træffes foranstaltninger på nationalt plan for at opnå høje standarder for offentlig service.
- (18) Kravet om at meddele Kommissionen eventuelle afslag på tilladelse til at bygge ny fremstillingskapacitet har vist sig at være en unødvendig administrativ byrde og bør derfor fjernes.
- (19) Direktiv 96/92/EF og 98/30/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (20) I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, kan målene for den foreslåede foranstaltning, nemlig oprettelse af et velfungerende indre marked for elektricitet og gas med lige konkurrenceforhold, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun det, som er nødvendigt for, at de pågældende mål kan nås, og det er ikke mere vidtrækkende, end det er nødvendigt i forhold til de fastsatte mål.
- (21) For at sikre ensartet behandling ved adgang til elektricitets- og gasnet, også i tilfælde af transit, bør direktiv 90/547/EØF og 91/296/EØF ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 96/92/EF

I direktiv 96/92/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) nr. 9 affattes således:

»9. »endelig kunde«: forbruger, som køber elektricitet til eget brug«

b) nr. 22 affattes således:

»22. »erhvervskunde«: en forbruger, der køber elektricitet, der ikke er til brug i egen husholdning, og som kan være producenter, transmissions- og distributionsselskaber og grossister«.

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Medlemsstaterne påser på grundlag af deres institutionelle opbygning og under iagttagelse af nærhedsprincippet, at elektricitetselskaber drives efter dette direktivs principper, jf. dog stk. 2, med henblik på at etablere et konkurrencebaseret elektricitetsmarked. De afstår fra at forskelsbehandle disse selskaber for så vidt angår såvel rettigheder som forpligtelser.

2. Medlemsstaterne kan under iagttagelse af de relevante bestemmelser i traktaten, særlig artikel 86, ud fra almen økonomisk interesse pålægge selskaber i elektricitetssektoren offentlige serviceforpligtelser, som kan omfatte leveringernes sikkerhed, herunder forsyningssikkerhed, deres regelmæssighed, kvalitet og pris samt miljøbeskyttelse. Disse forpligtelser skal være klart definerede, og de skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare. Som et middel til at sikre opfyldelsen af de offentlige serviceforpligtelser i relation til forsyningssikkerheden kan medlemsstaterne indføre langtidslægningsplaner, idet de tager hensyn til, at tredjeparter eventuelt ønsker at få adgang til systemet.

3. Medlemsstaterne sikrer, at alle kunder omfattes af forsyningspligten, og har samme ret til at få leveret elektricitet af en bestemt kvalitet til overkommelige og rimelige priser på deres område. De træffer passende foranstaltninger til at beskytte de endelige kunder og indfører omfattende bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, især for så vidt angår gennemsigtighed i kontraktbetingelser- og vilkår, almindelig information og ordninger for bilæggelse af tvister. Disse foranstaltninger omfatter især de tiltag, der omhandles i bilaget.

4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til gennemførelse af målsætningerne for social og økonomisk samhørighed, miljøbeskyttelse og forsyningssikkerhed, navnlig ved vedligeholdelse og etablering af den nødvendige netinfrastruktur, herunder sammenkoblingskapacitet.

5. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende artikel 5, 6, 16 og 21, for så vidt anvendelsen retligt eller faktisk ville hindre opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt elektricitetselskaber under hensyn til almen økonomisk interesse, og for så vidt udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse. I henhold til dette direktiv og til traktatens artikel 86 omfatter Fællesskabets interesse bl.a. konkurrence om privilegerede kunder.«

3) Følgende indsættes som artikel 3a:

»Artikel 3a

1. Medlemsstaterne meddeler hvert andet år Kommissionen alle de foranstaltninger, der er truffet med henblik

på at opfylde forsyningspligten og de offentlig serviceforpligtelser, uanset om sådanne foranstaltninger kræver undtagelser fra dette direktivs bestemmelser. Denne meddelelse skal bl.a. omhandle kravene i artikel 3, stk. 4, og opretholdelse af servicestandarder.

2. Kommissionen offentliggør hvert andet år en rapport med en analyse af de forskellige foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne for at sikre høje servicestandarder, og en undersøgelse af disse foranstaltningers effektivitet.

Kommissionen fremsætter i givet fald henstillinger med henblik på foranstaltninger, der skal træffes på nationalt plan, for at sikre høje servicestandarder.«

4) Artikel 4 udgår.

5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. Ved etablering af ny produktionskapacitet anvender medlemsstaterne en bevillingsprocedure, som forløber i henhold til objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Medlemsstaterne fastsætter kriterierne for tildeling af bevillinger til etablering af produktionskapacitet på deres område. Disse kriterier kan vedrøre følgende:

- a) elektricitetssystemets, anlæggenes og tilhørende udstyrs sikkerhed og pålidelighed
- b) beskyttelse af den offentlige sundhed og sikkerhed
- c) miljøbeskyttelse
- d) arealanvendelse og lokalisering
- e) anvendelse af offentlige arealer
- f) energieffektivitet
- g) arten af de primære energikilder
- h) bevillingsansøgerens karakteristika såsom teknisk, økonomisk og finansiel formåen
- i) overensstemmelse med foranstaltninger, truffet i henhold til artikel 3.

3. Kriterierne og procedurerne for bevilling offentliggøres.

4. Ved afslag på en bevillingsansøgning underrettes ansøgeren om grundene. Disse grunde skal være objektive, ikke-diskriminerende, velfunderede og behørigt dokumenterede. Ansøgeren skal have mulighed for at påklage afgørelsen.»

6) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer af hensyn til forsynings-sikkerheden, at ny kapacitet kan gøres til genstand for et udbud på grundlag af offentliggjorte kriterier. En udbudsprocedure kan imidlertid kun iværksættes, hvis den kapacitet, der etableres i henhold til bevillingspro-ceduren, ikke er tilstrækkelig til at garantere forsynings-sikkerheden.»

b) Stk. 2 udgår.

c) Stk. 6 udgår.

7) Følgende indsættes som artikel 6a:

»Artikel 6a

1. Medlemsstaterne udpeger et organ, der eventuelt kan være den uafhængige regeludstedende myndighed, der omhandles i artikel 22, til at overvåge forsynings-sikkerheden. Dette organ overvåger navnlig udbuds-/efterspørg-selsbalancen på det nationale marked, den forventede frem-tidige efterspørgsel og den påtænkte supplerende kapacitet, der er planlagt eller under etablering såvel som konkurren-ceniveauet på markedet. Det offentliggør hvert år senest den 31. juli en rapport, der angiver resultaterne vedrø-rende disse forhold samt eventuelle trufne eller påtænkte foranstaltninger i forbindelse hermed, og sender omgående denne rapport til Kommissionen.

2. På grundlag af den i stk. 1 omhandlede rapport sender Kommissionen hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en meddelelse, der analyserer de forskellige aspekter af forsynings-sikkerheden for elektricitet i Fællesskabet, navnlig den eksisterende og forventede balance mellem efterspørgsel og udbud. Kommissionen fremsætter om nødvendigt henstillinger.»

8) Artikel 7, stk. 6, affattes således:

»6. Medmindre systemoperatøren allerede, hvad angår ejerskab, er uafhængig af andre aktiviteter, der ikke vedrører transmissionssystemet, skal han i det mindste være uafhængig, hvad angår retlig form, organisation og beslutningstagning, fra andre aktiviteter, der ikke vedrører transmission.

For at sikre systemoperatørens uafhængighed gælder følgende kriterier:

a) de personer, som har ansvaret for forvaltningen af systemet, må ikke indgå i virksomhedsstrukturer inden for det integrerede elektricitetsselskab, der direkte eller indirekte har ansvaret for den daglige drift af produktion, distribution og levering af elektricitet

b) der skal træffes passende foranstaltninger for at sikre, at de personlige interesser, som de ansvarlige for forvaltningen af transmissionssystemet måtte have, tages i betragtning på en sådan måde, at de kan handle uafhængigt

c) systemoperatøren skal have fuld kontrol over alle de aktiver, der er nødvendige for at vedligeholde og udvikle nettet

d) systemoperatøren opstiller et ligebehandlingsprogram, der beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at diskriminerende adfærd er udelukket. Programmet skal fastlægge de ansattes specifikke forpligtelser for at opfylde dette mål. Det opstilles, og dets overholdelse kontrolleres, af en ligebehandlings-ansvarlig, der udpeges af og rapporterer til den admini-strerende direktør for det integrerede elektricitetssel-skab, hvorunder systemoperatøren hører. Den ligebe-handlingsansvarlige forelægger en årsberetning med en beskrivelse af de trufne foranstaltninger for den natio-nale regeludstedende myndighed, og denne årsberetning offentliggøres.»

9) Følgende indsættes som artikel 7a:

»Artikel 7a

Transmissionssystemoperatører anvender gennemsigtige, ikke-diskriminerende markedsbaserede metoder ved anskaf-else af den energi, de anvender til at udføre deres funk-tioner.»

10) I artikel 8 indsættes som stk. 5 og 6:

»5. Medlemsstaterne kan kræve, at transmissionssystem-operatører opfylder mindstekrav til investering i vedli-geholdelse og udvikling af transmissionssystemet, herunder sammenkoblingskapacitet.

6. De regler for tidstro afstemning af produktion og forbrug af elektricitet, som transmissions- og distribu-tions-systemoperatørerne fastlægger, skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende. Tariffer og betingelser for system-operatørers ydelse af de pågældende tjenester fastsættes på en ikke-diskriminerende måde under hensyn til de gældende markedspriser; og godkendes af den nationale regeludstedende myndighed forud for deres ikrafttræden.»

11) I artikel 10 indsættes som stk. 4:

»4. Medmindre systemoperatøren allerede, hvad angår ejerskab, er uafhængig af andre aktiviteter, der ikke vedrører distributionssystemet, skal han i det mindste være uafhængig, hvad angår retlig form, organisation og beslutningstagning, fra andre aktiviteter, der ikke vedrører distribution.

For at sikre systemoperatørens uafhængighed gælder følgende kriterier:

- a) de personer, som har ansvaret for forvaltningen af distributionssystemet, må ikke indgå i virksomhedsstrukturer inden for det integrerede elektricitetselskab, der direkte eller indirekte har ansvaret for den daglige drift af produktion, transmission og levering af elektricitet
- b) der skal træffes passende foranstaltninger for at sikre, at de personlige interesser, som de ansvarlige for forvaltningen af distributionssystemet måtte have, tages i betragtning på en sådan måde, at de kan handle uafhængigt
- c) systemoperatøren skal have fuld kontrol over alle de aktiver, der er nødvendige for at vedtage og udvikle nettet
- d) systemoperatøren opstiller et ligebehandlingsprogram, der beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at diskriminerende adfærd er udelukket. Programmet skal fastlægge de ansattes specifikke forpligtelser til at opfylde dette mål. Det skal opstilles, og dets overholdelse kontrolleres, af en ligebehandlingsansvarlig, der udpeges af og rapporterer til den administrerende direktør for det integrerede elektricitetselskab, hvorunder distributionssystemoperatøren hører. Den ligebehandlingsansvarlige forelægger en årsberetning med en beskrivelse af de trufne foranstaltninger for den nationale regeludstedende myndighed, og denne årsberetning offentliggøres.

Første og andet afsnit gælder fra 1. januar 2003. Medlemsstaterne kan beslutte, at disse regler ikke gælder for integrerede elektricitetselskaber, der på denne dato betjener færre end 100 000 kunder.«

12) Følgende indsættes som artikel 12a:

»Artikel 12a

Reglerne i artikel 7, stk. 6, og artikel 10, stk. 4, forhindrer ikke, at et kombineret transmissions- og distributionsystem kan drives af en operatør, der er fuldt uafhængig,

hvad angår retlig form, organisation og beslutningstagning, fra andre aktiviteter, der ikke vedrører drift af transmissions- eller distributionssystemer, og som opfylder kravene i artikel 7, stk. 6.«

13) Artikel 14, stk. 3, affattes således:

»3. Integrerede elektricitetselskaber skal for at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning i deres interne regnskabsføring føre separate regnskaber for deres produktions-, distributions- og forsyningsaktiviteter og, hvor det er relevant, konsoliderede regnskaber for andre, ikke-elektricitetsrelaterede aktiviteter, således som de skulle gøre, såfremt de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber. Disse interne regnskaber skal omfatte en særskilt balance og en særskilt resultatopgørelse for hver aktivitet.«

14) Artikel 15 udgår.

15) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der indføres en ordning for tredjeparts adgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer, der gælder for alle privilegerede kunder og anvendes objektivt og uden at diskriminere mellem systembrugere. Disse tariffer skal godkendes forud for deres ikrafttræden af en national regeludstedende myndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 22.

2. En transmissions- eller distributionssystemoperatør kan nægte adgang, hvis systemet ikke har den nødvendige kapacitet. Afslaget skal begrundes behørigt, særlig under hensyn til artikel 3.«

16) Artikel 17 og 18 udgår.

17) Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervs kunder frit kan vælge leverandør senest fra den 1. januar 2003. De sikrer, at alle kunder frit kan vælge leverandør senest fra den 1. januar 2005.

2. For at undgå skævheder i åbningen af elektricitetsmarkederne:

- a) må elektricitetsforsyningsaftaler med en privilegeret kunde i en anden medlemsstats system ikke være forbudt, hvis kunden betragtes som privilegeret i begge systemer

- b) kan Kommissionen i tilfælde, hvor transaktioner som beskrevet i litra a) afvises, fordi kunden kun er privilegeret i et af de to systemer, under hensyn til markedsituationen og den fælles interesse pålægge den transaktionsafvisende part at gennemføre den ønskede elektricitetsforsyning på anmodning af den medlemsstat, hvor den privilegerede kunde hører hjemme.»
- 18) Artikel 20, stk. 4, affattes således:
- »4. I tilfælde af grænseoverskridende tvister er den kompetente tvistbilæggelsesmyndighed den myndighed, som dækker den systemoperatør, som nægter brug af eller adgang til systemet.«
- 19) Artikel 22 affattes således:
- »Artikel 22
1. Medlemsstaterne opretter nationale regeludstedende myndigheder. Disse myndigheder skal være totalt uafhængige af interesser i elektricitetsindustrien. De skal mindst have eneansvar for at:
- a) fastsætte eller godkende betingelser og vilkår for tilslutning og adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer
- b) fastsætte eller godkende tariffer eller ændringer i tariffer på nationalt plan, således at de afspejler omkostninger eller indtægter i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetstransmission
- c) fastlægge reglerne for styring og tildeling af sammenkoblingskapacitet i samråd med de nationale regeludstedende myndigheder i de medlemsstater, hvormed der findes sammenkoblinger
- d) indføre eller godkende ordninger til at klare kapacitetsoverbelastninger i det nationale elektricitetssystem
- e) sikre overholdelsen af kravene i artikel 3, stk. 3 og 4.
2. Medlemsstaterne udarbejder passende, effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigtighed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne, og enhver form for aggressiv adfærd. Disse mekanismer skal tilgodese traktatens bestemmelser, særlig artikel 82.
3. Medlemsstaterne påser, at der træffes passende foranstaltninger, herunder forvaltningsretlige eller strafferetlige procedurer i overensstemmelse med national lovgivning, mod ansvarlige fysiske og juridiske personer, hvor fortrolighedsreglerne i dette direktiv ikke er blevet overholdt.«
- 20) Følgende indsættes som artikel 23a:
- »Artikel 23a
- Hvert år senest den 31. marts informerer medlemsstaterne Kommissionen om den import af elektricitet fra tredjelande, der har fundet sted i det foregående kalenderår.«
- 21) Artikel 26 affattes således:
- »Artikel 26
- Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til fornyet overvejelse og forelægger senest [dato] og [dato] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om indhøstede erfaringer og fremskridt med hensyn til skabelsen af et fuldstændigt og fuldt funktionsdygtigt indre elektricitetsmarked, således at Europa-Parlamentet og Rådet i god tid kan overveje, hvorvidt der bør træffes forholdsregler med henblik på en yderligere forbedring af det indre elektricitetsmarked. Rapporten skal navnlig undersøge, i hvilket omfang kravene vedrørende regnskabsmæssig adskillelse og tariffer i dette direktiv har medvirket til at sikre retfærdig og ikke-diskriminerende adgang til Fællesskabets elektricitetssystem. Rapporten undersøger ligeledes eventuelle harmoniseringsbehov, der ikke har tilknytning til direktivets bestemmelser.«
- 22) Der indsættes et bilag, hvortil teksten findes i bilag I til dette direktiv.
- Artikel 2
- Ændring af direktiv 98/30/EF**
- I direktiv 98/30/EØF foretages følgende ændringer:
- 1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
- a) Følgende indsættes som 12a:
- »12a »hjælpefunktioner«: alle funktioner, der er nødvendige for driften af et transmissions- og/eller distributionsnet og/eller LNG-faciliteter, herunder gaslagre og tilsvarende fleksibilitetsinstrumenter, trykudlignings- og blandingsanlæg«
- b) Følgende indsættes som 20a:
- »20a »erhvervskunde«: en forbruger, der køber naturgas, der ikke er til eget husholdningsbrug, og som omfatter kraftproducenter, naturgasselskaber og grossister.«

2) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Medlemsstaterne påser på grundlag af deres institutionelle opbygning og under behørig iagttagelse af nærhedsprincippet, at naturgasselskaber drives efter dette direktivs principper, jf. dog stk. 2, med henblik på at etablere et konkurrencebaseret naturgasmarked. De afstår fra at forskelsbehandle sådanne selskaber for så vidt angår såvel rettigheder som forpligtelser.

2. Medlemsstaterne kan under iagttagelse af de relevante bestemmelser i traktaten, særlig artikel 86, under hensyn til almen økonomisk interesse pålægge naturgasselskaber offentlige serviceforpligtelser, som kan vedrøre leveringernes sikkerhed, herunder forsynings sikkerheden, deres regelmæssighed, kvalitet og pris samt miljøbeskyttelse. Sådanne forpligtelser skal være klart definerede, og de skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende og kontrollerbare. Som et middel til at sikre opfyldelsen af offentlige serviceforpligtelser i relation til forsynings sikkerheden kan medlemsstaterne indføre langtidspanlægning, idet der tages hensyn til, at tredjeparter eventuelt ønsker at få adgang til systemet.

3. Medlemsstaterne gennemfører foranstaltninger med henblik på at beskytte de endelige kunder og indfører omfattende bestemmelser om forbrugerbeskyttelse, især for så vidt angår gennemsigtighed i kontraktbetingelser og vilkår, almindelig information og ordninger for bilægelse af tvister. Disse foranstaltninger omfatter især de tiltag, der omhandles i bilaget.

4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at opfylde målsætningerne for social og økonomisk samhørighed, miljøbeskyttelse og forsynings sikkerhed, navnlig gennem vedligeholdelse og etablering af den nødvendige netinfrastruktur, herunder sammenkoblingskapacitet.

5. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne i artikel 4 på distribution, for så vidt anvendelsen retligt eller faktisk ville hindre opfyldelsen af de forpligtelser, der er pålagt naturgasselskaber under hensyn til almen økonomiske interesse, og for så vidt udviklingen af samhandelen ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse. I henhold til dette direktiv og til artikel 86 i traktaten omfatter Fællesskabets interesse bl.a. konkurrence om privilegerede kunder.«

3) Følgende indsættes som artikel 3a:

»Artikel 3a

1. Medlemsstaterne meddeler hvert andet år Kommissionen alle de foranstaltninger, der er truffet med henblik

på at opfylde forsyningspligten, uanset om sådanne foranstaltninger kræver undtagelser fra dette direktivs bestemmelser. Denne meddelelse skal bl.a. omhandle foranstaltninger inden for miljøbeskyttelse, forsynings sikkerhed, beskyttelse af kunder, herunder de endelige kunder, social og regional samhørighed samt opretholdelse af servicestandarder.

2. Kommissionen offentliggør hvert andet år en rapport med en analyse af de forskellige foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne for at sikre høje servicestandarder, og en undersøgelse af disse foranstaltningers effektivitet. Kommissionen fremsætter i givet fald henstillinger med henblik på foranstaltninger, der skal træffes på nationalt plan for at sikre høje servicestandarder.«

4) Følgende indsættes som artikel 4a:

»Artikel 4a

1. Medlemsstaterne udpeger et organ, der eventuelt kan være den uafhængige regeludstedende myndighed, der omhandles i artikel 22, til at overvåge forsynings sikkerheden. Dette organ overvåger navnlig udbuds-/efterspørgselsbalancen på det nationale marked, den forventede fremtidige efterspørgsel og tilgængelige forsyninger såvel som konkurrenceniveauet på markedet. Det offentliggør hvert år senest den 31. juli en rapport, der angiver resultaterne vedrørende disse forhold samt eventuelle trufne eller påtænkte foranstaltninger i forbindelse hermed, og sender omgående denne rapport til Kommissionen.

2. På grundlag af den i stk. 1 omhandlede rapport sender Kommissionen hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en meddelelse, der analyserer de forskellige aspekter af forsynings sikkerheden for naturgas i Fællesskabet, navnlig den eksisterende og forventede balance mellem efterspørgsel og udbud. Kommissionen fremsætter om nødvendigt henstillinger.«

5) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. For en begrænset periode, som fastlægges af medlemsstaterne under hensyntagen til effektivitet og økonomisk balance, udpeger medlemsstaterne, eller de anmoder de virksomheder, som ejer transmissions-, oplagings- eller LNG-faciliteter, om at udpege en eller flere systemoperatører til at være ansvarlige for at drive, vedligeholde og udvikle transmissions-, oplagings- og LNG-faciliteter i et bestemt område og deres sammenkoblinger med andre systemer for at garantere forsynings sikkerheden.

2. Den enkelte transmissions-, oplagrings- og/eller LNG-systemoperatør:

- a) driver, vedligeholder og udbygger på almindelige økonomiske vilkår sikre, pålidelige og effektive transmissionsnet, gaslagre og/eller LNG-faciliteter under behørig hensyntagen til miljøet
- b) må ikke forskelsbehandle systembrugere eller kategorier af systembrugere og må navnlig ikke begunstige tilknyttede selskaber
- c) skal meddele andre transmissionsselskaber, lagerselskaber, LNG-selskaber og/eller distributionsselskaber tilstrækkelige oplysninger til at sikre, at transport og oplagring af naturgas kan foregå på en måde, der er forenelig med en sikker og effektiv drift af det sammenkoblede system.

3. De regler for afstemning af udbud og efterspørgsel inden for gassystemet, som transmissions- og distributionssystemoperatørerne fastlægger, skal være gennemsigtige og ikke-diskriminerende. Tariffer og betingelser for systemoperatørers ydelse af de pågældende tjenester fastsættes på en ikke-diskriminerende måde under hensyn til de gældende markedspriser, og de fastsættes eller godkendes af den nationale regeludstedende myndighed forud for deres ikrafttræden.«

6) Følgende indsættes som artikel 7a og 7b:

»Artikel 7a

1. Medlemsstaterne kan kræve, at transmissionssystemoperatører opfylder mindstekrav til investering i vedligeholdelse og udvikling af transmissionssystemet, herunder sammenkoblingskapacitet.

2. Medmindre transmissionssystemoperatøren allerede, hvad angår ejerskab, er uafhængig af andre aktiviteter, der ikke vedrører transmissionssystemet, skal han i det mindste være uafhængig, hvad angår retlig form, organisation og beslutningstagning, fra andre aktiviteter, der ikke vedrører transmission.

For at sikre transmissionssystemoperatørens uafhængighed gælder følgende kriterier:

- a) de personer, som har ansvaret for forvaltningen af transmissionssystemet, må ikke indgå i virksomhedsstrukturer inden for det integrerede naturgasselskab, der direkte eller indirekte har ansvaret for den daglige drift af produktion, distribution og levering af gas
- b) der skal træffes passende foranstaltninger for at sikre, at de personlige interesser, som de ansvarlige for forvaltningen af transmissionssystemet måtte have, tages i betragtning på en sådan måde, at de kan handle uafhængigt

betragtning på en sådan måde, at de kan handle uafhængigt

- c) transmissionssystemoperatøren skal have fuld kontrol over alle de aktiver, der er nødvendige for at vedligeholde og udvikle nettet
- d) transmissionssystemoperatøren opstiller et ligebehandlingsprogram, der beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at diskriminerende adfærd er udelukket. Programmet skal fastlægge de ansattes specifikke forpligtelser for at opfylde dette mål. Det opstilles, og dets overholdelse kontrolleres, af en ligebehandlingsansvarlig, der udpeges af og rapporterer til den administrerende direktør for det integrerede naturgasselskab, hvorunder transmissionssystemoperatøren hører. Den ligebehandlingsansvarlige forelægger en årsberetning med en beskrivelse af de truffede foranstaltninger, for den nationale regeludstedende myndighed, og denne årsberetning offentliggøres.

Artikel 7b

Transmissionssystemoperatører anvender gennemsigtige, ikke-diskriminerende markedsbaserede metoder ved anskaffelse af den energi, de anvender til at udføre deres funktioner.«

7) I artikel 10 indsættes som stk. 4:

»4. Medmindre distributionssystemoperatøren allerede, hvad angår ejerskab, er uafhængig af andre aktiviteter, der ikke vedrører distributionssystemet, skal han i det mindste være uafhængig, hvad angår retlig form, organisation og beslutningstagning, fra andre aktiviteter, der ikke vedrører distribution.

For at sikre distributionssystemoperatørens uafhængighed gælder følgende kriterier:

- a) de personer, som har ansvaret for forvaltningen af distributionssystemet, må ikke indgå i virksomhedsstrukturer inden for det integrerede naturgasselskab, der direkte eller indirekte har ansvaret for den daglige drift af produktion, transmission og levering af gas
- b) der skal træffes passende foranstaltninger for at sikre, at de personlige interesser, som de ansvarlige for forvaltningen af distributionssystemet måtte have, tages i betragtning på en sådan måde, at de kan handle uafhængigt
- c) distributionssystemoperatøren skal have fuld kontrol over alle de aktiver, der er nødvendige for at vedligeholde og udvikle nettet

d) distributionssystemoperatøren opstiller et ligebehandlingsprogram, der beskriver de foranstaltninger, der er truffet for at sikre, at diskriminerende adfærd er udelukket. Programmet skal fastlægge de ansattes specifikke forpligtelser for at opfylde dette mål. Det opstilles, og dets overholdelse kontrolleres, af en ligebehandlingsansvarlig, der udpeges af og rapporterer til den administrerende direktør for det integrerede naturgasselskab, hvorunder distributionssystemoperatøren hører. Den ligebehandlingsansvarlige forelægger en årsberetning med en beskrivelse af de truffene foranstaltninger, for den nationale regeludstedende myndighed, og denne årsberetning offentliggøres.

Første og andet afsnit gælder fra den 1. januar 2004. Medlemsstaterne kan bestemme, at disse regler ikke gælder for integrerede naturgasselskaber, der på denne dato betjener færre end 100 000 kunder.«

8) Følgende indsættes som artikel 11a:

»Artikel 11a

Artikel 7a, stk. 2, og artikel 10, stk. 4, forhindrer ikke at et kombineret transmissions- og distributionssystem kan drives af en operatør, der er fuldt uafhængig, hvad angår retlig form, organisation og beslutningstagning, fra andre aktiviteter, der ikke vedrører drift af transmissions- eller distributionssystemer, og som opfylder kravene i artikel 7, stk. 2.«

9) Artikel 13, stk. 3, affattes således:

»3. Integrerede naturgasselskaber skal for at undgå forskelsbehandling, krydssubsidiering og konkurrenceforvridning i deres interne regnskabsføring føre separate regnskaber for deres transmissions-, distributions-, forsynings-, LNG- og lageraktiviteter og, hvor det er relevant, konsoliderede regnskaber for ikke-naturgasrelaterede aktiviteter, således som de skulle gøre, såfremt de pågældende aktiviteter blev udført af særskilte selskaber. Disse interne regnskaber skal omfatte en særskilt balance og en særskilt resultatopgørelse for hver aktivitet.«

10) Artikel 14 og 15 affattes således:

»Artikel 14

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der indføres en ordening for tredjeparts adgang til transmissions- og distributionssystemerne, som bygger på offentliggjorte tariffer, der gælder for alle privilegerede kunder og anvendes objektivt og uden at diskriminere mellem systembrugere. Disse tariffer skal godkendes forud for deres ikrafttræden af en national regeludstedende myndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 22.

2. Transmissionssystemoperatører skal, om nødvendigt og for at kunne udøve deres funktioner, bl.a. i forbindelse med grænseoverskridende transmission, have adgang til andre transmissionssystemoperatørers net på samme betingelser og principper som fastsat i stk. 1.

Artikel 15

1. Når det er teknisk og/eller økonomisk nødvendigt for at sikre effektiv systemadgang med henblik på forsyning af kunderne, kan medlemsstaterne ved tilrettelæggelse af adgang til gaslagre og tilsvarende fleksibilitetsinstrumenter, såvel som ved tilrettelæggelse af adgang til andre hjælpefunktioner, vælge den ene eller begge fremgangsmåder som omhandlet i stk. 2 og 3. Disse fremgangsmåder baseres på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende kriterier.

2. Ved forhandlet adgang træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at naturgasselskaber og privilegerede kunder inden for eller uden for det område, som dækkes af det sammenkoblede system, kan forhandle om adgang til systemet med henblik på at indgå forsyningsaftaler med hinanden på grundlag af frivillige handelsaftaler. Parterne er forpligtet til at forhandle om adgang til systemet i god tro.

Aftaler om adgang til systemet forhandles med den pågældende systemoperatør eller de pågældende naturgasselskaber. Medlemsstaterne kræver, at selskaberne offentliggør deres kommercielle hovedvilkår for brug af systemet senest [dato] og herefter årligt.

3. De medlemsstater, der vælger en fremgangsmåde med reguleret adgang, træffer de nødvendige foranstaltninger for at give naturgasselskaber og privilegerede kunder inden for eller uden for det område, som er dækket af det sammenkoblede system, en adgangsret til systemet på grundlag af offentliggjorte tariffer og/eller andre betingelser og forpligtelser knyttet til brugen af det pågældende system. Denne adgangsret for privilegerede kunder kan gives ved at sætte dem i stand til at indgå forsyningsaftaler med andre konkurrerende naturgasselskaber end systemets ejer og/eller operatør eller et tilknyttet selskab.«

11) Artikel 16 udgår.

12) Artikel 18 og 19 affattes således:

»Artikel 18

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle erhvervs-kunder frit kan vælge gasleverandør og har alle privilegerede kunders rettigheder til tredjepartsadgang for at sådanne forsyninger kan effektueres i henhold til artikel 14 og 15 senest fra den 1. januar 2004.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle kunder frit kan vælge gasleverandør og har alle privilegerede kunders rettigheder til tredjepartsadgang for at sådanne forsyninger kan effektueres i henhold til artikel 14 og 15 senest fra den 1. januar 2005.

Artikel 19

For at undgå skævheder i åbningen af gasmarkederne:

- a) må gasforsyningsaftaler med en privilegeret kunde i en anden medlemsstats system ikke være forbudt, hvis kunden betragtes som privilegeret i begge systemer
- b) kan Kommissionen i tilfælde, hvor transaktioner som beskrevet i litra a) afvises, fordi kunden kun er privilegeret i et af de to systemer, under hensyn til markedsituationen og den fælles interesse pålægge den transaktionsafvisende part at gennemføre den ønskede gasforsyning på anmodning af den medlemsstat, hvor den privilegerede kunde hører hjemme.«

13) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

1. Medlemsstaterne opretter nationale regeludstedende myndigheder. Disse myndigheder skal være totalt uafhængige af interesser i gasindustrien. De skal mindst have eneansvar for at:

- a) fastsætte eller godkende betingelser og vilkår for tilslutning og adgang til nationale net, herunder transmissions- og distributionstariffer, samt betingelser og tariffer for adgang til LNG-faciliteter
- b) fastlægge reglerne for styring og tildeling af sammenkoblingskapacitet i samråd med de nationale regeludstedende myndigheder i de medlemsstater, hvormed der findes sammenkoblinger
- c) indføre eller godkende ordninger til at klare kapacitetsoverbelastninger i det nationale gassystem
- d) sikre overholdelsen af kravene i artikel 3, stk. 3 og 4.

2. Medlemsstaterne udarbejder passende, effektive mekanismer med henblik på regulering, kontrol og gennemsigtighed for at hindre ethvert misbrug af dominerende stilling, navnlig til skade for forbrugerne, og enhver form for aggressiv adfærd. Disse mekanismer skal tilgodese traktatens bestemmelser, særlig artikel 82.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende foranstaltninger, herunder forvaltningsretlige eller strafferetlige

procedurer i overensstemmelse med national lovgivning, mod ansvarlige fysiske og juridiske personer, hvor fortrolighedsreglerne i dette direktiv ikke er blevet overholdt.«

14) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Kommissionen tager anvendelsen af dette direktiv op til fornyet overvejelse og forelægger senest [dato] og [dato] en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om indhøstede erfaringer og fremskridt med hensyn til skabelsen af et fuldstændigt og fuldt funktionsdygtigt indre gasmarked, således at Europa-Parlamentet og Rådet i god tid kan overveje, hvorvidt der bør træffes forholdsregler med henblik på en yderligere forbedring af det indre gasmarked. Rapporten skal navnlig undersøge, i hvilket omfang kravene vedrørende regnskabsmæssig adskillelse og tariffer i dette direktiv har medvirket til at sikre retfærdig og ikke-diskriminerende adgang til Fællesskabets gassystem. Rapporten undersøger ligeledes eventuelle harmoniseringsbehov, der ikke har tilknytning til direktivets bestemmelser.«

15) Der indsættes et bilag, hvortil teksten findes i bilag II til dette direktiv.

Artikel 3

Direktiv 90/547/EØF og 91/296/EØF ophæves med virkning fra den 1. januar 2003.

Artikel 4

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

»BILAG

(Artikel 3)

Uden at Fællesskabets bestemmelser om forbrugerbeskyttelse tilsidesættes, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 93/13/EF ⁽²⁾

- a) skal medlemsstaterne sikre, at de endelige kunder har ret til en kontrakt med deres elleverandør, hvori følgende er anført:
- leverandørens navn og adresse
 - hvad der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, samt tidsfrist for første tilslutning
 - hvilke typer vedligeholdsservice der tilbydes
 - hvorledes aktuel information om gældende takster og vedligeholdsgebyrer kan indhentes
 - kontraktens løbetid samt bestemmelser om forlængelse og opsigelse
 - eventuel erstatning eller tilbagebetaling, hvis det i kontrakten fastsatte kvalitetsniveau ikke overholdes
 - hvorledes procedurerne for afgørelse af uoverensstemmelser, jf. litra f), sættes i gang.
- b) Medlemsstaterne sikrer, at de endelige kunder underrettes med passende varsel, hvis leverandøren agter at ændre kontraktbestemmelserne, og at de kan hæve kontrakten, hvis de ikke kan acceptere de nye bestemmelser.
- c) Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden, især de endelige kunder, har adgang til gennemskuelige oplysninger om gældende priser og takster og om standardbestemmelser for adgang til og brug af elleverancer.
- d) Medlemsstaterne sikrer, at elleverandørerne på fakturaerne til de enkelte endelige forbrugere specificerer, hvilken kombination af brændsel de har benyttet til produktion af den elektricitet, de leverer til de endelige forbrugere. De relative omkostninger til produktion af den el, der leveres til de endelige forbrugere, specificeres for hver enkelt brændselstype, ligesom de enkelte energikilders relative drivhusvirkning.
- e) Medlemsstaterne skal tillige træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at beskytte kunder i dårligt stillede befolkningsgrupper.
- f) Medlemsstaterne sikrer, at der findes gennemskuelige, enkle og billige procedurer for behandling af klager fra de endelige kunder. Medlemsstaterne sørger for, at sådanne procedurer, hvori der, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, indgår et erstatnings- og/eller tilbagebetalingssystem, hurtigt fører frem til rimelige afgørelser. Når det er muligt, bør principperne i Kommissionens henstilling 98/257/EF ⁽³⁾ følges.

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.α

BILAG II

»BILAG

Uden at Fællesskabets bestemmelser om forbrugerbeskyttelse tilsidesættes, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 93/13/EF ⁽²⁾

- a) skal medlemsstaterne sikre, at de endelige kunder har ret til en kontrakt med deres gasleverandør, hvori følgende er anført:
- leverandørens navn og adresse
 - hvad der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, samt tidsfrist for første tilslutning
 - hvilke typer vedligeholdsservice der tilbydes
 - hvorledes aktuel information om gældende takster og vedligeholdsgebyrer kan indhentes
 - kontraktens løbetid samt bestemmelser om forlængelse og opsigelse
 - eventuel erstatning eller tilbagebetaling, hvis det i kontrakten fastsatte kvalitetsniveau ikke overholdes
 - hvorledes procedurerne for afgørelse af uoverensstemmelser, jf. litra e), sættes i gang.
- b) Medlemsstaterne sikrer, at de endelige kunder underrettes med passende varsel, hvis leverandøren agter at ændre kontraktbestemmelserne, og at de kan hæve kontrakten, hvis de ikke kan acceptere de nye bestemmelser.
- c) Medlemsstaterne sikrer, at offentligheden, især de endelige kunder, har adgang til gennemskuelige oplysninger om gældende priser og takster og om standardbestemmelser for adgang til og brug af gasleverancer.
- d) Medlemsstaterne skal tillige træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at beskytte kunder i dårligt stillede befolkningsgrupper.
- e) Medlemsstaterne sikrer, at der findes gennemskuelige, enkle og billige procedurer for behandling af klager fra de endelige kunder. Medlemsstaterne sørger for, at sådanne procedurer, hvori der, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, indgår et erstatnings- og/eller tilbagebetalingssystem, hurtigt fører frem til rimelige afgørelser. Når det er muligt, bør principperne i henstilling 98/257/EF følges ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.»

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling

(2001/C 240 E/12)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 125 endelig udg. — 2001/0078(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 13. marts 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

indførelse af et holdbart tarifieringssystem og en metode for langsigtet fordeling af disponibel kapacitet på samkøringsslinjerne.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75, stk. 1,

(6) I Europa-Parlamentets betænkning af 6. juli 2000 om Kommissionens anden rapport om energimarkedets liberaliseringstilstand krævede det, at der vedtages bestemmelser om brug af net i medlemsstaterne, der ikke hæmmer den grænseoverskridende handel med elektricitet, og det opfordrede Kommissionen til at fremsætte særlige forslag med henblik på at fjerne alle nuværende hindringer for samhandlen i Fællesskabet.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

(7) I nærværende forordning fastsættes grundprincipperne for tarifiering og kapacitetsfordeling og samtidig skabes der mulighed for at vedtage retningslinjer, der fastlægger de relevante principper og metoder i nærmere enkeltheder, så der kan ske en hurtig tilpasning til ændrede vilkår.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

(8) På et åbent, konkurrencepræget marked bør transmissionssystemoperatørerne have kompensation for omkostningerne ved at huse elektricitetstransitstrømme i deres net af de transmissionssystemoperatører, hvis systemer transitten kommer fra eller er bestemt for.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽¹⁾ er et vigtigt led i indførelsen af det indre marked for elektricitet.

(9) Når de nationale nettariffer fastsættes, skal der tages hensyn til de udbetalinger og indtægter, der skyldes kompensationer mellem transmissionssystemoperatørerne.

(2) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 til en hurtig indsats for at få gennemført det indre marked i både elektricitets- og gassektoren og fremskynde liberaliseringen af begge disse sektorer for at opnå et fuldt funktionsdygtigt indre marked for de pågældende områder.

(10) Det konkrete beløb, som skal betales for systemadgang på tværs af grænserne kan variere betydeligt afhængigt af de involverede transmissionssystemoperatører, og fordi tarifieringssystemernes opbygning i medlemsstaterne er forskellig. En vis harmonisering er derfor nødvendig for at undgå forvridninger af samhandelen.

(3) For at fremme oprettelsen af et virkeligt indre marked for elektricitet bør samhandelen med elektricitet, der i øjeblikket ikke er så udviklet som samhandelen i de øvrige økonomiske sektorer, udbygges.

(11) Det vil ikke være hensigtsmæssigt at benytte afstandsbestemte tariffer eller en særlig tarif, der kun skal betales af eksportørerne eller importørerne.

(4) For at sikre effektiv adgang til transmissionssystemerne med henblik på grænseoverskridende transaktioner må der indføres rimelige, omkostningsrelevante, gennemsigtige og direkte anvendelige regler om tarifiering på tværs af grænserne og fordeling af disponibel kapacitet på samkøringsslinjerne til supplerung af direktiv 96/92/EF.

(12) Konkurrencen på det indre marked kan kun udvikle sig tilfredsstillende, hvis tildelingen af adgang til de linjer, der forbinder de forskellige nationale systemer, sker på gennemsigtig måde og uden forskelsbehandling. Den disponible kapacitet på disse linjer bør være den størst mulige, som er forenelig med standarderne for sikker netdrift. Enhver forskelsbehandling ved fordeling af disponibel kapacitet må beviseligt hverken kunne forvråde handelsudviklingen eller hæmme den i urimelig grad.

(5) Energiministrene opfordrede i konklusionerne fra deres møde i Rådet den 30. maj 2000 Kommissionen, medlemsstaterne og de nationale myndigheder til at sikre hurtig

⁽¹⁾ EFT L 27 af 30.1.1999, s. 20. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv ...

- (13) Disponibel overførselskapacitet og sikkerheds-, planlægnings- og driftsstandarder, som berører den, skal kunne overskues af markedsdeltagerne.
- (14) Indtægter, der skyldes procedurer for overbelastningsbehandling, må ikke være en kilde til ekstra fortjeneste for transmissionssystemoperatørerne.
- (15) Overbelastningsproblemer bør kunne behandles på forskellige måder, så længe grundlaget er markedsmekanismerne og transmissionssystemoperatørerne og markedsdeltagerne modtager de rigtige økonomiske signaler.
- (16) For at sikre, at det indre marked fungerer gnidningsløst, må der indføres procedurer, som gør det muligt for Kommissionen at træffe afgørelser og fastlægge retningslinjer om tarifiering og kapacitetsfordeling og som samtidig sikrer, at medlemsstaternes myndigheder inddrages i denne proces.
- (17) Medlemsstaternes myndigheder bør give Kommissionen de relevante oplysninger. Kommissionen bør behandle disse oplysninger fortroligt. Kommissionen bør desuden hvis det er nødvendigt, kunne indhente de relevante oplysninger direkte hos de pågældende foretagender.
- (18) Overholdelse af denne forordnings bestemmelser og af de retningslinjer, som vedtages på grundlag af den, bør sikres af de nationale myndigheder.
- (19) Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nærværende forordning, og sikrer, at de anvendes. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (20) I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målet for den foreslåede foranstaltning, nemlig at indføre harmoniserede regler for grænseoverskridende elektricitetsudveksling, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens omfang og rækkevidde bedre gennemføres på fællesskabsplan. Denne forordning omfatter kun det, der er nødvendigt for, at målene kan nås, og den er ikke mere vidtrækkende, end det er nødvendigt i forhold til de fastsatte mål.
- (21) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udførelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør foranstaltningerne til gennemførelse af denne forordning afhængigt af de enkelte tilfælde vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse eller efter rådgivningsproceduren i samme afgørelses artikel 3 —

(¹) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Indhold og anvendelsesområde

Denne forordning har til formål at fremme den grænseoverskridende handel med elektricitet og dermed også at øge konkurrencen på det indre marked for elektricitet ved at indføre en kompensationsordning for elektricitetstransit og opstille harmoniserede principper for transmissionsafgifter på tværs af grænserne og for fordeling af disponibel kapacitet på samkøringslinjerne mellem de nationale transmissionssystemer.

Artikel 2

Definitioner

1. Definitionerne i artikel 2 i direktiv 96/92/EF gælder også for denne forordning.
2. Desuden forstås ved:
 - a) »Transit«: en fysisk elektrisk strøm, som huses i en medlemsstats transmissionssystem, men som hverken er produceret eller beregnet til forbrug i denne medlemsstat, herunder også den transitstrøm, der normalt benævnes »loop-flows« eller parallelstrøm.
 - b) »Overbelastning«: en situation, hvor en samkøringslinje, som forbinder nationale transmissionsnet, på grund af kapacitetsmangel ikke har plads til alle de transaktioner, international handel mellem markedsdeltagerne fører med sig.

Artikel 3

Kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne

1. Transmissionssystemoperatørerne skal have kompensation for omkostningerne ved at huse elektricitetstransitstrøm i deres net.
2. Den i stk. 1 omhandlede kompensationen betales af de nationale systemoperatører, hvis systemer transitten kommer fra og/eller hvis systemer, den er bestemt for.
3. Kompensationen betales regelmæssigt for et givet, allerede forløbet tidsrum. Efterfølgende reguleringer af allerede betalte kompensationer kan foretages, hvis det er nødvendigt for at afspejle de faktiske omkostninger.
4. Det første tidsrum, der skal betales kompensation for, fastsættes efter retningslinjerne i artikel 7.
5. Kommissionen fastsætter efter proceduren i artikel 13, stk. 2, størrelsen på de kompensationsbeløb, der skal betales.

6. Den husede transitmængde og omfanget af den transitstrøm, som kommer fra og/eller ender i de nationale transmissionssystemer, bestemmes på grundlag af den fysiske elektricitetsstrøm, der faktisk måles i løbet af et givet tidsrum. Omkostningerne ved at huse transitstrøm bestemmes på grundlag af de forventede langsigtede gennemsnitlige differensomkostninger (som et udtryk for de omkostninger, nettet påføres ved at huse transit, og de fordele, det indebærer, set i forhold til dem, nettet ville have haft uden transit).

Artikel 4

Afgifter for netadgang

1. Afgifter, som opkræves for adgang til nationale net af de nationale netoperatører, skal afspejle de faktiske omkostninger, være gennemsigtige og i overensstemmelse med effektiv netdrift og skal anvendes uden forskelsbehandling. De må ikke være afstandsbestemte.

2. Producenter og forbrugere (belastning) kan pålægges en afgift for netadgang. Den del af det samlede netafgiftsbeløb, som afkræves producenterne, skal være mindre end den del, der afkræves forbrugerne. Producent- og forbrugertariffernes størrelse skal efter behov være placeringsmæssige fingerpeg og især tage hensyn til omfanget af nettab og overbelastning.

3. Udbetalinger og indtægter, der skyldes den ordning for kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne, skal tages i betragtning ved fastsættelse af tariffene for netadgang. Der skal tages hensyn til såvel de faktisk foretagne og modtagne betalinger som til betalinger, der på baggrund af den allerede forløbne tid menes at kunne forventes i fremtiden.

4. De afgifter, som kan pålægges producenterne og forbrugerne for adgang til de nationale net, jf. stk. 2, opkræves uden hensyn til elektricitetsens oprindelses- eller bestemmelsesland, således som fastsat i handelsaftalen bag den. Eksportørerne og importørerne pålægges ikke nogen særavgift ud over de almindelige afgifter for adgang til de nationale net.

5. Der lægges ikke nogen særlig netafgift på individuelle transaktioner, der omfattes af ordningen for kompensation mellem transmissionssystemoperatører.

Artikel 5

Oplysninger om kapaciteten på samkøringslinjerne

1. Transmissionssystemoperatørerne indfører ordninger for samordning og informationsudveksling for at sikre netsikkerheden i forbindelse med overbelastningsbehandling.

2. Transmissionssystemoperatørernes sikkerheds-, drifts- og planlægningsstandarder offentliggøres. Offentliggørelsen skal

omfatte et almindeligt system for beregning af den samlede overførselskapacitet og transmissionssikkerhedsmargenen på grundlag af nettets elektriske og fysiske kapacitet. Sådanne systemer skal godkendes af de nationale myndigheder.

3. Transmissionssystemoperatørerne offentliggør overslag over den disponible overførselskapacitet for hver enkelt dag, herunder disponibel overførselskapacitet, som allerede er reserveret. Disse offentliggøres på bestemte tidspunkter forud for transportdatoen og skal under alle omstændigheder indeholde ugentlige og månedlige forudberegninger.

Disse data skal omfatte en kvantitativ beskrivelse af den offentliggjorte disponible kapacitets forventede pålidelighed.

Artikel 6

Almindelige principper for behandling af overbelastning

1. Problemer med overbelastning af nettet skal behandles med markedsbaserede løsninger, der udelukker forskelsbehandling og giver de berørte markedsdeltagere og transmissionssystemoperatører effektive økonomiske signaler.

2. Transaktionsindskrænkingsprocedurer må kun benyttes i nødstilfælde, hvor transmissionssystemoperatøren skal handle hurtigt, og hvor belastningsomfordeling ikke er mulig.

Markedsdeltagere, som har fået tildelt kapacitet, skal have kompensation for enhver indskrænkning af den.

3. Den størst mulige kapacitet på samkøringslinjerne, som kan forenes med standarderne for sikker netværksdrift, skal stilles til rådighed for markedsdeltagerne.

4. Tildelt kapacitet, som ikke udnyttes, skal tilbageføres til markedet.

5. Transmissionssystemoperatørerne skal så vidt det er teknisk muligt dirigere modsatrettede energistrømmes kapacitetsbehov gennem den overbelastede samkøringslinje for at udnytte denne linjes kapacitet mest muligt. Under alle omstændigheder må transaktioner, der afhjælper overbelastningen, aldrig afvises.

6. Indtægter fra tildeling af kapacitet på samkøringslinjerne benyttes til et eller flere af følgende formål:

a) sikring af, at den tildelte kapacitet står til rådighed

b) netinvesteringer, som bevarer eller forøger kapaciteten på samkøringslinjerne

c) nedsættelse af netafgifter.

Indtægterne kan anbringes i en fond, der administreres af transmissionssystemoperatørerne. De må ikke være en kilde til ekstra fortjeneste for transmissionssystemoperatørerne.

Artikel 7

Retningslinjer

1. Kommissionen vedtager og ændrer efter proceduren i artikel 11, stk. 2, retningslinjerne for følgende forhold i forbindelse med ordningen for kompensation mellem transmissionssystemoperatørerne:

- a) de nærmere enkeltheder vedrørende identificering af de transmissionssystemoperatører, der skal betale kompensation for transitstrømme, jf. artikel 3, stk. 2
- b) de nærmere enkeltheder i den betalingsprocedure, som skal følges, herunder fastsættelse af det første tidsrum, der skal betales kompensation for, jf. artikel 3, stk. 3, andet afsnit
- c) de nærmere enkeltheder i de metoder, hvorefter omfanget af transit og eksporteret/importeret elektricitetsmængde skal bestemmes, jf. artikel 3, stk. 5
- d) de nærmere enkeltheder i den metode, hvorefter omkostningerne ved at huse elektricitetstransit skal bestemmes, jf. artikel 3, stk. 6
- e) de principper, hvorefter nationale systemer, som er sammenkoblet ved hjælp af direkte linjer, skal deltage, jf. artikel 3.

2. Retningslinjerne skal også fastlægge de nærmere enkeltheder vedrørende harmonisering af afgifterne for producenter og forbrugere (belastning) efter de nationale tarifordninger i overensstemmelse med principperne i artikel 4, stk. 2.

3. Kommissionen ændrer efter behov efter proceduren i artikel 12, stk. 2, de retningslinjer for fordeling af den disponible kapacitet på samkøringslinjerne mellem de nationale systemer, som findes i bilaget, i overensstemmelse med principperne i artikel 5 og 6. Disse retningslinjer kan indeholde fælles regler for den minimale sikkerhed og for de standarder for nettenes brug og drift, som omhandles i artikel 5, stk. 2.

Artikel 8

De nationale myndigheder

De nationale myndigheder skal sikre, at nationale tariffer og metoder til behandling af overbelastning opstilles og anvendes i overensstemmelse med denne forordning og de retningslinjer, der vedtages på grundlag af artikel 7.

Artikel 9

Oplysninger og fortrolighed

1. Medlemsstaterne og de nationale regeludstedende myndigheder giver efter anmodning Kommissionen alle oplysninger, som kræves i medfør af artikel 3, stk. 4 og artikel 7.

Specielt med henblik på artikel 3, stk. 4, skal de nationale regeludstedende myndigheder regelmæssigt give oplysning om de omkostninger, de nationale transmissionssystemoperatører faktisk har pådraget sig ved at huse transitstrøm, og om omfanget af eksport og import i et bestemt tidsrum. De skal desuden fremsende oplysning om alle relevante data, som benyttes i forbindelse med beregningen af disse tal.

2. Medlemsstaterne sikrer at de nationale myndigheder har mulighed for og ret til at videregive de oplysninger, der modtages i henhold til stk. 1.

3. Kommissionen kan, når det er påkrævet af hensyn til artikel 3, stk. 4, og artikel 7, indhente alle de nødvendige oplysninger direkte hos foretagenderne eller deres sammenslutninger.

Når Kommissionen henvender sig til et foretagende eller en sammenslutning af foretagender for at få oplysninger, sender den samtidig en kopi af henvendelsen til myndighederne, jf. artikel 22 i direktiv 96/92/EF, i den medlemsstat, hvor foretagendet eller sammenslutningen er hjemmehørende.

4. I sin anmodning om oplysninger angiver Kommissionen sit retsgrundlag for anmodningen og dennes formål, og den sætter en frist for oplysningernes fremsendelse samt henviser til de sanktioner, der ifølge artikel 11, stk. 2, kan pålægges for opgivelse af urigtige, ufuldstændige og vildledende oplysninger.

5. Foretagendernes indehavere eller deres repræsentanter eller, hvis der er tale om juridiske personer, virksomhedsgrupper eller sammenslutninger uden juridisk personstatus, de personer, som ifølge lov eller vedtægter har bemyndigelse til at repræsentere dem, skal udlevere de ønskede oplysninger. Bemyndigede advokater kan udlevere oplysningerne på deres klienters vegne, men klienterne bærer det fulde ansvar, hvis oplysningerne er urigtige, ufuldstændige eller vildledende.

6. Hvis et foretagende eller en sammenslutning af foretagender ikke fremsender disse oplysninger inden for den frist, Kommissionen har fastsat, eller giver ufuldstændige oplysninger, kræver Kommissionen oplysningerne udleveret ved en beslutning. Denne beslutning skal angive, hvilke oplysninger der ønskes, og sætte en passende frist for deres udlevering. Den skal henvise til sanktionerne i artikel 11, stk. 2. Den skal desuden omtale retten til at lade beslutningen prøve ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Kommissionen sender samtidig en kopi af beslutningen til de regeludstedende myndigheder (jf. stk. 3, andet afsnit) i den medlemsstat, hvor den pågældende person eller det pågældende foretagende har hjemsted.

7. Oplysninger, der indhentes i henhold til denne forordning, må kun benyttes med henblik på denne forordnings artikel 3, stk. 4 og artikel 7.

Kommissionen må ikke videregive oplysninger, som kommer i dens besiddelse i medfør af denne forordning eller som er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 10

Medlemsstaternes ret til at træffe mere detaljerede foranstaltninger

Denne forordning griber ikke ind i medlemsstaternes ret til i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning at opretholde eller indføre foranstaltninger, der indeholder mere detaljerede bestemmelser end forordningen og de retningslinjer, der vedtages på grundlag af dens artikel 7.

Artikel 11

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nærværende forordning og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse sanktioner senest [dato] samt om alle efterfølgende ændringer af dem.

2. Kommissionen kan ved beslutning pålægge foretagender eller sammenslutninger deraf bøder på op til 1 % af det foregående forretningsårs samlede omsætning, hvis de med forsæt eller ved forsømmelighed giver urigtige, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på en henvendelse i henhold til artikel 9, stk. 3, eller undlader at give oplysningerne inden for den frist, som er fastsat ved en beslutning i henhold til artikel 9, stk. 6, første afsnit.

3. Ved bødens fastsættelse tages der hensyn til overtrædelsens art og alvor.

4. Bøder som omhandlet i stk. 1 og beslutninger, der træffes i henhold til stk. 2, betragtes ikke som henhørende under straffeloven.

Artikel 12

Forskriftsudvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med afgørelsens artikel 7 og 8.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

Artikel 13

Rådgivende udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med afgørelsens artikel 7 og 8.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra [dato].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

RETNINGSLINJER FOR ADMINISTRATION OG FORDELING AF DISPONIBEL KAPACITET PÅ SAMKØRINGSLINJERNE MELLEM NATIONALE SYSTEMER**Generelt**

1. De metoder til behandling af overbelastning, som medlemsstaterne indfører, skal behandle kortvarig overbelastning på en økonomisk effektiv måde og samtidig give fingerpeg om eller tilskyndelser til effektiv investering i net og produktion på de rigtige steder.
2. For at begrænse overbelastningens negative indflydelse på samhandelen, skal den størst mulige kapacitet, som er forenelig med standarderne for sikker netdrift, udnyttes på de bestående net.
3. TSO'erne bør opstille gennemsigtige standarder, som udelukker forskelsbehandling og beskriver, efter hvilke metoder de vil behandle overbelastning og under hvilke omstændigheder. Disse standarder skal sammen med sikkerhedsstandarderne beskrives i åbne dokumenter, som er offentligt tilgængelige.
4. Forskellig behandling af de forskellige typer grænseoverskridende transaktioner, hvad enten det drejer sig om fysiske, bilaterale kontrakter eller udbud på organiserede markeder i udlandet, bør holdes på et minimum, når reglerne for særlige metoder til behandling af overbelastning udarbejdes. De metoder, hvorefter sparsom transmissionskapacitet fordeles, skal være gennemsigtige. Forskellig behandling af transaktionerne må påviseligt hverken kunne forvride eller hæmme konkurrenceudviklingen.
5. Prissignaler, der skyldes overbelastningsbehandlingssystemer, skal være retningsgivende.
6. Der skal gøres alt, for at modsatrettede energistrømmes kapacitetsbehov dirigeres over den overbelastede forbindelseslinje, så dens kapacitet udnyttes maksimalt. Efter de vedtagne ordninger for behandling af overbelastning må transaktioner, der afhjælper overbelastningen, aldrig afvises.
7. Uudnyttet kapacitet skal stilles til rådighed for andre deltagere (efter princippet »hvad der ikke forbruges, fortabes«). Det kan realiseres ved at indføre anmeldelsesprocedurer.
8. Indtægter, som stammer fra tildeling af kapacitet på samkøringslinjerne, kan benyttes til belastningsomfordeling eller modkøb for at holde den kapacitet, markedsdeltagerne har fået tildelt, stabil. I princippet bør alle tiloversblevne indtægter bruges til netinvesteringer for at afhjælpe overbelastning eller nedsætte den samlede nettarif. TSO'erne kan administrere disse midler, men må ikke beholde dem.
9. TSO'erne bør tilbyde markedet en transmissionskapacitet, der er så stabil som muligt. En rimelig del af kapaciteten kan udbydes på markedet efter faldende stabilitetsgrad, men markedsdeltagerne bør til enhver tid gøres bekendt med de nøjagtige betingelser for transport gennem de grænseoverskridende ledninger.
10. Da nettet på det europæiske fastland er særdeles tæt, og da udnyttelse af samkøringslinjerne har følger for energistrømmene på i hvert fald to sider af en statsgrænse, bør de nationale myndigheder sikre, at der ikke ensidigt indføres procedurer for overbelastningsbehandling, som får afgørende indflydelse på energistrømmene i andre net.

Langtidskontraktens stilling

1. Fortrinsret til kapacitet på en samkøringslinje kan ikke tildeles ved kontrakter, som strider mod traktatens artikel 81 og 82.
2. Bestående langtidskontrakter medfører ikke fortrinsret, når de skal fornyes.

Oplysninger

1. TSO'erne bør indføre hensigtsmæssige ordninger for samordning og informationsudveksling for at sikre nettets sikkerhed.
2. TSO'erne bør offentliggøre alle relevante data om den samlede kapacitet til overførsel på tværs af grænserne. Desuden bør de offentliggøre vinter- og sommerværdier for DTK og overslag over overførselskapaciteten for hver enkelt dag på flere tidspunkter før transportdatoen. Markedet bør i det mindste have nøjagtige overslag for en uge ad gangen, og TSO'erne bør også søge at give forhåndsoplysninger for en måned ad gangen. En redegørelse for disse datas pålidelighed bør også medtages.

3. TSO'erne bør offentliggøre et generelt system for beregning af den samlede overførselskapacitet og transmissionens pålidelighedsmargin på grundlag af nettets elektriske og fysiske betingelser. Et sådant system skal godkendes af den pågældende medlemsstats myndigheder. Sikkerhedsstandarder og drifts- og planlægningsstandarder bør være en integrerende del af de oplysninger, TSO'erne offentliggør i åbne, offentligt tilgængelige dokumenter.

De foretrukne metoder for behandling af overbelastning

1. Problemer med overbelastning af nettet skal i princippet behandles med markedsbaserede løsninger. Nærmere betegnet foretrækkes det, at overbelastningsproblemer behandles ved hjælp af løsninger, som giver de berørte markedsdeltagere og TSO'er de rigtige prissignaler.
2. Problemer med overbelastning af nettet bør fortrinsvis løses ved hjælp af metoder, der ikke går ud fra selve transaktionerne, dvs. metoder, der ikke indebærer et valg mellem de enkelte markedsdeltageres kontrakter.
3. Den markedsopdelingsordning, som benyttes i Nordpool-området, er i princippet den procedure for overbelastningsbehandling, der bedst opfylder dette krav.
4. På kortere sigt er en af de metoder, hvormed overbelastning på det europæiske fastland kan behandles, implicitte og eksplicitte auktioner og samordnet, grænseoverskridende belastningsomfordeling.
5. Samordnet, grænseoverskridende belastningsomfordeling eller modkøb kan benyttes i fællesskab af de berørte TSO'er. TSO'ernes udgifter til modkøb og belastningsomfordeling skal imidlertid være af en sådan størrelse, at virkningen er effektiv.
6. Transaktionsindskrænkninger efter forud fastsatte prioriteringsregler bør kun benyttes i nødstilfælde, hvor TSO'erne skal handle hurtigt, og belastningsomfordeling ikke er mulig.
7. De eventuelle fordele ved en kombination af markedsopdeling for at løse »permanente« overbelastningsproblemer og modkøb for at løse midlertidige overbelastningsproblemer bør straks undersøges med henblik på en mere varig metode til behandling af overbelastning.

Retningslinjer for eksplicitte auktioner

1. Auktionsordningen bør udformes sådan, at al disponibel kapacitet udbydes på markedet. Det kan ske ved at afholde en kombineret auktion, hvor kapaciteten bortauktioneres for forskellige tidsrum efter forskellige kriterier (f.eks. den pågældende disponible kapacitets forventede pålidelighed).
2. Den samlede kapacitet på samkørlinjerne bør udbydes ved en række auktioner, der f.eks. kan afholdes på års-, måneds- eller ugebasis eller en eller flere gange om dagen afhængigt af de berørte markeds behov. Disse auktioner bør hver især fordele en fastsat del af nettets overførselskapacitet plus eventuel overskydende kapacitet, der ikke er blevet fordelt ved tidligere auktioner.
3. Procedurene for de eksplicitte auktioner bør fastlægges ved nøje samarbejde mellem de nationale myndigheder og de pågældende TSO'er og udformes sådan, at de bydende også kan deltage i de organiserede markeds daglige arrangementer (f.eks. elektricitetsudveksling) i de pågældende lande.
4. Energistrømme i begge retninger gennem overbelastede forbindelseslinjer bør i princippet dirigeres sådan, at transportkapaciteten i overbelastningsretningen udnyttes maksimalt. Proceduren for dirigering af energistrømmene skal dog opfylde kravene for sikker drift af systemet.
5. For at kunne tilbyde markedet så stor kapacitet som muligt, bør den finansielle risiko i forbindelse med dirigering af energistrømmene tillægges dem, der er skyld i, at denne risiko opstår.
6. Eventuelt vedtagne auktionsprocedurer bør kunne sende markedsdeltagerne retningsgivende prissignaler. Transporter, som går i modsat retning af den fremherskende energistrøm, afhjælper overbelastning og bør derfor føre til øget transportkapacitet gennem den overbelastede forbindelseslinje.
7. For ikke at skabe problemer i form af dominerende stilling til en eller flere markedsdeltagere eller gøre den slags problemer værre bør de kompetente myndigheder, når de udformer en auktionsordning alvorligt overveje at lægge loft over den kapacitetsmængde, der kan købes/ejes/udnyttes af en enkelt auktionsdeltager.
8. For at fremme oprettelsen af smidige elektricitetsmarkeder bør kapacitet, der købes ved auktion, frit kunne omsættes inden anmeldelsestidspunktet.

Forslag til Rådets direktiv om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding

(2001/C 240 E/13)

KOM(2001) 127 endelig udg. — 2001/0074(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 13. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 3 og 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med det formål gradvis at etablere et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed fastsættes det i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, at der skal vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og dertil knyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring samt foranstaltninger vedrørende asyl og indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder.
- (2) I traktatens artikel 63, punkt 3, fastsættes det, at Rådet vedtager foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken. I artikel 63, punkt 3, litra a), hedder det således, at Rådet vedtager foranstaltninger vedrørende betingelser for ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser.
- (3) Under sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 erklærede Det Europæiske Råd, at tredjelandstatsborgeres retsstilling bør tilnærmes EU-borgeres retsstilling, og at en person, der har opholdt sig lovligt i en medlemsstat i en given periode, og som er i besiddelse af en tilladelse til længerevarende ophold, i den pågældende medlemsstat bør indrømmes en række ensartede rettigheder, der ligger så tæt som muligt på unionsborgernes rettigheder.
- (4) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper.
- (5) Integrationen af tredjelandstatsborgere, der er fastboende i medlemsstaterne, er en meget vigtig faktor til fremme af den økonomiske og sociale samhørighed, som er en af Fællesskabets grundlæggende målsætninger i overensstemmelse med traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra k).

(6) Hovedkriteriet for meddelelse af status som fastboende udlænding bør være varigheden af opholdet på medlemsstatens område. Opholdet skal have været lovligt og uden afbrydelse som vidnesbyrd om personens tilknytning til landet. Der skal fastsættes en vis fleksibilitet, så der kan tages hensyn til omstændigheder, der medfører, at en person midlertidigt må forlade det pågældende lands område.

(7) For at opnå status som fastboende udlænding skal tredjelandstatsborgeren bevise, at han råder over de nødvendige midler og en sygeforsikring, så han ikke falder medlemsstaten til byrde. Kravet til størrelsen af disse midler må ikke være overdrevet og bør fastsættes på ensartet måde af alle medlemsstater. En anden betingelse for at opnå status som fastboende udlænding er, at tredjelandstatsborgeren ikke udgør en umiddelbar trussel mod den offentlige orden og indre sikkerhed.

(8) Der bør udarbejdes et system af procedureregler for behandlingen af ansøgninger om opnåelse af status som fastboende udlænding. Procedurerne skal være effektive og mulige at administrere inden for rammerne af medlemsstaternes normale administration. De skal desuden være gennemsigtige og retfærdige for således at give de pågældende en passende retssikkerhed.

(9) Opnåelsen af status som fastboende udlænding skal attesteres ved en opholdstilladelse, hvorved den pågældende umiddelbart og let beviser sin retsstilling. Opholdstilladelsen skal samtidig opfylde en række avancerede tekniske standarder, navnlig vedrørende sikring mod forfalskning, så misbrug undgås i den medlemsstat, hvor status som fastboende udlænding er opnået, og i de medlemsstater, hvor opholdsretten udøves.

(10) For at udgøre et virkeligt integrationsredskab i det samfund, hvor den fastboende udlænding har slået sig ned, bør denne status som fastboende udlænding sikre, at den pågældende behandles på lige fod med medlemsstatens egne borgere på en lang række økonomiske og sociale områder.

(11) Fastboende udlændinge bør omfattes af en maksimal beskyttelse mod udvisning. Beskyttelsen bør baseres på Fællesskabets lovgivning vedrørende personers fri bevægelighed samt på de kriterier, der er fastsat i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Beskyttelsen mod udvisning indebærer, at de anvendte procedurer giver en reel mulighed for at klage til domstolene.

- (12) Harmoniseringen af betingelserne for at opnå status som fastboende udlænding fremmer den gensidige tillid mellem medlemsstaterne. I nogle medlemsstater udstedes permanente eller tidsbegrænsede opholdstilladelser på betingelser, der er gunstigere end fastsat ved dette direktiv. Traktaten udelukker ikke muligheden for at anvende gunstigere betingelser, men inden for rammerne af dette direktiv bør det dog fastsættes, at tilladelser, der er udstedt på gunstigere og dermed ikke-harmoniserede betingelser, ikke giver adgang til opholdsret i de andre medlemsstater.
- (13) Fastlæggelsen af de betingelser, der skal være opfyldt, for at fastboende tredjelandstatsborgere kan opholde sig i en anden medlemsstat, bidrager til den faktiske gennemførelse af det indre marked som et område, hvor alle personer er sikret fri bevægelighed. Det kunne også i høj grad bidrage til mobiliteten på EU's arbejdsmarked.
- (14) Det bør fastsættes, at retten til ophold i en anden medlemsstat kan udnyttes til at arbejde som lønmodtager eller selvstændig, til at studere eller til at slå sig ned uden at udøve erhvervsmæssig virksomhed. Familiemedlemmer bør kunne etablere sig i den anden medlemsstat sammen med den fastboende udlænding for at bevare familiens enhed og for ikke at hindre den fastboende udlændings udøvelse af opholdsretten. Opholdsretten bør udøves på samme betingelser som gælder for EU's borgere, når de udøver deres ret til fri bevægelighed.
- (15) Den medlemsstat, hvor den fastboende udlænding agter at udøve sin opholdsret, bør have mulighed for at kontrollere, at den pågældende person opfylder de betingelser, der gælder for ophold på dens område. Den bør ligeledes have mulighed for at kontrollere, at den pågældende person ikke udgør en umiddelbar risiko for den offentlige orden, indre sikkerhed eller folkesundheden.
- (16) Der bør etableres et system af procedureregler for behandlingen af ansøgninger om opholdstilladelse fra fastboende udlændinge i en anden medlemsstat. Procedurerne skal være effektive og kunne administreres inden for rammerne af medlemsstaternes normale administration. De skal desuden være gennemsigtige og retfærdige for således at give de pågældende personer en passende retssikkerhed. De bør ikke udgøre et middel til at hindre de pågældende i at udøve deres opholdsret.
- (17) For ikke at gøre udøvelsen af opholdsretten virningsløs, bør den fastboende udlænding i den anden medlemsstat have de samme rettigheder som i den medlemsstat, hvor han har opnået status som fastboende udlænding. Der bør fastsættes undtagelser fra dette princip for så vidt angår adgangen til social bistand for at undgå, at den pågældende bliver en byrde for den medlemsstat, hvor han udøver sin opholdsret. Han bør i den anden medlemsstat have samme rettigheder som EU's statsborgere, når de udøver deres ret til fri bevægelighed.
- (18) Det bør fastsættes, at den fastboende udlænding, efter en vis overgangsperiode, kan vælge at etablere sig endeligt i den medlemsstat, hvor han har udøvet sin opholdsret, og dér få alle rettigheder, herunder retten til sociale ydelser. Det bør af hensyn til den pågældende og til den første og anden medlemsstat endvidere fastsættes, at overgangsperioden ikke bliver urimeligt lang, og at den fastboende udlænding efter udløbet af overgangsperioden kan anmode om status som fastboende udlænding i den anden medlemsstat, hvilket samtidig bør medføre, at den pågældende mister sin status som fastboende udlænding i den medlemsstat, hvor han havde opnået denne status.
- (19) I overensstemmelse med nærheds- og subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, kan målet for det foreslåede tiltag, nemlig at fastlægge betingelserne for meddelelse og inddragelse af status som fastboende udlænding og de dertil knyttede rettigheder samt fastlægge betingelserne for fastboende udlændings udøvelse af opholdsretten i de andre medlemsstater, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang eller virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun det, der er nødvendigt for, at målene kan nås, og det er ikke mere vidtrækkende, end det er nødvendigt i forhold til de fastsatte mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at fastlægge:

- a) de betingelser, hvorunder en medlemsstat meddeler tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på deres område, status som fastboende udlænding eller inddrager denne status, og de dertil knyttede rettigheder, og
- b) de betingelser, hvorunder tredjelandstatsborgere med status som fastboende udlænding kan tage ophold i andre medlemsstater end den, der har meddelt dem denne status.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger i henhold til artikel 17, stk. 1, i traktaten
- b) »fastboende udlænding«: enhver tredjelandstatsborger, der har opnået status som fastboende udlænding i henhold til artikel 8
- c) »første medlemsstat«: den medlemsstat, der har meddelt en tredjelandstatsborger status som fastboende udlænding
- d) »anden medlemsstat«: enhver anden medlemsstat end den, der først har meddelt en tredjelandstatsborger status som fastboende udlænding, og hvori denne udøver sin opholdsret
- e) »familiemedlemmer«: den fastboende udlændings ægtefælle eller ugifte partner og mindreårige børn samt slægtninge i opstigende linje og myndige børn, over for hvem vedkommende har forsørgerpligt, såfremt de pågældende personer har fået indrejsetilladelse i den pågældende medlemsstat og opholder sig der i overensstemmelse med Rådets direktiv .../EF [om ret til familiesammenføring] ⁽¹⁾. En unionsborgers familiemedlemmer defineres ved fællesskabslovgivningen om personers fri bevægelighed i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 4
- f) »flygtning«: enhver tredjelandstatsborger, der har status som flygtning i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings status, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- g) »EF-opholdstilladelse for fastboende udlænding«: opholdstilladelse, som medlemsstaten udsteder, når den pågældende person opnår status som fastboende udlænding.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der opholder sig lovligt på en medlemsstats område.
2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, der:
 - a) har tilladelse til midlertidigt ophold eller har anmodet om tilladelse til midlertidigt ophold og afventer, at der træffes afgørelse om deres status
 - b) har tilladelse til ophold i medfør af en eller anden form for subsidier beskyttelse i henhold til internationale forpligtelser, national lovgivning eller national praksis, eller som har anmodet om tilladelse til ophold under påberåbelse af

⁽¹⁾ EFT L ... [KOM(2000) 624 endelig udg. af 10.10.2000].

en sådan beskyttelse og afventer, at der træffes afgørelse om deres status

- c) har anmodet om at blive anerkendt som flygtninge, men om hvis anmodning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse
- d) har taget ophold med henblik på erhvervsuddannelse eller studier, dog ikke med henblik på en doktorafhandling, som au-pair-person eller sæsonarbejder, som lønmodtager udstationeret af en tjenesteyder som led i ydelsen af tjenesteydelser over grænserne eller som yder af tjenesteydelser over grænserne
- e) har en retsstilling, som er fastsat ved Wienerkonventionen af 1961 om diplomatiske forbindelser, Wienerkonventionen af 1963 om konsulære forbindelser eller konventionen af 1969 om særlige missioner eller ved Wienerkonventionen af 1975 om stateres repræsentationer i deres forbindelser med internationale organisationer af universel karakter.

3. Tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, der har udøvet sin ret til fri bevægelighed for personer, kan først opnå status som fastboende udlænding i unionsborgerens værtsstat efter at have opnået ret til permanent ophold i denne stat i henhold til lovgivningen om personers fri bevægelighed.

4. Dette direktiv begrænser ikke anvendelsen af gunstigere bestemmelser, der måtte gælde i henhold til:

- a) bilaterale og multilaterale aftaler mellem Fællesskabet eller Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og tredjelande på den anden side
- b) den europæiske bosættelseskonvention af 13. december 1955, den europæiske socialpagt af 18. oktober 1961 og den europæiske konvention om vandrende arbejdstagers juridiske status af 24. november 1977.

5. Dette direktiv begrænser ikke de forpligtelser, der følger af artikel 33 i Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, og af artikel 3 i konventionen af 4. november 1950 om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Artikel 4

Bestemmelse om ikke-forskelsbehandling

Medlemsstaterne gennemfører bestemmelserne i dette direktiv uden forskelsbehandling på grund af bl.a. køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske karakteristika, sprog, religion eller tro, politisk eller anden overbevisning, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formue, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

KAPITEL II

STATUS SOM FASTBOENDE UDLÆNDING I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 5

Opholdets varighed

1. En medlemsstat meddeler tredjelandstatsborgere, der i fem år har opholdt sig lovligt og uden afbrydelse på dens område, status som fastboende udlænding.

2. Ved beregningen af den periode, hvori personen har haft lovligt og uafbrudt ophold som omhandlet i stk. 1, gælder følgende:

a) perioder, hvori den pågældende har opholdt sig på medlemsstatens område som asylansøger eller som værende omfattet af midlertidig beskyttelse, medregnes kun, hvis tredjelandstatsborgeren er flygtning

b) perioder, hvori den pågældende har opholdt sig i landet med henblik på studier medregnes kun med halvdelen. Dette gælder dog ikke for studier med henblik på en doktorafhandling.

3. Perioder, hvori personen er fraværende fra den pågældende medlemsstats område, afbryder ikke varigheden af perioden med lovligt og uafbrudt ophold som omhandlet i stk. 1, såfremt de:

a) er kortere end seks på hinanden følgende måneder, eller

b) skyldes opfyldelsen af militære forpligtelser, udstationering af arbejdsmæssige grunde, herunder som led i ydelsen af tjenesteydelser over grænserne, gennemførelse af studier eller forskning, alvorlig sygdom, graviditet eller barsel, eller

c) skyldes ophold i en anden medlemsstat som familiemedlem til en fastboende udlænding, der udøver sin opholdsret i henhold til dette direktiv, eller som familiemedlem til en unionsborger, der udnytter sin ret til fri bevægelighed for personer.

4. En unionsborgers familiemedlemmer, der har opholdt sig sammen med unionsborgeren i et tredjeland, men er vendt tilbage til den pågældende medlemsstat inden tre år, kan ved beregningen af den opholdsperiode, der er omhandlet i stk. 1, få godskrevet uafbrudte opholdsperioder i medlemsstaten af mindst to års varighed.

Artikel 6

Betingelser vedrørende midler og sygeforsikring

1. Medlemsstaterne kræver af tredjelandstatsborgeren bevis for, at han til sig selv og de familiemedlemmer, som han har forsørgerpligt over for, råder over:

a) stabile midler svarende til det niveau, hvorunder der kan ydes social bistand i den pågældende medlemsstat. Kan denne bestemmelse ikke anvendes, betragtes midlerne som tilstrækkelige, hvis de svarer til størrelsen af den mindste alderspension, der udbetales i den pågældende medlemsstat. Midlernes stabilitet vurderes på grundlag af deres art og regelmæssighed forud for ansøgningen om opnåelse af status som fastboende udlænding

b) en sygeforsikring, der dækker alle risici i den pågældende medlemsstat.

2. Betingelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på:

a) flygtninge

b) tredjelandstatsborgere, der er født på en medlemsstats område.

Artikel 7

Offentlig orden og indre sikkerhed

1. Medlemsstaterne kan nægte en person status som fastboende udlænding, hvis den pågældendes personlige optræden udgør en umiddelbar trussel mod den offentlige orden eller indre sikkerhed.

2. En strafferetlig dom kan ikke automatisk begrunde et afslag som omhandlet i stk. 1. Det kan ikke baseres på økonomiske overvejelser.

Artikel 8

Opnåelse af status som fastboende udlænding

1. For at opnå status som fastboende udlænding indgiver den pågældende tredjelandstatsborger en ansøgning til myndighederne i den medlemsstat, hvor han opholder sig. Han vedlægger dokumentation for, at han opfylder betingelserne i artikel 5 og 6.

2. Medlemsstatens myndigheder færdigbehandler ansøgningen inden for en frist på 6 måneder fra indgivelsen af ansøgningen. Hvis ansøgningen ikke er ledsaget af alle nødvendige bilag til dokumentation af, at vedkommende opfylder de betingelser, der er omhandlet i artikel 5 og 6, giver myndighederne den pågældende tredjelandstatsborger meddelelse herom og giver ham en yderligere frist. I dette tilfælde afbrydes fristen på 6 måneder og begynder først på ny at løbe fra det tidspunkt, hvor de supplerende bilag indgives.

3. Hvis betingelserne i artikel 5 og 6 er opfyldt og den pågældende ikke udgør en trussel som omhandlet i artikel 7, meddeler medlemsstaten den pågældende tredjelandstatsborger status som fastboende udlænding. Denne status er permanent, jf. dog bestemmelserne i artikel 10.

Artikel 9

EF-opholdstilladelse for fastboende udlænding

1. Medlemsstaterne meddeler fastboende udlændinge en EF-opholdstilladelse for fastboende udlænding. Tilladelsen er gyldig i 10 år. Ved udløbet forlænges den automatisk.

2. EF-opholdstilladelsen for fastboende udlænding kan udstedes i form af en sticker eller som et selvstændigt dokument. Den udformes efter reglerne og standardmodellen i Rådets forordning (EF) .../. ... [om opstilling af en standardmodel for opholdstilladelse til tredjelandstatsborgere]. Under rubrikken »form for tilladelse« anfører medlemsstaterne »fastboende udlænding — EF«.

3. EF-opholdstilladelsen for fastboende udlændinge udstedes gratis eller mod et beløb, der ikke overstiger de gebyrer og afgifter, som statsborgere betaler for udstedelse af pas.

Artikel 10

Inddragelse af status som fastboende udlænding

1. Medlemsstaterne inddrager status som fastboende udlænding i følgende tilfælde:

- a) hvis den pågældende er fraværende fra medlemsstatens område i et tidsrum på to på hinanden følgende år. Medlemsstaterne kan fravige dette, når det drejer sig om fravær i forbindelse med opfyldelse af militære forpligtelser, udstationering af arbejdsmæssige grunde, gennemførelse af studier eller forskning, alvorlig sygdom, graviditet eller barsel
- b) hvis det fastslås, at status som fastboende udlænding er opnået ved svig
- c) hvis den pågældende opnår status som fastboende udlænding i en anden medlemsstat, jf. artikel 27
- d) hvis den pågældende udvises efter bestemmelserne i artikel 13.

2. Fravær i forbindelse med udnyttelsen af retten til ophold i en anden medlemsstat medfører ikke inddragelse af status som fastboende udlænding.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at fravær ud over to år eller af grunde, der ikke er nævnt i stk. 1, ikke medfører inddragelse af status som fastboende udlænding.

4. Udløb af EF-opholdstilladelsen for fastboende udlænding, kan under ingen omstændigheder medføre inddragelse af status som fastboende udlænding.

5. Medlemsstaterne udsteder en anden opholdstilladelse end EF-opholdstilladelsen for fastboende udlændinge til den pågældende, hvis:

a) status som fastboende udlænding inddrages under anvendelse af stk. 1, litra a) eller b), eller

b) udvisningen af en fastboende udlænding ikke kan gennemføres.

Artikel 11

Proceduremæssige garantier

1. Enhver afgørelse om at afvise en ansøgning om opnåelse af status som fastboende udlænding eller om at inddrage denne status skal begrundes. Den pågældende tredjelandstatsborger får skriftlig meddelelse om afgørelsen. I meddelelsen angives ankemulighederne og den tidsfrist herfor, ansøgeren har til rådighed.

2. Hvis ansøgningen om opnåelse af status som fastboende udlænding afvises, kan den pågældende senere, hvis udviklingen i hans situation gør det berettiget, indgive en ny ansøgning.

3. Hvis ansøgningen om opnåelse af status som fastboende udlænding afvises, hvis status inddrages, eller hvis opholdstilladelsen ikke fornyes, kan sagen prøves ved domstolene i den pågældende medlemsstat.

Artikel 12

Ligebehandling

1. En fastboende udlænding har samme rettigheder som medlemsstatens statsborgere med hensyn til følgende:

- a) adgang til lønnet arbejde eller selvstændig virksomhed, forudsat at arbejdet ikke — heller ikke lejlighedsvis — vedrører udøvelsen af offentlig myndighed, og ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder regler om afskedigelse og løn
- b) undervisning og erhvervsuddannelse, herunder tilskud og stipendier
- c) anerkendelse af eksamensbeviser og andre kvalifikationsbeviser udstedt af en myndighed
- d) social beskyttelse, herunder social sikring og sundhedspleje
- e) social bistand
- f) sociale fordele og skattefordele
- g) adgang til og levering af goder og tjenester, som står til rådighed for offentligheden, herunder adgang til en bolig
- h) foreningsfrihed og mulighed for medlemskab af arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisationer eller enhver anden organisation for udøvere af et bestemt fag, herunder de fordele, der er forbundet med denne type organisationer

i) fri adgang til hele den pågældende medlemsstats område.

2. Medlemsstaterne kan udvide ligebehandlingen til at omfatte andre områder end dem, der er anført i stk. 1.

Artikel 13

Beskyttelse mod udvisning

1. Medlemsstaterne kan kun træffe afgørelse om at udvise en fastboende udlænding, hvis dennes personlige adfærd udgør en umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden eller indre sikkerhed og dermed skader væsentlige samfundsinteresser.

2. Denne personlige adfærd kan ikke anses for at være en tilstrækkeligt alvorlig trussel, hvis medlemsstaten ikke over for egne statsborgere, der begår samme overtrædelse, træffer strenge forholdsregler.

3. En strafferetlig dom kan ikke i sig selv automatisk begrunde udvisning. Udvisning kan ikke begrundes i økonomiske forhold.

4. Før der træffes afgørelse om udvisning af en fastboende udlænding, skal medlemsstaterne tage hensyn til følgende forhold:

- a) varigheden af opholdet på medlemsstatens område
- b) den pågældendes alder
- c) konsekvenserne for den pågældende og medlemmerne af dennes familie
- d) tilknytningen til opholdslandet eller mangelen på tilknytning til oprindelseslandet.

5. Når der er truffet beslutning om udvisning, har den fastboende udlænding mulighed for at lade sagen prøve ved domstolene i den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at dette kan have opsættende virkning.

6. Der ydes retshjælp til fastboende udlændinge, der ikke råder over tilstrækkelige midler, på samme vilkår som til statsborgere i opholdsstaten.

7. Det er forbudt at anvende hasteprocedurer ved udvisning af fastboende udlændinge.

Artikel 14

Gunstigere nationale bestemmelser

Medlemsstaterne kan udstede permanente eller tidsbegrænsede opholdstilladelser på gunstigere vilkår end fastsat i dette direktiv. Disse opholdstilladelser giver ikke adgang til opholdsret i de andre medlemsstater som omhandlet i kapitel III i dette direktiv.

KAPITEL III

OPHOLDSRET I DE ANDRE MEDLEMSSTATER

Artikel 15

Princip

1. Når en fastboende udlænding udøver sin ret til at opholde sig i andre medlemsstater end den, der har meddelt ham status som fastboende udlænding, ved at opholde sig dér i en periode på over tre måneder, sker det på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

2. Dette kapitel vedrører ikke en fastboende udlændings ophold på medlemsstaternes område:

- a) som lønmodtager udstationeret af en tjenesteyder som led i en tjenesteydelse over grænserne, eller
- b) som yder af tjenesteydelser over grænserne.

Artikel 16

Betingelser

1. En fastboende udlænding skal, for at kunne udøve retten til ophold i en anden medlemsstat, opfylde følgende betingelser:

- a) udøve erhvervmæssig virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, eller
- b) studere eller gennemgå en erhvervsuddannelse og råde over tilstrækkelige midler til ikke under opholdet at falde den anden medlemsstat til byrde, og være omfattet af en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat, eller
- c) råde over tilstrækkelige midler til ikke under opholdet at falde den anden medlemsstat til byrde, og være omfattet af en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat.

2. En fastboende udlænding, der udøver sin ret til ophold i en anden medlemsstat som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, bevarer sin status som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i tilfælde af:

- a) at han/hun bliver midlertidigt uarbejdsdygtig som følge af sygdom eller ulykke
- b) at han/hun er arbejdsløs og har ret til arbejdsløshedsdagpenge. I dette tilfælde bevares status som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, så længe den pågældende har ret til arbejdsløshedsdagpenge
- c) at han/hun gennemgår en erhvervsuddannelse. Status som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende bevares kun, hvis der er en forbindelse mellem den tidligere erhvervsaktivitet og den pågældende uddannelse, medmindre den pågældende var ufrivilligt arbejdsløs.

*Artikel 17***Kontrol med betingelserne for udøvelse af opholdsretten**

1. Senest tre måneder efter sin indrejse til den anden medlemsstats område indgiver den fastboende udlænding til denne medlemsstats myndigheder en ansøgning om opholdstilladelse.

2. For at kontrollere, at betingelserne i artikel 16, stk. 1, litra a), er opfyldt, kan den anden medlemsstat anmode den pågældende om, sammen med ansøgningen om opholdstilladelse, at forelægge:

- a) sin opholdstilladelse for fastboende udlænding og et identitetsdokument, og
- b) bevis for, at han har en arbejdskontrakt eller et arbejdstilsagn fra en arbejdsgiver, eller at han udøver selvstændig erhvervsvirksomhed eller råder over tilstrækkelige midler til at kunne udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, samt en detaljeret beskrivelse af denne virksomhed.

3. For at kontrollere, at betingelserne i artikel 16, stk. 1, litra b), er opfyldt, kan den anden medlemsstat anmode den pågældende om, sammen med ansøgningen om opholdstilladelse, at forelægge:

- a) sin opholdstilladelse for fastboende udlænding og et identitetsdokument
- b) bevis for, at han/hun er indskrevet ved en godkendt uddannelsesinstitution med henblik på gennemførelse af studier eller erhvervsuddannelse
- c) bevis for, at han/hun råder over tilstrækkelige midler og er dækket af en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat.

4. For at kontrollere, at betingelserne i artikel 16, stk. 1, litra c), er opfyldt, kan den anden medlemsstat anmode den pågældende om, sammen med ansøgningen om opholdstilladelse, at forelægge:

- a) sin opholdstilladelse for fastboende udlænding og et identitetsdokument, og
- b) bevis for, at han/hun råder over tilstrækkelige midler og er dækket af en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat.

*Artikel 18***Familiemedlemmer**

1. Medlemmerne af familien, således som denne var sammensat allerede i den første medlemsstat, har ret til at ledsage eller slutte sig til den fastboende udlænding, der har udnyttet sin opholdsret i den anden medlemsstat. Senest tre måneder efter deres indrejse på den anden medlemsstats

område skal familiemedlemmerne indgive ansøgning om opholdstilladelse til denne medlemsstats myndigheder.

2. Den anden medlemsstat kan anmode et familiemedlem til en fastboende udlænding om sammen med ansøgningen om opholdstilladelse at forelægge:

- a) sin opholdstilladelse for fastboende udlænding eller anden form for opholdstilladelse samt et identitetsdokument, og
- b) bevis for, at han/hun har opholdt sig som familiemedlem til en fastboende udlænding i den første medlemsstat, og
- c) bevis for, at han/hun råder over tilstrækkelige midler og er dækket af en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat, eller at den fastboende udlænding råder over sådanne midler eller er dækket på dennes vegne.

3. Hvis familien ikke var samlet i den første medlemsstat, finder bestemmelserne i direktiv .../EF [om ret til familiesammenføring] anvendelse.

*Artikel 19***Offentlig orden og indre sikkerhed**

1. Medlemsstaterne kan nægte en fastboende udlænding eller medlemmerne af hans familie opholdstilladelse, hvis den pågældendes personlige adfærd udgør en umiddelbar trussel mod den offentlige orden eller indre sikkerhed.

2. En strafferetlig dom kan ikke automatisk begrunde et afslag som omhandlet i stk. 1. Det kan ikke baseres på økonomiske overvejelser.

*Artikel 20***Folkesundhed**

1. De eneste sygdomme og lignende tilstande, der kan begrunde nægtelse af indrejse eller ophold på en medlemsstats område, er de karantænepligtige sygdomme, der er omhandlet i Verdenssundhedsorganisationens sundhedsforskrift nr. 2 af 25. maj 1951, samt andre smitsomme infektions- eller parasit-sygdomme i det omfang, der i værtslandet er truffet beskyttelsesforanstaltninger imod dem af hensyn til landets egne borgere. Medlemsstaterne kan ikke indføre nye, mere restriktive bestemmelser eller en ny eller mere restriktiv praksis.

2. Sygdomme eller lignende tilstande, der viser sig efter meddelelsen af den første opholdstilladelse, kan ikke begrunde, at fornyelse af opholdstilladelsen nægtes, eller begrunde udvisning.

3. En medlemsstat kan lade personer, der er omfattet af dette direktiv, underkaste en gratis helbredsundersøgelse for at få fastslået, at de ikke lider af de sygdomme, der nævnes i stk. 1. Anvendelsen af sådanne helbredsundersøgelser må ikke være systematisk.

Artikel 21

Behandling af ansøgninger om og meddelelse af opholdstilladelse

1. De nationale myndigheder færdigbehandler ansøgningen inden for en frist på tre måneder efter ansøgningens indgivelse. Hvis ansøgningen ikke er ledsaget af den dokumentation, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, 3 og 4, og i artikel 18, stk. 2, giver de nationale myndigheder den pågældende tredjelandsstatsborger meddelelse herom og giver ham en yderligere frist. I så fald afbrydes fristen på tre måneder, og den begynder først på ny at løbe fra det tidspunkt, hvor de supplerende bilag indgives.

2. Hvis betingelserne i artikel 16 og artikel 18, stk. 1, er opfyldt, meddeler den anden medlemsstat den fastboende udlænding en opholdstilladelse, der kan fornyes, jf. dog bestemmelserne om offentlig orden, indre sikkerhed og folkesundhed som omhandlet i artikel 19 og 20. Opholdstilladelsen er gyldig i en periode svarende til opholdets forventede varighed. Den fastboende udlænding underretter den medlemsstat, der har meddelt ham/hende status som fastboende udlænding, herom.

3. Den anden medlemsstat meddeler familiemedlemmerne til den fastboende udlænding en opholdstilladelse, der kan fornyes, og som har samme gyldighedsperiode som den opholdstilladelse, den har meddelt den fastboende udlænding.

4. Opholdstilladelsen meddeles gratis eller mod betaling af et beløb, der ikke overstiger de gebyrer og afgifter, der kræves af egne statsborgere i forbindelse med udstedelse af pas.

Artikel 22

Proceduremæssige garantier

1. Enhver afgørelse om afvisning af en ansøgning om opholdstilladelse skal begrundes. Der gives den pågældende tredjelandsstatsborger skriftlig meddelelse om afgørelsen. Samtidig oplyses om ankemuligheder og tidsfristen herfor.

2. Hvis en ansøgning om opholdstilladelse afvises, eller hvis opholdstilladelsen ikke fornyes eller inddrages, kan sagen prøves ved domstolene i den pågældende medlemsstat.

Artikel 23

Bevarelse af status som fastboende udlænding i den første medlemsstat

1. En fastboende udlænding, der udnytter sin opholdsret i den anden medlemsstat, bevarer sin status som fastboende udlænding i den første medlemsstat, indtil han har opnået denne status i den anden medlemsstat.

2. Personer, som ikke selv har status som fastboende udlændinge, men er familiemedlemmer til en fastboende

udlænding, der udnytter sin opholdsret, bevarer den opholdstilladelse, de fik meddelt i den første medlemsstat, indtil den udløber.

3. Hvis familiemedlemmerne endnu ikke har opnået selvstændig opholdstilladelse som omhandlet i artikel 13 i direktiv .../.../EF [om ret til familiesammenføring], vil lovligt ophold i den anden medlemsstat blive godskrevet i den første medlemsstat i forbindelse med meddelelse af selvstændig opholdstilladelse.

Artikel 24

Rettigheder i den anden medlemsstat

1. Så snart en fastboende udlænding får meddelt opholdstilladelse i den anden medlemsstat i henhold til artikel 21, nyder den pågældende i denne medlemsstat de rettigheder, der er nævnt i artikel 12, med undtagelse af retten til social bistand og studiestipendier.

2. Så snart familiemedlemmerne til en fastboende udlænding får meddelt opholdstilladelse i den anden medlemsstat i henhold til artikel 21, nyder de pågældende i denne medlemsstat de rettigheder, der er nævnt i artikel 12, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv .../.../EF [om ret til familiesammenføring].

Artikel 25

Inddragelse af opholdstilladelsen

1. I en overgangsperiode på fem år kan den anden medlemsstat træffe afgørelse om udvisning af en fastboende udlænding og/eller dennes familiemedlemmer:

- a) ud fra hensynet til den offentlige orden og indre sikkerhed, som omhandlet i artikel 19
- b) når betingelserne i artikel 16 og 18 ikke længere er opfyldt.

2. Afgørelser om udvisning kan ikke omfatte et permanent opholdsforbud.

Artikel 26

Tilbagetagelsespligt

1. I tilfælde af, at den anden medlemsstat inddrager opholdstilladelsen, tilbagetager den første medlemsstat øjeblikkelig den fastboende udlænding og hans familiemedlemmer.

2. Tilbagetagelsespligten efter stk. 1 gælder også, selv om:

- a) EF-opholdstilladelsen for fastboende udlænding er udløbet
- b) familiemedlemmernes opholdstilladelse er udløbet.

*Artikel 27***Opnåelse af status som fastboende udlænding i den anden medlemsstat**

1. En fastboende udlænding, der har udnyttet sin opholdsret på en anden medlemsstats område og haft lovligt ophold dér i fem år, kan ansøge myndighederne i denne medlemsstat om at opnå status som fastboende udlænding.

2. Den anden medlemsstat meddeler den fastboende udlænding den status, der er omhandlet i artikel 8, forudsat at bestemmelserne i artikel 6 og 7 er opfyldt. Den anden medlemsstat underretter den første medlemsstat herom, og denne inddrager den pågældende persons status.

3. Med hensyn til indgivelse og behandling af ansøgningen om opnåelse af status som fastboende udlænding i den anden medlemsstat gælder den procedure, der er fastsat i artikel 8. Meddelelse af opholdstilladelse sker efter bestemmelserne i artikel 9. I tilfælde af afvisning af ansøgningen gælder de proceduremæssige garantier, der er fastsat i artikel 11.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 28***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, som er indført til gennemførelse af dette direktiv, og træffer enhver nødvendig foranstaltning for at sikre gennemførelsen af disse. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest på den dato, der omhandles i artikel 30, og enhver senere ændring af disse hurtigst muligt.

*Artikel 29***Aflæggelse af beretning**

Senest den 31. december 2005 aflægger Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv i medlemsstaterne og foreslår eventuelle nødvendige ændringer.

*Artikel 30***Gennemførelse i national lov**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal enten indeholde en henvisning til dette direktiv eller ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 31***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 32***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

(2001/C 240 E/14)

KOM(2001) 183 endelig udg. — 2001/0090(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 5. april 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾ fastsætter reglerne for EF-plant sundhedsordningen, herunder de plantesundhedsmæssige betingelser, procedurer og formaliteter, der gælder for planter og planteprodukter, når de føres ind i eller flyttes inden for EF.
- (2) De procedurer og formaliteter, som planter og planteprodukter underkastes, når de føres ind i EF, bør afklares, og der bør fastsættes yderligere gennemførelsesbestemmelser på nogle områder.
- (3) Plantesundhedsprocedurerne og -formaliteterne bør afsluttes, før toldbehandlingen finder sted. Da forsendelser af planter eller planteprodukter ikke nødvendigvis underkastes plantesundhedsprocedurer og -formaliteter i den samme medlemsstat, hvor toldbehandlingen finder sted, bør der etableres et kommunikations- og informations-samarbejde mellem de ansvarlige organer og toldstederne i de enkelte medlemsstater og mellem de ansvarlige organer i alle medlemsstaterne.
- (4) For at forbedre beskyttelsen mod, at der indslæbes skadegørere på planter eller planteprodukter i EF, bør medlemsstaterne intensivere kontrollen. Kontrollen bør være effektiv og gennemføres harmonisk i hele EF.
- (5) De gebyrer, der opkræves for kontrollen, bør baseres på en fornuftig omkostningsberegning og ensrettes mest muligt i alle medlemsstaterne.
- (6) På baggrund af erfaringerne bør flere andre bestemmelser i ovennævnte direktiv kompletteres, tydeliggøres eller ændres i lyset af udviklingen.
- (7) Siden det indre marked blev gennemført, er der ikke blevet anvendt plantesundhedscertifikater som fastsat i den internationale plantebeskyttelseskonvention under FAO i forbindelse med afsætning af planter og planteprodukter i EF. Det er imidlertid vigtigt, at medlemsstaterne anvender disse certifikater i det standardformat, som er fastsat i konventionen, ved eksport af planter og planteprodukter til tredjelande.
- (8) Nogle af de funktioner, som den »centrale myndighed« i hver medlemsstat har, når det gælder samordning og kontakt i forbindelse med den praktiske anvendelse af EF-plant sundhedsordningen, forudsætter særlig videnskabelig og teknisk viden. Det skal derfor være muligt at delegerer særlige opgaver til en anden tjeneste.
- (9) De nugældende bestemmelser om proceduren for Kommissionens ændring af bilagene til direktiv 2000/29/EF og for vedtagelse af beslutninger om undtagelser indeholder nogle betingelser, som ikke længere er nødvendige eller begrundede. Ifølge proceduren for vedtagelse af hasteforanstaltninger kan der ikke hurtigt vedtages midlertidige foranstaltninger, der er afpasset efter, hvor alvorlig situationen er i de enkelte tilfælde. De tre procedurer bør derfor ændres.
- (10) Listen over opgaver, med hensyn til hvilke Kommissionen kan tilrettelægge plantesundhedskontrol under sit ansvar, bør udvides for at tage højde for, at plantesundhedsaktiviteterne er blevet udvidet i kraft af nye arbejdsgange og erfaringer.
- (11) Det har vist sig at være uklart, hvordan EF kan udøve sine beføjelser med hensyn til de tilskud, det yder til »plantesundhedskontrol« til medlemsstaterne. Det bør fastslås, at Kommissionen udøver sine beføjelser ved kommissionsbeslutninger.

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

(12) Nogle af bestemmelserne i direktiv 2000/29/EF (artikel 3, stk. 7, første, andet og fjerde afsnit, og artikel 7, 8 og 9) blev afløst af andre bestemmelser den 1. juni 1993 og er derfor blevet overflødige. De bør derfor udgå.

(13) I henhold til artikel 4 i aftalen om anvendelse af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen⁽¹⁾) skal EF på visse betingelser godtage andre medlemmers plantesundhedsforanstaltninger som ækvivalente. Proceduren for anerkendelse på plantesundhedsområdet bør fastlægges i direktiv 2000/29/EF.

(14) Bestemmelserne i direktiv 2000/29/EF bør tilpasses for at tage hensyn til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2000/29/EF foretages følgende ændringer:

1. I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, andet afsnit, indsættes som litra d):

»d) udformningen af »plantesundhedscertifikater« og »plantesundhedscertifikater for reeksport«, som udstedes af medlemsstaterne ved eksport til tredjelande i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne etablerer et nært, hurtigt, omgående og effektivt samarbejde med de øvrige medlemsstater og Kommissionen om spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv. Med henblik herpå opretter eller udpeger hver medlemsstat en central myndighed, der mindst har ansvaret for samordning og kontakter, hvad angår disse spørgsmål. Den officielle plantebeskyttelsesmyndighed, der er oprettet i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention, udpeges fortrinsvis til dette formål.

Denne myndighed og eventuelle efterfølgende ændringer meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan det fastsættes, at den centrale myndighed kan overdrage eller delegere den nævnte samordning eller kontakt, for så vidt den vedrører specifikke plantesundhedsspørgsmål, som er omfattet af dette direktiv, til en anden tjeneste.«

2. I artikel 2, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) I litra a) foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

»Planter: levende planter og nærmere angivne levende plantedele, herunder frø.«

ii) I andet afsnit foretages følgende ændringer:

— Følgende indsættes som syvende led:

»— blade, løv«

— Følgende indsættes som niende led:

»— alle andre plantedele, som kan fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2.«,

b) I litra g) affattes femte afsnit således:

»Den centrale myndighed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, giver Kommissionen meddelelse om de officielle ansvarlige organer i den pågældende medlemsstat. Kommissionen videre giver oplysningerne til de øvrige medlemsstater«

c) I litra i), første afsnit, første led, ændres »artikel 7, stk. 1, eller artikel 8, stk. 2« til »artikel 1, stk. 1, litra d)«.

d) Følgende indsættes som litra j)-q):

»j) »indgangssted«: det sted, hvor planter, planteprodukter eller andre objekter bringes ind på EF's toldområde: den første lufthavn, når det gælder lufttransport, den første havn, når det gælder søtransport eller flodtransport, den første station, når det gælder jernbanetransport, og det toldsted, der er ansvarligt for det EF-område, hvor grænsen krydses, når det gælder enhver anden transport.

- k) »officielt organ på indgangsstedet«: det officielle ansvarlige organ, der står for indgangsstedet.
- l) »officielt organ på bestemmelsesstedet«: det officielle ansvarlige organ, der står for det område, hvor »bestemmelsestoldstedet« ligger.
- m) »afgangstoldsted«: det afgangssted, som omhandles i artikel 340b, nr. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾.
- n) »bestemmelsestoldsted«: det bestemmelsessted, der omhandles i artikel 340b, nr. 3, i forordning (EØF) nr. 2454/93.
- o) »parti«: et antal enheder af samme vare, som er karakteriseret ved ensartethed med hensyn til sammensætning, oprindelse og umiddelbart bestemmelsessted, og som indgår i en forsendelse.
- p) »toldmæssig bestemmelse eller anvendelse«: den bestemmelse eller anvendelse, der omhandles i artikel 4, nr. 15, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽²⁾.
- q) »ekstern forsendelse«: den procedure, der omhandles i artikel 91 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2787/2000 (EFT L 330 af 27.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).«

3. Artikel 3, stk. 7, affattes således:

»Stk. 1, stk. 5, litra a), samt stk. 2, stk. 5, litra b), og stk. 4 finder i overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, ikke anvendelse, hvis formålet er forsøg, forskning eller planteforædling.«

4. Artikel 7, 8 og 9 udgår.

5. I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

- i) I første afsnit, udgår »idet de i artikel 7 og 8 omhandlede plantesundhedscertifikater ikke længere udstedes«.

ii) Følgende afsnit indsættes efter første afsnit:

»Når det gælder frø som omhandlet i artikel 6, stk. 4, er det dog ikke nødvendigt at udstede et plantepas, når det sikres, at de dokumenter, der udstedes i henhold til bestemmelserne om afsætning af officielt certificeret frø, giver dokumentation for, at kravene i artikel 6, stk. 4, er overholdt. I dette tilfælde betragtes dokumenterne som plantepas efter artikel 2, stk. 1, litra f).«.

- b) I stk. 2, første og andet afsnit, indsættes »og frø som omhandlet i artikel 6, stk. 4,« foran henholdsvis »ikke flyttes« og ikke føres ind.

6. I artikel 11, stk. 3, indsættes som tredje afsnit:

»Hvis stk. 1 kun anvendes på en del af de pågældende planter, planteprodukter eller vækstmedier, kan der anvendes et plantepas for de andre dele i henhold til artikel 10, hvis de ikke mistænkes for at være angrebet, og hvis der ikke er mulighed for spredning af skadegørere.«

7. Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Medlemsstaterne gennemfører officiel kontrol af, at bestemmelserne i dette direktiv, navnlig artikel 10, stk. 2, overholdes; denne kontrol foretages i form af stikprøver og uden forskelsbehandling med hensyn til planternes, planteprodukternes og de andre objekters oprindelse og gennemføres efter følgende bestemmelser:

- lejlighedsvis kontrol på et hvilket som helst tidspunkt og sted, hvor planter, planteprodukter og andre objekter flyttes
- lejlighedsvis kontrol i virksomheder, hvor planter, planteprodukter og andre objekter dyrkes, produceres, oplagres eller udbydes til salg, og i købernes virksomheder
- lejlighedsvis kontrol samtidig med anden dokumentkontrol, der gennemføres af andre grunde end plante-sundhedskontrol.

Kontrollen skal være regelmæssig i de virksomheder, der er opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 10, stk. 3, og artikel 13a, stk. 7, andet afsnit, og kan være regelmæssig i de virksomheder, der er opført i et officielt register i overensstemmelse med artikel 6, stk. 6.

Kontrollen skal være målrettet, hvis der er noget, som tyder på, at en eller flere bestemmelser i dette direktiv ikke er overholdt.

2. Personer, der i kommercielt øjemed aftager planter, planteprodukter og andre objekter, skal i deres egenskab af endelige forbrugere, som er erhvervsmæssigt involveret i planteproduktion, opbevare de tilhørende plantepas i mindst et år, og de skal angive referencerne i deres bøger.

Inspektørerne skal have adgang til planterne, planteprodukterne og de andre objekter på alle stadier i produktions- og distributionskæden. De er beføjede til at foretage enhver efterprøvning, der er nødvendig for den pågældende officielle kontrol, herunder efterprøvning af plantepas og bøger.

3. Medlemsstaterne kan ved den officielle kontrol bistås af de eksperter, som er omhandlet i artikel 21.

4. Konstateres det ved den officielle kontrol i henhold til stk. 1 og 2, at planter, planteprodukter eller andre objekter frembyder risiko for spredning af planteskadegørere, gøres disse produkter til genstand for officielle foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3.

Uden at dette berører underretningerne og oplysningerne i henhold til artikel 16, sørger medlemsstaterne for, at det officielle ansvarlige organ, når de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter kommer fra en anden medlemsstat, omgående underretter den centrale myndighed i den pågældende medlemsstat om resultaterne og om de officielle foranstaltninger, som den har til hensigt at træffe eller har truffet. Efter proceduren i artikel 18 kan der indføres et standardiseret informationssystem.«

8. I stedet for artikel 13 indsættes som artikel 13, 13a, 13b og 13c:

»Artikel 13

1. Uden at dette berører artikel 13a, stk. 1, 2, 3 og 4, og de særlige aftaler, der er indgået herom mellem EF og et eller flere tredjelande, sørger medlemsstaterne for, at planter, planteprodukter eller andre objekter i bilag V, del B, der kommer fra et tredjeland og bringes ind på EF's toldområde, fra det tidspunkt, hvor de føres ind, er undergivet de officielle ansvarlige organers tilsyn. Uden at dette berører artikel 13a, stk. 8, må de kun henføres under en toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, hvis formaliteterne i stk. 2 er afsluttet, således at det på grundlag af disse formaliteter og i det omfang, dette kan konstateres, kan fastslås,

i) — at planterne, planteprodukterne eller de andre objekter ikke er angrebet af de skadegørere, der er opført i bilag I, del A

— når det gælder planter eller planteprodukter, som er opført i bilag II, del A, at de ikke er angrebet af de relevante skadegørere, der er opført i denne del af bilaget

— når det gælder planter, planteprodukter eller andre objekter, som er opført i bilag IV, del A, at de opfylder de relevante særlige krav i nævnte bilag.

ii) at planterne, planteprodukterne eller de andre objekter er ledsaget af originaleksemplaret af det krævede officielle »plantesundhedscertifikat« eller »plantesundhedscertifikat for reeksport«, som er udstedt i henhold til stk. 3, eller, hvis det er relevant, af alternative dokumenter, som er fastsat og tilladt i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter, at andre planter, planteprodukter eller andre objekter end dem, der er opført i bilag V, del B, og som kommer fra et tredjeland og bringes ind på EF's toldområde, fra det tidspunkt, hvor de føres ind, kan undergives de officielle ansvarlige organers tilsyn med hensyn til nr. i), første og andet led. Når de officielle ansvarlige organer gør brug af denne mulighed, forbliver de pågældende planter, planteprodukter eller andre objekter under tilsyn, indtil de relevante formaliteter er afsluttet og det kan fastslås, at de opfylder kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne kan anvende bestemmelserne i første og andet afsnit på deres respektive områder forud for planternes, planteprodukternes eller de andre objekters henførelse under en tilladt toldmæssig bestemmelse eller anvendelse.

2. De i stk. 1 nævnte formaliteter omfatter grundige undersøgelser, som de officielle ansvarlige organer mindst foretager

i) af hver forsendelse, som består af eller indeholder sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter, eller

ii) når der er tale om en forsendelse, som er sammensat af forskellige partier, af hvert parti, der består af eller indeholder sådanne planter, planteprodukter eller andre objekter.

Formålet med undersøgelserne er at afgøre

- i) om forsendelsen eller partiet er ledsaget af de respektive originaleksemplarer af de krævede certifikater eller af de alternative dokumenter, der omhandles i stk. 1, nr. ii), (dokumentkontrol)
- ii) om planterne, planteprodukterne eller de andre objekter, for så vidt angår forsendelsen som helhed eller en eller flere repræsentative prøver, er dem, der er opgivet i de krævede dokumenter (identitetskontrol), og
- iii) om planterne, planteprodukterne eller de andre objekter, for så vidt angår forsendelsen som helhed eller en eller flere repræsentative prøver, herunder emballagen og, hvis det er relevant, transportmidlerne, opfylder kravene i stk. 1, nr. i), (plantesundhedskontrol).

Plantesundhedskontrollen kræves dog ikke og udføres kun i undtagelsestilfælde, hvis

- aktiviteter i forbindelse med undersøgelserne af forsendelsen eller partiet allerede er udført i det pågældende tredjeland i henhold til de i artikel 13a, stk. 5, omhandlede tekniske ordninger, eller
- planterne, planteprodukterne eller de andre objekter i forsendelsen eller partiet er opført i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages til dette formål i henhold til stk. 6, eller
- der på grundlag af oplysninger fra Kommissionen baseret på erfaringerne med tidligere indførsler til EF af sådant materiale af samme oprindelse, som er bekræftet af alle de pågældende medlemsstater, er grund til at tro, at planterne, planteprodukterne eller de andre objekter i forsendelsen eller partiet opfylder kravene i dette direktiv, under forudsætning af, at visse nærmere betingelser, som fastsættes i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages til dette formål i henhold til stk. 6, er opfyldt.

3. Det officielle »plantesundhedscertifikat« eller »plantesundhedscertifikat for reeksport«, der omhandles i stk. 1, nr. ii), udfærdiges på et af EF's officielle sprog og i henhold til eksport- eller reeksportlandets love eller administrative bestemmelser, som, uanset om landet er kontraherende part eller ej, er vedtaget i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention. Det stiles til »plantebeskyttelsesmyndigheden (myndighederne) i Det Europæiske Fællesskab«.

Det må højst være udstedt 14 dage forud for den dato, hvor planterne, planteprodukterne eller de andre objekter, som de omfatter, har forladt det tredjeland, hvor det er udstedt.

Certifikatet skal uanset dets udformning indeholde de oplysninger, der er fastsat i modellen i bilaget til den internationale plantebeskyttelseskonvention. Det skal være i et af de formater, som Kommissionen har fastsat i henhold til stk. 4. Certifikatet skal være udstedt af myndigheder, der har beføjelse hertil, på grundlag af tredjelandets love eller administrative bestemmelser, som i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention er blevet forelagt for generaldirektøren for FAO eller, når det drejer sig om ikke-kontraherende parter, for Kommissionen.

4. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, afgøres det, hvilke modeller i de forskellige versioner af bilaget til den internationale plantebeskyttelseskonvention der kan godkendes. Efter samme procedure kan alternative krav til »plantesundhedscertifikaterne« eller »plantesundhedscertifikaterne for reeksport« fastsættes med henblik på særlige tilfælde.

Uden at dette berører artikel 15, stk. 4, skal det, når det gælder planter, planteprodukter eller andre objekter, der er opført i bilag IV, del A, kapitel I, eller del B, under overskriften »Supplerende erklæring« angives, hvilke af de særlige alternative krav i de relevante dele af bilaget der er opfyldt.

Når det drejer sig om planter, planteprodukter eller andre objekter, som særlige krav i bilag IV, del A, eller, hvis det er relevant, del B, er gældende for, skal det officielle »plantesundhedscertifikat«, der omhandles i stk. 1, nr. ii), være udstedt i det tredjeland, som planterne, planteprodukterne eller de andre objekter har oprindelse i.

Denne bestemmelse gælder dog ikke i tilfælde, hvor de relevante særlige krav også kan opfyldes på andre steder end oprindelsesstedet, eller i tilfælde, hvor der ikke gælder særlige krav. I disse tilfælde kan det krævede »plantesundhedscertifikat« være udstedt i det land, hvorfra planterne, planteprodukterne eller de andre objekter kommer.

5. Medlemsstaterne fastsætter, at det respektive originaleksemplar af certifikaterne eller af de alternative dokumenter som omhandlet i stk. 1, nr. ii), der forelægges for det officielle ansvarlige organ til dokumentkontrol i henhold til stk. 2, andet afsnit, nr. i), af dette organ forsynes med en påtegning (stempel), hvoraf mindst dets navn og datoen for dokumentets forelæggelse fremgår.

6. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser med henblik på:

- a) fastsættelse af procedurerne for gennemførelse af den plantesundhedskontrol, der omhandles i stk. 2, andet afsnit, nr. iii), herunder prøvernes minimumsantal og minimumsstørrelse
- b) opstilling af lister over planter, planteprodukter eller andre objekter, som ikke kræver plantesundhedskontrol, jf. stk. 2, tredje afsnit, andet led,
- c) fastsættelse af nærmere betingelser, jf. stk. 2, tredje afsnit, tredje led.

Med hensyn til litra a) og b) kan Kommissionen inkludere retningslinjer i de henstillinger, der omhandles i artikel 21, stk. 6.

Artikel 13a

1. Medlemsstaterne sørger også for, at forsendelser fra tredjelande, der ifølge deklARATIONEN ikke indeholder planter, planteprodukter eller andre objekter som opført i bilag V, del B, undersøges officielt, når der er begrundet formodning om, at de gældende bestemmelser er blevet overtrådt.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages gennemførelsesbestemmelser vedrørende:

- a) de tilfælde, hvor sådanne undersøgelser skal foretages
- b) undersøgelsesmetoderne.

Hvis der efter undersøgelsen stadig er tvivl om forsendelsens identitet, navnlig hvad angår slægt, art eller oprindelse, anses forsendelsen for at indeholde de i bilag V, del B, nævnte planter, planteprodukter eller andre objekter.

2. Hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere:

- a) finder artikel 13, stk. 1, ikke anvendelse, når planter, planteprodukter eller andre objekter flyttes direkte mellem to steder inden for EF via et tredjeland område
- b) finder artikel 13, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, ikke anvendelse ved ekstern forsendelse gennem EF's område
- c) finder artikel 13, stk. 1, ikke anvendelse på små mængder planter, planteprodukter, levnedsmidler eller foder, som er bestemt til ejerens eller modtagerens brug til ikke-industrielle og ikke-kommercielle formål eller til konsum under transporten.

3. I overensstemmelse med de betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 18, finder stk. 2, finder artikel 13, stk. 1, ikke anvendelse på indførsel af planter, planteprodukter eller andre objekter til forsøg, forskning eller plante-forædling.

4. Hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere, kan en medlemsstat foreskrive, at artikel 13, stk. 1, i individuelle, nærmere angivne tilfælde ikke finder anvendelse på planter, planteprodukter og andre objekter, der dyrkes, fremstilles eller anvendes i det umiddelbare grænseområde op til et tredjeland og føres ind i den pågældende medlemsstat med henblik på forarbejdning på nærtliggende steder i medlemsstatens grænseområde.

Når medlemsstaten indrømmer en sådan undtagelse, anfører den stedets beliggenhed og navnet på den person, der står for det. Disse oplysninger, der ajourføres med regelmæssige mellemrum, skal stilles til rådighed for Kommissionen.

Planter, planteprodukter og andre objekter, der er omfattet af en undtagelse i henhold til første afsnit, skal være ledsaget af dokumentation, der angiver det sted i det relevante tredjeland, hvor de pågældende planter, planteprodukter og andre objekter har oprindelse.

5. Det kan i tekniske ordninger, der indgås mellem Kommissionen og de ansvarlige organer i visse tredjelande og godkendes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, aftales, at aktiviteter i forbindelse med de i artikel 13, stk. 1, omhandlede undersøgelser, også kan udføres i Kommissionens regi og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 21 i det pågældende tredjeland i samarbejde med vedkommende lands officielle plantebeskyttelsesmyndigheder.

6. Når der er tale om forsendelser, som er bestemt til en beskyttet zone, anvendes artikel 13, stk. 1, på de skadegørere og særlige krav, der er opført i del B i henholdsvis bilag I, II og IV, med hensyn til den pågældende beskyttede zone.

7. Formaliteterne i henhold til artikel 13, stk. 2, undersøgelserne i henhold til stk. 1 og kontrollen af, at bestemmelserne i artikel 4 vedrørende bilag III er overholdt, skal gennemføres samtidig med de formaliteter, som kræves i forbindelse med den pågældende toldmæssige bestemmelse eller anvendelse. De gennemføres i overensstemmelse med den internationale konvention om harmonisering af kontrol af varer ved grænserne, særlig bilag 4, som godkendt ved Rådets forordning (EØF) nr. 1262/84 af 10. april 1984 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 126 af 12.5.1984, s. 1.

Medlemsstaterne foreskriver, at importører, uanset om de er producenter eller ej, af planter eller planteprodukter, for hvilke der skal udstedes et plantesundhedscertifikat eller et alternativt dokument i henhold til artikel 13, skal være opført i et officielt register. Artikel 6, stk. 5, gælder analogt for disse importører.

Medlemsstaterne foreskriver endvidere

- a) at importører af forsendelser, som består af eller indeholder planter, planteprodukter eller andre objekter, der er opført i bilag V, del B, eller deres repræsentanter over for toldmyndighederne, på mindst et af de dokumenter, som kræves i henhold til de formaliteter, som er nødvendige i forbindelse med den pågældende toldmæssige bestemmelse eller anvendelse, henviser til forsendelsens sammensætning ved følgende erklæring: »Denne forsendelse indeholder produkter, der skal undergå plantesundhedsundersøgelse, dog ikke produkter, som er forbudt i henhold til plantesundhedslovgivningen«; endvidere skal disse planter, planteprodukter eller andre objekter i disse dokumenter angives med koden i De Europæiske Fællesskabers integrerede toldtarif (TARIC)
- b) at lufthavnsmyndighederne, havnemyndighederne eller importørerne eller de erhvervsdrivende efter indbyrdes aftale, og hvis de er bekendt med, at ankomsten af sådanne forsendelser er umiddelbart forestående, giver forhåndsmeddelelse herom til det officielle ansvarlige organ, der står for indgangsstedet, og til det relevante toldsted; medlemsstaterne kan anvende denne bestemmelse analogt på landtransport, navnlig når forsendelsen forventes at ankomme uden for det relevante officielle organs eller den i stk. 8 omhandlede anden myndigheds normale åbningstid.

8. Dokumentkontrollen tillige med de i stk. 1 fastsatte undersøgelser og kontrollen af, at bestemmelserne i artikel 4 vedrørende bilag III er overholdt, skal gennemføres på samme sted og samme tidspunkt som de andre formaliteter, der kræves i forbindelse med den pågældende toldmæssige bestemmelse eller anvendelse, og som gennemføres af afgangstoldstedet ved ekstern forsendelse eller den respektive anden myndighed, der står for indgangsstedet.

Identitetskontrollen og plantesundhedskontrollen skal gennemføres på samme sted og samme tidspunkt som ovennævnte toldformaliteter.

I forbindelse med ekstern forsendelse skal identitetskontrollen og plantesundhedskontrollen foretages af det officielle organ på indgangsstedet. Det officielle organ på indgangsstedet kan dog efter aftale med det eller de offi-

cielle organer på bestemmelsesstedet beslutte, at hele eller en del af identitetskontrollen eller plantesundhedskontrollen skal foretages af det officielle organ på bestemmelsesstedet, hvis der ikke er nogen risiko for spredning af skadegørere under transporten.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, fastsættes der gennemførelsesbestemmelser, hvori der kan fastlægges minimumsbetingelser for plantesundhedskontrol. Efter samme procedure kan der fastsættes visse tilfælde eller omstændigheder, hvor plantesundhedskontrollen kan foretages på bestemmelsesstedet i stedet for de ovennævnte andre steder, hvis specifikke garantier med hensyn til transporten af planterne, planteprodukterne eller de andre objekter såvel som andre specifikke minimumsbetingelser, der skal fastsættes efter samme procedure, er opfyldt.

I alle tilfælde betragtes plantesundhedskontrollen som en integrerende del af formaliteterne i henhold til artikel 13, stk. 2.

9. Medlemsstaterne sender Kommissionen og de øvrige medlemsstater listen over de af dem udpegede indgangssteder.

Hvert officielt organ på et indgangssted og hvert officielt organ på et bestemmelsessted, der foretager identitetskontrol eller plantesundhedskontrol, skal opfylde visse minimumsbetingelser med hensyn til infrastruktur, personale og udstyr.

Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, fastsættes de ovennævnte minimumsbetingelser i gennemførelsesbestemmelser.

Efter samme procedure fastsættes der regler for samarbejdet mellem:

- det officielle organ på indgangsstedet og det officielle organ på bestemmelsesstedet
- det officielle organ på indgangsstedet og afgangstoldstedet
- det officielle organ på bestemmelsesstedet og bestemmelsestoldstedet.

Reglerne skal indbefatte modeller til de dokumenter, der skal anvendes i dette samarbejde, og måderne for fremsendelse af disse dokumenter tillige med de foranstaltninger, der skal træffes for at bevare partiernes og forsendelsernes identitet og undgå risikoen for spredning af skadegørere, navnlig under transport, indtil toldformaliteterne er afsluttet.

10. Der indføres et EF-tilskud til medlemsstaterne for at udbygge kontrolinfrastrukturen, for så vidt der er tale om plantesundhedskontrol, som foretages i overensstemmelse med stk. 8.

Formålet med tilskuddet er at forbedre det udstyr og de faciliteter på andre kontrolsteder end bestemmelsesstedet, der kræves for at gennemføre kontrol og undersøgelser og om nødvendigt for at gennemføre foranstaltningerne i henhold til stk. 12 ud over, hvad der allerede er opnået ved opfyldelsen af de minimumsbetingelser, som fastsættes i gennemførelsesbestemmelserne i henhold til stk. 8.

Kommissionen fremsætter forslag om opførelse af passende bevillinger hertil på Den Europæiske Unions almindelige budget.

Inden for de bevillinger, der er til rådighed til disse formål, dækker EF-tilskuddet indtil 50 % af de udgifter, som direkte er forbundet med at forbedre udstyr og faciliteter.

De nærmere regler for EF-tilskuddet fastlægges i en gennemførelsesforordning, der vedtages efter proceduren i artikel 18, stk. 2.

Afgørelsen om at yde EF-tilskud og om beløbets størrelse træffes efter proceduren i artikel 18, stk. 2, efter gennemgang af oplysninger og dokumenter, der indsendes af den berørte medlemsstat, og om nødvendigt på grundlag af resultaterne af undersøgelser, som i Kommissionens regi foretages af de i artikel 21 omhandlede eksperter, og afhængig af de bevillinger, der er til rådighed til de pågældende formål.

11. Artikel 10, stk. 1 og 3, anvendes tilsvarende på planter, planteprodukter eller andre objekter som omhandlet i artikel 13, såfremt de er opført i bilag V, del A, og betingelserne i artikel 13, stk. 1, på grundlag af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede formaliteter anses for at være opfyldt.

12. Hvis betingelserne i artikel 13, stk. 1, på grundlag af de i artikel 13, stk. 2, omhandlede formaliteter ikke anses for at være opfyldt, træffes der straks en eller flere af følgende officielle foranstaltninger:

- hensigtsmæssig behandling, hvis det forventes, at betingelserne vil blive opfyldt som følge af behandlingen
- fjernelse af inficerede/angrebne varer fra forsendelsen
- indførelse af en karantæneperiode, indtil resultaterne af undersøgelserne eller de officielle prøver foreligger

— afvisning af indførelse til EF med eller uden tilladelse til at sende produkterne til et bestemmelsessted uden for EF

— destruktion.

Artikel 11, stk. 3, andet og tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

I tilfælde af fjernelse som omhandlet i første afsnit, andet led, eller afvisning som omhandlet i første afsnit, fjerde led, foreskriver medlemsstaterne, at de relevante officielle ansvarlige organer annullerer de plantesundhedscertifikater eller plantebeskyttelsescertifikater for reekspert, der fremlægges, når planterne, planteprodukterne eller de andre objekter frembydes med henblik på indførelse på deres område. Ved annulleringen forsyner de nævnte ansvarlige organer på et iøjnefaldende sted på forsiden de pågældende certifikater med et trekantet rødt stempel med angivelsen »Certifikat annulleret«, hvoraf mindst deres navn og datoen for afvisningen fremgår. Teksten skal være med blokbogstaver og affattet på mindst et af EF's officielle sprog.

13. Uden at dette berører meddelelserne og oplysningerne i henhold til artikel 16, sørger medlemsstaterne for, at de officielle ansvarlige organer underretter afsender-tredjelandets plantebeskyttelsesmyndighed og Kommissionen om alle tilfælde, hvor planter, planteprodukter eller andre objekter fra det pågældende tredjeland er tilbageholdt, fordi de ikke opfylder plantesundhedskravene, og om resultaterne i forbindelse hermed, uden at dette berører de skridt, medlemsstaten kan tage eller har taget med hensyn til den tilbageholdte forsendelse. Oplysningerne skal afgives hurtigst muligt, således at de pågældende plantebeskyttelsesmyndigheder og, hvis det er relevant, Kommissionen kan gennemgå sagen, navnlig med henblik på at tage de nødvendige skridt til at forhindre andre tilfælde af denne art. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der indføres et standardiseret informationssystem.

Artikel 13b

1. Medlemsstaterne sørger for, at der opkræves gebyrer som fastsat af EF (i det følgende benævnt »EF-gebyrer«) til dækning af omkostningerne ved identitetskontrol og plantesundhedskontrol som omhandlet i artikel 13, stk. 2, som gennemføres i henhold til artikel 13, stk. 1, første eller andet afsnit.

2. Medlemsstaterne fastsætter EF-gebyret således (jf. stk. 3), at det dækker det officielle ansvarlige organs omkostninger ved

- a) aflønning, herunder socialsikring, af de inspektører, der varetager den i stk. 1 nævnte kontrol

- b) kontorer, andre faciliteter, redskaber og udstyr til disse inspektører
- c) udtagning af prøver til besigtigelse eller laboratorieundersøgelser
- d) de gennemsnitlige samlede udgifter til laboratorieundersøgelser af de kontrollerede forsendelser
- e) det administrative arbejde (inkl. indirekte omkostninger), der er nødvendigt for effektivt at kunne gennemføre den pågældende kontrol, herunder udgifterne til uddannelse og videreuddannelse af inspektører
- f) de i artikel 21, stk. 1, nævnte eksperters deltagelse i denne kontrol
- g) bidrag til en plantesundhedsfond som nævnt i stk. 8.

3. Medlemsstaterne kan enten fastsætte EF-gebyret på grundlag af en detaljeret omkostningsberegning i henhold til stk. 2 eller anvende standardgebyret i henhold til bilag VIIIa. De i dette direktiv fastsatte gebyrer kan ikke refunderes, hverken direkte eller indirekte. En medlemsstats anvendelse af standardgebyret i henhold til bilag VIIIa betragtes dog ikke som en indirekte refusion.

4. Standardgebyret i bilag VIIIa gælder uanset eventuelle merudgifter til dækning af ekstraomkostninger ved særlige aktiviteter i forbindelse med kontrollen, såsom inspektørers exceptionelle rejseaktiviteter eller ventetid på grund af forsinkede forsendelser, kontrol, der udføres uden for normal arbejdstid, supplerende undersøgelser eller laboratorieprøver til bekræftelse af konklusioner, som er draget af kontrollen, særlige plantesundhedsforanstaltninger i henhold til EF-forskrifter baseret på artikel 15 eller 16, foranstaltninger i henhold til artikel 13a, stk. 12, eller oversættelse af de krævede dokumenter.

5. Desuden kan EF-gebyret i henhold til globale plantesundhedsaftaler, som på grundlag af princippet om gensidighed er indgået med et eller flere tredjelande, fastsættes til alternative beløb for planter, planteprodukter eller andre objekter, der kommer fra tredjelande, under hensyntagen til følgende faktorer:

- a) kontrollens hyppighed
- b) størrelsen af de afgifter eller gebyrer, som det eller de pågældende tredjelande opkræver for plantesundhedskontrol af import fra EF

- c) andre afgifter, som det eller de pågældende tredjelande opkræver til plantesundhedsbeskyttelse.

6. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har beføjelse til at opkræve EF-gebyret. Gebyret skal erlægges af importøren eller dennes repræsentant over for toldmyndighederne og indkasseres på det toldsted, der står for det område, hvor det officielle ansvarlige organ har foretaget kontrollen, eller direkte af dette organ.

7. EF-gebyret erstatter alle andre afgifter eller gebyrer, der opkræves i medlemsstaterne på nationalt, regionalt eller lokalt plan for den i stk. 1 nævnte kontrol og attesteringen heraf.

8. Medlemsstaterne opretter en plantesundhedsfond for at give plantebeskyttelsesmyndighederne bedre mulighed for at reagere effektivt på enhver indslæbning af fremmede skadegørere, herunder forbedre faciliteter og udstyr og ansætte mere personale på laboratorierne, og afsætter en del af gebyrerne til denne fond.

Artikel 13c

»Plantesundhedscertifikater« og »plantesundhedscertifikater for reeksport« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), som medlemsstaterne udsteder ved eksport til tredjelande i henhold til den internationale plantebeskyttelseskonvention, skal svare til standardformatet i bilag VII.«

9. I artikel 14, andet afsnit, foretages følgende ændringer:

- a) I litra c) udgår »i forståelse med den berørte medlemsstat«.
- b) Følgende indsættes som litra e):
 - »e) ændringer af bilag VIIIa.«

10. I artikel 15 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 1 affattes indledningen og første afsnit, første og andet led således:
 - »1. Efter proceduren i artikel 18, stk. 2, kan der vedtages undtagelser:

— fra artikel 4, stk. 1 og 2, med hensyn til bilag III, del A og del B, uden at bestemmelserne i artikel 4, stk. 5, berøres heraf, og fra artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 13, stk. 1, nr. i), tredje led, med hensyn til andre krav, der er omtalt i bilag IV, del A, kapitel I, og bilag IV, del B

— fra artikel 13, stk. 1, nr. ii), for så vidt angår træ, hvis der sørges for tilsvarende beskyttelsesforanstaltninger ved hjælp af alternativ dokumentation eller mærkning.»

b) Stk. 2, 3 og 4 affattes således:

»2. Efter procedurerne i stk. 1, første afsnit, anerkendes plantesundhedsforanstaltninger, som vedtages af en anden part i aftalen om anvendelse af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger (SPS-aftalen) ved eksport til EF, som ligestillet med de plantesundhedsforanstaltninger, der er fastsat i dette direktiv, navnlig plantesundhedsforanstaltningerne i bilag IV, hvis denne part objektivt godtgør over for EF, at dens foranstaltninger når op på EF's plantebeskyttelsesniveau, og hvis dette bekræftes af resultaterne af kontroller, undersøgelser og andre foranstaltninger, som EF gennemfører på den anden parts område.

Efter anmodning herom fra en eller flere andre parter i SPS-aftalen indleder Kommissionen konsultationer med henblik på at opnå bilaterale eller multilaterale aftaler om anerkendelse af specifikke plantesundhedsforanstaltningers ligestilling.

3. I beslutninger om undtagelser i henhold til stk. 1, første afsnit eller anerkendelse af ligestilling i henhold til stk. 2 kræves det, at eksportlandet i hvert enkelt tilfælde officielt skal erklære, at betingelserne for indrømmelse af henholdsvis ligestilling og anerkendelse er opfyldt, og der fastlægges nærmere regler for denne officielle bekræftelse.

4. I de beslutninger, der omhandles i stk. 3, skal det angives, hvorvidt eller på hvilken måde medlemsstaterne skal underrette de øvrige medlemsstater og Kommissionen om hvert enkelt tilfælde eller om grupper af tilfælde, hvor beslutningen er blevet anvendt.»

11. I artikel 16 indsættes som stk. 5:

»5. Hvis Kommissionen ikke er blevet underrettet om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 eller 2, eller hvis den mener, at de trufne foranstaltninger er utilstrækkelige, kan den i afventning af et møde i Den Stående Komité for Plantesundhed træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til planter eller planteprodukter fra det pågældende tredjeland. Disse foranstaltninger forelægges snarest muligt for Den Stående Komité for Plantesundhed med henblik på bekræftelse, ændring eller annullering efter proceduren i artikel 19.«

12. Artikel 17 udgår.

13. Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Plantesundhed nedsat ved Rådets afgørelse 76/894/EØF (1).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

(1) EFT L 340 af 9.12.1976, s. 25.«

14. Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Når der henvises til proceduren i nærværende artikel, gælder følgende:

a) Kommissionen giver Rådet og medlemsstaterne meddelelse om alle afgørelser om beskyttelsesforanstaltninger

b) enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens afgørelse for Rådet inden for en frist på en måned fra den i litra a) nævnte meddelelse

c) Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en måned.«

15. I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Tredje led affattes således:

»udøvelse af eller tilsyn med de aktiviteter, der er specificeret i de i artikel 13a, stk. 5, omhandlede tekniske ordninger«

ii) Følgende indsættes som femte og sjette led:

— tilsyn i henhold til bestemmelserne om fastsættelse af de betingelser, på hvilke visse skadegørere, planter, planteprodukter eller andre objekter kan føres ind i eller flyttes inden for EF eller visse beskyttede zoner i EF med henblik på forsøg, forskning eller planteformodling som omhandlet i artikel 3, stk. 7, artikel 4, stk. 5, artikel 5, stk. 5, og artikel 13a, stk. 3,

- tilsyn i henhold til de tilladelser, der gives efter artikel 15, i forbindelse med foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer efter artikel 16, stk. 1 eller 2, eller foranstaltninger, der vedtages efter artikel 16, stk. 3 eller 5.«

iii) Ottende led affattes således:

- »— gennemførelse af ethvert andet hvern, som pålægges eksperterne i henhold til de i stk. 7 omhandlede gennemførelsesbestemmelser«.

b) Stk. 5, andet afsnit, tredje punktum, affattes således:

»Medmindre der allerede er ydet støtte til de nødvendige faciliteter fra den plantesundhedsfond, der omhandles i artikel 13b, stk. 8, refunderer Kommissionen de af sådanne anmodninger forårsagede udgifter inden for de bevillinger, som er opført på Den Europæiske Unions almindelige budget til dette formål«.

16. I artikel 24, stk. 3, andet afsnit, indsættes som sidste punktum:

»I dette tilfælde udøver EF sine beføjelser ved en kommissionsbeslutning, som er rettet til den pågældende medlemsstat.«

17. I bilag VII, del B, foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»B. Model til plantesundhedscertifikat for reeksport«.

b) I rubrik 2 i certifikatet ændres »Plantesundhedscertifikat for videreforsendelse« til »Plantesundhedscertifikat for reeksport«.

18. Følgende indsættes som bilag VIIIa:

»BILAG VIIIa

Standardgebyret, der omhandles i artikel 13b, stk. 3, fastsættes som følger:

a) for identitetskontrol, også i sammenhæng med dokumentkontrol	pr. forsendelse	
	— op til et vognlæs, et godsvognslæs eller indholdet af en container af tilsvarende størrelse	5 EUR
	— større end ovennævnte	15 EUR
b) for plantesundhedskontrol i henhold til følgende specifikationer:		
— Stiklinger, frøbedsplanter, unge jordbær- eller grøntsagsplanter	pr. forsendelse	
	— op til 10 000 stk.	15 EUR
	— op til 50 000 stk.	30 EUR
	— op til 100 000 stk.	45 EUR
	— over 100 000 stk.	60 EUR
— Buske, træer (undtagen fældede juletræer), andre træagtige planteskoleplanter, herunder forstligt formeringsmateriale (bortset fra frø)	pr. forsendelse	
	— op til 1 000 stk.	15 EUR
	— op til 4 000 stk.	30 EUR
	— op til 16 000 stk.	45 EUR
	— over 16 000 stk.	60 EUR
— Løg, jordstængler, rod- og stængelknolde (bortset fra læggekartofler)	pr. forsendelse	
	— op til 200 kg	15 EUR
	— op til 800 kg	30 EUR
	— op til 3 200 kg	45 EUR
	— over 3 200 kg	60 EUR

— Frø, vævskulturer	pr. parti	
	— op til 100 kg	15 EUR
	— over 100 kg	30 EUR
— Andre planter til udplantning, som ikke er anført andetsteds i denne tabel	pr. forsendelse	
	— op til 5 000 stk.	15 EUR
	— op til 20 000 stk.	30 EUR
	— op til 40 000 stk.	45 EUR
	— over 40 000 stk.	60 EUR
— Afskårne blomster, grene med løv, dele af nåletræer (bortset fra fældede juletræer)	pr. forsendelse	
	— op til 20 000 stk.	15 EUR
	— op til 120 000 stk.	30 EUR
	— op til 500 000 stk.	45 EUR
	— over 500 000 stk.	60 EUR
— Fældede juletræer	pr. forsendelse	
	— op til 1 000 stk.	15 EUR
	— op til 2 000 stk.	30 EUR
	— over 2 000 stk.	45 EUR
— Blade af planter, såsom urter, krydderurter og bladgrøntsager	pr. parti	
	— op til 100 kg	15 EUR
	— over 100 kg	30 EUR
— Frugt, grøntsager (bortset fra bladgrøntsager)	pr. forsendelse	
	— op til 25 000 kg	15 EUR
	— op til 100 000 kg	30 EUR
	— op til 400 000 kg	45 EUR
	— over 400 000 kg	60 EUR
— Læggekartofler	pr. parti	25 EUR
— Træ (bortset fra træemballage og bark)	pr. forsendelse	
	— pr. m ³	0,2 EUR
— Træemballage	pr. forsendelse	15 EUR
— Jord og vækstmedium, bark	pr. forsendelse	
	— op til 25 000 kg	15 EUR
	— over 25 000 kg	30 EUR
— Korn	pr. parti	
	— op til 30 000 kg	15 EUR
	— over 30 000 kg	50 EUR

— Andre planter eller planteprodukter, som ikke er anført andetsteds i denne tabel	pr. parti	10 EUR
— Emballage (bortset fra træemballage) transportmidler	pr. stk.	5 EUR

Når en forsendelse ikke udelukkende består af produkter, der svarer til beskrivelsen i det relevante led, skal de dele af forsendelsen, som består af produkter, der svarer til beskrivelsen i det relevante led (parti eller partier), behandles som en særskilt forsendelse.»

19. »efter proceduren i artikel 17« eller »efter proceduren i artikel 18« i andre bestemmelser end dem, der er ændret i stk. 1-18, ændres til »efter proceduren i artikel 18, stk. 2«.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. januar 2003 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2003.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offent-

liggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Ændret forslag til Rådets beslutning om oprettelse af et europæisk retligt netværk for civil- og handelssager ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/15)

KOM(2001) 234 endelig udg. — 2000/0240(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 24. april 2001)

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 281.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionen har som mål at bevare og udbygge et område med sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer.

(1) Unionen har som mål at bevare og udbygge et område med sikkerhed og retfærdighed, hvor borgerne har lige så let adgang til domstole og myndigheder i de andre medlemsstater som i deres egen.

(2) Med henblik på gradvis at indføre dette område og sikre, at det indre marked kan fungere efter hensigten, må det effektive retlige samarbejde mellem medlemsstaterne i civil- og handelssager forbedres, forenkles og fremskyndes.

Uændret

(3) I Rådets og Kommissionens handlingsplan af 3. december 1998 for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, som blev fremlagt for Det Europæiske Råd i Wien den 11. og 12. december 1998 ⁽¹⁾, erkendes det, at udvidelsen af det civilretlige samarbejde udgør en væsentlig etape i oprettelsen af et europæisk retsområde, som borgerne i EU vil opleve som en mærkbar forbedring.

(4) Ifølge handlingsplanens punkt 40 d) skal man således inden to år undersøge muligheden for at udvide princippet i det europæiske strafferetlige netværk til at omfatte civilsager.

⁽¹⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (5) I konklusionerne fra det ekstraordinære topmøde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 opfordrede Det Europæiske Råd til, at der oprettes et lettilgængeligt informationssystem, som skal vedligeholdes og ajourføres af et netværk af kompetente nationale myndigheder.
- (6) For at kunne forbedre, forenkle og fremskynde det effektive retlige samarbejde mellem medlemsstaterne i civil- og handelssager må man på fællesskabsplan oprette en samarbejdsstruktur i form af et netværk, nemlig det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager.
- (7) Dette spørgsmål henhører under de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 65, og som skal træffes i henhold til artikel 67.
- (8) For at sikre, at målene for det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager kan nås, er det nødvendigt, at reglerne for oprettelse af netværket fastlægges i et bindende fællesskabsinstrument.
- (9) I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet, jf. traktatens artikel 5, kan målene for denne beslutning, nemlig en forbedring af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne og en effektiv adgang til domstolene for de personer, der står over for tvister med grænseoverskridende virkninger, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor kun gennemføres på fællesskabsplan. Denne beslutning omfatter kun, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (10) Det europæiske retlige netværk, der oprettes ved denne beslutning, har til formål at lette det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne i civil- og handelssager, både på de områder, der er omfattet af gældende instrumenter, og på de områder, hvor der ikke findes noget instrument.

ÆNDRET FORSLAG

- (9) Målet for denne beslutning er ved en forbedring af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne at sikre de personer, der står over for tvister med grænseoverskridende virkninger, en effektiv adgang til domstolene samt en hurtig og pålidelig sagsbehandling. Da dette mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, skal det i overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og proportionalitet, jf. traktatens artikel 5, gennemføres på fællesskabsplan. Denne beslutning omfatter kun, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Uændret

- (10a) Det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager støtter og letter gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1347/2000 af 29. maj 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn⁽²⁾. Endvidere fungerer det som instrument for alle fremtidige retsakter, der sigter på gensidig anerkendelse af retsafgørelser.

⁽¹⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 19.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(11) På visse specifikke områder findes der allerede fællesskabsretsakter og internationale instrumenter om retligt samarbejde i civil- og handelssager, der indeholder bestemmelser om samarbejdsmekanismer. Det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager har ikke til formål at erstatte disse mekanismer og skal fungere under fuld hensyntagen til dem. Bestemmelserne i denne beslutning berører derfor ikke fællesskabsretsakterne eller de internationale instrumenter om retligt samarbejde i civil- og handelssager.

(12) Det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager skal oprettes gradvis på grundlag af det tættest mulige samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Det skal udnytte de muligheder, som den moderne kommunikations- og informationsteknologi giver.

(13) For at nå sine mål skal netværket benytte sig af en række kontaktpunkter, der er udpeget af medlemsstaterne, og det skal sikres, at de myndigheder i medlemsstaterne, der har specifikke opgaver inden for det retlige samarbejde i civil- og handelssager, deltager i netværket. Det er nødvendigt med kontakter og regelmæssige møder mellem dem for at sikre, at netværket fungerer godt.

(14) Det er vigtigt, at bestræbelserne på at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed resulterer i mærkbare fordele for de personer, der står over for tvister med grænseoverskridende virkninger. Det er derfor nødvendigt, at det europæiske retlige netværk for civil- og handelssager også bestræber sig på at lette adgangen til domstolene. Til det formål skal netværket på grundlag af de oplysninger, som kontaktpunkterne fremsender og opdaterer, gradvis oprette og ajourføre et informationssystem for offentligheden.

(15) Denne beslutning er ikke til hinder for, at der stilles andre relevante oplysninger end de nævnte til rådighed inden for netværket eller for offentligheden. De oplysninger, der er omhandlet i afsnit III, skal derfor ikke betragtes som udtømmende.

(16) For at sikre, at netværket forbliver et effektivt instrument, inkorporerer den bedste praksis inden for det retlige samarbejde og de interne arbejdsmetoder og lever op til offentlighedens forventninger, skal systemet evalueres med jævne mellemrum med henblik på i givet fald at foreslå de nødvendige ændringer.

Uændret

(15) Denne beslutning er ikke til hinder for, at der stilles andre relevante oplysninger end de nævnte til rådighed inden for netværket eller for offentligheden. De oplysninger, der er omhandlet i afsnit III, skal derfor ikke betragtes som udtømmende. Desuden giver denne beslutning netværket mulighed for med henblik på at opfylde sine mål at medvirke til udviklingen af specifikke projekter inden for dets interesseområde, såsom databaser, der letter adgangen til domstolene i forbindelse med tvister med grænseoverskridende virkninger.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (17) Det Forenede Kongerige og Irland deltager i henhold til artikel 1 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i Rådets vedtagelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne beslutning.
- (18) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne beslutning, og beslutningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

AFSNIT I

PRINCIPPER FOR DET EUROPÆISKE RETLIGE NETVÆRK FOR CIVIL- OG HANDELSSAGER*Artikel 1***Oprettelse**

Der oprettes mellem medlemsstaterne et europæisk retligt netværk for civil- og handelssager, i det følgende benævnt »netværket«.

*Artikel 2***Sammensætning**

1. Netværket består af:
 - a) de centrale kontaktpunkter, der udpeges af medlemsstaterne, og i givet fald de yderligere kontaktpunkter, der udnævnes i overensstemmelse med stk. 2
 - b) de centrale myndigheder, de retlige myndigheder eller andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der har specifikke opgaver inden for det retlige samarbejde i civil- og handelssager i medfør af fællesskabsretsakter, internationale instrumenter, som medlemsstaterne er part i, eller interne retsregler
 - c) de retsbedsmænd, der fungerer som forbindelsespersoner, jf. fælles aktion 96/277/JAI⁽¹⁾, og som har opgaver inden for samarbejdet i civil- og handelssager
 - d) i givet fald enhver anden retlig eller administrativ myndighed, hvis tilknytning til netværket medlemsstaten anser for hensigtsmæssig, fordi den pågældende myndighed ved sin deltagelse kan bidrage til virkeliggørelsen af netværkets mål.

⁽¹⁾ EFT L 105 af 27.4.1996, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Hver medlemsstat udpeger et centralt kontaktpunkt. Medlemsstaterne kan også udnævne et begrænset antal yderligere kontaktpunkter, hvis de mener, at det er nødvendigt på grund af, at der i den pågældende medlemsstat findes flere forskellige retssystemer, på grund af den interne kompetencefordeling eller de opgaver, kontaktpunkterne vil blive pålagt, eller med henblik på at inddrage retsinstanter, der ofte behandler tvister med grænseoverskridende virkninger, direkte i kontaktpunkternes arbejde.

Når en medlemsstat udnævner yderligere kontaktpunkter, sørger den for den nødvendige koordination mellem dem.

3. Medlemsstaterne identificerer de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c).

4. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra d).

5. Medlemsstaterne sender Kommissionen navnene og de fuldstændige adresser på de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, med angivelse af, hvilke kommunikationsmidler de råder over, samt deres sprogkundskaber, jf. artikel 18. Disse oplysninger ajourføres løbende, jf. artikel 16.

*Artikel 3***Netværkets opgaver og aktiviteter**

1. Netværket har til opgave at:

- a) lette det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne i civil- og handelssager
- b) udforme, gradvis oprette og ajourføre et informationssystem for offentligheden.

2. Uden at dette i øvrigt berører de andre fællesskabsretsakter og de internationale instrumenter, der vedrører det retlige samarbejde i civil- og handelssager, sigter netværkets aktiviteter bl.a. mod følgende formål:

- at fjerne de praktiske hindringer for, at retssager med grænseoverskridende virkninger forløber tilfredsstillende, og for et effektivt retligt samarbejde mellem medlemsstaterne, særlig når hverken fællesskabsretsakter eller internationale instrumenter finder anvendelse
- at sikre en effektiv iværksættelse af fællesskabsretsakterne og de konventioner, der gælder mellem to eller flere medlemsstater
- at lette anmodningerne om retligt samarbejde fra én medlemsstat til en anden

- at fjerne de praktiske hindringer for, at retssager med grænseoverskridende virkninger forløber tilfredsstillende, og for et effektivt retligt samarbejde mellem medlemsstaterne

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— at oprette og vedligeholde et informationssystem for offentligheden vedrørende samarbejdet i civil- og handelssager inden for EU, de relevante fællesskabsinstrumenter og internationale instrumenter og medlemsstaternes interne ret, særlig med hensyn til adgangen til retssystemerne.

3. Netværkets aktiviteter berører ikke de fællesskabsinitiativer og de initiativer i medlemsstaterne, der sigter mod at fremme alternative metoder til løsning af konflikter.

*Artikel 4***Netværkets arbejdsmetoder**

Netværket opfylder specielt sine opgaver på følgende måder:

- a) det letter etableringen af relevante kontakter mellem de myndigheder i medlemsstaterne, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 3
- b) det afholder regelmæssigt møder for kontaktpunkterne og medlemmerne af netværket i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit II
- c) det udarbejder og ajourfører løbende en række oplysninger vedrørende det retlige samarbejde i civil- og handelssager og medlemsstaternes retssystemer i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III.

*Artikel 5***Kontaktpunkterne**

1. Kontaktpunkterne står til rådighed for de myndigheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b) til d), med henblik på udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 3.

Kontaktpunkterne står også til rådighed for de lokale retlige myndigheder i deres medlemsstat til de samme formål efter de regler, som fastlægges af den enkelte medlemsstat.

2. Kontaktpunkterne har specielt til opgave at:

- a) levere de oplysninger, der er nødvendige for et godt retligt samarbejde mellem medlemsstaterne, jf. artikel 3, til de øvrige kontaktpunkter, de myndigheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b) til d), og de lokale retlige myndigheder i deres medlemsstat for at gøre det muligt for dem på en effektiv måde at udarbejde en anmodning om retligt samarbejde og at etablere de mest hensigtsmæssige direkte kontakter
- b) søge løsninger på de vanskeligheder, der måtte opstå i forbindelse med en anmodning om retligt samarbejde, jf. dog stk. 4 og artikel 6

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- c) lette koordineringen af behandlingen af anmodningerne om retligt samarbejde i den pågældende medlemsstat, særlig når flere forskellige anmodninger fra de retlige myndigheder i den pågældende medlemsstat skal efterkommes i en anden medlemsstat
- d) medvirke ved udarbejdelsen og ajourføringen af de oplysninger, der er omhandlet i afsnit III, herunder informationssystemet for offentligheden, i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III.

3. Når et kontaktpunkt modtager en anmodning om oplysninger, som han ikke er i stand til at efterkomme, videregiver han den til det kontaktpunkt eller det medlem af netværket, der bedst er i stand til at gøre det. Kontaktpunktet skal stå til rådighed med hjælp ved senere kontakter.

4. Når et kontaktpunkt modtager anmodninger om oplysninger vedrørende de områder, hvor der i fællesskabsretsakterne eller de internationale instrumenter allerede findes bestemmelser om myndigheder, som skal lette det retlige samarbejde, identificerer kontaktpunktet de pågældende myndigheder og informerer den anmodende part herom, således at denne kan sende sin anmodning til den rette samarbejdsmekanisme.

*Artikel 6***De kompetente myndigheder, der er omhandlet i fællesskabsretsakterne eller de internationale instrumenter om retligt samarbejde i civil- og handelssager**

1. Inddragelsen af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i fællesskabsretsakterne eller de internationale instrumenter om retligt samarbejde i civil- og handelssager, i netværket berører ikke de beføjelser, der tillægges dem ved den retsakt eller det instrument, som de er udpeget efter.

Kontakterne inden for netværket berører ikke de regelmæssige eller lejlighedsvisse kontakter mellem disse kompetente myndigheder.

2. I hver medlemsstat udveksler de myndigheder, der er omhandlet i fællesskabsretsakterne eller de internationale instrumenter om retligt samarbejde i civil- og handelssager, og kontaktpunkterne for netværket jævnligt meninger og er jævnligt i kontakt med hinanden for at sikre, at deres respektive erfaringer får den størst mulige udbredelse.

3. Netværkets kontaktpunkter står til rådighed for de myndigheder, der er omhandlet i fællesskabsretsakterne eller de internationale instrumenter om retligt samarbejde i civil- og handelssager, med henblik på at yde dem den nødvendige hjælp.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 7***Kontaktpunkternes sprogkundskaber**

For at lette netværkets arbejde sikrer hver medlemsstat sig, at kontaktpunkterne har et tilstrækkeligt kendskab til et andet officielt fællesskabssprog end deres eget, da de skal kunne kommunikere med kontaktpunkterne i de andre medlemsstater.

1. For at lette netværkets arbejde sikrer hver medlemsstat sig, at kontaktpunkterne har et tilstrækkeligt kendskab til et andet officielt fællesskabssprog end deres eget, da de skal kunne kommunikere med kontaktpunkterne i de andre medlemsstater.

2. Medlemsstaterne letter og opmuntrer til særlig sprogtræning for kontaktpuntpersonale og fremmer udveksling af personale mellem kontaktpunkterne i medlemsstaterne.

*Artikel 8***Kommunikationsmidler**

1. Kontaktpunkterne anvender de mest hensigtsmæssige tekniske hjælpemidler for at besvare alle de anmodninger, de får forelagt, så effektivt og hurtigt som muligt.

2. Kommissionen opretter i samråd med kontaktpunkterne et sikkert elektronisk informationsudvekslingssystem med begrænset adgang.

Uændret

3. Kontaktpunkterne anvender så vidt muligt de tjenester, der er udviklet som led i fællesskabsforanstaltningerne vedrørende de transeuropæiske net for elektronisk dataudveksling mellem administrationerne (IDA).

AFSNIT II

Uændret

IVÆRKSÆTTELSE AF NETVÆRKET OG TILRETTELÆGGELSE AF DETS ARBEJDE*Artikel 9***Møder for kontaktpunkterne**

1. Netværkets kontaktpunkter mødes jævnligt og mindst tre gange om året, jf. artikel 12.

2. Hver medlemsstat er på møderne repræsenteret af et eller flere kontaktpunkter, der kan være ledsaget af andre medlemmer af netværket, idet der dog under ingen omstændigheder må være mere end fire repræsentanter pr. medlemsstat.

3. Kontaktpunkternes første møde holdes inden for tre måneder efter denne beslutnings iværksættelse, idet der dog inden iværksættelsesdatoen kan afholdes forberedende møder.

*Artikel 10***Formålet med kontaktpunkternes regelmæssige møder**

1. Kontaktpunkternes regelmæssige møder har til formål at:
 - a) give dem mulighed for at lære hinanden at kende og udveksle erfaringer, bl.a. om den måde, netværket fungerer på
 - b) tilvejebringe et diskussionsforum for de praktiske og juridiske problemer, som medlemsstaterne støder på inden for rammerne af det retlige samarbejde, bl.a. i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er vedtaget af Det Europæiske Fællesskab
 - c) finde frem til den bedste praksis inden for det retlige samarbejde i civil- og handelssager og sikre, at oplysningerne herom udbredes inden for netværket
 - d) udveksle oplysninger og meninger, bl.a. om strukturen, organiseringen og indholdet af samt adgangen til de disponible oplysninger, der er omhandlet i afsnit III
 - e) definere metoder og udstikke retningslinjer for den gradvise udarbejdelse af de faktablade, der er omhandlet i artikel 15, bl.a. hvad angår de emner, der skal behandles, og de resultater, der skal nås med hvert af dem
 - f) finde frem til specifikke initiativer ud over dem, der er omhandlet i afsnit III, og som har tilsvarende formål.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de indhøstede erfaringer vedrørende den måde, hvorpå de specifikke samarbejdsmechanismer, der er omhandlet i gældende fællesskabsretsakter eller internationale instrumenter, fungerer, fremlægges på møderne for kontaktpunkterne.

*Artikel 11***Møder for medlemmerne af netværket**

1. Der afholdes møder, som er åbne for alle medlemmerne af netværket, for at give dem mulighed for at lære hinanden at kende og udveksle erfaringer, tilvejebringe et diskussionsforum for de praktiske og juridiske problemer, de støder ind i, og behandle specifikke spørgsmål.
2. Det første møde for medlemmerne af netværket afholdes i løbet af det første år, som følger denne beslutnings iværksættelse.
3. De følgende møder indkaldes på ad hoc-basis, jf. artikel 12.
4. Hver medlemsstat er på disse møder repræsenteret af højst 12 myndigheder.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 12***Tilrettelæggelse og afholdelse af møderne i netværket**

1. Kommissionen forestår i tæt samarbejde med medlemsstaterne og EU-formandskabet indkaldelsen og tilrettelæggelsen af de møder, der er omhandlet i artikel 9 og 11. Den varetager formandskabet og sekretariatet for møderne.
2. Før hvert møde udarbejder Kommissionen et udkast til dagsorden i nært samråd med EU-formandskabet og medlemsstaterne via deres respektive kontaktpunkter.
3. Udkastet til dagsorden sendes til kontaktpunkterne inden mødet. Kontaktpunkterne kan anmode om, at der foretages ændringer i dagsordenen, eller at der tilføjes yderligere punkter.
4. Efter hvert møde udarbejder Kommissionen et referat, der sendes til kontaktpunkterne, så de kan fremsætte bemærkninger til det. Referatet godkendes formelt på det følgende møde for kontaktpunkterne. Derefter sender kontaktpunkterne det til de øvrige medlemmer af netværket i deres medlemsstat, idet de dog forud herfor kan fremsende den ikke vedtagne udgave.

Artikel 12a

Ansøgerlandene kan inviteres med til møderne for kontaktpunkterne og medlemmerne af netværket.

AFSNIT III

Uændret

**OPLYSNINGER, DER ER TIL RÅDIGHED INDEN FOR
NETVÆRKET, OG INFORMATIONSSYSTEMET FOR
OFFENTLIGHEDEN***Artikel 13***Indholdet af de oplysninger, der udbredes inden for
netværket**

1. Medlemmerne af netværket skal konstant have adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5.

Disse oplysninger vil bl.a. være tilgængelige via det elektroniske informationsudvekslingssystem, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2.

2. Kontaktpunkterne bestræber sig på at stille alle andre oplysninger, der er nødvendige for, at kontaktpunkterne kan udføre deres opgaver effektivt, til rådighed for kontaktpunkterne i de øvrige medlemsstater, bl.a. via det elektroniske informationsudvekslingssystem.

*Artikel 14***Informationssystemet for offentligheden**

1. Netværket opretter et informationssystem for offentligheden, der indeholder oplysninger om de områder, det beskæftiger sig med, og som forvaltes af Kommissionen.

2. Oprettelsen af systemet, herunder de faktablade, det omfatter, skal ske gradvis via et tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne og i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2.

3. Kommissionen stiller følgende oplysninger til rådighed for offentligheden, bl.a. via netværkets eget websted, der installeres på Kommissionens websted:

- a) de fællesskabsretsakter om det retlige samarbejde i civil- og handelssager, der er gældende eller er under udarbejdelse
- b) de nationale foranstaltninger til gennemførelse af de retsakter, der er omhandlet i litra a), i medlemsstaternes lovgivning
- c) de gældende internationale instrumenter vedrørende retligt samarbejde i civil- og handelssager, som medlemsstaterne er part i, samt de erklæringer og forbehold, der er fremsat inden for rammerne af disse instrumenter
- d) de vigtigste elementer i Fællesskabets og medlemsstaternes retspraksis
- e) præcise og koncise oplysninger om medlemsstaternes retssystem i form af de faktablade, der er omhandlet i artikel 15.

4. Hvad angår adgangen til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, litra a) til e), kan der fra netværkets eget websted etableres links til de websteder, hvor de oprindelige oplysninger findes.

5. Tilsvarende skal webstedet lette adgangen til tilsvarende informationsinitiativer for offentligheden, der allerede findes eller er under forberedelse på beslægtede områder, samt til websteder, der indeholder oplysninger om medlemsstaternes retssystemer.

*Artikel 15***Faktablade**

1. Kontaktpunkterne i hver medlemsstat udarbejder gradvis faktablade vedrørende deres respektive medlemsstater.

1. Kontaktpunkterne i hver medlemsstat udarbejder gradvis faktablade vedrørende deres respektive medlemsstater. Disse faktablade formuleres i et let forståeligt sprog og indeholder hovedsagelig praktiske oplysninger til borgerne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Der udarbejdes i første række faktablade om spørgsmål vedrørende adgangen til domstolene i medlemsstaterne, og de skal bl.a. indeholde oplysninger om, hvordan sager indbringes for domstolene, og om retshjælp, uden at dette dog berører det arbejde, der allerede er udført som led i andre fællesskabsinitiativer, som netværket tager størst muligt hensyn til.

Uændret

3. Der udarbejdes gradvis faktablade om mindst følgende emner:

- a) medlemsstaternes retssystemer
- b) reglerne for forelæggelse af sager for domstolene, bl.a. med hensyn til procedurerne for tvister af mindre værdi
- c) betingelserne og reglerne for adgang til retshjælp, herunder beskrivelser af de opgaver, der udføres af de ikke-statslige organisationer, der arbejder på området, under hensyntagen til det arbejde, der allerede er udført som led i Dialog med borgerne
- d) de nationale regler for forkyndelse af dokumenter
- e) ankemulighederne
- f) reglerne for fuldbyrdelse af domme i en anden medlemsstat
- g) mulighederne for at anvende foreløbige retsmidler, f.eks. ved at foretage arrest i en persons gods med henblik på fuldbyrdelse
- h) muligheden for at bilægge tvister med alternative metoder med angivelse af de nationale clearingcentre for det europæiske udenretlige netværk til bilæggelse af tvister på forbrugerområdet
- i) de juridiske erhvervs struktur og arbejdsmåde.

4. Kommissionen leverer oplysninger om de relevante aspekter af fællesskabsretten og fællesskabsprocedurerne.

5. De faktablade, der udarbejdes i henhold til stk. 1 til 4, sendes til:

- a) Kommissionen, som sørger for, at de indlæses på netværkets eget websted for borgerne, og at de oversættes til de øvrige officielle fællesskabssprog

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

b) kontaktpunkterne, som sørger for, at de får den størst mulige udbredelse i deres respektive medlemsstater.

6. Faktablade ajourføres regelmæssigt, jf. artikel 16.

*Artikel 16***Udarbejdelse og ajourføring af de disponible oplysninger**

1. Alle de oplysninger, der udsendes inden for netværket og til offentligheden i medfør af artikel 13 til 15, ajourføres løbende.

2. Til det formål leverer kontaktpunkterne de oplysninger, der er nødvendige for oprettelsen og driften af systemet, og de kontrollerer, at de oplysninger, der allerede findes i systemet, er korrekte, og sender straks Kommissionen de relevante ajourføringer, så snart en oplysning skal ændres.

3. Kontaktpunkterne inddrager i givet fald de relevante faggrupper i udarbejdelsen af de faktablade, der er nævnt i artikel 15, og udbredelsen heraf til offentligheden.

AFSNIT IV

Uændret

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 17***Fornyset behandling**

Senest fem år efter datoen for denne beslutnings ikrafttræden og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne beslutning, der udarbejdes på grundlag af de oplysninger, som kontaktpunkterne har indsendt. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til ændring af denne beslutning.

Senest tre år efter datoen for denne beslutnings iværksættelse og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne beslutning, der udarbejdes på grundlag af de oplysninger, som kontaktpunkterne har indsendt. Rapporten ledsages i givet fald af forslag til ændring af denne beslutning.

I rapporten gennemgås ud over en række andre relevante spørgsmål spørgsmålet om, hvorvidt offentligheden skal gives direkte adgang til netværkets kontaktpunkter, hvorvidt de juridiske erhverv skal have adgang til og inddrages i netværkets arbejde, og hvorvidt der kan opnås en synergieffekt med det europæiske udenretslige netværk til bilæggelse af tvister på forbrugerområdet.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 18***Etablering af grundelementerne for netværket og informationssystemet**

1. Senest seks måneder inden datoen for iværksættelsen af denne beslutning sender medlemsstaterne Kommissionen de oplysninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5.
2. Inden datoen for iværksættelsen af denne beslutning udarbejder Kommissionen i samråd med kontaktpunkterne et websted, hvor informationssystemet for offentligheden kan installeres.

*Artikel 19***Ikrafttræden og iværksættelse**

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den iværksættes ved udløbet af en frist på ni måneder efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets forordning om finansiel førtiltrædelsesstøtte til Tyrkiet

(2001/C 240 E/16)

KOM(2001) 230 endelig udg. — 2001/0097(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 25. april 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd fastsatte på sit møde i juni 1993 i København de betingelser, som kandidatlandene, der ønsker at tiltræde Den Europæiske Union, skal opfylde.

(2) På mødet i december 1999 i Helsingfors erklærede Det Europæiske Råd, at Tyrkiet er et kandidatland, som skal tiltræde Unionen på grundlag af samme kriterier som de øvrige kandidatlande, og at Tyrkiet på grundlag af den eksisterende europæiske strategi ligesom de øvrige kandidatlande skal nyde godt af en førtiltrædelsesstrategi, som skal stimulere og støtte landets reformer.

(3) På mødet i december 2000 i Nice hilste Det Europæiske Råd fremskridtet med gennemførelsen af førtiltrædelsesstrategien for Tyrkiet velkommen.

(4) Da Tyrkiet endnu ikke opfylder de politiske Københavnskriterier, har Fællesskabet opfordret landet til at forbedre og fremme de demokratiske fremgangsmåder og respekten for de grundlæggende menneskerettigheder og at inddrage civilsamfundet tættere i denne proces.

(5) Førtiltrædelsesstrategiens hjørnesteen er tiltrædelsesparkerskabet, der er baseret på Det Europæiske Råds tidligere konklusioner og indeholder en prioritering, som forberedelserne til tiltrædelsen skal koncentreres om i lyset af de politiske og økonomiske kriterier og en medlemsstats forpligtelser.

(6) For Tyrkiets vedkommende er retsgrundlaget for fastlæggelsen af tiltrædelsesparkerskabet og den eneste ramme for koordinationen af alle kilder til finansiel førtiltrædelsesstøtte indeholdt i Rådets forordning (EF) nr. 390/2001 af 26. februar 2001 om ydelse af bistand til Tyrkiet inden for rammerne af førtiltrædelsesstrategien, særlig om etablering af et tiltrædelsesparkerskab ⁽¹⁾.

(7) De principper, prioriteter, mellemliggende mål og betingelser, der skal indgå i tiltrædelsesparkerskabet med Tyrkiet, er indeholdt i Rådets afgørelse 2001/235/EF af 24. marts 2001 om de principper, prioriteter, mellemliggende mål og betingelser, der skal indgå i tiltrædelsesparkerskabet med Republikken Tyrkiet ⁽²⁾. Som for de øvrige kandidatlandes vedkommende skal Den Europæiske Unions støtte til Tyrkiet fokusere på den prioritering, der er fastlagt i tiltrædelsesparkerskabet.

(8) Fællesskabets støtte vil navnlig blive anvendt til institutionsopbygning og investeringer til fremme af overensstemmelsen med Fællesskabets regelværk.

(9) Fællesskabet vil træffe særlige foranstaltninger til fremme af udviklingen af civilsamfundet i Tyrkiet.

(10) Det grænseoverskridende samarbejde, navnlig ved grænserne mellem Tyrkiet og Den Europæiske Union, mellem Tyrkiet og andre kandidatlande og mellem Tyrkiet og andre lande i regionen, vil også blive omfattet af særlige foranstaltninger.

(11) Fællesskabet vil medvirke ved finansieringen af Tyrkiets deltagelse i fællesskabsprogrammer og -organer.

(12) Fællesskabets støtte er betinget af overholdelsen af de tilsagn, der er indeholdt i aftalerne mellem EF og Tyrkiet, og af de betingelser, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 390/2001 af 26. februar 2001, Rådets afgørelse 2001/235/EF og denne forordning.

(13) Fællesskabet gennemfører støtten i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget ⁽³⁾.

(14) De foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, træffes i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ EFT L 85 af 24.3.2001, s. 13.

⁽³⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2673/1999 af 13. december 1999 (EFT L 326 af 18.12.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 269 af 19.10.1999, s. 45.

⁽¹⁾ EFT L 58 af 28.2.2001, s. 1.

(15) Deltagelse i udbud skal både være åben for fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne og Tyrkiet og for fysiske og juridiske personer fra de øvrige kandidatlande og de lande, der nyder godt af de finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (MEDA) til reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet ⁽¹⁾ og bistanden til Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (CARDS) ⁽²⁾, og, dersom særlige typer ekspertise er påkrævede, fra landene i Østeuropa og Centralasien i forbindelse med ydelsen af bistand til partnerstaterne i Østeuropa og Centralasien ⁽³⁾. Af hensyn til symmetrien vil det være nødvendigt at indsætte tilsvarende bestemmelser i bistandsprogrammerne for de øvrige kandidatlande.

(16) Kommissionen udarbejder retningslinjer for programmeringen og gennemførelsen af støtten efter forvaltningsproceduren.

(17) Kommissionen bistås med gennemførelsen af Fællesskabets støtte af det udvalg, der er nedsat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa ⁽⁴⁾. Foranstaltningerne vil blive truffet i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁵⁾.

(18) Forvaltningen af førtiltrædelsesstøtten decentraliseres gradvis til Tyrkiet under hensyn til landets kapacitet på områderne forvaltning og finanskontrol, således at det kan inddrages tættere i førtiltrædelsesstøtteprocessen.

(19) De forskellige aktuelle kilder til finansiel støtte til Tyrkiet bør omlægges, således at Tyrkiet forbliver støtteberettiget i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1488/96, medens Rådets forordning (EF) nr. 764/2000 af 10. april 2000 om iværksættelse af foranstaltninger til udbygning af toldunionen EF-Tyrkiet ⁽⁶⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 257/2001 af 22. januar 2001 om iværksættelse af foranstaltninger til økonomisk og social udvikling i Tyrkiet ⁽⁷⁾ ophæves.

(20) Der udarbejdes årsrapporter om gennemførelsen af støtteprogrammet, og der fremlægges ved udgangen af 2005 en evalueringsrapport med henblik på en fornyet undersøgelse, der skal foretages før den 30. juni 2006.

(21) I det finansielle overslag for 2000-2006 blev den finansielle førtiltrædelsesstøtte fordoblet for kandidatlandenes vedkommende; i lyset af resultatet af Det Europæiske Råds møde i Helsingfors bør målet med forbehold af de normale budgetprocedurer være, at dette princip også gælder for Tyrkiet og vedbliver med at finde anvendelse i den resterende del af den af det nuværende finansielle overslag omfattede periode.

(22) Traktaten indeholder ingen anden hjemmel for udstedelsen af denne forordning end den, der er fastsat i artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet yder finansiel førtiltrædelsesstøtte til Tyrkiet til støtte for den prioritering, der er fastlagt i tiltrædelsespartnerskabet for Tyrkiet.

Artikel 2

Støtten:

— har form af gavebistand

— gennemføres ved finansiering af programmer eller projekter, som tager sigte på opfyldelse af tiltrædelseskriterierne, og i overensstemmelse med de programmerings- og gennemførelsesprincipper, der fastsættes i de retningslinjer, som Kommissionen vedtager efter den i artikel 9, stk. 2, omhandlede procedure

— kan have form af tjenesteydelser, leverancer og arbejder

— må — dersom der er tale om investeringer — hverken anvendes til køb af jord eller bygninger.

Artikel 3

1. Der kan kræves et finansielt bidrag til hvert enkelt program eller projekt af modtageren af støtten. Bidraget afhænger af programmets eller projektets egenart. I undtagelsestilfælde kan bidraget i forbindelse med programmer eller projekter til udvikling af civilsamfundet have form af naturalier.

2. Støtten dækker udgifter med tilknytning til programmeringsstøtte, kommunikation og oplysningsvirksomhed samt overvågning, inspektion, revision og evaluering af programmer og projekter.

3. Støtten kan enten være uafhængig eller have form af samfinansiering med medlemsstaterne, Den Europæiske Investeringsbank, tredjelande eller multilaterale organer.

⁽¹⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2698/2000 af 27. november 2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 12 af 18.1.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2666/2000 af 5. december 2000 (EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EFT L 94 af 14.4.2000, s. 6.

⁽⁷⁾ EFT L 39 af 9.2.2001, s. 1.

4. Der kan tilstræbes samfinansiering med andre donorer, navnlig medlemsstater.

5. Fællesskabet kan bidrage til omkostningerne ved støtten forvaltningsstrukturer.

Artikel 4

Finansieringen af programmerne og projekterne er betinget af overholdelsen af de forpligtelser, der er indeholdt i associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet, afgørelsen om toldunionen og alle andre dermed forbundne aftaler og afgørelser, og af de betingelser, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 390/2001 af 26. februar 2001, i tiltrædelsespartnerskabet med Tyrkiet og i denne forordning.

Artikel 5

1. Kommissionen gennemfører fællesskabsbistanden i overensstemmelse med gennemsigtighedsreglerne og finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, særlig artikel 114.

2. Ved den forudgående vurdering af programmer og projekter tages der bl.a. hensyn til følgende faktorer:

- a) deres effektivitet og levedygtighed
- b) de kulturelle, sociale, kønsmæssige og miljømæssige aspekter
- c) bevaringen og beskyttelsen af miljøet på grundlag af principperne for bæredygtig udvikling
- d) den institutionelle udvikling, der er nødvendig til virkeliggørelse af programmernes og projekternes mål
- e) de indhøstede erfaringer med programmer og projekter af samme art.

Artikel 6

1. Projektudvælgelse, udbud og indgåelse af kontrakter fra Tyrkiets side skal på forhånd være godkendt af Kommissionen.

2. Kommissionen kan imidlertid på grundlag af en individuel analyse af den nationale og sektormæssige forvaltningskapacitet for programmer/projekter, procedurerne for finanskontrol og strukturerne inden for de offentlige finanser beslutte at fravige de krav om forudgående godkendelse, der er omhandlet i stk. 1, og overlade forvaltningen af støtten til gennemførelsesorganer i Tyrkiet på et decentraliseret grundlag. En sådan fravigelse vil være betinget af:

- a) de minimumskriterier for vurdering af de tyrkiske gennemførelsesorganers evne til at forvalte støtten og de minimumsbetingelser for sådanne organer, der er fastsat i bilaget
- b) særlige bestemmelser vedrørende bl.a. indkaldelse af bud, undersøgelse og vurdering af bud, indgåelse af kontrakter

og gennemførelse af Fællesskabets direktiver om offentlige indkøb, som skal fastsættes i finansieringsaftalerne med Tyrkiet.

Artikel 7

1. Støtte på mere end 2 000 000 EUR vil blive ydet i henhold til finansieringsafgørelser truffet af Kommissionen efter den i artikel 9, stk. 2, omhandlede procedure. I dette øjemed forelægger Kommissionen det i artikel 9 omhandlede udvalg et finansieringsforslag, som indeholder en beskrivelse af de programmer og/eller projekter, der skal gennemføres.

Kommissionen giver mindst en uge i forvejen det i artikel 9 omhandlede udvalg meddelelse om alle finansieringsafgørelser, som den agter at træffe vedrørende projekter og programmer på mindre end 2 000 000 EUR.

2. Kommissionen kan uden at indhente udtalelse fra det i artikel 9 omhandlede udvalg godkende yderligere gavebistand, der er nødvendig til dækning af forventede eller faktiske overskridelser i forbindelse med programmer eller projekter, forudsat at overskridelsen ikke er på mere end 20 % af den oprindelige gavebistand, der blev fastsat i finansieringsafgørelsen.

3. Alle finansieringsaftaler eller kontrakter indgået i henhold til denne forordning skal indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet efter de procedurer, som Kommissionen har fastlagt i henhold til gældende regler, navnlig reglerne i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget.

4. For at sikre en effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser kan Kommissionen foretage kontrol og inspektioner på stedet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁽¹⁾.

5. Artikel 15, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2222/2000 af 7. juni 2000 om finansielle gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1268/1999 om fællesskabsstøtte til førtiltrædelsesforanstaltninger inden for landbrug og udvikling af landdistrikter i ansøgerlandene i Central- og Østeuropa i førtiltrædelsesperioden⁽²⁾ inkl. indberetning af individuelle tilfælde af uregelmæssigheder og indførelse af et system til informationsforvaltning på dette område finder anvendelse.

6. I de tilfælde, hvor programmer og projekter er omfattet af finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og Tyrkiet, skal sådanne aftaler indeholde en bestemmelse om, at skatter, afgifter og andre belastninger ikke skal udredes via støtten.

⁽¹⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 5.

7. Deltagelse i indkaldelse af bud og kontrakter skal på lige vilkår være åben for alle fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne, de lande, der er kandidater til at tiltræde Den Europæiske Union, og de lande, der er modtagerlande i henhold til forordning (EF) nr. 1488/96 og forordning (EF) nr. 2666/2000.

Kommissionen giver også på et individuelt grundlag de lande, der er modtagerlande i henhold til forordning (EF) nr. 99/2000, tilladelse til at deltage, hvis de pågældende programmer eller projekter kræver særlige former for ekspertise, der specifikt står til rådighed i disse lande.

Hvis der er tale om samfinansiering, kan Kommissionen på et individuelt grundlag give tilladelse til, at virksomheder fra tredjelande deltager i indkaldelse af bud.

8. De i stk. 7 fastsatte bestemmelser finder anvendelse på leverancens oprindelse.

Artikel 8

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for de i det finansielle overslag fastsatte grænser.

Artikel 9

1. Kommissionen består af det i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3906/89 omhandlede udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse.

Den i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede periode fastsættes til tre måneder.

Artikel 10

Hvert år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om gennemførelsen af støtten. Rapporten indeholder oplysninger om de programmer og projekter, der er finansieret i årets løb, og om resultaterne af overvågningen og evalueringen. Disse oplysninger kan optages i den rapport, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EF) nr. 3906/89.

Artikel 11

Forordning (EF) nr. 764/2000 og 257/2001 ophæves. De finder imidlertid fortsat anvendelse på programmer og projekter, for hvis vedkommende de procedurer, der fører til Kommissionens finansieringsafgørelse, er påbegyndt, men endnu ikke afsluttet på det tidspunkt, hvor denne forordning træder i kraft.

Artikel 12

1. I artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3906/89 indsættes ordene »og Tyrkiet, Cypern og Malta« efter ordene »i de i artikel 1 omhandlede lande«.

2. I artikel 7, stk. 9, og artikel 7, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 555/2000 af 13. marts 2000 om iværksættelsen af foranstaltninger som led i førtiltrædelsesstrategien for Republikken Cypern og Republikken Malta ⁽¹⁾ indsættes ordene »og andre lande, der er kandidater til at tiltræde Den Europæiske Union«, efter ordene »Cypern og Malta«.

3. I artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1267/1999 om oprettelse af et strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument ⁽²⁾ indsættes som stk. 8: »8. Fysiske og juridiske personer fra Cypern, Malta og Tyrkiet kan deltage i indkaldelse af bud og kontrakter på samme betingelser som dem, der gælder for alle fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne og modtagerlandene«.

4. I artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1268/1999 om fællesskabsstøtte til førtiltrædelsesforanstaltninger inden for landbrug og udvikling af landdistrikter i ansøgerlandene i Central- og Østeuropa i førtiltrædelsesperioden ⁽³⁾ indsættes som stk. 3: »3. Fysiske og juridiske personer fra Cypern, Malta og Tyrkiet kan deltage i indkaldelse af bud og kontrakter på samme betingelser som dem, der gælder for alle fysiske og juridiske personer fra medlemsstaterne og modtagerlandene«.

Artikel 13

Rådet tager inden den 1. januar 2006 denne forordning op til fornyet behandling. I dette øjemed forelægger Kommissionen inden den 1. juli 2005 Rådet en evalueringsrapport om forordningen og om fornødent et ændringsforslag dertil.

Artikel 14

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73.

⁽³⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 87.

BILAG

MINIMUMSKRITERIER OG -BETINGELSER FOR DECENTRALISERING AF FORVALTNINGEN TIL GENNEMFØRELSESORGANER I TYRKIET (ARTIKEL 6)**1. Minimumskriterier for vurdering af de tyrkiske gennemførelsesorganers evne til at forvalte støtten**

Kommissionen anvender følgende kriterier i sin vurdering af, hvilke gennemførelsesorganer i Tyrkiet der kan forvalte støtten på et decentraliseret grundlag:

- a) der skal foreligge et veldefineret system for forvaltning af midlerne med fuld intern forretningsorden og klar institutionel og personlig ansvarsfordeling
- b) princippet om deling af beføjelser skal være respekteret, således at der ikke er nogen risiko for interessekonflikter i forbindelse med indkøb og betaling
- c) et egnet personale skal stå til rådighed og være betroet opgaverne. Det skal være i besiddelse af passende revisionskapacitet, erfaring og sproglig viden og være fyldestgørende uddannet til at gennemføre fællesskabsprogrammer.

2. Minimumskriterier for decentralisering af forvaltningen til gennemførelsesorganer i Tyrkiet

Det kan overvejes at foretage decentralisering til et gennemførelsesorgan i Tyrkiet med efterfølgende kontrol fra Kommissionens side, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) påvisning af effektiv intern kontrol, herunder en uafhængig revisionsfunktion og et effektivt regnskabs- og finansrapporteringsystem, der lever op til internationalt accepterede revisionsstandarder
- b) en finans- og effektivitetsrevision af nyere dato, der påviser effektiv og rettidig forvaltning af fællesskabsstøtten eller lignende nationale foranstaltninger
- c) et pålideligt nationalt finanskontrollsystem vedrørende gennemførelsesorganet
- d) indkøbsregler, der af Kommissionen er godkendt som værende i overensstemmelse med kravene i afsnit IX i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget
- e) et tilsagn fra den nationale anvisningsberettigedes side om at bære det fulde finansielle ansvar for midlerne.

Denne approach anfægter ikke Kommissionens og Revisionsrettens ret til at efterprøve udgifterne.

Forslag til Rådets afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (»PERICLES«-programmet)

(2001/C 240 E/17)

KOM(2001) 248 endelig udg. — 2001/0105(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. maj 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Virkeliggørelsen af Fællesskabets målsætning er bl.a. baseret på, at der etableres en økonomisk og monetær union, og Fællesskabets indsats omfatter også bidrag til uddannelse af høj kvalitet.
- (2) Traktaten pålægger Fællesskabet at træffe alle nødvendige foranstaltninger til en hurtig indførelse af euroen som europæisk enhedsvaluta.
- (3) Beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri forudsætter, at alle kompetente tjenester i medlemsstaterne har adgang til ensartet uddannelse, og at der ydes støtte til samarbejde.
- (4) Nærværende program tager bl.a. sigte på at lette adgangen til uddannelse, at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer mellem alle berørte fagfolk og på udveksling af ansatte.
- (5) Gennem sine målsætninger fremmer Fællesskabet samarbejdet med tredjelande og de internationale organisationer, der er ansvarlige for beskyttelse af enhedsvalutaen mod angreb på dens troværdighed som kontantvaluta.
- (6) Den Europæiske Centralbank opfordrer i sin henstilling af 7. juli 1998 om vedtagelse af visse foranstaltninger til forbedring af eurosedlers og -mønters retlige beskyttelse ⁽¹⁾ Kommissionen til at etablere et samarbejde mellem de nationale polititjenester, der arbejder med beskyttelse mod forfalskninger af eurosedler og -mønter, og foreslår, at Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne iværksætter eller undersøger alle tænkelige foranstaltninger til bekæmpelse af falskmøntneri.
- (7) Kommissionen fastslog i sin meddelelse af 22. juli 1998 til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Centralbank om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ⁽²⁾, at
 - den ville undersøge muligheden for at iværksætte en pilotaktion vedrørende uddannelse rettet mod samtlige aktører inden for forebyggelse, afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri som supplement til de nationale foranstaltninger til faglig uddannelse; denne aktion skulle gøre det muligt at fastlægge retningslinjerne for en flerårig uddannelsespolitik.
 - (8) De hidtidige konsultationer og erfaringer viser, hvor vigtigt det er på fællesskabsplan at gennemføre et langsigtet specifikt og tværfagligt program til supplerende af foranstaltningerne på nationalt plan; en sådan aktion støtter og supplerer således medlemsstaternes indsats.
 - (9) Ud over uddannelse i ordets snævre betydning og udveksling af ansatte bør et sådant program også omfatte teknisk og videnskabelig bistand.
 - (10) Kommissionens Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig, som er det relevante forum, behandler alle spørgsmål vedrørende vurderingen af behov i forbindelse med beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri, specielt uddannelsesbehovet, herunder aspekterne vedrørende gennemførelsen af dette program og deltagelsen af tredjelande. Dette arbejde udføres via ekspertgruppen vedrørende eurofalskmøntneri.
 - (11) Den 29. maj 2000 vedtog Rådet en rammeafgørelse om øget beskyttelse mod falskmøntneri gennem strafferetlige og andre foranstaltninger, i forbindelse med at euroen sættes i omløb ⁽³⁾.
 - (12) Kommissionen forelagde den 26. juli 2000 et forslag til Rådets forordning om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ⁽⁴⁾, som omhandler udveksling af oplysninger, samarbejde og gensidig bistand, herunder de eksterne aspekter af beskyttelsen af euroen samt de finansielle institutioners forpligtelser til tilbagetagning. Der skulle på baggrund af forordningen etableres en generel samarbejdsramme, inden sedler og mønter indføres i 2002.
 - (13) Det er nødvendigt, at uddannelsesaktionerne, der udformes som støtte til forebyggelse og afsløring af eurofalskmøntneri, omfatter de forskellige aspekter, der er omhandlet i de ovenfor nævnte retlige instrumenter.

⁽¹⁾ EFT C 11 af 15.1.1999.

⁽²⁾ KOM(1998) 474 endelig.

⁽³⁾ EFT L 140 af 14.6.2000.

⁽⁴⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000.

- (14) Nærværende afgørelse er ikke til hinder for initiativer, som måtte blive truffet i henhold til EU-traktaten, inden for rammerne af eksisterende eller kommende programmer, vedrørende strafferetlige aspekter —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fastlæggelse af programmet

1. Ved denne afgørelse fastlægges et fællesskabshandlingsprogram, som støtter og supplerer medlemsstaternes foranstaltninger til bekæmpelse af falskmøntneri, specielt til beskyttelse af euroen.
2. Handlingsprogrammet benævnes »PERICLES«-programmet. Det er gældende i perioden fra 1. januar 2002 til 31. december 2005.
3. Gennemførelsen og evalueringen af programmet sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5 og 8.

Artikel 2

Programmets målsætninger

Fællesskabsprogrammet tager, med anvendelse af de forskellige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, sigte på at beskytte euroen mod falskmøntneri. Det tager hensyn til tværnationale og tværfaglige aspekter. Det tager specielt sigte på at sikre overensstemmelsen mellem foranstaltningerne og, på grundlag af overvejelser om god praksis, at sikre en ensartet beskyttelse under hensyntagen til de enkelte medlemsstaters særlige traditioner.

Programmet har bl.a. til formål:

- at bevidstgøre de berørte ansatte om den nye valutas fællesskabsdimension (både som reservevaluta og valuta for internationale transaktioner)
- at virke som katalysator — gennem alle egnede metoder, såsom praktikophold, workshops og deltagelse af gæsteundervisere i de nationale uddannelsesforanstaltninger — med henblik på at tilskynde til et tættere samarbejde mellem strukturer og de berørte ansatte, opbygning af gensidigt tillid og af et tilfredsstillende gensidigt kendskab til bl.a. aktionsmetoder og problemer
- at samordne uddannelsen af undervisere, under overholdelse af de nationale operationelle strategier
- at udbrede kendskabet til specielt lovgivning og Fællesskabets og andre internationale instrumenter.

Artikel 3

Foranstaltninger

1. Indholdet af uddannelsen og af den operationelle støtte, baseret på en tværfaglig og transnational strategi, omfatter, foruden sikkerhedsspørgsmål, udveksling af oplysninger, bl.a. strategiske, og teknisk og videnskabelig bistand.

2a) Uddannelsen på fællesskabsniveau omfatter bl.a. udveksling af oplysninger, bl.a. strategiske oplysninger, databasernes funktion, anvendelse af værktøjer til afsløring, bl.a. edb-applikationer, videnskabelig bistand (bl.a. videnskabelige databaser, teknologiovervågning og iagttagelse af nyskabelser), varslingsystemernes funktion, tilknyttede spørgsmål, såsom rækkevidden af meddelelsesforpligtelsen, beskyttelse af personoplysninger, de forskellige aspekter af samarbejdet, beskyttelsen af euroen uden for EU samt forskningsaktiviteter og tilrådgivningsstillelse af særlig operationel ekspertise.

2b) Denne uddannelsespolitik kan komme til udtryk gennem forskellige foranstaltninger, bl.a. afholdelse af workshops, møder og seminarer og en målrettet politik med praktikophold og udveksling af ansatte.

3. Den tekniske, videnskabelige og operationelle støtte omfatter bl.a. enhver foranstaltning, der gør det muligt på fællesskabsplan at opbygge pædagogiske værktøjer (samling af EU-lovgivningen, informationsbrev, manualer, glossarer og leksika, databanker, bl.a. vedrørende videnskabelig bistand, teknologiovervågning) eller edb-hjælpemidler (programmell), men også undersøgelser af tværfaglig og transnational art, samt udvikling af instrumenter og tekniske metoder til støtte for afsløringsaktiviteter på fællesskabsplan.

Artikel 4

Adgang til programmet

1. Målgruppe

Foranstaltningerne er bl.a. rettet imod:

- ansatte inden for de tjenester (politi, toldvæsen, skattemyndigheder mv.), der er beskæftiget med afsløring og bekæmpelse af falskmøntneri
- ansatte inden for efterretningsvæsenet
- repræsentanter for de nationale centralbanker, møntanstalterne og fra handelsbankerne (bl.a. hvad angår de finansielle institutioners forpligtelser)
- dommere og jurister, der er specialiseret på området

— enhver anden berørt instans eller erhvervsgruppe (handels- og industrikamre og lignende strukturer, der er forbindelsesled til håndværkere, handlende, transportvirksomheder mv.).

2. Bidrag og sagkundskab

Nedenstående parter vil med deres respektive sagkundskab bidrage til gennemførelse af programmets målsætninger:

- ESCB ⁽¹⁾, dvs. de nationale centralbanker og ECB, specielt hvad angår basen med tekniske oplysninger (CSM)
- de nationale analysecentre ⁽²⁾
- Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center (ETSC) ⁽³⁾ og de nationale møntanstalter
- Kommissionen, Europol og Interpol
- de nationale centrankontorer for bekæmpelse af falskmøntneri, som er omhandlet i Genève-konventionens artikel 12
- specialiserede organer, der beskæftiger sig med f.eks. reprografi- og autentifikationsteknikker, trykkere og gravører
- ethvert andet organ, som besidder en særlig sagkundskab, herunder i givet fald i tredjelande, specielt ansøgerlande.

Artikel 5

Sammenhæng og komplementaritet

1. Koordineringen og gennemførelsen af programmet sker i et tæt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne.
2. Ved koordineringen tages der hensyn til foranstaltninger, der iværksættes af andre organer, bl.a. af ECB og Europol.

Artikel 6

Internationalt samarbejde

Programmet er, under hensyntagen til udbredelsen af eurosedler og -mønter, til de operationelle behov, til vurderingen af truslen og risikoanalysen, og såfremt aftaler og procedurer gør det muligt, åbent for deltagelse af følgende lande:

- de associerede lande i Central- og Østeuropa

⁽¹⁾ Det Europæiske System af Centralbanker.

⁽²⁾ Nationale analysecentre (for sedler og mønter).

⁽³⁾ Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center, som har foreløbigt sæde i den franske mønt («Monnaie de Paris»).

— Cypren, Malta, Tyrkiet og EFTA's medlemslande, på grundlag af supplerende bevillinger, i overensstemmelse med procedurer, der aftales med disse lande

— andre tredjelande, med disse landes finansielle deltagelse.

Artikel 7

Finansielle bestemmelser

1. De i artikel 3, stk. 2, litra b), omhandlede workshops, møder og seminarer kan afholdes i fællesskab med andre organer som Europol, Interpol og ECB, under forudsætning af, at udgifterne hertil deles pro rata, eller at disse andre organer i det mindste yder et betydeligt bidrag i naturalier. Hvert organ afholder under alle omstændigheder rejse- og opholdsudgifter for deltagerne.

Hvis sådanne foranstaltninger ikke gennemføres i fællesskab med andre organer, afholder Kommissionen:

- rejse- og opholdsudgifter for ansatte, der i en anden medlemsstat deltager i workshops, møder og seminarer, samt almindelige udgifter i forbindelse med gennemførelsen af sådanne foranstaltninger

- udgifter til publicering og oversættelse af pædagogiske værktøjer, der anvendes i forbindelse med disse foranstaltninger,

og medlemsstaterne afholder:

- udgifter i forbindelse med indledende og videregående uddannelse af deres ansatte, bl.a. for så vidt angår teknisk uddannelse

- visse logistikomkostninger i forbindelse med workshops, møder og seminarer, der med fællesskabsfinansiering afholdes på deres territorium (transfers, tilrådighedsstillelse af lokaler og/eller tolkefaciliteter mv.).

2. Udveksling af ansatte

Kommissionen afholder udgifterne i forbindelse med, at ansatte fra en medlemsstat deltager i de i artikel 3, stk. 2, litra b), omhandlede praktikophold eller udvekslinger, når disse aktiviteter finder sted inden for rammerne af de i artikel 2 omhandlede målsætninger.

Udgifterne i forbindelse med deltagelse af ansatte fra medlemsstaterne i praktikophold eller udvekslinger, som ikke ligger inden for de nævnte målsætninger, afholdes af medlemsstaterne.

3. Bistand

Under ordningen for medfinansiering afholder Kommissionen indtil 70 % af udgifterne til den operationelle bistand, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, specielt:

- udgifter til udformning og fremstilling af pædagogiske værktøjer og af edb-applikationer og tekniske instrumenter af europæisk interesse

— udgifter til undersøgelser, specielt sammenlignende ret, vedrørende beskyttelse af euroen mod falskmøntneri.

Hvis der er tale om et initiativ fra Kommissionens side, kan finansieringen af sådanne foranstaltninger vedrørende operationel støtte undtagelsesvis udgøre 100 %.

Medlemsstaterne afholder alle udgifter i forbindelse med de ikke-fællesskabsmæssige elementer i disse pædagogiske værktøjer og edb-applikationer samt udgifterne til distribution af samfinansierede pædagogiske værktøjer og til driften af samfinansierede edb-applikationer, som er installeret på deres territorium.

4. Eksterne beskyttelsesforanstaltninger

Under overholdelse af betingelserne i artikel 6 kan Kommissionen, ud over at afholde omkostningerne ved deltagelse af ansatte fra tredjelands i de i stk. 3 omhandlede workshops, møder og seminarer, medfinansiere indtil 70 % af udgifterne til uddannelsesforanstaltninger på et tredjelands territorium samt foranstaltninger til operationel bistand i disse lande.

Artikel 8

Gennemførelse, overvågning og evaluering

1. Foranstaltninger under programmet kan foreslås af medlemsstaterne eller af Kommissionen; de udvalgte foranstaltninger vil være dem, der bedst svarer til de i artikel 2 omhandlede målsætninger. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af programmet i samarbejde med medlemsstaterne, som kan forelægge den højst ét uddannelsesprojekt om året (workshops, møder og seminarer, som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b)). Der kan også forelægges supplerende projekter vedrørende praktikophold og udvekslinger eller bistand.

Med henblik på gennemførelsen af programmet vurderer og udvælger Kommissionen de projekter, der forelægges af medlemsstaterne, og projekter på dens eget initiativ, efter følgende kriterier:

- overensstemmelsen med programmets målsætninger
- den europæiske dimension, herunder samarbejdet med specielt Europol og ECB

— komplementariteten med tidligere, igangværende eller kommende projekter

— arrangørens kapacitet til at gennemføre projekter

— projektets kvalitet

— størrelsen af det beløb, der ansøges om, og hvorledes det står i relation til de forventede resultater

— de forventede resultatets indvirkning på gennemførelsen af programmets målsætninger.

2. Modtagerne af støtten til de udvalgte projekter forelægger Kommissionen en årsrapport.

3. Når projekterne er afsluttet, evaluerer Kommissionen den måde, hvorpå de er gennemført, og deres virkning med henblik på at bedømme, om de oprindeligt fastsatte målsætninger er opfyldt.

4. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2004 Europa-Parlamentet og Rådet en ekstern evalueringsrapport om programmets relevans og effektivitet.

5. Ved afslutningen af programmets gennemførelse og senest den 30. juni 2006 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en detaljeret rapport om programmets gennemførelse og resultater, som bl.a. omhandler merværdien i kraft af fællesskabsbistanden.

Kommissionen forelægger desuden senest den 30. juni 2005 en meddelelse om, hvorvidt dette program bør videreføres og tilpasses, ledsaget af det relevante forslag.

Artikel 9

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2002.

Forslag til Rådets afgørelse om udvidelse af afgørelse om et handlingsprogram for uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri («PERICLES»-programmet) til også at omfatte de medlemsstater, som ikke har indført euroen som enhedsvaluta

(2001/C 240 E/18)

KOM(2001) 248 endelig udg. — 2001/0106(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. maj 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 1-8 i afgørelse ... finder anvendelse i de medlemsstater, som har indført euroen som enhedsvaluta.
- (2) Det er vigtigt, at foranstaltningerne vedrørende uddannelse, udveksling og bistand med henblik på beskyttelse af euroen er ensartede overalt i Fællesskabet, og at vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre det samme beskyttelsesniveau i de medlemsstater, som ikke har indført euroen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Anvendelsen af artikel 1-8 i afgørelse ... udvides til også at omfatte de medlemsstater, der ikke har indført euroen som enhedsvaluta.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra 1. januar 2002.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

(2001/C 240 E/19)

KOM(2001) 272 endelig udg. — 2001/0115(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 23. maj 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

menter, der ikke vedrører anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280, stk. 4,

(5) Svig, der skader Fællesskabets indtægter og udgifter, er i mange tilfælde ikke begrænset til ét enkelt land og begås ofte af organiserede kriminelle netværk.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

(6) Fællesskabets finansielle interesser kan rammes eller trues af svig, bestikkelse og hvidvaskning af penge; for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser er det nødvendigt, at der vedtages fælles definitioner af sådanne former for adfærd.

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

(7) Det er nødvendigt om fornødent at foretage en tilpasning af de nationale lovgivninger, således at bestikkelse, som fællesskabstjenestemænd eller tjenestemænd i medlemsstaterne er involveret i, betragtes som en strafbar handling. En sådan tilpasning af de nationale lovgivninger bør for så vidt angår fællesskabstjenestemænd ikke begrænses til aktiv eller passiv bestikkelse, men bør også omfatte andre lovovertrædelser, der skader eller vil kunne skade Fællesskabets indtægter og udgifter, herunder lovovertrædelser, der begås af eller over for personer, der beklæder ansvarsfulde poster på højeste niveau.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Institutionerne og medlemsstaterne tillægger beskyttelsen af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og bekæmpelse af svig og enhver anden form for ulovlig virksomhed, der skader Fællesskabets finansielle interesser, stor betydning. Beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser vedrører ikke kun forvaltningen af budgetbevillinger, men omfatter også alle foranstaltninger, der påvirker eller vil kunne påvirke dets aktiver. Det er nødvendigt at anvende alle de midler, der er til rådighed, for at nå disse mål, bl.a. i lyset af Fællesskabets lovgivningsmæssige kompetence, samtidig med at den nuværende ansvarsfordeling og ansvarsbalance mellem henholdsvis medlemsstaterne og Fællesskabet bevares.

(8) Det er nødvendigt, at svig, bestikkelse og hvidvaskning af penge gøres til strafbare handlinger, som kan pålægges sanktioner. Medlemsstaterne fastsætter, hvilke strafferetlige sanktioner der finder anvendelse ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, uden at muligheden for i bestemte tilfælde at anvende andre sanktioner berøres deraf, og fastsætter i det mindste i tilfælde af grov svig bestemmelser om frihedsstraf. De træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af disse sanktioner. De fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

(2) Medlemsstaternes strafferet bør effektivt bidrage til at beskytte Fællesskabets finansielle interesser.

(9) Virksomhederne spiller en vigtig rolle på de områder, der finansieres af Fællesskabet, og personer med beslutningsbeføjelser i en virksomhed bør i påkommende tilfælde ikke kunne unddrage sig strafferetligt ansvar.

(3) I de instrumenter, der har hjemmel i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og som vedrører beskyttelsen af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, dvs. konventionen af 26. juli 1995⁽¹⁾ og protokollerne af 27. september 1996⁽²⁾, 29. november 1996⁽³⁾ og 19. juni 1997⁽⁴⁾, er fastsat en række bestemmelser med henblik på at sikre en gensidig tilnærmelse af medlemsstaternes strafferet og forbedre samarbejdet mellem dem. Da alle medlemsstaterne ikke har ratificeret disse instrumenter, er det fortsat usikkert, hvornår de træder i kraft.

(10) Fællesskabets finansielle interesser kan skades eller trues gennem handlinger begået på vegne af juridiske personer.

(4) I henhold til artikel 280 i traktaten er det muligt i en EF-retsakt at medtage alle bestemmelser i disse instru-

(11) Det er nødvendigt om fornødent at tilpasse de nationale lovgivninger, således at juridiske personer kan gøres ansvarlige i tilfælde af svig eller aktiv bestikkelse og hvidvaskning af penge, som begås for at skaffe dem vinding, og som skader eller vil kunne skade Fællesskabets finansielle interesser.

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.

⁽²⁾ EFT C 313 af 23.10.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 151 af 20.5.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1.

(12) Det er nødvendigt om fornødent at tilpasse de nationale lovgivninger, således at det bliver muligt at konfiskere udbytte af svig, bestikkelse og hvidvaskning af penge.

(13) Det er nødvendigt at fastsætte foranstaltninger vedrørende samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen for at sikre en effektiv indsats mod svig, aktiv og passiv bestikkelse og den hvidvaskning af penge, der er knyttet hertil, og som skader eller vil kunne skade Fællesskabets finansielle interesser. Dette samarbejde indebærer iværksættelse af behandling af personoplysninger og navnlig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen og mellem Kommissionen og tredjelande. Behandlingen af personoplysninger sker under overholdelse af bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾ samt relevante oplysninger om tavshedspligt i forbindelse med efterforskningen.

(14) De medlemsstater, der endnu mangler at ratificere de instrumenter, der har hjemmel i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og som vedrører beskyttelsen af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, må sørge for, at det straks sker, således at de bestemmelser, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for traktatens artikel 280, stk. 4, dvs. bl.a. bestemmelserne om straffemyndighed, gensidig retshjælp, overførsel og centralisering af retsforfølgning, udlevering og fuldbyrdelse af straffedomme, ligeledes kan træde i kraft.

(15) Denne retsforordning, der bl.a. har til formål at sikre en gensidig tilnærmelse af de nationale lovgivninger for så vidt angår strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. anerkendes i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

MÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Mål

Dette direktiv har til formål at styrke den strafferetlige beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, bl.a. via indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »tjenestemand«: enhver tjenestemand, såvel en fællesskabstjenestemand som en national tjenestemand, herunder enhver national tjenestemand fra en anden medlemsstat
- 2) »fællesskabstjenestemand«:

— enhver, der har status som tjenestemand eller kontraktansat i henhold til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber

— enhver, som af medlemsstaterne eller af en offentlig eller privat institution er stillet til rådighed for De Europæiske Fællesskaber, og som dér udøver hverv svarende til de hverv, der udøves af tjenestemænd eller øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber;

medlemmer af de organer, der er oprettet i overensstemmelse med traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, samt personalet i disse organer sidestillet med fællesskabstjenestemænd, for så vidt vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber ikke finder anvendelse på dem;

- 3) »national tjenestemand«: enhver, der har status som tjenestemand, eller som virker i offentlig tjeneste i henhold til en medlemsstats nationale lovgivning med henblik på anvendelse af den pågældende medlemsstats strafferet;

for så vidt angår retsforfølgning i en medlemsstat, der involverer en tjenestemand i en anden medlemsstat, er førstnævnte medlemsstat dog kun forpligtet til at anvende definitionen af »national tjenestemand«, i det omfang denne definition er forenelig med dens nationale lovgivning;

- 4) »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer.

KAPITEL II

OVERTRÆDELSER

Artikel 3

Svig

1. I dette direktiv betragtes som svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser:

- a) for så vidt angår udgifter, enhver forsætlig handling eller undladelse vedrørende:

- anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører uretmæssig oppebærelse eller tilbageholdelse af midler hidrørende fra Fællesskabets almindelige budget eller fra budgetter, der forvaltes af eller for Fællesskabet
 - manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt, med samme følge
 - uretmæssig anvendelse af sådanne midler til andre formål end dem, de oprindeligt var bevilget til
- b) for så vidt angår indtægter, enhver forsætlig handling eller undladelse vedrørende:
- anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører en uretmæssig formindskelse af indtægterne på Fællesskabets almindelige budget eller på budgetter, der forvaltes af eller for Fællesskabet
 - manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt, med samme følge
 - uretmæssig udnyttelse af en lovligt opnået fordel, med samme følge.

2. I dette direktiv betragtes som grov svig enhver form for svig som defineret i stk. 1, som vedrører et mindstebeløb, der skal fastsættes i hver medlemsstat. Dette mindstebeløb kan ikke fastsættes til højere end 50 000 EUR.

Artikel 4

Bestikkelse

1. I henhold til dette direktiv betragtes det som passiv bestikkelse, at en tjenestemand med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager fordele, uanset disses art, for sig selv eller for tredjemand, eller tager imod et løfte herom, for i strid med sine officielle pligter at udføre eller undlade at udføre en handling, der er omfattet af vedkommendes hverv eller udøvelsen heraf, og som skader eller vil kunne skade Fællesskabets finansielle interesser.

2. I henhold til dette direktiv betragtes det som aktiv bestikkelse, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover eller yder en tjenestemand en fordel, uanset dennes art, for ham selv eller for tredjemand, for at han i strid med sine officielle pligter foretager eller undlader at foretage en handling, der er omfattet af hans hverv eller udøvelsen heraf, og som skader eller vil kunne skade Fællesskabets finansielle interesser.

Artikel 5

Ensartet behandling af nationale tjenestemænd og fællesskabstjenestemænd

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at definitionerne i deres strafferet af lovover-

trædelser, der består i en adfærd som omhandlet i dette direktivs artikel 3, og som begås af nationale tjenestemænd under udøvelsen af deres hverv, finder anvendelse i samme omfang i tilfælde, hvor adfærden udvises af fællesskabstjenestemænd under udøvelsen af deres hverv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i stk. 1 og i artikel 4 omhandlede definitioner af lovovertrædelser, der begås af eller over for ministre i deres regering, medlemmer af deres parlamentariske forsamlinger, af deres øverste retsinstanser eller af deres revisionsret under udøvelsen af deres hverv, finder anvendelse i samme omfang i tilfælde, hvor overtrædelserne begås af eller over for medlemmer af henholdsvis Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Europa-Parlamentet, De Europæiske Fællesskabers Domstol og De Europæiske Fællesskabers Revisionsret under udøvelsen af deres hverv.

3. Har en medlemsstat vedtaget særlove vedrørende handlinger eller undladelser, som ministre i dens regering er ansvarlige for som følge af deres særlige politiske stilling i vedkommende medlemsstat, finder stk. 2 ikke anvendelse på sådan særlovgivning, såfremt medlemsstaten sikrer, at medlemmerne af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber er omfattet af de strafferetlige bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af artikel 4 og artikel 5, stk. 1.

4. Dette direktiv finder anvendelse med forbehold af traktatens bestemmelser om ophævelse af immunitet, protokollen vedrørende Det Europæiske Fællesskabs privilegier og immuniteter, protokollerne vedrørende Domstolens statutter samt tekster vedtaget med henblik på gennemførelse heraf.

Artikel 6

Hvidvaskning af penge

1. I dette direktiv betragtes »hvidvaskning af penge« som nedenstående forsætlige handlinger i tilknytning til udbyttet af svig, i det mindste i grove tilfælde, og den i artikel 3 og 4 omhandlede aktive og passive bestikkelse:

- a) konvertering eller overførsel af formuegoder — vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling — med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse eller at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser heraf
- b) fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, placering eller bevægelser eller af den egentlige ejendomsret til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de hidrører fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling

- c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende ved modtagelsen af disse goder, at de hidrører fra en kriminell handling eller fra medvirken i en sådan handling
- d) medvirken i en af de handlinger, der er omhandlet i de tre foregående punkter, og involvering med henblik på at udføre den pågældende handling.

2. Der foreligger hvidvaskning af penge, også selv om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, har fundet sted på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område.

Artikel 7

Pligt til at sikre strafferetlig forfølgning

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for i deres nationale strafferet at gennemføre bestemmelserne i dette kapitel på en sådan måde, at den deri omhandlede adfærd betragtes som en strafbar handling.

Medlemsstaterne træffer hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at det er muligt på grundlag af objektive faktiske forhold at fastslå, at disse handlinger blev foretaget med forsæt.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsætlig udfærdigelse eller levering af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, der som beskrevet i artikel 3 indebærer svig, betragtes som en strafbar handling, hvis denne adfærd ikke allerede er strafbar enten som en selvstændig lovovertrædelse eller som medvirken eller anstiftelse til eller forsøg på svig.

KAPITEL III

ANSVAR

Artikel 8

Virksomhedslederens strafferetlige ansvar

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at virksomhedsledere eller andre med beslutnings- eller kontrolbeføjelser i en virksomhed kan gøres strafferetligt ansvarlige efter principperne i deres nationale lovgivning i tilfælde af, at deres underordnede på virksomhedens vegne har begået de handlinger, der er omhandlet under kapitel II.

Artikel 9

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan gøres ansvarlige for svig, aktiv bestikkelse og hvidvaskning af penge, som omhandlet i kapitel II, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:

— beføjelse til at repræsentere den juridiske person

eller

— beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne

eller

— beføjelse til at udøve intern kontrol i den juridiske person

samt for medvirken til eller anstiftelse af svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge eller forsøg på svig.

2. Med forbehold af stk. 1 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan gøres ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå svig eller gøre sig skyldig i aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke fysiske personers strafferetlige ansvar, når de begår, anstifter eller medvirker til svig, aktiv bestikkelse eller hvidvaskning af penge.

KAPITEL IV

SANKTIONER

Artikel 10

Sanktioner over for fysiske personer

Med forbehold af bestemmelserne i stk. 2 træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i kapitel II omhandlede adfærd samt medvirken og anstiftelse hertil og, med undtagelse af den i artikel 4 omhandlede adfærd, forsøg herpå kan pålægges strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde af svig, frihedsstraf.

En medlemsstat kan imidlertid i mindre tilfælde af svig, som vedrører et samlet beløb på under 4 000 EUR, og som i henhold til dens lovgivning ikke er af specielt grov karakter, fastsætte sanktioner af en anden art end de i stk. 1 anførte.

Artikel 11

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der er ansvarlig i henhold til artikel 9, stk. 1, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) opløsning efter retskendelse.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der er ansvarlig i henhold til artikel 9, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

Artikel 12

Konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre beslaglæggelse og, med forbehold af de rettigheder, der tilkommer tredjemand i god tro, konfiskation eller bevaringstagnation af redskaber, der er anvendt i forbindelse med de i kapitel II omhandlede handlinger samt af udbyttet herfra eller af formuegoder af en tilsvarende værdi. Redskaber, udbytte eller andre formuegoder, som beslaglægges eller konfiskeres, behandles af medlemsstaten efter dens nationale lovgivning.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Samarbejde med Europa-Kommissionen

1. I forbindelse med samarbejdet med Kommissionen om bekæmpelse af svig, bestikkelse og hvidvaskning af penge som omhandlet i kapitel II træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for, at Kommissionen kan yde al den tekniske og operative bistand, der er nødvendig for at lette koordineringen af de undersøgelser, de relevante nationale myndigheder har iværksat.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at medlemsstaternes relevante myndigheder kan udveksle oplysninger med Kommissionen med henblik på at gøre det lettere at fastslå de faktiske omstændigheder og sikre en effektiv indsats mod de handlinger, der er omhandlet i kapitel II. I de foranstaltninger, som Kommissionen og de relevante nationale myndigheder fastsætter, tages der i hvert enkelt tilfælde hensyn til behovet for at holde efterforskningsarbejdet hemmeligt og til beskyttelsen af personoplysninger.

3. Kommissionens og medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse

med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

4. Med henblik på tavshedspligten i forbindelse med efterforskningen og inden for rammerne af udvekslingen af oplysninger i henhold til bestemmelserne i stk. 1-3:

- i) kan en medlemsstat, når den leverer oplysninger til Kommissionen, fastsætte bestemte betingelser for, hvordan disse oplysninger anvendes enten af Kommissionen eller af en anden medlemsstat, til hvilken oplysningerne måtte blive videregivet
- ii) meddeler Kommissionen den medlemsstat, der har givet personoplysningerne, at den har videregivet disse oplysninger til en anden medlemsstat
- iii) sikrer Kommissionen sig, inden enhver overførsel af personoplysninger til et tredjeland, som den har fået fra en medlemsstat, at den pågældende medlemsstat har givet tilladelse hertil.

Artikel 14

National ret

Ingen af bestemmelserne i dette direktiv er til hinder for, at medlemsstaterne på det område, som dette direktiv vedrører, kan vedtage eller bibeholde strengere bestemmelser i den nationale ret for at sikre en effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

Artikel 15

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 2001.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om makrofinansiel bistand til Forbundsrepublikken Jugoslavien

(2001/C 240 E/20)

KOM(2001) 277 endelig udg. — 2001/0112(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 23. maj 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har konsulteret Det Økonomiske og Finansielle Udvalg forud for fremsættelsen af sit forslag.
- (2) Der har fundet politiske forandringer sted i Forbundsrepublikken Jugoslavien og Den Serbiske Republik, som har ført til indsættelse af nye demokratiske regeringer, og Forbundsrepublikken Jugoslavien gør bestræbelser på at etablere en velfungerende markedsøkonomi.
- (3) Som led i den stabiliserings- og associeringsproces, der danner ramme for EU's forbindelser med regionen, er det ønskeligt at støtte bestræbelserne på at tilvejebringe et stabilt politisk og økonomisk klima i Forbundsrepublikken Jugoslavien med henblik på udvikling af fuldt udbyggede samarbejdsforbindelser med Fællesskabet.
- (4) Finansiell bistand fra Fællesskabet kan bidrage til at bringe Forbundsrepublikken Jugoslavien tættere på Fællesskabet.
- (5) Forbundsrepublikken Jugoslavien har med Den Internationale Valutafond (IMF) aftalt en omfattende pakke af økonomiske stabiliseringsforanstaltninger og reformforanstaltninger, der vil blive understøttet af et mere omfattende lånearrangement af en varighed på tolv måneder (et »upper credit tranche standby-arrangement«).
- (6) Forbundsrepublikken Jugoslavien har med Verdensbanken aftalt et sæt strukturelle tilpasningsforanstaltninger, der vil blive understøttet af »Structural Adjustment Loans and Credits«, med henblik på at gennemføre en reform af de offentlige finanser, privatisere statsejede virksomheder og omstrukturere banksektoren.
- (7) Myndighederne i Forbundsrepublikken Jugoslavien har anmodet om finansiell bistand fra de internationale finansielle institutioner, Fællesskabet og andre bilaterale donorer.
- (8) Ud over det beløb, der skønnes at kunne tilvejebringes via IMF og Verdensbanken, vil der i de kommende måneder

fortsat være et stort finansieringsbehov, der skal dækkes for at styrke landets reservestilling og understøtte de policy-målsætninger, der er knyttet til myndighedernes reformbestræbelser.

- (9) Myndighederne i Forbundsrepublikken Jugoslavien har givet tilsagn om, at de i fuldt omfang vil honorere alle udestående finansielle forpligtelser, som landets offentlige enheder har over for Fællesskabet og Den Europæiske Investeringsbank, og at de i form af en garanti vil påtage sig ansvaret for de forpligtelser, der endnu ikke er forfaldne.
- (10) Fællesskabets makrofinansielle bistand til Forbundsrepublikken Jugoslavien er en passende foranstaltning til at lette landets finansielle bindinger over for udlandet, til at støtte dets betalingsbalance og til at styrke dets reservestilling.
- (11) Forbundsrepublikken Jugoslavien er midlertidigt berettiget til lån og andre faciliteter fra Verdensbanken på meget favorable vilkår.
- (12) Finansiell bistand fra Fællesskabet i form af en kombination af et langfristet lån og direkte gavebistand er en passende foranstaltning til at støtte landets betalingsbalance og til at lette dets finansielle bindinger over for udlandet under de nuværende exceptionelt vanskelige forhold.
- (13) Inkluderingen af et gavelement i denne bistand foregriber ikke budgetmyndighedens afgørelse.
- (14) Fællesskabets bistand bør forvaltes af Kommissionen i samråd med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.
- (15) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne afgørelse end artikel 308 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Fællesskabet stiller makrofinansiel bistand til rådighed for Forbundsrepublikken Jugoslavien i form af et langfristet lån og direkte gavebistand med henblik på at sikre en holdbar betalingsbalancesituation og styrke landets reservestilling.

2. Bistandens lånekomponent udgør højst 180 mio. EUR i hovedstol med en maksimal løbetid på femten år. Til dette formål bemyndiges Kommissionen til, på Fællesskabets vegne, at låne de nødvendige midler, som stilles til rådighed for Forbundsrepublikken Jugoslavien i form af et lån.

3. Bistandens gaveelement beløber sig til højst 120 mio. EUR.

4. Fællesskabets finansielle bistand forvaltes af Kommissionen i tæt samråd med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og på en måde, der er i overensstemmelse med enhver aftale mellem IMF og Forbundsrepublikken Jugoslavien.

5. Tilrådgødsstillingen af denne bistand er betinget af, at Forbundsrepublikken Jugoslavien i fuldt omfang honorerer alle udestående finansielle forpligtelser, som landets offentlige enheder har over for Fællesskabet og Den Europæiske Investeringsbank, og at Forbundsrepublikken Jugoslavien i form af en garanti påtager sig ansvaret for de forpligtelser, der endnu ikke er forfaldne.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndiges til, efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, at aftale de økonomisk-politiske betingelser knyttet til Fællesskabets finansielle bistand med myndighederne i Forbundsrepublikken Jugoslavien. Disse betingelser skal være i overensstemmelse med de aftaler, der er nævnt i artikel 1, stk. 4.

2. Kommissionen kontrollerer med regelmæssige mellemrum i samarbejde med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og i koordination med IMF, at den økonomiske politik i Forbundsrepublikken Jugoslavien er i overensstemmelse med formålene med denne makrofinansielle bistand, og at betingelserne knyttet hertil overholdes.

Artikel 3

1. Denne bistands låne- og gaveelement stilles til rådighed for Forbundsrepublikken Jugoslavien i mindst to rater. Den første rate frigives, når Forbundsrepublikken Jugoslavien til fulde har honoreret alle udestående finansielle forpligtelser over for Fællesskabet og Den Europæiske Investeringsbank, og under forudsætning af, at der er indgået en aftale mellem Forbundsrepublikken Jugoslavien og IMF om et makroøkonomisk program understøttet af et upper credit tranche-arrangement, jf. dog artikel 2.

2. Den anden og eventuelle andre rater frigives under forudsætning af tilfredsstillende resultater med Forbundsrepublikken Jugoslaviens tilpasnings- og reformprogram og tidligst tre måneder efter frigivelsen af den første rate, jf. dog artikel 2.

3. Midlerne udbetales til Forbundsrepublikken Jugoslaviens centralbank.

Artikel 4

1. De låntagnings- og långivningstransaktioner, der er nævnt i artikel 1, gennemføres med samme valørdato og må for Fællesskabet ikke medføre omlægning af forfaldstider, valutakurs- og renterisici eller andre kommercielle risici.

2. Kommissionen træffer, hvis Forbundsrepublikken Jugoslavien ønsker det, de nødvendige foranstaltninger til at indføre en klausul om førtidig tilbagebetaling i lånebetingelserne og til at sikre, at en sådan klausul kan anvendes.

3. Giver omstændighederne mulighed for en forbedring af renten på lånet, kan Kommissionen på Forbundsrepublikken Jugoslaviens anmodning helt eller delvist refinansiere sin oprindelige låntagning eller omlægge de hertil svarende finansielle betingelser. En sådan refinansiering eller omlægning gennemføres på de betingelser, der er fastsat i stk. 1, og må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for den berørte låntagning eller i en forhøjelse af restgælden, udtrykt i løbende valutakurs, på datoen for refinansieringen eller omlægningen.

4. Forbundsrepublikken Jugoslavien bærer alle de omkostninger, som Fællesskabet måtte afholde i forbindelse med indgåelse og gennemførelse af transaktioner i henhold til denne afgørelse.

5. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg underrettes mindst én gang om året om udviklingen i de transaktioner, der er omhandlet i stk. 2 og 3.

Artikel 5

Kommissionen sender mindst én gang om året Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder en vurdering af gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 6

Denne afgørelse udløber den 30. juni 2003.

BILAG

**NØDVENDIGE BUDGETMIDLER TIL INDBETALING I GARANTIFONDEN I 2001 OG MARGEN UNDER
RESERVEN FOR LÅN OG LÅNEGARANTIER TIL FORDEL FOR TREDJELANDE**

(i mio. Euro)

Transaktioner	Beregningsgrundlag ⁽¹⁾	Indbetalinger til fonden ⁽²⁾	Reservemargen	Resterende långivningskapacitet ⁽⁴⁾
			208,0 ⁽³⁾	2 311
<i>Afjorte transaktioner</i>				
Projektrelateret bistand				
EIB				
Middelhavsområdet, fjerde syriske protokol	11,3 (a)	1,01	207,0	
1997-2000 generelt långivningsmandat	10,5 (b)	0,95	206,0	
2000-2007 generelt långivningsmandat	1 857,7 (c)	167,19	38,8	
<i>Foreløbige skøn</i>				
EIB				
Udvidelse af det generelle långivningsmandat til også at omfatte FRY	45,5 (c)	4,10	34,8	
Særlig aktion, Østersøen/Rusland	65,0 (c)	5,85	28,9	321
<i>Makrofinansiel bistand</i>				
Mulig FRY-transaktion	180,0 (d)	16,20	12,7	141

⁽¹⁾ Beregningsgrundlaget udgør 75 % (a), 70 % (b) eller 65 % (c) af EIB-lånenes nominelle beløb og 100 % (d) af lånene i tilknytning til makrofinansiel bistand.

⁽²⁾ I henhold til indbetalingsreglerne i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994. Siden 2000 har indbetalings-satsen været fastsat til 9 %. I forbindelse med transaktioner afgjort før 2000 er der foretaget fraførsler efter 14 %-satsen og derpå genindbetalinger efter 9 %-satsen.

⁽³⁾ Reservebeløb i 2001 i henhold til de finansielle overslag.

⁽⁴⁾ Til 100 % garanterede lån.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/21)

KOM(2001) 296 endelig udg. — 1998/0315(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 23. maj 2001)

⁽¹⁾ EFT C 2 af 5.1.1999, s. 3.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til protokol nr. 14 om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 2, stk. 2,

Udgår

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Uændret

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C og,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Uændret

På grundlag af protokollen om social- og arbejdsmarkedspolitikken, der er knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har medlemsstaterne i Det Europæiske Fællesskab, med undtagelse af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«, der ønsker at gennemføre socialpagten fra 1989, indgået en aftale om social- og arbejdsmarkedspolitikken;

Udgår

i henhold til artikel 2, stk. 2, i nævnte aftale kan Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforskrifter;

⁽¹⁾ I henhold til traktatens artikel 136 har Fællesskabet og medlemsstaterne bl.a. som mål at fremme dialogen på arbejdsmarkedet.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 1 i samme aftale har Fællesskabet og medlemsstaterne bl.a. som mål at fremme dialogen på arbejdsmarkedet;

⁽¹⁾ EFT C 258 af 10.9.1999, s. 24.

⁽²⁾ 14.12.2000.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse blev offentliggjort i EFT C 219 af 30.7.1999, s. 223.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (2) i punkt 17 i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder hedder det bl.a., at »informationen og høringen af arbejdstagerne skal udbygges på passende vis under hensyntagen til gældende praksis i medlemsstaterne«;
- (3) Kommissionen har i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken konsulteret arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats vedrørende information og høring af arbejdstagerne i virksomheder i Det Europæiske Fællesskab;
- (4) Kommissionen fandt efter denne konsultation en fællesskabsindsats hensigtsmæssig og konsulterede på ny arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i ovennævnte aftale, og arbejdsmarkedets parter har afgivet udtalelse til Kommissionen;
- (5) efter denne anden konsultationsfase har arbejdsmarkedets parter ikke meddelt Kommissionen, at de ønsker at indlede en proces, der kan føre til indgåelse af en aftale i henhold til artikel 4 i ovennævnte aftale;
- (6) de retlige rammer, der findes på fællesskabsplan og nationalt plan, og som har til formål at sikre, at arbejdstagerne inddrages i virksomhedernes drift og i de beslutninger, der vedrører dem, har ikke altid kunnet forhindre, at der er truffet og offentliggjort vigtige beslutninger med konsekvenser for tusindvis af arbejdstageres beskæftigelse, uden at der forud har været iværksat passende informations- og høringsprocedurer;
- (7) det er vigtigt at udvide den sociale dialog og øge tilliden inden for den enkelte virksomhed for at gøre det lettere at foregribe risici, tilrettelægge arbejdet på en mere fleksibel måde og lette arbejdstagernes adgang til uddannelse i virksomheden inden for sikre rammer, øge arbejdstagernes bevidsthed omkring behov for tilpasning, gøre arbejdstagerne mere indstillet på at engagere sig i foranstaltninger og aktioner, som tager sigte på at give dem bedre forudsætninger for at finde arbejde, fremme arbejdstagernes inddragelse i den enkelte virksomheds aktiviteter og fremtid samt forbedre virksomhedens konkurrenceevne;

ÆNDRET FORSLAG

- (2) I punkt 17 i fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder hedder det bl.a., at »informationen og høringen af arbejdstagerne skal udbygges på passende vis under hensyntagen til gældende praksis i medlemsstaterne«.
- (3) Kommissionen har konsulteret arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om de mulige retningslinjer for en fællesskabsindsats vedrørende information og høring af arbejdstagerne i virksomheder i Det Europæiske Fællesskab.
- (4) Kommissionen fandt efter denne konsultation en fællesskabsindsats hensigtsmæssig og konsulterede på ny arbejdsmarkedets parter om indholdet af det påtænkte forslag, og arbejdsmarkedets parter har afgivet udtalelse til Kommissionen.
- (5) Efter denne anden konsultationsfase har arbejdsmarkedets parter ikke meddelt Kommissionen, at de ønsker at indlede en proces, der kan føre til indgåelse af en aftale.
- (6) De retlige rammer, der findes på fællesskabsplan og nationalt plan, og som har til formål at sikre, at arbejdstagerne inddrages i virksomhedernes drift og i de beslutninger, der vedrører dem, har ikke altid kunnet forhindre, at der er truffet og offentliggjort vigtige beslutninger med konsekvenser for tusindvis af arbejdstageres beskæftigelse, uden at der forud har været iværksat passende informations- og høringsprocedurer.
- (7) Det er vigtigt at udvide den sociale dialog og øge tilliden inden for den enkelte virksomhed for at gøre det lettere at foregribe risici, tilrettelægge arbejdet på en mere fleksibel måde og lette arbejdstagernes adgang til uddannelse i virksomheden inden for sikre rammer, øge arbejdstagernes bevidsthed omkring behov for tilpasning, gøre arbejdstagerne mere indstillet på at engagere sig i foranstaltninger og aktioner, som tager sigte på at give dem bedre forudsætninger for at finde arbejde, fremme arbejdstagernes inddragelse i den enkelte virksomheds aktiviteter og fremtid samt forbedre virksomhedens konkurrenceevne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (8) information og høring i rette tid er en forudsætning for, at virksomheder kan omstruktureres og tilpasses de nye forhold, som følger af økonomiens globalisering, navnlig ved at arbejdet tilrettelægges på nye måder;
- (9) Det Europæiske Fællesskab har defineret og iværksat en beskæftigelsesstrategi, som tager udgangspunkt i begreberne »foregribelse«, »forebyggelse« og »forudsætninger for at finde arbejde«, og disse begreber ønsker man at inkorporere som nøgleord i alle de offentlige politikker, som kan få en positiv indvirkning på beskæftigelsen, herunder på virksomhedsniveau, ved at udvide den sociale dialog med henblik på at fremme en ændring, samtidig med at beskæftigelsen fastholdes som et prioriteret mål;
- (10) udviklingen af det indre marked bør ske på en harmonisk måde således, at de vigtige værdier, som vort samfund hviler på, bevares navnlig ved at sikre, at alle borgere kan drage fordel af den økonomiske udvikling;
- (11) den tredje fase i Den Økonomiske og Monetære Union medfører, at konkurrencepresset på fællesskabsplan udvides og fremskyndes, hvilket vil fordre sociale ledsageforanstaltninger på nationalt plan;
- (12) de retlige rammer for information og høring af arbejdstagerne på fællesskabsniveau og på nationalt niveau er ofte i alt for høj grad indrettet efter, at ændringsprocesserne behandles efterfølgende, de lader beslutningernes økonomiske faktorer ude af betragtning og gør det ikke lettere at foregribe udviklingen i beskæftigelsen inden for virksomheden eller at forebygge risici;
- (8) Det er især vigtigt at fremme og styrke information og høring om situationen og den forventede udvikling med hensyn til virksomhedens beskæftigelse samt — når det fremgår af arbejdsgiverens evaluering, at beskæftigelsen inden for virksomheden kan være truet — om de eventuelle planlagte foregribende foranstaltninger, særlig uddannelse af arbejdstagerne og forbedring af deres kvalifikationer, med det formål at afværge de negative virkninger eller begrænse følgerne heraf og øge de eventuelt berørte arbejdstageres beskæftigelsesegnethed og tilpasningsevne.
- (9) Information og høring i rette tid er en forudsætning for, at virksomheder kan omstruktureres og tilpasses de nye forhold, som følger af økonomiens globalisering, navnlig ved at arbejdet tilrettelægges på nye måder.
- (10) Det Europæiske Fællesskab har defineret og iværksat en beskæftigelsesstrategi, som tager udgangspunkt i begreberne »foregribelse«, »forebyggelse« og »beskæftigelsesegnethed«, som bør være nøgleord i alle offentlige politikker, som kan bidrage til at fremme beskæftigelsen, herunder virksomhedspolitikker, ved at styrke den sociale dialog, således at ændringer muliggøres, samtidig med at beskæftigelsen fastholdes som et prioriteret mål.
- (11) Udviklingen af det indre marked bør ske på en harmonisk måde således, at de vigtige værdier, som vort samfund hviler på, bevares navnlig ved at sikre, at alle borgere kan drage fordel af den økonomiske udvikling.
- (12) Den tredje fase i Den Økonomiske og Monetære Union medfører, at konkurrencepresset på fællesskabsplan udvides og fremskyndes, hvilket vil fordre sociale ledsageforanstaltninger på nationalt plan.
- (13) De retlige rammer for information og høring af arbejdstagerne på fællesskabsniveau og på nationalt niveau er ofte i alt for høj grad indrettet efter, at ændringsprocesserne behandles efterfølgende, de lader beslutningernes økonomiske faktorer ude af betragtning og gør det ikke lettere at foregribe udviklingen i beskæftigelsen inden for virksomheden eller at forebygge risici.

OPRINDELIGT FORSLAG

(13) hele udviklingen på det politiske, økonomiske, sociale og retlige område gør det nødvendigt med en tilpasning af de gældende retlige rammer;

(14) i betragtning af subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, som omtalt i traktatens artikel 3 B, kan medlemsstaterne ikke nå den påtænkte aktions mål i tilstrækkelig grad, da det drejer sig om at skabe en ramme for information og høring af arbejdstagerne, der er tilpasset den nye situation i Europa, som beskrevet ovenfor; som følge af den påtænkte aktions omfang og virkninger kan målene bedre nås på fællesskabsplan, ved at der indføres minimumsforskrifter, som gælder for hele Det Europæiske Fællesskab; dette direktiv begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå de pågældende mål og omfatter kun det, der er nødvendigt for at nå målet;

(15) med denne generelle ramme bør der tages sigte på at indføre minimumsforskrifter, som gælder i hele Det Europæiske Fællesskab, uden at der stilles administrative, finansielle og retlige krav, som kan udgøre en hindring for oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder; det forekommer derfor at være hensigtsmæssigt at begrænse dette direktivs anvendelsesområde til virksomheder, som beskæftiger mindst 50 arbejdstagere, medmindre andet følger af nationale bestemmelser, der er mere fordelagtige for dem; med henblik på at bevare ligevægten mellem ovennævnte faktorer, kan denne minimumsgrænse hæves til 100 arbejdstagere i forbindelse med de mere nyskabende foranstaltninger, som der fremsættes forslag om, og som vedrører information og høring af arbejdstagerne om udviklingen i beskæftigelsen inden for virksomheden;

ÆNDRET FORSLAG

(14) Hele udviklingen på det politiske, økonomiske, sociale og retlige område gør det nødvendigt med en tilpasning af de gældende retlige rammer med henblik på at indføre juridiske og praktiske instrumenter, som giver mulighed for at udøve retten til information og høring.

(15) Dette direktiv berører ikke de nationale ordninger, hvorefter den konkrete udøvelse af denne ret indebærer, at indehaverne heraf skal tilkendegive deres vilje kollektivt.

(16) Dette direktiv berører ikke ordningerne om direkte medarbejderindflydelse, forudsat at arbejdstagerne under alle omstændigheder kan vælge at udøve retten til information og høring gennem deres repræsentanter.

(17) I betragtning af subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet, som omtalt i traktatens artikel 5, kan medlemsstaterne ikke nå den påtænkte aktions mål i tilstrækkelig grad, da det drejer sig om at skabe en ramme for information og høring af arbejdstagerne, der er tilpasset den nye situation i Europa, som beskrevet ovenfor; som følge af den påtænkte aktions omfang og virkninger kan målene derimod bedre nås på fællesskabsplan, ved at der indføres minimumsforskrifter, som gælder for hele Det Europæiske Fællesskab. Dette direktiv begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå de pågældende mål.

(18) Med denne generelle ramme bør der tages sigte på at indføre minimumsforskrifter, som gælder i hele Det Europæiske Fællesskab, hvilket ikke er til hinder for, at medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser, der er gunstigere for arbejdstagerne.

(19) Denne generelle ramme må endvidere ikke pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder. Det forekommer derfor at være hensigtsmæssigt at begrænse dette direktivs anvendelsesområde efter medlemsstaternes eget valg til virksomheder, som beskæftiger mindst 50 arbejdstagere, eller forretningssteder, der beskæftiger mindst 20 arbejdstagere.

OPRINDELIGT FORSLAG

(16) de byrder, som i henhold til fællesskabsrammen på dette område pålægges virksomhederne, bør begrænses til et minimum, samtidig med at det sikres, at de rettigheder, som arbejdstagerne får tillagt, kan udøves på effektiv vis;

(17) dette direktivs mål nås derved, at der indføres en generel ramme, som omfatter definitioner og genstanden for information og høring, og som det tilkommer medlemsstaterne at udfylde og tilpasse til de nationale forhold, samtidig med at arbejdsmarkedets parter i givet fald tildeles en vigtig rolle, idet de får adgang til frit, ad aftalemæssig vej, at fastsætte informations- og høringsbestemmelser, der i højere grad modsvarer deres behov og ønsker;

(18) de særlige regler om information og høring af arbejdstagere, som visse steder findes i national lovgivning og som er til fordel for virksomheder, hvis sigte er af politisk, religiøs, velgørende, uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kunstnerisk karakter, erhvervsorganisationer eller virksomheder, der sigter mod at informere eller viderebringe synspunkter, berøres ikke;

(19) det er vigtigt at beskytte virksomheder mod offentliggørelse af visse særligt følsomme oplysninger;

(20) moderniseringen af arbejdet indebærer både rettigheder og forpligtelser på virksomhedsplan for begge arbejdsmarkedsparter;

ÆNDRET FORSLAG

(20) De byrder, som i henhold til fællesskabsrammen på dette område pålægges virksomhederne, bør begrænses til et minimum, samtidig med at det sikres, at rettighederne kan udøves på effektiv vis.

(21) Dette direktivs mål nås derved, at der indføres en generel ramme, som omfatter principper, definitioner og regler for information og høring, og som det tilkommer medlemsstaterne at udfylde og tilpasse til de nationale forhold, samtidig med at arbejdsmarkedets parter i givet fald tildeles en vigtig rolle, idet de får adgang til frit ved aftale at fastsætte informations- og høringsbestemmelser, der i højere grad modsvarer deres behov og ønsker.

(22) De særlige regler om information og høring af arbejdstagere, som visse steder findes i national lovgivning, og som gælder for virksomheder, hvis sigte er af politisk, religiøs, velgørende, uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kunstnerisk karakter, erhvervsorganisationer eller virksomheder, der sigter mod at informere eller viderebringe synspunkter, berøres ikke.

(23) Det er vigtigt at beskytte virksomheder mod offentliggørelse af visse særligt følsomme oplysninger.

(24) Arbejdsgiveren skal have mulighed for ikke at informere og høre, når dette alvorligt vil skade virksomheden, eller når han omgående skal efterkomme et påbud fra en kontrol- eller tilsynsmyndighed.

(25) Information og høring indebærer både rettigheder og forpligtelser for arbejdsmarkedets parter på virksomhedsplan.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (21) det er nødvendigt på fællesskabsniveau at fastlægge retsvirkningen af, at der træffes beslutninger, der indebærer en alvorlig tilsidesættelse af de forpligtelser, som følger af dette direktiv, uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes generelle forpligtelser på dette område;
- (22) dette direktiv finder også anvendelse på de emner, der er omhandlet i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽¹⁾ og direktiv 77/187/EF af 17. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter, som ændret ved Rådets direktiv 98/50/EF af 29. juni 1998 ⁽²⁾;
- (23) dette direktiv bør ikke få indvirkning på andre former for ret til information og høring af arbejdstagerne, herunder dem, der følger af Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne ⁽³⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og principper

1. Dette direktiv har til formål at skabe en generel ramme vedrørende retten til information og høring af arbejdstagere i virksomheder beliggende i Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁾ EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 61 af 5.3.1977, s. 26 og EFT L 201 af 17.7.1998, s. 88.

⁽³⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

ÆNDRET FORSLAG

- (26) Det er nødvendigt på fællesskabsniveau at fastlægge retsvirkningen af, at der træffes beslutninger, der indebærer en alvorlig tilsidesættelse af de forpligtelser, som følger af dette direktiv, uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes generelle forpligtelser på dette område.
- (27) Dette direktiv finder også anvendelse på de emner, der er omhandlet i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter ⁽²⁾.
- (28) Dette direktiv bør ikke få indvirkning på andre former for ret til information og høring af arbejdstagerne, herunder dem, der følger af Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne ⁽³⁾, og Rådets direktiv 97/74/EF af 15. december 1997 om udvidelse af dette direktiv til at omfatte Det Forenede Kongerige ⁽⁴⁾.
- (29) Gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser er ikke nogen tilstrækkelig begrundelse til at berettige et generelt ringere beskyttelsesniveau for arbejdstagerne på det område, der er omfattet af direktivet —

Uændret

1. Dette direktiv har til formål at skabe en generel ramme med minimumskrav vedrørende retten til information og høring af arbejdstagere i virksomheder beliggende i Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁾ EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16. Dette direktiv er den kodificerede udgave af Rådets direktiv 75/129/EØF af 17.2.1975 (EFT L 48 af 22.2.1975, s. 29) og Rådets direktiv 92/56/EØF af 24.6.1992 (EFT L 245 af 26.8.1992, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16. Dette direktiv er den kodificerede udgave af Rådets direktiv 77/187/EØF af 14.2.1977 (EFT L 61 af 5.3.1977, s. 26) og Rådets direktiv 98/50/EF af 29.6.1998 (EFT L 201 af 17.7.1998, s. 88) om ændring af direktivet fra 1977.

⁽³⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

⁽⁴⁾ EFT L 10 af 16.1.1998, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Procedurer for information og høring defineres og gennemføres i et samarbejde mellem arbejdsgiver og arbejdstagerrepræsentanter med gensidig respekt for deres respektive rettigheder og forpligtelser og under hensyntagen til både virksomhedens og arbejdstagernes interesser.

2. De nærmere bestemmelser om information og høring defineres og gennemføres på en sådan måde, at nyttevirkningen heraf sikres.

3. Procedurer for information og høring defineres og gennemføres i et samarbejde mellem arbejdsgiver og arbejdstagerrepræsentanter med gensidig respekt for deres respektive rettigheder og forpligtelser og under hensyntagen til både virksomhedens og arbejdstagernes interesser.

Artikel 2

Uændret

Definitioner og anvendelsesområde

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

I dette direktiv forstås ved:

a) »virksomheder«, offentlig- eller privatretlige virksomheder, som udøver en økonomisk aktivitet, uanset om det er med sigte på fortjeneste, som er beliggende inden for medlemsstaterne i Det Europæiske Fællesskab, og som beskæftiger mindst 50 arbejdstagere, medmindre andet følger af bestemmelserne i artikel 4, stk. 3

a) »virksomheder«, offentlig- eller privatretlige virksomheder, som udøver en økonomisk aktivitet, uanset om det er med sigte på fortjeneste, og som er beliggende i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab

b) »arbejdsgiver«, en fysisk eller juridisk person, som har indgået kontrakt eller aftalt arbejdsforhold med arbejdstagere

b) »forretningssted«, et sted, som juridisk er en afhængig del af virksomheden, og hvor der drives forretning, og hvor denne økonomiske aktivitet finder sted på et varigt grundlag med brug af menneskelige og materielle ressourcer

c) »arbejdstagerrepræsentanter«, arbejdstagernes repræsentanter i henhold til national lovgivning og/eller praksis

c) »arbejdsgiver«, en fysisk eller juridisk person, som har indgået kontrakt eller aftalt arbejdsforhold med arbejdstagere i overensstemmelse med national lovgivning og praksis

d) »information«, arbejdsgivers videregivelse til arbejdstagerrepræsentanterne af information med relevante oplysninger om de i artikel 4, stk. 1, anførte emner, på et sådant tidspunkt, på en sådan måde og med et sådant indhold, at det sikres, at initiativet bliver formålstjenligt, og navnlig med det formål at sætte arbejdstagerrepræsentanterne i stand til at foretage en grundig analyse og i givet fald at forberede høringen

d) »arbejdstager«, enhver person, som i den pågældende medlemsstat er beskyttet som arbejdstager inden for rammerne af den nationale lovgivning og i overensstemmelse med national praksis

e) »arbejdstagerrepræsentanter«, arbejdstagernes repræsentanter i henhold til national lovgivning og/eller praksis

f) »information«, arbejdsgivers videregivelse af oplysninger til arbejdstagerrepræsentanterne for at orientere dem om det spørgsmål, der drøftes, og give dem mulighed for at behandle det

OPRINDELIGT FORSLAG

e) »høring«, etablering af en dialog og udveksling af synspunkter mellem arbejdsgiver og arbejdstagerrepræsentanter om de emner, der er anført i artikel 4, stk. 1, litra b) og c),

- på et sådant tidspunkt, på en sådan måde og med et sådant indhold, at det sikres, at initiativet bliver formålstjenligt;
- på et passende ledelses- og repræsentationsniveau, afhængig af det behandlede emne;
- på grundlag af relevante informationer fra arbejdsgiver og den udtalelse, som arbejdstagerrepræsentanterne har ret til at fremsætte
- under hensyntagen til arbejdstagernes ret til at mødes med arbejdsgiver og få et begrundet svar på deres eventuelle udtalelse;
- og således, at der i forbindelse med beslutninger, som arbejdsgiver er beføjet til at træffe, udfoldes bestræbelser på at nå frem til en forudgående aftale om de i artikel 4, stk. 1, litra c), nævnte beslutninger.

2. Under forudsætning af, at dette direktivs principper og mål respekteres, kan medlemsstaterne fastsætte særlige bestemmelser for virksomheder, som direkte og hovedsagelig har et sigte af politisk, religiøs, velgørende, uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kunstnerisk karakter, for erhvervsorganisationer eller for virksomheder, der sigter mod at informere eller viderebringe synspunkter, under forudsætning af at sådanne særlige bestemmelser allerede findes i den nationale lovgivning på datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 3

Procedurer for information og høring i henhold til aftale

ÆNDRET FORSLAG

g) »høring«, udveksling af synspunkter og etablering af en dialog mellem arbejdstagerrepræsentanter og arbejdsgiver.

Udgår

Uændret

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder efter medlemsstaternes eget valg anvendelse på:

- virksomheder, der beskæftiger mindst 50 arbejdstagere i en medlemsstat, eller
- forretningssteder, der beskæftiger mindst 20 arbejdstagere i en medlemsstat.

Medlemsstaterne fastsætter selv metoden til beregning af tærsklerne for beskæftigede arbejdstagere.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

1. Medlemsstaterne kan bemyndige arbejdsmarkedets parter på et passende niveau, herunder på virksomhedsniveau, til frit og på et hvilket som helst tidspunkt ved aftale at fastlægge indholdet af bestemmelserne til gennemførelse af de regler om information og høring af arbejdstagerne, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, 2 og 4.

2. I de i stk. 1 nævnte aftaler kan der på de vilkår og inden for de grænser, som fastsættes af medlemsstaterne, indføres bestemmelser, som er forskellige fra dem, der er omtalt i direktivets artikel 2, stk. 1, litra d) og e), samt artikel 4.

Artikel 4

Information og høring — indhold og gennemførelse

1. Medmindre andet følger af gældende bestemmelser og/eller praksis i medlemsstaterne og i mangel af en aftale som nævnt i artikel 3, informeres og høres arbejdstagerne i det nedenfor angivne omfang:

- a) information om den seneste udvikling og den udvikling i virksomhedens aktiviteter og i dens økonomiske og finansielle situation, som med rimelighed kan forventes;
- b) information og høring om situationen, strukturen og den udvikling med hensyn til virksomhedens beskæftigelse, som med rimelighed kan forventes, samt — når der i henhold til arbejdsgiverens evaluering er grund til at tro, at beskæftigelsen inden for virksomheden kan være truet — om de planlagte foregribende foranstaltninger, særlig uddannelse af arbejdstagerne og forbedring af deres kvalifikationer, der har til formål at afværge de negative virkninger eller begrænse følgerne heraf og give de arbejdstagere, der måtte blive berørt, bedre forudsætninger for at finde anden beskæftigelse;

2. Under forudsætning af, at dette direktivs principper og mål respekteres, kan medlemsstaterne fastsætte særlige bestemmelser for virksomheder, som direkte og hovedsagelig har et sigte af politisk, religiøs, velgørende, uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kunstnerisk karakter, for erhvervsorganisationer eller for virksomheder, der sigter mod at informere eller viderebringe synspunkter, under forudsætning af at sådanne særlige bestemmelser allerede findes i den nationale lovgivning på datoen for vedtagelsen af dette direktiv.

Udgår

Uændret

Information og høring — nærmere bestemmelser

1. Under overholdelse af de principper, der er nævnt i artikel 1, og medmindre andet følger af gældende og for arbejdstageren gunstigere bestemmelser og/eller praksis, fastsætter medlemsstaterne de nærmere bestemmelser for udøvelsen af retten til information og høring af arbejdstagerne på et passende niveau i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4.

2. Information og høring omfatter følgende:

- a) information om den seneste udvikling og den forventede udvikling i virksomhedens aktiviteter og i dens økonomiske og finansielle situation
- b) information og høring om situationen, strukturen og den forventede udvikling med hensyn til virksomhedens beskæftigelse samt om eventuelle planlagte foregribende foranstaltninger, navnlig i tilfælde af trusler mod beskæftigelsen

OPRINDELIGT FORSLAG

c) information og høring om de beslutninger, som kan medføre betydelige ændringer i arbejdets tilrettelæggelse og ansættelseskontrakterne, herunder enhver anden beslutning, som kan få betydelige konsekvenser for arbejdstagernes interesser, herunder dem, der er omhandlet i de fællesskabsbestemmelser, der er omtalt i artikel 8, stk. 1.

2. Medlemsstaterne sikrer en effektiv information og høring, der har en formålstjenlig virkning, som beskrevet i artikel 1 og i artikel 2, stk. 1, litra d) og e). Med henblik herpå fastsætter de gennemførelsesbestemmelserne for information og høring om de emner, der er omhandlet i stk. 1.

3. Medlemsstaterne kan fritage virksomheder, som beskæftiger under 100 arbejdstagere, fra den forpligtelse til information og høring, som følger af stk. 1, litra b).

ÆNDRET FORSLAG

c) information og høring om de beslutninger, som kan medføre betydelige ændringer i arbejdets tilrettelæggelse eller i ansættelseskontrakterne, herunder dem, der er omhandlet i de bestemmelser, der er omtalt i artikel 9, stk. 1.

3. Informationen sker på et passende tidspunkt, på en passende måde og med et passende indhold, således at arbejdstagerrepræsentanterne bl.a. sættes i stand til at foretage en passende analyse og i givet fald at forberede høringen.

4. Høringen sker:

— på et passende tidspunkt, på en passende måde og med et passende indhold

— på et passende ledelses- og repræsentationsniveau, afhængig af det behandlede emne

— på grundlag af relevante informationer fra arbejdsgiver og den udtalelse, som arbejdstagerrepræsentanterne har ret til at fremsætte

— således, at arbejdstagerrepræsentanterne kan mødes med arbejdsgiveren og få et begrundet svar på eventuelle udtalelser

— med henblik på at nå til en aftale om de beslutninger, jf. stk. 2, litra c), som falder ind under arbejdsgivernes ledelsesbeføjelser.

*Artikel 5***Information og høring i henhold til aftale**

Medlemsstaterne kan overlade det til arbejdsmarkedets parter på et passende niveau, herunder på virksomheds- eller forretningsstedsniveau, frit og på et hvilket som helst tidspunkt ved aftale at fastlægge de nærmere bestemmelser om information og høring af arbejdstagerne. I disse aftaler kan der i overensstemmelse med de i artikel 1 nævnte principper og på de vilkår og inden for de grænser, som fastsættes af medlemsstaterne, indføres bestemmelser, som er forskellige fra dem, der er omtalt i artikel 4.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 5

Artikel 6

Fortrolige oplysninger

Uændret

1. Medlemsstaterne bestemmer, at arbejdstagerrepræsentanterne samt de eksperter, som bistår dem, ikke til tredjemænd må videregive oplysninger, som de udtrykkeligt har modtaget som fortrolige oplysninger. Denne pligt gælder uanset, hvor de befinder sig, også efter udløbet af deres mandat.

1. Medlemsstaterne bestemmer, at arbejdstagerrepræsentanterne samt de eksperter, som eventuelt bistår dem, på de betingelser og inden for de grænser, der er fastsat i den nationale lovgivning, ikke må videregive oplysninger, som de udtrykkeligt har modtaget som fortrolige oplysninger, til tredjemand, undtagen hvis der er tale om arbejdstagere, der er omfattet af tavshedspligt, idet dette er i virksomhedens legitime interesse. Denne pligt gælder uanset, hvor de befinder sig, også efter udløbet af deres mandat.

2. Medlemsstaterne bestemmer, at en arbejdsgiver i bestemte tilfælde og på de betingelser og inden for de grænser, der er fastsat i den nationale lovgivning, ikke er forpligtet til at videregive oplysninger eller foretage høringer, når oplysningerne er af en sådan art, at de ud fra objektive kriterier ville genere virksomhedens drift alvorligt eller skade den pågældende virksomhed.

Uændret

3. Med forbehold af eksisterende nationale procedurer fastsætter medlemsstaterne administrative eller retlige klageprocedurer, når arbejdsgiveren kræver tavshedspligt eller undlader at give oplysninger i henhold til stk. 1 og 2. De kan desuden fastsætte procedurer til beskyttelse af de pågældende oplysningers fortrolige karakter.

Artikel 6

Artikel 7

Beskyttelse af arbejdstagerrepræsentanterne

Uændret

Arbejdstagerrepræsentanterne nyder i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver en sådan beskyttelse og har sådanne garantier, at de kan udføre de opgaver, de er overdraget, på en hensigtsmæssig måde.

Artikel 7

Artikel 8

Håndhævelse af rettigheder

Uændret

1. Medlemsstaterne sikrer, at der kan træffes hensigtsmæssige foranstaltninger i tilfælde af, at en arbejdsgiver eller arbejdstager ikke efterkommer dette direktiv; de sørger navnlig for, at der findes administrative eller retlige procedurer til sikring af, at de forpligtelser, der følger af dette direktiv, kan håndhæves, herunder at arbejdsgivere og arbejdstagerrepræsentanter har adgang til administrativ rekurs eller retlig klageadgang, såfremt de er af den opfattelse, at den anden part ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 5.

1. Medlemsstaterne sikrer, at der kan træffes hensigtsmæssige foranstaltninger, hvis en arbejdsgiver eller arbejdstagerrepræsentanterne ikke efterkommer dette direktiv; de sørger navnlig for, at der findes administrative eller retlige procedurer til sikring af, at de forpligtelser, der følger af dette direktiv, kan håndhæves.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Medlemsstaterne fastsætter passende sanktioner, som finder anvendelse i tilfælde af, at arbejdsgiver- eller arbejdstagerrepræsentanterne overtræder bestemmelserne i dette direktiv; sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en alvorlig tilsidesættelse fra arbejdsgivers side af pligten til at informere og høre arbejdstagerne om de beslutninger, der er omhandlet i dette direktivs 1, og som kan få direkte og umiddelbare konsekvenser for dem i form af væsentlige ændringer eller i en afbrydelse af ansættelseskontrakten eller arbejdsforholdet, indebærer, at sådanne beslutninger ikke får retlige konsekvenser for de berørte arbejdstageres ansættelseskontrakter eller arbejdsforhold. Beslutningen får ingen retlige konsekvenser, førend arbejdsgiveren har opfyldt sin pligt til at informere og høre arbejdstagerne eller, hvis den mulighed ikke længere står åben, førend arbejdsgiveren har betalt en passende erstatning i henhold til den fremgangsmåde og procedure, som er fastsat af medlemsstaterne.

Bestemmelserne i stk. 3 finder ligeledes anvendelse på de tilsvarende forpligtelser, der følger af de i artikel 3 nævnte aftaler.

Ved en alvorlig tilsidesættelse, som nævnt ovenfor, forstås:

- a) en fuldstændig mangel på information og høring af arbejdstagerrepræsentanterne forud for, at beslutningen træffes eller offentliggøres, eller
- b) tilbageholdelse af vigtige oplysninger eller videregivelse af unøjagtige oplysninger med det resultat, at retten til information og høring ikke får nogen virkning.

Artikel 8

Forholdet mellem dette direktiv og andre fællesskabsbestemmelser og nationale bestemmelser

1. Dette direktiv udgør en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i virksomhederne i Det Europæiske Fællesskab. Det finder ligeledes anvendelse på de procedurer for information og høring, som er omhandlet i artikel 2 i Rådets direktiv 98/59/EF og i artikel 6 i direktiv 77/187/EØF.

ÆNDRET FORSLAG

2. Medlemsstaterne fastsætter passende sanktioner, som finder anvendelse i tilfælde af, at arbejdsgiver- eller arbejdstagerrepræsentanterne overtræder bestemmelserne i dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens omfang og have en afskrækkende virkning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en alvorlig tilsidesættelse fra arbejdsgivers side af pligten til at informere og høre arbejdstagerne om de beslutninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 4, stk. 2, litra c), og som kan få direkte og umiddelbare konsekvenser for dem i form af væsentlige ændringer eller i en afbrydelse af ansættelseskontrakten eller arbejdsforholdet, indebærer, at sådanne beslutninger ikke får retlige konsekvenser for de berørte arbejdstageres ansættelseskontrakter eller arbejdsforhold. Beslutningen får ingen retlige konsekvenser, førend arbejdsgiveren har opfyldt sin pligt til at informere og høre arbejdstagerne eller, hvis den mulighed ikke længere står åben, førend arbejdsgiveren har betalt en passende erstatning i henhold til den fremgangsmåde og procedure, som er fastsat af medlemsstaterne.

Bestemmelserne i stk. 3 finder ligeledes anvendelse på de tilsvarende forpligtelser, der følger af de i artikel 5 nævnte aftaler.

Uændret

- a) en fuldstændig mangel på information og/eller høring af arbejdstagerrepræsentanterne forud for, at beslutningen træffes eller offentliggøres, eller

Uændret

Artikel 9

Uændret

1. Dette direktiv udgør en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i virksomhederne i Det Europæiske Fællesskab. Det finder ligeledes anvendelse på de procedurer for information og høring, som er omhandlet i artikel 2 i Rådets direktiv 98/59/EF og i artikel 7 i Rådets direktiv 2001/23/EF.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Dette direktiv berører ikke foranstaltninger i henhold til Rådets direktiv 94/45/EF af 24. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne.

3. Dette direktiv begrænser ikke arbejdstagernes ret til andre former for information, høring og deltagelse i henhold til national ret.

Artikel 9

Gennemførelse af direktivet

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (to år efter vedtagelsen), eller sikrer sig, at arbejdsmarkedets parter fastsætter de nødvendige bestemmelser ved overenskomst, idet medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at de til enhver tid kan garantere de med dette direktiv tilstræbte resultater. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 10

Revision foretaget af Kommissionen

Senest den ... (fem år efter vedtagelsen) foretager Kommissionen i samråd med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter på europæisk plan en revision af anvendelsen af dette direktiv med henblik på om nødvendigt at forelægge Rådet ændringsforslag.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

ÆNDRET FORSLAG

2. Dette direktiv berører hverken foranstaltningerne i henhold til Rådets direktiv 94/45/EF af 24. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne eller Rådets direktiv 97/74/EF af 15. december 1997, hvorved ovennævnte direktivs anvendelsesområde udvides til at omfatte Det Forenede Kongerige.

Uændret

4. Gennemførelsen af dette direktivs bestemmelser er ikke nogen tilstrækkelig begrundelse til at berettige en forringelse af eksisterende forhold i medlemsstaterne og af det generelle niveau for beskyttelse af arbejdstagerne på det område, der er omfattet af direktivet.

Artikel 10

Uændret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (tre år efter vedtagelsen), eller sikrer sig, at arbejdsmarkedets parter fastsætter de nødvendige bestemmelser ved overenskomst, idet medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til, at de til enhver tid kan garantere de med dette direktiv tilstræbte resultater. De underretter straks Kommissionen herom.

Uændret

Artikel 11

Uændret

Artikel 12

Uændret

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/24/EF om dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/22)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 145 endelig udg. — 2000/0136(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 28. maj 2001)

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 140.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Det Europæiske Fællesskabs femte handlingsprogram om miljøbeskyttelse, hvis overordnede strategi blev vedtaget med Rådets afgørelse af 1. februar 1993 ⁽¹⁾, er det fastsat, at der skal ske en yderligere indsats for at opnå en væsentlig mindskelse af det nuværende niveau af emissioner af forurenende stoffer fra motorkøretøjer.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/24/EF ⁽²⁾ er et af særdirektiverne under den typegodkendelsesprocedure, som er fastlagt ved Rådets direktiv 92/61/EØF af 30. juni 1992 om typegodkendelse af to- og trehjulede køretøjer ⁽³⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/7/EF ⁽⁴⁾.
- (3) I henhold til artikel 5 i direktiv 97/24/EF skal Kommissionen inden 24 måneder efter datoen for vedtagelsen af nævnte direktiv forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag, udarbejdet på grundlag af forskning og en analyse af omkostningerne og fordelene ved anvendelse af skærpede grænseværdier, om fastlæggelse af en næste

⁽¹⁾ EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 226 af 18.8.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 225 af 10.8.1992, s. 72.

⁽⁴⁾ EFT L 106 af 3.5.2000, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

etape, hvor der skal vedtages foranstaltninger, som yderligere skal skærpe grænseværdierne for luftforurening og støjniveau for de pågældende køretøjer; et sådant tiltag er begrænset til at omfatte motorcykler, da direktiv 97/24/EF allerede for knallerter fastlægger en efterfølgende etape med strammere grænseværdier, som finder anvendelse fra den 17. juni 2002.

- (4) Der er på grundlag af den tekniske konsekvensberegning og analysen af omkostninger og fordele fastsat et unikt sæt nye Type I-prøvegrænser, som skal finde anvendelse fra 2003 for alle motorcykler, og som svarer til en reduktion på 60 % for kulbrinter og kulilte for firetaktsmotorcykler, og på 70 % for kulbrinter og 30 % for kulilte for totaktsmotorcykler; for firetaktsmotorcykler ansås det ikke for gennemførligt at opnå yderligere reduktion i nitrogenoxider med de påtænkte teknologier; for totaktsmotorcykler er anvendelse af avanceret direkte indsprøjtningsteknik, som har størst potentiale hvad angår reduktion af kulilte og kulbrinter, uundgåeligt knyttet til en moderat stigning i grænsen for kvælstofoxid i forhold til den nuværende grænseværdi, der således bringes på linje med firetaktsmotorcykler; dette anses for acceptabelt på baggrund af, at emissionsregisteret viser, at motorcyklernes andel i vejtransportens samlede emission af kvælstofoxid er marginal.

- (4a) I lyset af de særlige kendetegn ved og anvendelsesområder for visse velkendte køretøjskategorier som trial-motorcykler og i betragtning af disses meget lave bidrag til det samlede emissionsniveau som følge af det lave årlige salg i Europa (under 13 000 enheder) anses det i forbindelse med ikrafttrædelsen af de nye emissionsgrænser i 2003 for acceptabelt at indrømme en midlertidig undtagelse for at give fabrikanterne af sådanne køretøjer tid til at udvikle en passende teknologi til emissionsbegrænsning.

- (5) Kontrol og vedligeholdelse anses for afgørende for at sikre, at emissionsniveauet for nye køretøjer ikke under driften overskrider et acceptabelt niveau; i denne forbindelse, og på linje med forskrifterne for personbiler, bør forskrifterne for type II-prøvning, navnlig grænsen på 4,5 % v/v kulilte, erstattes af krav om måling og registrering af de nødvendige data med henblik på teknisk kontrol.

Uændret

- (6) Trehjulede motorcykler og quadricykler er enten udstyret med motor med styret tænding eller kompressionstænding; ligesom for emissionsgrænserne for personbiler kræver hver kategori et separat sæt grænseværdier.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (7) Specifikationerne for de referencebrændstoffer, som anvendes til emissionsprøvning, bør bringes på linje med dem, som finder anvendelse på personbiler, for således at afspejle den udvikling, som har fundet sted i specifikationerne for markedsførte brændstoffer i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen om kvaliteten af benzin- og dieselbrændstoffer.
- (8) Medlemsstaterne bør have mulighed for at give afgiftslettelser for at fremme markedsføring af køretøjer, som opfylder fællesskabsbestemmelserne, og for at fremme mere miljøvenlige teknologier på grundlag af de vejledende emissionsværdier; sådanne afgiftslettelser bør opfylde visse betingelser, som har til formål at undgå forvriddning af det indre marked; dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at lade emission af forurenende stoffer og andre stoffer indgå i grundlaget for beregning af vejafgifter på to- og trehjulede køretøjer.
- (8a) Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger for at tilskynde til eftermontering af forureningsbegrænsende anordninger og dele på ældre to- og trehjulede motordrevne køretøjer.
- (9) Til typegodkendelse bør indføres en ny kørecyklus, som giver en mere repræsentativ bedømmelse af emissionsegenskaberne under prøvningsbetingelser, der bedre svarer til dem, som køretøjerne er udsat for under driften, og som tager hensyn til forskellen i køremønstret for små og store motorcykler; der foregår et yderligere udviklingsarbejde, som skal give grundlag for indførelse af en ny prøvecyklus på en videnskabelig forsvarlig måde.
- Uændret
- (10) Det er nødvendigt at fastlægge en yderligere etape for emissionsgrænser, som bør omfatte yderligere betydelige nedbringelser i forhold til grænseværdierne for 2003; sådanne grænseværdier vil dog først kunne fastlægges nøjere efter en gennemgang af den nuværende kørecyklus og efter yderligere undersøgelse af den tekniske gennemførlighed og teknologiens potentiale til at nedbringe emissionerne.
- (11) Målet for den påtænkte handling, en mindskelse af niveauet for forurenende emissioner fra to- og trehjulede motorkøretøjer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Det kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, bedre opfyldes ved tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning på området. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel 5, er dette direktiv begrænset til det minimum, der er påkrævet for at nå dette mål, og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt med henblik herpå.
- (12) Direktiv 97/24/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Kapitel 5 i direktiv 97/24/EF ændres i henhold til bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Fra den 1. januar 2002 kan medlemsstaterne ikke, af grunde vedrørende foranstaltninger, som skal træffes mod luftforurening:

— nægte EF-typegodkendelse i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 92/61/EØF

eller

— forbyde indregistrering, salg eller ibrugtagning af køretøjer,

såfremt de foranstaltninger, som skal træffes mod luftforurening, er i overensstemmelse med forskrifterne i direktiv 97/24/EF som ændret ved dette direktiv.

2. Fra den 1. januar 2003 skal medlemsstaterne, af grunde vedrørende foranstaltninger, som skal træffes mod luftforurening, nægte EF-typegodkendelse i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 92/61/EØF for enhver køretøjstype, som ikke opfylder forskrifterne i direktiv 97/24/EF som ændret ved dette direktiv.

Til type I-prøven anvendes de grænseværdier, som er angivet i række A i tabellen i bilag II til kapitel 5, i direktiv 97/24/EF, som ændret ved nærværende direktiv.

3. Fra 1. januar 2004 skal medlemsstaterne:

— anse typeattester, som ledsager nye køretøjer i henhold til direktiv 92/61/EØF, for ugyldige, og

— nægte indregistrering, salg eller ibrugtagning af nye køretøjer, som ikke er ledsaget af en typeattest i henhold til direktiv 92/61/EØF,

af grunde vedrørende foranstaltninger, som skal træffes mod luftforurening, såfremt køretøjerne ikke opfylder bestemmelserne i direktiv 97/24/EF, som ændret ved nærværende direktiv.

OPRINDELIGT FORSLAG

Til type I-prøven anvendes de grænseværdier, som er angivet i række A i tabellen i bilag II til kapitel 5, i direktiv 97/24/EF, som ændret ved nærværende direktiv.

Artikel 3

1. Afgiftslettelser kan af medlemsstaterne kun indføres for køretøjer, som er i overensstemmelse med direktiv 97/24/EF som ændret ved dette direktiv. Sådanne afgiftslettelser skal opfylde følgende betingelser:

- a) De skal gælde for alle fabriksnye køretøjer, der udbydes til salg på markedet i medlemsstaten, og som tidligere end krævet opfylder de obligatoriske krav i række A i kapitel V, bilag II til direktiv 97/24/EF som ændret ved dette direktiv. De skal ophøre fra det tidspunkt, hvor emissionskravene i artikel 2, stk. 3, bliver obligatoriske for fabriksnye køretøjer, eller
- b) De skal gælde for alle fabriksnye køretøjer, der udbydes til salg på markedet i medlemsstaten, og som overholder de vejledende værdier i række B i kapitel V, bilag II til direktiv 97/24/EF som ændret ved dette direktiv.

2. De skal for hver køretøjstype, der henvises til i stk. 1, udgøre et beløb, som er mindre end merudgifterne til anskaffelse og montering af de tekniske løsninger, der indføres for at sikre overholdelse af værdierne i række A eller B i tabellen i kapitel 5, bilag II til direktiv 97/24/EF som ændret ved dette direktiv.

3. For at gøre det muligt for Kommissionen at fremsætte sine bemærkninger underrettes den i god tid om projekter, der tager sigte på at indføre afgiftslettelser som omhandlet i stk. 1 eller på at ændre dem.

ÆNDRET FORSLAG

For trial-motorcykler er datoen i artikel 2, stk. 2, fastsat til den 1. januar 2004, og datoen i artikel 2, stk. 3, er fastsat til den 1. juli 2005.

Som trial-motorcykler anses køretøjer med følgende kendetegn:

største sædehøjde: 700 mm

mindste frihøjde: 280 mm

største brændstofbeholdervolumen: 4 liter

mindste totaludvekslingsforhold i højeste gear (primært forhold \times udvekslingsforhold \times endeligt udvekslingsforhold): 7,5.

Uændret

Medlemsstaterne kan bl.a. indføre afgiftslettelser og økonomiske incitamenter til at eftermontere anordninger på ældre to- og trehjulede motorkøretøjer, såfremt de grænseværdier, der er angivet i nærværende direktiv eller i den tidligere udgave af direktiv 97/24/EF, derved overholdes.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 4

1. Kommission vil overveje en yderligere stramning af emissionsnormerne for køretøjer, der er omfattet af dette direktiv, under hensyntagen til:

a) den tekniske udvikling inden for emissionsbegrænsende teknologi og de tekniske og økonomiske konsekvenser af anvendelsen på motorcykler

b) foranstaltninger til begrænsning af de økonomiske virkninger for de mindre fabrikker, hvis årlige produktion er på under 5 000 enheder pr. godkendt type

c) lejligheden til at harmonisere kørecyklen på verdensplan

Uændret

d) forholdet mellem grænseværdier under den nuværende og den nye prøvecyklus

e) passende typegodkendelsesforanstaltninger med henblik på at godtgøre, at de forureningsbegrænsende anordninger er funktionsdygtige ved normal kørsel i to- og trehjulede køretøjers normale levetid.

2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede elementer fremsætter Kommissionen i givet fald forslag til Europa-Parlamentet og Rådet, som blandt andet omfatter:

Uændret

a) en særlig ny kørecyklus til måling af ved type I-prøvning

a) en særlig ny kørecyklus til måling af udstødningssgasser og CO₂ ved type I-prøvning

b) obligatoriske emissionsgrænseværdier, som finder anvendelse fra 2006

Uændret

c) bestemmelser for kontrol af de emissionsbegrænsende anordningers holdbarhed

d) bestemmelser om overensstemmelseskravene for ibrugtagne køretøjer under typegodkendelsesproceduren for to- eller trehjulede køretøjer

e) bestemmelser for at sikre et forbud mod omgåelsesanordninger eller elektroniske cycle bypass-komponenter til frakobling eller omgåelse af indstillingerne i de emissionsbegrænsende anordninger.

Senest den 1. juli 2001 aflægger Kommissionen rapport om udviklingen i forhandlingerne om en prøvecyklus, der er harmoniseret på verdensplan, og senest den 1. juli 2003 foreslår Kommissionen en ny prøvecyklus til emissionsmåling ved type I-prøvningen.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Kommissionen skal, såfremt det er nødvendigt, forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag, som indeholder bestemmelser om indførelse af inspektions- og vedligeholdelseskrav for to- og trehjulede motorkøretøjer.

Artikel 5

Uændret

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 6

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Kapitel 5 i direktiv 97/24/EF ændres således:

1. Bilag II ændres som følger:

a) Afsnit 1.4 affattes således:

»1.4 »Forurenende luftarter«, udstødningsgassens indhold af kulilte og kvælstofoxider, sidstnævnte udtrykt som kvælstofdioxid- (NO₂-)ækvivalenter, samt kulbrinter svarende til bruttoformlen:

— C₁H_{1,85} for benzin

— C₁H_{1,86} for diesel.»

b) Afsnit 2.2.1.1 affattes således:

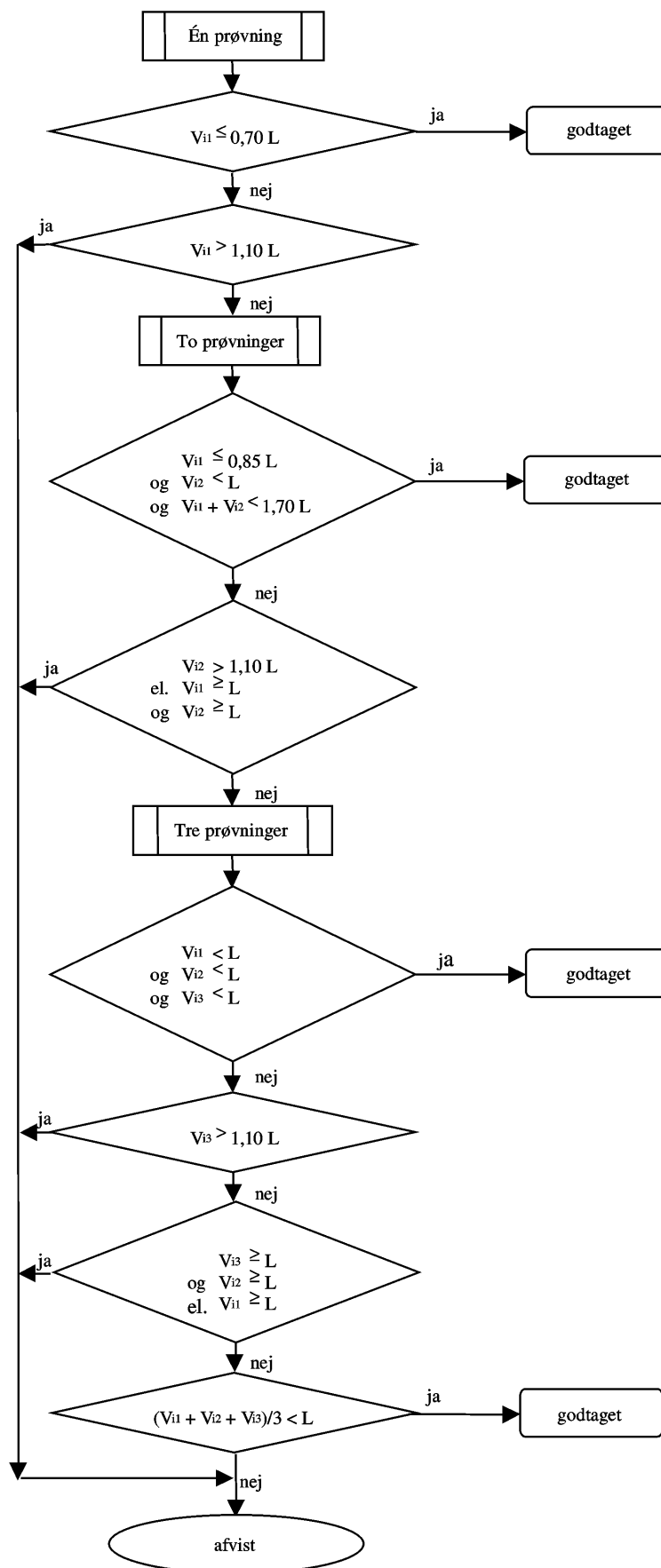
»2.2.1.1. **Type I-prøve** (kontrol af den gennemsnitlige emission gennem udstødningsgassen i byområder med tæt trafik)

2.2.1.1.1. Prøven gennemføres efter den i tillæg 1 beskrevne fremgangsmåde. De forurenende luftarter opsamles og analyseres efter de anførte metoder.

2.2.1.1.2. Fig. I.2.2 er et rutediagram for type I-prøve.

2.2.1.1.3. Køretøjet anbringes på en funktionsprøvestand med udstyr til belastnings- og inertisimulering.

Figur I.2.2. — Rutediagram for type I-prøve

- 2.2.1.1.4. Under prøvningen bliver udstødningsgassen fortyndet, og der opsamles en proportional prøve i en eller flere sække. Køretøjets udstødningsgas bliver fortyndet, der udtages prøver, som analyseres efter den nedenfor beskrevne metode, og det samlede volumen af den fortyndede udstødningsgas måles.
- 2.2.1.1.5. Med forbehold af forskrifterne i afsnit 2.2.1.1.6 skal prøvningen gentages tre gange. De resulterende masser af gasformige emissioner, som er opnået ved hver prøvning, skal være under de grænser, der er angivet i nedenstående tabel (række A):

Gruppe	Masse af kulilte (CO)	Masse af kulbrinter (HC)	Masse af kvælstofoxider (NO _x)
	L ₁ (g/km)	L ₂ (g/km)	L ₃ (g/km)

Grænseværdier for motorcykler (tohjulede) med henblik på typegodkendelse og produktionens overensstemmelse

A (2003)	Alle	5,5	1,2	0,3
B (1)	I (≤ 150 cm ³)	2,0	0,8	0,2
	II (> 150 cm ³)	2,0	0,3	0,1

Grænseværdier for trehjulede motorcykler og quadricykler med henblik på typegodkendelse og produktionens overensstemmelse (styret tænding)

A (2003)	Alle	7,0	1,5	0,4
----------	------	-----	-----	-----

Grænseværdier for trehjulede motorcykler og quadricykler med henblik på typegodkendelse og produktionens overensstemmelse (kompressionstænding)

A (2003)	Alle	2,0	1,0	0,65
----------	------	-----	-----	------

(1) Værdierne i række B er vejledende og finder anvendelse til det i direktivets artikel 3 omhandlede formål.

- 2.2.1.1.5.1. Uanset forskrifterne i afsnit 2.2.1.1.5 kan en af de tre målte resulterende masser for hvert forurenende stof eller hver kombination af forurenende stoffer overstige den foreskrevne grænse med højst 10 %, forudsat den aritmetiske middelværdi af de tre resultater er under den foreskrevne grænse. Når de foreskrevne grænser overstiges for flere end ét forurenende stof, er det uden betydning, om dette finder sted ved samme prøvning eller i forskellige prøvninger.
- 2.2.1.1.6. Det antal prøver, der foreskrives i afsnit 2.2.1.1.5, nedsættes under nedenstående forudsætninger, hvor V₁ er resultatet af den første prøve og V₂ resultatet af den anden prøve for hvert forurenende stof.
- 2.2.1.1.6.1. Er det opnåede resultat for hvert forurenende stof mindre end eller lig med 0,70 L (dvs. V₁ ≤ 0,70 L), udføres kun én prøve.
- 2.2.1.1.6.2. Er betingelsen i afsnit 2.2.1.1.6.1 ikke opfyldt, udføres kun to prøver, såfremt følgende krav er opfyldt for hvert forurenende stof:

$$V_1 \leq 0,85 \text{ L og } V_1 + V_2 \leq 1,70 \text{ L og } V_2 \leq L.$$

c) Tabel I og tabel II i afsnit 2.2. udgår.

d) Afsnit 2.2.1.2. affattes således:

- »2.2.1.2. Type II-prøve (måling af kulilte ved tomgangshastighed) og emissionsdata, som kræves til teknisk kontrol.
- 2.2.1.2.1. Denne forskrift finder anvendelse på alle køretøjer, som drives af en motor med styret tænding, og som søges EF-typegodkendt efter dette direktiv.
- 2.2.1.2.2. Ved afprøvning i overensstemmelse med tillæg 2 (type II-prøve) ved normal tomgangshastighed:
- registreres kulilteindholdet (v/v) af de afgivne udstødningsgasser
 - skal motorhastigheden under prøven registreres, herunder eventuelle tolerancer.

- 2.2.1.2.3. Ved afprøvning med »høj tomgangshastighed« (dvs. $> 2\ 000\ \text{min}^{-1}$):
- registreres kulilteindholdet (v/v) af de afgivne udstødningsgasser
 - skal motorhastigheden under prøven registreres, herunder eventuelle tolerancer.
- 2.2.1.2.4. Motorolietemperaturen på prøvetidspunktet måles og registreres
- 2.2.1.2.5. De registrerede data indføres i de pågældende afsnit af det dokument, som er omhandlet i bilag VII til direktiv 92/61/EØF, som ændret.»
- e) Der tilføjes et nyt afsnit 3.1.1 med følgende ordlyd:
- »3.1.1. Et køretøj udtages af produktionen og underkastes den i afsnit 2.2.1.1 beskrevne prøve. Som grænseværdier for kontrol af produktionens overensstemmelse anvendes de, der er angivet i tabellen i afsnit 2.2.1.1.5.«
- f) Det tidligere afsnit 3.1.1 omnummereres til 3.1.2 og ændres som følger:
- Ordene »Tabel I og II« erstattes af »tabellen i afsnit 2.2.1.1.5«
 - ordene »de tabeller, der er omhandlet i afsnit 2.2.1.1.2« erstattes af »tabellen i afsnit 2.2.1.1.5«.
- g) Afsnit 3.1.3 i tillæg 1 erstattes af følgende:
- »3.1.3. Indsugningssystemets tæthed kan kontrolleres for at sikre, at karbureringen ikke påvirkes af falsk luft.«
- h) I afsnit 5.3.1 i tillæg 1 ændres den sidste sætning til følgende:
- »Før opsamlingen af udstødningsgassen påbegyndes, gennemføres to komplette tilpasningscyklusser.«
- i) Afsnit 6.1.3 i tillæg 1 erstattes af følgende:
- »6.1.3. Inden den første tilpasningscyklus indledes, rettes en luftstrøm af variabel styrke mod den to- eller trehjulede motorcykel. Før opsamlingen af udstødningsgassen påbegyndes, gennemføres to komplette tilpasningscyklusser. Kølesystemet skal omfatte en anordning, der styres af rullernes hastighed, således at der i området 10 km/h til 50 km/h opnås en lineær strømningshastighed af afgangsluften, som er lig rullens relative hastighed med en tolerance på 10 %. Når rullens hastighed er under 10 km/h, kan køleluftens hastighed være nul. Køleluftblæserens afgangstværsnit skal være i overensstemmelse med følgende angivelser:
- i) areal mindst $0,4\ \text{m}^2$
 - ii) højde fra gulv til underkant: mellem 0,15 og 0,20 m
 - iii) afstand til forenden af den to- eller trehjulede motorcykel: mellem 0,3 og 0,45 m.«
- j) I afsnit 6.2.2 i tillæg 1 slettes den første sætning.
- k) Afsnit 7.2.1 i tillæg 1 erstattes af følgende:
- »7.2.1. Efter 2 tilpasningscyklusser (begyndelsestidspunkt for første cyklus) udføres operationerne i afsnit 7.2.2 til 7.2.5 nøjagtig samtidigt.«

l) Afsnit 7.4 i tillæg 1 erstattes af følgende:

»7.4. Analyse

7.4.1. Udstødningsgasserne i indsamlingssækken skal analyseres så hurtigt som muligt og senest 20 minutter efter prøvecyklens afslutning.

7.4.2. Før analyse af hver prøve skal det analyseområde, som skal anvendes til det pågældende forurenende stof, nulstilles med den korrekte nulstillingsgas.

7.4.3. Analysatorerne indstilles derefter i henhold til kalibreringskurverne ved hjælp af kalibreringsgasser med en nominel koncentration på 70 til 100 % af måleområdet.

7.4.4. Derefter kontrolleres analysatorernes nulstilling igen. Hvis aflæsningen afviger mere end 2 % af måleområdet fra den, der blev indstillet på i afsnit 7.4.2, gentages proceduren.

7.4.5. Derefter analyseres prøverne.

7.4.6. Efter analysen gentages kontrollen af nulpunkt og kalibreringspunkter med brug af de samme gasser. Afviger resultaterne af disse gentagelser højst 2 % fra dem, der fandtes i 7.4.3, anses analysen for acceptabel.

7.4.7. I alle punkter i dette afsnit skal flowhastighed og tryk af de forskellige gasser være den samme som er anvendt ved kalibrering af analysatorerne.

7.4.8. Som den målte koncentrationen i gasserne af hvert forurenende stof anses den, som aflæses efter stabilisering på måleapparatet.«

2. Bilag IV erstattes af følgende:

»BILAG IV

SPECIFIKATIONER FOR REFERENCEBRÆNDSTOFFET (BENZIN)

Det anvendte referencebrændstof er det, der er beskrevet i Bilag IX, afsnit 1, til direktiv 70/220/EØF.

SPECIFIKATIONER FOR REFERENCEBRÆNDSTOFFET (DIESEL)

Det anvendte referencebrændstof er det, der er beskrevet i Bilag IX, afsnit 2, til direktiv 70/220/EØF.«

Forslag til Rådets afgørelse om andet bidrag fra Det Europæiske Fællesskab til Tjernobyl-reaktorfonden under Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

(2001/C 240 E/23)

KOM(2001) 251 endelig udg. — 2001/0113(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 29. maj 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Fællesskabet, der har den klare politisk målsætning at støtte Ukraines bestræbelser på at afhjælpe følgerne af den atomulykke, der ramte Tjernobyl-kernekraftanlægget den 26. april 1986, har allerede bidraget til Tjernobyl-reaktorfonden under Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) med 90,5 mio. EUR i 1999-2000 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 98/381/EF, Euratom ⁽¹⁾.

(2) EBRD, som administrerer Tjernobyl-reaktorfonden, bekræftede i optakten til donorkonferencen i Berlin den 5. juli 2000, at den indledende planlagte udbetalingstakt blev overholdt, og at der derfor var behov for en genopfyldning af fonden i 2000/2001. Fællesskabet gav derfor på donorkonferencen tilsagn om et yderligere bidrag på 100 mio. EUR i perioden 2000-2004.

(3) Ifølge artikel 2, stk. 5, litra c), i Rådets forordning (EF, Euratom) 99/2000 af 29. december 1999 om bistand til partnerstater i Østeuropa og Centralasien ⁽²⁾ er det en prioritering på området nuklear sikkerhed »at bidrage til relevante EU-støttede internationale initiativer, såsom G7/EU-initiativet med henblik på nedlukning af Tjernobyl«.

(4) I overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af 6. september 2000 ⁽³⁾ kan støtte fra Fællesskabet til den nukleare sikkerhed i de nye uafhængige stater og de central- og østeuropæiske lande hentes fra eksisterende Tacis-bevillinger eller fra en særskilt budgetpost for bistand til disse partnerstater.

(5) EBRD's regler for indkøb finder anvendelse på tilskud, der ydes af midlerne fra Tjernobyl-reaktorfonden, dog således at indkøb principielt kun kan omfatte varer og tjenesteydelser fra bidragerlandene eller de lande, hvori EBRD er aktiv. Disse regler er ikke de samme som dem, der gælder for aktioner, der finansieres direkte over Tacis-programmet, og de omfatter således ikke bidraget i henhold til denne afgørelse.

(6) Der bør dog drages omsorg for, at der i forbindelse med indkøb i henhold til vedtægterne for Tjernobyl-reaktorfonden under EBRD ikke forekommer forskelsbehandling mellem Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, uanset om de har indgået en individuel bidragsaftale med EBRD eller ej.

(7) Traktaterne indeholder ikke anden hjemmel end EF-traktatens artikel 308 og Euratom-traktatens artikel 203 til vedtagelse af denne afgørelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det Europæiske Fællesskab yder et bidrag til Tjernobyl-reaktorfonden under EBRD på 100 mio. EUR for perioden 2001-2004.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 2

1. Kommissionen administrerer bidraget til Tjernobyl-reaktorfonden i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende Det Europæiske Fællesskabs almindelige budget, navnlig under hensyn til principperne om forsvarlig og effektiv forvaltning.

Kommissionen sender Revisionsretten al relevant information, og anmoder EBRD om den yderligere information, som Revisionsretten måtte udbede sig med hensyn til de aspekter af Tjernobyl-reaktorfonden, der vedrører Fællesskabets bidrag.

⁽¹⁾ EFT L 171 af 17.6.1998, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 12 af 18.1.2000, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2000) 493 endelig.

2. Kommissionen drager omsorg for, at der ikke sker forskelsbehandling mellem medlemsstaterne med hensyn til offentlige indkøb i forbindelse med tilskud, der ydes fra fondens midler.

Artikel 3

I overensstemmelse med artikel II, afdeling 2.02 i Tjernobyl-reaktorfondens vedtægter gøres Fællesskabets bidrag til genstand for en formel bidragsaftale i form af en brevveksling

mellem Europa-Kommissionen og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling.

Disse breve skal følge de modeller, der er anført i bilaget.

Artikel 4

Kommissionen forelægger hvert år Europa-Parlamentet og Rådet en statusrapport om udnyttelsen af Tjernobyl-reaktorfonden.

BILAG

MODEL TIL BREVVEKSLING, SOM UDGØR BIDRAGSAFTALEN MELLEM EUROPA-KOMMISSIONEN OG EBRD**Brev fra det beføjede medlem af Europa-Kommissionen til EBRD's formand**

Hr. formand,

Jeg har fornøjelsen på Europa-Kommissionens vegne at bekræfte, at Det Europæiske Fællesskab vil yde et nyt bidrag på 100 mio. EUR til Tjernobyl-reaktorfonden i overensstemmelse med artikel II, afdeling 2.02 i fondens vedtægter.

Det nye bidrag vil i princippet blive bevilget i fire årlige rater på 25 mio. EUR over perioden 2001-2004, forudsat at budgetmyndigheden giver sin tilladelse hertil.

Som det var tilfældet i forbindelse med den første bidragsaftale skal jeg anmode Banken om at bekræfte, at den er indforstået med følgende bestemmelser, som udgør en integrerende del af bidragsaftalen:

- 1) Kommissionen sender Revisionsretten al relevant information, og anmoder EBRD om den yderligere information, som Revisionsretten måtte udbede sig med hensyn til de aspekter af Tjernobyl-reaktorfonden, der vedrører Fællesskabets bidrag.
- 2) Revisionsretten skal også eventuelt have mulighed for at aflægge besøg hos Banken for at efterprøve den relevante information vedrørende spørgsmål, hvor Fællesskabets bidrag er berørt, og på basis af den praksis, der er etableret i forbindelse med den nukleare sikkerhedskonto.
- 3) Hvad angår indkøbsordningerne i fondens vedtægter, er Kommissionen og Banken enige om, at der ved indgåelse af bidragsaftaler ikke må forekomme forskelsbehandling mellem Det Europæiske Fællesskabs enkelte medlemsstater, uanset om de har indgået en bidragsaftale med Banken eller ej, i forbindelse med tildeling af kontrakter om tjenesteydelser eller leverancer, der indgår som led i Tjernobyl-reaktorfondens drift.

Jeg skal bekræfte, at de udtryk, der benyttes i dette brev, har den betydning, der tillægges dem i fondens vedtægter. Jeg anser dette brev og bankens bekræftelse af dets indhold for at udgøre bidragsaftalen i overensstemmelse med fondens vedtægter.

Medlem af Europa-Kommissionen

Svar fra EBRD's formand

Hr. kommissær,

Tak for Deres brev af . . . 2001 om Det Europæiske Fællesskabs bidrag på 100 mio. EUR til Tjernobyl-reaktorfonden.

Jeg skal hermed bekræfte, at Banken med glæde tager imod dette bidrag til fonden i overensstemmelse med fondens vedtægter.

Banken skal også bekræfte, at den kan acceptere alle bestemmelserne i Deres brev, og at de udgør en del af denne bidragsaftale.

Formand for EBRD

Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Handicapår 2003

(2001/C 240 E/24)

KOM(2001) 271 endelig udg. — 2001/0116(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 29. maj 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Blandt Det Europæiske Fællesskabs mål er et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau samt højelse af levestandarden og livskvaliteten i medlemsstaterne.
- (2) I fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder erkendes det, at der er behov for relevante foranstaltninger til social og økonomisk integration af mennesker med handicap.
- (3) I resolution vedtaget af Rådet og af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 20. december 1996, om lige muligheder for mennesker med handicap ⁽¹⁾ og i Rådets resolution af 17. juni 1999 om lige beskæftigelsesmuligheder for mennesker med handicap ⁽²⁾ bekræftes handicappedes ret til lige adgang til sociale og økonomiske muligheder som en grundlæggende menneskeret.
- (4) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 opfordres medlemsstaterne til i højere grad at tage social udstødelse i betragtning i deres politikker for beskæftigelse, uddannelse og erhvervsuddannelse, sundhed og boliger og til at fastlægge prioriterede foranstaltninger over for særlige målgrupper, f.eks. handicappede.
- (5) I den europæiske social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Nice den 7.-9. december 2000, hedder det, at Den Europæiske Union skal udvikle alle foranstaltninger til sikring

af en bedre integration af handicappede på alle områder af samfundslivet, ikke mindst i forbindelse med Det Europæiske Handicapår 2003.

- (6) Denne beslutning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der især i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er anerkendt som generelle principper i fællesskabslovgivningen. Man søger i denne beslutning især at sikre respekt for handicappedes ret til at nyde godt af foranstaltninger, der skal sikre deres uafhængighed, deres sociale og erhvervmæssige integration og deres deltagelse i samfundslivet, og at fremme anvendelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling (artikel 26 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾).
- (7) Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har alle kraftigt opfordret til, at Fællesskabet intensiverer sit bidrag til indsatsen i medlemsstaterne for at fremme lige muligheder for mennesker med handicap.
- (8) De generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, som er fastlagt i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽⁴⁾, og EF-handlingsprogrammet, som blev iværksat med Rådets afgørelse 2000/750/EF ⁽⁵⁾ som skal støtte og supplere den indsats, der ydes på EF-plan og i medlemsstaterne med henblik på at ændre praksis og holdninger ved at aktivere de berørte aktører og fremme udveksling af oplysninger og god praksis.
- (9) Arbejdsmarkedets udelukkelse af handicappede hænger uløseligt sammen med holdningsbarrierer og manglende oplysning om handicap. Det er nødvendigt at forbedre samfundets forståelse for handicappedes rettigheder, behov og potentiale, og alle berørte parter skal sammen gøre en indsats for at udbygge og forbedre informationsstrømmen.
- (10) Alle berørte parter skal sammen gøre en indsats for at udbygge og forbedre informationsstrømmen. Øget forståelse forudsætter primært en effektiv indsats på medlemsstatsplan. Indsatsen bør suppleres med en samordnet indsats på europæisk plan, og Det Europæiske År vil kunne fungere som en katalysator ved at skabe forståelse og ekstra impulser.

⁽¹⁾ EFT C 12 af 13.1.1997.

⁽²⁾ EFT C 186 af 2.7.1999, s. 3.

⁽³⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 23.

(11) Der er behov for nøje sammenhæng med andre EF-foranstaltninger, navnlig i indsatsen for at bekæmpe forskelsbehandling og social udstødelse og for at fremme menneskerettighederne, uddannelse og ligestilling mellem kønnene.

(12) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) giver mulighed for øget samarbejde på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige område mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og de lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFTA/EØS), på den anden side. Der bør udarbejdes bestemmelser, der giver ansøgerlandene i Central- og Østeuropa mulighed for at deltage i programmet i henhold til de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de afgørelser, som er truffet af de respektive associeringsråd, for Cypern og Malta gennem finansiering med tillægsbevillinger i henhold til procedurer, der fastlægges sammen med de to lande, samt for Tyrkiet gennem finansiering med tillægsbevillinger i overensstemmelse med procedurer, der fastlægges sammen med Tyrkiet.

(13) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som defineret i traktatens artikel 5, kan målene for den påtænkte aktion, der tager sigte på at skabe forståelse på EU-plan for handicappedes rettigheder, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, bl.a. på grund af emnets EU-dækkende dimension og behovet for multilaterale partnerskaber, tværnational udveksling af informationer og EU-dækkende formidling af god praksis. Denne afgørelse begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål.

(14) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør gennemførelsesbestemmelserne til nærværende afgørelse vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 3 i nævnte afgørelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Proklamering af Det Europæiske Handicapår

Året 2003 gøres til Det Europæiske Handicapår.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Mål

Målene for Det Europæiske Handicapår er:

- a) at skabe forståelse for handicappedes ret til beskyttelse mod forskelsbehandling og til fuldt ud og på lige fod med andre at nyde deres rettigheder som fastlagt bl.a. i bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- b) at tilskynde til overvejelser og debat om, hvilke foranstaltninger der er nødvendige for at fremme lige muligheder for handicappede i Europa
- c) at fremme udveksling af erfaringer om god praksis og effektive strategier, som er udformet på lokalt, nationalt og europæisk plan
- d) at styrke samarbejdet mellem alle aktører (myndigheder på alle niveauer, den private sektor, samfundsgrupper, frivillige organisationer, handicappede og deres familier)
- e) at fremhæve de handicappedes positive bidrag til samfundet som helhed, især ved at mangfoldigheden fremstilles som værdifuld, og ved at skabe et positivt miljø med plads for alle, hvor mangfoldighed betragtes som en gevinst
- f) at få folk til at indse, at handicappede ikke er en ensartet gruppe, og at handicappede diskrimineres i mange henseender.

Artikel 3

Aktionernes indhold

1. Aktionerne med henblik på at nå de i artikel 2 opstillede mål omfatter især udformning af eller støtte til følgende:

- a) Møder og arrangementer
- b) Oplysnings- og pr-kampagner, der bl.a. omfatter udarbejdelse af hjælpemidler og støttemateriale, som handicappede har adgang til, og som kan anvendes overalt i Fællesskabet
- c) Samarbejde med radio/tv- og medieorganisationer
- d) Undersøgelser og rapporter på fællesskabsplan.

2. Aktionerne i stk. 1 er beskrevet nærmere i bilaget.

Artikel 4

Gennemførelse på fællesskabsplan

Kommissionen sørger for iværksættelsen af de EF-foranstaltninger, der er omfattet af denne afgørelse, i overensstemmelse med bilaget.

Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter med handicaprepræsentanter på EF-plan om udformningen, gennemførelsen og opfølgningen af Det Europæiske Handicapår. I det øjemed stiller Kommissionen de relevante oplysninger til rådighed for disse repræsentanter. Kommissionen underretter det udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 6, stk. 1, om de pågældende parters synspunkter.

Artikel 5

Samarbejde og gennemførelse på nationalt plan

1. Hver medlemsstat har ansvaret for koordineringen og gennemførelsen på nationalt plan af de aktioner, der er omhandlet i denne afgørelse, bl.a. ved projektudvælgelsen beskrevet i bilagets del B.

Med henblik herpå opretter eller udpeger hver medlemsstat et nationalt koordineringsorgan eller et tilsvarende administrativt organ, som står for organiseringen af medlemsstatens deltagelse i Det Europæiske Handicapår. Organet sikrer, at det er repræsentativt i forhold til handicaporganisationer og andre relevante aktører.

2. Efter proceduren i artikel 6, stk. 2, fastsætter Kommissionen, hvilke globaltilskud der skal tildeles medlemsstaterne som støtte til aktioner på nationalt, regionalt og lokalt niveau. Globaltilskuddene tildeles kun offentligretlige organer eller organer, der udfører offentlige tjenesteydelser, som medlemsstaterne står inde for.

3. Proceduren for anvendelsen af globaltilskud aftales ved en overenskomst mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat.

Proceduren skal navnlig fastlægge nærmere retningslinjer for følgende i overensstemmelse med finansforordningen for Den Europæiske Unions almindelige budget:

- a) de foranstaltninger, der skal gennemføres
- b) kriterierne for udvælgelse af støttemodtagere
- c) støttevilkår og -satser
- d) ordningerne for overvågning, evaluering og finansiel kontrol af globaltilskuddet.

Artikel 6

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes den rådgivningsprocedure, der er fastlagt i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7.

Artikel 7

Finansielle ordninger

1. Aktioner af EU-dækkende karakter, jf. bilagets del A, kan støttes med op til 80 % eller give anledning til indkøbskontrakter, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget.

2. Aktioner af lokal, regional, national, eller tværnational karakter, jf. bilagets del B, kan samfinansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget med op til 50 % af de samlede omkostninger.

Artikel 8

Ansøgnings- og udvælgelsesprocedure

1. Kommissionen træffer afgørelse om finansiering og samfinansiering af de aktioner, der er omhandlet i artikel 7, i overensstemmelse med proceduren i artikel 6, stk. 2. Kommissionen sørger for en ligelig fordeling mellem de forskellige aktivitetsområder.

2. Ansøgninger om økonomisk støtte til foranstaltninger i henhold til artikel 7, stk. 2, indgives til medlemsstaterne. På basis af udtalelsen fra de nationale koordineringsorganer udvælger medlemsstaterne støttemodtagerne og fordeles den økonomiske støtte blandt de udvalgte ansøgere i overensstemmelse med de procedurer, der fastsættes i henhold til artikel 5, stk. 3.

Artikel 9

Sammenhæng og komplementaritet

Kommissionen sørger i samarbejde med medlemsstaterne for sammenhængen mellem de aktioner, der er omfattet af denne afgørelse, og andre fællesskabsaktioner og -initiativer.

Den sikrer endvidere størst mulig komplementaritet mellem Det Europæiske Handicapår og andre eksisterende initiativer og ressourcer på EU-plan og nationalt og regionalt plan, som kan bidrage til realiseringen af Det Europæiske Handicapårs mål.

Artikel 10

Deltagelse af EFTA/EØS-lande, de associerede lande i Central- og Østeuropa, Cypern, Malta og Tyrkiet

EFTA/EØS-landene kan deltage i Det Europæiske Handicapår i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen.

Ansøgerlandene i Central- og Østeuropa kan deltage i overensstemmelse med betingelserne i Europaafalterne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de afgørelser, der er truffet af de respektive associeringsråd.

Cyperns, Maltas og Tyrkiets deltagelse finansieres på grundlag af supplerende bevillinger, der tilvejebringes efter procedurer, der aftales med de enkelte lande.

Artikel 11

Budget

Aktioner til forberedelse af starten på Det Europæiske Handicapår kan finansieres fra den 1. januar 2002.

Artikel 12

Internationalt samarbejde

Kommissionen kan inden for rammerne af Det Europæiske Handicapår samarbejde med relevante internationale organisationer.

Artikel 13

Tilsyn og evaluering

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2004 en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen, resultaterne og den samlede evaluering af de aktioner, der er omhandlet i denne afgørelse.

Artikel 14

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den får virkning fra dagen for offentliggørelsen.

BILAG

ARTEN AF DE AKTIONER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 3

A. Indsats på fællesskabsplan

1. Møder og arrangementer:

- a) møder på fællesskabsplan
- b) arrangementer for at øge forståelsen for handicappedes rettigheder, herunder arrangementer for at markere handicapårets indledning og afslutning.

2. Oplysnings- og pr-kampagner, der omfatter følgende:

- a) udformning af et logo og et eller flere slogans for Det Europæiske Handicapår, som skal anvendes i forbindelse med alle aktiviteter med tilknytning til handicapåret
- b) en oplysningskampagne på fællesskabsplan
- c) udarbejdelse af hjælpemidler og støttemateriale, som handicappede har adgang til, og som kan anvendes overalt i Fællesskabet
- d) relevante initiativer fra europæiske handicaporganisationer med henblik på at formidle oplysninger om handicapåret specielt udformet for at imødekomme behov hos særlige handicap og/eller hos handicappede, der er udsat for forskelsbehandling af flere årsager
- e) afholdelse af konkurrencer på europæisk plan med fokus på resultater og erfaringer i forbindelse med Det Europæiske Handicapårs temaer.

3. Andre aktioner:

Samarbejde med radio-/tv- og medieorganisationer, der skal være med til at udbrede kendskabet til Det Europæiske Handicapår, at anvende nye redskaber, der giver lettere adgang til disse oplysninger (f.eks. tekstning for hørehæmmede og billedbeskrivelse for synshandicappede) og om muligt til andre programmer, og at forbedre kommunikationen om handicappede.

Undersøgelser og rapporter på fællesskabsplan, f.eks. en række spørgsmål, der skal give mulighed for at vurdere virkningen af Det Europæiske Handicapår, og som skal indgå i en Eurobarometer-undersøgelse, og en evalueringsrapport om Det Europæiske Handicapårs effektivitet og virkning.

4. Støtten kan antage følgende former:

- direkte køb af varer og tjenesteydelser, især inden for kommunikation, via åbne og/eller begrænsede udbud
- direkte køb af konsulentbistand via åbne og/eller begrænsede udbud
- økonomisk støtte til dækning af udgifter til særlige arrangementer på europæisk plan for at fokusere på handicapåret og øge forståelsen herfor; denne støtte må højst udgøre 80 %.

B. Indsats på nationalt plan

Aktioner på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan, som foreslås i forbindelse med Det Europæiske Handicapår, kan alt efter aktionernes art og omstændigheder samfinansieres over Fællesskabets budget med op til 50 % af omkostningerne. Disse aktioner kan bl.a. vedrøre:

1. Arrangementer vedrørende Det Europæiske Handicapårs mål, herunder et åbningsarrangement
2. Information og formidling af eksempler på god praksis ud over de aktioner, der er beskrevet i del 1, A
3. Uddeling af priser og afholdelse af konkurrencer
4. Rundspørger og andre undersøgelser ud over undersøgelserne omtalt under del 1, A.

C. Aktioner, hvortil der ikke ydes finansiel støtte over Fællesskabets budget

Fællesskabet vil tilbyde moralsk støtte, herunder en skriftlig tilladelse til at anvende logoet og andet materiale med tilknytning til Det Europæiske Handicapår, til initiativer iværksat af offentlige eller private organisationer, såfremt disse organisationer i tilstrækkelig grad kan påvise over for Kommissionen, at de pågældende initiativer allerede er eller vil blive indledt i 2003, og at de kan forventes at bidrage væsentligt til realiseringen af et eller flere af Det Europæiske Handicapårs mål.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/25)

KOM(2001) 299 endelig udg. — 2000/0032(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 1. juni 2001)

1. BAGGRUND

I artikel 255 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Amsterdam-traktaten, gives der alle unionsborgere og alle fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller hjemsted i en medlemsstat, ret til aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. De generelle principper for og begrænsninger i denne aktindsigt fastsættes af Rådet efter den fælles beslutningsprocedure senest to år efter Amsterdam-traktatens ikrafttræden.

Med henblik på iværksættelse af den i traktaten fastsatte ret til aktindsigt forelagde Kommissionen den 28. januar 2000 Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til forordning. Europa-Parlamentet vedtog den 16. november 2000 en række ændringsforslag til forslaget, som Kommissionen for de flestes vedkommende ikke har kunnet acceptere. Ved at udsætte afstemningen om sin lovgivningsmæssige beslutning åbnede Europa-Parlamentet mulighed for forhandlinger mellem institutionerne inden den formelle afslutning af førstebehandlingen. Disse forhandlinger fandt sted under »uformelle trepartsdrøftelser« fra den 24. januar 2001 og førte til et kompromisforslag, der den 25. april 2001 blev vedtaget af Europa-Parlamentets udvalg om Borgerlige Frihedsrettigheder og Indre Anliggender, af De Faste Repræsentanters Komité (anden del) og af Europa-Kommissionen.

Europa-Parlamentet vedtog på en plenarsamling den 2. og 3. maj 2001 en række ændringsforslag, der ændrer Kommissionens forslag i overensstemmelse med det kompromisforslag, der var forhandlet om mellem de tre institutioner. Kommissionen erklærede under samlingen, at den accepterede alle disse ændringsforslag.

2. GENNEMGANG AF ÆNDRINGSFORSLAGENE

Kommissionen vil i sit ændrede forslag i uændret form medtage de i kompromisforslaget indeholdte ændringsforslag nr. 81-119, således som vedtaget af Europa-Parlamentet under samlingen den 3. maj 2001. Indholdet af ændringsforslag 81-118 omtales nedenfor; ændringsforslag 119 er en teknisk ændring, der bekræfter tilbagetrækningen af visse ændringsforslag vedtaget den 16. november 2000.

2.1. Betragtningerne (ændringsforslag 81-97)

Generelt giver betragtningerne i den form, de har fået som følge af ændringsforslagene, en bedre præcisering

af forordningens mål. Nogle betragtninger er blevet ændret for at tage hensyn til ændringerne af de tilsvarende artikler.

2.2. Mål, målgruppe og anvendelsesområde (artikel 1 og 2 — ændringsforslag 98 og 99)

I den nye artikel 1 nævnes forordningens mål. Den mulighed, som institutionerne har for at give aktindsigt i deres dokumenter til personer, der ikke er bosat eller har deres hjemsted i en medlemsstat, ekspliciterer den nuværende praksis.

2.3. Definitioner (artikel 3 — ændringsforslag 100)

For at beskytte institutionernes udredningsarbejde havde Kommissionen foreslået, at man fra anvendelsesområdet skulle udelukke dokumenter til internt brug som f.eks. idé- og debatoplæg, udtalelser fra tjenestegrenene og uformelle meddelelser. Denne begrænsning er ikke blevet fastholdt, og den nuværende definition af dokumenter er bibeholdt. Dokumenter til internt brug beskyttes imidlertid gennem fastsættelse af særlige undtagelser, opregnet i artikel 4, stk. 3 (se nedenfor).

2.4. Begrænsninger i retten til aktindsigt (artikel 4 — ændringsforslag 101)

Undtagelsernes art

Medmindre der er tale om undtagelser, der skal beskytte almene interesser og privatlivet, vil der, for at fremme større åbenhed, blive givet aktindsigt i et dokument, når borgernes interesse i at få adgang må anses for vigtigere end den interesse, undtagelsen skulle beskytte. Men hvis den skade, som aktindsigt i dokumentet vil kunne medføre, er større end de dermed forbundne fordele, skal institutionen afslå at give aktindsigt i dokumentet.

Liste over undtagelser

I sit forslag til forordning havde Kommissionen udtrykkeligt blandt de obligatoriske undtagelser medtaget overtrædelsesprocedurer, herunder den udenretslige fase.

⁽¹⁾ EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 70.

Kommissionen er indstillet på at nå frem til et kompromis og kan derfor acceptere, at overtrædelsesprocedurer ikke udtrykkeligt nævnes blandt undtagelserne i forordningens artikel 4, stk. 2, fordi den finder, at den godkendte tekst indebærer opretholdelse af den nuværende praksis for så vidt angår dens arbejdsopgaver vedrørende kontrol med overholdelsen af fællesskabsretten. Denne praksis fremgår af Domstolens fortolkning af disse samme bestemmelser. Den har besluttet at gøre opmærksom på denne praksis i en erklæring optaget i Rådets mødeprotokol.

Beskyttelse af udredningsarbejdet

Det nye stk. 3 i artikel 4 giver mulighed for, at interne dokumenter beskyttes frem til det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse, og at dokumenter, der indeholder udtalelser afgivet som led i indledende drøftelser og høringer inden for institutionen, beskyttes ud over dette tidspunkt.

Dokumenter hidrørende fra tredjemand

Det bestemmes, at institutionen skal høre den pågældende tredjemand, inden den afgør, om der skal nægtes aktindsigt efter en af undtagelserne (stk. 4). I stk. 5 anføres ordlyden af erklæring nr. 35 til Amsterdam-traktaten.

Begrænsning af undtagelsers anvendelsesperiode

Undtagelser gælder kun i den periode, hvor kravet om beskyttelse er berettiget. Med henvisning til retsakterne om åbning for offentligheden af De Europæiske Fællesskabers historiske arkiver⁽¹⁾ fastsættes det, at de fleste undtagelser ophører med at gælde 30 år efter dokumentets fremkomst.

2.5. Medlemsstaternes anvendelse af bestemmelserne (artikel 5 — ændringsforslag 102)

I den nye artikel 5 anføres udtrykkeligt det princip om loyalt samarbejde, der nævnes i betragtningerne (tidligere betragtning nr. 12, nu nr. 15). Heri hedder det, at medlemsstaterne, når de får forelagt en anmodning om aktindsigt i et dokument hidrørende fra en af institutionerne, skal høre den pågældende institution for ikke at hindre virkeliggørelsen af forordningens mål.

2.6. Behandling af anmodninger (artikel 6-8 og 10 — ændringsforslag 103-105 og 107)

Nedsættelsen af svarfristen til 15 hverdage svarer til den frist, der er fastsat i adfærdskodeksen for Kommissionens tjenestemænd.

2.7. Reglerne for følsomme dokumenter (artikel 9 — ændringsforslag 106)

Alle særbestemmelser vedrørende følsomme dokumenter er nu samlet i en enkelt artikel. Anmodninger vil udelukkende blive behandlet af personer, der er bemyndiget til at få kendskab til indholdet af de pågældende dokumenter (stk. 2). Følsomme dokumenter vil ikke blive anført i det offentligt tilgængelige register, og der vil kun blive givet aktindsigt med forfatterens samtykke (stk. 3).

2.8. Registre, direkte adgang og publikationer (artikel 11-13 — ændringsforslag 109-111)

Bestemmelserne om registre er gjort mere detaljerede end i Kommissionens oprindelige forslag. Bestemmelserne om direkte adgang til dokumenter og om offentliggørelse af visse typer af dokumenter i De Europæiske Fællesskabers Tidende går ud over rammerne for traktatens artikel 255, men svarer gennemgående til den nuværende praksis. De tre institutioner har i øvrigt givet udtryk for, at de agter at fremme elektronisk udbredelse af deres dokumenter.

2.9. Ledsageforanstaltninger og opfølgning (artikel 14-17 — ændringsforslag 108 og 112-115)

Den ændrede tekst indeholder mere præcise bestemmelser dels om koordinationen mellem institutionerne gennem nedsættelse af et udvalg, dels om opfølgning og evaluering af forordningens gennemførelse.

2.10. Ikrafttræden — eksisterende bestemmelsers forenelighed med forordningen (artikel 18 og 19 — ændringsforslag 116 og 117)

De særlige regler om aktindsigt, som findes i den eksisterende lovgivning, vil blive gennemgået i lyset af forordningen. På samme måde bør det kontrolleres, at retsakterne om åbning for offentligheden af De Europæiske Fællesskabers historiske arkiver (se punkt 2.4) ikke indeholder bestemmelser, der er i modstrid med forordningen om aktindsigt i dokumenter.

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning nr. 359/83/EKSF af 8. februar 1983. Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983.

2.11. Anvendelse på agenturer og organer — opfordring til institutioner og organer, der ikke er dækket af forordningen (fælles erklæring — ændringsforslag 118)

Reglerne om aktindsigt i dokumenter vil komme til at gælde for agenturer og organer oprettet af institutioner, der er omfattet af forordningen. I den fælles erklæring fastsættes det, at der vil blive truffet passende foranstaltninger desangående.

De tre institutioner retter en opfordring til de fællesskabsinstitutioner og -organer, der ikke er omfattet af forordningen, om at vedtage regler om aktindsigt i deres dokumenter, der er forenelige med forordningen.

3. KONKLUSION

I henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag til forordning i overensstemmelse med ovenstående.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats for folkesundheden (2001-2006) ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/26)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 302 endelig udg. — 2000/0119(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 1. juni 2001)

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000.

OPRINDELIGT FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har forpligtet sig til at arbejde for at fremme og forbedre sundheden, nedbringe unødvendig høj dødelighed og aktivitets hæmmende invaliditet, forebygge sygdom og modvirke potentielle sundhedsrisici. Fællesskabet skal på grundlag af en koordineret og sammenhængende indsats varetage borgernes interesser i spørgsmål om sundhedsrisici og søge at tilfredsstille deres forventninger om et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Dette kræver stor synlighed og gennemsigtighed i alle Fællesskabets sundhedsrelaterede aktiviteter, og det er nødvendigt, at alle berørte parter får passende lejlighed til at blive hørt og til at engagere sig, således at viden og oplysninger sikres større udbredelse, og de enkelte borgere dermed får bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen i spørgsmål af betydning for deres helbred.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- (1) Fællesskabet har forpligtet sig til at arbejde for at fremme og forbedre sundheden, nedbringe unødvendig høj sygelighed og for tidlig dødelighed og aktivitets hæmmende invaliditet, forebygge sygdom og modvirke potentielle sundhedsrisici. Fællesskabet skal på grundlag af en koordineret og sammenhængende indsats varetage borgernes interesser i spørgsmål om sundhedsrisici og søge at tilfredsstille deres forventninger om et højt kønsspecifikt sundhedsbeskyttelsesniveau. Dette kræver stor synlighed og gennemsigtighed i alle Fællesskabets sundhedsrelaterede aktiviteter, og det er nødvendigt, at alle berørte parter får passende lejlighed til at blive hørt og til at engagere sig, således at viden og oplysninger sikres større udbredelse, og de enkelte borgere dermed får bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen i spørgsmål af betydning for deres helbred. Fællesskabet bør tage hensyn til patienternes ret til at modtage enkle, klare og videnskabeligt korrekte oplysninger om deres sygdom, disponible behandlingsformer og måder, hvorpå deres livskvalitet kan højnes.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(2) Som led i indsatsen for folkesundheden, der er nærmere defineret i Kommissionens meddelelse af 24. november 1993 ⁽¹⁾ om rammerne for en indsats til fremme af folkesundheden, er der blevet vedtaget otte handlingsprogrammer:

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 645/96/EF af 29. marts 1996 om et fællesskabshandlingsprogram for sundhedsfremme, sundhedsoplysning, sundhedsundervisning og sundhedsuddannelse som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽²⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 646/96/EF af 29. marts 1996 om en handlingsplan for kræftbekæmpelse som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽³⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 647/96/EF af 29. marts 1996 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af aids og visse andre smitsomme sygdomme som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽⁴⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 102/97/EF af 16. december 1996 om et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af narkotikamisbrug som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽⁵⁾
- Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse nr. 1400/97/EF af 30. juni 1997 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende sundhedsovervågning som led i indsatsen inden for folkesundhed (1997-2001) ⁽⁶⁾

(2) Sundhed bør prioriteres højere end kompromiser på politisk eller finansielt plan. I henhold til EF-traktatens artikel 152 skal Fællesskabet selv, under fuld overholdelse af subsidiaritetsprincippet, spille en aktiv rolle inden for denne sektor gennem foranstaltninger, som ikke kan gennemføres af medlemsstaterne enkeltvis.

(3) Som led i indsatsen for folkesundheden, der er nærmere defineret i Kommissionens meddelelse af 24. november 1993 ⁽¹⁾ om rammerne for en indsats til fremme af folkesundheden, er der blevet vedtaget otte handlingsprogrammer:

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 645/96/EF af 29. marts 1996 om et fællesskabshandlingsprogram for sundhedsfremme, sundhedsoplysning, sundhedsundervisning og sundhedsuddannelse som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽²⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 646/96/EF af 29. marts 1996 om en handlingsplan for kræftbekæmpelse som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽³⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 647/96/EF af 29. marts 1996 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af aids og visse andre smitsomme sygdomme som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽⁴⁾
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 102/97/EF af 16. december 1996 om et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af narkotikamisbrug som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000) ⁽⁵⁾
- Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse nr. 1400/97/EF af 30. juni 1997 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende sundhedsovervågning som led i indsatsen inden for folkesundhed (1997-2001) ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ KOM(93) 559 endelig udg. af 24. november 1993.

⁽²⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 19 af 22.1.1997, s. 25.

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 22.7.1997, s. 1.

⁽¹⁾ KOM(93) 559 endelig udg. af 24. november 1993.

⁽²⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 95 af 16.4.1996, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 19 af 22.1.1997, s. 25.

⁽⁶⁾ EFT L 193 af 22.7.1997, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 372/1999/EF af 8. februar 1999 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af personskader som led i indsatsen inden for folkesundhed (1999-2003) ⁽¹⁾

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1295/1999/EF af 29. april 1999 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende sjældne sygdomme som led i indsatsen inden for folkesundhed (1999-2003) ⁽²⁾, og

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1296/1999/EF af 29. april 1999 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forureningsrelaterede sygdomme som led i indsatsen inden for folkesundhed (1999-2001) ⁽³⁾.

ÆNDRET FORSLAG

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 372/1999/EF af 8. februar 1999 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forebyggelse af personskader som led i indsatsen inden for folkesundhed (1999-2003) ⁽¹⁾

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1295/1999/EF af 29. april 1999 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende sjældne sygdomme som led i indsatsen inden for folkesundhed (1999-2003) ⁽²⁾, og

- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1296/1999/EF af 29. april 1999 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram vedrørende forureningsrelaterede sygdomme som led i indsatsen inden for folkesundhed (1999-2001) ⁽³⁾.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet ⁽⁴⁾ blev vedtaget som led i indsatsen for folkesundheden.

(3) Af andre arbejder som led i indsatsen for folkesundheden kan nævnes Rådets henstilling 1998/463/EF af 29. juni 1998 om blod- og plasmadonorers egnethed og screening af donorblod i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁴⁾, Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2119/98/EF af 24. september 1998 om oprettelse af et net til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet ⁽⁵⁾ og Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter 0 Hz-300 GHz ⁽⁶⁾.

(5) Af andre arbejder som led i indsatsen for folkesundheden kan nævnes Rådets henstilling 1998/463/EF af 29. juni 1998 om blod- og plasmadonorers egnethed og screening af donorblod i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁵⁾ og Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999 om begrænsning af befolkningens eksponering for elektromagnetiske felter 0 Hz-300 GHz ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 20.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 155 af 22.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 155 af 22.6.1999, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 203 af 21.7.1998, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59.

⁽¹⁾ EFT L 46 af 20.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 155 af 22.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 155 af 22.6.1999, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 268 af 3.10.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 203 af 21.7.1998, s. 14.

⁽⁶⁾ EFT L 199 af 30.7.1999, s. 59.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

- (4) Rammerne for indsatsen til fremme af folkesundheden blev revideret i Kommissionens meddelelse af 15. april 1998 om udviklingen i folkesundhedspolitikken i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, hvoraf det fremgik, at der er behov for en ny sundhedsstrategi og et nyt sundhedsprogram på baggrund af de nye bestemmelser i traktaten, de nye udfordringer og de hidtidige erfaringer.
- (5) Kommissionens meddelelse af 15. april 1998 blev positivt modtaget af Rådet i dets konklusioner af 26. november 1998 om den fremtidige ramme for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed ⁽²⁾ og i dets resolution af 8. juni 1999 ⁽³⁾, af Det Økonomiske og Sociale Udvalg i dets udtalelse af 9. september 1998 ⁽⁴⁾, af Regionsudvalget i dets udtalelse af 19. november 1998 ⁽⁵⁾, og af Europa-Parlamentet i dets beslutning A4-0082/99 af 12. marts 1999 ⁽⁶⁾, og de nævnte institutioner støttede Kommissionens synspunkt, hvorefter indsatsen på fællesskabsplan bør fastlægges i et overordnet program for en periode af fem år og omfatte tre generelle mål, nemlig bedre information med henblik på udbyggelse af folkesundheden, hurtig reaktion på sundhedsrisici og håndtering af sundhedsdeterminanter på grundlag af sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse, støttet af aktioner på tværs af sektorerne samt under anvendelse af alle de passende instrumenter, som traktaten giver mulighed for.
- (6) Rammerne for indsatsen til fremme af folkesundheden blev revideret i Kommissionens meddelelse af 15. april 1998 om udviklingen i folkesundhedspolitikken i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, hvoraf det fremgik, at der er behov for en ny sundhedsstrategi og et nyt sundhedsprogram på baggrund af de nye bestemmelser i traktaten, de nye udfordringer og de hidtidige erfaringer.
- (7) Kommissionens meddelelse af 15. april 1998 blev positivt modtaget af Rådet i dets konklusioner af 26. november 1998 om den fremtidige ramme for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed ⁽²⁾ og i dets resolution af 8. juni 1999 ⁽³⁾, af Det Økonomiske og Sociale Udvalg i dets udtalelse af 9. september 1998 ⁽⁴⁾, af Regionsudvalget i dets udtalelse af 19. november 1998 ⁽⁵⁾, og af Europa-Parlamentet i dets beslutning A4-0082/99 af 12. marts 1999 ⁽⁶⁾, og de nævnte institutioner støttede Kommissionens synspunkt, hvorefter indsatsen på fællesskabsplan bør fastlægges i et overordnet program for en periode af fem år og omfatte tre generelle mål, nemlig bedre sundhedsinformation, hurtig reaktion på sundhedsrisici og håndtering af sundhedsdeterminanter, støttet af aktioner på tværs af sektorerne samt under anvendelse af alle de passende instrumenter, som traktaten giver mulighed for. Det er i denne forbindelse absolut nødvendigt at råde over objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger, som gør det muligt nøje at følge med i sundhedspolitikken på fællesskabsplan. Da der allerede findes mekanismer i medlemsstaterne og i Fællesskabet til at tilvejebringe disse oplysninger, er det nødvendigt med en høj grad af koordination mellem foranstaltninger og initiativer på europæisk plan, støtte til samarbejde mellem medlemsstaterne og effektivitet i de nuværende og kommende netværk på folkesundhedsområdet.
- (8) De vigtigste sygdomsgrupper i Europa er neuropsykologiske forstyrrelser, hjerte-kar-sygdomme, maligne neoplasmer, uforsætlige læsioner og luftvejssygdomme.
- (9) Infektionssygdomme, særlig seksuelt overførte sygdomme, er ved at udvikle sig til en trussel mod hele den europæiske befolknings sundhed.

⁽¹⁾ KOM(1998) 230 endelig udg.

⁽²⁾ EFT C 390 af 15.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 200 af 15.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT C 51 af 22.2.1999, s. 53.

⁽⁶⁾ EFT C 175 af 21.6.1999, s. 135.

⁽¹⁾ KOM(1998) 230 endelig udg.

⁽²⁾ EFT C 390 af 15.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 200 af 15.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 407 af 28.12.1998, s. 26.

⁽⁵⁾ EFT C 51 af 22.2.1999, s. 53.

⁽⁶⁾ EFT C 175 af 21.6.1999, s. 135.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (10) Rådet fandt i sin resolution af 29. juni 2000 om fortsættelsen af Evora-konferencen om sundhedsdeterminanter ⁽¹⁾, at de stadig større forskelle for så vidt angår sundhedsstatus og sundhedsresultater mellem og inden for medlemsstaterne kræver nye og koordinerede bestræbelser på nationalt plan og på fællesskabsplan, noterede sig med tilfredshed Kommissionens tilsagn om at forelægge forslag til et nyt folkesundhedsprogram, som vil komme til at indeholde specifikke foranstaltninger, der tager sigte på at påvirke sundhedsdeterminanter ved hjælp af en sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende indsats på grundlag af en politik, der går på tværs af sektorerne, og var enig med Kommissionen i, at der er behov for at tilvejebringe det nødvendige vidensgrundlag herfor, og at der derfor må etableres et virkningsfuldt sundhedsovervågningssystem.
- (11) Den 18. november 1999 vedtog Rådet enstemmigt en resolution om fremme af mental sundhed ⁽²⁾.
- (12) Det er nødvendigt at indsamle, bearbejde og analysere sundhedsdata på fællesskabsplan, for at man kan få objektive, pålidelige og sammenlignelige oplysninger, som kan gøre det muligt for Fællesskabet og medlemsstaterne at overvåge folkesundheden og vedtage de nødvendige foranstaltninger for at opnå et højt sundhedsbeskyttelsesniveau, evaluere resultaterne af disse og lade informationen af offentligheden.
- (13) Fællesskabet og medlemsstaterne råder over visse midler og instrumenter med henblik på information og tjenester af denne art, og det er følgelig nødvendigt, at der sker en koordinering af de aktioner og den virksomhed, som Fællesskabet og medlemsstaterne iværksætter med henblik på gennemførelsen af programmet.
- (14) Det er væsentligt, at Kommissionen via relevante strukturelle mekanismer sikrer, at foranstaltningerne og aktionerne under programmet bliver effektive og sammenhængende, og at samarbejdet mellem medlemsstaterne fremmes.

⁽¹⁾ EFT C 218 af 31.7.2000, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 86 af 24.3.2000, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (6) Det overordnede sigte med folkesundhedsprogrammet bør være at bidrage til et højt sundhedsbeskyttelsesniveau med udgangspunkt i en indsats for at forbedre folkesundheden, forebygge sygdomme hos mennesker samt imødegå forhold, der kan indebære risiko for menneskers sundhed. Indsatsen bør bygge på nødvendigheden af at undgå for tidlig død, øge den forventede levetid uden invaliditet eller sygdom, fremme livskvalitet og fysisk og psykisk velvære og nedbringe de økonomiske og sociale omkostninger ved dårligt helbred til et minimum og derigennem reducere helbredsmæssige uligheder.
- (7) At virkeliggøre såvel dette mål som programmets generelle mål kræver, at medlemsstaterne finder sammen i et effektivt samarbejde og engagerer sig uforbeholdent i Fællesskabets aktioner, og at aktørerne på sundhedsområdet og offentligheden som helhed involveres.
- (15) Det overordnede sigte med folkesundhedsprogrammet er at bidrage til et højt niveau inden for fysisk og psykisk sundhed og velvære samt større lighed i sundhedsspørgsmål i hele EU med udgangspunkt i en indsats for at forbedre folkesundheden, bekæmpe sygelighed og for tidlig død, forebygge sygdomme og forstyrrelser hos mennesker samt imødegå forhold, der kan indebære risiko for menneskers sundhed, samtidig med at der tages hensyn til køn og alder. Indsatsen bør for at nå dette mål bygge på nødvendigheden af at øge den forventede levetid uden invaliditet eller sygdom, fremme livskvalitet og fysisk og psykisk velvære og nedbringe de økonomiske og sociale omkostninger ved dårligt helbred til et minimum under hensyn til den regionale fremgangsmåde i sundhedsspørgsmål og derigennem reducere helbredsmæssige uligheder.
- (16) Programmets overordnede mål skal være:
- at højne informations- og vidensniveauet med henblik på at udbygge folkesundheden
 - at øge mulighederne for at reagere hurtigt på trusler mod sundheden
 - at håndtere sundhedsdeterminanterne.
- (17) For at disse mål kan nås, bør programmet tage hensyn til betydningen af uddannelse, netværkssamarbejde og støtte til udvikling af ekspertisecentre.
- (18) At virkeliggøre såvel det samlede mål som programmets generelle mål kræver, at medlemsstaterne finder sammen i et effektivt samarbejde og engagerer sig uforbeholdent i Fællesskabets aktioner, og at institutioner, foreninger, organisationer og organer på sundhedsområdet og offentligheden som helhed involveres. For at sikre bæredygtighed og en effektiv anvendelse af Fællesskabets eksisterende investeringer og kapacitet bør de etablerede netværk inden for Fællesskabet og på nationalt plan anvendes til at samle ekspertise og erfaring fra medlemsstaterne vedrørende effektive metoder til gennemførelse af folkesundhedsinterventioner, kvalitetskriterier og sygdomsforebyggende aktiviteter.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (8) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, handler Fællesskabet på de områder, der som folkesundhedsområdet ikke hører ind under dets enekompetence, kun hvis og i det omfang dets mål på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan virkeliggøres på fællesskabsplan. Programmets mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, som følge af mangelen på fuldstændig kontrol på nationalt plan over de faktorer, som påvirker sundhedstilstanden og sundhedssystemerne, og på grund af disse faktorerers kompleksitet og tværnationale karakter. Med gennemførelsen af dette program vil Fællesskabet kunne tage et skridt i retning af at opfylde sine traktatfæstede forpligtelser på folkesundhedsområdet, samtidig med at det fuldt ud respekterer, at medlemsstaterne selv har ansvaret for at tilrettelægge og tilbyde sundhedstjenester og -pleje. Denne afgørelse er ikke mere vidtrækkende, end nødvendigt er i forhold til de definerede mål.
- (19) For at programmet kan fungere harmonisk og effektivt, er det nødvendigt, at der etableres et vedvarende samarbejde med medlemsstaternes sundhedsmyndigheder og med de organer og ikke-statslige organisationer, som er virksomme på sundhedsområdet.
- (20) Af hensyn til programmets fuldstændighed bør der også tages hensyn til data fra den private sektor på sundhedsområdet.
- (21) Fællesskabet har indledt tiltrædelsesforhandlinger med en række lande, og Fællesskabets institutioner er i færd med at drøfte udvidelsens betydning for sundhedsområdet; kandidatlandene bør tage aktivt del i udviklingen og gennemførelsen af det nye program.
- (22) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, handler Fællesskabet på de områder, der som folkesundhedsområdet ikke hører ind under dets enekompetence, kun hvis og i det omfang dets mål på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan virkeliggøres på fællesskabsplan. Programmets mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og derfor bør programmet støtte og koordinere medlemsstaternes aktioner og foranstaltninger, som følge af mangelen på fuldstændig kontrol på nationalt plan over de faktorer, som påvirker sundhedstilstanden og sundhedssystemerne, og på grund af disse faktorerers kompleksitet og tværnationale karakter. Programmet kan sikre en betydelig forøgelse af værdien af de sundhedsfremmende foranstaltninger inden for Fællesskabet gennem støtte til strukturer og programmer, som forbedrer kapaciteten hos enkeltpersoner, institutioner, foreninger, organisationer og organer på sundhedsområdet ved at lette udvekslingen af oplysninger om de bedste fremgangsmåder og uddannelsesmetoder og ved at skabe grundlag for en fælles analyse af de faktorer, der påvirker folkesundheden. Programmet kan også give merværdi i tilfælde af trusler mod folkesundheden af tværnational karakter som f.eks. smitsomme sygdomme, forurening af miljø eller fødevarer, for så vidt som disse trusler giver anledning til fælles strategier og aktioner. Med gennemførelsen af dette program vil Fællesskabet kunne tage et skridt i retning af at opfylde sine traktatfæstede forpligtelser på folkesundhedsområdet, samtidig med at det fuldt ud respekterer, at medlemsstaterne selv har ansvaret for at tilrettelægge og tilbyde sundhedstjenester og -pleje. Denne afgørelse er ikke mere vidtrækkende, end nødvendigt er i forhold til de definerede mål.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (9) Programforanstaltningerne tjener til støtte for Fællesskabets sundhedsstrategi, men derudover frembyder de yderligere fordele ved at opfylde en række sundhedspolitiske behov, herunder behov i sundhedssystemerne, der følger af de vilkår og strukturer, som Fællesskabets indsats på andre områder har ført med sig, ved at beskæftige sig med den nyeste udvikling, nye risici og nye problemer og derved sætte Fællesskabet i stand til at yde sine borgere en bedre beskyttelse, ved at kompilere aktiviteter, som er blevet gennemført i relativ isolation og med begrænset virkning på nationalt plan, og supplere disse, således at resultaterne får en positiv betydning for Fællesskabets borgere, og ved at bidrage til en styrkelse af solidariteten og samhørigheden inden for Fællesskabet.
- (10) For at sikre aktionerne en fuld effektiv virkning med hensyn til brede sundhedsspørgsmål og -risici i samarbejde med andre fællesskabspolitikker og -aktiviteter bør der i programmerne gives mulighed for, at der kan gennemføres fælles aktioner med beslægtede fællesskabsprogrammer og -aktioner.
- (23) Programforanstaltningerne tjener til støtte for Fællesskabets sundhedsstrategi, men derudover frembyder de yderligere fordele ved at opfylde en række sundhedspolitiske behov, herunder behov i sundhedssystemerne, der følger af de vilkår og strukturer, som Fællesskabets indsats på andre områder har ført med sig, ved at beskæftige sig med den nyeste udvikling, nye risici og nye problemer og derved sætte Fællesskabet i stand til at yde sine borgere en bedre beskyttelse, ved at kompilere aktiviteter, som er blevet gennemført i relativ isolation og med begrænset virkning på nationalt plan, og supplere disse, således at resultaterne får en positiv betydning for Fællesskabets borgere, og ved at bidrage til en styrkelse af solidariteten og samhørigheden inden for Fællesskabet. Den nye strategi på sundhedsområdet og programmet for Fællesskabets indsats for folkesundheden bør give mulighed for, at Fællesskabets sundhedspolitik i højere grad tilgodeser borgernes interesser.
- (24) Programmet bør i den forbindelse bidrage til fastsættelse af kvalitetsmindstenormer for sundheden og mindstenormer for patientrettigheder.
- (25) For at sikre aktionerne en fuld effektiv virkning med hensyn til brede sundhedsspørgsmål og -risici i samarbejde med andre fællesskabspolitikker og -aktiviteter bør der i programmerne gives mulighed for, at der kan gennemføres fælles aktioner med beslægtede fællesskabsprogrammer og -aktioner. En proaktiv anvendelse af andre fællesskabspolitikker, såsom strukturfondene og socialpolitikken, kunne påvirke sundhedsdeterminanterne positivt. Der bør skabes en tæt forbindelse mellem Fællesskabets industripolitik på sundhedsrelevante områder (såsom medicinalvarer og andre lægemidler) og Fællesskabets strategi til fordel for folkesundheden. Der bør træffes foranstaltninger, således at sundhedshensyn i højere grad inddrages i samtlige fællesskabspolitikker.
- (26) Under udviklingen af foranstaltningerne under programmet og de fælles aktioner sammen med relevante fællesskabsprogrammer og -aktioner må det sikres, at sundhedskomponenten integreres i andre fællesskabspolitikker og -aktiviteter, og støttes af en politik, der går på tværs af sektorerne, med henblik på at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau for mennesker i forbindelse med fastlæggelse og gennemførelse af alle Fællesskabets politikker og aktioner.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (11) Ved gennemførelsen af programmet bør der gøres fuldt ud brug af resultaterne fra de EF-forskningsprogrammer, hvis midler anvendes til at støtte forskning på områder, der er omfattet af programmet.
- (12) Programmet bør have en varighed på seks år, således at der er tilstrækkelig tid til at gennemføre foranstaltninger og virkeliggøre målene.
- (27) For at gennemførelsen af foranstaltningerne og aktionerne kan blive effektiv, og for at den tilstræbte effekt af programmet på folkesundhedsområdet kan opnås, må det sikres, at de indsamlede data er sammenlignelige, og at systemerne og nettene for udveksling af sundhedsoplysninger og -data er kompatible og interoperable. Det er af væsentlig betydning, at udvekslingen af oplysninger finder sted på grundlag af sammenlignelige og kompatible sundhedsdata.
- (28) Generelt må der i programmets aktiviteter og aktioner tages højde for udviklingen af ny teknologi og anvendelsen af informationsteknologi på sundhedsområdet.
- (29) Under gennemførelsen af aktiviteter og aktioner inden for rammerne af programmet og især af dem, som har forbindelse med informationsteknologi på folkesundhedsområdet, må overlapning undgås.
- (30) Der bør tages hensyn til de erfaringer, som er opnået gennem de forskellige chartre på folkesundhedsområdet.
- (31) Det Europæiske Råd i Feira i juni 2000 støttede handlingsplanen »Europa 2002 — Et informationsfund for alle«, hvori medlemsstaterne under health.online opfordres til at udvikle en infrastruktur med brugervenlige, validerede og interoperable systemer til sundhedsundervisning, sygdomsforebyggelse og lægebehandling, og det er vigtigt, at man ved hjælp af den nye informationsteknologi giver Europas borgere mulighed for at spille en aktiv rolle i forvaltningen af deres sundhed og for at forbedre sundhedsplejens kvalitet generelt samt at sikre ligelig adgang til sundhedsoplysninger.
- (32) Ved gennemførelsen af programmet bør der gøres fuldt ud brug af resultaterne fra de EF-forskningsprogrammer, hvis midler anvendes til at støtte forskning på områder, der er omfattet af programmet. Der bør indføres en fordeling efter køn i alle relevante statistikker.
- (33) Under gennemførelsen af programmet skal alle relevante retsfor skrifter om beskyttelse af personoplysninger overholdes.
- (34) Programmet bør have en varighed på seks år, således at der er tilstrækkelig tid til at gennemføre foranstaltninger og virkeliggøre målene.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (13) Det er vigtigt, at Kommissionen sikrer, at programmet gennemføres i nært samarbejde med medlemsstaterne. Desuden bør Kommissionen indhente oplysninger og råd i højtstående ekspertudvalg.
- (14) Der bør sikres sammenhæng og komplementaritet mellem de aktioner, der gennemføres under programmet, og dem, der planlægges eller gennemføres under andre politikker eller aktiviteter, navnlig i betragtning af kravet om, at der ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter skal sikres et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed.
- (15) Denne afgørelse fastlægger den finansieringsramme for programmets samlede varighed, som udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾.
- (16) Det er af afgørende betydning, at der er tilstrækkelig fleksibilitet, således at ressourcerne kan omfordeles og aktiviteterne tilpasses, samtidig med at der tages hensyn til kriterierne for udvælgelse af prioriterede opgaver og for opstilling af prioriteringsrækkefølgen alt efter risikoens størrelse eller forventningerne med hensyn til effekten, offentlighedens interesse, eksistensen af interventionsmetoder eller mulighed for at udvikle sådanne, subsidiaritet, merudbytte og indvirkning på andre sektorer.

ÆNDRET FORSLAG

- (35) Det er vigtigt, at Kommissionen sikrer, at programmet gennemføres i nært samarbejde med medlemsstaterne. Med henblik på programmets gennemførelse er det ønskeligt at indhente oplysninger og råd i højtstående udvalg bestående af forskere og eksperter af internationalt format.
- (36) For at øge effektiviteten vil der blive arrangeret høringer af ngo'er gennem sundhedsfora.
- (37) Der bør sikres sammenhæng og komplementaritet mellem de aktioner, der gennemføres under programmet, og dem, der planlægges eller gennemføres under andre politikker eller aktiviteter, navnlig i betragtning af kravet om, at der ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter skal sikres et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed.
- (38) Denne afgørelse fastlægger den finansieringsramme for programmets samlede varighed, som udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾.
- (39) Programmet skaber den nødvendige gennemsækelighed i Fællesskabets sundhedsaktiviteter og sikrer den fleksibilitet, det kræver at kunne prioritere i aktuelle situationer. På den måde kan de begrænsede disponible bevillinger anvendes fornuftigt og målrettet.
- (40) Praktiske aktioner har en afgørende betydning for opfyldelsen af programmets mål. Betydningen af de praktiske aktioner bør derfor fremhæves i forbindelse med programmets gennemførelse og fordeling af dets ressourcer.
- (41) Det er af afgørende betydning, at der er tilstrækkelig fleksibilitet, således at ressourcerne kan omfordeles og aktiviteterne tilpasses, samtidig med at der tages hensyn til kriterierne for udvælgelse af prioriterede opgaver og for opstilling af prioriteringsrækkefølgen alt efter risikoens størrelse eller forventningerne med hensyn til effekten, resultaterne af evalueringerne, offentlighedens interesse, eksistensen af interventionsmetoder eller mulighed for at udvikle sådanne, subsidiaritet, merudbytte og indvirkning på andre sektorer.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (17) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør foranstaltninger til gennemførelse af denne afgørelse vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. afgørelsens artikel 3.
- (18) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) indeholder bestemmelser om et udvidet samarbejde på folkesundhedsområdet mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og de lande i Den Europæiske Frihandels-sammenslutning, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFTA/EØS-lande), på den anden side. Også de associerede lande i Central- og Østeuropa bør kunne deltage i dette program på de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de respektive associeringsrådsafgørelser. Det samme gælder Cypern på grundlag af supplerende bevillinger efter procedurer, der skal aftales med dette land, samt Malta og Tyrkiet på grundlag af supplerende bevillinger i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.
- (19) Der bør etableres et samarbejde i folkesundhedsspørgsmål med tredjelande og med de relevante internationale organisationer.
- (20) For at øge programmets værdi og dets virkning bør de gennemførte foranstaltninger kontrolleres og evalueres. Det bør være muligt at tilpasse eller ændre programmet på baggrund af disse evalueringer og i forhold til den udvikling, der måtte ske inden for rammerne af Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet og dermed forbundne områder.

ÆNDRET FORSLAG

- (42) Foranstaltningerne til gennemførelse af denne afgørelse bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (43) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) indeholder bestemmelser om et udvidet samarbejde på folkesundhedsområdet mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og de lande i Den Europæiske Frihandels-sammenslutning, der deltager i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFTA/EØS-lande), på den anden side. Også de associerede lande i Central- og Østeuropa bør kunne deltage i dette program på de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de respektive associeringsrådsafgørelser. Det samme gælder Cypern på grundlag af supplerende bevillinger efter procedurer, der skal aftales med dette land, samt Malta og Tyrkiet på grundlag af supplerende bevillinger i overensstemmelse med traktatens bestemmelser. Det er nødvendigt ikke blot at inddrage kandidatlandene i udarbejdelsen og gennemførelsen af det foreliggende program, men også at fastlægge en strategisk politik for sundhedsområdet i disse lande, som står over for specifikke problemer.
- (44) Der bør etableres et samarbejde i folkesundhedsspørgsmål med tredjelande og med de relevante internationale organisationer, såsom WHO og OECD, ikke blot vedrørende indsamling og analyse af data, men også vedrørende tværfaglige sundhedsfremmende foranstaltninger. Især bør opmærksomheden rettes mod samarbejdet med WHO for at sikre omkostningseffektivitet, undgå overlapning af aktiviteter og programmer og styrke synergi og interaktion.
- (45) Der bør skabes et nært samarbejde med og høring af fællesskabsinstanser, som er ansvarlige for risikovurdering, overvågning og forskning inden for fødevarer- og fodersikkerhed, miljøbeskyttelse og produktsikkerhed.
- (46) For at øge programmets værdi og dets virkning bør de gennemførte foranstaltninger kontrolleres og evalueres regelmæssigt. Det bør være muligt at tilpasse eller ændre programmet på baggrund af disse evalueringer og i forhold til den udvikling, der måtte ske inden for rammerne af Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet og dermed forbundne områder. Europa-Parlamentet vil blive underrettet om de årlige arbejdsplaner, som udarbejdes af Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(21) Programmet for Fællesskabets indsats for folkesundheden er baseret på aktiviteterne og programmerne under de tidligere udstukne rammer for at sikre en problemfri overgang fra aktionerne under de nævnte programmer, og det tilpasser og bygger videre på de aktioner, der blev gennemført i henhold til disse. Afgørelserne om de pågældende programmer bør ophæves med virkning fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden —

(47) Med henblik på en bedre evaluering af de foranstaltninger og aktioner, der gennemføres under programmet, og for at der kan udledes konklusioner, må programmet være genstand for ekstern, uafhængig evaluering.

(48) Programmet for Fællesskabets indsats for folkesundheden er baseret på aktiviteterne og programmerne under de tidligere udstukne rammer samt nettet til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme i Fællesskabet for at sikre en problemfri overgang fra aktionerne under de nævnte programmer, og det tilpasser og bygger videre på de aktioner, der blev gennemført i henhold til disse. Afgørelserne om de pågældende programmer bør ophæves med virkning fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Uændret

Artikel 1

Fastlæggelse af programmet

1. Ved denne afgørelse fastlægges et program for Fællesskabets indsats for folkesundheden, herefter benævnt »programmet«.

2. Programmet gennemføres i perioden 1. januar 2001 — 31. december 2006.

2. Programmet gennemføres i perioden 1. januar [n] — 31. december [n + 5].

Artikel 2

Overordnet sigte og generelle mål

1. Programmet skal bidrage til et højt sundhedsbeskyttelsesniveau med udgangspunkt i en indsats for at forbedre folkesundheden, forebygge sygdomme hos mennesker samt imødegå forhold, der kan indebære risiko for menneskers sundhed.

Uændret

1. Programmet, der skal være et supplement til de nationale politikker, skal bidrage til et højt niveau for fysisk og psykisk sundhed og velvære samt større lighed i sundhedsspørgsmål i hele EU med udgangspunkt i en indsats for at forbedre folkesundheden, bekæmpe sygelighed og for tidlig død, forebygge sygdomme og forstyrrelser hos mennesker samt imødegå forhold, der kan indebære risiko for menneskers sundhed, samtidig med at der tages hensyn til køn og alder. Programmet skal støtte udformningen af en integreret sundhedsstrategi for at sikre, at Fællesskabets politikker og aktiviteter bidrager til sundhedsbeskyttelse og sundhedsfremme.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Programmet har følgende generelle mål:

- a) En højnelse af informations- og vidensniveau med henblik på at udbygge folkesundheden, samt at udbygge og opretholde såvel effektive interventionsmetoder på sundhedsområdet som effektive sundhedssystemer, ved at der udvikles og forvaltes en velorganiseret og omfattende ordning for indsamling, analyse og evaluering af sundhedsoplysninger og -viden samt formidling af disse til de ansvarlige myndigheder, fagfolk inden for sundhedssektoren og offentligheden, samt ved at der gennemføres vurderinger af og udarbejdes rapporter om sundhedstilstanden og sundhedsrelaterede politikker, systemer og foranstaltninger.
- b) En forbedring af mulighederne for at reagere hurtigt og med en koordineret indsats på sundhedsrisici ved at udvikle, styrke og yde bistand til kapaciteten i samt forvaltningen og sammenkoblingen af systemer til overvågning, tidlig varsling og hurtig reaktion i tilfælde af sundhedsfare.
- c) Håndtering af sundhedsdeterminanterne på grundlag af sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse gennem støtte til og udvikling af vidtfavnende aktiviteter og aktioner til fremme af sundheden og forebyggelse af sygdomme og specifikke instrumenter til reduktion og eliminering af risici.

Artikel 3

Fællesskabsaktioner

1. Programmets generelle mål, jf. artikel 2, søges virkeliggjort ved hjælp af følgende grupper af aktioner, hvis mål og indhold er beskrevet i bilaget:

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

- a) En højnelse af informations- og vidensniveau med henblik på at udbygge folkesundheden, maksimere sundheden, styrke effektive sundhedssystemer og effektive sundhedsforbedrende interventioner såvel som at udvikle metoder til at imødegå ulige betingelser på sundhedsområdet. Det bør ske ved at der udvikles og forvaltes en velorganiseret og omfattende ordning for indsamling, overvågning, analyse og evaluering af sammenlignelige og kompatible sundhedsoplysninger og -viden samt formidling af disse til alle nøglepartnere og -aktører, som arbejder på at forbedre folkesundheden, ved at sikre en dialog med disse partnere og aktører og ved at inddrage deres ekspertise i udviklingen af en effektiv og gennemskuelig fællesskabsvidensbase på sundhedsområdet, samt ved at der gennemføres vurderinger af og udarbejdes rapporter om sundhedstilstanden og sundhedsrelaterede politikker, systemer og foranstaltninger.

Uændret

- c) Håndtering af sundhedsdeterminanterne på grundlag af sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse gennem støtte til og udvikling af vidtfavnende tværfaglige aktiviteter og aktioner til fremme af sundheden og forebyggelse af sygdomme, såsom immuniseringskampanjer, og specifikke instrumenter til reduktion og eliminering af risici, og ved hjælp af foranstaltninger til at opnå lighed i sundhedsspørgsmål.

3. Programmet skal derfor bidrage til

- at fremme en integreret strategi på folkesundhedsområdet ved formulering af en tværsektoriel politik ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter for at sikre et højt niveau for beskyttelse og fremme af menneskers sundhed
- at imødegå uligheder på sundhedsområdet mellem og i medlemsstaterne
- at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne på de områder, som er omfattet af traktatens artikel 152.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

a) Bedre sundhedsinformation gennem:

- etablering og forvaltning af et sundhedsovervågnings-system
- udvikling og anvendelse af instrumenter til at analysere, rådgive, rapportere, informere og foretage konsultationer om sundhedsanliggender

- etablering og forvaltning af sundhedsovervågnings-systemer, som inddrager arbejdet udført af de eksisterende EU-netværk på sundhedsområdet, herunder netværket til epidemiologisk overvågning

- udvikling og anvendelse af instrumenter til at analysere, rådgive, rapportere, informere og foretage konsultationer om sundhedsanliggender ud fra princippet om den bedste praksis for at fastlægge de mest hensigtsmæssige folkesundhedsstrategier

- fremme af patienternes ret til at modtage oplysninger om deres sygdom, om behandlingsformer og de nærmere betingelser for at højne livskvaliteten

- fremme af en integreret sundhedsstrategi ved formulering af en tværsektoriel politik gennem udvikling af forbindelser mellem folkesundhedsrammerne og de øvrige politikker samt fastlæggelse af kriterier og metoder for vurdering af de forskellige politikkers indvirkning på sundheden.

b) Hurtig reaktion på sundhedsrisici gennem:

- forbedring af evnen til at håndtere overførbare sygdomme
- styrkelse af evnen til at håndtere andre sundhedsrisici.

Uændret

- forbedring af evnen til at håndtere overførbare sygdomme, især ved at anbefale immuniseringsprogrammer
- styrkelse af evnen til at håndtere kønsspecifikke sundhedsrisici og andre sundhedsrisici.

c) Håndtering af sundhedsdeterminanter gennem:

- formulering af strategier og foranstaltninger vedrørende livsstilsrelaterede sundhedsdeterminanter
- formulering af strategier og foranstaltninger vedrørende socio økonomiske sundhedsdeterminanter
- formulering af strategier og foranstaltninger vedrørende miljørelaterede sundhedsdeterminanter.

Uændret

- formulering af strategier og foranstaltninger vedrørende sociale og økonomiske sundhedsdeterminanter

Uændret

2. De i stk. 1 omhandlede aktioner gennemføres ved hjælp af følgende foranstaltninger, som, hvis det er hensigtsmæssigt, kan kombineres og involvere de lande, som er nævnt i artikel 9:

2. De i stk. 1 omhandlede aktioner gennemføres ved hjælp af følgende foranstaltninger, som, hvis det er hensigtsmæssigt, kan kombineres og involvere de lande, som er nævnt i artikel 11:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- a) Støtte til udarbejdelse af fællesskabsretsakter og til samarbejde om Fællesskabets og medlemsstaternes holdning i fora, hvor sundhedsrelaterede anliggender drøftes.
- b) Støtte til udvikling af den statistiske del i sundhedsoplysningerne som led i Fællesskabets statistiske program og til udarbejdelse og formidling af rapporter og meddelelser om situationen med hensyn til specifikke sundhedsspørgsmål i alle medlemsstater og til undersøgelser og rådgivning angående spørgsmål af interesse for såvel Fællesskabet som alle medlemsstaterne.
- c) Udbygning af og støtte til information og konsultation om sundheds- og sundhedsrelaterede anliggender på fællesskabsplan med deltagelse af repræsentative patientorganisationer, fagfolk inden for sundhedssektoren, og andre interesserede parter.
- d) Støtte til mobilisering af ressourcer med henblik på at imødegå sundhedsrisici og reagere på uforudsete begivenheder, foretage undersøgelser og koordinere reaktionerne på fællesskabsplan og på nationalt plan.
- e) Støtte til udveksling af erfaringer og informationer mellem Fællesskabet og medlemsstaternes myndigheder og ansvarlige organisationer og til tilvejebringelse af planlægnings- og reaktionskapacitet i tilfælde af sundhedsrisici og af passende uddannelses tilbud.
- f) Fremme af Fællesskabets og de nationale myndigheders og ansvarlige organisationers tilrådighedsstillelse og eventuelt fremskaffelse af informationer til fordel for offentligheden og fagfolk inden for sundhedssektoren.
- Uændret
- b) Støtte til udvikling af den statistiske del i sundhedsoplysningerne som led i Fællesskabets statistiske program, herunder indsamling af data fordelt efter køn, alder, geografisk placering og indkomstniveau, og til udarbejdelse og formidling af rapporter og meddelelser om situationen med hensyn til specifikke sundhedsspørgsmål i alle medlemsstater og til undersøgelser og rådgivning angående spørgsmål af interesse for såvel Fællesskabet som alle medlemsstaterne.
- c) Udbygning af og støtte til information og konsultation om sundheds- og sundhedsrelaterede anliggender på fællesskabsplan, som f.eks. relevante konsensuskonferencer og -fora, med deltagelse af repræsentative patientorganisationer, fagfolk inden for sundhedssektoren, ngo'er på sundhedsområdet, sundhedsproduktsektoren, fagforeninger, arbejdsmarkedets parter og andre interesserede parter. Sådanne konferencer og fora bør være fleksible, således at de afspejler det sundhedsområde, der forhandles om på et givet tidspunkt.
- d) Støtte til og fremme af Fællesskabets og medlemsstaternes aktiviteter med henblik på at definere og fastlægge god praksis og gode retningslinjer for sundhedsområdet og retningslinjer for kvaliteten inden for medicin, som er baseret på videnskabelige data.
- e) Støtte til mobilisering af ressourcer med henblik på at imødegå sundhedsrisici og reagere på uforudsete begivenheder, foretage undersøgelser og koordinere reaktionerne på fællesskabsplan og på nationalt plan.
- f) Støtte til udveksling af erfaringer og informationer mellem Fællesskabet og medlemsstaternes myndigheder og ansvarlige organisationer og til tilvejebringelse af planlægnings- og reaktionskapacitet i tilfælde af sundhedsrisici og af passende uddannelses tilbud.
- g) Fremme af Fællesskabets og de nationale myndigheders og ansvarlige organisationers tilrådighedsstillelse og eventuelt fremskaffelse af informationer til fordel for offentligheden og fagfolk inden for sundhedssektoren.

OPRINDELIGT FORSLAG

- g) Støtte til Fællesskabets og medlemsstaternes tilrettelæggelse og gennemførelse af sygdomsforebyggende og sundhedsfremmende aktiviteter, eventuelt med deltagelse af ikke-statslige organisationer, og til innovative projekter eller pilotprojekter til gavn for alle medlemsstater.

Artikel 4

Fælles aktioner

Som led i bestræbelserne på at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter kan programforanstaltningerne som fælles aktioner sammen med beslægtede fællesskabsprogrammer og -aktioner, navnlig inden for forbrugerbeskyttelse, social sikring, forskning og teknologisk udvikling, datakommunikation mellem administrationerne (IDA), statistik, uddannelse og miljø, og sammen med aktioner, som gennemføres af Det Fælles Forskningscenter og Fællesskabets agenturer.

Artikel 5

Gennemførelse

1. Kommissionen varetager gennemførelsen af de aktioner, som er omhandlet i artikel 3. Til dette formål vedtager den i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, foranstaltninger, for så vidt angår den årlige arbejdsplan og for tilsyn.

ÆNDRET FORSLAG

- h) Støtte til Fællesskabets og medlemsstaternes tilrettelæggelse og gennemførelse af sygdomsforebyggende og sundhedsfremmende aktiviteter, eventuelt med deltagelse af ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter, og til innovative projekter eller pilotprojekter til gavn for alle medlemsstater med særlig fokus på de største sygdomsgrupper.
- i) Fremme af almen uddannelse og erhvervsuddannelse på folkesundhedsområdet.
- j) Støtte til tilvejebringelse af videnskabelig information og rådgivning med henblik på gennemførelse af programmålene med brug af videnskabsmænd og eksperter på højt niveau.

Uændret

Som led i bestræbelserne på at sikre et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter kan det være nødvendigt at gennemføre programaktionerne og -foranstaltningerne som fælles aktioner sammen med beslægtede fællesskabsprogrammer og -aktioner, navnlig inden for forbrugerbeskyttelse, social sikring, arbejdsmiljø, transport, landbrug, industri, økonomisk og social samhørighed, forskning og teknologisk udvikling, datakommunikation mellem administrationerne (IDA), statistik, informationssamfundet og informationsteknologi (f.eks. *e*Europa), uddannelse og miljø, og sammen med aktioner, som gennemføres af Det Fælles Forskningscenter og Fællesskabets agenturer som f.eks. Det Europæiske Miljøagentur.

Artikel 5

Sammenlignelighed, kompatibilitet og interoperabilitet

Under gennemførelsen af de aktioner og foranstaltninger, som udvikles inden for rammerne af programmet, sikres sammenligneligheden af dataene og oplysningerne, hvor det er muligt, samt kompatibiliteten og interoperabiliteten af de systemer og net, der anvendes til udveksling af data og oplysninger på sundhedsområdet.

Artikel 6

Gennemførelse af programmet og samarbejde med medlemsstaterne

1. Kommissionen varetager gennemførelsen af de fællesskabsaktioner, som er omhandlet i artikel 3 i nært samarbejde med medlemsstaterne. Til dette formål vedtager den i overensstemmelse med artikel 10 foranstaltninger, for så vidt angår den årlige arbejdsplan og for tilsyn.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til på nationalt plan at sikre den koordinering, organisation og opfølgning, som er en forudsætning for, at programmålene kan virkeliggøres, og de inddrager i denne henseende alle de parter, som efter national lovgivning og praksis er beskæftiget med folkesundhedsanliggender. De tager de nødvendige skridt til at sikre en effektiv gennemførelse af programmet.

Kommissionen og medlemsstaterne drager omsorg for, at der forefindes passende strukturer på fællesskabsplan og på nationalt plan til at programmålene kan virkeliggøres. De sørger for, at der i passende omfang oplyses om de aktioner, som modtager støtte under programmet, samt at aktioner, som forudsætter gennemførelse via lokale eller regionale myndigheder eller ikke-statslige organisationer, sikres den bredest mulige deltagelse.

3. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer i samarbejde overgangen mellem de aktioner, der gennemføres som led i de folkesundhedsprogrammer, der henvises til i artikel 12, og dem, der gennemføres under programmet.

*Artikel 6***Sammenhæng og komplementaritet**

Kommissionen er ansvarlig for, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem de aktioner, som gennemføres under programmet, og dem, der gennemføres i henhold til andre fællesskabspolitikker og -aktiviteter. Kommissionen skal navnlig udvælge de forslag, som er relevante set i forhold til programmålene og -aktionerne, og informere det udvalg, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1.

*Artikel 7***Finansiering**

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af dette program fastsættes for den i artikel 1 nævnte periode til 300 mio. EUR.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. Kommissionen sikrer via relevante strukturelle mekanismer, som medlemsstaterne også knyttes tæt til, koordineringen og integreringen af net for sundhedsovervågning og hurtig reaktion over for trusler mod sundheden.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til på nationalt plan at sikre den koordinering, organisation og opfølgning, som er en forudsætning for, at programmålene kan virkeliggøres, og de inddrager i denne henseende alle de parter, som efter national lovgivning og praksis er beskæftiget med folkesundhedsanliggender. De tager de nødvendige skridt til at sikre en effektiv gennemførelse af programmet.

Uændret

4. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer i samarbejde overgangen mellem de aktioner, der gennemføres som led i de folkesundhedsprogrammer, der henvises til i artikel 15, og dem, der gennemføres under programmet.

Artikel 7

Uændret

Kommissionen er ansvarlig for, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem de aktioner, som gennemføres under programmet, og dem, der gennemføres i henhold til andre fællesskabspolitikker og -aktiviteter. Kommissionen skal navnlig udvælge de forslag, som er relevante set i forhold til programmålene og -aktionerne, og informere det udvalg, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 8

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

Artikel 8

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 9

Uændret

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.

4. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 10

Gennemførelsesforanstaltninger

1. De foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse, fastsættes, hvad de nedenfor anførte spørgsmål angår, efter forvaltningsproceduren i artikel 9, stk. 2:

a) det årlige arbejdsprogram for gennemførelse af programmet, som fastsætter prioriteringer og aktioner med oplysning om ressourcefordelingen

b) ordninger, kriterier og procedurer for udvælgelse af programmets aktioner

c) ordninger til gennemførelse af de fælles strategier og aktioner, der er omhandlet i artikel 4

d) ordninger til den programevaluering, der er omhandlet i artikel 14.

2. Hvad angår andre spørgsmål, fastsættes de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse, efter rådgivningsproceduren i artikel 9, stk. 3.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 9

Deltagelse af EFTA/EØS-landene, de associerede lande i Central- og Østeuropa, Cypern, Malta og Tyrkiet

Programmet er åbent for deltagelse af:

- a) EFTA/EØS-landene i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen
- b) de associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i Europaafalterne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de respektive associeringsrådsafgørelser
- c) Cypern på grundlag af supplerende bevillinger i overensstemmelse med de procedurer, der aftales med dette land
- d) Malta og Tyrkiet på grundlag af supplerende bevillinger i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Artikel 10

Internationalt samarbejde

I forbindelse med gennemførelsen af programmet fremmes samarbejde med tredjelande og med internationale organisationer med kompetence på folkesundhedsområdet, navnlig Verdenssundhedsorganisationen (WHO), Europarådet og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD).

Artikel 11

Overvågning, evaluering og resultatformidling

1. Kommissionen identificerer resultatindikatorer, fører tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og gennemfører uafhængige evalueringer i programmets tredje år (midtvejsevaluering) og sidste år (efterfølgende evaluering). Evalueringerne skal i særdeleshed fokusere på, hvilke virkninger der er blevet opnået, og hvor effektivt ressourcerne er blevet udnyttet.

Artikel 11

Uændret

Artikel 12

Uændret

I forbindelse med gennemførelsen af programmet fremmes samarbejde med tredjelande og med internationale organisationer med kompetence på folkesundhedsområdet, navnlig Verdenssundhedsorganisationen (WHO), Europarådet og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) samt andre internationale organisationer som FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation og Verdenshandelsorganisationen.

Artikel 13

Samarbejde med relevante fællesskabsorganer

Der skal samarbejdes med fællesskabsorganer inden for de relevante arbejdsområder, især organer med ansvar for fødevarer og fodersikkerhed, miljøbeskyttelse og produktsikkerhed.

Artikel 14

Uændret

1. Kommissionen identificerer resultatindikatorer og overvåger regelmæssigt i samarbejde med medlemsstaterne, evt. med ekspertbistand, gennemførelsen af programmets aktioner set i forhold til målene og aflægger regelmæssigt beretning herom til udvalget.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Kommissionen sørger for, at offentligheden får adgang til resultaterne af de gennemførte aktioner og evalueringsrapporterne.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en midtvejsrapport i løbet af programmets tredje år og en endelig rapport, når det er fuldført. Rapporterne skal indeholde oplysninger om Fællesskabets finansiering i henhold til den fastlagte finansieringsramme, om sammenhæng og komplementaritet med andre relevante programmer, aktioner og initiativer og om evalueringsresultaterne. Rapporterne sendes desuden til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

*Artikel 12***Ophævelse**

Følgende afgørelser ophæves:

Afgørelse nr. 645/96/EF

Afgørelse nr. 646/96/EF

Afgørelse nr. 647/96/EF

Afgørelse nr. 102/97/EF

Afgørelse nr. 1400/97/EF

Afgørelse nr. 372/1999/EF

Afgørelse nr. 1295/1999/EF

Afgørelse nr. 1296/1999/EF.

2. Kommissionen foretager i programmets fjerde år en midtvejsevaluering, som uafhængige eksperter medvirker til. Evalueringen omfatter programmets virkninger, ressourceanvendelsens effektivitet samt sammenhæng og komplementaritet i forhold til relevante programmer, aktioner og initiativer, der gennemføres under andre fællesskabsprogrammer og -aktiviteter. Efter anmodning fra Kommissionen forelægger medlemsstaterne rapporter om programmets gennemførelse og virkninger. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget konklusionerne af evalueringen. Kommissionen forelægger endvidere Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en endelig rapport om gennemførelsen af programmet et år efter programmets afslutning.

3. Kommissionen sørger for, at offentligheden får adgang til resultaterne af de gennemførte aktioner og evalueringsrapporterne.

Udgår

Artikel 15

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 13

Artikel 16

Ikkrafttræden

Uændret

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

BILAG

SPECIFIKKE MÅL OG AKTIONER

1. Et højere informations- og vidensniveau på sundhedsområdet

Uændret

1.1. Udvikling og forvaltning af et sundhedsovervågningssystem

1. mål: Opstilling af fællesskabsindikatorer for sundhedstilstand, sygdomme og sundhedsdeterminanter, udarbejdelse af metoder til indsamling af data med henblik på overvågning og analyse samt oprettelse af databaser til ovennævnte formål

1. mål: Opstilling af kvantitative og kvalitative fællesskabsindikatorer for sundhedstilstand, sygdomme og sundhedsdeterminanter, udarbejdelse af metoder til indsamling af data med henblik på overvågning og analyse samt oprettelse af alders- og kønsspecifikke databaser til ovennævnte formål

1. komplettering af et system for trinvis opstilling af sundhedsrelaterede indikatorer med fuldstændig dækning af sundhedsstatus, sygdomme, sundhedsressourcer og interventioner samt sundhedsdeterminanter og indsamling af relevante data efter en metode, som aftales nærmere

1. komplettering af et system for trinvis opstilling af kønsspecifikke sundhedsrelaterede indikatorer med fuldstændig dækning af sundhedsstatus, sygdomme, sundhedsressourcer og interventioner samt sundhedsdeterminanter og indsamling af relevante data efter en metode, som aftales nærmere

2. iværksættelse af dette system for opstilling af indikatorer, indsamling af data og indlæsning af disse i databaserne samt udvikling af versioner af databaserne til brug for fagfolk i sundhedssektoren og offentligheden.

Uændret

Den statistiske del af dette arbejde udføres som led i Fællesskabets statistiske program.

2. mål: Forbedring af systemet for overførsel og udveksling af sundhedsdata

1. revision og forbedring af det system, der forbinder Kommissionen og medlemsstaternes sundhedsmyndigheder via Internet og andre medier i den hensigt at overføre og udveksle Fællesskabets indikatorer og data

1. revision og forbedring af det system, der forbinder Kommissionen og medlemsstaternes sundhedsmyndigheder via Internet og andre interoperable medier og systemer i den hensigt at overføre og udveksle Fællesskabets indikatorer og data

2. offentliggørelse og regelmæssig ajourføring på Kommissionens og medlemsstaternes web-steder af de sundhedsdata, der registreres i informationssystemet, således at myndigheder, fagfolk i sundhedssektoren og offentligheden kan få adgang til dem.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

1.2. *Udvikling og anvendelse af instrumenter til at analysere, rådgive, rapportere, informere og foretage konsultationer om sundhedsanliggender*

1. *mål*: Udvikling af instrumenter til at analysere og rådgive om sundhedsanliggender

1. udvikling og forvaltning af et fællesskabsnet

med det formål at udarbejde analyser og rapporter om sundhedstilstanden og om virkningerne af sundhedsdeterminanter og -politikker, kortlægge risikofaktorer og manglende viden samt stille prognoser for udviklingen til brug i den politiske planlægning, ved fastlæggelsen af prioriterede områder og ved fordelingen af ressourcer

2. udvikling og forvaltning af et fællesskabsnet til at varetage overvågnings-, analyse- og rådgivningsopgaver vedrørende sundhedsteknologier

3. udvikling og forvaltning af et benchmarkingsystem for fællesskabsstrategier og for nationale politikker og aktiviteter vedrørende sygdomsforebyggelse, sundhedsfremme og sundhedsbeskyttelse med passende parametre og datasæt

4. udvikling og forvaltning af et fællesskabsnet til at varetage overvågnings-, analyse- og rådgivningsopgaver vedrørende kliniske retningslinjer og kvalitet og god praksis i forbindelse med interventioner på sundhedsområdet.

2. *mål*: Rapportering om sundhedsanliggender

1. udarbejdelse af rapporter om sundhedstilstanden i Fællesskabet og kortlægning af urovækkende udviklingstendenser; udarbejdelse af rapporter om udvalgte aktiviteter, politikker og foranstaltninger samt sundhedsdeterminanter

2. fremlæggelse af undersøgelsesresultater, rådgivende udtalelser og retningslinjer vedrørende sundhedsteknologier, interventioner på sundhedsområdet og kvalitet og god praksis.

1. udvikling og forvaltning af et eller flere fællesskabsnet

a) med det formål at udarbejde analyser og rapporter om sundhedstilstanden og om virkningerne af sundhedsdeterminanter og -politikker, herunder forebyggelse og behandling af sygdomme, kortlægge risikofaktorer og manglende viden samt stille prognoser for udviklingen til brug i den politiske planlægning, ved fastlæggelsen af prioriterede områder og ved fordelingen af ressourcer

b) til at varetage overvågnings-, analyse- og rådgivningsopgaver vedrørende sundhedsteknologier

c) til at varetage overvågnings-, analyse- og rådgivningsopgaver vedrørende kliniske retningslinjer og kvalitet og god praksis i forbindelse med interventioner på sundhedsområdet, herunder anbefalinger med hensyn til præventive foranstaltninger

d) til at varetage overvågnings- og analyseopgaver vedrørende netværk mellem tjenesteudbydere på sundhedsområdet

2. udvikling og forvaltning af et benchmarkingsystem for fællesskabsstrategier og for nationale politikker og aktiviteter vedrørende sygdomsforebyggelse, sundhedsfremme og sundhedsbeskyttelse med passende parametre og datasæt

Udgår

3. udvikling og forvaltning af en fællesaktion på grundlag af de planer, der er udarbejdet i forbindelse med e-Europa for at forbedre offentlighedens adgang til oplysninger om lægemidler på Internettet, idet der foretages en revision af de disponible informationskilder om lægemidler og en undersøgelse af mulighederne for at indføre en ordning med et genkendeligt fællesskabsmærke, som skal vise, at de pågældende websteder er godkendt som værende pålidelige.

Uændret

2. fremlæggelse af undersøgelsesresultater, rådgivende udtalelser og retningslinjer vedrørende sundhedsteknologier, interventioner på sundhedsområdet og kvalitet og bedste praksis.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. *mål*: Konsultation, information og formidling af rapporter, rådgivning og anbefalinger

Uændret

1. offentliggørelse af de rapporter, undersøgelsesresultater, rådgivende udtalelser og retningslinjer, der er nævnt i afsnit 1.2. i dette bilag, på Kommissionens og medlemsstaternes websteder og via andre passende medier
2. udvikling og anvendelse af instrumenter til information og konsultation af repræsentative patientorganisationer, fagfolk i sundhedssektoren og andre interesserede parter om sundhedsrelaterede emner på fællesskabsplan
3. indsamling af væsentlige informationer om sundhed og sundhedstjenester, herunder spørgsmål om adgang og rettigheder, og formidling heraf på den mest hensigtsmæssige måde, navnlig til personer, der flytter fra en medlemsstat til en anden.

4. *mål*: Bidrag til en integreret sundhedsstrategi

1. kortlægning og behandling af mulighederne for fælles aktioner sammen med EF-programmer og -agenturer med henblik på at udvikle tværsektorielle metoder til at tage fat på vigtige sundhedsfaktorer
2. støtte til udvikling af metoder og andre relevante redskaber til vurdering af sundhedsvirkninger
3. støtte til pilotprojekter vedrørende sundhedsvirkningerne af Fællesskabets politikker og aktiviteter.

2. Hurtig reaktion på sundhedsrisici

Uændret

2.1. Forbedring af evnen til at håndtere overførbare sygdomme

1. *mål*: støtte den videre gennemførelse af beslutning nr. 2119/98/EF om oprettelse af et fællesskabsnet til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme

1. *mål*: Inkorporere arbejdet i forbindelse med og støtte den videre gennemførelse af beslutning nr. 2119/98/EF om oprettelse af et fællesskabsnet til epidemiologisk overvågning af og kontrol med overførbare sygdomme for at træffe forholdsregler imod sygdomme, herunder sygdomme, som det er muligt at forebygge

1. udvikling af:

Uændret

- a) definitioner af tilfælde, epidemiologiske metoder og overvågningsmetoder, tekniske metoder og procedurer, og fastlæggelse af, hvilken art og hvilken type data om prioriterede sygdomme og særlige emner der skal indsamles og videregives
- b) procedurer for information, konsultation og koordinering mellem medlemsstaterne med henblik på at forebygge og bekæmpe overførbare sygdomme, herunder bestemmelser for et undersøgelseshold på fællesskabsplan
- c) retningslinjer for, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der skal træffes, navnlig ved de ydre grænser og i nødsituationer; forbindelser med ansøgerlande og andre tredjelande

- a) definitioner af tilfælde, epidemiologiske metoder og overvågningsmetoder, tekniske metoder og procedurer, og fastlæggelse af, hvilken art og hvilken type data om prioriterede sygdomme (f.eks. aids) og særlige emner der skal indsamles og videregives
- b) procedurer for information, konsultation og koordinering mellem medlemsstaterne og med kandidatlandene med henblik på at forebygge og bekæmpe overførbare sygdomme, herunder bestemmelser for et undersøgelseshold på fællesskabsplan
- c) retningslinjer for, hvilke beskyttelsesforanstaltninger der skal træffes, navnlig ved de ydre grænser og i nødsituationer, såsom epidemier eller pandemier af sygdomme, som det er muligt at forebygge; forbindelser med kandidatlande og andre tredjelande

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. indsamling af overvågningsdata og netoversigter fra bestående databaser

2. indsamling og analyse af overvågningsdata og netoversigter fra bestående databaser og organisationer for at finde frem til de bedst egnede strategier inden for folkesundhed

3. understøttelse af forvaltningen af nettet, navnlig i forbindelse med fælles undersøgelser, uddannelse, løbende evaluering og kvalitetssikring.

Uændret

2. *mål*: Forbedring af sikkerheden ved og kvaliteten af blod fra mennesker

1. komplettering og gennemførelse af grundlaget for sikring af høje standarder for kvaliteten og sikkerheden i forbindelse med tapning, behandling, opbevaring og distribution af fuld-blod, blodkomponenter og stamceller

2. opbygning og forvaltning af et blodovervågningsnet og forberedelse af retningslinjer for optimal anvendelsen af blod.

3. *mål*: Forbedring af kvaliteten af og sikkerheden ved organer og stoffer af menneskelig oprindelse

1. udvikling og gennemførelse af en fællesskabsstrategi for organer og stoffer af menneskelig oprindelse

2. udvikling og etablering af et fællesskabsnet for organer og stoffer af menneskelig oprindelse.

4. *mål*: Udarbejdelse af en vaccinationsstrategi for Fællesskabet

2.2. *Styrkelse af evnen til at håndtere andre sundhedsrisici*

Uændret

1. *mål*: Udvikling af strategier og instrumenter til reaktion på ikke-overførbare sygdomme

gennemgang og udvikling af strategier til reaktion på risici for ikke-overførbare sygdomme, herunder, hvis det er hensigtsmæssigt, udvikling af et fællesskabsnet med forbindelse til bestående overvågnings-, rapporterings- og varslingssystemer.

2. *mål*: Fremme af udarbejdelsen af retningslinjer og foranstaltninger angående elektromagnetiske felter og andre fysiske agenser

revision og yderligere udbygning af retningslinjer og vejledning om foranstaltninger til beskyttelse mod og forebyggelse af:

1. elektromagnetiske felter

2. andre fysiske agenser som f.eks. optisk stråling og ultraviolet stråling, laserstråling, tryk, støj og vibrationer.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Håndtering af sundhedsdeterminanter**3.1. Formulering af strategier og foranstaltninger vedrørende livsstilsrelaterede determinanter**

Mål: Formulering og gennemførelse i nært samarbejde med medlemsstaterne af strategier og foranstaltninger vedrørende livsstilsrelaterede sundhedsdeterminanter, navnlig i den hensigt at integrere dem i den overordnede indsats for sundhedsfremme og gennemførelse af sygdomsforebyggende politikker

udbygning og virkeliggørelse af Fællesskabets strategier, herunder benchmarking og analyse af politikker og foranstaltninger, udarbejdelse af rapporter, etablering af net, kortlægning af omfanget af og målene for en yderligere fællesskabsindsats og forberedelse af fællesskabsinstrumenter for livsstilsrelaterede sundhedsdeterminanter.

3.2. Formulering af strategier og foranstaltninger vedrørende socio økonomiske sundhedsdeterminanter

Mål: Formulering og virkeliggørelse af strategier og foranstaltninger vedrørende socio økonomiske sundhedsdeterminanter

1. udvikling af en metode til benchmarking og til sammenkobling af strategier med henblik på at kortlægge skævheder på sundhedsområdet ved hjælp af data fra Fællesskabets sundhedsinformationssystem og, hvis det er hensigtsmæssigt, udvikling af fællesskabsinstrumenter for sundhedstjenester og forsikringsordninger og for Fællesskabets politikkers og aktiviteterers virkning på disse; aktionerne dækker desuden spørgsmål vedrørende forbrug, omkostningseffektivitet og udgifter til lægemidler

2. gennemgang og kortlægning af hindringer for adgangen til sundhedstjenester på tværs af Fællesskabets indre grænser og, hvis det er hensigtsmæssigt, formulering af retningslinjer.

3.3. Formulering af strategier og foranstaltninger vedrørende miljørelaterede sundhedsdeterminanter

Mål: Formulering og virkeliggørelse af strategier og foranstaltninger vedrørende miljørelaterede sundhedsdeterminanter

1. udbygning og gennemførelse af retningslinjer og anbefalinger udstedt af Den Europæiske Ministerkonference om Miljø og Sundhed og overvågning af nationale strategiers og foranstaltningers effektivitet

3.2. Formulering af strategier og foranstaltninger vedrørende sociale og økonomiske sundhedsdeterminanter

Mål: Formulering og virkeliggørelse af strategier og foranstaltninger vedrørende sociale og økonomiske sundhedsdeterminanter

Uændret

2. gennemgang og kortlægning af hindringer for adgangen til sundhedstjenester på tværs af Fællesskabets indre grænser og, hvis det er hensigtsmæssigt, formulering af retningslinjer

3. udvikling af en strategi til analyse og evaluering af sociale og økonomiske faktorer (såsom arbejds- og boligforhold) indvirkning på sundheden

4. formulering og formidling af god praksis for aktioner og politikker, som er forbundet med sociale og økonomiske sundhedsdeterminanter, og som mindsker uligheder.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

2. indsamling og udarbejdelse af rapporter om god praksis for overvågning, tidlige varslingsystemer og foranstaltninger vedrørende forurenende stoffer og dermed forbundne sygdomme og, hvis det er hensigtsmæssigt, formulering af retningslinjer.

4. Gennemførelse af aktionerne

1. Aktionerne kan finansieres ved indgåelse af kontrakter om tjenesteydelser på grundlag af udbud eller via tilskud, når der samtidig ydes støtte fra anden side. I sidstnævnte tilfælde kan Fællesskabets andel af finansieringen som hovedregel ikke overstige 50 % af de udgifter, som modtageren reelt har måttet afholde.
2. Kommissionen kan ved gennemførelsen af programmet have behov for yderligere ressourcer, herunder mulighed for at søge ekspertbistand. Disse behov vil der blive taget stilling til i forbindelse med Kommissionens løbende evaluering af ressourcfordelingen.
3. Kommissionen kan også gennemføre aktioner med henblik på information, offentliggørelse og formidling. Ligeledes kan den gennemføre evalueringsundersøgelser og tilrettelægge seminarer, kollokvier og andre ekspertmøder.
4. Kommissionen opstiller årlige arbejdsplaner med angivelse af prioriterede opgaver og de aktioner, som skal gennemføres. Desuden fastlægger den de nærmere vilkår og kriterier for udvælgelse af aktioner i henhold til programmet. I denne forbindelse indhenter den udtalelser fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 8.
5. Ved gennemførelsen af aktionerne respekteres principperne for databeskyttelse.

ÆNDRET FORSLAG

2. indsamling og udarbejdelse af rapporter om god praksis for overvågning, tidlige varslingsystemer og foranstaltninger vedrørende forurenende stoffer og dermed forbundne sygdomme og, hvis det er hensigtsmæssigt, formulering af retningslinjer
3. fremme af udformning af retningslinjer og foranstaltninger i forbindelse med de forskellige former for miljøforurening, som har virkninger for sundheden; analyse og udformning af foranstaltninger til oplysning, forebyggelse og beskyttelse med henblik på bekæmpelse af alle former for forurening (støj, kemiske stoffer, fødevarer osv.), som påvirker miljø og menneskers sundhed
4. fremme af strategier til formindskelse af resistens over for antibiotika.

Uændret

1. Aktionerne kan finansieres ved indgåelse af kontrakter om tjenesteydelser på grundlag af udbud eller via tilskud, når der samtidig ydes støtte fra anden side. I sidstnævnte tilfælde kan Fællesskabets andel af finansieringen som hovedregel ikke overstige 70 % af de udgifter, som modtageren reelt har måttet afholde.

Uændret

4. Kommissionen opstiller årlige arbejdsplaner med angivelse af prioriterede opgaver og de aktioner, som skal gennemføres. Desuden fastlægger den de nærmere vilkår og kriterier for udvælgelse af aktioner i henhold til programmet. I denne forbindelse indhenter den udtalelser fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 9.

Uændret

Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum

(2001/C 240 E/27)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0122(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 1. juni 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 166,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../EF om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.
- (2) Rammeprogrammet er struktureret omkring tre blokke af foranstaltninger, »integration af forskningen«, »strukturering af det europæiske forskningsrum« og »styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«; den første og den tredje blok gennemføres med hensyn til indirekte aktioner ved dette særprogram.
- (3) De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse samt reglerne for formidling af forskningsresultater for rammeprogrammet, som Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i afgørelse nr. .../EF (i det følgende benævnt »regler for deltagelse og formidling«) bør gælde for dette program.
- (4) Hvis de nye virkemidler, som omfatter forenklet og decentraliseret forvaltning samt udnyttelse af ekstern teknisk støtte, udnyttes fuldt ud i dette program, burde det

bevirke, at udgifterne til personale og administration sænkes til højst 5,5 % af det samlede beløb, der skønnes nødvendigt for gennemførelsen.

- (5) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og innovationen i Fællesskabet, på at tilskynde små og mellemstore virksomheder til at deltage og på internationalt samarbejde med tredjelande og internationale organisationer. Tiltrædelseslandene skal vises særlig opmærksomhed.

- (6) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, især sådanne som er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (7) Som opfølgning til Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾ og Rådets resolutioner⁽²⁾ og Europa-Parlamentets⁽³⁾ beslutninger om dette emne er der ved at blive gennemført en handlingsplan for at styrke og udvide kvinders placering og rolle inden for videnskab og forskning. Ved gennemførelsen af dette program vil der blive taget hensyn til kønsaspektet inden for forskning.

- (8) For at kunne udnytte det fulde potentiale i dette program bør alle relevante parter, især medlemsstater og associerede stater, tilskyndes til aktivt at engagere sig i en fælles bestræbelse på at øge koordineringen af den forskningsindsats, der gøres i Europa, bl.a. ved at åbne og skabe netværk mellem de nationale programmer og ved fri udveksling af oplysninger i forbindelse med den forskning, der foregår på alle niveauer.

- (9) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så relevante interesser især inden for forskerverdenen, erhvervslivet, blandt brugerne og i det politiske liv tilgodeses. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til fællesskabspolitikernes og den videnskabelige og teknologiske udviklings behov.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000, EP 284.656.

(10) Da gennemførelsesbestemmelserne til denne beslutning er forvaltningsforanstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.

(11) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker.

(12) Inden for dette program bør udvalgte forskningstemaer udelukkende gennemføres ved hjælp af tre former for virkemidler: Ekspertisenet, integrerede projekter og Fællesskabets deltagelse i nationale forskningsaktiviteter, der iværksættes i fællesskab i henhold til traktatens artikel 169

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med rammeprogrammet vedtages et særprogram om integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

2. De videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer for særprogrammet er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til rammeprogrammet skønnes det beløb, der er nødvendigt til gennemførelse af særprogrammet, at være på EUR 12 505 millioner, hvoraf højst 5,5 % skal anvendes til Kommissionens administrative udgifter. I bilag II er der anført en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

1. De nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle deltagelse i særprogrammet er de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2 i rammeprogrammet.

2. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de virkemidler, der er fastsat i bilag I og III til rammeprogrammet og beskrevet i bilag III.

3. Reglerne for deltagelse og formidling finder anvendelse på særprogrammet.

Artikel 4

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret beskrivelse af de videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer, der er fastsat i bilag I samt tidsplanen for gennemførelsen.

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater og europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres om nødvendigt.

Artikel 5

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. Den i artikel 6 fastsatte procedure finder anvendelse i forbindelse med vedtagelsen af følgende foranstaltninger:

— udarbejdelse og ajourføring af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1,

— enhver ændring af den vejledende fordeling af beløbet, som er anført i bilag II.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF ⁽²⁾ i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

Artikel 7

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der som omhandlet i artikel 5 i rammeprogrammet foretages en uafhængig evaluering af de aktiviteter, der er gennemført på de områder, som særprogrammet omfatter.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG OVERORDNEDE RETNINGSLINJER FOR AKTIVITETERNE

Indledning

Dette program vil fremme forskning i verdensklasse på de centrale udvalgte områder, der har en særlig interesse og merværdi for Europa, og den europæiske industris konkurrenceevne, som er blevet identificeret i rammeprogrammet 2002-2006, samt inden for de temaer, der i forbindelse med gennemførelsen af rammeprogrammet identificeres som værende af stor betydning i forhold til EU's politiske behov og de muligheder, som opstår inden for nye, frontforskningsområder.

Programmet vil tilstræbe en mere omfattende integration af forskningen i Europa gennem:

- en fokuseret aktion inden for udvalgte forskningstemaer ved hjælp af kraftfulde finansieringsredskaber (integrerede projekter og ekspertisenet), der bringer forskningsaktørerne sammen i passende konfigurationer, der kan tage de nye udfordringer op, som disse udvalgte forskningstemaer udgør og med en kritisk masse
- fremme af netsamarbejde og en fælles indsats mellem nationale og europæiske rammer for forskning og innovation og åbning af nationale programmer inden for disse udvalgte områder, herunder, hvor det er relevant, ved hjælp af de i artikel 169 i traktaten omhandlede programmer, samt inden for andre områder, hvor en sådan indsats ville være til gavn for det europæiske forskningsgrundlag.

Programmet supplerer programmet »strukturering af det europæiske forskningsområde« og særprogrammet for FFC (Det Fælles Forskningscenter), og gennemførelsen af programmet vil blive koordineret med disse to programmer.

1. INTEGRATION AF FORSKNINGEN

1.1. **Udvalgte forskningstemaer**

De udvalgte forskningstemaer tegner sig for langt størsteparten af udgifterne under rammeprogrammet 2002-2006. Det er hensigten at skabe en betydelig løftestangsvirkning gennem en meget fokuseret forskningsindsats på fællesskabsplan, som sammen med aktioner inden for andre dele af rammeprogrammet 2002-2006 og gennem åben koordinering med andre — regionale, nationale, europæiske og internationale — rammer vil resultere i en sammenhængende og meget effektiv fælles indsats for at nå de overordnede mål.

De udvalgte forskningstemaer er:

- Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste
- Teknologi til informationssamfundet
- Nanoteknologi, intelligente materialer og nye produktionsprocesser
- Luftfart og rumfart
- Fødevarerikkerhed og sundhedsrisici
- Bæredygtig udvikling og globale ændringer
- Borgere og styring i det europæiske vidensamfund.

Aktionerne beskrives derfor i termer af:

- de overordnede mål og forventede resultater inden for hvert udvalgt forskningstema
- de udvalgte forskningstemaer, der skal forfølges via en fællesskabsaktion.

De udvalgte forskningstemaer beskrives ud fra deres overordnede mål og deres vigtigste forskningsfokus. Det tilknyttede arbejdsprogram vil indeholde nærmere oplysninger om det detaljerede forskningsindhold.

Fællesskabsaktionen inden for hvert enkelt udvalgt tema vil blive gennemført via integrerede projekter og ekspertisenet, der ud over forskning og teknologisk udvikling kan integrere nedenstående aktiviteter, hvor de er særlig relevante for de fastsatte mål: demonstration, formidling og udnyttelse; samarbejde med forskere og forskerteam fra tredjelande; udvikling af menneskelige ressourcer, herunder fremme af uddannelse af forskere; udvikling af forskningsfaciliteter og -infrastruktur af specifik betydning for den forskning, der udføres; og fremme af bedre forbindelser mellem videnskab og samfund, herunder kvinder inden for videnskab.

Det kan ligeledes være hensigtsmæssigt at gennemføre forskning, henhørende under artikel 169 i traktaten, for at nå de mål, der er fastlagt for et eller flere af de udvalgte forskningstemaer.

De små og mellemstore virksomheder (SMV'er) vil blive tilskyndet til at deltage, og ligestilling mellem mænd og kvinder vil generelt blive sikret i forbindelse med gennemførelsen af aktiviteterne.

Innovation er en vigtig dimension, der skal tages i betragtning ved udformningen og gennemførelsen af FTU-aktiviteter. Ekspertisenet og integrerede projekter vil navnlig omfatte aktiviteter i tilknytning til formidling og udnyttelse af viden og, hvor det er relevant, aktiviteter, der kan sikre overførsel af teknologi og fremme udnyttelsen af resultaterne. Hvor det er hensigtsmæssigt, vil der blive lagt særlig vægt på overførsel af teknologi til SMV'er og på oprettelse af forskningsbaserede virksomheder som et middel til at udnytte forskningsresultaterne.

Ansøgerlandene vil blive tilskyndet til at deltage i dette program.

Det internationale samarbejde er en vigtig dimension af rammeprogrammet. I særprogrammet »Integration af forskningen« udføres de internationale aktiviteter i to grupper:

- Deltagelse af forskere, team og institutioner fra tredjelande i ekspertisenet og integrerede projekter, særlig i forbindelse med emner inden for de forskellige udvalgte forskningstemaer, der har tilknytning til globale problemer, og som er genstand for en international indsats
- Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter med visse grupper af lande som støtte for Fællesskabets udenrigspolitik og udviklingspolitik.

Det internationale samarbejde inden for rammeprogrammet og målene hermed beskrives under overskriften »Foregribelse af EU's videnskabelige og teknologiske behov«.

De udvalgte forskningstemaer omfatter i visse tilfælde forskning, der ligger på grænsen af de traditionelle områder, hvor fremskridt vil kræve en tværfaglig og mangesidet indsats. I sådanne tilfælde vil der i forbindelse med gennemførelsen af programmet blive lagt særlig vægt på koordinering mellem de forskellige udvalgte temaer og mellem disse temaer og aktioner under overskriften »Foregribelse af EU's videnskabelige og teknologiske behov«.

Forskningens etiske, sociale og juridiske aspekter vil blive taget i betragtning, og det samme gælder dens potentielle anvendelser, og den socioøkonomiske indvirkning af den videnskabelige og teknologiske udvikling og foregribelse af denne vil, hvor det er relevant, udgøre en del af aktiviteterne under denne overskrift. Forskning i etik i tilknytning til den videnskabelige og teknologiske udvikling vil blive gennemført under programmet »Strukturering af det europæiske forskningsrum«.

I forbindelse med gennemførelsen af dette program og forskningsaktiviteterne i tilknytning hertil skal de grundlæggende etiske principper respekteres, herunder: beskyttelse af menneskets værdighed, oplysninger og privatliv samt af dyr og miljø i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen; de relevante internationale konventioner og adfærdskodekser, f.eks. Helsinki-deklarationen, Europarådets konvention om menneskerettigheder og biomedicin, den universelle erklæring om det menneskelige genom og menneskerettigheder vedtaget af Unesco; den aktuelle lovgivning og retsakter i de lande, hvor forskningen udføres. Hvor det er relevant skal deltagerne i forskningsprojekter ansøge de relevante etiske råd om godkendelse, inden de påbegynder FTU-aktiviteterne. Der vil blive foretaget en systematisk etisk gennemgang af forslag, der vedrører følsomme spørgsmål. I særlige tilfælde kan en etisk gennemgang foretages, mens et projekt gennemføres.

1.1.1. *Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste* ⁽¹⁾

Kortlægningen af det menneskelige genom og mange andre genomer varsler en ny tidsalder inden for human biologi, som frembyder hidtil uanede muligheder for at forbedre menneskets sundhed og fremme industriel og økonomisk aktivitet. Dette tema, der bidrager til at realisere disse fordele, vil fokusere på at integrere post-genomforskningen i de mere veletablerede biomedicinske og bioteknologiske metoder, og vil lette integrationen af forskningskapacitet (både offentlig og privat) i Europa for at forbedre sammenhængen og opnå en kritisk masse. Integreret tværfaglig forskning, der muliggør et tæt samspil mellem teknologi og biologi, er af afgørende betydning, når genomoplysninger skal omsættes til praktiske anvendelser. Derudover vil et vigtigt element være at inddrage centrale aktører, navnlig erhvervslivet, personale inden for sundhedssektoren og praktiserende læger, politiske beslutningstagere, lovgivende myndigheder og patientsammenslutninger, i gennemførelsen af dette tema. Ligestilling mellem kønnene inden for forskning vil ligeledes blive sikret ⁽²⁾.

Dette udvalgte forskningstema vil fremme og støtte tværfaglig grundforskning med det formål at udnytte genomoplysningernes fulde potentiale til at underbygge anvendelser i tilknytning til menneskets sundhed.

Det vil udgøre en integrerende del af Den Europæiske Unions indsats for at effektivisere den europæiske bioteknologiske industri i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Stockholm. Det vil bestræbe sig på at skabe stærke forbindelser til alle aktiviteter, der forbedrer rammebetingelserne for innovation inden for bioteknologiindustriens sundhedssektor, navnlig i SMV'er, herunder fremme af iværksætterånden og investeringsmulighederne gennem venturekapital og inddragelse af Den Europæiske Investeringsbank. Der vil ligeledes blive lagt vægt på at identificere lovgivningsmæssige hindringer for udviklingen af nye anvendelser for genomforskningen, for på det tidligst mulige tidspunkt at kunne foregribe de etiske konsekvenser og de mere generelle følger af udviklingen inden for genomforskning for samfundet og borgerne.

Dette udvalgte forskningstema vil ligeledes fremme gennemførelsen og udviklingen af Det Europæiske Fællesskabs sundhedsstrategi.

Internationalt samarbejde vil blive fremmet inden for hele dette forskningstema. Hvor det er relevant, vil der blive taget behørigt hensyn til Fællesskabets forpligtelse til at bekæmpe fattigdommen i udviklingslandene og den betydning, som en forbedret sundhed vil have for processen — i overensstemmelse med artikel 177 i traktaten og med Fællesskabets fremskyndede indsats for at bekæmpe HIV/AIDS, malaria og tuberkulose.

Forskningsprioriteter

i) *Grundviden og basisredskaber inden for funktionel genomforskning*

Det strategiske mål med dette punkt er at fremme den grundlæggende forståelse af genomoplysningerne ved at udvikle den vidensbase, de redskaber og de ressourcer, som er nødvendige for at kortlægge funktionen af gener og genprodukter, der har betydning for menneskets sundhed (herunder modelgenomer for dyr og planter samt mikroorganismers genomer) og at undersøge deres indbyrdes samspil og deres samspil med miljøet. Forskningen vil omfatte:

- Genekspression og proteomanalyser: Målene er at sætte forskerne bedre i stand til at afkode genernes og genprodukternes funktion og til at kortlægge de komplekse regulerende netværk (biokompleksitet), der kontrollerer de grundlæggende biologiske processer.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af redskaber med en høj kapacitet og af metoder til overvågning af genekspression og proteinprofiler og til kortlægning af proteiners funktioner og vekselvirkninger mellem proteiner.

⁽¹⁾ På dette og andre områder inden for rammeprogrammet ydes der ikke støtte til kloning af mennesker til reproduktive formål; der vil ikke blive gennemført forskning, der ændrer eller har til formål at ændre menneskers genetiske arveanlæg; der vil heller ikke blive gennemført forskning, der indebærer udvikling af et menneskefoster til forsknings- eller behandlingsformål. Dyreforsøg skal så vidt muligt erstattes af in vitro metoder eller alternative metoder. Det skal undgås at påføre lidelser, eller sådanne lidelser skal holdes på et minimum, og man bør i denne forbindelse være særlige opmærksomme på dyreforsøg med de arter, der er tættest på mennesket (i overensstemmelse med direktiv 86/609/EØF). Ændring af dyrs genetiske arvemateriale og kloning af dyr tillades kun til etisk velbegrundede formål, og når de udføres under forhold, hvor der tages hensyn til dyrevelfærd og principperne om genetisk diversitet.

⁽²⁾ Årsager, kliniske symptomer, følger og behandling af sygdomme og lidelser er ofte forskellig for kvinder og mænd. Derfor skal alle aktiviteter, der finansieres under dette udvalgte forskningstema, tage højde for muligheden for kønsforskelle i deres forskningsprotokoller, metodikker og resultatanalyser.

- Strukturel genomforskning: Målene er at sætte forskerne i stand til mere effektivt og oftere end det i øjeblikket er muligt at bestemme proteiners og andre makromolekylers 3-D struktur, hvilket er vigtigt for at kunne belyse proteinernes funktion og af stor betydning for udviklingen af lægemidler.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af hurtige og effektive metoder til bestemmelse af højopløste 3-D makromolekylestrukturer.

- Komparativ genomforskning og populationsgenetik: Målene er at sætte forskerne i stand til at anvende velkarakteriserede modelorganismer til at forudsige og afprøve genfunktioner og til at drage fuld fordel af specifikke befolkningskohorter i Europa til at kortlægge forholdet mellem genfunktion og sundhed eller sygdom.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af modelorganismer og transgenetiske redskaber; udvikling af genetiske, epidemiologiske redskaber og standardiserede protokoller til genotypebestemmelse.

- Bioinformatik: Målene er at give forskerne adgang til effektive redskaber til forvaltning og fortolkning af den til stadighed voksende mængde genomoplysninger og at sætte dem i stand til at stille disse oplysninger til rådighed for forskersamfundet i en tilgængelig og anvendelig form.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af bioinformatikredskaber og ressourcer til lagring, udnyttelse og behandling af data; udvikling af databiologiske metoder til forudsigelse af genfunktioner og til simulering af komplekse regulerende netværk.

ii) *Anvendelser af genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste*

Det strategiske mål med dette punkt er at fremme den europæiske bioteknologiske industris konkurrenceevne ved at udnytte den rigdom af biologiske data, som genomforskningen og fremskridtene inden for bioteknologi resulterer i. Forskningen vil omfatte:

- Teknologiske platforme for udvikling af nye redskaber til diagnose, forebyggelse og behandling: Målene er at fremme samarbejdet mellem højere læreanstalter og industrien ved hjælp af teknologiske platforme, hvor tværfaglige metoder, der anvender frontteknologier, som genomforskningen har resulteret i (såsom farmakogenomforskning), kan bidrage til fremskridt inden for sundhedssektoren og til nedbringelse af omkostningerne gennem en mere præcis diagnose, en individuel behandling og mere effektive udviklingsveje for nye lægemidler og behandlingsformer og andre nye produkter, som den nye teknologi resulterer i.

Forskningen vil fokusere på: rationel og fremskyndet udvikling af nye, mere sikre og mere effektive lægemidler; udvikling af nye diagnosticeringsformer; udvikling af nye in vitro tests til erstatning for dyreforsøg; udvikling og afprøvning af nye forebyggende og terapeutiske redskaber, såsom somatiske gen- og cellerapi (herunder stamcellebehandling) og immunoterapi.

- Støtte til innovativ forskning i nystartede genomforskningsbaserede virksomheder: Målene er at fremme oprettelsen af forskningsbaserede, nye virksomheder i Europa, at bidrage til deres vækst i de tidlige faser og at fremme deres videre udvikling i en multinational sammenhæng.

Forskningen vil fokusere på: innovative aspekter af post-genomforskningen, der indebærer store anvendelsesmuligheder i forbindelse med sundhedsspørgsmål, og som ligeledes forventes at føre til iværksættelse af initiativer i nystartede virksomheder.

Med henblik på at sikre socialt ansvarlige valg, befolkningens accept og en effektiv udviklingsproces for disse nye teknologier, vil det være nødvendigt at inddrage lovgivere, patienter og samfundet generelt på et tidligt tidspunkt.

iii) *Anvendelser inden for medicin og folkesundhed*

Det strategiske mål med dette punkt er at udvikle bedre strategier for forebyggelse og forvaltning af sygdomme hos mennesker og for et sundt liv og en sund aldringsproces. Det vil udelukkende være koncentreret omkring integration af genommetoden i de mere etablerede metoder til undersøgelse af sygdoms- og sundhedsdeterminanter. Forskningen vil fokusere på:

- Bekæmpelse af kræft, hjerte-kar-sygdomme og sjældne sygdomme: Målene er at forbedre forebyggelsen og forvaltningen af to af de største årsager til dårligt helbred og dødelighed i Europa og at samle Europas forskningsressourcer omkring håndtering af sjældne sygdomme.

Forskningen vil fokusere på: integration af klinisk ekspertise og ressourcer med relevante modelsystemer og avancerede redskaber i funktionel genomforskning for at nå frem til et gennembrud inden for behandling og forvaltning af disse sygdomme.

- Bekæmpelse af lægemiddelresistens: Målene er at konfrontere den største trussel mod folkesundheden, som skyldes lægemiddelresistente patogener.

Forskningen vil fokusere på: udnyttelse af den tilgængelige viden om mikroorganismers genomer og om samspillet mellem vært og patogen til at udvikle vacciner og alternative behandlingsstrategier, der kan omgå problemet med resistens over for antimikrobielle lægemidler; udvikling af strategier for optimal udnyttelse af antimikrobielle lægemidler; støtte til Fællesskabets netværk for epidemiologisk overvågning og kontrol af smitsomme sygdomme.

- Hjerneforskning og bekæmpelse af sygdomme i nervesystemet: Målene er at udnytte genomoplysninger til at opnå en bedre forståelse af hjernens funktion og funktionsforstyrrelser for at få et nyt indblik i de mentale processer, til at bekæmpe neurologiske forstyrrelser og sygdomme og til at forbedre udbedringen af hjerneskader.

Forskningen vil fokusere på: forståelse af det molekylære og cellulære grundlag for hjernefunktion, hjerneskader, hjernens plasticitet og reparation, indlæring, hukommelse og erkendelse; udvikling af strategier for forebyggelse og forvaltning af neurologiske forstyrrelser og sygdomme.

- Forskning i menneskets udvikling og i aldringsprocessen: Målet er at opnå en bedre forståelse af menneskets udvikling med særlig vægt på aldringsprocessen for dermed at udvikle bevisgrundlaget for forbedring af folkesundhedsstrategier og således fremme en sund levevis og en sund aldringsproces.

Forskningen vil fokusere på: forståelse af den menneskelige udvikling fra undfangelse til voksenalder; undersøgelse af de molekylære og cellulære determinanter for en sund aldringsproces, herunder disse determinanters samspil med miljø-, adfærds- og kønsfaktorer.

iv) *Konfrontering af de mest udbredte smitsomme sygdomme i tilknytning til fattigdom*

Det strategiske mål med dette punkt er at konfrontere den globale nødsituation, som de tre mest udbredte smitsomme sygdomme — HIV/AIDS, malaria og tuberkulose — forårsager, gennem udvikling af en effektiv sygdomsbekæmpelse, særlig til brug i udviklingslandene. Det forventes, at udviklingslandene vil blive vigtige partnere i gennemførelsen af dette punkt, navnlig gennem den europæiske platform for kliniske forsøg.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af lovende, potentielle metoder til bekæmpelse (vacciner, terapier og HIV mikrobicider) af de pågældende sygdomme ved at støtte forskning over hele spektret lige fra grundlæggende molekylærforskning, der udnytter genomforskning i mikroorganismer, over præklinisk afprøvning og proof-of-principle; etablering af en europæisk platform for kliniske forsøg for at samle og støtte Europas kliniske forsøg specifikt rettet mod sygdomsbekæmpelse i udviklingslandene; etablering af et netværk for forsøg med AIDS-behandlingsmetoder i Europa for at forbedre sammenhængen og komplementariteten mellem kliniske forsøg med AIDS-behandlingsmetoder til brug i Europa.

1.1.2. **Teknologi til informationssamfundet**

Teknologi til informationssamfundet ændrer økonomien og samfundet. Den skaber ikke blot nye arbejdsmetoder og nye virksomhedsformer, den fremkommer ligeledes med løsninger på store samfundsmæssige udfordringer såsom sundhedsvæsen, miljø, sikkerhed, mobilitet og beskæftigelse og har vidtrækkende indflydelse på vor dagligdag.

Sektoren for teknologi til informationssamfundet er nu en af de største økonomiske sektorer med en årlig omsætning på 2 000 mia. EUR og over 12 mio. ansatte i Europa.

Det udvalgte forskningstema »teknologi til informationssamfundet« vil bidrage direkte til realiseringen af de europæiske politikker for videnssamfundet, som det blev besluttet på Det Europæiske Råds møde i Lissabon i 2000 og i Stockholm i 2001, og som afspejles i e-Europe handlingsplanen. Det vil sikre europæisk førerskab inden for de generiske og anvendte teknologier, der er centrale for videnøkonomien. Det sigter mod at forbedre innovation og konkurrenceevne i europæiske virksomheder og inden for den europæiske industri og mod at bidrage til større fordele for alle europæiske borgere.

Vi vil ikke opleve succes'er som dem, der i Europa er opnået inden for mobil kommunikation eller forbrugerelektronik, med mindre der gøres en reel indsats for at nå en kritisk masse på centrale områder af forskningen i teknologi til informationssamfundet. Aktionerne vil derfor mobilisere forskersamfundet omkring mål på mellemlang og lang sigt og fremme integrationen af den offentlige og den private indsats på europæisk plan med det formål at opbygge vigtige kompetencer og styrke innovationen. Aktiviteterne vil omfatte højrisikobetonet og langsigtet FTU såsom udvikling af den kommende generation af mobile og trådløse systemer efter 3G og vil omfatte underbyggende forskning med det formål at undersøge og afprøve fremtidig og ny teknologi specifikt i forbindelse med de anførte udvalgte forskningstemaer.

Selv om der er opnået store fremskridt, er vi stadig langt fra at drage fuld fordel af de videnbaserede tjenesteydelsers potentiale i den virkelige verden. Produkter og tjenesteydelser er stadig svære at anvende og ligger uden for mange menneskers rækkevidde, og den »digitale kløft« bliver stadig bredere i Europa og på verdensplan. Forskningen vil fokusere på den fremtidige generation af teknologier, hvor computere og netværk vil blive integreret i dagligdagen, således at en lang række tjenesteydelser og anvendelsesmuligheder bliver tilgængelige gennem letanvendelige menneskelige grænseflader. Denne vision om »intelligente omgivelser« placerer brugeren, individet i centrum af den fremtidige udvikling af et omfattende videnbaseret samfund for alle.

Forskningstemaet teknologi til informationssamfundet til støtte for e-Europe handlingsplanen vil bidrage til opbygningen af et informations- og videnbaseret samfund i Europa, der tilskynder de mindst udviklede regioner til at deltage. Det vil ligeledes omfatte aktiviteter, der skaber forbindelse mellem EU's indsats og den internationale indsats. Målet er at nå frem til global konsensus inden for dette forskningstema, hvor det er relevant, f.eks. via initiativet intelligente fremstillingssystemer eller dialogen om spørgsmål i tilknytning til driftssikkerhed, for yderligere at integrere forskningen i de nyligt associerede lande i EU's forskningsindsats og for at lette samarbejdet med udviklingslandene.

Forskningsprioriteter

- i) *Anvendt forskning i teknologi til informationssamfundet, der tager de største samfundsmæssige og økonomiske udfordringer op*

Målet er at udvide omfanget og effektiviteten af løsninger baseret på teknologi til informationssamfundet, der tager de største samfundsmæssige og økonomiske udfordringer op, og at gøre dem tilgængelige for borgere, virksomheder og organisationer på den mest pålidelige og naturlige måde, hvor som helst og når som helst.

- Forskning i tillidsskabende teknologier: Målet er at udvikle teknologier i tilknytning til de centrale sikkerhedsudfordringer, som den »fuldt digitaliserede« verden og behovet for at sikre den enkeltes og samfundenes rettigheder resulterer i.

Forskningen vil fokusere på grundlæggende sikkerhedsmekanismer og deres interoperabilitet, dynamiske sikkerhedsprocesser, avanceret kryptografi, teknologier, der kan forbedre beskyttelsen af privatlivets fred, teknologier til håndtering af digitale aktiver og pålidelige teknologier, der kan støtte virksomhedsfunktioner og organisatoriske funktioner i dynamiske og mobile systemer.

- Forskning, der tager de samfundsmæssige udfordringer op: Der fokuseres på »intelligente omgivelser« for at inddrage borgerne yderligere i informationssamfundet, for at sikre mere effektive forvaltnings- og støttesystemer inden for sundhed, sikkerhed, mobilitet og miljø og for at bevare kulturarven; integration af mange funktionaliteter på tværs af disse områder vil ligeledes blive støttet.

Forskningen i »e-integration« vil fokusere på systemer, der muliggør adgang til informationssamfundet for alle, på teknologier, der er tilgængelige for alle, og som kan sikre en fuldstændig deltagelse i informationssamfundet, og på hjælpesystemer, der kan genoprette funktioner eller kompensere for handicap for dermed at sikre en større livskvalitet for borgere med særlige behov og for de personer, der tager sig af dem. På sundhedsområdet vil arbejdet fokusere på intelligente systemer, der sigter mod at støtte sundhedspersonale, mod at give patienter en personlig sundhedspleje og information og mod at forbedre sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse i den brede befolkning. Forskningen vil ligeledes omfatte intelligente systemer til forbedring af beskyttelsen af personer og ejendom og til sikring og beskyttelse af civile infrastrukturer.

På mobilitetsområdet vil forskningen fokusere på infrastruktur til køretøjer og bærbare systemer, som kan føre til integreret sikkerhed, komfort og effektivitet og gøre det muligt at udvikle avanceret logistik og infomobilitet (information til/om de mobile brugere) samt tjenesteydelser baseret på brugernes/køretøjernes placering. Forskningen på miljøområdet vil fokusere på videnbaserede systemer til forvaltning af de naturlige ressourcer og til risikoforebyggelse og krisestyring. På fritidsområdet vil forskningen fokusere på intelligente og mobile systemer og anvendelser inden for underholdning og turisme. Med hensyn til kulturarven vil forskningen fokusere på intelligente systemer til dynamisk adgang til og beskyttelse af håndgribelige og ikke-håndgribelige kulturelle og videnskabelige ressourcer.

- Forskning, der tager udfordringerne på arbejdspladsen og inden for erhvervslivet op: Målet er at give virksomheder, enkeltpersoner, offentlige administrationer og andre organisationer mulighed for fuldt ud at bidrage til og drage fordel af udviklingen af en pålidelig videnbaseret økonomi samtidig med, at arbejdets og arbejdslivets kvalitet forbedres, og at støtte livslang uddannelse for at forbedre de faglige kvalifikationer. Forskningen vil ligeledes sigte mod at opnå en bedre forståelse af de socioøkonomiske drivkræfter og virkningerne af udviklingen af teknologi til informationssamfundet.

Forskningen i e-business og e-forvaltning vil fokusere på at forsyne europæiske organisationer, private såvel som offentlige, og navnlig SMV'er, med interoperative systemer og tjenesteydelser, der kan forbedre innovationskapaciteten, værdiskabelsen og konkurrencedygtigheden inden for videnøkonomien, og på at støtte nye virksomhedsøkosystemer (business ecosystems). Forskningen i organisatorisk videnforvaltning vil sigte mod at støtte organisatorisk innovation og fleksibilitet gennem udvikling, udveksling, omsætning og levering af viden. Forskningen i elektronisk og mobil handel vil fokusere på interoperative, multimodale anvendelser og tjenesteydelser i heterogene netværk. Det vil omfatte handel, samarbejde, arbejdsflow og elektroniske tjenesteydelser dækkende hele værdiskabelsescyklussen for udvidede produkter og tjenesteydelser når som helst og hvor som helst.

Forskningen i e-arbejde systemer vil fokusere på nye udformninger af arbejdspladsen, der omfatter innovative teknologier for at fremme kreativitet og samarbejde, på øget effektivitet i ressourceudnyttelsen og på at udvide arbejdsmulighederne til at omfatte alle borgere i lokalsamfundene. Forskningen i eLearning vil fokusere på en personlig adgang til og formidling af uddannelse samt på avancerede uddannelsesmiljøer i skoler, på universiteter og på arbejdspladsen, der drager fordel af udviklingen af intelligente omgivelser.

- Løsning af komplekse problemer på områder som videnskab, teknik, erhvervsliv og samfund: Målet er at udvikle teknologier til udnyttelse af databehandlings- og oplagringsressourcer, der er fordelt på geografisk spredte lokaliteter, og til på en problemfri måde at gøre dem tilgængelige i forbindelse med løsning af komplekse problemer inden for videnskaben, industrien, erhvervslivet og samfundet. Af anvendelsesområder kan nævnes miljø, energi, sundhed, transport, rationalisering, økonomi og nye medier.

Forskningen vil fokusere på nye edb-modeller, herunder GRID-baserede databehandlings- og informationssystemer, peer-to-peer teknologier og tilknyttet specialbrugerudviklet software til udnyttelse af decentrale databehandlings- og oplagringsressourcer i stor skala og til udvikling af skalérbare, pålidelige og sikre platforme. Denne forskning vil omfatte nye samarbejdsredskaber og programmeringsmetoder, der støtter anvendelsernes interoperabilitet, og nye generationer af simulerings-, visualiserings- og dataudnyttelsesredskaber.

ii) *Infrastruktur til kommunikation og databehandling*

Målene er at stadfæste og yderligere udvikle europæisk styrke på områder såsom mobil kommunikation, forbrugerelektronik og indlagt software samt at øge kommunikations- og informationsbehandlingsteknologierne resultater, omkostningseffektivitet, funktionalitet og tilpasningsdygtighed.

- Kommunikations- og netværksteknologier: Målet er at udvikle de nye generationer af systemer og net til trådløs kommunikation, der muliggør en optimal forbindelse hvor som helst, og fuldt optiske net, der kan øge nettens transparens og kapacitet, løsninger, der kan forbedre nettens interoperabilitet og tilpasningsevne, og teknologier til personliggjort adgang til audiovisuelle systemer samlet i net.

Arbejdet med jord- og satellitbaserede ⁽¹⁾, mobile og trådløse systemer og net efter 3G vil fokusere på den næste generation af teknologier, som kan sikre samarbejde og problemfri forbindelse på service- og kontrolniveau mellem mange forskellige trådløse teknologier over en fælles IP-plattform (internetprotokol) samt nye protokoller, der kan sikre en effektiv udnyttelse af spektret, redskaber og teknologier med det formål at bygge trådløse, rekonfigurerbare anordninger, systemer og net, der anvender IP-protokollen.

Forskningen i fuldt optiske net vil fokusere på forvaltning af kanaler med optiske bølgelængder, som muliggør fleksibilitet og hastighed i udbredelsen af og forsyningen med tjenester og løsninger baseret på optiske fibre til Local Area Networks (LAN). Forskningen i interoperable netværksløsninger, herunder end-to-end netværksstyring, vil støtte forsyningen med generiske tjenesteydelser og de indbyrdes forbindelser mellem disse samt forbindelserne mellem heterogene net og platforme. Den vil omfatte programmerbare net, som kan give en tilpasningsdygtig og tidstro fordeling af netværksressourcerne og give kunderne bedre muligheder for at forvalte tjenesteydelserne.

Forskningen vil ligeledes beskæftige sig med teknologier, der muliggør personliggjort adgang til audiovisuelle systemer og anvendelser samlet i net samt tjenesteydelseplatforme og net, der er fælles for forskellige medier, pålidelige digitale TV-arkitekturer og apparater, der kan behandle, kode, lagre, registrere og vise hybride 3D multimediesignaler og -objekter.

- Softwareteknologi, tjenester og distribuerede systemer: Målet er at udvikle ny softwareteknologi, multifunktionelle, tjenesteskabende omgivelser samt redskaber til kontrol med komplekse, distribuerede systemer til indførelse af intelligente omgivelser og til at klare den forventede vækst i og udbredelse af anvendelser og tjenester.

Forskningen vil fokusere på nye softwareteknologier, -systemer og -tjenester, der omhandler spørgsmål som sammensatbarhed, skalérbarhed, pålidelighed og soliditet samt autonom selvtilpasning. Den vil beskæftige sig med specialbrugerudviklet software til forvaltning, kontrol og brug af fuldt distribuerede ressourcer. Forskningen i multifunktionel tjenesteudvikling og nye komponentrammer vil sigte mod at udvikle tjenesteydelsens funktionalitet, herunder meta-information, semantik og byggestenenes taksonomi. Nye strategier, algoritmer og redskaber til systematisk og præcis design, udformning af prototyper og kontrol med komplekse, distribuerede systemer vil blive behandlet f.eks. med indbyggede styreenheder og allestedsnærværende informationsbehandlingsressourcer. Arbejdet vil omfatte kognitive teknikker til generisk genkendelse af objekter og begivenheder.

iii) Komponenter og mikrosystemer

- Mikro- og nanoelektronik og opto-elektronik: Målet er at nedbringe omkostningerne i forbindelse med mikro- og nanoelektroniske og opto-elektroniske komponenter og chipsystemer, at øge deres ydeevne og forbedre deres rekonfigurerbarhed, skalérbarhed, tilpasningsevne og selvjusterende evner.

Forskningen vil fokusere på at udvide grænserne for CMOS proces- og udstyrsteknologier og på at forbedre anordningernes funktionalitet, ydeevne og integrationen af funktioner. Den vil beskæftige sig med alternative procesteknologier, typer af anordninger, materialer og arkitekturer for at imødekomme de krav, som kommunikation og informationsbehandling stiller. Der vil blive lagt særlig vægt på RF, blandede signaler og lavenergiudformning. Arbejdet med optiske og opto-elektroniske komponenter og fotonkomponenter vil omfatte anordninger og systemer til informationsbehandling, kommunikation, omstilling, lagring, registrering og billeddannelse. Forskningen i elektronbaserede nanoanordninger samt i molekylære elektroniske anordninger og teknologier vil fokusere på de teknologier, der indeholder løfter om en bred funktionalitet og har et integrations- og massefabrikationspotentiale.

- Mikro- og nanoteknologier, mikrosystemer, monitorer: Målet er at forbedre delsystemers og mikrosystemers omkostningseffektivitet, ydeevne og funktionalitet og at øge integrationsgraden og miniaturiseringen for at skabe bedre grænseflader til deres omgivelser og til netbaserede tjenester og systemer.

Forskningen vil fokusere på nye anvendelsesmuligheder og funktioner, som drager fordel af tværfagligt samspil (elektronik, mekanik, kemi, biologi osv.) kombineret med anvendelsen af mikro- og nanostrukturer og nye materialer. Målet er at udvikle innovative, omkostningseffektive og pålidelige mikrosystemer og rekonfigurerbare, miniaturiserede delsystemmoduler. Arbejdet vil ligeledes omfatte billige, informationsrige monitorer med højere opløsning og avancerede sensorer, herunder billige billedsensorer, biometriske sensorer, samt haptiske anordninger. Arbejdet med nanoanordninger og nanosystemer vil omfatte udnyttelse af grundlæggende fænomener, processer og strukturer, der indebærer løfter om ny eller forbedret registrerings- eller aktiveringsfunktionalitet, samt integration og fremstilling heraf.

⁽¹⁾ Aktiviteterne i forbindelse med satellitbaseret kommunikation koordineres med aktiviteterne under forskningstema 4 »luftfart og rumfart«.

iv) *Viden- og grænsefladeteknologi*

Målet er at forbedre anvendeligheden af teknologi til informationssamfundet og adgangen til den viden, den indeholder, for at fremme en mere omfattende indførelse og hurtigere udbredelse heraf.

- Videnteknologier og digitalt indhold: Målet er at udvikle automatiserede løsninger til etablering og organisering af virtuelle videnrum (f.eks. kollektive hukommelser) for at fremme udviklingen af radikalt nyt indhold og medietjenester og -anvendelser.

Forskningen vil fokusere på teknologier til støtte for erhvervelse og udformning, gengivelse og visualisering, fortolkning og udveksling af viden. Disse funktioner vil blive integreret i nye semantiskbaserede og kontekstbevidste systemer, herunder kognitive og agentbaserede redskaber. Arbejdet vil omfatte kilder til viden og ontologier, der kan udvides for at lette interoperabiliteten mellem tjenesteydelser og bane vejen for den kommende generation af anvendelser af det semantiske net. Forskningen vil ligeledes omfatte teknologier til støtte for udformning, skabelse, forvaltning og offentliggørelse af multimedieindhold via faste og mobile net og anordninger med evne til selv at tilpasse sig brugerens forventninger. Målet er at fremme skabelsen af et rigt interaktivt indhold til personliggjort udsendelse og af avancerede, pålidelige medie- og underholdningsapplikationer.

- Intelligente grænseflader og overflader: Målet er at udvikle mere effektive metoder til at få adgang til allestedsnærværende information samt lettere og mere naturlige former for samspil med den intelligente, der omgiver os.

Forskningen vil fokusere på grænseflader og interaktive overflader, som er naturlige, adaptive og multisensoriske, for at skabe omgivelser, der registrerer vores tilstedeværelse, personlighed og behov, og som kan reagere intelligent på tale eller gestikulation. Målet er at skjule teknologiens kompleksitet ved at støtte et uforstyrret menneskeligt samspil med anordninger, virtuelle og fysiske objekter og den viden, der er indbygget i de dagligdags omgivelser.

Arbejdet vil ligeledes omfatte teknologier til multilingvistisk og multikulturel adgang og kommunikation, der støtter rettidig og omkostningseffektiv forsyning med interaktive, informationsrige tjenester, der opfylder de personlige, faglige og erhvervsmæssige krav, som alle medlemmer af lingvistisk og kulturelt forskelligartede samfund har.

1.1.3. ***Nanoteknologi, intelligente materialer og nye produktionsprocesser***

Den tosidede overgang til et videnbaseret samfund og bæredygtig udvikling kræver nye produktionsparadigmer og nye koncepter for produkttjenester. Den europæiske fremstillingsindustri skal generelt bevæge sig fra ressourcebaserede metoder til videnbaserede metoder, fra kvantitet til kvalitet, fra masseproducerede produkter med en enkelt anvendelse til produkter med mange anvendelser fremstillet på bestilling, produkttjenester, der kan opgraderes; fra »materielle og håndgribelige« til »uhåndgribelige« og forbedrede produkter, processer og tjenester.

Disse ændringer hænger sammen med radikale omlægninger af de industrielle strukturer, der omfatter en mere omfattende tilstedeværelse af innovative virksomheder med kapacitet inden for netværksteknologi, som behersker nye, hybride teknologier, der kombinerer nanoteknologier, materialevidenskab, teknik, informationsteknologier, bio- og miljøvidenskaber. En sådan udvikling forudsætter et stærkt samarbejde på tværs af de traditionelle videnskabelige grænser. Den førende industrielle udvikling indebærer ligeledes en stærk synergi mellem teknologi og organisation, idet begges ydeevne er meget afhængig af nye færdigheder.

Succesfulde teknologiske løsninger skal søges tidligere og tidligere i udformnings- og produktionsprocesserne; nye materialer og nanoteknologier vil spille en afgørende rolle i denne henseende som drivkræfter for innovation. Dette kræver, at der i forbindelse med fællesskabsforskningen lægges større vægt på langsigtede end på kortsigtede aktiviteter, og at man i forbindelse med innovation må gå fra gradvist voksende strategier til gennembrudsstrategier. Fællesskabsforskningen vil drage stor fordel af en international dimension.

Forskningsprioriteter

i) Nanoteknologi

Nanoteknologi repræsenterer en ny indfaldsvinkel til materialevidenskab og teknik. Europa indtager en stærk stilling inden for nanovidenskab, som skal omsættes til en reel konkurrencefordel for den europæiske industri. Der er to mål hermed: at fremme oprettelsen af en FTU-intensiv europæisk nanoteknologiindustri og at fremme indførelsen af nanoteknologi i de eksisterende industrisektorer. Forskningen kan være langsigtet og højrisikobetonet, men vil fokusere på industrielle anvendelser. Der vil blive gennemført en aktiv politik for at opmuntre industrivirksomheder og SMV'er, herunder nystartede virksomheder, bl.a. gennem fremme af et tæt samspil mellem industrien og forskningen i konsortier, der gennemfører projekter med en betydelig kritisk masse.

- Langsigtet tværfaglig forskning med det formål at forstå fænomenerne, beherske processerne og udvikle forskningsredskaber: Målene er at udvide den grundlæggende generiske videnbase over anvendelsesorienteret nanovidenskab og nanoteknologi og at udvikle redskaber og teknikker inden for frontforskning.

Forskningen vil fokusere på: molekulære og mesoskopiske fænomener: selvsamlende materialer og strukturer, molekulære og biomolekulære mekanismer og motorer, tværfaglige og nye indfaldsvinkler til integration af udviklingen inden for uorganiske, organiske og biologiske materialer og processer.

- Nanobioteknologi: Målet er at støtte forskning i integration af biologiske og ikke-biologiske enheder, åbning af nye horisonter inden for mange anvendelser, såsom behandling og medicinske og miljøorienterede analysesystemer.

Forskningen vil fokusere på: lab-on-chip, grænseflader til biologiske enheder, overflademodificerede nanopartikler, avanceret lægemiddelindgift og andre områder, der integrerer nanosystemer eller nanoelektronik med biologiske enheder; forarbejdning, håndtering og sporing af biologiske molekyler eller komplekser, elektronisk sporing af biologiske enheder, mikrofluidik, fremme og kontrol af cellevækst på vækstmedier.

- Konstruktionsteknik i nanometerskala til materiale- og komponentfremstilling: Målet er at udvikle nye funktionelle og strukturelle materialer med stor ydeevne ved at kontrollere deres nanostruktur. Dette vil omfatte teknologier til produktion og forarbejdning.

Forskningen vil fokusere på: nanostrukturerede legeringer og kompositmaterialer, avancerede, funktionelle polymeriske materialer og nanostrukturerede funktionelle materialer.

- Udvikling af udstyr og instrumenter til manipulering og kontrol: Målet er at udvikle en ny generation af instrumentering til analyse og fremstilling i nanoskala. Et vejledende mål vil være en størrelse eller opløsning i størrelsesordenen 10 nm.

Forskningen vil fokusere på: en lang række avancerede teknikker til fremstilling i nanoskala (litografi- eller mikroskopibaserede teknikker); nyskabende teknologier, metodikker eller instrumenter, der udnytter materialets selvsamlende egenskaber, og udvikling af maskiner i nanoskala.

- Anvendelser på områder som sundhed, kemi, energi, optik og miljø: Målet er at udvide nanoteknologiens potentiale inden for nyskabende anvendelser via integration af forskningsresultater i materialer og teknologiske anordninger i en industriel sammenhæng.

Forskningen vil fokusere på: datamodelberegning, avancerede produktionsteknologier, udvikling af innovative materialer med forbedrede egenskaber.

ii) Intelligent materialer

Nye materialer med et højt videnindhold, der medfører nye funktionaliteter og forbedret ydeevne, vil blive vigtige drivkræfter bag innovation inden for teknologi, anordninger og systemer til gavn for en bæredygtig udvikling og konkurrenceevne inden for sektorer såsom transport, energi, medicin, elektronik og byggeri. For at sikre Europas stærke stilling på nyfremkommende teknologimarkeder, der forventes at vokse en til to størrelsesordener inden for det kommende tiår, må de forskellige aktører mobiliseres gennem FTU-partnerskaber på frontniveau, herunder højrisikobetonet forskning, og gennem integration mellem teoretisk materialelære og industrielle anvendelser.

- Tilvejebringelse af grundviden: Målet er at forstå komplekse fysisk-kemiske og biologiske fænomener, der er relevante for beherskelse og forarbejdning af intelligente materialer med hjælp fra eksperimentelle og teoretiske redskaber og modelberegningsredskaber. Dette vil danne grundlaget for syntetisering af større komplekser eller selvsamlende strukturer med veldefinerede fysiske, kemiske eller biologiske karakteristika.

Forskningen vil fokusere på: langsigtede, tværfaglige aktiviteter med en høj industriel risiko med det formål at udforme og udvikle nye strukturer med veldefinerede karakteristika; udvikling af supramolekylær og makromolekylær teknik, der fokuserer på syntetisering, udnyttelse og potentiel anvendelse af nye, meget komplekse molekyler og deres forbindelser.

- Teknologi til fremstilling og omdannelse af nye materialer: Målet er en bæredygtig produktion af nye »smarte« materialer med skræddersyede funktionaliteter til opbygning af makrostrukturer. Disse nye materialer med multisektorielle anvendelsesmuligheder bør omfatte indbyggede karakteristika, som kan udnyttes under forudbestemte omstændigheder, samt generelle iboende egenskaber eller barriere- og overfladekarakteristika for at opnå en højere ydeevne.

Forskningen vil fokusere på: nye materialer, forarbejdede og selvreparerende materialer, tværgående teknologier, herunder overfladevidenskab og -teknik.

- Teknik til støtte for materialeudvikling: Målet er at bygge bro over kløften mellem »videnfrembringelse« og »videnudnyttelse« for dermed at overvinde den europæiske industris svagheder inden for integration af materialer og fremstilling. Dette mål vil blive nået ved at udvikle nye redskaber, der muliggør fremstilling af nye materialer samtidig med, at en bæredygtig konkurrenceevne sikres.

Forskningen vil fokusere på: iboende aspekter af optimering af materialeudformning, forarbejdning og redskaber; mekanisk afprøvning, udnyttelse og opgradering; integration af livscyklusmetoder, forældelse, biokompatibilitet og økoeffektivitet.

iii) Nye produktionsprocesser

Udviklingen af nye produktionskoncepter, der er mere fleksible, integrerede, sikre og rene, vil afhænge af nyskabende organisatorisk og teknologisk udvikling, der understøtter nye produkter, processer og tjenester og samtidig nedbringer omkostningerne (interne og eksterne). Målet er at forsyne de fremtidige industrielle systemer med de redskaber, der er nødvendige for at sikre en effektiv udformning, produktion, anvendelse og genbrug i hele et produkts livscyklus såvel som passende organisatoriske modeller og en forbedret videnforvaltning.

- Udvikling af fleksible og intelligente fremstillingssystemer: Målet er at fremme industriens overgang til en mere videnbaseret produktion og mere videnbaserede systemer og at betragte produktionen ud fra et mere holistisk perspektiv, der ikke blot omfatter hardware og software, men også mennesker og den måde, hvorpå de lærer og udveksler viden.

Forskningen vil fokusere på: innovative, pålidelige, intelligente og omkostningseffektive fremstillingsprocesser og -systemer og deres integration i den fremtidige fabrik: integration af hybride teknologier baseret på nye materialer og forarbejdning heraf, mikrosystemer og automatisering, højpræcisionsudstyr til produktion samt integration af IKT, registrerings- og kontrolteknologier.

- Systemforskning og risikostyring: Målet er at bidrage til en forbedring af de industrielle systemers bæredygtighed og til en betydelig og målelig nedbringelse af de miljø- og sundhedsmæssige indvirkninger ved hjælp af nye industrielle metoder og en forbedring af ressourceeffektiviteten og ressourceforbruget.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af nye anordninger og systemer til en ren, sikker og mindre kulstofintensiv produktion; øget virksomhedsansvar for produkter, ressourceforbrug og håndtering af industriaffald; undersøgelse af samspil mellem »produktion-anvendelse-forbrug« samt af socioøkonomiske virkninger.

- Optimering af industrielle systemers, produkters og tjenesteydelsers livscyklus: Produkter og produktion bør blive mere livscyklus- og tjenesteydelseorienteret samtidig med, at der stilles krav til intelligens, omkostningseffektivitet, sikkerhed og renlighed. Den centrale udfordring ligger derfor i nye industrielle koncepter baseret på livscyklusmetoder, der skal bane vejen for nye produkter, organisatorisk innovation og en effektiv forvaltning af information og omdannelse af denne til brugbar viden inden for værdikæden.

Forskningen vil fokusere på: innovative produkttjeneste systemer, der optimerer værdikæden »udformning-produktion-tjenesteydelse-bortskaffelse« gennem udvikling og anvendelse af hybride teknologier og nye organisatoriske strukturer.

1.1.4. **Luftfart og rumfart**

I de seneste tiår har Europas fremragende teknologiske og industrielle kapacitet inden for luftfart og udforskningen af rummet ydet mange forskellige bidrag til de europæiske borgeres levestandard og udviklingen af og væksten i medlemsstaternes og tredjelandenes økonomier. De økonomiske fordele kan aflæses i den meget højt kvalificerede beskæftigelse og i overskuddet på handelsbalancen, og de kan få en stor positiv indvirkning på forbedringen af andre tilknyttede økonomiske sektorer konkurrenceevne.

Selv om luftfart og rumfart er adskilte sektorer, har de visse fællestræk, idet de begge er meget forsknings- og udviklingsintensive sektorer med lange gennemløbstider og meget store investeringskrav. Stor konkurrence, strategisk betydning og stadig strengere miljøkrav gør det tilsammen nødvendigt hele tiden at tilstræbe en højere grad af teknologisk ekspertise ved at stadfæste og koncentrere FTU-indsatsen i Europa omkring det ultimative mål, som går ud på at tjene samfundet bedre.

Forskningen inden for luftfart vil blive planlagt inden for rammerne af en strategisk forskningsdagsorden, som fastlægges i samarbejde mellem alle berørte aktører på europæisk plan i det nye Rådgivende Råd for Forskning i Luftfart i Europa, som også vil udgøre grundlaget for planlægning af de nationale programmer. Resultatet vil blive en større grad af komplementaritet og samarbejde mellem den nationale indsats og fællesskabsindsatsen på dette område. European Strategy for Space vil tjene som referencegrundlag i forbindelse med planlægningen af rumforskning med det formål at samle centrale aktører omkring projekter af fælles interesse, og der vil blive sikret en tæt forbindelse til FTU-aktiviteter, som udføres af andre aktører, såsom rumforskningscentre, Eurocontrol og industrien. Endvidere vil mulighederne for at anvende relevante artikler i traktaten blive undersøgt for så vidt muligt at støtte disse initiativer.

Forskningsprioriteter

i) *Luftfart*

De europæiske topledere understreger i deres rapport »Vision 2020« behovet for, at de europæiske og nationale forskningsbestræbelser optimeres og samles om en fælles vision og en strategisk forskningsdagsorden. I overensstemmelse hermed vil forskningen blive koncentreret omkring nedenstående 4 hovedlinjer. Forskningsindsatsen vil blive koncentreret omkring mellemstore og store kommercielle fly, herunder deres systemer og komponenter, samt omkring elementer af systemerne til lufttrafikstyring i flyene og på jorden.

- Styrke konkurrenceevnen: Målet er at sætte de 3 sektorer inden for fremstillingsindustrien: flyskrog, motorer og udstyr i stand til at forbedre deres konkurrenceevne ved på kort og lang sigt at nedbringe omkostningerne til udvikling af fly med henholdsvis 20 % og 50 % og flyenes direkte driftsomkostninger med henholdsvis 20 % og 50 % og ved at forbedre passagerernes komfort.

Forskningen vil fokusere på: integrerede designsystemer og -processer med det formål at realisere det udvidede virsomhedskoncept med mange produktionssteder og at indføre intelligente produktionsteknologier; nye flykonfigurationer, avanceret aerodynamik, avancerede materialer og strukturer, motorteknologi; mekaniske, elektriske og hydrauliske systemer; bedre kabineindretning og anvendelse af multimedietjenester til at forbedre passagerernes komfort.

- Mindske miljøbelastningen som følge af motoremissioner og støj: Med hensyn til emissionerne skal målene opfylde målene i Kyoto-aftalen, og for at kompensere for den fremtidige stigning i flytrafikken skal CO₂ nedbringes med 50 % på lang sigt, og NO_x skal nedbringes med henholdsvis 20 % på kort sigt og 80 % på lang sigt. Med hensyn til støj er målet at nedbringe støjniveauet med 4-5 dB på kort sigt og 10 dB på lang sigt for at begrænse støjgenerne uden for lufthavnen.

Forskningen vil fokusere på forbrændings- og fremdrivningskoncepter med lave emissioner, motorteknologier og tilknyttede kontrolsystemer, aerodynamiske koncepter med lav luftmodstand, letvægtsfly-strukturer og materialer, der kan tåle høje temperaturer, samt forbedrede flyveoperationelle procedurer; motor- og kraftværksteknologi, flyakustik for at nedbringe støjen fra flyskroget, avancerede støjreduktionssystemer samt nye flyveoperationelle procedurer i nærheden af lufthavne.

- Øge flyenes sikkerhed: Målet er at nå frem til en halvering af antallet af uheld på kort sigt og en femdobbelte reduktion på lang sigt for at kompensere for stigningen i flytrafikken.

I forbindelse med forebyggende sikkerhed vil forskningen fokusere på: undersøgelse af systemiske sikkerhedsmodeller, forbedring af fejltolerante systemer og en cockpitudformning, der fokuserer på mennesket, og som henleder besætningens opmærksomhed på kontrollerbare situationer. Forskningen i reduktion af antallet af uheld vil fokusere på forbedrede materialer og strukturer samt på avancerede sikkerhedssystemer.

- Øge lufttransportsystemernes kapacitet og sikkerhed: Målet er at optimere udnyttelsen af luftrummet og lufthavnene og dermed nedbringe forsinkelser via et fuldt integreret europæisk flytrafikstyringssystem, der kan fremme realiseringen af initiativet »et fælles europæisk luftrum«.

Forskningen vil fokusere på hjælpemidler til automatisering, kommunikations-, navigations- og overvågningssystemer om bord og på jorden samt på flyveprocedurer, der vil muliggøre indførelse af nye koncepter, herunder free-flight, inden for det fremtidige europæiske ATM-system.

ii) Rumfart

Målet er at bidrage til gennemførelsen af den europæiske rumstrategi, navnlig ved at målrette og koordinere ESA's og medlemsstaternes indsats omkring et lille antal aktioner af fælles interesse. Der vil blive lagt vægt på aktiviteter, der supplerer rumfartsorganisationernes aktiviteter (integration af jordbaserede og rumbaserede systemer/tjenester og demonstration af end-to-end tjenester). Dette vil omfatte følgende aktivitetsområder:

- Galileo: Det europæiske navigationssatellitssystem, der er udviklet af Fællesforetøgenet i tæt samarbejde med Den Europæiske Rumfartsorganisation vil være fuldt operationelt fra 2008. De tjenester, som denne infrastruktur kan tilbyde, vil kunne anvendes på en lang række af det europæiske samfunds aktiviteter. Tilgængeligheden af præcise navigations- og tidtagningstjenester vil få stor indflydelse på mange områder.

For at kunne udnytte denne nyfremkommende teknologi på den mest effektive måde er det vigtigt at bygge på den nødvendige ekspertise og viden i Europa.

Forskningen vil fokusere på: udvikling af multisektorielle koncepter, systemer og redskaber, der er afhængige af præcise navigations- og tidtagningstjenester; udbredelse af højtudviklede, sammenhængende tjenester af høj kvalitet i alle miljøer (byer, indendørs og udendørs, landjorden, havet, luften osv.) i synergi med andre tjenesteydelser (telekommunikation, overvågning, observation osv.).

- GMES: Målet er at fremme udviklingen af markeder for satellitbaserede informationstjenester ved at udvikle teknologier, der kan mindske kløften mellem udbud og efterspørgsel.

Forskningen vil fokusere på: sensorer, data og informationsmodeller udviklet i Europa eller andre steder samt udvikling af prototyper for operationelle tjenester, der opfylder specifikke former for efterspørgsel (f.eks. det globale miljø, udnyttelse af jorden, ørkendannelse, katastrof håndtering). Forskningen, herunder dataindsamling, samling og karakterisering af modeller, der kombinerer data fra rummet og fra jorden i et integreret operationelt informationssystem, vil gøre brug af eksisterende satellitdata, f.eks. data leveret af Envisat, fremtidige EarthWatch-projekter og andre systemer.

- Satellitbaseret telekommunikation: Satellitbaseret kommunikation bør integreres mere generelt i telekommunikationssystemerne, navnlig i de terrestriske systemer (¹).

1.1.5. **Fødevarer sikkerhed og sundhedsrisici**

Dette udvalgte forskningstema har som mål at sikre de europæiske borgeres sundhed og velfærd gennem en bedre forståelse af den betydning, som fødevarer og miljøfaktorer har for menneskets sundhed, og at forsyne dem med sikre og sundhedsfremmende fødevarer, herunder fiskeprodukter, på grundlag af fuldt kontrollerede og integrerede produktionssystemer inden for landbrug og fiskeri. Ved at tage den klassiske fremgangsmåde »fra jord til bord« op igen sigter dette udvalgte forskningstema på at sikre, at beskyttelsen af forbrugerne er den vigtigste drivkraft bag udviklingen af nye og mere sikre fødevarer- og foderproduktionskæder, dvs. »fra bord til jord«.

Denne fremgangsmåde, der fokuserer på slutbrugeren, afspejles i de syv specifikke forskningstemaer. Integreret forskning på tværs af flere specifikke temaer vil blive prioriteret.

Forskningsprioriteter

- Epidemiologi vedrørende ernæringsbetingede sygdomme og arveanlæg: Målet er at undersøge det komplekse samspil mellem ernæring og stofskifte, immunsystemet, genetiske arveanlæg og miljøfaktorer for på denne måde at identificere de vigtigste risikofaktorer og udvikle fælles europæiske databaser.

Forskningen vil fokusere på: epidemiologiske undersøgelser af ernæringens, fødevarersammensætningens og livsstilsfaktorernes indvirkning på sundheden og på forebyggelse eller udvikling af specifikke sygdomme, allergier og lidelser; metoder til måling og analyse af fødevarersammensætningen og ernæringen, risikovurdering, epidemiologiske modeller og interventionsmodeller; den genetiske foranderligheds betydning ved hjælp af fremskridtene inden for funktionel genomforskning.

- Sundhedsvirkninger af fødevarer, herunder især af produkter, der indeholder genetisk modificerede organismer: Målet er at frembringe det videnskabelige grundlag for forbedring af sundheden via ernæring og at udvikle nye sundhedsfremmende fødevarer gennem en bedre forståelse af stofskiftet og ved at udnytte de muligheder, som proteomforskningen og bioteknologien frembyder.

Forskningen vil fokusere på: det generelle forhold mellem ernæring og sundhed, fødevarerkomponenter, den indvirkning, som patogener, kemiske forurenende stoffer og nye agenser af priontypen har på kropsfunktionerne; sygdomsforebyggelse; ernæringskrav og sundhedsfremmende interventionsstrategier; faktorer, der er bestemmende for forbrugernes holdninger til fødevarer og produktion; fødevarernes sundhedsfremmende egenskaber; metodikker til vurdering af risici/fordele i forbindelse med næringsstoffer og bioaktive forbindelser; forskellige aldersgrupper, navnlig de ældre forbrugeres, særlige karakteristika.

- »Sporbarheds«-processer, navnlig i tilknytning til genetisk modificerede organismer, herunder systemer baseret på den seneste bioteknologiske udvikling: Målet er at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for at sikre en fuldstændig sporbarhed fra råstoffets oprindelse til de fødevarer, der købes, for dermed at øge forbrugernes tillid til fødevarerforsyningen.

Forskningen vil fokusere på: udvikling, udnyttelse og harmonisering af teknologier og metodikker, der kan sikre fuldstændig sporbarhed i hele fødekæden; opskalering, gennemførelse og godkendelse af metoder i hele fødekæden; oprindelsesgaranti; mærkningens gyldighed og nye HACCP kriterier.

- Metoder til analyse og detektering af kemiske forureninger og sygdomsfremkaldende mikroorganismer (vira, bakterier, parasitter og nye agenser af priontypen): Målet er at bidrage til udvikling, forbedring, udnyttelse og harmonisering af pålidelige og omkostningseffektive prøveudtagnings- og målestrategier med det formål at kontrollere fødevarer- og foderstofsikkerheden og sikre præcise data til brug ved risikoanalyser.

(¹) På grund af de tætte forbindelser mellem kommunikationssatellitter og terrestriske teknologier, præsenteres arbejdet i forbindelse med de relevante aktioner under det udvalgte forskningstema »Teknologi til informationssamfundet«.

Forskningen vil fokusere på: metoder og standarder til analysering og påvisning af levnedsmiddelbårne patogener og kemiske forurenende stoffer, herunder prænormative aspekter; opstilling af modeller for og udvikling af metoder til at forbedre de nuværende forebyggelses- og målekontrolstrategier; test til påvisning og geografisk kortlægning af prioner; substantiel overførsel af prioner og miljøpåvirkninger.

- Metoder, der fører til sikrere produktion og sundere fødevarer, herunder både metoder, der bygger på bioteknologi, og metoder, der bygger på økologisk landbrug: Målet er at udvikle dyrkningssystemer, der kræver færre tilførsler, og bedre forarbejdningsprocesser, der sigter mod produktion af mere sikre og sundhedsfremmende fødevarer og foderstoffer, og at forbedre kvaliteten af fødevarer og foderstoffer ved hjælp af innovativ teknologi.

Forskningen vil fokusere på: individuel og komparativ vurdering af sikkerheds-, kvalitets- og konkurrenceaspekter i forbindelse med konventionel, økologisk og GMO-baseret produktion, forarbejdning og fødevarer og forbedring heraf gennem bedre dyrevelfærd, landbrug og affaldshåndtering; ændrede produktionsmetoder og innovative teknologier.

- Sundhedsvirkninger for mennesker af det anvendte dyrefoder og af brug af ingredienser af forskellig oprindelse til dyrefoder: Målet er at nå frem til en bedre forståelse af den rolle, som dyrefoder spiller for fødevarerens sikkerhed, at nedbringe anvendelsen af uønskede råstoffer og at udvikle alternative nye kilder til dyrefoder.

Forskningen vil fokusere på: epidemiologiske undersøgelser af dyrefoderfremkaldte, levnedsmiddelbårne sygdomme; den indvirkning, som råstofferne, herunder affald og biprodukter af forskellig oprindelse, forarbejdningsmetoder, tilsætningsstoffer og lægemiddelprodukter til dyr, der anvendes i dyrefoder, har på dyrs og menneskers sundhed; forbedret affaldshåndtering for at sikre, at bestemte materialer, der indebærer en høj risiko, og forbudte materialer ikke kommer ind i fødekæden; nye protein-, fedt- og energikilder ud over kød- og benmel for at sikre en optimal vækst hos dyrene, et optimalt reproduktionspotentiale og en optimal fødevarerens kvalitet.

- Miljøbetingede helbredsrisici: Målene er at identificere de miljøfaktorer, der er skadelige for sundheden, at forstå de mekanismer, der indgår heri, og at finde ud af, hvordan man kan forhindre eller minimere disse virkninger og risici.

Forskningen vil fokusere på: identifikation af årsagsfaktorer, herunder forurenende stoffer, og fysiologiske mekanismer i tilknytning til miljørelaterede helbredsvirkninger; forståelse af eksponeringsveje, skøn over kumulative lave doser og kombineret eksponering; langtidsvirkninger; defineret og beskyttelse af udsatte undergrupper; miljøfaktorer og mekanismer, der er ansvarlige for stigningen i antallet af allergitilfælde; endokrinafbryderes betydning, kronisk kemisk forurening og kombinerede miljøeksponeringer, overførsel af sygdomme via vand (parasitter, vira, bakterier osv).

1.1.6. **Bæredygtig udvikling og globale ændringer**

Det fastslås i traktaten, at bæredygtig udvikling er et centralt mål for Det Europæiske Fællesskab. Klimaændringer, energisikkerhed, bæredygtig transport, naturbeskyttelse og disse faktoreres samspil med menneskets aktiviteter ligger til grund for dette forskningstema. De aktiviteter, der udføres inden for dette udvalgte forskningstema, sigter mod at styrke den videnskabelige og teknologiske kapacitet, der er nødvendig for, at Europa kan gennemføre en bæredygtig udviklingsmodel og yde et væsentligt bidrag til den internationale indsats for at forstå og kontrollere de globale miljø- og klimaændringer og bevare økosystemernes ligevægt.

1.1.6.1. **Teknologi for bæredygtig udvikling**

De strategiske mål vedrører reduktion af drivhusgasser og forurenende emissioner, sikker energiforsyning og en afbalanceret anvendelse af forskellige transportformer og sigter ligeledes mod at nå frem til en forbedring af den europæiske industris konkurrenceevne. Realiseringen af disse mål på kort sigt kræver en omfattende forskningsindsats for at tilskynde til anvendelse af de teknologier, der allerede er ved at blive udviklet, og for at bidrage til at fremme ændringer i energiforbrugsadfærd og transportefterspørgselsmønstrene. Den langsigtede indførelse af bæredygtig udvikling kræver ligeledes en stor FTU-indsats for at sikre, at vedvarende energikilder, brint og brændselsceller, som i alt væsentligt er rene, er økonomisk attraktive, og for at overvinde de potentielle hindringer for anvendelsen heraf.

Forskningsprioriteter

i) Forskningstiltag, der har indvirkning på kort og mellemlang sigt

Fællesskabets FTU-indsats er et af de vigtigste virkemidler, der kan bidrage til at gennemføre væsentlige ændringer af de nuværende ikke-bæredygtige udviklingsmønstre, der er karakteriseret ved voksende afhængighed af importeret fossilt brændsel, støt voksende efterspørgsel efter energi, øget overbelastning af transportsystemet og voksende CO₂-emissioner, ved at udvikle nye teknologiske løsninger, der vil kunne få en positiv indflydelse på forbrugernes/brugernes adfærd på kort og mellemlang sigt. Forbruger-/brugerorienterede pilotprojekter, der fokuserer på såvel tekniske som organisatoriske, institutionelle, finansielle og sociale spørgsmål, forventes at resultere i og demonstrere de forventede teknologiske løsninger.

- Vedvarende energikilder, mere effektiv og renere udnyttelse af energi, navnlig i byområder, nye energi-effektive og renere transportformer: Målet er at udvikle energieffektive teknologier, der kan nedbringe efterspørgslen efter fossilt brændsel ved at fremme en energieffektiv adfærd i forskellige brugergrupper og dermed medføre energibesparelser på 12 % i 2010 og tippe energibalancen i retning af mere bæredygtige energisystemer, der kombinerer varme og elkraft samt nye og vedvarende energikilder, for dermed at øge de vedvarende energisystemers andel fra 6 % til 12 % i 2010.

Forskningen vil fokusere på: Forbedring af de vigtigste nye og vedvarende energikilders omkostnings-effektivitet og pålidelighed og kombineret af disse med konventionelle store og distribuerede energi-produktionsanlæg; mere effektive fjernvarmesystemer og centralvarmeværker; indsats på efterspørgsels-siden for at nedbringe benzin- og elektricitetsforbruget; nye former for ren bytransport; rationalisering af anvendelsen af privatkøretøjer; integration af nye koncepter for energieffektive køretøjer og nye/alter-native brændstoffer.

- Bæredygtig transport: Den fælles transportpolitik forudsiger en stigning i efterspørgslen efter godstransport på 38 % og i efterspørgslen efter passagertransport på 24 % (basisår 1998) i Den Europæiske Union frem til 2010. De allerede overbelastede transportnet skal absorbere den ekstra trafik, og tendensen går i retning af, at den andel, der absorberes af de mindst bæredygtige transportformer, sandsynligvis vil vokse. Målet er derfor både at bekæmpe overbelastning og at lægge en dæmper på eller endog vende denne ikke-bæredygtige tendens ved at omfordele transportformerne. Aktioner på kort og mellemlang sigt vil udvikle og integrere nye koncepter og teknologier i transportsystemet.

Forskningen vil fokusere på: sikrere og mere miljøvenlig transport, navnlig i forbindelse med vej- og søtransport; integration af intelligente transportsystemer med henblik på en effektiv forvaltning af infrastruktur; muliggøre jernbaneinteroperabilitet; udvikling af intermodalitet for passagerer og gods, navnlig gennem en bedre forvaltning af logistikkæden og standardisering af lasteenheder.

ii) Forskningstiltag, der har indvirkning på længere sigt

På længere sigt er målet at udvikle vedvarende energikilder, brintteknologier og brændselsceller, som i alt væsentligt er rene, og som kan integreres problemfrit i en bæredygtig energiforsyningsblanding til stationære anlæg og til transport. Dette skulle medføre en yderligere reduktion i emissionerne af drivhusgasser efter 2010, der er den frist, som er fastsat i Kyoto-aftalen. En omfattende fremtidig udvikling af disse teknologier vil afhænge af, om omkostningerne hertil kan nedbringes, og af andre aspekter af konkurrencedygtighed i forhold til traditionelle energikilder.

- Brændselsceller: Disse repræsenterer en nyfremkommende teknologi, der på længere sigt forventes at erstatte en stor del af de nuværende forbrændingssystemer inden for industrien, i bygninger og inden for vejtransport, da de er mere effektive, medfører mindre forurening og potentielt er billigere. Det langsigtede omkostningsmål er 50 EUR/kW til vejtransport og 300 EUR/kW til meget varige, stationære anlæg og brændselsceller/elektrolysatorer.

Forskningen vil fokusere på: nedbringelse af omkostningerne til produktion af brændselsceller og til anvendelser i bygninger, til transport og til decentraliseret elektricitetsproduktion; avancerede materialer i tilknytning til brændselsceller til høje og lave temperaturer til ovennævnte anvendelser.

- Brint: Målet om at fastslå brintens rolle som en energikilde er et centralt element i en fremtidig bæredygtig energiøkonomi. Målet på lang sigt er at nå frem til energiomkostninger, der svarer til omkostninger ved traditionelle brændstoffer uden afgifter.

Forskningen vil fokusere på: ren, omkostningseffektiv produktion af hydrogen fra fossilt brændsel (herunder CO₂-absorbering og oplagring under jorden); omkostningseffektiv brintproduktion ved hjælp af elektrolyse fra vedvarende energikilder og nuklear energi; brintinfrastruktur, herunder transport, distribution, oplagring og anvendelse.

- Solstrømsfotocelle teknologier og biomasse: Solstrømsfotocelle teknologier har på lang sigt potentiale til at yde et stort bidrag til verdens og EU's energiforsyning. Målet er at overvinde de store hindringer, som udgøres af høje investeringsomkostninger, der bør nedbringes med en faktor 4. Det overordnede mål for biomasse er at gøre bioenergien konkurrencedygtig i forhold til traditionelt brændsel.

Forskningen vil fokusere på: (solstrømsenergi) hele produktionskæden fra grundstoffer til solstrømsfotocellesystemet samt integration af solstrømsteknologi i boliger og store MW-solstrømssystemer til produktion af elektricitet; (biomasse) hindringer i biomassekæden forsyning-anvendelse på følgende områder: forbrændingsteknologier, forgasningsteknologier til elektricitet og H₂-/syntesegasproduktion og biobrændsel til transport.

1.1.6.2. *Globale ændringer*

Globale ændringer omfatter komplekse, dynamiske ændringer over forskellige tidsperioder i Jordens fysiske, kemiske og biologiske komponenter (f.eks. atmosfæren, havene og landjorden), navnlig de komponenter, der påvirkes af menneskets aktiviteter. Målet for dette udvalgte tema er at forbedre evnen til at forstå, påvise og forudsige globale ændringer, og at udvikle strategier for forebyggelse, afbødning og tilpasning, særlig i forbindelse med alle typer drivhusgasser, i nær tilknytning til de relevante internationale forskningsprogrammer og i tilknytning til de relevante konventioner såsom Kyoto-protokollen. Et sådant mål nås bedst via aktiviteter, der sigter mod at udvikle fælles og integrerede fremgangsmåder, der er nødvendige for en bæredygtig udvikling, idet der tages hensyn til dets miljømæssige, økonomiske og sociale aspekter samt til de globale miljø- og klimaændringers indvirkning på alle lande og regioner i verden. Det vil tilskynde til konvergens mellem de europæiske og de nationale forskningstiltag, så man kan nå frem til en fælles fastsættelse af videnskabelige tærskelværdier for bæredygtighed og metoder til foretagelse af skøn, og det vil ligeledes tilskynde til internationalt samarbejde om udvikling af fælles strategier til løsning af spørgsmål i tilknytning til globale miljø- og klimaændringer.

Forskningsprioriteter

- Klimavirkninger af drivhusgasemissioner og kulstofdræn (have, skove, jordbund) og mekanismerne bag dem: Målet er at påvise og beskrive globale ændringsprocesser, at forbedre forudsigelsen af deres globale og regionale virkninger, at evaluere afbødningsmuligheder og at forbedre de europæiske forskeres adgang til faciliteter og platforme i tilknytning til forskning i globale ændringer.

Forskningen vil fokusere på: forståelse og bestemmelse af omfanget af ændringerne i kulstof- og nitrogenkredsløbene og den rolle, som kilder til alle drivhusgasser og dræn i jordens og havenes biosfære spiller; indflydelsen fra og virkningerne på klimaets dynamik og ustadighed, havenes og atmosfærens kemi og vekselvirkningerne mellem disse; forståelse og forudsigelse af globale klimaændringer tilknyttede fænomener (El Niño, nedbrydning af ozon i stratosfæren, ændringer i vandstanden i havene og strømmene i havene) og følgevirkninger.

- Vandets kredsløb: Målet er at vurdere de globale ændringers, navnlig klimaændringernes, indvirkning på vandets kredsløb, vandkvaliteten og -tilgængeligheden, for at udvikle grundlaget for forvaltningsredskaber, der kan afbøde konsekvenserne.

Forskningen vil fokusere på: klimaændringernes indvirkning på de hydrologiske variable, fordelingen af grundvand/overfladevand, ferskvands- og vådområdeøkosystemer og vandkvalitet; havenes rolle som drivkræfter bag de globale vandressourcers kredsløb; forvaltningsstrategier og deres indvirkninger; scenarier for vandefterspørgsel og vandtilgængelighed.

- Biodiversitet, beskyttelse af genetiske ressourcer, de terrestriske og marine økosystemers virkemåde og menneskelige aktiviteterets samspil med dem: Målene er at nå frem til en bedre forståelse af havenes og landjordens biodiversitet og af den måde, hvorpå økosystemerne fungerer, at forstå og minimere indvirkningerne fra menneskets aktiviteter på disse og at sikre en bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne.

Forskningen vil fokusere på: vurdering og forudsigelse af ændringer i biodiversitet, økosystemernes struktur, funktion og dynamik; forholdet mellem samfund, økonomi, biodiversitet og habitater; integreret vurdering af faktorer, der påvirker biodiversiteten og afbødning af tab af biodiversitet; risikovurdering, forvaltning, bevarelse og genopretningsmuligheder.

- Mekanismer bag ørkendannelse og naturkatastrofer, der er betinget af klimaændringer: Målet er at belyse forbindelserne mellem klimaændringer og de mekanismer, der ligger bag ørkendannelse og naturkatastrofer, så man kan forbedre risikovurderingen og vurderingen og forudsigelserne af virkningerne, metodikkerne til støtte for beslutningstagningen og strategierne for en bæredygtig forvaltning af landområder og kystegne.

Forskningen vil fokusere på: omfattende integreret vurdering af land-/jordnedbrydning og ørkendannelse i Europa og dertil knyttede forebyggelses- og afbødningsstrategier; langsigtet forudsigelse af hydro-geologiske risici i tilknytning til de globale klimaændringer; overvågning af naturlige risici, kortlægnings- og forvaltningsstrategier; bedre katastrofeberedskab og afbødning af katastrofer.

- Globale systemer til observation af klimaændringer: Målet er at foretage systematiske observationer af klimatiske parametre for derved at styrke forskningen i klimaændringer, at konsolidere de langsigtede observationer til brug ved modelberegning og forudsigelse i marine, terrestriske og atmosfæriske omgivelser, at oprette fælles europæiske databaser og at bidrage til internationale programmer.

Forskningen vil fokusere på: observationer af grundlæggende marine, terrestriske og atmosfæriske parametre, der er nødvendige for forskningen i globale klimaændringer og forvaltningsstrategier i forbindelse hermed, og af ekstreme hændelser; store observations-/overvågnings-/tilsyns-/modelberegningsnet (under hensynstagen til udviklingen af GMES, og som kan levere en europæisk dimension til G3OS).

1.1.7. **Borgere og styring i det europæiske videnssamfund**

Det Europæiske Råd i Lissabon fastslog, at overgangen til et europæisk videnssamfund vil berøre alle aspekter af borgernes liv. Det generelle mål er at udvikle et sundt videngrundlag for forvaltning af denne overgang, som vil være betinget af nationale, regionale og lokale politikker, programmer og aktioner, samt oplyst beslutningstagning hos de enkelte borgere, familier og andre samfundsenheder.

På grund af disse udfordrings kompleksitet, omfang og indbyrdes afhængighed og de involverede spørgsmål skal den valgte forskningsindsats baseres på en meget kraftig integration af forskningen, multi- og tværfagligt samarbejde og på en mobilisering af de samfundsvidenskabelige og humanistiske forskersamfund i Europa. Tiltagene vil også bidrage til at identificere de samfundsmæssige udfordringer på mellemlang og lang sigt, som forskningen i samfundsvidenskaber og humaniora resulterer i, og de vil sikre, at de centrale aktører i samfundet deltager, og at den planlagte formidling af arbejdet gennemføres. For at støtte udviklingen af den komparative transnationale og tværfaglige forskning samtidig med, at forskningsmetodernes forskellighed i Europa bevares, er det vigtigt, at der indsamles og gennemføres analyser af bedre og mere ægte sammenlignelige data, og at der sker en koordineret udvikling af statistikker og kvalitative og kvantitative indikatorer, særlig i forbindelse med det fremkommende videnssamfund, på europæisk plan.

En passende koordinering af den socioøkonomiske forskning og af elementer fra alle udvalgte temaer i dette program vil blive sikret.

Forskningsprioriteter

i) *Et videnbaseret europæisk samfund*

Opbygningen af et europæisk videnssamfund er et klart politisk mål for Det Europæiske Fællesskab. Forskningen skal danne grundlag for den forståelse, der er nødvendig for at sikre, at dette videnssamfund etableres på en måde, der er i overensstemmelse med specifikke europæiske forhold og ønsker.

- Forbedring af tilvejebringelse, formidling og udnyttelse af viden og dennes indvirkning på den økonomiske og sociale udvikling: Målet er at nå frem til en væsentlig bedre forståelse de karakteristika, der knytter sig til viden og dens funktion som et offentligt og privat gode, og at skabe grundlaget for udformning af politikker og beslutningstagning.

Forskningen vil fokusere på: karakteristika i tilknytning til viden og dens funktion i forhold til økonomien, samfundet og innovation; og ændringen af de økonomiske og sociale institutioner; drivkraften bag produktion, formidling og udnyttelse af viden, betydningen af videnkodifikation samt informations- og kommunikationsteknologiernes indvirkning; territoriale strukturers og sociale netværks betydning i forbindelse med disse processer

- Foreliggende muligheder og valg at træffe under udbygningen af et videnssamfund, der står til tjeneste for de mål, som EU har sat sig på Det Europæiske Råds møde i Lissabon: Målet er at nå frem til en integreret forståelse af, hvordan et videnbaseret samfund kan fremme samfundsmæssige mål såsom bæredygtig udvikling, social og geografisk samhørighed og forbedret livskvalitet under behørig hensyntagen til de mange forskellige sociale modeller i Europa.

Forskningen vil fokusere på: egenskaber ved et videnbaseret samfund i overensstemmelse med de europæiske sociale modeller og behovet for at forbedre livskvaliteten; social og geografisk samhørighed, forholdet mellem kønnene og mellem generationerne og sociale netværk; ændringernes indflydelse på arbejde og beskæftigelse; adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse og livslang uddannelse.

- Forskellige veje til videnssamfundet: Målet er at nå frem til sammenlignelige perspektiver i hele Europa for dermed at skabe et bedre grundlag for udformning og gennemførelse af overgangsstrategierne på vej mod videnssamfundet på nationalt og regionalt plan.

Forskningen vil fokusere på: globalisering i tilknytning til kravene om konvergens; betydningen for den regionale forskellighed; udfordringer for de europæiske samfund fra en lang række kulturer og forbedrede kilder til viden; mediernes rolle i denne forbindelse.

ii) *Medborgerskab, demokrati og nye styreformer*

Arbejdet vil identificere de vigtigste faktorer, som påvirker ændringerne i styreformer og medborgerskab, samt disse ændringers indvirkning og de valgmuligheder, der står til rådighed for at forbedre de demokratiske styreformer, løse konflikter, beskytte menneskerettighederne og tage hensyn til kulturel forskellighed og mange identiteter.

- Følger af den europæiske integration og af EU's udvidelse for styreformerne og borgerne: Målet er at klarlægge de vigtigste vekselvirkninger mellem europæisk integration og EU's udvidelse og spørgsmål omkring demokrati, institutionelle funktionsmåder og borgernes velfærd.

Forskningen vil fokusere på: forbindelser mellem integration, udvidelse og institutionelle ændringer i et historisk og komparativt perspektiv; virkningerne af en ændret global situation og Europas rolle; følgerne af Den Europæiske Unions udvidelse for dens borgeres velfærd.

- Fastlæggelse af kompetence- og ansvarsområder og nye styreformer: Målet er at støtte udviklingen af styreformer på flere niveauer, der er ansvarlige, legitime og tilstrækkeligt solide og fleksible til at kunne tage de samfundsmæssige ændringer, herunder integration og udvidelse, op og til at kunne sikre den politiske beslutningstagnings effektivitet og legitimitet.

Forskningen vil fokusere på: fordeling af ansvar mellem forskellige geografiske niveauer og mellem den offentlige og den private sektor; demokratiske styreformer, repræsentative institutioner og den rolle, som organisationer i det civile samfund spiller; privatisering, samfundsinteresse, nye lovgivningstiltag, korporative styreformer; indvirkninger på retssystemerne.

- Sikkerhedsspørgsmål i tilknytning til konfliktløsning og genopretning af fred og retstatsforhold: Målene er at støtte udviklingen af den institutionelle og sociale kapacitet inden for konfliktløsning, at identificere de faktorer, der fører til en succesfuld eller fejlsagen forebyggelse af konflikter, og at udvikle bedre muligheder for mægling i konflikter.

Forskningen vil fokusere på: tidlig identificering af faktorer, der fører til konflikter mellem lande; komparative analyser af procedurer til forebyggelse af og mægling i konflikter og opnåelse af retfærdighed på forskellige områder; Europas rolle på den regionale og internationale arena i denne forbindelse.

- Nye former for medborgerskab og nye identiteter: Målene er at fremme borgernes engagement og deltagelse i den politiske beslutningstagning på europæisk plan samt at forstå opfattelserne og virkningerne af europæisk statsborgerskab og menneskerettighedsbestemmelserne og faktorer, der tillader mobilitet og sameksistens mellem flere identiteter.

Forskningen vil fokusere på: forholdet mellem nye former for medborgerskab, herunder ikke-statsborgeres rettigheder; tolerance, menneskerettigheder, racisme og fremmedhad; mediernes rolle i udviklingen af et europæisk offentligt rum; udvikling af medborgerskab og identiteter i forbindelse med kulturel og anden forskelligartethed og voksende befolkningsstrømme; betydningen for udviklingen af et videnbaseret samfund i Europa.

1.2. Foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi

Tiltagene under dette punkt vil have følgende overordnede mål:

- At støtte politikken på områder af stor interesse for EU, og hvor der er behov for specifik forskning eller forskning, der supplerer den forskning, som gennemføres under de udvalgte forskningstemaer
- At udforske nye videnskabelige og teknologiske problemer og muligheder, der måtte opstå, herunder navnlig tværfaglige forskningsområder, hvor den europæiske indsats er relevant i lyset af potentialet for at udvikle strategiske holdninger inden for frontviden og på nye markeder, eller at foregribe de store spørgsmål, som det europæiske samfund står over for.

Fælles for disse tiltag er, at de vil blive gennemført over en flerårig periode, hvorved der direkte tages hensyn til de vigtigste associerede aktørers behov og synspunkter (politiske beslutningstagere, industrielle brugergrupper, frontforskningshold osv.).

Det Fælles Forskningscenter vil under sit eget program bidrage til målene for denne del af særprogrammet i overensstemmelse med sin opgave, der går ud på at støtte udviklingen af EU-politikker.

i) *Forskning orienteret mod politikker og frontemner*

Disse aktiviteter omfatter to forskningskategorier:

- Forskning, der er nødvendig for udformning, gennemførelse og opfølgning af Fællesskabets politikker og er relevant i forhold til eventuelle fremtidige medlemsstaters og de nuværende medlemsstaters interesser, og som på en ikke-udtømmende måde kan beskrives således:
 - forskning til støtte for gennemførelsen af fælles politikker, herunder forskning til gavn for den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik
 - forskning til støtte for Fællesskabets politiske mål, herunder de mål, der er fastlagt i det sjette miljøhandlingsprogram ⁽¹⁾ og grønbogen »På vej mod en europæisk strategi for energiforsynings-sikkerhed« ⁽²⁾ og målene for Fællesskabets transportpolitik
 - forskning til støtte for realiseringen af Fællesskabets vigtige mål som dem, Europa-Kommissionen har fastsat for dens femårsperiode, og dem, der kan udledes af de politiske retningslinjer, som Det Europæiske Råd har fastlagt, f.eks. i Lissabon-strategien, for den økonomiske politik, på områderne informations-samfundet og e-Europe, erhvervslivet, social- og arbejdsmarkedspolitikken, uddannelse og kultur, herunder de nødvendige statistiske redskaber og metoder
 - forskning, der er nødvendig for andre af Fællesskabets politikker, herunder sundhed, navnlig folkesundhed, regionaludvikling, handel, eksterne forbindelser og udviklingsstøtte samt retsvæsen og indre anliggender

⁽¹⁾ KOM(2001) 31.

⁽²⁾ KOM(2000) 769.

- forskning, der opfylder behovene på visse nye, tværfaglige og tværgående områder eller områder inden for frontviden, for at hjælpe den europæiske forskning til at klare vigtige, specifikke eller uventede udviklingstendenser, herunder på områder i tilknytning til de udvalgte temaer.

Tiltagene vil blive gennemført på grundlag af en flerårig programmering for hvert enkelt politisk område og hvert enkelt udvalgt fronttema. Der vil fra starten blive foretaget en flerårig programmering af de forskningsbehov, der allerede nu kan foregribes, som vil blive suppleret via årlige evalueringsprocedurer, navnlig for så vidt angår de behov (i tilknytning til begge forskningskategorierne), som endnu ikke kan foregribes.

- I forbindelse med aktiviteter til støtte for fællesskabspolitikkerne vil evalueringen blive foretaget af et brugerpanel bestående af Kommissionens forskellige tjenestegrene, der støttes af udtalelser fra videnskabelige udvalg inden for de pågældende områder og af en uafhængig rådgivningsstruktur bestående af højtstående videnskabelige og industrielle eksperter. Ved identificering af behovene vil den blive underbygget af en omfattende konsultation af de berørte kredse i EU og i de lande, som er associeret rammeprogrammet.
- Brugerpanelets evaluering baseres på de foreslåede forskningstemaers bidrag til fastlæggelse og udvikling af politikker (f.eks. forbindelser til lovgivningsforslag, der er under udarbejdelse, eller til de store tidsfrister på området) samt på nedenstående generelle kriterier.
- I forbindelse med frontforskningstemaer vil evalueringen blive gennemført med støtte fra en uafhængig rådgivningsstruktur bestående af højtstående videnskabelige og industrielle eksperter.
- I forbindelse med begge typer aktiviteter vil evalueringen blive baseret på nedenstående kriterier:
 - de foreslåede forskningstemaers potentielle bidrag til EU's konkurrenceevne, til styrkelsen af dens videnskabelige og teknologiske grundlag og til etableringen af det europæiske forskningsrum
 - de foreslåede forskningstemaers og metoders videnskabelige relevans og gennemførlighed.

Programlægningen kan ændres ved hjælp af en hasteprocedure, der gør brug af de samme evalueringskriterier, i tilfælde af en krise, der medfører hastende eller uventede forskningsbehov.

De planlagte tiltag vil blive gennemført ved hjælp af forslagsindkaldelser. De vil i det væsentlige antage form af:

- Specifikke målrettede projekter, generelt af begrænset omfang, som gennemføres af partnerskaber, hvis størrelse svarer til de behov, der skal dækkes.
- Netsamarbejde mellem de forskningstiltag, der gennemføres på nationalt plan, på områder, hvor realiseringen af de fastsatte mål kræver, at den eksisterende kapacitet i medlemsstaterne mobiliseres.

I visse behørigt begrundede tilfælde, hvor de fastsatte mål bedre kan nås på denne måde, kan der gøres begrænset brug af de virkemidler, der anvendes inden for de udvalgte forskningstemaer.

Kommissionen udvælger forslagene efter, at uafhængige eksperter har gennemført en evalueringsprocedure.

ii) Specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder

Mål

Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) spiller en afgørende rolle for den europæiske konkurrenceevne og jobskabelse, ikke blot fordi de udgør langt størstedelen af virksomhederne i Europa, men også fordi de er en kilde til dynamik og ændringer på nye markeder, navnlig i teknologiens frontlinje. Selv om de udgør en heterogen gruppe, står de alle over for øget konkurrence som følge af gennemførelsen af det indre marked og behovet for hele tiden at nyskabe og tilpasse sig de teknologiske fremskridt. Derudover har et stigende antal SMV'er både behov for og ønske om at blive internationale i deres søgen efter nye markeder og forretningsmuligheder.

De små og mellemstore virksomheder vil for størstedelens vedkommende deltage i de aktiviteter, der gennemføres under de udvalgte forskningstemaer, i ekspertisenet og integrerede projekter. Derudover vil der blive indført specifikke ordninger for SMV'er i form af kollektiv eller kooperativ forskning. Denne forskning vil hovedsageligt henvende sig til den store gruppe af SMV'er, der har kapacitet til at nyskabe, men som har en begrænset forskningskapacitet. Den kooperative forskning vil imidlertid blive udvidet til også at yde støtte til nye, højteknologiske SMV'er gennem tiltag, der tager særligt hensyn til deres behov.

Generelt vil mindst 15 % af budgettet til delen »integration af forskningen« under dette program blive afsat til SMV'er.

Kollektiv forskning

Kollektiv forskning er en form for forskning, der gennemføres af FTU-aktører på vegne af brancheforeninger eller industrisammenslutninger med det formål at udvide vidgrundlaget for store grupper af SMV'er og dermed forbedre deres generelle konkurrenceevne. Denne forskning, der gennemføres på europæisk plan via omfattende projekter af flere års varighed, er en meget effektiv måde, hvorpå store dele af erhvervslivets teknologiske behov kan opfyldes.

Baseret på eksisterende ordninger i mange medlemsstater, sigter denne foranstaltning mod at give industrisammenslutninger mulighed for at identificere og udtrykke forskningsbehov, der er fælles for et stort antal SMV'er på europæisk plan. Den skulle forbedre det generelle teknologiske grundlag for hele industrisektorer i Europa. Ved at skabe forbindelser mellem industrisammenslutninger i forskellige lande og ved at finansiere større projekter, der indebærer et større ansvar for projektkoordinatorerne, vil denne forskning bidrage til struktureringen af den kollektive forskning i overensstemmelse med målene for det europæiske forskningsrum.

Kollektive forskningsprojekter kan f.eks. omfatte:

- Forskning, der sigter mod at løse fælles problemer/udfordringer (f.eks. for at opfylde lovgivningskrav eller miljøkrav)
- Prænormativ forskning (forskning for at skabe det videnskabelige grundlag for europæiske normer og standarder)
- Forskning, der sigter mod at styrke bestemte sektorer teknologiske grundlag
- Udvikling af »teknologiske redskaber« (f.eks. diagnoser, sikkerhedsudstyr).

Projekterne vil blive ledet af industrisammenslutninger eller andre grupperinger på europæisk plan eller mindst 2 nationale industrisammenslutninger etableret i forskellige europæiske lande efter nøje fastlagte retningslinjer. Europæiske økonomiske interessegrupper, der repræsenterer SMV'ernes interesser, er ligeledes støtteberettigede. En »central gruppe« af SMV'er, der er associeret hvert enkelt projekt, vil overvåge fremskridtene fra planlægning af forskningen til formidling af de opnåede resultater.

En procedure i to trin tænkes anvendt ved identificering af emner og udvælgelse af forslag (indkaldelse af udkast til forslag og, når de forslag, der blev udvalgt i en første evalueringsrunde, er blevet udviklet til fuldstændige forslag, evaluering og udvælgelse blandt disse). Finansieringsgraden og de kontraktuelle forhold omkring kollektive forskningsprojekter vil afhænge af projekternes mål:

- Projekter, der sigter mod at styrke en specifik industrisektors konkurrenceevne, vil kunne modtage et maksimalt fællesskabsbidrag på 50 % af de samlede støtteberettigede omkostninger. I sådanne tilfælde vil den kontraherende part (industrisammenslutningerne) eje resultaterne.
- Projekter, der har et stort lovgivningsindhold eller indhold af »offentlig velfærd« (f.eks. miljøbeskyttelse, forbedring af folkesundheden) kan opnå en større finansiering. I sådanne tilfælde vil hovedvægten blive lagt på europæisk formidling af forskningsresultaterne.

I alle tilfælde skal formidling af resultaterne blandt SMV'er planlægges via f.eks. særlige uddannelses- og demonstrationsaktioner (»take-up«).

Kooperativ forskning

Kooperativ forskning er en ordning, der giver et begrænset antal SMV'er fra forskellige lande, som har specifikke problemer eller behov, mulighed for at eksternalisere den krævede forskning til FTU-aktører samtidig med, at de bevarer ejendomsretten til resultaterne. Projekterne er relativt kortsigtede og kan vedrøre alle forskningsemner eller -områder, idet de er baseret på de pågældende SMV'ers specifikke behov og problemer. Andre virksomheder (ikke SMV'er) og slutbrugere vil kunne deltage i kooperative forskningsprojekter på vilkår, der sikrer, at de ikke indtager en dominerende rolle og har begrænset adgang til resultaterne.

Unge højteknologiske SMV'er, herunder nystartede virksomheder, kan have behov for at eksternalisere specifikke forskningsbehov for at udvide eller forny det videngrundlag, der ligger til grund for deres egne forskningsaktiviteter. I dette tilfælde kan den kooperative forskning anvendes af en enkelt SMV, der har behov for at samarbejde med en FTU-aktør fra et andet land, som er i besiddelse af de krævede supplerende forskningskvalifikationer. Der gælder i sådanne tilfælde særlige bestemmelser for adgang til resultaterne.

Kooperativ forskning gennemføres via en åben forslagsindkaldelse. Denne aktivitet vil ligeledes være ansvarlig for koordineringen af et specifikt net bestående af nationale kontaktpunkter for SMV'er i medlemsstaterne og de associerede lande, som formidler information og bistand til SMV'er på regionalt og nationalt plan i forbindelse med deres deltagelse i rammeprogrammet, herunder i ekspertisenet og integrerede projekter. En nøje koordinering med økonomi- og teknologiovervågningsaktioner og med innovationsstøttetjenester gennemført under overskriften »Forskning og innovation« vil sikre, at SMV'erne drager fordel af alle virkemidler og aktiviteter.

iii) *Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter*

Det generelle mål med det internationale samarbejde, der gennemføres inden for rammeprogrammet, er at bidrage til en åbning af det europæiske forskningsrum mod resten af verden. Disse aktiviteter udgør rammeprogrammets særlige bidrag til denne åbning, der skal danne grundlag for en fælles indsats fra Fællesskabets og medlemsstaternes side.

I denne forbindelse har disse aktiviteter især til formål:

- At hjælpe europæiske forskere, virksomheder og forskersammenslutninger i EU og de lande, der er associeret med rammeprogrammet, til at få adgang til viden og kompetence, der findes andre steder i verden.
- At hjælpe til at sikre, at Europa på en sammenhængende måde tager kraftigt del i de forskningsinitiativer, der gennemføres på internationalt plan for at øge videngrundlaget eller hjælpe til at løse de store, globale problemer f.eks. på sundheds- og miljøområdet.
- At yde støtte på det videnskabelige og teknologiske felt til gennemførelsen af Fællesskabets udenrigspolitik og udviklingspolitik.

Ud over at åbne ekspertisenettene og de integrerede projekter for deltagelse af forskere og forskningscentre fra tredjelande, tager det internationale samarbejde form af specifikke aktiviteter.

Disse specifikke aktiviteter, der gennemføres som støtte for Fællesskabets udenrigspolitik og udviklingspolitik, vedrører tre landegrupper: middelhavslandene, Rusland og SNG-landene, udviklingslandene.

De gennemføres som supplement til deltagelsen af forskere og forskerenheder fra disse lande i ekspertisenettene og i de integrerede projekter, der er åbne for dem, og som de bør deltage i afhængigt af de temaer og de lande, der berøres.

Forskningsprioriteterne i denne kategori er defineret i forhold til de interesser og mål, der er fastlagt for Fællesskabets politiske partnerskab med de forskellige landegrupper, og i forhold til disse landes særlige økonomiske og sociale behov.

De omfatter derfor nærmere bestemt:

- For så vidt angår middelhavslandene støtte til udvikling af partnerskabet mellem EU og middelhavslandene, miljø-, sundheds- og vandproblematikkerne samt beskyttelse af kulturarven.
- For så vidt angår Rusland og SNG-landene stabilisering af F&U-potentialet, spørgsmål i tilknytning til omstillingen af det industrielle produktionssystem, miljø- og sundhedsbeskyttelse og forskellige sikkerhedsaspekter.
- For så vidt angår udviklingslandene sundheds- og folkesundhedsproblemer, fødevarer sikkerhed og en rationel udnyttelse af ressourcerne.

Disse aktiviteter gennemføres ved hjælp af projekter inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration af begrænset omfang, koordinering af de enkelte landes indsats og, hvor det er nødvendigt, specifikke støtteforanstaltninger.

Samarbejdet med Rusland og SNG-landene gennemføres hovedsageligt via INTAS-strukturen, som Fællesskabet og dets medlemsstater har oprettet i fællesskab.

I alle tre tilfælde er de vigtigste mål at bidrage til at styrke, stabilisere, udvikle eller tilpasse de lokale forskningssystemer.

I denne forbindelse gennemføres aktiviteterne under rammeprogrammet således, at man tilstræber at styrke koordineringen og komplementariteten med de aktiviteter, der gennemføres via finansielle instrumenter som f.eks. for middelhavslandenes vedkommende MEDA-programmet, for Ruslands og SNG-landenes vedkommende Tacis-programmet og for udviklingslandenes vedkommende Den Europæiske Udviklingsfond og ALA-fonden (Latinamerika/Asien). Disse aktiviteter kan således i disse lande bidrage til udviklingen af menneskelige ressourcer til forskning, forskningsinfrastruktur og af kapacitet til innovation og udnyttelse af resultaterne.

2. STYRKELSE AF GRUNDLAGET FOR DET EUROPÆISKE FORSKNINGSRUM

Forudsætningen for, at det europæiske forskningsrum kan etableres, er, at sammenhængen i og koordineringen af de forsknings- og innovationsaktiviteter og de politikker, der gennemføres på nationalt, regionalt og europæisk plan, forbedres.

Målene med Fællesskabets indsats på dette område er at fremme og støtte programkoordineringen og de fælles aktioner mellem medlemsstater og mellem europæiske organisationer samt at udvikle den fælles videnbase, der er nødvendig for, at politikkerne kan udvikles på en sammenhængende måde. Aktiviteterne kan gennemføres inden for alle videnskabelige og teknologiske områder, herunder inden for de udvalgte forskningstemaer.

2.1. Koordination af forskningsaktiviteterne

Koordinering af de nationale aktiviteter

Målet er at fremme og støtte initiativer, der gennemføres af flere lande, på områder af fælles strategisk interesse, at udvikle synergi mellem de eksisterende aktiviteter gennem koordinering af iværksættelsen af disse, gensidig åbning og gensidig adgang til forskningsresultater samt at udforme og gennemføre fælles aktiviteter.

De pågældende aktiviteter skal opfattes som programmer eller dele af programmer, virkemidler, planer eller andre initiativer, der gennemføres på nationalt eller regionalt plan, og som omfatter offentlig finansiering til støtte for FTU-arbejdet, udvikling af forskningskapaciteten og fremme af innovation. Aktiviteterne kan gennemføres direkte af de offentlige myndigheder eller forskningsinstitutioner på nationalt eller regionalt plan eller via europæisk samarbejde såsom European Science Foundation (f.eks. samarbejdsordningen Eurocores).

Fællesskabet fremmer og støtter initiativer, der sigter mod at samle nationale og regionale aktiviteter og programmer i net, ved især at støtte:

- koordineringen af uafhængige aktiviteter, herunder deres gensidige åbning
- forberedelse og forvaltning af fælles aktiviteter.

Fællesskabet vil med henblik herpå:

- støtte forslag, der udvælges efter indsendelse i forbindelse med en åben forslagsindkaldelse (2 evalueringer om året). Når det er relevant, kan der offentliggøres indkaldelser af interessetilkendegivelser efterfulgt af målrettede indkaldelser.

Forslagene kan f.eks. omfatte strategiske undersøgelser og planlægning, høring af forsknings- og innovationssamfundet, samlede indkaldelser af forslag og faglige evalueringspaneler, udveksling og formidling af information og resultater, programovervågning og -evaluering, udveksling af personale.

Forslagene vil blive evalueret under særlig hensyntagen til nedenstående aspekter: omfanget af de mobiliserede ressourcer, den videnskabelige og teknologiske relevans og betydning, den forventede forbedrede udnyttelse af forskningsressourcerne på europæisk plan, og hvor det er relevant, deres bidrag til fremme af innovation.

- udvikle et integreret informationssystem, der skal være lettilgængeligt, brugervenligt, og som skal opdateres regelmæssigt, så det kan yde relevant information til:
 - politiske beslutningstagere og programledere: information om de nationale forskningsprogrammer, instrumenter og forskningsaktiviteter, der gennemføres og planlægges med det formål at bidrage til at finde frem til muligheder for samarbejde, etablering af netværkssamarbejde eller fælles initiativer
 - forskningssamfundet: information om nationale eller fælles programmer, som de kan deltage i.

Koordinering på europæisk plan

Målet er at forbedre komplementariteten og synergien mellem de fællesskabsaktioner, der gennemføres inden for rammeprogrammet, og de fællesskabsaktioner, der gennemføres af andre videnskabelige samarbejdsorganisationer i Europa samt mellem disse organisationer indbyrdes. De europæiske samarbejdsrammer vil gennem øget koordinering og bedre samarbejde bidrage mere effektivt til en sammenhængende europæisk forskningsindsats og etableringen af et europæisk forskningsrum. Fællesskabets deltagelse i internationale aktiviteter kan støttes i behørigt begrundede tilfælde.

- Videnskabeligt og teknologisk samarbejde udført i andre europæiske samarbejdsfora

COST har længe eksisteret som en bottom-up mekanisme, der fremmer samarbejde og udvekslinger mellem nationale videnskabsfolk og forskerteam på en lang række områder. For at COST fortsat kan yde et omkostningseffektivt bidrag til koordineringen inden for det europæiske forskningsrum, skal dets forvaltning tilpasses den nye situation. Dette vil indebære, at de medlemsstater, der deltager i COST, opretter en passende organisation, som den finansielle støtte under dette program derefter kan ydes til.

Koordineringen med Eureka vil blive styrket for at forbedre finansieringens strategiske sammenhæng og komplementaritet, særlig inden for de udvalgte temaer. Der vil ligeledes blive tilrettelagt fælles informations- og kommunikationstiltag, hvor det er hensigtsmæssigt.

- Samarbejde mellem og fælles initiativer udført af specialiserede videnskabelige samarbejdsfora i Europa

Fællesskabet vil fremme og støtte specifikke initiativer, der sigter mod at styrke sammenhængen og synergien mellem de europæiske tematiske organisationers (CERN, ESA, ESO, EMBL, ESRF, ILL) aktiviteter indbyrdes og mellem disse og fællesskabsaktionerne, navnlig ved at udvikle fælles fremgangsmåder og aktioner i forbindelse med spørgsmål af fælles interesse.

2.2. En sammenhængende udvikling af forsknings- og innovationspolitikkerne

Målet med de aktiviteter, der gennemføres på dette område, er at fremme en sammenhængende udvikling af forsknings- og innovationspolitikkerne i Europa ved at klarlægge de fælles udfordringer og de fælles interesseområder på så tidligt et tidspunkt som muligt samt ved at forsyne de politiske beslutningstagere på nationalt plan og på fællesskabsplan med viden og hjælperekskaber, der kan bruges ved fastlæggelsen af disse politikker.

De aktiviteter, der gennemføres med dette formål for øje, ligger inden for følgende områder:

- Analyser og undersøgelser; arbejde vedrørende fremtidsforskning, statistikker og videnskabelige og teknologiske indikatorer

Disse aktiviteter omfatter undersøgelser, analyser og fremadskuende aktiviteter i tilknytning til de videnskabelige og teknologiske aktiviteter, forsknings- og innovationspolitikkerne i forbindelse med etableringen af det europæiske forskningsrum.

Aktiviteterne vedrørende fremtidsforskningen omfatter navnlig udvikling af tematiske platforme for dialog og af et videngrundlag for aktører, der udfører og brugere af fremtidsforskning, udnyttelse af god praksis i forbindelse med metodikker samt udarbejdelse af scenarier på mellemlang og lang sigt for videnskaben og teknologien i Europa.

Arbejdet med indikatorer vil indebære en yderligere udvikling af relevante og harmoniserede indikatorer, der tager hensyn til forskningens og innovationens forskellige dimensioner og deres indvirkning på økonomien og samfundet, f.eks. til sammenligning af medlemsstaternes og regionernes videnskabelige og teknologiske resultater.

- Benchmarking af forsknings- og innovationspolitikkerne på nationalt, regionalt og europæisk plan

Den første benchmarking af de nationale FTU-politikker, der blev indledt i 2000, vil blive afsluttet i midten af 2002. På baggrund af erfaringerne herfra vil de efterfølgende benchmarkinganalyser, herunder indikatorerne, blive tilpasset, og benchmarkinganalyserne vil blive udvidet geografisk, idet førtiltrædelseslandene og de associerede lande vil kunne deltage, ligesom den vil blive udvidet til at omfatte andre områder. Der vil blive lagt særlig vægt på formidling og opfølgning af gennemførelsen af bedste praksis i tæt samarbejde med medlemsstaterne og forskningsaktørerne.

Det igangværende benchmarking på innovationsområdet (indsamling af information om innovationspolitikkerne i Europa, udarbejdelse af en »Situationsoversigt over innovation« og tilrettelæggelse af »faglige evalueringer« af innovationspolitikken, som gennemføres af »tematiske grupper« bestående af politiske beslutningstagere) vil blive udvidet geografisk både i social henseende gennem en inddragelse af de parter, der deltager i innovation, og regionalt.

- Kortlægning af videnskabelig og teknologisk ekspertise i Europa

Kortlægningen af ekspertise vil blive udvidet efter to hovedlinjer: udvidelse af antallet af temaer, der er omfattet, og en regelmæssig ajourføring af resultaterne.

Der vil blive lagt særlig vægt på en meget omfattende formidling af den tilgængelige information samt på koordinering af kortlægningen med de aktiviteter, der har til formål at fremme integrationen af forskningsbestrebelsene i Europa.

- Forbedring af de regulerings- og forvaltningsmæssige rammevilkår for forskning og innovation i Europa

Der er her tale om at undersøge og analysere hindringer af regulerings- og forvaltningsmæssig art, at identificere og udbrede god praksis inden for forvaltning og at bidrage til udformning af nye metoder. De berørte områder vil bl.a. være: ophavsret og ejendomsret; offentlig-private forhold i forbindelse med forskning og innovation; udnyttelse og formidling af viden; regler for nye produkter og tjenesteydelsers adgang til markedet; mekanismer til finansiering af forskning og innovation og tilskyndelse til investering, særlig til den private sektors investering.

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktivitetstyper	Beløb (mio. EUR)
Integration af forskningen ⁽¹⁾	12 055 ⁽²⁾
<i>Udvalgte forskningstemaer</i>	10 425
Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste	2 000
Teknologi til informationssamfundet	3 600
Nanoteknologi, intelligente materialer, nye produktionsprocesser	1 300
Luftfart og rumfart	1 000
Fødevarerikkerhed og sundhedsrisici	600
Bæredygtig udvikling og globale ændringer	1 700
Borgere og styresystemer i det europæiske vidensamfund	225
<i>Foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi</i>	1 630
Forskning orienteret mod politikker og frontforskningstemaer	880
Specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder	450
Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter	300
Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum	450
Støtte til koordinering af aktiviteterne	400
Støtte til en sammenhængende udvikling af politikker	50
I alt	12 505

⁽¹⁾ Målet er at afsætte mindst 15 % af de samlede finansielle ressourcer, der er afsat til dette område, til små og mellemstore virksomheder.

⁽²⁾ Inklusive 600 mio. EUR til internationalt samarbejde og inklusive eventuelle beløb, der er afsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser i henhold til artikel 169 i traktaten.

BILAG III

VIRKEMIDLER TIL GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

I forbindelse med gennemførelsen af særprogrammet og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser om Fællesskabets flerårige rammeprogram 2002-2006 for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002/. . /EF), og med reglerne for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse og formidling af forskningsresultaterne (2002/. . /EF) anvender Kommissionen forskellige virkemidler.

Den evaluerer forslagene i forhold til de evalueringskriterier, der er opstillet i ovennævnte afgørelser, for at vurdere deres relevans i forhold til programmets mål, deres videnskabelige og teknologiske kvalitet, deres europæiske merværdi og deltagernes forvaltningskapacitet.

Fællesskabets bidrag ydes i henhold til ovenstående afgørelser. Når ugunstigt stillede regioner deltager, vil det eventuelt være muligt at opnå supplerende støtte fra strukturfondene inden for de grænser, der er fastsat i Fællesskabets rammer for statsstøtte til forskning.

A. Nye virkemidler ⁽¹⁾**A.1 Ekspertisenet**

Ekspertisenettene etableres inden for de syv udvalgte forskningstemaer i rammeprogrammet og i behørigt begrundede tilfælde inden for forskningsområder, der opfylder behov i tilknytning til fællesskabspolitikkerne og nye områder, der måtte dukke op.

Målet med dette virkemiddel er at styrke den videnskabelige og teknologiske ekspertise i Europa gennem en gradvis og varig integration af den forskningskapacitet, der findes eller er ved at opstå i Europa både på nationalt og på regionalt plan.

Hvert enkelt net vil have til formål at øge den tilgængelige viden på et bestemt område ved at samle en kritisk kompetencemasse i nettet. Generelt vil nettet være organiseret omkring en kerne af deltagere, som andre kan tilslutte sig. Med det formål at skabe et virtuelt »centre of excellence« integrerer de en stor del af eller alle deres forskningsaktiviteter på det pågældende område. Disse aktiviteter vil ofte være tværfaglige og orienteret mod langsigtede mål og resultater, der ikke er fastsat på forhånd i form af produkter, fremgangsmåder eller tjenesteydelser.

Ud over disse integrerede forskningsaktiviteter omfatter nettets fælles aktivitetsprogram ligeledes integrationsaktiviteter samt formidling af ekspertise uden for nettet.

Ved realiseringen af disse mål gennemfører nettet således:

- Deltagernes integrerede forskningsaktiviteter
- Integrationsaktiviteter, der navnlig omfatter:
 - tilpasning af deltagernes forskningsaktiviteter med henblik på at styrke komplementariteten mellem dem
 - udvikling og udnyttelse af de elektroniske informations- og kommunikationsmidler og udvikling af virtuelle og interaktive arbejdsmetoder
 - udveksling af personale på kort, mellemlang og lang sigt, åbning af forskerstillinger for andre medlemmer af nettet eller uddannelse af disse
 - udvikling og anvendelse af fælles forskningsinfrastrukturer og tilpasning af det eksisterende udstyr med henblik på en fælles anvendelse
 - fælles forvaltning og udnyttelse af den frembragte viden og aktioner, der sigter mod at fremme innovation.

⁽¹⁾ Samt finansiering af nationale programmer, der udføres af flere medlemsstater i henhold til artikel 169 i traktaten.

- Formidling af ekspertise, der afhængigt af de enkelte tilfælde vil omfatte:
 - forskeruddannelse
 - kommunikation om nettets resultater og formidling af dets viden
 - tjenesteydelser til støtte for den teknologiske innovation i små og mellemstore virksomheder, idet der især lægges vægt på indførelse af nye teknologier
 - analyser af de videnskabelige/samfundsmæssige spørgsmål i tilknytning til den forskning, som nettet udfører.

Ved udførelsen af visse aktiviteter vil nettet sikre offentliggørelse gennem lancering af indkaldelser af ansøgninger.

Et nets størrelse kan variere afhængigt af de områder og emner, det beskæftiger sig med. Til orientering kan det oplyses, at der ikke bør være under 5-6 deltagere. I finansiel henseende kan fællesskabsbidraget til et ekspertisenet i gennemsnit være på flere mio. EUR om året.

Forslag til net skal omfatte nedenstående:

- de generelle linjer i det fælles aktivitetsprogram og indholdet af dette det første år i form af forskning, integration og formidling af ekspertise
- deltagernes rolle, idet der gøres rede for de aktiviteter og ressourcer, de ønsker at integrere
- nettets drift (koordinering og forvaltning af aktiviteterne)
- planen for formidling af viden og perspektiverne for udnyttelse af resultaterne.

Partnerskabet kan udvikle sig, når det er nødvendigt, inden for rammerne af Fællesskabets oprindelige bidrag, idet deltagere kan udskiftes eller nye kan komme til. I de fleste tilfælde vil dette ske gennem offentliggørelse af en indkaldelse af ansøgninger.

Aktivitetsprogrammet ajourføres hver år og kan omfatte en omlægning af visse aktiviteter eller lancering af nye aktiviteter, der ikke var planlagt fra starten, og som eventuelt omfatter nye deltagere. Kommissionen lancerer eventuelt forslagsindkaldelser vedrørende fordeling af de supplerende bidrag med henblik til f.eks. dækning af en udvidelse af det eksisterende nets integrerede aktiviteter eller integration af nye deltagere.

Fællesskabets finansielle bidrag vil være et fast beløb til gennemførelse af en række arbejder, og beregnes fra starten på grundlag af de ressourcer, der er afsat til gennemførelse af det fælles aktivitetsprogram, og udbetales årligt på grundlag af aktivitetsrapporterne og de finansielle rapporter. Sammen med deltagernes ressourcer skulle det være tilstrækkeligt til at fremme integrationen, uden at der dog skabes en finansiel afhængighed, som kan bringe nettets fortsatte beståen i fare.

A.2 Integrerede projekter

De integrerede projekter gennemføres inden for de syv udvalgte forskningstemaer i rammeprogrammet og i behørigt begrundede tilfælde inden for forskningsområder, der opfylder behov i tilknytning til fællesskabspolitikkerne og nye områder, der måtte dukke op.

Målet med dette virkemiddel er at forbedre den europæiske konkurrenceevne eller at bidrage til løsning af vigtige samfundsproblemer gennem mobilisering af en kritisk masse af de ressourcer og den kompetence inden for forskning og teknologisk udvikling, der findes i Europa.

Derfor har hvert integreret projekt til formål at opnå identificerbare videnskabelige og teknologiske resultater, der kan finde anvendelse på produkter, fremgangsmåder eller tjenesteydelser. De aktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af et integreret projekt, vil pr. definition være målrettede, selv når der er tale om risikobetonet forskning.

Alle de aktiviteter, der gennemføres inden for rammerne af et integreret projekt, vil udgøre en del af en »udførelsesplan«, der omfatter nedenstående aktiviteter:

- forskning, teknologisk udvikling og/eller demonstration
- forvaltning, formidling og overførsel af viden for at fremme innovation
- analyse og evaluering af de pågældende teknologier og faktorer, der betinger en succesfuld udnyttelse heraf.

Med henblik på at realisere målene kan et integreret projekt ligeledes omfatte følgende aktiviteter:

- uddannelse af forskere, studerende, ingeniører og erhvervsledere, navnlig fra SMV'er
- støtte til indførelse af nye teknologier, særlig i SMV'er
- information og kommunikation, dialog med offentligheden om videnskabelige/samfundsmæssige aspekter af den forskning, der er omfattet af projektet.

Et integreret projekts størrelse varierer i forhold til de temaer og emner, det beskæftiger sig med, afhængigt af den kritiske masse, der er nødvendig for at opnå de forventede resultater på de bedste vilkår.

Alle de aktiviteter, der gennemføres under et integreret projekt, vil kunne repræsentere en finansiering fra flere mio. EUR, op til flere tiere af millioner EUR.

I langt de fleste tilfælde består de integrerede projekter af en række specifikke aktioner vedrørende visse forskningsaspekter, der er nødvendige for at kunne nå de fastsatte mål, som er samlet i aktiviteter af forskellig størrelse og struktur, og som gennemføres på en snævert koordineret måde. I nogle tilfælde vil et integreret projekt dog kunne antage form af et enkelt stort projekt med en enkelt komponent.

Forslag til integrerede projekter skal omfatte nedenstående:

- projektets videnskabelige og teknologiske mål
- de store linjer og tidsplanen for gennemførelse, idet der lægges vægt på beskrivelsen af de forskellige komponenter
- gennemførelsesfaserne og de forventede resultater i hver enkelt fase
- deltagernes rolle i konsortiet og de enkelte deltageres særlige kompetence
- tilrettelæggelsen og forvaltningen af projektet
- planen for formidling af viden og for udnyttelse af resultaterne
- et anslåede samlede budget og budgettet for de forskellige aktiviteter, herunder en finansieringsplan, hvori der gøres rede for de forskellige bidrag, og hvor de stammer fra.

Partnerskabet kan udvikle sig, når det er nødvendigt, inden for rammerne af Fællesskabets oprindelige bidrag, idet deltagere kan udskiftes eller nye kan komme til. I de fleste tilfælde vil dette ske gennem offentliggørelse af en indkaldelse af ansøgninger.

Gennemførelsesplanen ajourføres hvert år. Denne ajourføring kan omfatte en omlægning af visse aktiviteter eller lancering af nye aktiviteter. I sidstnævnte tilfælde finder Kommissionen, såfremt der er behov for et supplerende fællesskabsbidrag, frem til disse aktiviteter og de deltagere, som gennemfører dem, ved hjælp af en forslagsindkaldelse.

Fællesskabsbidraget indgår i en finansieringsplan, der kan indebære anvendelse af andre finansieringsordninger, navnlig Eureka eller EIB's eller EIF's instrumenter. Det vil kunne være på op til 50 % af projektets samlede budget, opdelt i budgetter for de enkelte aktiviteter. Det udbetales årligt på grundlag af den foreslåede gennemførelsesplan og justeres i henhold til aktivitetsrapporterne og de finansielle rapporter.

A.3 Kollektive forskningsprojekter

Disse projekter, der gennemføres på hele det videnskabelige og teknologiske felt, gennemføres af forskningscentre for brancheforeninger eller virksomhedsgrupper på områder eller inden for emner af interesse for et stort antal SMV'er, som står over for de samme problemer.

B. Andre virkemidler

Ved gennemførelsen af programmet kan Kommissionen ligeledes benytte sig af:

- specifikke målrettede projekter til gennemførelse af forsknings- eller demonstrationsaktiviteter på områder, der opfylder fællesskabspolitikernes behov, eller nye behov, der dukker op, samt i forbindelse med specifikke internationale samarbejdsaktiviteter
 - kooperative forskningsprojekter på hele det videnskabelige og teknologiske felt, der gør det muligt for SMV'er at henvende sig til centre, der er i besiddelse af den forskningskapacitet, der er nødvendig for at kunne udføre specifikke forskningsaktiviteter
 - koordineringsaktioner og specifikke støtteaktioner for at realisere de målsætninger, der er fastlagt i programmet og vedrørende fællesskabspolitikernes behov, områder, hvor der dukker nye behov op, specifikke internationale samarbejdsaktiviteter og styrkelsen af grundlaget for det europæiske forskningsrum
 - ledsageforanstaltninger bidrager subsidiært til realiseringen af programmets målsætninger eller til forberedelse af fremtidige aktiviteter inden for EU's politik for forskning og teknologisk udvikling.
-

Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 med henblik på strukturering af det europæiske forskningsrum

(2001/C 240 E/28)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0123(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 1. juni 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 166,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../.../EF om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(2) Rammeprogrammet er struktureret omkring tre blokke af foranstaltninger, »integration af forskningen«, »strukturering af det europæiske forskningsrum« og »styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«; den anden af disse blokke gennemføres ved dette særprogram.

(3) De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse samt reglerne for formidling af forskningsresultater for rammeprogrammet, som Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i afgørelse nr. .../.../EF (i det følgende benævnt »regler for deltagelse og formidling«) bør gælde for dette program.

(4) Hvis de nye virkemidler, som omfatter forenklet og decentraliseret forvaltning samt udnyttelse af ekstern teknisk støtte, udnyttes fuldt ud i dette program, burde det bevirke, at udgifterne til personale og administration sænkes til højst 5,5 % af det samlede beløb, der skønnes nødvendigt for gennemførelsen.

(5) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på at tilskynde små og mellemstore virksomheder til at

deltage, og det kan være hensigtsmæssigt at indlede internationale samarbejdsaktiviteter med tredjelands og internationale organisationer. Tiltrædelseslandene skal vises særlig opmærksomhed.

(6) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, især sådanne som er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(7) Som opfølgning til Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾ og Rådets resolutioner⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutninger⁽³⁾ om dette emne er der ved at blive gennemført en handlingsplan for at styrke og udvide kvinders placering og rolle inden for videnskab og forskning.

(8) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så relevante interesser især inden for forskerverdenen, erhvervslivet, blandt brugerne og i det politiske liv tilgodeses. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til fællesskabspolitikernes og den videnskabelige og teknologiske udviklings behov.

(9) Da gennemførelsesbestemmelserne til denne beslutning er forvaltningsforanstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽⁴⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.

(10) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med rammeprogrammet vedtages der et særprogram om strukturering af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000, EP 284.656.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. De videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer for særprogrammet er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til rammeprogrammet skønnes det beløb, der er nødvendigt til gennemførelse af særprogrammet, at være på EUR 3 050 millioner, hvoraf højst 5,5 % skal anvendes til Kommissionens administrative udgifter. I bilag II er der anført en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

1. De nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle deltagelse i særprogrammet er de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2 i rammeprogrammet.

2. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de virkemidler, der er fastsat i bilag I og III til rammeprogrammet og beskrevet i bilag III.

3. Reglerne for deltagelse og formidling finder anvendelse på særprogrammet.

Artikel 4

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret beskrivelse af de videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer, der er fastsat i bilag I samt tidsplanen for gennemførelsen.

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater, europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres om nødvendigt.

Artikel 5

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. Den i artikel 6 fastsatte procedure finder anvendelse i forbindelse med vedtagelsen af følgende foranstaltninger:

— udarbejdelse og ajourføring af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1,

— enhver ændring af den vejledende fordeling af beløbet, som er anført i bilag II.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF⁽¹⁾ i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

Artikel 7

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der som omhandlet i artikel 5 i rammeprogrammet foretages en uafhængig evaluering af de aktiviteter, der er gennemført på de områder, som særprogrammet omfatter.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅLSÆTNINGER OG RETNINGSLINJER FOR AKTIVITETERNE

Indledning

Formålet med dette program er at rette op på en række centrale strukturelle svagheder, der kommer til udtryk inden for alle områder af den europæiske forskning, og som efter al sandsynlighed vil få stadig større betydning for EU's evne til at opfylde borgernes behov, efterhånden som økonomierne og samfundene i højere grad bliver videnbaserede. Programmet skal:

- styrke tendensen på alle niveauer til at omsætte forskningen til nyttige og kommercielt værdifulde fornyelser;
- fremme udviklingen af menneskelige ressourcer, som udgør det grundlæggende råmateriale for opbygningen for forskningskapaciteten, samt forskernes — og deres videns og ekspertises — mobilitet mellem de europæiske lande og til Europa udefra;
- stimulere udvikling og modernisering af forskningsinfrastrukturer af højeste kvalitet på et mere rationelt og omkostningseffektivt grundlag samt lette adgangen til de tilknyttede ressourcer for forskere over hele Europa, der kan have nytte af dem;
- udvikle mulighederne for en mere konstruktiv og effektiv kommunikation og dialog mellem forskere og borgere generelt med henblik på at give hele samfundet mulighed for at udøve en mere velfunderet og konstruktiv indflydelse på den fremtidige udvikling og styring af videnskab, teknologi og innovation.

I kraft af deres karakter og værktøjerne til deres gennemførelse finder aktiviteterne under dette program anvendelse på alle områder inden for forskning og teknologi. De er rettet mod særlige behov, som er adskilt fra og supplerer aktiviteter, der gennemføres inden for andre dele af rammeprogrammet, navnlig inden for programmet »integration og styrkelse af det europæiske forskningsrum« under de udvalgte forskningstemaer, der defineres for EU-forskningen inden for programmet, og man vil bestræbe sig på at sikre sammenhængen i forhold til disse.

Denne supplerende rolle vil blive afspejlet i:

- bedre betingelser for udvikling af menneskelige ressourcer og videnoverførsel som følge af gennemførelsen af aktiviteterne under dette program, hvilket bl.a. vil gælde for de prioriterede forskningsområder samt bredt dækkende forskningsinfrastrukturer, herunder tværgående strukturer mellem forskellige prioriterede områder;
- passende anvendelse af sammenhængende metoder og værktøjer med henblik på at fremme innovation gennem forskning samt bedre tilpasning af forskningen i forhold til samfundets ønsker og behov, mere sammenhængende rammer for gennemførelse af aktioner vedrørende menneskelige ressourcer, infrastrukturstøtte og sikring af etisk adfærd inden for forskningen, hvilket bl.a. kan gennemføres i forbindelse med integrerede projekter og ekspertise-netværk.

Ansøgerlandene vil blive opfordret til at deltage i programmet.

1. FORSKNING OG INNOVATION

M å l s æ t n i n g e r

Det overordnede mål er at skabe en mærkbar forbedring af Europas innovationsresultater på kort, mellemlangt og langt sigt ved at tilskynde til en bedre integration mellem forskning og udvikling samt ved at arbejde hen imod et mere sammenhængende og innovationsvenligt miljø for udarbejdelse af politikker og forskrifter over hele Den Europæiske Union.

Med dette mål for øje og i overensstemmelse med målsætningerne i meddelelsen ⁽¹⁾ »Innovation i en videnbaseret økonomi« vil der blive gennemført aktiviteter på en række specifikke områder, der gensidigt supplerer og støtter hinanden, både i forhold til hinanden og til de aktioner, der gennemføres under programmet »styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«. De vil være fokuseret på at forbedre de involverede aktørers — forskeres, industrifolks, investorers, offentlige myndigheders på europæisk, nationalt og regionalt plan, samt andres — viden, forståelse og evner ved at tilskynde til et mere intensivt og frugtbart samspil mellem disse og ved at fremme formidlingen af strategiske oplysninger og tjenester samt udvikle nye metodikker og værktøjer med henblik på at bistå dem i deres forskellige opgaver. Et af de overordnede principper for alle disse aktioner er, at innovation ikke kan adskilles fra forskning; aktionerne har til formål at styrke sammenhængen mellem forskning og innovation lige fra tidspunktet for udformningen af forskningsaktiviteterne og i hele gennemførelsesperioden.

⁽¹⁾ KOM(2000) 567 af 20.9.2000.

For at styrke disse aktiviteter strukturerende virkning i Europa vil de, hvor det er hensigtsmæssigt, blive udført i samarbejde med andre fora eller organisationer på regionalt, nationalt eller europæisk plan såsom strukturfondene eller EIB og EIF i forbindelse med »Innovation 2000«-initiativet.

På t æ n k t e a k t i v i t e t e r

i) *Oprettelse af netværk mellem aktører og tilskyndelse til samspil mellem disse*

Innovationssystemernes effektivitet afhænger af intensiteten af samspillet og udvekslingerne mellem de pågældende aktører. De europæiske net, der deltager i denne aktivitet, vil blandt andet have som målsætning at tilskynde til samarbejde mellem forskningen og erhvervslivet samt mellem erhvervslivet og finansieringskilderne. Aktiviteterne vil omfatte tilskyndelse til og validering af lokale og regionale initiativer med henblik på oprettelse og udvikling af innovative virksomheder; udveksling af god praksis og gennemførelse af tværnationalt samarbejde mellem universiteter, inkubatorer, risikovillig kapital osv.; samt optimering af praksis med hensyn til kommunikation, uddannelse, overførsel og deling af viden mellem universiteter, virksomheder og den finansielle sektor.

ii) *Tilskyndelse til tværregionalt samarbejde*

Det regionale niveau er mest velegnet til indførelse af innovationsstrategier og -programmer, der inddrager de vigtigste lokale aktører. Formålet med denne aktivitet, der skal gennemføres i nær tilknytning til aktiviteterne inden for regionalpolitikken og strukturfondene, bliver at fremme udveksling af oplysninger om specifikke innovationsrelaterede emner; lette overførsel af god praksis og indføre innovationsstrategier i regionerne i de lande, der skal med i EU; samt tilskynde til gennemførelse af ordninger eller foranstaltninger på regionalt plan, der har vist sig at være vellykkede på europæisk plan.

iii) *Eksperimentere med nye værktøjer og fremgangsmåder*

Formålet med disse aktiviteter er at eksperimentere med nye innovationsbegreber og -metoder. Disse aktiviteter drejer sig om forsøg på europæisk plan med nye begreber, der anvendes til at fremme innovation og oprettelse af innovative virksomheder i national eller regional sammenhæng; analyse af potentialet i gentagelse og/eller udnyttelse af afprøvede metoder, værktøjer eller resultater i en ny sammenhæng; samt indførelse af integrerede platforme, der giver mulighed for at bidrage med og formidle viden og knowhow om samfundsmæssige og tekniske innovationsprocesser.

iv) *Indførelse af tjenester og konsolidering af disse*

Oprettelsen af det europæiske forskningsrum og den gradvise integration af innovationssystemer i Europa nødvendiggør et udbud af information og tjenester, der går ud over den eksisterende opsplittning på lande. Aktiviteterne vil vedrøre forsknings- og innovationsinformationstjenesten CORDIS, som vil blive suppleret med andre medier med henblik på at nå ud til de forskellige målgrupper; nettet af innovationsformidlingscentre, hvis geografiske dækning løbende vil blive udvidet, og som vil få stillet instrumenter til rådighed med henblik på at tilskynde til tværnational overførsel af viden og teknologier; samt informations- og støttetjenester på områder som intellektuel eller industriel ejendomsret og adgang til finansiering af innovation.

v) *Opgradering af den økonomiske og teknologiske intelligens*

I den videnbaserede økonomi er økonomisk og teknologisk intelligens en væsentlig bestanddel af konkurrence-dygtige forsknings- og innovationsstrategier. De aktiviteter, der skal gennemføres, vil være centreret om innovationsaktørerne: SMV'er, forskere-iværksættere og investorer. De vil hovedsagelig omfatte mellemmand, der arbejder sammen med/for disse aktører samt organisationer med ekspertise inden for økonomisk og teknologisk intelligens. De vil være koncentreret om specifikke VITEK-temaer eller erhvervssektorer og kan omfatte: fremme af innovation i SMV'er, navnlig gennem aktiviteter rettet mod at lette disses deltagelse i Fællesskabets forskningsprogrammer; støtte til aktiviteter vedrørende indsamling, analyse og formidling af information om VITEK-tendenser, -applikationer og -markeder, som interessenterne kan have gavn af; samt identifikation og formidling af bedste praksis hvad angår økonomisk og teknologisk intelligens.

vi) *Analyse og evaluering af innovation i Fællesskabets forskningsprojekter*

Forsknings- og innovationsaktiviteterne, der gennemføres i forbindelse med fællesskabsprojekterne, navnlig inden for ekspertisenetværkene og de integrerede projekter, udgør en rig kilde til oplysninger om hindringer for innovation og den praksis, der skal anvendes for at overvinde dem. Ex post-analysen af disse former for praksis vil vedrøre indsamling og analyse af oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at fremme innovation inden for fællesskabsprojekter samt de hindringer, man er stødt på, og de foranstaltninger, der er nødvendige for at fjerne dem; sammenligningen af erfaringer fra fællesskabsprojekter og erfaringer fra andre nationale eller mellemstatslige programmer og validering af de indsamlede oplysninger; og en aktiv formidling af disse oplysninger blandt virksomheder og andre deltagere i opbygningen og udnyttelsen af denne viden.

2. MENNESKELIGE RESSOURCER OG MOBILITET

Det moderne videnbaserede samfund er meget afhængigt af evnen til at frembringe, overføre og anvende viden. Dette kræver mobilisering af kognitive ressourcer begyndende med forskersamfundet. Det overordnede strategiske mål med aktiviteten menneskelige ressourcer og mobilitet er at skabe et solidt grundlag for udvikling af rigelige og dynamiske menneskelige ressourcer i verdensklasse inden for det europæiske forskningssystem under hensyntagen til forskningens iboende internationale dimension.

Dette vil omfatte et sammenhængende sæt af aktioner, der i vid udstrækning er baseret på finansiering af strukturerede mobilitetsordninger for forskere. Disse vil hovedsagelig være beregnet på udvikling og overførsel af forskningskompetence, konsolidering og udvidelse af forskernes karrieremuligheder samt fremme af ekspertise inden for europæisk forskning. Det almindeligt anerkendte Marie Curie-navn vil blive anvendt til alle de relevante aktioner.

Aktiviteten vil være åben for alle områder af videnskabelig og teknologisk forskning, der bidrager til Fællesskabets FTU-mål. Men muligheden for at tilpasse prioriteringerne f.eks. med hensyn til videnskabelige discipliner, deltagende regioner, typer af forskningsorganisationer og erfaringsniveauet hos de relevante forskergrupper vil fortsat være til stede, således at man kan reagere på udviklingen i Europas krav på dette område.

Der vil blive lagt vægt på:

- kvinders deltagelse i alle aktioner og hensigtsmæssige foranstaltninger, der skal fremme en større ligevægt mellem mænd og kvinder inden for forskning.
- personlige omstændigheder med hensyn til mobilitet, navnlig hvad angår familie, karrieremuligheder og sprog.
- udvikling af forskningsaktiviteter i mindre gunstigt stillede regioner i EU og de associerede stater samt behovet for et stærkere og mere effektivt samarbejde mellem forskningsdiscipliner samt mellem universiteter og erhvervsliv, herunder SMV'er.

Med henblik på yderligere at styrke det menneskelige potentiale inden for europæisk forskning vil denne aktivitet være beregnet på at tiltrække de bedste og mest lovende forskere fra tredjelande ⁽¹⁾, fremme europæiske forskeres uddannelse i udlandet og tilskynde europæiske forskere, der arbejder uden for Europa, til at vende tilbage.

Planlagte aktioner

Der vil blive gennemført tre hovedtyper af aktioner.

i) Værtsbaserede aktioner

Denne første type er beregnet på at yde støtte til forskningsnetværk, forskningsorganisationer og virksomheder ved at stille strukturerede, overordnede ordninger for forskernes faglige uddannelse og mobilitet til rådighed samt udvikling og overførsel af forskningskompetence.

Det er hensigten, at de pågældende aktioner skal have en kraftigt strukturerende virkning på det europæiske forskningssystem, navnlig ved at tilskynde unge forskere til at forfølge en forskningskarriere. Uddannelses-elementerne under denne type vil være rettet mod forskere, der befinder sig i de tidlige faser (typisk de første fire år) af deres forskningskarriere, såsom forskere, der er i færd med at erhverve en ph.d.-grad, mens overførsel af kompetence og viden vedrører mere erfarne forskere.

- Marie Curie-forskeruddannelsesnet: Disse giver internationalt anerkendte forskerhold mulighed for at samarbejde inden for rammerne af et veldefineret forskningssamarbejde med henblik på at formulere og gennemføre et struktureret uddannelsesprogram for forskere inden for et bestemt forskningsområde. Disse netværk vil udgøre en sammenhængende, men fleksibel ramme om faglig uddannelse og udvikling for forskere, navnlig i de tidlige faser af deres forskningskarriere. Netværkene har også til formål at skabe en kritisk masse af kvalificerede forskere, navnlig på områder, der er højt specialiserede og/eller fragmenterede; og at bidrage til at overvinde institutionelle og faglige grænser, især ved at fremme tværfaglig forskning. De vil ligeledes udgøre et enkelt og effektivt middel til at inddrage de mindre gunstigt stillede regioner i EU og de associerede stater i et internationalt anerkendt, europæisk forskningssamarbejde. Partnerne vil få en høj grad af selvstændighed og fleksibilitet med hensyn til netværkenes praktiske drift. Et netværk vil typisk have en varighed på 4 år med tilknyttede stipendier på op til 3 år, herunder kortsigtede ophold.

⁽¹⁾ Det er planen, at forskere fra tredjelande skal deltage i alle de værtsbaserede mobilitetsordninger (afsnit i) og i en af de individuelt baserede ordninger (afsnit ii). I sådanne tilfælde vil der blive taget hensyn til eventuelle relevante aftaler mellem EU og disse lande — eller grupper af lande — samt til de relevante regler for deltagelse og finansiering under rammeprogrammet.

- Marie Curie-værtsstipendier til forskeruddannelsens første faser: Disse vil være rettet mod højere læreanstalter og forskningsinstitutioner, uddannelsescentre og virksomheder med henblik på at styrke deres uddannelsesmuligheder. Ordningen vil være rettet mod forskere, der befinder sig i de tidlige faser af deres faglige karriere. Den vil være fokuseret på erhvervelse af specifikke videnskabelige og teknologiske kompetencer inden for forskning samt af supplerende færdigheder som f.eks. vedrørende forvaltning af forskning og forskningsetik. Værter vil blive udvalgt på grundlag af deres speciale inden for forskningsuddannelse. De tilhørende stipendier vil give stipendiaterne mulighed for ophold i højst 3 år. Ordningen vil også blive brugt til at arbejde i retning af en mere koordineret fremgangsmåde med hensyn til uddannelse blandt de pågældende organisationer, navnlig mellem organisationer, der beskæftiger sig med internationale ph.d.-studier.
- Marie Curie-værtsstipendier til videnoverførsel: Disse vil være rettet mod europæiske organisationer (universiteter, forskningscentre, virksomheder osv.), der har brug for at udvikle nye kompetenceområder, samt mod at fremme udviklingen af forskningsfaciliteterne i mindre gunstigt stillede regioner i EU og de associerede stater. Stipendierne til videnoverførsel vil give erfarne forskere mulighed for at gæste sådanne organisationer med henblik på overførsel af viden, forskningskompetence og teknologi. Stipendierne vil have en maksimal varighed på 2 år.
- Marie Curie-konferencer og -uddannelseskurser: Disse vil give unge forskere mulighed for at drage nytte af førende forskeres erfaringer. Der vil blive ydet støtte til specifikke uddannelsesaktiviteter (herunder virtuelle), som er fokuseret på særlige europæiske resultater og interesser. Der planlægges to kategorier af foranstaltninger: Den første vedrører støtte til en sammenhængende række af konferencer og/eller uddannelseskurser på højt niveau (sommerskoler, laboratoriekurser osv.), der udbydes af en enkelt arrangør, og som dækker et specifikt emne eller flere sammenhængende emner; den anden vedrører støtte til unge forskeres deltagelse i store konferencer, der er udvalgt på grund af deres særlige interesse for uddannelsen. Sådanne aktiviteter vil typisk strække sig over et par dage, men kan udvides til nogle få uger, f.eks. når der er tale om sommerskoler.

ii) *Individuelle aktioner*

Denne anden type af aktioner omfatter støtte til individuelle forskere som reaktion på Europas særlige behov for erhvervelse og overførsel af kompetence på forskningsområdet. Den er ligeledes rettet mod den faglige reintegration af europæiske forskere, der har benyttet sig af Marie Curie-ordningen, samt på at skaffe europæiske forskere, der har været uden for Europa i længere perioder, tilbage til Europa. Den omfatter en række ordninger, der er tilrettelagt i henhold til forskerens geografiske oprindelse og bestemmelsessted. Disse ordninger vil være åbne for forskere med mindst 4 års forskningserfaring, herunder forskere, der har en ph.d.-grad.

- Intereuropæiske Marie Curie-stipendier: Disse vil give de mest lovende forskere fra EU og de associerede stater mulighed for at uddanne sig gennem forskning i de europæiske organisationer, der passer bedst til deres individuelle behov. Ansøgningen skal indsendes af stipendiaten i samarbejde med værtsorganisationen. Emnet vil kunne vælges frit af forskeren i samarbejde med værten med henblik på at supplere eller udvide forskerens ekspertise. Disse stipendier vil have en varighed på 1-2 år.
- Internationale Marie Curie-rejsestipendier: Disse tildeles forskere fra EU og de associerede stater, som får mulighed for at arbejde på etablerede forskningscentre i tredjelande og dermed udvide deres internationale forskningserfaring. Ordningen kræver, at der indsendes et sammenhængende individuelt uddannelsesprogram, der omfatter en første fase i udlandet efterfulgt af en obligatorisk anden fase i Europa.
- Internationale Marie Curie-modtagelsesstipendier: Disse har til formål at tiltrække forskere på et højt niveau og lovende unge forskere fra tredjelande, som skal arbejde og gennemføre en forskeruddannelse i Europa med henblik på at udvikle et forskningssamarbejde mellem Europa og tredjelandene til gavn for begge parter. I forbindelse med vækstøkonomier og udviklingslande kan ordningen omfatte en mulighed for at hjælpe stipendiaterne med at vende tilbage til deres hjemlande.
- Marie Curie-hjemvendelseslegater: Disse vil blive rettet mod forskere fra EU og de associerede stater, der netop har afsluttet et Marie Curie-stipendium af mindst to års varighed. Det består af et engangsbeløb i form af et personligt legat, der skal anvendes inden for et år. Det vil blive tildelt stipendiaten på grundlag af indsendelsen af et defineret projekt, som vil blive vurderet på sine egne kvaliteter. Hjemvendelsen vil ikke være begrænset til forskerens hjemland. En tilsvarende ordning (som imidlertid dækker en genintegrationsperiode på op til to år) vil være gældende for europæiske forskere, der har udført forskning uden for Europa i mindst fem år.

iii) Fremme og anerkendelse af ekspertise

Denne tredje type af aktioner vil være fokuseret på fremme og anerkendelse af ekspertise inden for europæisk forskning og derved styrke dens synlighed og tiltrækningssevne. De har til formål at støtte europæiske forskerhold, navnlig inden for nye og/eller fremvoksende forskningsområder og sætte fokus på europæiske forskeres personlige resultater med henblik på at støtte deres videre udvikling og internationale anerkendelse, samtidig med at man fremmer formidlingen af deres arbejde til gavn for det videnskabelige samfund.

- Marie Curie-ekspertlegater: Formålet med disse er at yde støtte til enkelte forskere eller forskerhold med den højeste grad af ekspertise med henblik på oprettelse eller udvidelse af hold, navnlig inden for banebrydende eller tværfaglige forskningsaktiviteter. Legatet dækker et tidsrum på op til fire år og vil blive tildelt på grundlag af et veldefineret forskningsprogram.
- Marie Curie-ekspertstipendier: Formålet med disse er at skabe offentlig anerkendelse af den ekspertise, som er opnået af forskere, der tidligere har modtaget uddannelses- og mobilitetsstipendier fra Fællesskabet. Priserne vil blive uddelt i form af et legat, der skal anvendes til faglig videreudvikling. Modtagerne har pligt til inden for to år at melde tilbage om, hvad legatet er blevet anvendt til. Modtagerne kan foreslå sig selv eller blive foreslået af andre.
- Marie Curie-lærestole: Disse vil blive tildelt med henblik på at foretage udnævnelser på højt niveau, navnlig for at tiltrække forskere i verdensklasse og tilskynde dem til at genoptage deres karrierer i Europa. Stipendierne vil normalt have en varighed på tre år. Denne ordning kan udvikles i synergi med værtsbaserede aktioner.

Samarbejde med medlemsstaterne og associerede stater

Aktiviteten menneskelige ressourcer og mobilitet vil blive anvendt til at medfinansiere aktiviteter, der fremmer samarbejde og skaber synergi i forhold til nationale og regionale programmer, hvor disse er sammenfaldende med de specifikke målsætninger for ovenfor skitserede ordninger. Et sådant samarbejde vil blive etableret på grundlag af relevante fællesskabskriterier med henblik på at give alle forskere fra EU og de associerede stater reel adgang til disse initiativer og for at fremme indførelsen af gensidigt anerkendte standarder for forskeruddannelser.

Med hensyn til forvaltningen af aktiviteten vil der ud over den voksende betydning, som de værtsbaserede aktioner tillægges, blive gennemført initiativer med henblik på at styrke samarbejdet med medlemsstaterne og de associerede stater om at levere »nærheds-støtte« til forskere, hvilket udgør en central bestanddel af alle mobilitetsordninger for forskere, der flytter inden for eller vender tilbage til Europa. Dette kan ske gennem medfinansiering af eksisterende og nye strukturer på nationalt eller regionalt plan med henblik på at yde praktisk bistand til udenlandske forskere i spørgsmål (juridiske, administrative, familiemæssige eller kulturelle) i forbindelse med deres mobilitet.

Et yderligere aspekt af dette samarbejde kan vedrøre en række opgaver i forbindelse med forvaltningen og opfølgningen af de individuelle stipendiekontrakter. Dette vil kræve en forudgående udarbejdelse af en entydig opgave- og ansvarsfordeling i overensstemmelse med Fællesskabets finansieringsbestemmelser og -regler samt gennemførelse af relevante costbenefitanalyser.

Internt samarbejde om rammeprogrammet

Aktiviteten menneskelige ressourcer og mobilitet har til formål at yde støtte til forskeruddannelser og udvikling af forskningskompetencer. Dette udelukker ikke, at lignende elementer inddrages i andre aktiviteter inden for det nye rammeprogram. Under aktiviteten menneskelige ressourcer og mobilitet ydes der støtte til indførelse af konsekvente kriterier vedrørende evaluering, udvælgelse og overvågning af sådanne aktioner samt til fremme af fælles fremgangsmåder blandt aktiviteterne med henblik på at sikre sammenhæng og udvikle synergier, hvor dette er muligt, samt en ligelig fordeling i mænds og kvinders deltagelse.

3. FORSKNINGSINFRASTRUKTUR

De europæiske forskerholds evne til at bevare en førerposition inden for alle områder af videnskab og teknologi afhænger af, at de har adgang til den mest avancerede infrastruktur. Betegnelsen »forskningsinfrastruktur« anvendes om faciliteter og ressourcer, der leverer væsentlige ydelser til forskersamfundet på både det akademiske og det industrielle plan. Forskningsinfrastrukturer kan være »etsteds« (en enkelt ressource på en enkelt placering), »distribuerede« (et net af distribuerede ressourcer, herunder infrastrukturer baseret på en netværksarkitektur), eller »virtuelle« (tjenesten leveres elektronisk).

Det overordnede mål for denne aktivitet er at fremme udviklingen af en struktur af forskningsinfrastrukturer af højeste kvalitet og ydelse i Europa og sikre, at de anvendes optimalt på europæisk plan i henhold til de behov, som forskersamfundet giver udtryk for. Aktiviteten vil især sigte mod at:

- sikre, at europæiske forskere har adgang til de infrastrukturer, de har brug for at udføre deres forskning, uanset infrastrukturens placering;
- yde støtte til en koordineret udvikling af nye forskningsinfrastrukturer samt til drift og forbedring af eksisterende infrastrukturer, herunder også tilfælde, hvor der ikke findes passende faciliteter af international betydning i Europa.

Hvor det er relevant, vil støtten til forskningsinfrastrukturer inden for dette program blive gennemført i sammenhæng med de tematiske prioriteringer i rammeprogrammet samt med andre tilgængelige støtteformer. Der vil blive anvendt fem støtteordninger:

- Integreerede initiativer: Formålet er at yde støtte til levering af væsentlige tjenester til forskersamfundet på europæisk plan. Med henblik herpå kombineres samarbejdsnetværk under initiativerne med en eller flere specifikke aktiviteter, herunder f.eks. tværnational adgang og forskningsaktiviteter til forbedring af infrastrukturens ydeevne. Gennem ordningen vil man også tilskynde til at lukke de huller, der kan begrænse mulighederne for at udnytte forskningsresultaterne i erhvervslivet, herunder i SMV'er. De integrerede initiativer vil blive udvalgt på grundlag af et omfattende, men fleksibelt videnskabeligt og teknologisk program på europæisk plan, der har til formål at sikre programmets levedygtighed på langt sigt.
- Udvikling af kommunikationsnet: Formålet med denne ordning er at hjælpe eksisterende forskningsinfrastrukturer med at skabe en tæt netværksstruktur mellem sammenhængende initiativer, navnlig gennem etablering af et bredbåndskommunikationsnet for alle forskere i Europa og specifikke, højtydende net og testdomæner.
- Tværnational adgang: Formålet er at sponsere nye muligheder for, at forskerhold (herunder individuelle forskere) kan få adgang til de store forskningsinfrastrukturer, der er mest hensigtsmæssige for deres arbejde. Fællesskabsfinansieringen vil dække de nødvendige driftsudgifter ved at give adgang til sådanne infrastrukturer for forskerhold, der arbejder i andre medlemsstater og associerede stater end det land, hvor operatøren for en givet infrastruktur har sit hjemsted.
- Design-studier: Formålet er sag for sag at bidrage til feasibilityundersøgelser og forberedende teknisk arbejde for nye infrastrukturer, der etableres af en eller flere medlemsstater, og som har en tydelig europæisk dimension og relevans.
- Udvikling af nye infrastrukturer: Under passende omstændigheder kan denne ordning bidrage til udvikling af ny infrastruktur sideløbende med andre finansieringskilder.

Generelt vil finansieringen af nye eller moderniserede infrastrukturer være begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at sætte gang i aktiviteten; størstedelen af opførelsen og driften samt infrastrukturernes levedygtighed på længere sigt skal varetages gennem nationale og/eller andre finansieringskilder. En sådan finansiering vil kun blive stillet til rådighed på grundlag af detaljeret dokumentation baseret på den europæiske merværdi for de videnskabelige, juridiske og finansielle dimensioner af det foreslåede projekt. Mulighederne for at kombinere finansieringen med andre finansieringskilder fra Den Europæiske Union (f.eks. Den Europæiske Investeringsbank og strukturfondene) skal undersøges gennem feasibilityundersøgelser og forberedende tekniske undersøgelser.

Bredbåndskommunikationsnet, som er yderst relevante for de politiske mål, der er opstillet for det europæiske forskningsrum og eEurope-initiativet, skal ligeledes anvendes som et værktøj til at forbedre det videnskabelige samarbejde med tredjelande.

Støtten til forskningsinfrastrukturene i dette program skal, hvor det er relevant, tage hensyn til eksisterende eller fremtidige mekanismer for en koordineret fremgangsmåde med hensyn til forskningsinfrastrukturer i Europa samt til videnskabelig rådgivning fra eksisterende internationale og europæiske organisationer (f.eks. ESF). Ledsageforanstaltningerne under dette program kan i givet fald anvendes til at underbygge disse mekanismer.

4. VIDENSKAB OG SAMFUND

I det moderne samfund og i endnu højere grad i morgendagens videnbaserede samfund vil videnskab og teknologi være allestedsnærværende i både økonomien og hverdagen. Hvis det fulde potentiale skal udnyttes til at sikre en stadig bedre livskvalitet — i bredeste forstand — for Europas borgere, vil der være behov for at skabe nye relationer og en mere produktiv dialog mellem det videnskabelige samfund, erhvervslivet, politiske beslutningstagere og samfundet som helhed.

En sådan dialog må ikke indskrænkes til kun at omfatte EU. Den skal være international og tage skyldigt hensyn til perspektiverne vedrørende udvidelsen og den globale sammenhæng. Som følge af den lange række af spørgsmål og samspil, der ligger i forholdet mellem videnskab og teknologi på den ene side og i forhold til samfundet som helhed på den anden side, må disse overvejelser tages med inden for alle aktivitetsskemaer i rammeprogrammet. Formålet med denne specifikke aktivitet er at udvikle strukturelle forbindelser mellem de pågældende institutioner og aktiviteter og skabe et centralt fokus i kraft af fælles referencerammer og gennem udvikling af hensigtsmæssige værktøjer og metoder for at styre aktiviteterne på dette område, der dækkes af de forskellige dele af rammeprogrammet.

Den vil blive gennemført ved hjælp af netværk, benchmarking, udveksling af bedste praksis, udvikling og fremme af bevidstheden om metodikker, undersøgelser og sammenlægning af de nationale bestræbelser. I særlige tilfælde vil der blive ydet støtte til dedikeret forskning.

i) *Overvindelse af kløften mellem videnskab og samfund*

Målet er systematisk at undersøge de forskellige bestanddele af »videnskab og styreformer« med henblik på at skabe betingelser, under hvilke de politiske beslutninger mere effektivt kan opfylde samfundets behov, i højere grad er funderet i videnskaben og samtidig tager hensyn til det civile samfunds ønsker. Dette kræver, at man overvejer effektive processer for en dialog om nye videnskabelige og teknologiske spørgsmål, der i sidste ende har konsekvenser for udviklingen af fremtidige politikker; udvikling af hensigtsmæssige værktøjer til udarbejdelse af videnskabelige referencer og kanalisering af videnskabelig rådgivning til de politiske beslutningstagere; og at give sidstnævnte de rette værktøjer til at vurdere og forvalte videnskabelig usikkerhed, risici og forsigtighed.

— Videnskab og styreformer: analyse af og støtte til bedste praksis; udvikling af nye høringsmekanismer med henblik på at fremme en mere produktiv inddragelse af det civile samfund og relevante interessenter i udformningen og gennemførelsen af politikker, herunder formidling af videnskabelige resultater, der er nødvendige for beslutningstagningen, i en form, der er umiddelbart forståelig for det civile samfund og andre interessenter; overvågning af aktiviteter vedrørende de politiske beslutningsprocessers funktion for at vurdere samspillet mellem eksperter, erhvervslivet, det civile samfund og de politiske beslutningstagere.

— Videnskabelige rådgivnings- og referencesystemer: udveksling af erfaring og god praksis; overvågning af udarbejdelsen af videnskabelig rådgivning på verdensplan og af, hvordan denne rådgivning stilles til rådighed som grundlag for beslutningstagningen; udvikling af nye og bedre metodikker til pålidelige og anerkendte referencesystemer; sikring af problemfri funktion og effektiv anvendelse af det rådgivende organ for europæisk forskning og dets underudvalg med henblik på at levere videnskabelig rådgivning som grundlag for udviklingen af det europæiske forskningsrum.

ii) *Ansvarsbevidst forskning og anvendelse af videnskab og teknologi*

Formålet er at sikre, at de hastige fremskridt inden for videnskaben sker i overensstemmelse med alle europæeres etiske værdier. Aktiviteterne skal fremme »ansvarlig forskning« i Europa, hvor kravene om frihed til at forske i højere grad tilpasses det sociale og miljømæssige ansvar med hensyn til udvikling og anvendelse af videnskab og teknologi samt den offentlige dialog, overvågning og tidlig varsling vedrørende etiske og sociale spørgsmål og de risici, der opstår som følge af den nye teknologiske udvikling til gavn for nationale og internationale politiske beslutningstagere og andre interesserede grupper.

— Etik: netværkssamarbejde mellem eksisterende etiske instanser og aktiviteter i Europa og fremme af en dialog om etik i forskningen sammen med andre regioner i den globale sammenhæng; bevidstgørelses- og uddannelsesaktiviteter inden for etik; koordinering og udvikling af adfærdskodekser for forskningsaktiviteter og teknologisk udvikling; forskning i etik inden for videnskaben, teknologiske udviklingsprojekter og disses anvendelse, f.eks. inden for informationsområdet, nanoteknologi, human genetik og biomedicinsk forskning samt fødevareteknologier.

— Usikkerhed, risiko og anvendelse af forsigtighedsprincippet: analyse og underbygning af bedste praksis vedrørende anvendelsen af forsigtighedsprincippet inden for forskellige områder af politisk beslutningstagning samt ved vurdering, forvaltning og formidling af oplysninger om usikkerhed og risiko.

iii) *Styrkelse af dialogen mellem videnskab og samfund og kvinder inden for videnskab*

Underbygning af en ansvarlig udvikling af videnskab og teknologi kræver ikke blot en løbende dialog mellem de relevante interessenter, men ligeledes en stærkere offentlig bevidsthed om videnskabelige og teknologiske fremskridt og disses mulige konsekvenser samt en bredere forståelse af videnskabs- og innovationskulturen. Der findes også et særligt behov for at stimulere de unges interesse for videnskab, for at gøre en videnskabelig løbebane mere attraktiv samt at gøre fremskridt i retning af at skabe lige muligheder for begge køn inden for forskningen, hvilket ligeledes vil forbedre de menneskelige ressourcer og højne ekspertisen inden for den europæiske forskning.

- Offentlig forståelse: støtte til bevidsthedsskabende begivenheder og anerkendelse af resultater inden for europæisk forskning; analyse af faktorerne, der påvirker den offentlige mening, herunder mediernes og videnskabsformidlernes rolle; udvikling af nye metoder til at øge den offentlige bevidsthed og viden; tilskyndelse til omfattende diskussioner mellem »interessenter« og stimulering af bevidstheden om innovation i samfundet.
- Unges interesse for en videnskabelig løbebane: initiativer, der skal få den unge generation til at deltage i diskussionen om videnskab og teknologi og disses indvirkning på samfundet samt øge VITEK-bevidstheden blandt unge; støtte til udvikling af en bedre tilgang til videnskab for piger og drenge inden for og uden for det formelle uddannelsessystem og til aktioner med henblik på at skabe øget forståelse for det forholdsmæssigt attraktive ved at vælge en videnskabelig løbebane og de sociale aspekter af en sådan.
- Kvinder og videnskab: aktioner, der skal stimulere den politiske debat på nationalt og regionalt plan med henblik på at mobilisere kvindelige videnskabsfolk og fremme den private sektors deltagelse; forbedring af overvågningssystemet for ligestilling og tilhørende aktiviteter i hele rammeprogrammet; specifikke aktioner med henblik på at skabe bedre forståelse af ligestillingsspørgsmålet inden for videnskaben.

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktivitetstyper	Beløb (mio. EUR)
Forskning og innovation	300
Menneskelige ressourcer	1 800
Forskningsinfrastruktur	900
Videnskab og samfund	50
I alt	3 050

BILAG III

MIDLER TIL GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

Med henblik på at gennemføre særprogrammet og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets beslutninger om Fællesskabets flerårige rammeprogram 2002-2006 inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstrationsaktiviteter med henblik på virkeliggørelsen af det europæiske forskningsrum (2002/. . ./EF) samt med reglerne for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse og for formidling af forskningsresultater (2002/. . ./EF) kan Kommissionen anvende følgende for hele det videnskabelige og teknologiske område:

- eksperimentalprojekter vedrørende innovation rettet mod forsøg med samt validering og formidling af nye innovationskoncepter og -metoder på europæisk plan inden for området »forskning og innovation«.
- specifikke målrettede projekter med henblik på at gennemføre forsknings- og demonstrationsaktiviteter inden for området »videnskab og samfund«.
- integrerede initiativer vedrørende infrastruktur, der kombinerer aktiviteter, der er væsentlige for en styrkelse og udvikling af forskningsinfrastrukturene for levering af tjenester på europæisk plan inden for området »forskningsinfrastrukturer«.
- mobilitets- og uddannelsesaktioner til gennemførelse af bestemte Marie Curie-aktiviteter såsom forskeruddannelsenet, konferencer og uddannelseskurser samt individuelle uddannelsesstipendier inden for området »menneskelige ressourcer og mobilitet«.
- specifikke koordinerings- og støtteaktioner med henblik på at nå de mål, der identificeres inden for alle områder af programmet.
- ledsageforanstaltninger i form af supplerende foranstaltninger beregnet på at gennemføre programmets målsætninger eller forberede fremtidige aktiviteter inden for rammerne af Fællesskabets politik for forskning og teknologisk udvikling.

Kommissionen vil evaluere forslagene i henhold til de evalueringskriterier, der opstilles i ovennævnte afgørelser, med henblik på at kontrollere deres relevans i forhold til programmets målsætninger, deres videnskabelige og teknologiske niveau, deres merværdi for Fællesskabet og deltagerens evne til programforvaltning.

Fællesskabets bidrag vil blive givet i overensstemmelse med ovennævnte afgørelser. Hvis der deltager organisationer fra regioner med udviklingsefterslæb, kan der være mulighed for at opnå supplerende finansiering fra strukturfondene inden for de grænser, der opstilles i Fællesskabets rammer for statsstøtte til forskningen.

Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006, som ved hjælp af direkte aktioner skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter

(2001/C 240 E/29)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0124(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 1. juni 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 166, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 166, stk. 3, iværksættes Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../EF af [...] om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) ved hjælp af særprogrammer, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.
- (2) Rammeprogrammet er struktureret omkring tre blokke af foranstaltninger, »integration af forskningen«, »strukturering af det europæiske forskningsrum« og »styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«; og inden for den første af disse blokke gennemføres Det Fælles Forskningscenters direkte aktioner ved dette særprogram, samtidig med at de delvis bidrager til målene for de to andre blokke.
- (3) De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse samt reglerne for formidling af forskningsresultater for rammeprogrammet, som Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i afgørelse nr. .../EF (i det følgende benævnt »regler for deltagelse og formidling«) gælder for dette program med hensyn til formidling af forskningsresultater.
- (4) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og uddannelse samt innovationen i Fællesskabet.

(5) Med henblik på gennemførelsen af dette program kan det ud over det samarbejde, der er omfattet af Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller af en associeringsaftale være hensigtsmæssigt at deltage i internationale samarbejdsaktiviteter, særlig på grundlag af traktatens artikel 170, med tredjelands og internationale organisationer. Tiltrædelseslande bør vises særlig opmærksomhed.

(6) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, især sådanne som er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(7) Som opfølgning til Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾ og Rådets resolutioner⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutninger⁽³⁾ om dette emne er der ved at blive gennemført en handlingsplan for at styrke og udvide kvinders placering og rolle inden for videnskab og forskning.

(8) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så der tages hensyn til relevante behov hos FFC's brugere og Fællesskabets politikker samt til målsætningen om at beskytte fællesskabernes finansielle interesser. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til disse behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.

(9) FFC bør aktivt gennemføre aktiviteter inden for innovation og teknologioverførsel.

(10) I forbindelse med gennemførelsen af programmet hører Kommissionen FFC's styrelsessråd i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom⁽⁴⁾ af 10. april 1996 om reorganiseringen af Det Fælles Forskningscenter.

(11) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker.

(12) Styrelsesrådet for FFC er blevet hørt vedrørende dette særprogrammes videnskabelige og teknologiske indhold —

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000, EP 284.656.

⁽⁴⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 12.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med afgørelse [...] om rammeprogrammet 2002-2006 (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) vedtages der et særprogram, der omhandler direkte aktioner vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration, som skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

2. De videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer for særprogrammet er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til [afgørelse [...]/rammeprogrammet] skønnes det beløb, der er nødvendigt til gennemførelse af særprogrammet, at være på EUR 715 millioner. I bilag II til denne beslutning er der anført en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de virkemidler, der er fastsat i bilag I og III til rammeprogrammet og i bilag III til denne beslutning.

3. De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse samt reglerne for formidling af forskningsresultater (i det følgende benævnt »regler for deltagelse og formidling«), som er fastsat i afgørelse [...], gælder for særprogrammet med hensyn til formidling af forskningsresultater.

Artikel 4

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet, som skal være til rådighed for alle berørte parter, og som indeholder en mere detaljeret beskrivelse af de mål og videnskabelige og teknologiske prioriteringer, der er fastsat i bilag I og tidsplanen for gennemførelsen samt gennemførelsesordningerne.

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater, europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres om nødvendigt.

Artikel 5

Med henblik på gennemførelsen af særprogrammet indhenter Kommissionen udtalelse fra FFC's styrelsesråd i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom.

Kommissionen giver regelmæssigt styrelsesrådet meddelelse om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

Artikel 6

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der som omhandlet i artikel 5 i rammeprogrammet foretages en uafhængig vurdering af de aktiviteter, der er gennemført på de områder, som særprogrammet omfatter.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG HOVEDLINJER FOR AKTIONERNE

1. INDLEDNING

Det Fælles Forskningscenter iværksætter sit arbejdsprogram med det formål at yde brugerorienteret videnskabelig og teknisk støtte til udformning, gennemførelse og overvågning af EU's politikker. FFC tjener medlemsstaternes fælles interesse, samtidig med at det er uafhængigt af såvel private som nationale særinteresser, og løser derigennem de opgaver, som EU i visse tilfælde skal varetage.

FFC's bidrag til rammeprogrammet tager afsæt i de anbefalinger, der var resultatet af de seneste evalueringer af FFC ⁽¹⁾, og i de krav, der følger af reformen af Kommissionen. Der er navnlig tale om:

- øget brugerorientering
- netværkssamarbejde med henblik på at skabe en bred videnbasis og på linje med det europæiske forskningsrum knytte medlemsstaternes og de associerede landes forskningslaboratorier, virksomheder og regulerende myndigheder tættere sammen i forbindelse med den videnskabelige og teknologiske støtte til EU's politikker
- koncentration af aktionerne omkring udvalgte temaer, herunder forskeruddannelse.

Centeret arbejder ud fra de behov og krav, som klart tilkendegives af navnlig Kommissionens tjenestegrene og identificeres og ajourføres via systematiske og regelmæssige kontakter ⁽²⁾.

Målet for FFC's arbejde på de områder, hvor centeret har særlig kompetence, er at skabe synergi med de relevante udvalgte forskningstemaer under andre særprogrammer, navnlig gennem deltagelse i den indirekte aktion, for om muligt at skabe merværdi for det arbejde, der iværksættes inden for disse rammer (f.eks. gennem sammenligning og validering af forsøg og metoder eller integrering af resultater med henblik på udformning af politikker).

De politiske og institutionelle rammer for FFC's arbejde har ændret sig fundamentalt i løbet af de seneste år. Den hastige teknologiske udvikling, navnlig inden for bioteknologien og informationssamfundet, er med til at ændre samfundet og afføde nye krav til politikerne om både at beskytte borgerne og sikre konkurrenceevnen i den globale økonomi. Svigtende tillid hos forbrugerne og teknologiens stadig større betydning for dagligdagen har forstærket behovet for, at politikerne over hele Europa og i den øvrige del af verden sikrer et pålideligt videnskabeligt grundlag for hele den politiske proces. Det er bl.a. vigtigt at kunne reagere hurtigt på uforudsete begivenheder og at påtage sig et større ansvar for den videnskabelige og teknologiske udviklings mulige konsekvenser på længere sigt. Udviklingen af fælles europæiske videnskabelige og tekniske referencesystemer, der er et af elementerne i det europæiske forskningsrum, er et vigtigt skridt i den retning.

Med omformuleringen af FFC's opgave, der fremover er at underbygge EU's politikker ⁽³⁾, markerer rammeprogrammet for 2002-2006 et helt nyt kapitel i den måde, hvorpå FFC iværksætter sine aktiviteter. FFC alene kan ikke forventes at dække hele spektret af den videnskabelige og tekniske støtte, der er behov for i denne sammenhæng. Det foreslåede arbejdsprogram bygger på tre gennemgående principper, nemlig i) fokusering, ii) åbenhed og netværkssamarbejde og iii) brugerorientering. Der vil blive truffet de fornødne foranstaltninger til at imødekomme disse målsætninger. I den forbindelse lægges der særlig vægt på, at projekterne samles i klynger («clusters») rettet mod specifikke politikområder (jf. bilag III).

FFC, der er Kommissionens eget FTU-organ, skal

- yde efterspørgselsstyret videnskabelig og teknologisk støtte til udformning, udvikling, gennemførelse og overvågning af den europæiske politik på de områder, hvor centeret har særlig kompetence
- medvirke til udviklingen af fælles videnskabelige og tekniske referencesystemer inden for det europæiske forskningsrum.

⁽¹⁾ Davignon-rapporten (2000), femårsevalueringen af FFC (2000), den videnskabelige bedømmelse af FFC fra 2001 og prioriteringsbedømmelsen fra 2001.

⁽²⁾ Årlige workshopper for brugerne, den tværgående gruppe af afdaterede direktorater, bilaterale aftaler mv.

⁽³⁾ Hvordan skal FFC løse sin opgave i det europæiske forskningsrum? Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet, KOM(2001) 215 af 22.4.2001.

Hovedvægten i FFC's støtte til EU's politikker lægges på teknisk støtte inden for emner i relation til miljøbeskyttelse, borgernes sikkerhed og bæredygtig udvikling. Det omfatter risikovurdering, afprøvning, validering og videreudvikling af metoder, materialer og teknologier til støtte for en bred vifte af politikker, der strækker sig lige fra fødevarerikkerhed, kemikalier, luft- og vandkvalitet og nuklear sikkerhed til bekæmpelse af svig. Støtten ydes i de fleste tilfælde i nært samarbejde med laboratorier og forskningscentre i medlemsstaterne og i andre lande. I dette øjemed har FFC fokuseret sine ikke-nukleare aktiviteter på følgende to kerneområder, der understøttes af en række tværgående kompetenceområder:

- fødevarer, kemikalier og sundhed
- miljø og bæredygtig udvikling.

Kerneområderne suppleres af en række tværgående aktiviteter:

- videnskabelig og teknologisk fremtidsforskning
- referencematerialer og -målinger
- offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig.

2. PROGRAMMETS INDHOLD

2.1. Fødevarer, kemikalier og sundhed

Den sundhedsmæssige beskyttelse af forbrugerne, især mod mulige skadevirkninger af forurenende stoffer i fødevarer og af kemikalier, spiller en central rolle i europæisk politik. Det har resulteret i, at der er oprettet en europæisk fødevareremyndighed og udarbejdet en ny EU-politik vedrørende kemikalier.

Inden for rammeprogrammet for 2002-2006 skal FFC varetage en række specifikke opgaver i tilknytning til Fællesskabets politikker på fødevarer- og kemikalieområdet, der er i hastig udvikling. FFC kommer til at spille en stadig større rolle som videnskabeligt reference- og valideringscenter på udvalgte områder, herunder fødevarerikkerhed og -sikkerhed, sikkerhed i forbindelse med kemikalier, Fællesskabets aktiviteter i relation til den kemiske målings-/metrologiinfrastruktur og sundhedsrelateret information. FFC's strategi bygger i vid udstrækning på intensivt netværkssamarbejde med medlemsstaternes laboratorier, vedligeholdelse af avancerede analysefaciliteter samt referencemåling og materialeproduktion og på øget kunnen inden for biovidenskab, herunder proteomforskning og bioinformatik. Der vil til støtte for relevante EU-politikker skulle tilvejebringes tjenester såsom informationssystemer og databanker (f.eks. et molekyleregister). Fordi der er tale om mange helt nye områder, hvor lovgivningsrammerne er meget indviklede, vil der også blive lagt særlig vægt på uddannelse. Arbejdet vil primært blive rettet mod:

- fødevarerikkerhed- og kvalitet
- genetisk modificerede organismer
- kemikalier
- biomedicinske anvendelser.

Fødevarerikkerhed- og kvalitet

Hovedvægten lægges på udvikling og validering af pålidelige metoder og referencematerialer til detektering af forurenende stoffer (naturligt forekommende såsom mycotoksiner og menneskeskabte såsom PCB), reststoffer (f.eks. pesticider, væksthormoner og veterinære lægemidler) samt bestanddele og tilsætningsstoffer i såvel fødevarer som dyrefoder. FFC's vigtigste opgave bliver at koordinere afprøvningen af metoder og materialer og at fremlægge de resultater, der godkendes, til brug for risikovurdering og -styring (i nært samarbejde med de referencelaboratorier inden for EU, der arbejder med restkoncentrationer af veterinære lægemidler). De fleste levnedsmiddelbårne sygdomme skyldes forurening med mikroorganismer eller virus. Derfor lægges der særlig vægt på vurdering af nye metoder til hurtig identificering og kontrol. Genom- og proteomforskningen vil gøre det muligt at afdække årsagerne til mange fødevarerrelaterede problemer, herunder allergenicitet, og tilvejebringe ny viden om smitsomme spongiforme encephalopatii (TSE). FFC skal bevare den fornødne fleksibilitet, så det kan tage nye folkesundhedsproblemer op løbende og sætte nye initiativer i gang på det mikrobiologiske område.

I forbindelse med standardisering af prøver og evaluering af nye metoder til nøjagtig detektering af BSE og TSE skal der i samarbejde med de relevante generaldirektorater, Den Videnskabelige Ad hoc-komité for TSE og førende forskningslaboratorier inden for TSE gennemføres en kvalitetskontrol af slagteriernes omfattende prøvetagninger fra døde dyr. FFC skal undersøge, hvordan bestemte former for risikomateriale behandles (kontrol af fødevarer med hensyn til forekomst af centralnervæv, genanvendelse og sikker håndtering af kød- og benmel mv.). Der vil blive lagt særlig vægt på de sikkerhedsmæssige aspekter af brugen af kød- og benmel, som udgør et vigtigt led i fødekæden.

I takt med den stigende erkendelse af fødevarernes helbredsmæssige betydning sættes der øget fokus på kvaliteten af disse fødevarer. Ud over at det skal undersøges, om produkterne svarer til mærkningen, (for at afsløre svindel og forfalskning) er det også vigtigt at vurdere, hvilken sundhedsmæssig effekt og hvilke bivirkninger kosttilskud og funktionelle fødevarer har. Den stigende interesse for økologiske fødevarer har øget behovet for egnede metoder til vurdering af produkternes ægthed. FFC skal udnytte sin ekspertise inden for kontrol af fødevarers ægthed til at undersøge de såkaldte nutraceuticals (fødevarer, der er udformet med henblik på at afhjælpe bestemte sundhedsmæssige problemer) og deres sundhedsmæssige virkning.

Der er brug for fremadrettet teknologisk forskning for at udvikle nye fødevarerprodukter og -processer og klarlægge, hvilken betydning den politik, der skal sikre fødevarerens sikkerhed, har for levnedsmiddelindustrien.

Genetisk modificerede organismer

Hvad angår forekomst af genetisk modificerede organismer i vore fødevarer og i miljøet er der brug for betydelig videnskabelig og teknisk støtte fra FFC's side. Støtten ydes via det europæiske net af laboratorier, der beskæftiger sig med genetiske modificerede organismer, og koordineres på opfordring fra EU's medlemsstater af FFC. Arbejdet vil bl.a. omfatte udvikling og validering af metoder til detektering, identificering og kvantificering af genetisk modificerede organismer, fremstilling af flere certificerede referencematerialer (nye arter, forarbejdede fødevarer mv.), udvikling af biomolekylære databaser samt uddannelse. Der skal iværksættes forskningsaktiviteter (bl.a. med hensyn til prøvetagning og »sporbarhed«) rettet mod de nyeste fødevarer- og fodertyper eller mod at løse problemet med arter, der ikke er godkendt til anvendelse inden for EU, med henblik på at understøtte de lovgivningsmæssige behov og fastlægge mere ensartede regler på europæisk plan.

For at kunne undersøge genetisk modificerede organismer i miljøet er der behov for ny viden, som gør det muligt at tage højde for de genetiske aspekter og for de konsekvenser, det får for biodiversiteten og for landbruget, at der indføres nye organismer i miljøet.

Kemikalier

Fællesskabets nye politik vedrørende kemikalier vil få stor betydning for den støtte, FFC skal yde⁽¹⁾ under sjette rammeprogram. FFC vil bl.a. få til opgave at forvalte en mere omfattende ordning til regulering af kemikalier. Det vil styrke de nære forbindelser, der allerede findes til de relevante myndigheder i medlemsstaterne, til industrien og til internationale organisationer som OECD. Med ECB's erfaring og ekspertise inden for risikovurdering er der også lagt en solid basis for en markant forskningsindsats på dette område.

Valideringen af alternative metoder vil få en mere fremtrædende plads, når der lanceres et nyt program med henblik på at afprøve den nye kemikaliepolitik. Der skal også forskes i sikkerhed i forbindelse med vacciner og i langtidsvirkninger af gentagne eksponeringer for lave doser af potentielt farlige stoffer, som er et område, vi stadig ved for lidt om.

Det er planen, at de lovgivende organer i EU-ansøgerlandene skal kunne udveksle validerede elektroniske oplysninger om sundhed og lægemidler og formidle disse oplysninger videre til samtlige brugergrupper, herunder forbrugere og patienter.

FFC skal være med til at foretage risikovurderinger af eksisterende farlige stoffer med særlig vægt på overførsel af farlige bestanddele i materialer, der kommer i berøring med mennesker og fødevarer, f.eks. blødgørere i legetøj, samt på kosmetiske produkters skadevirkninger. Herudover skal der foretages fremadrettede analyser af sammenhængen mellem EU's politikker og den europæiske kemiske industris innovative indsats og konkurrenceevne.

Biomedicinske anvendelser

Borgerne lever stadig længere, hvilket ikke kan undgå at ændre de krav, der stilles til de enkelte sundhedsvæseners inden for EU. FFC har til hensigt at udnytte den ekspertise, det har opbygget inden for materialer og biovidenskab, til at undersøge implantaters biokompatibilitet og langsigtede holdbarhed samt brugen af optiske teknikker i minimalt indgribende medicinske behandlingsformer. Det kræver et tæt samarbejde med forskningslaboratorier, sygehuse, virksomheder og lovgivende myndigheder. FFC vil også arbejde på at udvikle et globalt anerkendt system til klinisk diagnostisk måling i samarbejde med den internationale sammenslutning vedrørende klinisk kemi (direktiver vedrørende in vitro-diagnostik og medicinsk udstyr).

FFC vil desuden skulle udnytte sine nukleare faciliteter og isotopanlæg og sin erfaring med fremstilling og anvendelse af radioaktive og stabile isotoper til medicinske formål, bl.a. til nye former for kræftbehandling [strålebehandling med ioniserede alfapartikler og borneytronindfangningsterapi (BNCT)] og i forbindelse med kliniske referencematerialer.

⁽¹⁾ Og for de aktiviteter, der iværksættes af FFC's kemikaliekontor (ECB).

2.2. Miljø og bæredygtig udvikling

Vand-, luft- og jordbundskvalitet, bæredygtig energianvendelse og den truende globale opvarmning er nogle af de emner, der har fået stigende betydning i den politiske debat. For at kunne udforme fælles politikker på disse felter er der brug for den fornødne viden om årsager, processer, konsekvenser og tendenser. FFC tager direkte hensyn til disse krav, når det udarbejder sit arbejdsprogram. FFC skal styrke sin rolle som viden- og referencecenter i miljøanliggender, der har væsentlige europæiske dimensioner. Det skal ske ved hjælp af øget involvering i referencenetværk med medlemsstaterne og med andre lande, herunder især ansøgerlandene. FFC vil yde et større bidrag til den politiske beslutningsproces ved at styrke partnerskabet med de relevante tjenestegrene i Kommissionen og ved at iværksætte tværpolitisk fremadrettet, teknisk-økonomisk fremtidsforskning. Der vil også blive lagt vægt på at øge synergien i forhold til Det Europæiske Miljøagentur og navnlig på at sikre, at de videnskabelige resultater formidles videre. Programmet kommer til at omfatte følgende områder:

- vurdering og forebyggelse af globale miljø- og klimaændringer
- beskyttelse af det europæiske miljø (luft-, vand- og landressourcer)
- sikring af en bæredygtig udvikling (nye og vedvarende energikilder, miljøvurdering mv.)
- støtte til GMES (global miljø- og sikkerhedsovervågning).

Vurdering og forebyggelse af globale miljø- og klimaændringer i negativ retning

FFC skal bidrage til udviklingen af EU's strategi til bekæmpelse af den globale opvarmning med sin tekniske og samfundsøkonomiske kunnen og sin kompetence inden for modellering og forskning. For at kunne gennemføre Kyoto-protokollen, er det nødvendigt at kende baggrunden for drivhusgaskredsløbet og de processer, der styrer dette kredsløb. FFC vil især skulle yde direkte støtte til EU's tilsynsordning for drivhusgasser (jf. Rådets afgørelse 92/296). Et vigtigt led i FFC's arbejde på dette område bliver at tilvejebringe manglende viden ved hjælp af en målrettet forskningsindsats. Der skal i den forbindelse fokuseres på udarbejdelsen af et referencesystem, der kan forbedre dataenes kvalitet og nøjagtighed. Overvågningen af større eller mindre ændringer i plantedække, arealanvendelse og skovbrug udgør et centralt element heri (jf. afsnittet om GMES). De fremtidige energiscenarier og prognoser over kulstofudledningen spiller desuden en afgørende rolle for, hvilke foranstaltninger der bør iværksættes. Herudover skal det undersøges, hvad der ad politisk vej kan gøres for at reducere udledningen, så det koster mindst muligt. FFC iværksætter sine aktiviteter vedrørende globale miljø- og klimaændringer i en særlig »klynge« af delprojekter (cluster) for at arbejde så effektivt som muligt. Det kan desuden blive aktuelt at undersøge emner vedrørende iværksættelse af klimapolitik, kulstofudfældning, måling af luftkvalitet og udvikling i ozonlaget og UV-strålingen over Europa.

Beskyttelse af det europæiske miljø

- **Bevaring af luftkvaliteten**

Luftforureningen vækker stor bekymring blandt den europæiske befolkning og har også været genstand for en lang række lovinitiativer (bl.a. CAFE). Hjørnестenen i FFC's indsats bliver a) undersøgelse af udledningen fra køretøjer og faste installationer (nye direktiver vedrørende emissioner, standarder for diesel/benzin, nye brændstoffer, partikelstoffer og dioxinudledning; harmonisering/standardisering af verdensomspændende referenceforsøgskredsløb og af metoder til måling af industriel udledning) og b) fastlæggelse af referencegrundlaget for iværksættelse og videreudvikling af luftkvalitetsdirektiver (kvantificering af luftkvalitet ved hjælp af analyser, overvågning, teknikker, forberedelse af forskrifter, metoder til evaluering af luftkvalitetspolitikkers betydning for den menneskelige eksponering og modelværktøjer til dataanalyse og sammenligning af scenarier for reduktion af udledningen).

Det er hensigten at foretage en samlet tværsektoriel analyse af transport-, energi-, sundheds- og erhvervspolitikken for at afklare, hvilken virkning disse politikker har for emissionsniveauet og for miljøforureningen. Arbejdet iværksættes af store netværk af eksperter, hvilket også omfatter repræsentanter for bilindustrien og energisektoren.

- **Vandkvalitet**

Vand er en af fremtidens nøgleressourcer. Det er især vigtigt at bevare de naturlige vandressourcer og at sikre, at der er adgang til drikkevand af høj kvalitet. Ifølge rammedirektivet på vandområdet skal overvågnings- og indberetningsprocedurerne i alle EU's eksisterende lovforanstaltninger koordineres og harmoniseres i løbet af de kommende seks år. Der skal iværksættes forskning med det formål at udvikle en ensartet fælles database, der omfatter medlemsstaternes indberetninger vedrørende implementeringen af de forskellige direktiver på vandområdet (vedrørende byspildevand, nitrater, overfladevand mv.). FFC vil især fokusere på fastlæggelse af økologiske vandkvalitetsparametre (bl.a. til understøttelse af den eksisterende generelle europæiske metrologiinfrastruktur), identificering af de vigtigste forureningskilder, indikatorer for kvaliteten af overfladevand og vandet ved kysterne og identificering af mikrobiologiske risici, navnlig i spildevand, samt de nye lovgivningsrammers samfundsøkonomiske konsekvenser. De sundhedsmæssige virkninger behandles i kapitlet om fødevarersikkerhed og -kvalitet. Der vil blive iværksat integreret forskning inden for kystzoneforvaltning med henblik på at fastlægge referencestrategier på EU-plan.

— Landressourcer

Jorden og landskabet danner grundlag for de fleste menneskelige aktiviteter og formes af den måde, de forvaltes på. Landbrugspolitikens miljødel og en lang række EU-retsakter (heriblandt vanddirektivet og reglerne om udviklingsplanen for EU's område, Urban Agenda og klimaændringerne) berører flere af disse emner. FFC vil yde støtte til udviklingen af en fælles platform for integreret arealanalyse til brug for udformningen og evalueringen af politikker. Afvandsområder vil blive anvendt som undersøgelsesenheder til vurdering af forskellige processer og indvirkninger. Den omfattende database, der administreres af European Soils Bureau, vil blive udvidet gennem netværks-samarbejde, og det løbende samarbejde med Eurostat vil også blive styrket. Der vil blive lagt vægt på udvikling af værktøjer og tilvejebringelse af information om naturlige landskaber med hensyn til skovbrug, arealanvendelse og bevaring af biodiversiteten. Til støtte for den fælles landbrugspolitikens miljødel vil der blive foretaget landskabsanalyser og anvendt indikatorer. Der skal tilvejebringes oplysninger om by- og landmiljøets tilstand og udviklingen heri. Arbejdet udføres ved brug af avancerede telemålingsteknikker, geografiske informationssystemer og modellering af udviklingen i arealanvendelsen.

Sikring af en bæredygtig udvikling

I alle dele af FFC's program arbejdes der på at sikre en bæredygtig udvikling, samtidig med at der lægges vægt på integrering af økonomiske, sociale og miljømæssige dimensioner.

— Energi

Kyoto-protokollen har fået en central placering i energidebatten. Det hænger sammen med, at energianvendelse og transport, som er to af hjørnestenene i økonomien, har væsentlig betydning for udledningen af drivhusgasser. Som det fremgår af en ny grøn bog og af en meddelelse om vedvarende energikilder, spiller nye og vedvarende energikilder såvel som energieffektivitet og -teknologi en afgørende rolle for forsyningssikkerheden.

FFC skal stille sin erfaring inden for vedvarende energi, energipolitik og energiteknologi til rådighed, når der dukker nye EU-relevante spørgsmål op på det frie marked. Det er planen at fokusere på følgende arbejdsområder:

- udvikling via godkendte laboratorie- og certificeringsordninger af referencesystemer inden for fremstilling af energi på grundlag af vedvarende energikilder (primært elproduktion ved hjælp af solvarme), lagring og anvendelse af energi i bygninger
- teknologivurdering, validering og modellering af nye og konventionelle energiteknologier med særlig vægt på sikkerhed, effektivitet, affald og teknologier til fremstilling af energi på grundlag af biomasse samt affaldsforbrændingsmetoder
- energiscenarier og -prognoser med hensyn til drivhusgasudledning og markedsanalyse vedrørende nye og vedvarende energiteknologier på et konkurrencebaseret energimarked.

— Miljøvurdering

Der er stigende enighed om, at miljøkvaliteten bør vurderes »samlet«. FFC skal understøtte EU's strategi til fremme af en bæredygtig udvikling gennem udvikling af egnede integrerede værktøjer til vurdering af politikker og gennem aktiviteter, der fører til indarbejdelse af miljøaspektet i EU's politikker. IPPC-kontoret (European Integrated Pollution Prevention and Control Bureau) skal med grundlag i EU's direktiver arbejde videre med at vurdere de bedste teknologier, der findes på nuværende tidspunkt, med henblik på at begrænse forureningen i udvalgte industrielle sektorer. Der er brug for komplekse udledningsscenarier for at undersøge luftforureningens betydning for de globale miljø- og klimaændringer. Affaldsforvaltning er et vigtigt område, hvor der er behov for en samlet analyse, der spænder lige fra affaldsdannelse til affaldsbehandling og -bortskaffelse. Miljømæssig helhedstænkning og folkesundhed er også blandt de områder, hvor der skal foretages integrerede undersøgelser med hjælp fra FFC. Der skal udvikles nye vurderingsværktøjer og metoder inden for øko-toksikologi rettet mod emner som luftforurening og forurenende stoffer i vand (hormonforstyrrende stoffer, biocider og lægemidler). Det er også hensigten, at FFC skal yde metodologisk støtte med henblik på at indarbejde miljøaspektet i udviklingsbistanden.

FFC skal medvirke til at sikre opfyldelsen af EU's lovgivning vedrørende udveksling af miljøovervågningsdata (herunder data om radioaktivitet) og information herom (gennem indbyrdes modelsammenligning) under såvel rutinemæssige som kriseprægede forhold.

FFC skal som et led i sit arbejde for at indføre en bæredygtig udviklingspraksis på EU-niveau fokusere på samordning af politikker og virkninger.

Støtte til GMES

Der er stigende forståelse for, at der er behov for uafhængig information om centrale spørgsmål af betydning for det globale miljø og borgernes sikkerhed. GMES er et europæisk initiativ, der sigter mod iværksættelse af driftstjenester til indsamling, analysering og formidling af en række informationer, der knytter sig til ændringer i miljøtilstanden, rådigheden over og forvaltningen af ressourcer samt naturbetingede risici. GMES iværksættes med det dobbelte formål at bevare det globale miljø og at mindske eller imødegå trusler mod borgernes sikkerhed. Der fokuseres hovedsageligt på anvendelse af jordobservationsteknikker med henblik på at opretholde en passende langsigtet overvågning af centrale landskabsparametre (plantedække, arealanvendelse, forringelse eller udtømmning af ressourcer mv.) på forskellige geografiske niveauer. I den forbindelse er der også behov for teknikker til brug for vurdering af naturbetonede risici og forvaltning af naturkatastrofer. FFC vil koncentrere sig om udvikling af EU-relevante anvendelser, der bidrager til GMES-konceptet, på følgende tre arbejdsområder: støtte til internationale miljøaftaler, vurdering af risici og evaluering af miljøbelastningen.

2.3. Videnskabelig og teknologisk fremtidsforskning

Udformningen af EU's politikker afhænger i stigende grad af, at man i tide kan forudse og har kendskab til den videnskabelige og teknologiske udvikling og det sociale og økonomiske miljø. FFC vil med sin ekspertise inden for analyser af samspillet mellem teknologi og samfund og sin erfaring med koordinering af international fremtidsforskning på tværs af sektorer og fagdiscipliner kunne medvirke til virkeliggørelsen af målsætningerne for det europæiske forskningsrum. FFC's aktiviteter på dette forskningsområde skal under hele rammeprogrammet for 2002-2006 baseres på et nært samarbejde med GD FTU og andre afdelingsdirektorer. Arbejdet rettes primært mod:

- teknisk-økonomisk fremtidsforskning
- det internationale samarbejdsforum inden for fremtidsforskning.

Teknik-økonomisk fremtidsforskning

FFC skal iværksætte fremadrettede undersøgelser på mellemlang og lang sigt af centrale teknologiske udviklingstendenser af betydning for EU og af konsekvenserne heraf for vækst, bæredygtig udvikling, beskæftigelse, social samhørighed og konkurrenceevne. Det vil også gøre det muligt at foretage grundlæggende analyser og tilvejebringe oplysninger, der kan være til gavn, når FFC skal gennemføre sit arbejde på de områder, hvor det har specifik kompetence. Der skal bl.a. foretages fremtidsanalyser med henblik på at påvise teknologiske flaskehalse og muligheder og i den forbindelse foretages kvantitative skøn. Centeret skal endvidere pege på lovende teknologier og undersøge, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at de kan vinde genklang.

Det internationale samarbejdsforum inden for fremtidsforskning

FFC skal intensivere samarbejdet med internationale tænketanke og førende rådgivere med udgangspunkt i de gode erfaringer, der allerede er gjort, (f.eks. i forbindelse med European Science and Technology Observatory — ESTO — og Økonomgruppen på Højt Plan) og ved fortsat at arbejde på etableringen af et internationalt samarbejdsforum inden for fremtidsforskning. En mekanisme, der gør det muligt at gennemføre fælles analyser vedrørende de store udfordringer, der måtte vise sig, vil især kunne fremme EU's rolle i den internationale debat om videnskab og styreform. Det er hensigten at udvikle et fælles referencesystem for politisk orienterede fremtidsanalyser i tilknytning til en række regionale tiltag, der især skal inddrage ansøgerlandene.

2.4. Referencematerialer og -målinger

Anerkendelse af standarder og målinger vedrørende produkter er en af de vigtigste forudsætninger for gennemførelsen af Fællesskabets politikker vedrørende forbrugersikkerhed, frihandel, europæisk erhvervslevs konkurrenceevne og eksterne relationer. FFC skal endvidere fremme den europæiske metrologiinfrastruktur, der allerede findes eller er på vej frem, for at frembringe resultater med påvist kvalitet, udvikle specifikke referencemålinger, fremstille certificerede referencematerialer, der kan højne den generelle accept heraf, tilrettelægge internationale programmer til evaluering af målinger og udarbejde tværnationale databaser til støtte for EU's politikker. Der er inden for alle dele af FFC's arbejdsprogram behov for anerkendte referencemetoder og -materialer, uanset om der er tale om miljø, fødevarerikkerhed, folkesundhed eller den nukleare industri. FFC har ud over de allerede beskrevne aktiviteter også planer om at medvirke til oprettelsen af et europæisk system for certificerede referencematerialer. Det vil gøre det muligt for centeret at yde kvalificeret rådgivning til Kommissionen, når det er relevant for EU's lovgivning og praksis.

— BCR ⁽¹⁾ og certificerede referencematerialer til industrisektoren

— Kemisk metrologi.

Fællesskabets Referencebureau og certificerede referencematerialer

På dette område skal der udvikles koncepter og teknikker til fremstilling og certificering af referencematerialer for at gøre disse materialer generelt accepteret. Dette skal ske inden for rammerne af aftalen om gensidig anerkendelse mellem EU og USA, hvor FFC fungerer som rådgiver for Kommissionens generaldirektorat for handel. FFC vil centrere sin indsats omkring fremstilling af referencematerialer, der certificeres af Det Europæiske Referencebureau, og fremstilling af nye certificerede referencematerialer til styring af industrielle processer og produkter. Hvor det er muligt, vil FFC bistå Generaldirektoratet for FTU ved ud over at opbevare og distribuere referencematerialer, der er certificeret af Det Europæiske Referencebureau, også at stå for fremstilling og certificering af nye certificerede referencematerialer i forbindelse med indirekte aktioner. Hvad angår nukleare referencematerialer, der anvendes til sikkerhedsmæssige formål og til registrering af nukleare materialer, skal der fremover også tages hensyn til de miljømæssige aspekter.

Kemisk metrologi

FFC vil også fremover skulle repræsentere Kommissionen i de internationale organisationer, der varetager udviklingen af et verdensdækkende system for kemiske målinger. Blandt de vigtigste opgaver kan nævnes udviklingen af overordnede måleteknikker, fremstilling og certificering af isotopbaserede referencematerialer og udarbejdelse af internationale programmer til evaluering af målingerne. Arbejdet styres af de behov, der følger af EU's politik, og evalueringerne afhænger i vid udstrækning af, at mange laboratorier medvirker, navnlig de laboratorier, navnlig dem, der fungerer som referencelaboratorier i den sektor eller region, hvor de hører til. Der vil gennem etableringen af netværk (PECOMET-netværket og MetMED) blive ydet støtte til EU-ansøgerlandene og til Middelhavslandene, så de får mulighed for at opbygge et struktureret målesystem for kemikalier.

2.5. Offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig

Hvad angår den offentlige sikkerhed, herunder udbredelse af massedestraktionsvåben, den økonomiske globalisering, krænkelser af privatlivets fred og den utilstrækkelige sikkerhed på Internettet samt risici som følge af naturlige eller teknologibetingede katastrofer, er der brug for en internationalt samordnet strategi. EU har udstukket de fornødne rammer i form af en række foranstaltninger og samtidig tilkendegivet at ville slå hårdt ned på enhver form for svig. For at disse politiske initiativer og tilsagn kan omsættes til praksis, er der brug for videnskabelig og teknisk støtte, og FFC udformer sit program, så det direkte opfylder nogle af disse specifikke krav. FFC har i årenes løb opbygget en bred og generelt anerkendt ekspertise inden for generel sikkerhed og bekæmpelse af svig ved at forvalte store informationsinfrastrukturer og håndtere komplekse systemer. Inden for rammeprogrammet for 2002-2006 stilles denne ekspertise til rådighed for de europæiske brugerorganisationer med udgangspunkt i deres prioriterede indsatsområder og behov. Der lægges øget vægt på udnyttelse af netværk, hvor der deltager andre forskningsinstitutioner og aktører, med henblik på at styrke og udvide støtteaktiviteterne. FFC vil koncentrere sig om følgende emner:

- international humanitær sikkerhed
- naturlige og teknologibetingede risici og nødsituationer
- sikkerheden på Internettet
- overvågning af, at EU's regler overholdes, og bekæmpelse af svig.

International humanitær sikkerhed

FFC skal fortsat koncentrere sig om de tekniske aspekter af EU's arbejde inden for rydning af personelminer. Formålet hermed er for det første gennem afprøvning og benchmarking at udbrede kendskabet til den eksisterende teknologi inden for afsøgning af minefelter og detektering af miner, for det andet at vurdere nye teknologier og for det tredje at gøre EU's indsats inden for minerydning mere synlig, gennemskuelig og effektiv.

Via GMES-initiativet vil FFC også skulle medvirke til at opbygge en europæisk kapacitet, der gør det muligt at tilvejebringe integrerede satellitbaserede data, miljødata og samfundsøkonomiske data, når behovet er der, til brug for de europæiske sikkerhedspolitikker. FFC kan også trække på sine erfaringer i forbindelse med kontrollen med nukleart materiale, hvis der måtte være behov herfor, og tage fat på tekniske aspekter i forbindelse med ikke-spredning og demontering af massedestraktionsvåben.

⁽¹⁾ Fællesskabets Referencebureau.

Naturlige og teknologibetingede risici og nødsituationer

FFC skal også fremover medvirke til at udvikle en europæisk struktur, der gør det muligt at forudse, bedømme, forvalte og reducere risici inden for EU. Inden for rammeprogrammet for 2002-2006 skal FFC videreudvikle den systemrettede strategi for forvaltningen af naturlige og teknologibetingede risici. Hvad angår teknologibetingede risici i tilknytning til fly- og industriulykker vil FFC koncentrere sin indsats om at drive og forbedre de harmoniserede europæiske overvågningssystemer (ECCAIRS ⁽¹⁾, MAHB ⁽²⁾ og EPERC ⁽³⁾), der fremover også skal omfatte de nye lande, der optages i EU. Hvad angår naturlige risici vil FFC arbejde for at opbygge et tilsvarende europæisk system på området. Samtidig skal der arbejdes videre med at fastlægge en fælleseuropæisk strategi vedrørende oversvømmelser og skovbrande med særlig vægt på integrering af avancerede modeller samt konventionelle og satellitoverførte data. Dette arbejde skal knyttes sammen med GMES-initiativet. En række netværk, bl.a. det europæiske net af jordskælvtstekniske laboratorier, skal gøres mere internationalt orienterede. Tilsvarende vil FFC i samarbejde med en række europæiske partnere etablere et net af forsøgsanlæg for at udvikle et fælles integreret initiativ vedrørende strukturel sikkerhed.

Sikkerheden på Internettet

FFC skal trække på sine erfaringer fra deltagelsen i EU's driftssikkerhedsinitiativ, de udenretslige tvistbilæggelses-systemer og tilsynet med elektroniske betalingsystemer. Der skal arbejdes tæt sammen med de kompetente tjenestegrene i Kommissionen og med medlemsstaternes organisationer med henblik på at fastlægge en passende EU-strategi til bekæmpelse af internetkriminalitet, beskyttelse af privatlivets fred og forbedring af sikkerheden på Internettet. Der skal navnlig fokuseres på metoder, der gør det muligt at indkredse disse risici mere præcist, kriterier til evaluering af tekniske afværgeforanstaltninger eller afprøvning heraf i FFC's anlæg samt udvikling af egnede og ensartede foranstaltninger, retningslinjer og statistikker i samråd med de øvrige berørte parter, herunder Europol. FFC skal også udarbejde en hjemmeside om kriminalitet på Internettet og orientere det EU-forum, der er oprettet inden for rammerne af Kommissionens meddelelse »Et sikrere informationssamfund: Højnelse af sikkerheden i informationsstrukturene og bekæmpelse af computerrelateret kriminalitet« (KOM(2000) 890, endelig).

Overvågning af, at EU's regler overholdes, og bekæmpelse af svig

FFC støtter Kommissionens bestræbelser for at effektivisere foranstaltningerne til bekæmpelse af svig. Det sker ved at forsyne de organer, der opererer på EU-plan, med avancerede teknologier og ved at hjælpe medlemsstaterne med at tage den seneste teknologi i anvendelse. FFC skal i tæt samarbejde med de pågældende tjenestegrene i Kommissionen yde den fornødne støtte til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). FFC skal undersøge anvendelsesmuligheder for nye teknologier såsom DNA-analyse til identificering af husdyr, tolkning af satellitbilleder i forbindelse med overvågning af afgrøder eller identificering af fiskerfartøjer, foretagelse af krydskorrelation i forbindelse med isotopanalyse af føde- og drikkevarer med henblik på at bestemme indhold og oprindelse, indsamling af information fra frit tilgængelige kilder og sprogteknologi til analysering af flersproglige dokumenter. Herudover skal FFC også fremover forsyne forbrugerne med den overordnede viden om hele processen, lige fra datafangst, datafusion og »data mining« til visualisering og udarbejdelse af skøn.

FFC skal også udnytte sin egen erfaring med fastlæggelse af metoder til at tilvejebringe aktuelle, pålidelige og mere socialt holdbare oplysninger til brug for den politiske proces. Det skal for de officielle statistikkers vedkommende ske gennem koordinering af tematiske forskningsnetværk med hjælp fra Eurostat. Hovedvægten lægges på kortsigtede indikatorer, den forretningsmæssige cyklus og finansiel analyse samt på udvikling af metoder til sikring af kvaliteten af den videnskabelige information, de politiske beslutninger træffes ud fra.

Tidlig varsling og påvisning af tendenser, formidling af information, opmærksomhedsskabende tiltag og videndeling med partnerlaboratorier i medlemsstaterne kommer til at spille en større rolle. Problemet med svig skal ikke løses fra sag til sag, men på et mere overordnet plan. I den forbindelse skal der udvikles procedurer og udstedtes forskrifter, der er mindre bureaukratiske og i sig selv gør det vanskeligere at begå svig.

⁽¹⁾ European Coordination Centre for Aircraft mandatory accident Reporting Systems.

⁽²⁾ Major Accidents Hazard Bureau.

⁽³⁾ European Pressure Equipment Research Council.

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktivitet	Beløb (mio. EUR)
Fødevarer, kemikalier og sundhed	207
Miljø og bæredygtig udvikling	286
Horisontale aktiviteter (teknologisk fremtidsforskning, referencematerialer og -målinger, offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig)	222
I alt	715 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Heraf kan ca. 6 % afsættes til sonderende forskning og op til 2 % til udnyttelse af FFC's egne resultater samt teknologioverførsel.

⁽²⁾ Det samlede beløb indbefatter det bidrag fra FFC's budget, der er nødvendigt, for at centeret kan deltage i indirekte aktioner.

BILAG III

SPECIFIKKE REGLER FOR GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

1. Kommissionen iværksætter efter høring af FFC's bestyrelse den direkte aktion på grundlag af de videnskabelige målsætninger og det indhold, der er beskrevet i bilag I. Aktiviteterne under denne aktion gennemføres af de relevante institutter under Det Fælles Forskningscenter (FFC).
2. I forbindelse med aktiviteterne skal FFC i alle tilfælde, hvor det er relevant og muligt, deltage i eller etablere netværk mellem offentlige og private laboratorier i medlemsstaterne eller oprette europæiske forskningskonsortier til støtte for den politiske beslutningsproces i Europa. Der skal lægges særlig vægt på samarbejdet med industrien og navnlig med små og mellemstore virksomheder. Forskningsinstitutter i tredjelande kan også inddrages i projektsamarbejde i henhold til de relevante bestemmelser i rammeprogrammets artikel 6 og eventuelle aftaler om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande. Der lægges særlig vægt på samarbejdet med forskningslaboratorier og -institutter i ansøgerlandene, de central- og østeuropæiske lande og landene i det tidligere Sovjetunionen.

Der skal også gøres brug af de mekanismer, der er nødvendige for løbende at kunne identificere kundernes og brugernes krav og behov og inddrage dem i de aktiviteter, der iværksættes i tilknytning hertil.

FFC skal selv sørge for, at den viden, der opbygges under gennemførelsen af projekterne, formidles videre (under hensyntagen til eventuelle begrænsninger af hensyn til fortrolighed).

3. Ledsageforanstaltningerne omfatter:

- besøg af FFC's medarbejdere på nationale laboratorier, industrielle laboratorier og universiteter
- fremme af mobiliteten for unge videnskabsfolk, navnlig fra ansøgerlandene, med særlig vægt på at ansøre flere kvinder til at deltage
- særlige uddannelsestiltag med henblik på udformning og/eller gennemførelse af europæiske politikker med særlig vægt på tværfaglighed
- indbydelse af gæsteforskere og tilknyttede nationale eksperter, navnlig fra ansøgerlandene, til at besøge FFC's institutter med særlig vægt på at ansøre flere kvinder til at deltage
- systematisk informationsudveksling gennem tilrettelæggelse af videnskabelige seminarer, workshopper og kollokvier, udgivelse af videnskabeligt materiale mv.
- uvildig videnskabelig og strategisk evaluering af projekt- og programresultater.

Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 (Euratom) på området kerneenergi

(2001/C 240 E/30)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0125(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 1. juni 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved afgørelse nr. .../.../Euratom vedtog Rådet Det Europæiske Atomfællesskabs flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«), som skal gennemføres ved hjælp af forsknings- og uddannelsesprogrammer, der udarbejdes i henhold til traktatens artikel 7, hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(2) De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i gennemførelsen af rammeprogrammet, som Rådet vedtog i afgørelse nr. .../.../Euratom (i det følgende benævnt »regler for deltagelse«) bør gælde for dette program.

(3) Kommissionens administrationsudgifter til gennemførelse af dette program afspejler det store antal ansatte, der stilles til rådighed for laboratorier i medlemsstaterne og for ITER-projektet.

(4) Ved gennemførelsen af programmet bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og innovationen i Fællesskabet og desuden internationale samarbejdsaktiviteter med tredjelande og internationale organisationer. Tiltrædelseslandene skal vises særlig opmærksomhed.

(5) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, især sådanne som er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(6) Som opfølgning til Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾ og Rådets resolutioner⁽²⁾ og Europa-Parlamentets⁽³⁾ beslutninger om dette emne er der ved at blive gennemført en handlingsplan for at styrke og udvide kvinders placering og rolle inden for videnskab og forskning.

(7) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så der tages hensyn til relevante interesser, særlig inden for forskerverdenen, erhvervslivet, hos brugerne og i det politiske liv. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til Fællesskabets politikker og behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.

(8) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker.

(9) Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg er blevet hørt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med rammeprogrammet vedtages der et særprogram, for forskning og uddannelse på området kerneenergi (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

2. De videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer for særprogrammet er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II i rammeprogrammet skønnes det beløb, der er nødvendigt til gennemførelse af særprogrammet, at være på EUR 900 millioner, hvoraf højst 16,5 % skal anvendes til Kommissionens administrative udgifter. I bilag II er der anført en vejledende fordeling af beløbet.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000, EP 284.656.

Artikel 3

1. De nærmere regler for Fællesskabets finansielle deltagelse i særprogrammet er de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2 i rammeprogrammet.
2. Særprogrammet gennemføres ved hjælp af de virkemidler, der er fastsat i bilag III.
3. Reglerne for deltagelse finder anvendelse på særprogrammet.

Artikel 4

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet med en mere detaljeret beskrivelse af de videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer, der er fastsat i bilag I, samt tidsplanen for gennemførelsen.
2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater, europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres om nødvendigt.

Artikel 5

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. Med henblik på gennemførelsen af særprogrammet bistår Kommissionen af et rådgivende udvalg. Udvalgets medlemmer kan variere afhængig af de emner, der er på udvalgets dagsorden. For aspekter, der vedrører fission, skal udvalgets sammensætning og de detaljerede regler og procedurer, der gælder for det, være som fastsat i Rådets afgørelse 84/338/Euratom, EKSF, EØF ⁽¹⁾, om forvaltning og koordinering af rådgivende udvalg. For aspekter, der vedrører fusion, er det reglerne i Rådets afgørelse af 16. december 1980 om det rådgivende udvalg for fusionsprogrammet, der er gældende.

Artikel 6

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der som omhandlet i artikel 5 i rammeprogrammet foretages en uafhængig evaluering af de aktiviteter, der er gennemført på de områder, som særprogrammet omfatter.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 4.7.1984, s. 25.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG HOVEDLINJER FOR AKTIONERNE

1. INDLEDNING

Med sin andel på 35 % af den elektricitet, der produceres i EU, indgår kerneenergi i debatten om kampen mod klimaændringer og om, hvordan man skal mindske EU's energiahængighed. Men der ligger betydelige udfordringer forude. Kontrolleret termonuklear fusion udgør en af de langfristede muligheder for energiforsyning, især central produktion af el i grundlastværker. Hovedformålet er at påvise den videnskabelige og teknologiske gennemførlighed af energiproduktion ved kernefusion og at vurdere dens bæredygtighed. På kort sigt er der brug for måder at håndtere nukleart affald på, som samfundet kan acceptere, og navnlig for tekniske løsninger til forvaltning af langlivet affald. Der bør også forskes i nye koncepter til mere sikker udnyttelse af nuklear fission med henblik på at opfylde Europas energibehov i de kommende årtier.

Der findes allerede et veletableret samarbejde på området på europæisk plan, herunder udveksling af forskere og fælles forskningsprogrammer. Med hensyn til nukleart affald og andre aktiviteter skal samarbejdet intensiveres og udbygges på program- og projektniveau med det formål at udnytte ressourcerne bedre (såvel de menneskelige ressourcer som forsøgsfaciliteterne) og fremme en fælleseuropæisk holdning til de centrale problemer og fremgangsmåder i overensstemmelse med det europæiske forskningsrums behov. Der vil blive etableret forbindelser til nationale programmer og tilskyndet til oprettelse af netværkssamarbejde med tredjelande, navnlig USA, Canada og Japan. For så vidt angår fusionsenergi, fortsætter Fællesskabet og medlemsstaterne arbejdet inden for rammerne af et integreret aktivitetsprogram.

Koordineringen heraf er sikret gennem FFC-programmet om »nuklear sikkerhed og sikkerhedskontrol«.

2. UDVALGTE FORSKNINGSTEMAER

2.1. Forskning i fusionsenergi

Mål

Fusionsenergi kan i sidste halvdel af vort århundrede komme til at bidrage til omfattende emissionsfri produktion af el i grundlastværker. De fremskridt, som fusionsenergiforskningen har nået hidtil, berettiger til at fortsætte den kraftige indsats for at opfylde den langfristede målsætning om at etablere et fusionskraftværk. Det teoretiske og praktiske forsøgsarbejde i de eksisterende anlæg overalt i verden, navnlig i JET, har resulteret i en videnskabelig og teknisk villighed til at projektere »Next Step«, generationen efter JET, med det formål at påvise den videnskabelige og teknologiske gennemførlighed af energiproduktion ved kernefusion. Det verdensomspændende samarbejde inden for fusionsenergiforskning er nu nået frem til en detaljeret teknisk projektering af et sådant Next Step-anlæg, ITER, med henblik på at opnå forbrænding i en vis tid ved induktion med en effektforstærkning på $Q > 10$ og at foretage en demonstrationsproduktion af 400 MW fusionsenergi over ca. 400 sekunder for at få mulighed for at undersøge brændende plasma på energiproduktionslignende vilkår.

Den tekniske projektering af ITER er fuldført på tilfredsstillende vis, og det gør det nu muligt at træffe en beslutning om at realisere Next Step i overensstemmelse med Fællesskabets reaktororienterede aktiviteter inden for fusionsenergiforskning. Hvis de internationale forhandlinger om de juridiske og institutionelle betingelser for oprettelsen af ITER som en juridisk enhed og om den fælles iværksættelse heraf (opførelse, drift, udnyttelse og nedlukning) får et heldigt udfald, kan der træffes en endelig beslutning i løbet af 2003-2004, således at opførelsen faktisk kunne påbegyndes i løbet af 2005-2006. Perioden 2003-2006 skal derfor opfattes som en overgangsperiode præget af behovet for at rationalisere de europæiske aktiviteter efter programmets stærke satsning på Next Step. Ifølge forskningsbudgettet på fusionsenergiområdet for 2003-2006 er 200 mio. ud af i alt 700 mio. EUR afsat til realiseringen af ITER.

Hvis og når det besluttes at realisere Next Step, skal der mobiliseres betydelige menneskelige og økonomiske ressourcer. Når beslutningen først er truffet, skal der ske en tilpasning af de europæiske Euratom-partnerses nuværende indsats inden for fusion og organisationsændringer, navnlig med henblik på fælles styring af EU's bidrag til ITER. Et beløb på 500 mio. EUR er blevet foreslået som grundlag for at fortsætte et meningsfyldt F&U-program, herunder overgangen fra de nuværende aktiviteter inden for rammerne af Euratom-associeringerne ⁽¹⁾ og JET til det, der måske bliver til »ledsageprogrammet« i fusionsfysik og -teknologi, når opførelsen af »Next Step«/ITER-anlægget har nået et stabilt niveau efter 2006.

Prioriteter

i) Associeringsprogrammet i fysik og teknologi

Associeringsprogrammet omfatter:

- Forskning og udvikling inden for fusionsfysik og plasmateknik med fokus på undersøgelser og evaluering af metoder til magnetisk indeslutning, bl.a. med fortsættelse af opførelsen af »stellaratoren« Wendelstein 7-X og drift af de eksisterende anlæg i Euratom-associeringerne.
- Strukturerede F&U-aktiviteter inden for fusionsteknologi, navnlig forskning i fusionsmaterialer og deltagelse i F&U-aktiviteter med henblik på den planlagte nedlukning af JET, når driften er ophørt.
- Undersøgelser af de samfundsøkonomiske aspekter med fokus på en bedømmelse af de økonomiske omkostninger ved fusionsenergi og den samfundsmæssige accept heraf som supplement til de fortsatte studier i sikkerheds- og miljøspørgsmål; koordinering via et net af kontaktpersoner af medlemsstaternes civile forskningsaktiviteter inden for inertindeslutning og mulige alternativer hertil; resultat- og informationsformidling til offentligheden; mobilitet og uddannelse.

⁽¹⁾ Oprettet i henhold til associeringskontrakter mellem Fællesskabet og enheder i medlemsstaterne.

Som bidrag til associeringsprogrammet vil der blive lagt størst vægt på den multilaterale indsats for at koncentrere aktiviteterne om fælles projekter, f.eks. dem, der er direkte relateret til JET-driften og til Next Step/ITER og/eller personaleuddannelse. Afhængigt af beslutningen om en realisering af ITER og tidsplanen herfor skal den nuværende fællesskabsstøtte til associeringernes aktiviteter tilpasses og udfasningen af driften af en række faciliteter overvejes. Der skal sikres tilstrækkelige midler til at opretholde en effektiv europæisk koordinering af fusionsaktiviteterne, som gennem årene har vist deres berettigelse.

Omfanget af de nationale ledsageprogrammer i fusionsfysik og -teknologi, der er nødvendige i associeringerne og i europæisk industri for at kunne drage fuld nytte af ITER, vil afhænge af a) størrelsen af Europas andel i ITER og b) ITER's placering. Dette kunne føre til investeringer med det formål at opretholde forsøgene med fusionsanlæg af international standard i Europa efter ITER's idriftsættelse og et tilstrækkeligt program for teknologisk udvikling.

ii) Udnyttelse af JET-faciliteterne

JET-faciliteterne vil fortsat blive anvendt inden for rammerne af EFDA-aftalen — European Fusion Development Agreement — med henblik på at fuldføre udnyttelsen af de kommende ydelsesforbedringer. På et passende tidspunkt vil det så blive nødvendigt at stoppe udnyttelsen af JET-faciliteterne, for at de tilhørende ressourcer kan omdirigeres til Next Step/ITER.

iii) Next Step/ITER

Forslaget til Euratom-rammeprogrammet (2002-2006) omfatter fortsatte Next Step-aktiviteter med henblik på deltagelse i opførelsen af anlægget i løbet af anden halvdel af perioden. Da beslutningen om ITER imidlertid ikke kun afhænger af EU-institutionernes indstilling, men også skal træffes af EU's internationale partnere, skal det foreslåede aktivitetsprogram være åbent med hensyn til den endelige placering, rammerne for Next Step/ITER og det præcise indhold af de nationale ledsageprogrammer.

Hvis EU skal deltage i ITER, betyder det bidrag til fremstilling af udstyr og opførelse af anlæg, der ligger inden for ITER-anlæggets fysiske rammer, og som er nødvendige for dets drift, samt til de omkostninger, der er forbundet med bemanding og ledelse af samt støtte til projektet under opførelsen. Niveaue for og arten af disse bidrag afhænger af udfaldet af forhandlingerne med EU's internationale partnere og dernæst af ITER-anlæggets placering. Hvis ITER kom til at ligge i Europa, ville EU's deltagelse også skulle omfatte bidrag til de omkostninger, der skal afholdes af Europa som værtspartner.

2.2. Behandling og bortskaffelse af radioaktivt affald

Mål

Der mangler bred enighed om, hvordan man håndterer og bortskaffer nukleart affald, og det er en af de væsentligste hindringer for fortsat og fremtidig anvendelse af kerneenergi. Dette gælder i særlig grad deponering af langlivede affaldselementer i geologiske depoter, som er påkrævet, uanset hvilken form for behandling man vælger at anvende til brugt brændsel og højradioaktivt affald. Forskning alene er ikke nok til at sikre samfundets accept, men forskningen er nødvendig for at udvikle og teste deponeringsteknikker, undersøge egnede lokaliteter, fremme grundlæggende videnskabelig forståelse med hensyn til sikkerhed og sikkerhedskontrolmetoder samt udarbejde beslutningsprocedurer, som de berørte parter vil finde fair og rimelige.

Det er også nødvendigt, at der forskes i de muligheder, som nye reaktortyper og/eller brændselskredsløb giver os for at udnytte fissilt materiale bedre og producere mindre affald, samtidig med at de opfylder omkostningsforventningerne. Og endelig kræver det forskning at få klarlagt prognoserne for en tilstrækkeligt sikker og billig stordrifts-anvendelse af separation og transmutation, som teoretisk set kan mindske risikoen ved affaldet.

Forskningsprioriteter

i) *Forskning i geologisk deponering*

Målet for denne forskning er dels at fastlægge et sundt teknisk grundlag for at påvise, at det er sikkert at deponere højradioaktivt affald i geologiske formationer, dels at understøtte opbygningen af en fælleseuropæisk holdning til de centrale emner inden for bortskaffelse af affald.

- Større grundviden og bedre udviklings- og testteknologi: Forskningen vil blive koncentreret om centrale fysiske, kemiske og biologiske processer, samspillet mellem de forskellige naturlige og kunstige beskyttelsesbarrierer, deres langtidssikkerhed og metoder til indførelse af bortskaffelsesteknikker i forskningslaboratorier under jorden.
- Nye og bedre redskaber: Forskningen vil blive koncentreret om modeller for resultatmåling, sikkerhedskontrol og metoder til påvisning af langtidssikkerhed, herunder følsomheds- og usikkerhedsanalyser, vurdering af alternative resultatmålingsmetoder, samt hvordan den offentlige bekymring vedrørende bortskaffelse af affald dannes og påvirkes.

ii) *Separation og transmutation; nye reaktortyper*

Målet er at fastlægge praktiske metoder til mindskelse af mængden af og/eller risikoen ved det affald, der skal bortskaffes ved separation og transmutation, og at forske i de muligheder, nye reaktortyper kan frembyde.

- Separation og transmutation: Forskningen vil blive koncentreret om en grundlæggende vurdering af det samlede koncept, demonstration i pilotanlæg af de mest lovende separationsteknikker, yderligere udvikling af transmutationsteknikker og bedømmelse af deres gennemførlighed i stordrift.
- Nye reaktortyper: Forskningen vil primært blive koncentreret om højtemperaturreaktoren (HTR), navnlig med hensyn til energiomdannelsessystemer for direkte kredsløb, materialeegenskaber i et højtemperaturmiljø med helium, nye brændselsbelægnings- og anvendelsesmuligheder for procesvarme samt sikkerheds- og godkendelsesspørgsmål.

3. ANDRE AKTIVITETER INDEN FOR NUKLEAR SIKKERHED

Mål

Det er hensigten at støtte de fælles politikker inden for sundhed, sikkerhed og miljø og at opnå en bedre integrering af europæisk forskning i kernespløtning og andre anvendelser af ioniserende stråling.

Forskningsprioriteter

i) *Strålingsbeskyttelse*

Målet er at understøtte de fælles standarder for strålingsbeskyttelse og måden, de anvendes på, hurtigt og fleksibelt at imødekomme nye behov samt at styrke europæisk kompetence på området gennem en bedre integrering af forskningsindsatsen. Forskningen vil blive koncentreret om

- kvantificering af risikoen ved lave og langvarige doser af den type, der findes som naturlig baggrundsstråling og på en arbejdsplads, ved hjælp af epidemiologiske undersøgelser af en repræsentativ befolkningsgruppe, der er udsat for bestråling, samt gennem cellulær- og molekylærbiologisk forskning. Samarbejdet med Rusland og andre SNG-lande er afgørende for adgangen til data om udsatte befolkningsgrupper af interesse for forskningen.
- bedre integrering af europæisk forskning, navnlig på områderne sundheds- og miljøbeskyttelse, strålingsøkologi, miljøstyring og styring af nødsituationer, medicinsk anvendelse af stråling samt bestråling fra naturlige strålingskilder.

ii) Nye måder at producere kerneenergi på

Målet er at undersøge nye veje til produktion af kerneenergi. Forskningen vil blive koncentreret om

- fortsat udvikling af de nye måder at producere kerneenergi på, som man allerede har udpeget som værende fordelagtige på lang sigt med hensyn til sikkerhed, affaldshåndtering, omkostningsniveau og bæredygtighed.

iii) Almen og faglig uddannelse

Målet er i højere grad at få indarbejdet atomvidenskaben i de europæiske almene og faglige uddannelser for at imødegå nedgangen i antallet af såvel studerende som lærestalter og dermed sørge for, at den nødvendige kompetence og ekspertise er til rådighed for en fortsat sikker anvendelse af kerneenergi samt industriel og medicinsk anvendelse af stråling. Støtten vil være målrettet mod

- udvikling af en mere fælles uddannelsespolitik inden for atomvidenskab og nuklear teknik i Europa samt gennemførelse heraf, navnlig en bedre integrering af nationale ressourcer og kompetencer.

Dette støtteprogram vil blive suppleret med bidrag til individuelle stipendier, specialkurser, uddannelsesnetværk og stipendier til unge forskere fra lande i det tidligere Sovjetunionen.

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktiviteter	Beløb (mio. EUR)
Kontrolleret termonuklear fusion	700 ⁽¹⁾
Behandling og opbevaring af nukleart affald	150
Andre aktiviteter	50
I alt	900

⁽¹⁾ Heraf afsættes 200 mio. EUR til deltagelse i ITER-projektet.

BILAG III

MIDLER TIL GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

Til gennemførelse af særprogrammet og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Atomenergifællesskabs flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (2002/.../Euratom) og om regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse i forskning samt regler for gennemførelse af rammeprogrammet (2002/.../Euratom) anvender Kommissionen forskellige virkemidler.

Den bedømmer forslagene i henhold til de kriterier, der er fastlagt i ovennævnte afgørelser med henblik på at få fastslået deres relevans for programmets mål, deres videnskabelige og teknologiske ekspertise, deres europæiske merværdi og deltagerens styringskapacitet.

A. Nye virkemidler**A.1. Ekspertisenetværk**

Almindeligvis vil hvert netværk være centreret om en central gruppe af deltagere, som også andre kan slutte sig til. For at skabe et virtuelt »centre of excellence« vil deltagerne lade mange, måske endda alle deres forskningsaktiviteter inden for det pågældende område indgå i netværket. Disse aktiviteter, der ofte spænder over flere fagområder, vil have langsigtede målsætninger og ikke sigte mod forud fastsatte præcise resultater med hensyn til produkter, fremgangsmåder eller tjenester.

Ud over disse integrerede forskningsaktiviteter omfatter netværkets fælles aktivitetsprogram også integrationsaktiviteter og aktiviteter vedrørende formidling af ekspertisen til omverdenen uden for netværket.

For at opfylde disse målsætninger vil netværket derfor gennemføre

- de forskningsaktiviteter, som deltagerne lader indgå i netværket,
- integrationsaktiviteter, der navnlig gælder
 - tilpasning af deltagerens forskningsaktiviteter, for at de kan supplere hinanden endnu bedre,
 - udvikling og udnyttelse af elektroniske informations- og kommunikationsmidler og udvikling af virtuelle og interaktive arbejdsmetoder
 - udveksling af personale på kort, mellemlang og lang sigt, adgang til forskerstillinger eller uddannelsespladser for de øvrige netværksdeltagere
 - udvikling og udnyttelse af fælles forskningsinfrastruktur og tilpasning af eksisterende faciliteter med henblik på fælles anvendelse samt
 - fælles styring og nyttiggørelse af den opbyggede viden samt innovationsfremmende tiltag

- aktiviteter vedrørende formidling af ekspertisen, som alt efter omstændighederne omfatter
 - forskeruddannelse
 - formidling af netværkets resultater og viden
 - tjenesteydelser til støtte for teknologisk innovation med særlig vægt på indførelse af nye teknologier samt
 - analyser af videnskabelige og samfundsmæssige spørgsmål, der knytter sig til den forskning, der foregår i netværket.

Netværket skal i forbindelse med visse aktiviteter (f.eks. forskeruddannelse) sørge for at sikre området offentlighed gennem offentliggørelse af indkaldelser af ansøgninger.

Et netværks størrelse afhænger af området og emnerne. Som et fingerpeg bør der være mindst seks deltagere. I gennemsnit kan den økonomiske fællesskabsstøtte til et ekspertisenetværk beløbe sig til adskillige millioner euro om året.

Forslagene til netværk skal indeholde følgende elementer:

- generel beskrivelse af det fælles aktivitetsprogram og indholdet heri det første år for såvel forsknings- og integrationsaktiviteter som ekspertiseformidling
- deltagernes rolle med angivelse af de aktiviteter og ressourcer, de bidrager med,
- netværkets virkemåde (koordinering og styring af aktiviteterne) og
- plan for formidling af den opbyggede viden og muligheder for udnyttelse af resultaterne.

Partnerskabet kan inden for den oprindelige EU-støtteramme udvikle sig efter behov i form af erstatning eller tilførsel af nye deltagere. I de fleste tilfælde vil dette ske gennem indkaldelse af ansøgninger.

Aktivitetsprogrammet ajourføres en gang om året og omfatter omlægning af aktiviteter og lancering af nye aktiviteter, som ikke var planlagt fra starten, og som eventuelt kræver nye deltagere. Kommissionen kan indkalde ansøgninger om supplerende støtte til dækning af f.eks. udvidelsen af det eksisterende netværks integrerede aktiviteter eller indlemmelsen af nye deltagere.

Fællesskabets finansielle bidrag vil være et fast beløb, der er knyttet til gennemførelsen af en række arbejder. Det beregnes på grundlag af de ressourcer, der sættes ind på gennemførelsen af det fælles aktivitetsprogram, og udbetales for et år ad gangen. Idet fællesskabets bidrag udgør et tilskud til deltagernes egne ressourcer, bør det som sådan være tilstrækkeligt til at tilskynde til integration uden at gøre netværket økonomisk afhængigt og dermed sætte det fortsatte arbejde på spil.

A.2. Integrerede projekter

Målet med dette virkemiddel er at styrke europæisk konkurrencedygtighed og fremme løsningen af vigtige samfundsproblemer gennem mobilisering af en kritisk masse af ressourcer og kompetencer hentet inden for teknologisk forskning og udvikling i Europa.

I lyset heraf skal hvert projekt have til formål at frembringe identificerbare videnskabelige og teknologiske resultater, der kan anvendes til produkter, fremgangsmåder og tjenester. De aktiviteter, der er omfattet af et integreret projekt, skal pr. definition have klart definerede mål, også selv om de gælder »risikobetonet« forskning.

Almindeligvis vil projektdeltagerne organisere sig omkring en central gruppe af nøgledeltagere. Samtlige aktiviteter under et integreret program fastlægges i en gennemførelsesplan. Planen skal indeholde følgende aktiviteter:

- forskning, teknologisk udvikling og/eller demonstration
- styring, formidling og overførsel af den opbyggede viden med henblik på at fremme innovation samt

- analyse og evaluering af de pågældende teknologier samt de faktorer, der vedrører udnyttelsen af dem.

For at opfylde målsætningerne kan planen desuden omfatte følgende aktiviteter:

- uddannelse af forskere, studerende, ingeniører og virksomhedsledere
- støtte til indførelse af nye teknologier samt
- information og kommunikation, og dialog med offentligheden om de videnskabelige/samfundsmæssige aspekter ved den forskning, der udføres under projektet.

Et integreret projekts størrelse afhænger af hovedtemaer og emner og varierer alt efter den kritiske masse, der er nødvendig for på de bedst mulige vilkår at nå de planlagte resultater.

Beløbsrammen for den samlede mængde aktiviteter i et integreret projekt kan gå fra nogle millioner til tiere af millioner EUR.

I de fleste tilfælde vil et integreret projekt omfatte en samling specifikke aktiviteter vedrørende bestemte aspekter af den stramt koordinerede forskning, der skal udføres for at nå de opstillede mål. Aktiviteterne vil variere i størrelse og opbygning alt efter opgavens art. Et integreret projekt kan dog i særlige tilfælde være ét stort projekt med kun et aktivitetsmodul.

Forslagene til integrerede projekter skal indeholde følgende elementer:

- projektets videnskabelige og teknologiske mål
- gennemførelsesplanens hovedlinjer og tidsplan med angivelse af, hvordan de enkelte moduler er knyttet sammen,
- gennemførelsesfaserne og de resultater, der forventes i hver af dem,
- deltagerens rolle i konsortiet og hver deltagers særlige kompetencer
- projektorganisation og -styring
- plan for formidling af den opbyggede viden og udnyttelse af resultaterne samt
- det samlede budget og budgettet for de enkelte aktivitetsmoduler, herunder en finansieringsplan med angivelse af de forskellige bidrags art og kilde.

Partnerskabet kan inden for den oprindelige EU-støtteramme udvikle sig efter behov i form af erstatning eller tilførsel af nye deltagere. I de fleste tilfælde vil dette ske gennem indkaldelse af ansøgninger.

Gennemførelsesplanen skal ajourføres en gang om året. Denne ajourføring kan omfatte omlægning af aktiviteter og lancering af nye aktiviteter. I sidstnævnte tilfælde og i tilfælde af, at yderligere fællesskabsstøtte skulle blive nødvendig, er det Kommissionen, der gennem en forslagsindkaldelse udpeger disse aktiviteter og de deltagere, som skal gennemføre dem.

Fællesskabsbidraget vil blive ydet i henhold til en finansieringsplan, hvorunder der kan henvises til anvendelse af andre støtteordninger, f.eks. Eureka eller EIB's og EIF's finansieringsinstrumenter. Det kan udgøre op til 50 % af projektets samlede budget opdelt i budgetter for de enkelte aktiviteter. Det udbetales årligt i henhold til den foreslåede gennemførelsesplan.

B. Øvrige virkemidler

Til gennemførelse af programmet kan Kommissionen anvende

- specifikke målrettede projekter med henblik på at gennemføre forsknings- eller demonstrationsaktiviteter
- integrerede infrastrukturinitiativer, hvori der indgår aktiviteter, der er væsentlige for både styrkelse og udvikling af forskningsinfrastrukturer til brug for levering af tjenesteydelser på europæisk plan,

- mobilitets- og uddannelsesaktiviteter
- koordinering og specifik støtte for at opfylde programmets erklærede målsætninger samt
- ledsageforanstaltninger som et alternativt bidrag til opfyldelsen af særprogrammets målsætninger eller til forberedelsen af de fremtidige aktiviteter inden for den fælles politik for forskning og teknologisk udvikling.

C. Specifikke gennemførelsesregler inden for forskning i kontrolleret termonuklear fusion

Følgende regler anvendes ved gennemførelsen af aktiviteter inden for forskning i kontrolleret termonuklear fusion:

I. Procedurer

Projekter med omkostningsdeling inden for forskning i kontrolleret termonuklear fusion skal gennemføres i overensstemmelse med

- associeringskontrakter med medlemsstater og associerede lande eller med associerede organisationer i disse lande
- EFDA-aftalen (European Fusion Development Agreement)
- alle andre multilaterale aftaler mellem Euratom og de associerede organisationer (f.eks. aftalen om mobilitetsfremme) eller retlige enheder, der måtte blive oprettet efter udtalelse fra det kompetente rådgivende udvalg,
- andre kontrakter af begrænset varighed, navnlig med organisationer i medlemsstater eller associerede lande, der ikke har nogen associering, samt
- internationale aftaler om projekter, som gennemføres i samarbejde med tredjelande, f.eks. ITER, og af retlige enheder, som kan være oprettet i forbindelse med disse aftaler.

II. Finansieringstilskud

Rammeprogrammets finansieringstilskud til associeringernes nuværende udgifter og til kontrakter af begrænset varighed vil i løbet af rammeprogramperioden gradvis blive skåret kraftigt ned fra den nuværende årlige sats.

Betingelserne for Fællesskabets deltagelse i aktiviteter vedrørende den fælles gennemførelse af projekter inden for rammerne af internationalt samarbejde, som f.eks. ITER, fastlægges i de relevante internationale samarbejds-aftaler og af de retlige enheder, som kan oprettes i medfør af sådanne aftaler. Under Euratom og dens associeringer kan der oprettes passende retlige enheder eller andre organer med henblik på styring af denne deltagelse.

Forslag til Rådets beslutning om vedtagelse af et særprogram for forskning og uddannelse 2002-2006, som gennemføres af Det Fælles Forskningscenter ved hjælp af direkte aktioner for Det Europæiske Atomenergifællesskab

(2001/C 240 E/31)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 279 endelig udg. — 2001/0126(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 1. juni 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved afgørelse nr. .../.../Euratom vedtog Rådet Det Europæiske Atomfællesskabs flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af Det Europæiske Forskningsrum (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«), som skal gennemføres ved hjælp af forsknings- og uddannelsesprogrammer, der udarbejdes i henhold til traktatens artikel 7, og hvori angives de nærmere bestemmelser for deres gennemførelse, deres varighed og de midler, der skønnes nødvendige.

(2) De regler for virksomheders, forskningscentres og universiteters deltagelse og for formidling af forskningsresultater for rammeprogrammet, som Rådet vedtog i afgørelse nr. .../.../Euratom bør gælde for dette program.

(3) Ved gennemførelsen af dette program bør der lægges vægt på at fremme forskernes mobilitet og uddannelse samt innovationen i Fællesskabet.

(4) Med henblik på gennemførelsen af rammeprogrammet kan det være hensigtsmæssigt at deltage i internationale samarbejdsaktiviteter, særlig på grundlag af traktatens kapitel X, med tredjelande og internationale organisationer. Der bør vises tiltrædelseslande særlig opmærksomhed.

(5) Ved gennemførelsen af forskningsaktiviteter under dette program bør grundlæggende etiske principper overholdes, især sådanne som er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(6) Som opfølgning til Kommissionens meddelelse »Kvinder og videnskab«⁽¹⁾ og Rådets resolutioner⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutninger⁽³⁾ om dette emne er der ved at blive gennemført en handlingsplan for at styrke og udvide kvinders placering og rolle inden for videnskab og forskning.

(7) Programmet bør gennemføres på en fleksibel, effektiv og gennemsigtig måde, så der tages hensyn til relevante behov hos FFC's brugere og Fællesskabets politikker samt til målsætningen om at beskytte fællesskabernes finansielle interesser. Forskningsindsatsen under dette program bør i givet fald tilpasses til disse behov og til den videnskabelige og teknologiske udvikling.

(8) FFC bør gennemføre forsknings- og uddannelses tiltag, som udføres ved hjælp af direkte aktioner, særlig de opgaver, som i henhold til traktaten er pålagt Kommissionen. Kommissionen bør iværksætte de opgaver, der påhviler den inden for nuklear fission og udnytte FFC's tekniske ekspertise.

(9) FFC bør aktivt gennemføre aktiviteter inden for innovation og teknologioverførsel.

(10) I forbindelse med gennemførelsen af programmet hører Kommissionen FFC's styrelsesråd i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom⁽⁴⁾ af 10. april 1996 om reorganiseringen af FFC.

(11) Kommissionen bør i rette tid sørge for, at der foretages en uafhængig vurdering af de tiltag, der gennemføres på de områder, som programmet dækker.

(12) Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg er blevet hørt vedrørende særprogrammets videnskabelige og teknologiske indhold.

(13) Styrelsesrådet for FFC er blevet hørt vedrørende særprogrammets videnskabelige og teknologiske indhold —

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999 (EFT C 201 af 16.7.1999).

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000, EP 284.656.

⁽⁴⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 12.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I overensstemmelse med afgørelse [...] om rammeprogrammet 2002-2006 (i det følgende benævnt »rammeprogrammet«) vedtages der et særprogram, der omhandler direkte aktioner vedrørende forskning og uddannelse, som skal gennemføres af Det Fælles Forskningscenter (i det følgende benævnt »særprogrammet«) for perioden fra [...] til 31. december 2006.

2. Særprogrammets videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer er anført i bilag I.

Artikel 2

I overensstemmelse med bilag II til [afgørelse [...]/rammeprogrammet] skønnes det beløb, der er nødvendigt til gennemførelse af særprogrammet, at være på EUR 330 millioner. I bilag II til denne beslutning er der anført en vejledende fordeling af beløbet.

Artikel 3

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af særprogrammet.

2. De særlige bestemmelser for særprogrammets gennemførelse er fastsat i bilag III.

Artikel 4

1. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram til gennemførelse af særprogrammet, som skal stå til rådighed for alle berørte parter, og som indeholder en mere detaljeret beskrivelse af mål og prioriteringer, tidsplan for gennemførelsen og gennemførelsesordninger.

2. I arbejdsprogrammet tages der hensyn til relevante forskningstiltag, som medlemsstaterne, associerede stater, europæiske og internationale organisationer gennemfører. Det ajourføres om nødvendigt.

Artikel 5

1. Med henblik på gennemførelsen af særprogrammet indhenter Kommissionen udtalelse fra FFC's Styrelsesråd i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 96/282/Euratom.

2. Kommissionen giver regelmæssigt styrelsesrådet meddelelse om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

Artikel 6

1. I overensstemmelse med artikel 4 i rammeprogrammet offentliggør Kommissionen med jævne mellemrum en rapport om, hvor langt gennemførelsen af særprogrammet er nået.

2. Kommissionen sørger for, at der som omhandlet i artikel 5 i rammeprogrammet foretages en uafhængig vurdering af de aktiviteter, der er gennemført på de områder, som særprogrammet omfatter.

Artikel 7

På grundlag af kriteriet om gensidig fordel kan Kommissionen anmode FFC om at gennemføre projekter med juridiske enheder i tredjelande, når dette effektivt bidrager til gennemførelsen af direkte aktioner.

Artikel 8

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅLSÆTNINGER OG OVERSIGT OVER AKTIVITETERNE

1. INDLEDNING

Det Fælles Forskningscenter har til opgave at yde kundeorienteret videnskabelig og teknisk bistand til udformning, udvikling og gennemførelse af samt tilsyn med Den Europæiske Unions politikker. Centret varetager medlemsstaternes fælles interesse og er samtidig uafhængigt af særlige interesser såvel på privat som på nationalt plan.

FFC's bidrag til rammeprogrammet 2002-2006 omfatter anbefalinger på grundlag af nyere FFC-evalueringer ⁽¹⁾ og bestemmelser, som er nødvendige på grund af reformen af Kommissionen. Det omfatter bl.a.

- stærkere brugerorientering
- netværksaktiviteter for at oprette et bredt videngrundlag og, i forlængelse af tanken med Det Europæiske Forskningsrum (ERA), tættere samarbejde mellem medlemsstaternes laboratorier, industri og myndigheder som led i den videnskabelige og tekniske bistand til EU-politikkerne.
- fokusering af aktiviteter på udvalgte temaer, f.eks. uddannelse af forskere med henblik på at videreføre ekspertisen i EU og de associerede medlemsstater på nuklearområdet.

Samordning med de indirekte aktioner i Euratom-særprogrammet vil blive sikret

Den stemmer overens med klart angivne behov og krav, især fra Kommissionens tjenestegrene, som indkredses og ajourføres ved systematisk og jævnlig kontakt ⁽²⁾.

Inden for FCC's kompetenceområde tilstræber centret med sit bidrag at etablere synergieffekt med de øvrige særprogrammets relevante temaprioriteter, først og fremmest via deltagelse i den indirekte aktion med henblik på hvor det er hensigtsmæssigt at skabe merværdi i det arbejde, der udføres inden for området (f.eks. ved at sammenligne og validere prøver og metoder eller ved at indarbejde resultaterne i den politiske beslutningsproces).

2. PROGRAMINDHOLD

2.1. **Begrundelse**

FFC's aktiviteter på nuklearområdet har til formål at støtte relaterede EU-politikker og de traktatforpligtelser, som Kommissionen har fået overdraget. Kernekraft står for omkring en tredjedel af EU's elforsyning, og det skal ved stadig årvågenhed sikres, at EU fastholder sit enestående sikkerhedsstade, at ikke-spredningsforanstaltningerne videreføres og at bearbejdning og langtidsbortskaffelse af affald forvaltes på effektiv vis. Udvidelsen af EU, indlemmelsen i sikkerhedskontrol af nyt materiale fra nedrustningen, og teknologiske nyskabelser medfører også nye udfordringer.

FFC målretter sine aktiviteter inden for områder, hvor det er hensigtsmæssigt at Fællesskabet er med, dvs. hvor FFC's fælleseuropæiske identitet medfører en merværdi og hvor centrets deltagelse berettiges af de grænseoverskridende aspekter vedrørende nuklear sikkerhed eller områder, som offentligheden er særlig opmærksom på: sikkerhedskontrol, ikke-spredning, forvaltning af radioaktivt affald, reaktorsikkerhed og overvågning af strålingsniveauer er de vigtigste områder.

Den primære målsætning er en udbygning af samarbejdet via netværk, som kan føre frem til bred enighed om en række af disse spørgsmål på europæisk plan og på verdensplan. Sikkerhedskontrol via Euratom's kontor for sikkerhedskontrol (ESO) og IAEA forudsætter støtte og direkte bistand til F&U. Der vil især blive lagt vægt på samarbejde med fremtidige EU-medlemsstater. Uddannelsesaktiviteter bliver et vigtigt element for FFC, så man kan hjælpe med at skaffe EU en fremtidig generation af forskere med de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige ekspertise inden for nuklearområdet. De vigtigste forskningsområder bliver således som følger:

- forvaltning af radioaktivt affald og sikkerhedskontrol af nukleart materiale
- sikkerhed i eksisterende og innovative reaktorer, overvågning af strålingsniveauer og medicinske anvendelser af nuklearforskning.

⁽¹⁾ Davignon-rapporten (2000), den femårige evalueringsrunde (2000), den videnskabelige evaluering i 1999, prioriteringsevalueringen i 2001.

⁽²⁾ Årlige workshops for brugere, gruppen af kundegeneraldirektorer i forskellige tjenestegrene, bilaterale aftaler osv.

2.2. Forvaltning af radioaktivt affald og sikkerhedskontrol af nukleart materiale

Brugt brændsel og behandling og oplagring af højtaktivt affald

Med henblik på at imødegå problemer i forbindelse med brugt nukleart brændsel og behandling og forvaltning af radioaktivt affald har FFC til hensigt at udbygge sin indsigt i grundlæggende fysiske, kemiske og materialetekniske videnskabelige data om aktinider og aktinidholdige produkter. FFC vil fortsat levere grundoplysninger på nuklearområdet (f.eks. tværsnit af elementer, adfærd under ekstreme forhold), som er af betydning for undersøgelser angående forvaltning af affald samt for materiale- og lægetekniske anvendelser.

Der skal forskes videre i de grundlæggende processer bag bestrålet brændsels adfærd under midlertidig oplagring eller geologisk langtidsbortskaffelse.

FFC vil fortsat afprøve og vurdere processer, som kan effektivisere separationen af radioaktive toksiske brugte brændselementer og den efterfølgende oparbejdning af det heraf følgende produkt. Det skal ske sammen med europæiske partnere som led i programmet for transmutation og separation. Sideløbende med denne tilgang til det eksperimentelle og teoretiske område viderefører og udbygger FFC sin deltagelse i netværk, eventuelt med samordningsfunktioner, i den internationale arbejdsgruppe for udformning af brændsel til acceleratordrevne systemer.

Nuklear sikkerhedskontrol

Arbejdet med sikkerhedskontrol er en direkte hjælp til kontrolhederne (ESO og IAEA) og -personalet, idet der gennemføres relateret grundforskning for at imødegå fremtidige behov, f.eks. løbende forbedring af sikkerhedskontrollen som led i tilpasningen til den politiske kontekst, især hvad angår ændringer i kontrolordningerne, og den tekniske udvikling. Denne aktivitet omfatter udvikling og evaluering af instrumenter til destruktiv og ikke-destruktiv måling, tilrådighedsstillelse af attesterede referencematerialer, indeslutning og overvågning, uddannelse af kontrolpersonale og opgradering og drift af laboratorier på de enkelte lokaliteter. FFC vil fortsat være samlingspunkt for ESARDA-nettet (European Safeguards Research and Development Association).

Styrkelsen af sikkerhedsordningen afhænger i stigende grad af informationsteknologi, når effektiviteten skal øges og nye foranstaltninger gennemføres. FFC viderefører sine tiltag med at udvikle miljøovervågning, satellitovervågning og innovative data- og informationsforvaltningssystemer samt forbedrede kommunikations- og fjernovervågnings-teknikker, som giver mulighed for at fjerngennemføre visse sikkerhedskontrolaktiviteter fra hovedsædet. Der skal arbejdes videre med at skabe samdriftsfordele med FFC's arbejde til bekæmpelse af svig.

FFC vil fortsat støtte videreformidlingen af EU's teknologiske videnbase inden for sikkerhedskontrol til ansøgerlandene.

FFC er tæt involveret i de internationale tiltag for at spore ulovlige aktiviteter og bekæmpe illegal handel med nukleart materiale. Mulighederne for nuklear eftersporning skal udbygges yderligere.

Fra nuklear sikkerhedskontrol til ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben

FFC støtter arbejdet på ikke-spredningsområdet ved at tilpasse specialiseret knowhow og metoder vedrørende nuklear sikkerhedskontrol, som også kan støtte kontrolordningerne for atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben.

2.3. Sikkerhed i eksisterende og innovative reaktorer, overvågning af strålningsniveauer og medicinske anvendelser af nuklearforskning

Sikkerhed i eksisterende og innovative reaktorer

Det høje sikkerhedsniveau i EU's anlæg skal videreføres, især i reaktorer, som skal køre videre i yderligere 10-50 år. FFC vil fortsat støtte sikkerhedsmyndighederne og operatørerne af kernekraftværker via netværk om aldrende reaktorer, detektering af skader, løbende inspektion under drift, evaluering af strukturel integritet og opstilling af grundlæggende neutrondata. Ulykkesanalyse og -forvaltning, validering af koder, systemanalyse og udarbejdelse af risikoinformerende metoder ligger traditionelt inden for FFC's kompetenceområder, som er af betydning for EU's harmoniseringsarbejde og for udvidelsesprocessen. Støtten til PHEBUS-programmet videreføres. Der vil blive ydet støtte til indsamling af eksperimentdata og arkivering heraf med henblik på lettilgængelig adgang.

Udvikling af en fælles sikkerhedskultur i de central- og østeuropæiske lande er en andet område, som FFC vil støtte; det omfatter bl.a. driftssikkerhed og opgradering af anlæg, strukturel integritet samt forebyggelse og forvaltning af uheld.

Nukleart brændsels sikkerhed: FFC vil fokusere på mekaniske og kemiske påvirkninger mellem brændsel og indkapsling og brændselsadfærd ved høj udbrændingsgrad. TRANSURANUS-koderne for brændselseffektivitet skal fortsat udvides med nye data og brugeruddannelse, bl.a. af forskere fra østeuropæiske lande.

Sammen med industrien og F&U-institutionerne vil FFC medvirke til analyse og evaluering af forskellige sikkerhedselementer i nye energiproduktionssystemer, som i dag udforskes i flere lande.

Overvågning af strålingsniveauer

Forskning i hvordan man kan beskytte borgerne og miljøet mod virkningerne af ioniserende bestråling forudsætter dosimetrimetoder, som man kan stole på. FFC's mangeårige ekspertise i strålingsbeskyttelse og centrets referencelaboratorium for radionuklidemetrologi skal danne grundlag for yderligere kundskaber og forskellige nukleare målemetoder.

Aktiviteterne inden for radionuklidemetrologi omfatter nye netværk, som kan yde støtte til nuklear sikkerhed og fødevarer-, kemi- og miljø sikkerhed (detektering af spor af radioaktivitet og typebestemmelse). Tiltagene skal koncentrerer om referencerammer for radionuklidemetrologi og overvågning af lave strålingsniveauer.

Medicinske anvendelser af nuklearforskning

FFC's nuklearanlæg og ekspertise inden for området har ført til forskellige nuklearteknologier, som er af betydning for medicinske anvendelser. Det gælder bl.a. forskning i produktion af nye isotoper, opstilling af kliniske referencematerialer og støtte til diagnose- og terapiværktøjer. FFC vil styrke samordningen af sådanne aktiviteter i hele Europa via netværk med universiteter, nukleare forskningsfaciliteter, forskningscentre, europæiske lægesammenslutninger og den farmaceutiske industri.

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BELØBET

Aktivitet	Beløb (mio. Euro)
Forvaltning af radioaktivt affald og sikkerhedskontrol af nukleart materiale	213
Sikkerhed i eksisterende og innovative reaktorer, overvågning af strålingsniveauer og medicinske anvendelser af nuklearforskning	102
Nødvendigt personale til overvågning af lukningen af forældede FFC-anlæg	15
I alt	330 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

⁽¹⁾ Heraf bevilges muligvis ca. 6 % til forundersøgelser og op til 2 % til udnyttelse af FFC's egne resultater og teknologiformidling.

⁽²⁾ Det samlede tal omfatter FFC's bidrag til budgettet, som er en forudsætning for centrets deltagelse i indirekte aktioner.

BILAG III

SÆRLIGE REGLER FOR PROGRAMMETS GENNEMFØRELSE

1. Kommissionen udfører efter høring af FFC's Styrelsesråd de direkte aktioner på grundlag af de videnskabelige målsætninger og det videnskabelige indhold i bilag I. Aktiviteterne i forbindelse med denne aktion udføres af Det Fælles Forskningscenters (FFC's) relevante institutter.
 2. Når FFC udfører sine aktiviteter, skal det, når det er muligt og hensigtsmæssigt, deltage i eller oprette netværk med offentlige og private laboratorier i medlemsstaterne eller med europæiske forskningsforetagender til støtte for den politiske beslutningsproces i Europa. Der lægges især vægt på samarbejde med industrien, navnlig de små og mellemstore virksomheder. Forskningsinstitutter i tredjelande kan også deltage i projekter jf. de relevante bestemmelser i artikel 6 og, hvor det er relevant, som led i det videnskabelige og teknologiske samarbejde mellem Fællesskabet og de pågældende tredjelande. Der vil blive lagt særligt vægt på samarbejde mellem forskningslaboratorier og forskningsinstitutter i ansøgerlandene, de central- og østeuropæiske lande og i den tidligere Sovjetunion.

Centret anvender hensigtsmæssige metoder til løbende at fastlægge kundernes og brugernes gældende behov og inddrage dem i aktiviteterne i denne forbindelse.
 3. Den viden, som opnås i kraft af projekternes gennemførelse, videreformidles af FFC selv (under hensyn til eventuelle begrænsninger på grund af fortrolighed).
 4. Ledsageforanstaltningerne omfatter:
 - tilrettelæggelse af besøg af FFC-medarbejdere til nationale laboratorier, industrilaboratorier og universiteter
 - foranstaltninger til fremme af unge forskeres mobilitet, navnlig fra ansøgerlandene
 - særlige uddannelsestiltag med fokus på Den Europæiske Unions nukleare ekspertise og sikkerhedskultur
 - tilrettelæggelse af besøg af gæsteforskere og udstationerede eksperter, navnlig fra ansøgerlandene, på FFC's institutter
 - systematisk udveksling af oplysninger, bl.a. ved tilrettelæggelse af videnskabelige seminarer, workshops og kollokvier og ved udgivelse af videnskabelige publikationer
 - uafhængig videnskabelig og strategisk evaluering af projekternes og programmernes resultat.
-

**Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om insiderhandel og kursmanipulation
(markedsmisbrug)**

(2001/C 240 E/32)

KOM(2001) 281 endelig udg. — 2001/0118(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 1. juni 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et egentligt indre marked for finansielle tjenester er af væsentlig betydning for den økonomiske vækst og jobskabelsen i Fællesskabet.
- (2) Et integreret og effektivt finansmarked forudsætter markedsintegritet. Det er en betingelse for økonomisk vækst og velstand, at værdipapirmarkederne fungerer gnidningsløst, og at offentligheden har tillid til markederne. Markedsmisbrug skader finansmarkedernes integritet og offentlighedens tillid til værdipapirer og derivater.
- (3) Kommissionens meddelelse af 11. maj 1999, »Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan«⁽¹⁾, fastlægger en række tiltag, der er nødvendige for gennemførelsen af det indre marked for finansielle tjenester. På topmødet i Lissabon i april 2000 opfordrede stats- og regeringscheferne til gennemførelse af denne handlingsplan inden 2005. Handlingsplanen understreger behovet for, at der udstedes et direktiv om kursmanipulation.
- (4) Rådet nedsatte på sit møde den 17. juli 2000 et vismandsudvalg for regulering af de europæiske værdipapirmar-

keder. Udvalget foreslog i sin endelige rapport, at der indføres en ny lovgivningsmetode, som består af fire trin, nemlig grundprincipper, gennemførelsesforanstaltninger, samarbejde og håndhævelse. Første trin, direktivet, bør kun omfatte brede, generelle grundprincipper, mens andet trin bør omfatte tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages af Kommissionen med bistand fra et udvalg.

- (5) Det Europæiske Råd i Stockholm godkendte vismandsudvalgets endelige rapport og forslaget om en firetrinsmetode, der skal gøre Fællesskabets lovgivningsproces på værdipapirområdet mere effektiv og gennemsigtig.

- (6) Ifølge Det Europæiske Råd i Stockholm bør andet trin, gennemførelsesforanstaltningerne, anvendes hyppigere for at sikre, at de tekniske bestemmelser tilpasses efter den markeds- og tilsynsmæssige udvikling, ligesom der bør fastsættes frister for alle etaper i arbejdet på andet trin.

- (7) Den nye finansielle og tekniske udvikling forstærker incitamenterne og midlerne til markedsmisbrug og øger mulighederne derfor i kraft af de nye produkter og teknologier, de voksende grænseoverskridende aktiviteter og Internet.

- (8) Fællesskabets eksisterende retsregler for beskyttelse af markedsintegriteten er ufuldstændige. Retsreglerne varierer mellem medlemsstaternes jurisdiktioner, og det betyder, at de økonomiske aktører ofte er usikre med hensyn til begreber, definitioner og retshåndhævelse. I nogle medlemsstater findes der ingen lovgivning om kursmanipulation og udbredelse af vildledende oplysninger.

- (9) Markedsmisbrug består i insiderhandel og kursmanipulation. Lovgivningen om insiderhandel og om kursmanipulation har samme formål, nemlig at sikre finansmarkedernes integritet i Fællesskabet og forbedre investorernes tillid til disse markeder. Der bør derfor vedtages kombinerede regler for at bekæmpe både insiderhandel og kursmanipulation. Ved et enkelt direktiv kan det sikres, at der overalt i Fællesskabet gælder de samme regler for ansvarsfordeling, retshåndhævelse og samarbejde.

⁽¹⁾ KOM(1999) 232 endelig udg.

- (10) Rådets direktiv 89/592/EØF af 13. november 1989 om samordning af retsfor skrifterne vedrørende insiderhandel ⁽¹⁾ blev vedtaget for over ti år siden. I betragtning af de ændringer, der er sket på finansmarkederne og i Fællesskabets regler, siden direktivet blev vedtaget, bør direktivet nu erstattes for at sikre overensstemmelse mellem reglerne på dette område og lovgivningen om kursmanipulation. Et nyt direktiv er også nødvendigt for at undgå, at der i Fællesskabets regler findes smuthuller, som kan udnyttes til ulovlig adfærd, og som vil undergrave den offentlige tillid og dermed hindre, at markederne fungerer gnidningsløst.
- (11) Insiderhandel og kursmanipulation hindrer fuld markedsgennemsigtighed, der er en forudsætning for, at alle økonomiske aktører vil handle på de integrerede finansmarkeder.
- (12) Hurtig og korrekt offentliggørelse af viden fremmer markedintegriteten, mens udstedernes selektive udbredelse af oplysninger kan føre til, at investorerne mister tilliden til finansmarkedernes integritet. Professionelle økonomiske aktører skal bidrage til markedintegriteten.
- (13) Medlemsstaterne og Det Europæiske System af Centralbanker eller de nationale centralbanker bør ikke pålægges begrænsninger med hensyn til penge- eller valutakurspolitikken eller styringen af den offentlige gæld.
- (14) Stabilisering eller handel med egne aktier kan af økonomiske årsager være lovlig under visse omstændigheder og bør derfor ikke i sig selv betragtes som markedsmissbrug. Der bør udarbejdes fælles standarder for at skabe praktiske retningslinjer på området.
- (15) De voksende finansmarkeder, de hastigt skiftende forhold, de mange nye produkter og den nye udvikling kræver, at dette direktiv anvendes bredt på de pågældende finansielle instrumenter og teknikker for at sikre finansmarkedernes integritet.
- (16) Etablering af lige konkurrencevilkår på Fællesskabets finansmarkeder er betinget af en bred geografisk anvendelse af dette direktivs bestemmelser.
- (17) Medlemsstaternes mange forskellige kompetente myndigheder med hver sit ansvarsområde påfører de økonomiske aktører unødige omkostninger og skaber forvirring. Til behandling af markedsmissbrug bør der i hver medlemsstat udpeges én kompetent administrativ myndighed, som skal være uafhængig af de økonomiske aktører, således at interessekonflikter undgås.
- (18) Det vil sikre et effektivt tilsyn, at de kompetente myndigheder får et fælles minimum af stærke hjælpemidler og beføjelser.
- (19) For at sikre at Fællesskabets regler for markedsmissbrug er tilstrækkelige, skal der hurtigt og effektivt pålægges sanktioner for enhver overtrædelse af dette direktivs forbud eller påbud.
- (20) De voksende grænseoverskridende aktiviteter kræver bedre samarbejde og omfattende regler for udveksling af oplysninger mellem de kompetente nationale myndigheder.
- (21) De planlagte foranstaltningers mål, nemlig at hindre markedsmissbrug i form af insiderhandel og kursmanipulation, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan, jf. proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5. Dette direktiv er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (22) Der kan fra tid til anden være behov for tekniske retningslinjer og ændring af dette direktivs bestemmelser af hensyn til den nye udvikling på finansmarkederne. Kommissionen bør derfor have beføjelse til at foretage de nødvendige ændringer efter høring af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/. . ./EF.
- (23) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette direktiv, er generelle som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren, der er fastsat i afgørelsens artikel 5.
- (24) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt ved blandt andet EU's charter om grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »Intern viden«: specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som vedrører en eller flere udstedere af finansielle instrumenter eller et eller flere finansielle instrumenter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter.

⁽¹⁾ EFT L 334 af 18.11.1989, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2) »Kursmanipulation«:

- a) transaktioner eller handelsordrer, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller kursen på finansielle instrumenter, eller hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer, at kursen på et eller flere finansielle instrumenter ligger på et unormalt eller kunstigt niveau, eller hvorved der benyttes fiktive midler eller alle andre former for bedrag eller fiduser
- b) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder Internet, eller ved andre metoder, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller kursen på finansielle instrumenter, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder.

3) »Finansielt instrument«: instrumenter anført i bilagets afsnit A.

4) »Reguleret marked«: et marked som defineret i artikel 1, nr. 13, i direktiv 93/22/EØF ⁽¹⁾.

5) Kommissionen afklarer og tilpasser definitionerne i denne artikel og i bilagets afsnit A efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure, for at der kan tages hensyn til den tekniske udvikling på finansmarkederne, og for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv i Fællesskabet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne forbyder fysiske eller juridiske personer, der er i besiddelse af intern viden, at udnytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning, at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som denne viden vedrører.

Første afsnit gælder, uanset om sådanne personer er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved:

- a) at de er medlemmer af det udstedende selskabs administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, eller
- b) at de har kapitalinteresser i det udstedende selskab, eller
- c) at de har adgang til denne viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner.

2. Når en person som omhandlet i stk. 1 er et selskab eller en anden juridisk person, gælder det i samme stykke omhandlede forbud også de fysiske personer, der medvirker ved afgørelsen om at gennemføre transaktionen på den pågældende juridiske persons vegne.

3. Det i stk. 1 omhandlede forbud gælder ved enhver erhvervelse eller afhændelse af finansielle instrumenter.

Artikel 3

Medlemsstaterne forbyder personer, der er omfattet af forbuddet i artikel 2, og som er i besiddelse af intern viden:

- a) at meddele denne interne viden til tredjemand, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
- b) på grundlag af en sådan intern viden at opfordre eller overtale tredjemand til at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som denne viden vedrører.

Artikel 4

Medlemsstaterne lader også forbuddet i artikel 2 og 3 gælde for alle andre end de i disse artikler omhandlede personer, der bevidst er i besiddelse af intern viden.

Artikel 5

Medlemsstaterne forbyder fysiske eller juridiske personer at foretage kursmanipulation.

Bilagets afsnit B indeholder en liste over typiske kursmanipulationsmetoder, men listen er ikke udtømmende. Efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure ændrer Kommissionen eksemplerne på sådanne metoder.

Medlemsstaterne kan beslutte at indføre særlige regler for personer, der handler i journalistisk øjemed som et normalt led i udøvelsen af deres erhverv.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sikrer, at udstedere af finansielle instrumenter hurtigst muligt offentliggør intern viden.

2. Medlemsstaterne kræver, at intern viden, som en udsteder eller en person, der handler på dennes vegne, meddeler tredjemand som et normalt led i udøvelsen af sin beskæftigelse, sit erhverv eller sine funktioner, som omhandlet i artikel 3, litra a), skal offentliggøres i sin helhed samtidig med, at den meddeles tredjemand, når dette sker bevidst, og hurtigt derefter, når det sker ubevidst.

⁽¹⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27.

Første afsnit finder ikke anvendelse:

- a) hvis den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt af udstederen, eller udtrykkeligt indvilliger i at hemmeligholde den pågældende viden, eller
- b) hvis den person, der modtager den interne viden, har som hovederhverv at foretage obligatoriske kreditvurderinger, forudsat at den pågældende viden udelukkende anvendes til en kreditvurdering, der vil blive offentligt tilgængelig.

Medlemsstaterne kræver, at udstedere og personer, der handler på deres vegne, udarbejder og løbende ajourfører en liste over de personer, der arbejder for dem og har adgang til intern viden.

3. En udsteder kan på eget ansvar udsætte offentlighedsloven af en bestemt viden for ikke at skade sine berettigede interesser, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden, og at udstederen kan sikre, at denne viden behandles fortroligt.

4. Medlemsstaterne kræver, at fysiske og/eller juridiske personer med ansvar for fremlæggelse eller udbredelse af forskningsresultater eller andre relevante oplysninger til distributionskanaler eller offentligheden udviser rimelig omhu for at sikre, at oplysningerne fremsættes korrekt, og for at afsløre deres interesser eller interessekonflikter i forbindelse med de finansielle instrumenter, som oplysningerne vedrører.

5. Medlemsstaterne kræver, at fysiske eller juridiske personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter, undlader at gennemføre en sådan transaktion og afviser ordrer på deres kunders vegne, hvis det med rimelighed kan antages, at transaktionen er baseret på intern viden eller udgør kursmanipulation.

6. Efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure vedtager Kommissionen gennemførelsesforanstaltninger vedrørende

- de tekniske betingelser for offentliggørelse af intern viden, som omhandlet i stk. 1 og 2
- de tekniske betingelser for en korrekt fremlæggelse af forskningsresultater og andre relevante oplysninger og for afsløring af særlige interesser eller interessekonflikter, som omhandlet i stk. 4.

Artikel 7

Dette direktiv finder ikke anvendelse på transaktioner, der som led i penge- eller valutakurspolitikken eller styringen af den offentlige gæld gennemføres af en medlemsstat, Det Europæiske System af Centralbanker, en national centralbank eller ethvert andet officielt udpeget organ eller af enhver person, der handler på deres vegne. Medlemsstaterne kan lade denne undtagelse

omfatte deres delstater, når det gælder styringen af deres offentlige gæld.

Artikel 8

1. Forbuddene i dette direktiv gælder ikke for handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer eller for stabilisering af et finansielt instrument, hvis sådanne transaktioner gennemføres på vedtagne betingelser.

2. Kommissionen fastlægger disse tekniske betingelser efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 9

Dette direktiv finder anvendelse på ethvert finansielt instrument, der er eller vil blive optaget til omsætning på et reguleret marked i mindst en medlemsstat, uanset om transaktionen i praksis finder sted på dette marked eller ej.

Artikel 10

Hver medlemsstat anvender de forbud og påbud, der er omhandlet i dette direktiv, på i hvert fald transaktioner, der gennemføres på dens område, når de pågældende finansielle instrumenter er eller vil blive optaget til omsætning i en medlemsstat.

Artikel 11

Hver medlemsstat udpeger en enkelt administrativ myndighed med kompetence til at sikre anvendelsen af dette direktivs bestemmelser.

Artikel 12

Den kompetente myndighed tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at den kan udøve sine funktioner. Den udøver disse beføjelser enten direkte eller, i givet fald, i samarbejde med andre myndigheder, herunder retsmyndigheder.

Disse beføjelser omfatter mindst retten til:

- a) at få adgang til ethvert dokument og at modtage en kopi deraf
- b) at indhente oplysninger hos en hvilken som helst person og eventuelt pålægge en person at afgive vidneudsagn
- c) at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet

- d) at kræve oplysninger om telefonsamtaler og datatrafik
- e) at kræve fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver
- f) at kræve nedlagt midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.

Stk. 1 og 2 påvirker ikke de nationale retsregler om tavshedspligt.

Artikel 13

Medlemsstaterne fastsætter, at alle personer, der arbejder eller har arbejdet for den kompetente myndighed, samt revisorer og eksperter, der har modtaget instrukser fra den kompetente myndighed, er bundet af tavshedspligt. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen personer eller myndigheder, medmindre der er lovhjæmmel derfor.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes foranstaltninger, herunder administrative og strafferetlige sanktioner i henhold til national lovgivning, over for de ansvarlige fysiske eller juridiske personer i de tilfælde, hvor dette direktiv ikke er blevet overholdt. Medlemsstaterne sikrer, at disse foranstaltninger er effektive, rimelige og præventive.

2. Medlemsstaterne vedtager de sanktioner, der skal iværksættes i tilfælde af manglende samarbejde ved en undersøgelse i henhold til artikel 12.

3. Medlemsstaterne fastsætter, at den kompetente myndighed kan meddele offentligheden, hvilke sanktioner der vil blive pålagt for overtrædelse af foranstaltninger truffet i henhold til dette direktiv, medmindre det er til fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Artikel 15

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheders afgørelser kan indbringes for domstolene.

Artikel 16

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder med hinanden på grundlag af deres beføjelser i henhold til dette direktiv eller national lovgivning, når det er nødvendigt for, at de kan udøve deres funktioner. De kompetente myndigheder bistår de øvrige medlemsstats kompetente myndig-

heder. De skal især udveksle oplysninger og samarbejde om undersøgelser.

2. Efter anmodning giver de kompetente myndigheder omgående alle oplysninger, der kræves til det i stk. 1 omhandlede formål. I påkommende tilfælde træffer de kompetente myndigheder, der modtager en anmodning, omgående de nødvendige foranstaltninger for at indhente de ønskede oplysninger. Hvis den kompetente myndighed, der anmodes om oplysninger, ikke er i stand til at meddele dem omgående, begrundes den det over for den myndighed, der har anmodet om dem. Sådanne oplysninger er omfattet af den tavshedspligt, som påhviler ansatte eller tidligere ansatte hos de kompetente myndigheder, der modtager oplysningerne.

De kompetente myndigheder kan nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger, når meddelelse af disse oplysninger kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitets, sikkerhed eller grundlæggende retsprincipper i fare, eller når der allerede er indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved denne stats myndigheder, eller når disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold af denne stats kompetente myndigheder.

De myndigheder, der modtager oplysninger i henhold til stk. 1, kan, uden at det påvirker deres forpligtelser i strafferetssager, kun anvende oplysningerne i forbindelse med udøvelsen af deres funktioner inden for dette direktivs anvendelsesområde og i forbindelse med administrative eller retlige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål eller videregive dem til andre stater kompetente myndigheder, hvis den myndighed, der har meddelt oplysningerne, giver sit samtykke.

3. Når en kompetent myndighed er overbevist om, at virksomhed i strid med dette direktiv gennemføres eller er blevet gennemført på en anden medlemsstats område, giver den så nøjagtigt som muligt den anden medlemsstats kompetente myndighed meddelelse derom. Sidstnævnte myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb.

4. En medlemsstats kompetente myndighed kan anmode om, at en anden medlemsstats kompetente myndighed foretager en undersøgelse på sidstnævnte medlemsstats område.

Den kan desuden anmode om tilladelse til at lade nogle af sine medarbejdere bistå den anden kompetente myndigheds medarbejdere ved undersøgelsen.

Det er dog den medlemsstat, på hvis område undersøgelsen gennemføres, der har ansvaret for den overordnede kontrol med hele undersøgelsen.

De kompetente myndigheder kan nægte at efterkomme en anmodning om gennemførelse af en undersøgelse, som omhandlet i dette stykkes første afsnit, eller en anmodning om, at deres medarbejdere bistås af medarbejderne hos en anden medlemsstats kompetente myndigheder, som omhandlet i dette stykkes andet afsnit, hvis en sådan undersøgelse kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller grundlæggende retsprincipper i fare, eller når der allerede er indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved denne stats myndigheder, eller når disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold af denne stats kompetente myndigheder.

5. Efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure vedtager Kommissionen gennemførelsesforanstaltninger vedrørende procedurerne for udveksling af oplysninger og grænseoverskridende kontrolundersøgelser, som omhandlet i denne artikel.

Artikel 17

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/.../EF⁽¹⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes den forskriftsprocedure, der er fastlagt i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, i overensstemmelse med afgørelsens artikel 7 og 8.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse om oprettelse af Det Europæiske Værdipapirudvalg er endnu ikke vedtaget.

3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 18

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv (år, måned, dag; senest et år efter direktivets ikrafttrædelse). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 19

Direktiv 89/592/EØF bortfalder med virkning fra det tidspunkt, der er anført i artikel 20.

Artikel 20

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 21

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

AFSNIT A

Finansielle instrumenter

Ved »finansielle instrumenter« forstås:

- Værdipapirer som defineret i direktiv 93/22/EØF
- Andele i institutter for kollektiv investering
- Pengemarkedsinstrumenter
- Finansielle futures, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant
- Fremtidige renteaftaler
- Rente-, valuta- og aktieswaps
- Optioner på erhvervelse eller afhændelse af et instrument, der falder ind under disse kategorier, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant. I denne kategori indgår især valuta- og renteoptioner
- Råvarederivater.

AFSNIT B

Følgende eksempler på kursmanipulationsmetoder er ikke udtømmende, men skal bidrage til fortolkningen af den generelle definition i artikel 1, stk. 2:

- Transaktioner, der tager sigte på at give et falsk aktivitetsindtryk:
 - Transaktioner, hvor der ikke sker nogen egentlig ændring i de finansielle instrumenters faktiske ejerforhold («Wash sales»)
 - Transaktioner, hvor købs- og salgsordrer afgives samtidig, til samme pris og for samme mængde af forskellige parter, som samarbejder i hemmelighed («Improper Matched Orders»)
 - Gennemførelse af en række transaktioner, der gengives på et offentligt skærmanlæg for at give indtryk af, at der er tale om omsætning eller prisbevægelser inden for et finansielt instrument («Painting the tape»)
 - Gennemførelse af en aktivitet, som en person eller flere personer, der handler i fællesskab, har udtænkt for at skubbe kursen på et finansielt instrument op på et kunstigt højt niveau for derpå at sælge sine/deres egne finansielle instrumenter massivt på markedet («Pumping and dumping»)
 - Forøgelse af efterspørgslen efter et finansielt instrument for at forhøje dets kurs (og derved give indtryk af styrke eller skabe den illusion, at børsaktiviteterne var skyld i stigningen («Advancing the bid»).
 - Transaktioner, der tager sigte på at skabe knaphed:
 - Erhvervelse af en sådan kontrol over efterspørgslen efter derivatet og/eller det underliggende aktiv, at der opnås en dominerende stilling, som kan udnyttes til manipulation med kursen på derivatet og/eller det underliggende aktiv («Cornering»)
 - Ligesom ved »cornering«: udnyttelse af mangelen på et aktiv ved at kontrollere efterspørgslen og udnytte markedsakkumuleringen på en sådan måde, at der skabes kunstige priser. Betydelig indflydelse på udbud eller leverancer, ret til at kræve levering og udnyttelse af denne ret til at diktere vilkårlige og unormale priser («Abusive squeezes»).
 - Tidsrelaterede transaktioner:
 - Køb eller salg af finansielle instrumenter ved markedets lukketid i et forsøg på at ændre slutkursen og dermed vildlede personer, der handler på grundlag af slutkurserne («Marking the close»)
 - Transaktioner, der tager specielt sigte på at påvirke spot- eller terminkursen for derivatkontrakter
 - Transaktioner, der skal påvirke den spotkurs på et finansielt instrument, der er vedtaget til beregning af transaktionens værdi.
 - Informationsrelaterede handlinger:
 - Køb af et finansielt instrument for egen regning, før man anbefaler andre at købe det og derpå sælger det med fortjeneste, når kursen stiger som følge af anbefalingen («Scalping»)
 - Spredning af falske rygter for at få andre til at købe eller sælge
 - Fremsættelse af urigtige erklæringer om vigtige forhold
 - Fortielse af vigtige forhold eller interesser.
-

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til omsætning

(2001/C 240 E/33)

KOM(2001) 280 endelig udg. — 2001/0117(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 1. juni 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 44 og 95,

under henvisning til forslaget fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 80/390/EØF af 17. marts 1980 om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres med henblik på optagelse af værdipapirer til officiel notering på en fondsbørs ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 89/298/EØF af 17. april 1989 om samordning af kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden ⁽²⁾ blev begge vedtaget for mange år siden og indførte en ufuldstændig og kompleks ordning for gensidig anerkendelse, som ikke kan sikre målsætningen om et fælles pas, hvorfor direktiverne bør forbedres, ajourføres og samles i en enkelt tekst.
- (2) Dette direktiv udgør et væsentligt instrument for virkeliggørelsen af det indre marked efter den tidsplan, der er fastsat i Kommissionens meddelelse om handlingsplanen for risikovillig kapital ⁽³⁾ og Kommissionens meddelelse om etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽⁴⁾, ved at gøre det lettere at få bred adgang til investeringskapital overalt i EU, herunder for små og mellemstore virksomheder (SMV) og nystartede virksomheder, gennem et »fælles pas« for emitterter.
- (3) Rådet nedsatte den 17. juli 2000 et Vismandsudvalg til regulering af de europæiske værdipapirmarkeder. I udvalgets første rapport understreges manglen på en fælles

definition på udbydelse til offentligheden af værdipapirer med den konsekvens, at samme transaktion betragtes som en privat placering i nogle medlemsstater og ikke i andre. Den nuværende ordning afholder virksomhederne fra at rejse kapital på europæisk plan og dermed fra egentlig adgang til et stort, likvidt og integreret finansielt marked.

- (4) I Vismandsudvalgets endelige rapport foreslås en ny lovgivningsteknik baseret på regulering på fire niveauer, nemlig rammeprincipper, gennemførelsesforanstaltninger, samarbejde og håndhævelse. Niveau 1, direktivet, skal begrænse sig til fastlæggelse af de brede generelle »rammeprincipper«, hvorimod niveau 2 skal bestå i fastlæggelse af de tekniske gennemførelsesforanstaltninger, som vedtages af Kommissionen bistået af et udvalg.
- (5) Vismandsudvalgets endelige rapport fik opbakning i Det Europæiske Råds resolution fra Stockholm og det samme fik forslaget om fremgangsmåden med fire niveauer for at gøre reguleringen af fællesskabslovgivningen for værdipapirer mere effektiv og gennemsigtig.
- (6) I henhold til Det Europæiske Råds konklusioner fra Stockholm bør gennemførelsesforanstaltningerne oftere fastlægges på niveau 2 for at sikre, at de tekniske bestemmelser holdes ajour med markeds- og tilsynsudviklingen, ligesom der bør fastsættes frister for alle faser af arbejdet på niveau 2.
- (7) De gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages som følge af dette direktiv, bør have til formål at sikre investorbeskyttelse og markedsintegritet i overensstemmelse med de høje reguleringsstandarder, der vedtages i de relevante internationale fora.
- (8) For at sikre investorernes beskyttelse er der også behov for fuldstændig dækning af aktier og obligationer, der optages til omsætning på regulerede markeder som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ⁽⁵⁾, og ikke kun værdipapirer, der er optaget til officiel notering på fondsbørser. Den brede definition på værdipapirer i dette direktiv gælder kun for nærværende direktiv og berører således på ingen måde de mange forskellige definitioner på finansielle instrumenter, der anvendes i national lovgivning for andre formål så som beskatning. Det dækker kun omsættelige instrumenter.

⁽¹⁾ EFT L 100 af 17.4.1980, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/18/EF (EFT L 135 af 31.5.1994, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 124 af 5.5.1989, s. 8.

⁽³⁾ SEK(1998) 552 endelig.

⁽⁴⁾ KOM(1999) 232 endelig.

⁽⁵⁾ EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

- (9) Når en emittent får udstedt et fælles pas, som er gyldigt overalt i Fællesskabet, og principperne om hjemlandstilsyn anvendes, er det en forudsætning, at hjemlandet fastlægges som bedst placeret til at kontrollere emittenten for så vidt angår dette direktivs bestemmelser.
- (10) Et af formålene med direktivet er at beskytte investorerne. Der må derfor tages hensyn til de forskellige beskyttelsesbehov, som de forskellige investorkategorier har og deres sagkundskaber. Afgivelse af oplysninger ved brug af prospekt er ikke nødvendigt for udbydelser, der er begrænset til samme kategorier, for så vidt som værdipapirerne er købt for egen regning. Ethvert videresalg til offentligheden eller offentlig omsætning gennem optagelse til omsætning på et reguleret marked kræver offentliggørelse af et prospekt.
- (11) Komplette og relevante oplysninger om værdipapirer og emittenter af sådanne sikrer investorerne beskyttelse. I øvrigt er sådanne oplysninger et effektivt middel til at styrke tilliden til værdipapirer, og de bidrager således til at sikre, at værdipapirmarkederne fungerer tilfredsstillende, og til at fremme udviklingen af disse. De nævnte oplysninger skal afgives i en form, der består i offentliggørelse af et prospekt.
- (12) Investeringer i værdipapirer indebærer som enhver anden form for investering en risiko. Der er i alle medlemsstater behov for foranstaltninger til beskyttelse af faktiske og potentielle investoreres interesser, så disse sættes i stand til at vurdere sådanne risici korrekt og dermed kan træffe deres investeringsbeslutninger på det bedst mulige grundlag.
- (13) Sådanne oplysninger, som bør være tilstrækkelige og så objektive som muligt vedrørende emittentens finansielle forhold og de rettigheder, der er knyttet til værdipapirerne, skal offentliggøres i en let analyserbar og forståelig form. En harmonisering af de oplysninger, der skal indgå i prospektet, vil kunne yde ensartet beskyttelse for investorer på fællesskabsplan.
- (14) Bedste praksis er et begreb, der er vedtaget på internationalt plan for at muliggøre multinationale udbydelser gennem et fælles sæt oplysningskrav fra Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO). IOSCO's oplysningskrav⁽¹⁾ vil forbedre de oplysninger, der er tilgængelige for markederne og investorerne og samtidigt forenkle procedurerne for europæiske emittenter, der ønsker at rejse kapital i tredjelande.
- (15) Der er behov for et registreringsdokumentsystem på fællesskabsplan for at indføre hasteprocedurer for emittenter, der er optaget til omsætning på regulerede markeder, og som ofte rejser kapital på markederne. Systemet er baseret på et nyt prospektformat bestående af særskilte dokumenter. Emittenter, hvis værdipapirer ikke optages til omsætning på regulerede markeder, kan lade prospektet udforme som et eneste dokument.
- (16) Investorerne beskyttes ved at sikre offentliggørelse af pålidelige oplysninger. Selskaber, der optages til omsætning på et reguleret marked, er forpligtet til løbende at afgive oplysninger, men ikke til at offentliggøre oplysningerne i et sammenhængende og samlet format. Den årlige ajourføring af deres registreringsdokument er velegnet til at garantere offentliggørelse af sammenhængende og let forståelige oplysninger om emittenten. For en gøre arbejdet lettere for emittenterne og undgå overdrevne byrder for dem bør de kunne anvende registreringsdokumentet til opfyldelse af de beretningskrav, der er fastlagt i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽²⁾ og i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber⁽³⁾.
- (17) Uden at det går ud over investorbeskyttelsen, vil det kunne lette prospektudarbejdelsen og mindske omkostningerne for emittenterne, hvis de får mulighed for at integrere oplysninger i prospektet ved at henvise til referencedokumenter indeholdende de oplysninger, der skal indgå i prospektet, og som allerede er indgivet til og godkendt af den kompetente myndighed.
- (18) Forskelle med hensyn til effektivitet, arbejdsmetoder og tidsforløb i kontrollen af oplysningerne i prospektet vil ikke blot gøre det vanskeligere for virksomheder at rejse kapital eller blive optaget til omsætning i flere medlemsstater, men vil også hindre, at investorer, der er etableret i en medlemsstat, kan erhverve værdipapirer, der udbydes af en emittent etableret i en anden medlemsstat eller omsættes i en anden medlemsstat. Disse forskelle bør fjernes ved at harmonisere reglerne og forskrifterne, så der kan opnås en hensigtsmæssig grad af overensstemmelse mellem de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder i de enkelte medlemsstater, for at sikre nuværende og eventuelle fremtidige ihændehavere af værdipapirer en fyldestgørende information, der er så objektiv som mulig.
- (19) For at lette udsendelsen af de forskellige dokumenter, der tilsammen udgør et prospekt, bør der tilskyndes til brug af elektroniske medier så som Internet. Investorerne skal altid på anmodning kunne få prospektet udleveret gratis i papirform.

⁽¹⁾ International Disclosure Standards for cross-border offering and initial listings by foreign issuers, Del I, Den Internationale Børstilsynsorganisation, September 1998.

⁽²⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11. Direktivet er senest ændret ved direktiv 1999/60/EF (EFT 162 af 26.6.1999, s. 65).

⁽³⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/605/EF (EFT 317 af 16.11.1990, s. 60).

- (20) For at undgå smuthuller i fællesskabsretten, som vil kunne underminere offentlighedens tillid til skade for velfungerende finansielle markeder, er det også nødvendigt at harmonisere reglerne for annoncering.
- (21) Enhver ny omstændighed, der måtte kunne influere på evalueringen af investeringen, og som indtræffer efter prospektets offentliggørelse, men inden udbydelsens endelige afslutning eller omsætningens start på et reguleret marked, skal kunne evalueres hensigtsmæssigt af investorerne og bør derfor godkendes og udsendes som tillægsoplysninger.
- (22) Emittentens forpligtelse til at lade hele prospektet oversætte til alle relevante nationale sprog bremser grænseoverskridende udbydelser eller omsætning flere steder. For at lette grænseoverskridende udbydelser skal værtslandet kun kunne kræve et resumé på det nationale sprog, når prospektet er udarbejdet på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de finansielle kredse og er accepteret af den kompetente myndighed.
- (23) Værtslandets kompetente myndighed skal være berettiget til at få tilsendt et certifikat fra hjemlandets kompetente myndighed, hvoraf det fremgår, at prospektet er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv. For at sikre, at direktivets målsætninger bliver fuldstændig opfyldt, bør anvendelsesområdet også omfatte værdipapirer, der udstedes af emittenter, der er underlagt lovgivningen i tredjelande.
- (24) Mange forskellige slags kompetente myndigheder i medlemsstaterne med forskellige ansvarsområder skaber unødvendige omkostninger og overlappende ansvar uden yderligere fordele i øvrigt. Tilstedeværelsen af visse private gevinstsøgende enheder kan give anledning til interessekonflikter og synes ikke velegnet til at sikre markederne og investorerne den rette beskyttelse. Der bør i hver medlemsstat udpeges en kompetent myndighed til godkendelse af prospekterne. Myndigheden bør være af administrativ karakter for at sikre de kompetente myndigheders uafhængighed af økonomiske beslutningstagere og for at undgå interessekonflikter.
- (25) Et fælles sæt mindstebeføjelser for de kompetente myndigheder vil sikre, at deres tilsyn bliver effektivt. Det bør sikres, at der tilflyder markederne de oplysninger, der er fastlagt i Rådets direktiv 79/279/EØF af 5. marts 1979 om samordning af betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs⁽¹⁾, ligesom der bør gribes ind fra de kompetente myndigheders side i tilfælde af overtrædelser.
- (26) Der er behov for samarbejde mellem de kompetente myndigheder i udførelsen af deres opgaver.
- (27) Da de nødvendige foranstaltninger til direktivets gennemførelse er foranstaltninger af generel karakter som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽²⁾, bør de vedtages efter de forskriftsprocedurer, der er omhandlet i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (28) Medlemsstaterne skal fastlægge regler om sanktioner, herunder administrative sanktioner, for overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv, og sikre, at sådanne regler gennemføres. Sådanne sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.
- (29) Det skal være muligt at prøve beslutninger truffet af de nationale kompetente myndigheder for domstolene for så vidt angår anvendelsen af dette direktiv.
- (30) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det nødvendigt og hensigtsmæssigt for opfyldelsen af den grundlæggende målsætning om at sikre virkeliggørelsen af et indre marked for værdipapirer at fastlægge regler om et fælles pas for emittenter. Dette direktiv begrænser sig til, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål i overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3.
- (31) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender.
- (32) Direktiv 80/390/EØF og direktiv 89/298/EØF bør således ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at harmonisere kravene ved udarbejdelse af, kontrol med og udstedelse af det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til omsætning.
2. Dette direktiv finder anvendelse på værdipapirer, som:
 - a) udbydes til offentligheden i en eller flere medlemsstater, eller
 - b) er optaget til, eller er genstand for en ansøgning om optagelse til officiel omsætning på et reguleret marked, der er beliggende i eller er aktivt i en medlemsstat.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
 - a) andele, der udstedes af institutter for kollektiv investering bortset fra institutter af den lukkede type,

⁽¹⁾ EFT L 66 af 16.3.1979, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- b) værdipapirer, der udstedes af en medlemsstat eller en af dennes regionale eller lokale myndigheder eller af offentligtretlige internationale organer, som en eller flere medlemsstater er medlem af, eller af Den Europæiske Centralbank.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv finder følgende definitioner anvendelse:

- a) Ved »værdipapirer« forstås aktier og andre omsættelige værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, obligationer og andre gældsinstrumenter, der kan omsættes på et reguleret marked, samt alle andre omsættelige værdipapirer, der normalt omsættes, og som giver ret til at erhverve sådanne omsættelige værdipapirer ved tegning eller ombytning, eller er forbundet med kontant afregning
- b) Ved »udbydelse af værdipapirer til offentligheden« forstås en udbydelse, opfordring eller tilbudsskrivelse, uanset form, der rettes til offentligheden, og hvis formål er salg eller tegning af værdipapirer, herunder investering i værdipapirer gennem finansielle formidlere
- c) Ved »kvalificerede investorer« forstås kreditinstitutter, investeringselskaber, andre godkendte eller regulerede finansielle institutioner, forsikringselskaber, kollektive investeringsordninger og deres forvaltningsselskaber, pensionsfonde og -kasser, supranationale institutioner, staten og centraladministrationens myndigheder
- d) Ved »emittent« forstås en person, der udsteder eller tilbyder at udstede værdipapirer
- e) Ved »udbydende person« (eller »udbyderen«) forstås en person, der har til hensigt at udbyde værdipapirer til offentligheden
- f) Ved »reguleret marked« forstås et marked som defineret i artikel 1, stk. 13, i direktiv 93/22/EØF
- g) Ved »hjemland« for en emittent forstås
- den medlemsstat, hvor emittenten har sit vedtægtsmæssige hjemsted
 - når en emittent er registreret i et tredjeland, den medlemsstat, hvor emittentens værdipapirer først blev optaget til omsætning
- h) Ved »værtsland« forstås den stat, hvor der foretages en udbydelse til offentligheden eller ansøges om optagelse til omsætning, når denne er forskellig fra hjemlandet

- i) Ved »institutter for kollektiv investering bortset fra institutter af den lukkede type« forstås investeringsfonde og investeringselskaber:

— hvis formål er kollektiv investering af kapital tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden, og hvis virksomhed bygger på princippet om risikospredning, og

— hvis andele på ihændehavers begæring tilbagekøbes eller indløses direkte eller indirekte over disse institutters aktiver

- j) Ved »andele i et institut for kollektiv investering« forstås værdipapirer, som udstedes af institutter for kollektiv investering, og som repræsenterer deltagernes rettigheder i disse institutters aktiver.

2. For at tage højde for tekniske udviklinger på de finansielle markeder og sikre ensartet anvendelse af direktivet over alt i Fællesskabet præciseres og tilpasses de i stk. 1 omhandlede definitioner af Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2.

Artikel 3

Betingelser for udbydelse af værdipapirer til offentligheden

1. Medlemsstaterne sikrer, at udbydelse af værdipapirer til offentligheden inden for deres område er betinget af, at den person, som foretager udbydelsen til offentligheden, offentliggør et prospekt.

2. Denne forpligtelse finder ikke anvendelse på følgende former for udbydelser, der udelukker enhver form for efterfølgende videresalg til offentligheden:

- a) værdipapirer, der udbydes til kvalificerede investorer for egen regning
- b) udbydelsen er rettet til en begrænset kreds af personer, hvis antal er under 150 pr. medlemsstat eller under 1 500 ved multinationale udbydelser
- c) udbydelse af værdipapirer, der kun kan erhverves mod en modydelse på mindst 150 000 EUR pr. investor.

3. Forpligtelsen i stk. 1, finder ikke anvendelse på udbydelse af følgende former for værdipapirer:

- a) aktier, udstedt med henblik på ombytning af aktier, som allerede omsættes på det samme regulerede marked, såfremt udstedelsen af disse nye aktier ikke indebærer en forhøjelse af den udstedte kapital
- b) værdipapirer, der udbydes i forbindelse med en overtagelses-transaktion, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger, som af den kompetente myndighed anses for at svare til prospektets

- c) værdipapirer, der udbydes i forbindelse med en fusion, såfremt der tilvejebringes et dokument indeholdende oplysninger, som af den kompetente myndighed anses for at svare til prospektets
- d) aktier, der udbydes med henblik på ombytning uden nogen samlet forhøjelse af kapitalen til eksisterende aktionærer eller vederlagsfrit
- e) værdipapirer, der udbydes til eller tildeles nuværende eller tidligere ansatte på betingelse af, at der ikke finder nogen betaling sted, eller foretages nogen anden modydelse
- f) aktier, der udstedes ved konvertering af konvertible obligationer eller udstedes som følge af rettigheder i henhold til warrants, eller aktier, der udbydes ved ombytning med ombyttelige obligationer, for så vidt der er offentliggjort et prospekt i forbindelse med konvertible eller ombyttelige obligationer eller disse warrants
- g) værdipapirer, der med henblik på at skaffe de nødvendige midler til deres mål, udstedes af statsanerkendte foreninger med lovbestemte vedtægter eller statsanerkendte foreninger, som ikke arbejder med gevinst for øje.

4. For at tage højde for udviklingen på de finansielle markeder i anvendelsen af dette direktiv præciseres og tilpasses de i stk. 2 og 3 omhandlede termer og undtagelser af Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2.

Artikel 4

Betingelser for optagelse til omsætning på regulerede markeder

Medlemsstaterne sikrer, at optagelse til omsætning på et reguleret marked, der er beliggende i eller er aktivt inden for deres område, er betinget af tilvejebringelsen af et prospekt.

Denne forpligtelse anses for opfyldt, når emittenten til hjemlandets kompetente myndighed har indgivet registreringsdokumentet og om nødvendigt værdipapirnoten, og opfylder de i artikel 9 opstillede krav med hensyn til årlig ajourføring af registreringsdokumentet.

KAPITEL II

UDARBEJDELSE AF PROSPEKTET

Artikel 5

Prospektet

1. Prospektet skal indeholde samtlige de oplysninger, som afhængigt af de karakteristiske træk ved emittenten og ved de værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller optages til omsætning, er nødvendige for, at investorerne kan danne sig et velgrundet skøn over emittentens aktiver og passiver,

finansielle stilling, resultater og udsigter, samt over de rettigheder, der er knyttet til disse værdipapirer.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal fremlægges i en form, der letter analysen og forståelsen, og tilvejebringes ved offentliggørelse af et enkelt dokument eller flere særskilte dokumenter.

3. Når prospektet offentliggøres som et enkelt dokument, skal det mindst indeholde de oplysninger, der er opstillet i bilag 1.

4. Et prospekt, der består af særskilte dokumenter, skal indeholde et registreringsdokument, en værdipapirnote og en resuménote. Registreringsdokumentet skal mindst indeholde de oplysninger, der er opstillet i bilag II. Værdipapirnoten skal mindst indeholde de oplysninger, der er opstillet i bilag III. Resuménoten skal mindst indeholde de oplysninger, der er opstillet i bilag IV.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede forpligtelse påhviler emittentens og i givet fald udbyderens og garantens bestyrelses-, direktions- eller tilsynsorganer.

Artikel 6

Mindstekrav til oplysningerne

1. De nærmere regler vedrørende de specifikke oplysninger, der skal indgå i prospektet i henhold til artikel 5, stk. 3 og 4, vedtages af Kommissionen i form af standardmodeller for de forskellige kategorier af værdipapirer og emittenter efter den procedure, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2. Disse regler vedtages inden 180 dage efter dette direktivs ikrafttræden.

2. De i stk. 1 omhandlede regler skal være i overensstemmelse med de oplysningskrav, der fastsættes af Den Internationale Børstilsynsorganisation og navnlig Del 1 i de internationale oplysningsstandarder for grænseoverskridende udbydelser og førstegangsnoteringer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at når den endelige udbudspris og det antal værdipapirer, der udbydes til offentligheden, ikke kan indgå i prospektet, indeholder prospektet de kriterier og/eller de betingelser, der gælder for fastsættelsen af ovennævnte elementer. De endelige vilkår indgives til hjemlandets kompetente myndighed og gøres tilgængelige i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 2.

4. For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv vedtages de nærmere regler for udbudsvilkårene af Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2. Disse regler vedtages inden 180 dage efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 7

Prospektets sprog og format

1. Prospektet skal udarbejdes på et sprog, der accepteres af den kompetente myndighed i hjemlandet.
2. Emittenter, hvis værdipapirer er optaget til, eller er genstand for en ansøgning om optagelse til officiel omsætning på regulerede markeder, skal offentliggøre et prospekt, der indeholder de særskilte dokumenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4.
3. Emittenter, hvis værdipapirer ikke er optaget til eller ikke er genstand for en ansøgning om optagelse til omsætning på et reguleret marked, kan lade prospektet udarbejde som et enkelt dokument, der mindst indeholder de oplysninger, der er opstillet i bilag I.

Artikel 8

Anvendelse af registreringsdokumentet, værdipapirnoten og resuménoten

1. En emittent, der allerede har indgivet registreringsdokumentet til den kompetente myndighed, skal kun udarbejde værdipapirnoten og resuménoten, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til omsætning.
2. Udover de oplysningselementer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, skal værdipapirnoten indeholde oplysninger, der normalt ville indgå i registreringsdokumentet, hvis der er indtruffet væsentlige ændringer eller nye udviklinger siden offentliggørelsen af registreringsdokumentet.

Artikel 9

Årlig ajourføring af registreringsdokumentet

1. Registreringsdokumentet skal efter den første indgivelse efterfølgende ajourføres regelmæssigt af emittenten hvert år efter årsregnskabet godkendelse i henhold til de gældende regler for emittenten i hjemlandet. Registreringsdokumentet skal indgives til og kontrolleres af hjemlandets kompetente myndighed.
2. Medlemsstaterne kan tillade emittenten at anvende registreringsdokumentet med henblik på at opfylde kravene i artikel 46 i direktiv 78/660/EØF og artikel 36 i direktiv 83/349/EØF.

Artikel 10

Integrering af oplysninger ved henvisning

1. Medlemsstaterne tillader, at oplysninger integreres i prospektet ved henvisning til et eller flere dokumenter, der er

indgivet og offentliggjort i overensstemmelse med dette direktiv. Sådanne oplysninger godkendes af hjemlandets kompetente myndighed i henhold til artikel 19.

2. Når oplysninger integreres ved henvisning, skal der tilvejebringes en krydsreferencetabel, så investorerne let kan identificere specifikke oplysningselementer.

3. For at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv over alt i Fællesskabet vedtages de nærmere regler for de oplysninger, der kan integreres ved henvisning, af Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2. Disse regler vedtages inden 180 dage efter dette direktivs ikrafttræden.

KAPITEL III

ARRANGEMENTER FOR KONTROL OG UDSENDELSE AF PROSPEKTET

Artikel 11

Godkendelse og offentliggørelse af prospektet

1. Prospektet må ikke offentliggøres, før det er godkendt af hjemlandets kompetente myndigheder.
2. Emittenten eller udbyderen skal fra hjemlandets kompetente myndighed modtage meddelelse om dennes afgørelse vedrørende prospektets godkendelse inden femten dage efter indgivelsen af udkastet til prospekt eller, ifald den kompetente myndighed måtte finde ansøgningen ufuldstændig eller kræve yderligere oplysninger, inden femten dage efter emittentens tilvejebringelse af de ubedte oplysninger.
3. Den i stk. 2 omhandlede tidsfrist reduceres til syv dage, hvis det kun er værdipapirnoten, der skal godkendes. Tidsfristen forlænges til 40 dage, hvis udbydelsen til offentligheden vedrører værdipapirer, der ikke allerede er optaget til omsætning.
4. Hvis hjemlandets kompetente myndighed ikke træffer afgørelse inden den tidsfrist, der er fastlagt i stk. 2 og 3, anses ansøgningen for afvist, idet en sådan afvisning kan prøves for domstolene.
5. Dette direktiv medfører ikke en ændring af den kompetente myndigheds ansvar, som fortsat udelukkende fastsættes i den nationale ret.

6. For at tage højde for udviklingen på de finansielle markeder og sikre ensartet anvendelse af dette direktiv vedtages de nærmere tekniske regler for kontrollen af prospektet og tilpasningen af tidsfristerne af Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2. Disse regler vedtages inden 180 dage efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 12

Prospektets tilgængelighed

1. Det godkendte prospekt skal af emittenten eller udbyderen indgives til hjemlandets kompetente myndighed i et elektronisk format og øjeblikkeligt gøres tilgængelig for offentligheden.
2. Prospektet anses for at være gjort tilgængelig for offentligheden af emittenten eller udbyderen, når det er offentliggjort enten:
 - a) ved indrykning i et eller flere dagblade, der er landsdækkende eller har stor udbredelse i de medlemsstater, hvor udbydelsen sker eller ansøgningen om optagelse til omsætning indgives, eller
 - b) i form af en brochure, der vederlagsfrit stilles til rådighed for offentligheden på kontorerne for det marked, hvor værdipapirerne optages til omsætning, såvel som på emittentens vedtægtsmæssige hjemsted og hos de finansielle formidlere, der varetager investering i eller salg af værdipapirerne
 - c) i elektronisk form på emittentens netsted og i givet fald på netsteder tilhørende de finansielle formidlere, der varetager investeringer i værdipapirerne.
3. Under alle omstændigheder gøres det godkendte prospekt tilgængelig på hjemlandets kompetente myndigheds netsted.
4. For så vidt angår prospekter, der udarbejdes i henhold til artikel 5, stk. 4, kan de dokumenter, der samlet udgør prospektet, offentliggøres og udsendes særskilt, når blot samtlige nævnte dokumenter vederlagsfrit gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med de arrangementer, der er fastlagt i stk. 2.
5. Prospektets tekst og format og/eller tillæg til prospektet, skal, når det offentliggøres eller gøres tilgængelig for offentligheden, til enhver tid være identisk med den originale udgave, der er godkendt af og opbevares hos den kompetente myndighed.
6. Når prospektet gøres tilgængelig ved offentliggørelse i elektronisk form, skal investorerne imidlertid altid på anmodning kunne få prospektet udleveret vederlagsfrit i papirform.
7. De nærmere tekniske regler for prospektets offentliggørelse og tilgængelighed vedtages af Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2. Disse regler vedtages inden 180 dage efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 13

Annoncering

1. Annoncer, bekendtgørelser og opslag skal på forhånd meddeles til hjemlandets kompetente myndighed, som kontrollerer dem forud for offentliggørelsen i forhold til principperne i

denne artikel. Det skal af disse dokumenter fremgå, at der vil blive offentliggjort et prospekt med angivelse af, hvor det vil blive tilgængeligt for investorerne.

2. Det skal af annonceringen tydeligt fremgå, at det drejer sig om annoncering. De oplysninger, der indgår i annonceringen, skal være rigtige, præcise og overensstemmende med prospektets indhold.

3. Under alle omstændigheder skal oplysninger vedrørende udbydelsen eller optagelse til omsætning, når de udsprede mundtligt, uanset om det ikke sker i annonceringsøjemed, være overensstemmende med prospektets indhold.

4. Oplysninger, der fremsendes til kvalificerede eller særlige kategorier af investorer, herunder oplysninger, der fremlægges i forbindelse med møder, skal også gøres tilgængelige for offentligheden.

5. Udsending af annoncer, bekendtgørelser, opslag om hensigten om udbydelse af værdipapirer til offentligheden eller optagelse til omsætning, før prospektet er gjort tilgængelig for offentligheden eller før tegningens påbegyndelse, skal også overholde de tekniske regler, der fastlægges efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2. Disse tekniske regler vedtages af Kommissionen inden 180 dage efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 14

Tillæg til prospektet

Enhver ny væsentlig omstændighed, der kan påvirke vurderingen af værdipapirerne, og som indtræder eller konstateres mellem tidspunktet for godkendelsen af prospektet og den endelige afslutning af udbydelsen, eller i givet fald omsætningens start, skal angives i et tillæg til prospektet, der kontrolleres efter samme forskrifter som dette og offentliggøres i henhold til bestemmelser, som mindst svarer til de gældende bestemmelser på tidspunktet for prospektets udsendelse.

KAPITEL IV

MULTINATIONALE UDBYDELSER OG OPTAGELSE TIL OMSÆTNING

Artikel 15

Gensidig anerkendelse

1. Når der ansøges om udbydelse eller om optagelse til omsætning på et reguleret marked i en eller flere medlemsstater, og der for værdipapirerne er udarbejdet et prospekt, der i løbet af de tre foregående måneder forud for ansøgningen i henhold til artikel 11 er godkendt i hjemlandet, skal den kompetente myndighed i værtslandet acceptere prospektet med henblik på udbydelse til offentligheden eller optagelse til omsætning.

2. Hvis der er gået mere end tre måneder efter hjemlandets kompetente myndigheds godkendelse af prospektet, kan den kompetente myndighed i værtslandet, hvor udbydelsen skal foregå eller optagelse til omsætning finde sted, anmode om offentliggørelse af en ajourført værdipapirnote og en resuménote, der skal godkendes som omhandlet i artikel 11, stk. 1, når prospektet er udarbejdet i henhold til artikel 5, stk. 4. Myndigheden kan anmode om offentliggørelse af et ajourført prospekt, når det er udarbejdet i henhold til artikel 5, stk. 3.

3. Værtslandets kompetente myndighed kan kun afvise at acceptere prospektet, hvis de specifikke oplysningselementer for samtlige relevante markeder i værtslandet i henhold til de regler, der er omhandlet i artikel 6, ikke er indeholdt i den værdipapirnote, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4, eller i det prospekt, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3.

Artikel 16

Sprogordning

Når der ansøges om udbydelse til offentligheden eller optagelse til omsætning på et reguleret marked i mere end en medlemsstat, skal prospektet, og i givet fald registreringsdokumentet og værdipapirnoten, også gøres tilgængelig på et sprog, der sædvanligvis anvendes i de finansielle kredse, og som almindeligvis accepteres af værtslandets kompetente myndighed. I så tilfælde kan værtslandets kompetente myndighed kun kræve, at resuménoten oversættes til det nationale sprog.

Artikel 17

Anmeldelse

Hjemlandets kompetente myndighed skal over for den kompetente myndighed i de medlemsstater, hvor udbydelsen eller optagelse til omsætning finder sted, tilvejebringe prospektet og et godkendelsescertifikat, hvoraf det fremgår, at dokumentet er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 18

Emittenter registreret i et tredjeland

1. Den kompetente myndighed i hjemlandet, der har ansvaret for at godkende prospekter for emittenter, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i et tredjeland, kan tillade emittenten at anvende et prospekt, der er udarbejdet med henblik på udbydelse eller optagelse til omsætning i et tredjeland, forudsat, at:

- a) prospektet er udarbejdet i henhold til IOSCO-oplysningsstandarderne, og
- b) oplysningskravene, herunder oplysninger af finansiell karakter, svarer til de oplysninger, der skal tilvejebringes i henhold til dette direktiv.

Hver medlemsstat anmelder til Kommissionen og de øvrige medlemsstater teksten til de regler, der gælder for emittenter fra tredjelande, og anmelder ligeledes uden forsinkelse enhver efterfølgende ændring med virkning for disse regler. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen inden to måneder efter at have modtaget en sådan anmeldelse gør indsigelse over for sådanne reglers overensstemmelse, lader Kommissionen spørgsmålet behandle efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2. Medlemsstaten træffer passende foranstaltninger for at gennemføre afgørelser, der træffes i henhold til denne procedure.

Hver medlemsstat fremsender til Kommissionen uden forsinkelse en liste over de emittenter med vedtægtsmæssigt hjemsted i et tredjeland, hvis prospekter er blevet godkendt. Denne liste ajourføres hvert halve år.

2. I tilfælde af en udbydelse eller optagelse til omsætning i en anden medlemsstat af værdipapirer, der er udstedt af en emittent, der er registreret i et tredjeland, finder de krav, der er fastlagt i artikel 15, 16 og 17 anvendelse.

3. For at lette samordningen af medlemsstaternes kompetente myndigheders fremgangsmåder og sikre en ensartet anvendelse af stk. 1 og 2, vedtages tekniske regler herfor af Kommissionen efter den procedure, der er fastlagt i artikel 22, stk. 2.

4. Kommissionen udarbejder senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden en beretning på baggrund af erfaringerne med anvendelsen af denne artikel.

KAPITEL V

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 19

Beføjelser

1. Hver medlemsstat udpeger den kompetente administrative myndighed, som skal have beføjelser til at varetage de opgaver, der er omhandlet i dette direktiv, og sikre direktivets anvendelse. De underretter Kommissionen herom.

2. Den kompetente myndighed skal have samtlige nødvendige beføjelser for at udføre sine opgaver. En kompetent myndighed, der har modtaget en ansøgning om godkendelse af et prospekt, skal mindst have beføjelse til følgende:

- a) pålægge emittenter at supplere oplysningerne i prospektet, hvis dette er nødvendigt af hensyn til investorbekyttelsen
- b) pålægge emittenter, og personer, der kontrollerer dem eller kontrolleres af dem, at tilvejebringe oplysninger og dokumenter
- c) foretage inspektionsbesøg
- d) anmode revisorer og direktionsmedlemmer om at tilvejebringe oplysninger

- e) stille udbydelsen til offentligheden i bero i højst ti dage i tilfælde af velbegrunder mistanke om overtrædelse af direktivets bestemmelser
- f) forbyde eller stille annoncering i bero i højst ti dage i tilfælde af velbegrunder mistanke om overtrædelse af direktivets bestemmelser
- g) forbyde en udbydelse til offentligheden, hvis myndigheden finder, at disse direktivets bestemmelser er blevet overtrådt
- h) stille eller anmode de relevante regulerede markeder om at stille omsætningen i bero i højst ti dage i tilfælde af velbegrunder mistanke om overtrædelse af direktivets bestemmelser
- i) forbyde omsætning, hvis myndigheden finder, at disse direktivets bestemmelser er blevet overtrådt
- j) meddele det til offentligheden, når en emittent misligholder forpligtelserne.
3. Den kompetente myndighed skal, når værdipapirerne er udbudt til offentligheden eller optaget til omsætning på et reguleret marked, have beføjelse til følgende:
- a) pålægge emittenten at tilvejebringe alle væsentlige oplysninger, som måtte kunne påvirke vurderingen af de værdipapirer, der udbydes til offentligheden eller optages til omsætning på regulerede markeder for at sikre investorbekyttelsen eller garantere, at markedet fungerer tilfredsstillende
- b) stille eller anmode det relevante regulerede marked om at stille omsætningen af værdipapirerne i bero, hvis emittentens situation efter myndighedens mening kan foranledige, at omsætningen bliver til skade for investorerne interesser
- c) sikre, at de emittenter, hvis værdipapirer omsættes på regulerede markeder, opfylder de forpligtelser, der er indeholdt i artikel 17 i direktiv 79/279/EØF, og at investorerne tilvejebringes overensstemmende oplysninger, og at emittenten giver alle ligestillede ihændehavere af værdipapirer ligebehandling i samtlige medlemsstater, hvor udbydelsen foretages, eller værdipapirerne omsættes.

Artikel 20

Tjenstlig tavshedspligt

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle personer, der er eller har været beskæftiget hos de kompetente myndigheder, undergives tjenstlig tavshedspligt. Dette indebærer, at de fortrolige oplysninger, de modtager under udførelsen af deres opgaver, ikke må videregives til nogen som helst andre personer eller myndigheder, bortset fra i sammenfattende form, således at de enkelte emittenter eller markeder ikke kan identificeres, med forbehold for tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.
2. De kompetente myndigheder samarbejder, hvor det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, og udveksler med henblik herpå de fornødne oplysninger. Stk. 1 kan ikke hindre de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolige oplysninger. De således udvekslede oplysninger omfattes af den tavs-

hedspligt, der påhviler personer, som er eller har været beskæftiget hos de kompetente myndigheder, der modtager de pågældende oplysninger.

Artikel 21

Forholdsregler

1. Når den kompetente myndighed i værtslandet finder, at emittenten eller de finansielle institutioner med ansvar for procedurerne for udbydelse til offentligheden har begået uregelmæssigheder eller overtrædelser af den forpligtelse, der følger for emittenten af det forhold, at værdipapirerne optages til omsætning, skal den forelægge sagen for hjemlandets kompetente myndighed.

2. Hvis emittenten eller de finansielle institutioner med ansvar for procedurerne for udbydelse til offentligheden på trods af de forholdsregler, som hjemlandets kompetente myndighed har truffet, eller fordi sådanne forholdsregler viser sig uhensigtsmæssige, fortsætter overtrædelsen af de pågældende love eller administrative bestemmelser, træffer værtslandets kompetente myndighed efter at have underrettet hjemlandets kompetente myndighed samtlige hensigtsmæssige forholdsregler for at beskytte investorerne. Kommissionen underrettes ved første givne lejlighed om sådanne forholdsregler.

Efter høring af de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder kan Kommissionen beslutte, at hjemlandets kompetente myndighed skal ændre eller ophæve de pågældende forholdsregler.

3. Enhver beslutning, der træffes af værtslandets kompetente myndighed, skal behørigt begrundes og kan prøves for domstolene i den medlemsstat, hvor den er truffet.

KAPITEL VI

GENNEMFØRELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 22

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det EU-værdipapirudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse (2000/.../EØF) ⁽¹⁾.
2. For så vidt angår dette stykke finder den forskriftsprocedure, der er fastlagt i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.
3. Den frist, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i beslutning 1999/468/EF, er tre måneder.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse om oprettelse af et EU-værdipapirudvalg (endnu ikke truffet).

*Artikel 23***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastlægger regler om sanktioner, herunder administrative sanktioner, for overtrædelse af nationale bestemmelser vedtaget som følge af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse gennemføres. Sanktionerne, også de administrative, skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning for at fremme foranstaltningernes overholdelse. Medlemsstaterne anmelder sådanne bestemmelser til Kommissionen senest den 31. december 2003 som angivet i artikel 25 og anmelder ligeledes uden forsinkelse enhver efterfølgende ændring med virkning for disse bestemmelser.

*Artikel 24***Ret til prøvelse**

Medlemsstaterne sikrer, at alle beslutninger, der træffes under love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med direktivet, kan afprøves ved domstolene.

*Artikel 25***Gennemførelse i national lovgivning**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 26***Ophævelse**

Direktiv 80/390/EØF og direktiv 89/298/EØF ophæves med virkning fra den 31. december 2003.

*Artikel 27***Overgangsbestemmelser**

Emittenter, hvis værdipapirer allerede er optaget til omsætning på et reguleret marked, på det tidspunkt, hvor de gennemførelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, træder i kraft, skal til deres hjemlands kompetente myndighed indgive det i artikel 5, stk. 4, omhandlede registreringsdokument på tidspunktet for første fremlæggelse af årsregnskaber og årsberetninger efter den dato.

*Artikel 28***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 29***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

PROSPEKT

I. RESUMÉ

Resuméet skal på få sider skitsere de vigtigste af prospektets oplysninger i det mindste om følgende elementer:

- navn på bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer, rådgivere og revisorer
- statistikker om udbydelsen og forventet tidsplan
- nøgleoplysninger om udvalgte finansielle oplysninger, kapitalisering og gældssituation, årsag til udbydelsen og anvendelsen af proventet, risikofaktorer
- oplysninger om emittenten
 - emittentens historie og udvikling
 - forretningsoversigt
- gennemgang af drift og regnskaber samt fremtidsudsigter
 - forskning og udvikling, patenter og licenser osv.
 - trendoplysninger
- bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer og personale
- større aktionærer og transaktioner med tilknyttede partnere
- finansielle oplysninger
 - konsoliderede regnskaber og andre finansielle oplysninger
 - betydelige ændringer
- nærmere oplysninger om udbydelsen og optagelsen til omsætning
 - udbydelse og optagelse til omsætning
 - fordelingsplan
 - markeder
 - sælgeraktionærer
 - udvanding af ejerandele (aktier)
 - udgifter ved emissionen
- yderligere oplysninger
 - aktiekapital
 - stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter
 - dokumentationsmateriale.

II. NAVN PÅ BESTYRELSESMEDLEMMER, DIREKTIONSMEDLEMMER, RÅDGIVERE OG REVISORER

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre involverede i selskabets udbydelse eller optagelse til omsætning. Disse personer er ansvarlige for udarbejdelse af prospektet som omhandlet i artikel 5 i direktivet og for revision af regnskaberne.

III. STATISTIKKER OM UDBYDELSEN OG FORVENTET TIDSPLAN

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbydelsens forløb og kortlægge vigtige datoer i denne forbindelse.

- A. Statistikker om udbydelsen
- B. Metode og forventet tidsplan

IV. NØGLEOPLYSNINGER

Formålet er at skematisk nøgleoplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

- A. Udvalgte finansielle oplysninger
- B. Kapitalisering og gældssituation
- C. Årsag til udbydelsen og anvendelsen af provenuet
- D. Risikofaktorer

V. OPLYSNINGER OM SELSKABET

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets forretningstransaktioner, produktudvalg eller tjenesteydelser samt faktorer, der påvirker forretningerne. Formålet er også at tilvejebringe oplysninger om selskabets ejendomme, anlægs og udstyrs tilstrækkelighed og egnethed samt om selskabets planer for fremtidig udvidelse eller reducere af sådan kapacitet.

- A. Selskabets historie og udvikling
- B. Forretningsoversigt
- C. Organisatorisk struktur
- D. Ejendomme, anlæg og udstyr

VI. GENNEMGANG AF DRIFT OG REGNSKABER SAMT FREMTIDSUDSIGTER

Formålet er at tilvejebringe direktionens forklaring på faktorer, der har påvirket selskabets finansielle situation og driftsresultat for regnskabsperioderne, og direktionens vurdering af faktorer og tendenser, som forventes at få væsentlig betydning for selskabets finansielle situation og driftsresultater fremover.

- A. Driftsresultater
- B. Likviditet og kapitalressourcer
- C. Forskning og udvikling, patenter og licenser osv.
- D. Trendoplysninger

VII. BESTYRELSESMEDLEMMER, DIREKTIONSMEDELMER OG PERSONALE

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets bestyrelses- og direktionsmedlemmer, som kan sætte investorerne i stand til at vurdere personernes erfaringer, kvalifikationer og vederlag samt deres forhold til selskabet.

- A. Bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer
- B. Vederlag
- C. Bestyrelsens arbejdspraksis
- D. Personale
- E. Aktionærforhold

VIII. STØRRE AKTIONÆRER OG TRANSAKTIONER MED TILKNYTTETE PARTNERE

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om større aktionærer og andre, som kontrollerer eller måtte kunne kontrollere selskabet. Der skal også oplyses om de transaktioner, som selskabet har indgået med personer i tilknytning til selskabet, og hvorvidt vilkårene for disse transaktioner er rimelige for selskabet.

- A. Større aktionærer
- B. Transaktioner med tilknyttede partnere
- C. Ekspert- og konsulentinteresser

IX. FINANSIELLE OPLYSNINGER

Formålet er at specificere, hvilke regnskaber, der skal indgå i dokumentet, samt de omhandlede perioder, regnskabernes alder og andre oplysninger af finansiell karakter. De regnskabs- og revisionsprincipper, der kan accepteres for udarbejdelse og revision af årsregnskaber, fastlægges i overensstemmelse med internationale regnskabs- og revisionsstandarder.

- A. Konsoliderede regnskaber og andre finansielle oplysninger
- B. Betydelige ændringer

X. NÆRMERE OPLYSNINGER OM UDBYDELSEN OG OPTAGELSEN TIL OMSÆTNING

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbydelsen og optagelsen til omsætning af værdipapirerne, fordelingsplanen for værdipapirerne og dertil knyttede spørgsmål.

- A. Udbydelse og optagelse til omsætning
- B. Fordelingsplan
- C. Markeder
- D. Værdipapirhænder, der ønsker at sælge
- E. Udvanding af ejerandele (kun for aktier)
- F. Udgifter ved emissionen

XI. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hovedsageligt vedtægtsmæssige, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

- A. Aktiekapital
 - B. Stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter
 - C. Væsentlige kontrakter
 - D. Ombytningskontrol
 - E. Beskatning
 - F. Dividender og betalingsformidlere
 - G. Ekspertudtalelser
 - H. Dokumentationsmateriale
 - I. Oplysninger/om datterselskaber
-

BILAG II

REGISTRERINGS-DOKUMENT

I. NAVN PÅ BESTYRELSESMEDLEMMER, DIREKTIONSMEDELMER, RÅDGIVERE OG REVISORER

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre involverede i selskabets udbydelse eller optagelse til omsætning. Disse personer er ansvarlige for udarbejdelse af prospektet som omhandlet i artikel 5 i direktivet og for revision af regnskaberne.

II. NØGLEOPLYSNINGER OM EMITTENTEN

Formålet er at skematisere nøgleoplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

A. Udvalgte finansielle oplysninger

B. Kapitalisering og gældssituation

C. Risikofaktorer

III. OPLYSNINGER OM SELSKABET

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets forretningstransaktioner, produktudvalg eller tjenesteydelser samt faktorer, der påvirker forretningerne. Formålet er også at tilvejebringe oplysninger om selskabets ejendomme, anlægs og udstyrs tilstrækkelighed og egnethed samt om selskabets planer for fremtidig udvidelse eller reducere af sådan kapacitet.

A. Selskabets historie og udvikling

B. Forretningsoversigt

C. Organisatorisk struktur

D. Ejendomme, anlæg og udstyr

IV. GENNEMGANG AF DRIFT OG REGNSKABER SAMT FREMTIDSUDSIGTER

Formålet er at tilvejebringe direktionens forklaring på faktorer, der har påvirket selskabets finansielle situation og driftsresultat for regnskabsperioderne, og direktionens vurdering af faktorer og tendenser, som forventes at få væsentlig betydning for selskabets finansielle situation og driftsresultater fremover.

A. Driftsresultater

B. Likviditet og kapitalressourcer

C. Forskning og udvikling, patenter og licenser osv.

D. Trendoplysninger

V. BESTYRELSESMEDLEMMER, DIREKTIONSMEDELMER OG PERSONALE

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om selskabets bestyrelses- og direktionsmedlemmer, som kan sætte investorerne i stand til at vurdere personernes erfaringer, kvalifikationer og vederlag samt deres forhold til selskabet.

A. Bestyrelsesmedlemmer og direktionsmedlemmer

B. Vederlag

C. Bestyrelsens arbejdspraksis

D. Personale

E. Aktionærforhold

VI. STØRRE AKTIONÆRER OG TRANSAKTIONER MED TILKNYTTETE PARTNERE

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om større aktionærer og andre, som kontrollerer eller måtte kunne kontrollere selskabet. Der skal også oplyses om de transaktioner, som selskabet har indgået med personer i tilknytning til selskabet, og hvorvidt vilkårene for disse transaktioner er rimelige for selskabet.

- A. Større aktionærer
- B. Transaktioner med tilknyttede partnere
- C. Ekspert- og konsulentinteresser

VII. FINANSIELLE OPLYSNINGER

Formålet er at specificere, hvilke regnskaber, der skal indgå i dokumentet, samt de omhandlede perioder, regnskabernes alder og andre oplysninger af finansiell karakter. De regnskabs- og revisionsprincipper, der kan accepteres for udarbejdelse og revision af årsregnskaber, fastlægges i overensstemmelse med internationale regnskabs- og revisionsstandarder.

- A. Konsoliderede regnskaber og andre finansielle oplysninger
- B. Betydelige ændringer

VIII. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hovedsageligt vedtægtsmæssige, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

- A. Aktiekapital
 - B. Stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter
 - C. Væsentlige kontrakter
 - D. Ekspertudtalelser
 - E. Dokumentationsmateriale
 - F. Oplysninger/om datterselskaber
-

BILAG III

VÆRDIPAPIRNOTE

I. NAVN PÅ BESTYRELSESMEDLEMMER, DIREKTIONSMEDLEMMER, RÅDGIVERE OG REVISORER

Formålet er at identificere selskabets repræsentanter og andre involverede i selskabets udbydelse eller optagelse til omsætning. Disse personer er ansvarlige for udarbejdelse af prospektet som omhandlet i artikel 5 i direktivet og for revision af regnskaberne.

II. STATISTIKKER OM UDBYDELSEN OG FORVENTET TIDSPLAN

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbydelsens forløb og kortlægge vigtige datoer i denne forbindelse.

- A. Statistikker om udbydelsen
- B. Metode og forventet tidsplan

III. NØGLEOPLYSNINGER OM EMITTENTEN

Formålet er at skematisere nøgleoplysninger om selskabets finansielle situation, kapitalisering og risikofaktorer. Hvis årsregnskaberne i dokumentet berigtiges for at afspejle væsentlige ændringer i selskabets koncernstruktur eller regnskabspolitik, skal de udvalgte finansielle oplysninger også berigtiges.

- A. Kapitalisering og gældssituation
- B. Årsag til udbydelsen og anvendelsen af provenuet
- C. Risikofaktorer

IV. EKSPERTINTERESSER

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om de transaktioner, som selskabet har indgået med eksperter eller konsulenter, der beskæftiges mod honorar.

V. NÆRMERE OPLYSNINGER OM UDBYDELSEN OG OPTAGELSEN TIL OMSÆTNING

Formålet er at tilvejebringe oplysninger om udbydelsen og optagelsen til omsætning af værdipapirerne, fordelingsplanen for værdipapirerne og dertil knyttede spørgsmål.

- A. Udbydelse og optagelse til omsætning
- B. Fordelingsplan
- C. Markeder
- D. Værdipapirhænder, der ønsker at sælge
- E. Udvanding af ejerandele (kun for aktier)
- F. Udgifter ved emissionen

VI. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Formålet er at tilvejebringe oplysninger, hovedsageligt vedtægtsmæssige, som ikke indgår i andre af prospektets dele.

- A. Ombytningsskontrol
 - B. Beskatning
 - C. Dividender og betalingsformidlere
 - D. Ekspertudtalelser
 - E. Dokumentationsmateriale
-

BILAG IV

RESUMÉNOTE

Resuméet skal på få sider skitsere de vigtigste af prospektets oplysninger i det mindste om følgende elementer:

- navn på bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer, rådgivere og revisorer
 - statistikker om udbydelsen og forventet tidsplan
 - nøgleoplysninger om udvalgte finansielle oplysninger, kapitalisering og gældssituation, årsag til udbydelsen og anvendelsen af proventet, risikofaktorer
 - oplysninger om emittenten
 - emittentens historie og udvikling
 - forretningsoversigt
 - gennemgang af drift og regnskaber samt fremtidsudsigter
 - forskning og udvikling, patenter og licenser osv.
 - trendoplysninger
 - bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer og personale
 - større aktionærer og transaktioner med tilknyttede partnere
 - finansielle oplysninger
 - konsoliderede regnskaber og andre finansielle oplysninger
 - betydelige ændringer
 - nærmere oplysninger om udbydelsen og optagelsen til omsætning
 - udbydelse og optagelse til omsætning
 - fordelingsplan
 - markeder
 - sælgeraktionærer
 - udvanding af ejerandele (aktier)
 - udgifter ved emissionen
 - yderligere oplysninger
 - aktiekapital
 - stiftelsesoverenskomst og selskabsvedtægter
 - dokumentationsmateriale.
-

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/34)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 303 endelig udg. — 2000/0169(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 6. juni 2001)

Den 14. marts 2001 vedtog Europa-Parlamentet under sin førstebehandling en række ændringsforslag til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger (KOM(2000) 402 endelig udg. af 29. juni 2000).

Ifølge EF-traktatens artikel 250, stk. 2, kan Kommissionen, så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, ændre sit forslag under hele forløbet af de procedurer, der fører frem til vedtagelse af en fællesskabsretsakt.

Kommissionen afgiver herefter udtalelse om de ændringsforslag, Europa-Parlamentet har vedtaget.

1. BAGGRUND

Forslagets forelæggelse for Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2000) 402 endelig udg.) i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 175, stk. 1: 29. juni 2000.

Udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg: 29. november 2000.

Udtalelse fra Regionsudvalget: 15. februar 2001.

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om offentlig adgang til miljøoplysninger skal afløse Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger. Det er blevet udarbejdet på grundlag af dette direktivs artikel 8, der pålægger Kommissionen at forelægge eventuelle forslag om revision, som den måtte finde hensigtsmæssige på baggrund af erfaringerne med direktivets anvendelse. En rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om erfaringerne med anvendelsen af direktiv 90/313/EØF ledsagede forslaget (KOM(2000) 400 endelig udg. af 29. juni 2000).

Forslaget har et tredobbelt formål:

- 1) At afhjælpe de påviste mangler i den praktiske anvendelse af direktiv 90/313/EØF.
- 2) At bane vejen for Det Europæiske Fællesskabs ratificering af FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet ved at tillempe forslaget til de relevante bestemmelser i konventionen.

- 3) At tilpasse direktiv 90/313/EØF til udviklingen inden for informationsteknologien, så det afspejler ændringen af de måder, hvorpå oplysninger opstår, indsamles, opbevares og videregives.

På grund af de mange ændringsforslag til Rådets direktiv 90/313/EØF blev det, for at skabe større gennemsigtighed og retssikkerhed, anset for mere hensigtsmæssigt at erstatte direktivet med et nyt end at ændre det. På denne måde får de berørte parter, ikke mindst offentligheden som sådan, en klar og sammenhængende lovtekst. De allerede vedtagne regler står imidlertid ikke til debat.

Det vigtigste indhold i forslaget er følgende:

- At give adgangsret til miljøoplysninger (i stedet for den fri adgang i direktiv 90/313/EØF) og sikre, at miljøoplysninger stilles til rådighed for offentligheden og udbredes i den, ikke mindst ved hjælp af de nye informations- og kommunikationsteknologier
- En mere omfattende definition på miljøoplysninger end den, der findes i direktiv 90/313/EØF, og en mere detaljeret definition på offentlige myndigheder
- En kortere frist for, hvor hurtigt de offentlige myndigheder skal give den informationssøgende de ønskede oplysninger, dvs. en måned (i stedet for to måneder i direktiv 90/313/EØF)
- Rækkevidden af undtagelsestilfældene for udlevering af oplysninger, er blevet yderligere klarlagt. Adgang til oplysninger kan kun nægtes, hvis udlevering af dem ville få uheldige virkninger for de interesser, undtagelsen skal beskytte. De offentlige interesser, der varetages ved udlevering af oplysningerne, skal afvejes mod dem, der varetages af undtagelserne. Der skal gives adgang til oplysningerne, hvis de offentlige interesser, der tjenes ved at udlevere dem, vejer tungere end dem, der beskyttes ved en undtagelse
- Detaljerede bestemmelser for de gebyrer, de offentlige myndigheder kan opkræve for at udlevere oplysninger, indgår også i forslaget. Der kan ikke forlanges forudbetaling for at stille oplysninger til rådighed

(¹) EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 156.

- To former for efterprøvelsesprocedurer (en administrativ og en retlig), så der kan gøres indsigelse mod de offentlige myndigheders afgørelser eller undladelser i forbindelse med en anmodning om adgang til miljøoplysninger, er blevet indført
- Forslaget indeholder detaljerede bestemmelser om de offentlige myndigheders såkaldte aktive oplysningsformidling, dvs. oplysninger, som de offentlige myndigheder på eget initiativ formidler til offentligheden, ikke mindst ved hjælp af den disponible informations- og kommunikationsteknologi
- Revurdering af direktivet finder sted fem år efter fristen for dets omsættelse til national lovgivning. Revurderingen skal tage hensyn til resultaterne i medlemsstaternes rapporter om erfaringerne med direktivets praktiske anvendelse.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Den 14. marts 2001 vedtog Europa-Parlamentet alle de 30 fremsatte ændringsforslag.

Kommissionen accepterede delvis ændringsforslag 1 (anden og tredje del), 11 (tredje og fjerde del), 15 (ottende og tiende del), 19 (tredje del), 21 (syvende del), 24 (henvisningen til artikel 3, stk. 5, og anden del), 25 (første og anden del), 26 (tredje del, fjerde del om miljøaftaler) og 28 (tredje del).

Ændringsforslag 13 (første del), 17, 19 (sjette del), 20 (anden og tredje del), 21 (første og sjette del), 23 (anden del), 24 (sidste del) blev accepteret i princippet, men omformuleret eller omredigeret.

Ændringsforslag 3 blev accepteret i sin helhed.

Ændringsforslag 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 16, 18, 22, 27, 29 og 30 blev ikke accepteret.

Kommissionen indtager følgende holdning til Europa-Parlamentets ændringsforslag:

3.1. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret i deres helhed

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 3, da det skaber fuld overensstemmelse mellem forslaget og Aarhuskonventionen.

3.2. Ændringsforslag, som Kommissionen delvis har accepteret

Kommissionen kan acceptere anden og tredje del af ændringsforslag 1 til forslaget betragtning 1, som derfor får følgende ordlyd:

»Øget offentlig adgang til miljøoplysninger, som er i de offentlige myndigheders besiddelse eller opbevares for

dem, fremmer fri meningsudveksling og er en afgørende forudsætning for at sikre god forvaltning, tiltro og tillid til de offentlige myndigheder og demokratisk engagement fra borgernes side med det formål at opnå en fuldstændig og effektiv gennemførelse af fællesskabslovgivningen, at skabe større miljøbevidsthed og forbedre miljøbeskyttelsen og miljøets kvalitet i hele Fællesskabet«.

Kommissionen kan også acceptere tredje og fjerde del i ændringsforslag 11 til betragtning 21, som derfor får følgende ordlyd:

»De offentlige myndigheder bør kunne opkræve et gebyr for at udlevere miljøoplysninger, men dette gebyr bør ikke overskride et rimeligt beløb. Desuden bør det ikke overskride de faktiske kopieringsomkostninger og ikke omfatte søgnings arbejdstidsomkostninger. I denne forbindelse bør der offentliggøres en prisliste, som stilles til de informationsøgendes rådighed sammen med oplysninger om, hvornår gebyrer kan opkræves eller frafalder. Der bør ikke forlanges forudbetaling.«

Den del af ændringsforslag 15, som gælder artikel 2, stk. 1, litra b), kan også accepteres og får følgende ordlyd:

»faktorer som stoffer, energi, støj, stråling og affald, herunder radioaktivt affald, som påvirker eller kan påvirke miljøelementerne (jf. litra a) eller menneskers sundhed og sikkerhed.«

Den del af ændringsforslag 15, som gælder artikel 2, stk. 2, litra c), kan også accepteres og får følgende ordlyd:

»enhver juridisk eller fysisk person, der udøver offentlige administrative funktioner i henhold til national ret, herunder konkrete opgaver, aktiviteter og tjenesteydelser i relation til miljøet.«

For at der kan være konsekvens, bør betragtning 12 i Kommissionens forslag udgå.

Kommissionen kan også acceptere den del af ændringsforslag 15, der gælder artikel 2, stk. 3 (nyt), som derfor får følgende ordlyd:

»Oplysninger i en offentlig myndigheds besiddelse: miljøoplysninger, som en offentlig myndighed har modtaget eller tilvejebragt.«

Den del af ændringsforslag 19, som gælder artikel 3, stk. 5, kan også accepteres og får derfor følgende ordlyd:

»For så vidt angår denne artikel, opstiller medlemsstaterne de konkrete ordninger, hvorefter miljøoplysningerne skal gøres tilgængelige i praksis. Disse praktiske ordninger skal mindst omfatte:«

Den del af ændringsforslag 21, som gælder den sidste sætning, kan også accepteres af Kommissionen. Følgende sætning bør derfor indsættes i begyndelsen:

»Ovennævnte begrundelser for at nægte at udlevere oplysninger skal fortolkes restriktivt.«

Kommissionen kan også delvis acceptere ændringsforslag 24 til artikel 5, stk. 1, som derfor får følgende ordlyd:

»De offentlige myndigheder kan opkræve et gebyr for udlevering af miljøoplysninger, men dette gebyr må ikke være over et rimeligt beløb. Det må ikke overstige de faktiske omkostninger ved kopiering af de ønskede oplysninger og må ikke omfatte omkostningerne ved den arbejdstid, der medgår til søgning. Udleveringen af oplysninger må ikke være betinget af forudbetaling af gebyr.«

Den del af ændringsforslag 24, som gælder artikel 5, stk. 3, kan også accepteres og får derfor følgende ordlyd:

»Adgang til offentlige registre eller lister, der er blevet oprettet og føres som beskrevet i artikel 3, stk. 5, skal være vederlagsfri«. Stykkets øvrige del forbliver uændret.

De dele af ændringsforslag 25, som gælder artikel 6, stk. 1 og 2, kan også accepteres. De får derfor hver især følgende ordlyd:

»Medlemsstaterne sikrer, at informationssøgende, som mener, at deres anmodning er blevet forbigået, uretmæssigt afslået (helt eller delvist), utilstrækkeligt besvaret eller på anden måde ikke behandlet i overensstemmelse med artikel 3, 4 eller 5, kan få sagen behandlet ved en domstol eller anden ved lov oprettet uafhængig og upartisk instans, som kan efterprøve den pågældende offentlige myndigheds afgørelser eller undladelser.

Foruden adgang til efterprøvelse ved en domstol eller anden instans, jf. stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at den informationssøgende har adgang til en procedure, hvorefter den pågældende offentlige myndighed kan genbehandle sine afgørelser eller undladelser, eller de kan efterprøves administrativt af en ved lov oprettet uafhængig og upartisk instans; en sådan procedure skal være hurtig og enten billig eller helt gratis.«

Kommissionen kan også acceptere de dele af ændringsforslag 26, der drejer sig om artikel 7, stk. 1, anden sætning og det nye litra f), som derfor får følgende ordlyd:

»De oplysninger, som de offentlige myndigheder skal udbrede, skal mindst omfatte: f) miljøaftaler.«

Den del af ændringsforslag 28, der drejer sig om artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forslag, kan også accepteres og får følgende ordlyd:

»Senest et år efter dette direktivs vedtagelse sender Kommissionen medlemsstaterne en vejledning, hvoraf det tydeligt fremgår, hvordan den ønsker, at medlemsstaterne skal udarbejde deres rapporter.«

3.3. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret i princippet

Kommissionen kan acceptere Europa-Parlamentets forslag i ændringsforslag 13 om, at direktivet bør revideres fire år (mod fem i Kommissionens forslag), efter fristen for sin omsætning til national lovgivning. Forslagets betragtning 24 får derfor følgende ordlyd:

»Dette direktiv bør tages op til revidering på grundlag af erfaringerne fire år efter fristen for sin gennemførelse.«

For at der kan være konsekvens, bør forslaget artikel 8, stk. 1, ændres i overensstemmelse hermed og får derfor følgende ordlyd:

»Senest den (indsæt datoen for fireårsdagen efter datoen i artikel 9) aflægger medlemsstaterne rapport om deres erfaringer med anvendelsen af dette direktiv.«

Kommissionen kan i princippet også acceptere formålet med ændringsforslag 17. Kommissionen mener dog, at denne ændring bedre opfylder sit formål, hvis den anbringes i slutningen af artikel 4, stk. 1, litra b). Kommissionen kan i princippet også acceptere den del af ændringsforslag 20, der drejer sig om forslaget artikel 4, stk. 1, litra b), som på grund af ændringsforslagenes accepterede dele får følgende ordlyd:

»anmodningen er klart urimelig eller for bredt formuleret. Hvis anmodningen om oplysninger er for bredt formuleret, skal den offentlige myndighed bede om at få den præciseret og bistå den informationssøgende hermed så hurtigt som muligt efter dens modtagelse.«

Kommissionen kan også acceptere den del af ændringsforslag 19, som går ud på at indføje en ny sætning i artikel 3, stk. 5, sidste afsnit. Kommissionen mener imidlertid, at denne ændring bedre opfylder sit formål, hvis den anbringes i artikel 3, stk. 5, som nyt litra c), og hvis den omformuleres efter Aarhus-konventionen, så den får følgende ordlyd:

»og pålægger de offentlige myndigheder at bistå offentligheden, når den søger adgang til oplysninger«.

Den del af ændringsforslag 20, som går ud på at pålægge de offentlige myndigheder at afveje de interesser, der står på spil, når de benytter undtagelsen i forslaget artikel 4, stk. 1, litra c), kan accepteres i princippet, hvis der indsættes en henvisning til artikel 4, stk. 1, litra c) i artikel 4, stk. 2, sidste sætning, som derfor får følgende ordlyd:

»Ovennævnte begrundelser for at nægte at udlevere oplysninger skal fortolkes restriktivt.« (jf. ændringsforslag 21 i punkt 3.2) »i hvert enkelt af de tilfælde, der nævnes i artikel 4, stk. 1, litra c), og stk. 2, litra a)-g), skal de offentlige interesser, der varetages ved udlevering af oplysningerne, afvejes mod dem, som varetages ved afvisningen. Der skal gives adgang til oplysningerne, hvis de offentlige interesser vejer tungere end de sidstnævnte interesser. I denne forbindelse og med henblik på anvendelse af litra f) sikrer medlemsstaterne, at bestemmelserne i direktiv 95/46/EF overholdes«.

Den sidste sætning i artikel 4, stk. 1, litra c), som har følgende ordlyd: »i så fald tages der hensyn til de offentlige interesser, der varetages ved udlevering« bør derfor udgå.

Kommissionen kan i princippet også acceptere den del af ændringsforslag 21, der drejer sig om artikel 4, stk. 2, litra a), hvis den, for at sikre overensstemmelse med Aarhus-konventionen, omformuleres således:

»den fortrolighed, som omgiver offentlige myndigheders forretninger, når en sådan fortrolighed forlanges i den nationale lovgivning«.

Kommissionen kan også acceptere den del af ændringsforslag 21, der drejer sig om artikel 4, stk. 2, litra g), hvis den, for at sikre overensstemmelse med Aarhus-konventionen, omformuleres således:

»tredjemands interesser, når tredjemand har leveret de ønskede oplysninger uden at være pålagt eller kunne pålægges juridisk forpligtelse til det, og vedkommende ikke har givet sin samtykke til at oplysningerne udleveres«.

Kommissionen kan i princippet acceptere den del af ændringsforslag 23, som pålægger offentlige myndigheder,

der gør brug af artikel 4, stk. 1, litra c), at oplyse den informationssøgende om navnet på den person, der er i færd med at færdigbehandle de ønskede oplysninger, og om hvornår, det forventes at ske, forudsat ændringen anbringes i den nævnte artikel. Den får derfor følgende ordlyd:

»anmodningen gælder materiale, som endnu ikke er færdigbehandlet, eller interne meddelelser. I det første tilfælde oplyses, hvis det er praktisk muligt, navnet på den funktionær eller den offentlige myndighed, som er i færd med at færdigbehandle det ønskede materiale, og hvor lang tid færdigbehandlingen forventes at tage«.

Kommissionen kan i princippet også acceptere den sidste del af ændringsforslag 24. Da tankerne i dette ændringsforslag allerede indgår i den del af ændringsforslag 24, som drejer sig om forslaget artikel 5, stk. 2, mener den imidlertid ikke, at de behøver at gentages.

3.4. Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret

Første del af ændringsforslag 1 og ændringsforslag 2 kan ikke accepteres, da der ikke findes tilsvarende artikler i selve retsaktten.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 4, som indføjer en henvisning til informations- og kommunikationsteknologiens fremtidige udvikling. Kommissionen finder det ikke hensigtsmæssigt, at en lovgivningsforanstaltning henviser til teknologi, som endnu ikke eksisterer. Den fremtidige genbehandling af direktivet vil tage hensyn til den udvikling, som måtte have fundet sted i mellemtiden. Desuden mindes der om, at forslaget henviser til »disponibel« teknologi. Det er tilstrækkeligt til også at omfatte ændringsforslagets hensigt.

Det vigtigste formål med ændringsforslag 14 er ved hjælp af en tilføjelse til forslaget formåls bestemmelser at opstille de regler for offentlig adgang til miljøoplysninger, som skal gælde for EF's institutioner. Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da direktivet kun gælder medlemsstaterne, og forslaget derfor ligger uden for dets anvendelsesområde.

Ændringsforslag 15 gælder forslaget definitioner. Den del af ændringsforslaget, som drejer sig om definitionen på »miljøoplysninger« kan ikke accepteres. Et af forslaget hovedformål er at sætte Det Europæiske Fællesskab i stand til at ratificere Aarhus-konventionen. For at sikre overensstemmelsen, bør definitionerne ligge så tæt som muligt på konventionens. Af samme grund kan ændringsforslag 5, der drejer sig om den tilsvarende betragtning, heller ikke accepteres.

Ændringsforslag 16 og 30, som går ud på at udskifte fristen på en måned/to måneder (i komplicerede tilfælde) for levering af de ønskede oplysninger med en frist på to uger/seks uger (i komplicerede tilfælde), kan ikke accepteres. Efter Kommissionens opfattelse er to uger og seks uger i komplicerede tilfælde for kort en frist. Ændringsforslag 6, som gælder den tilsvarende betragtning, kan heller ikke accepteres, da ændringen ikke afspejles i den tilsvarende artikel i selve retsakt.

Ændringsforslag 18 går ud på, at de offentlige myndigheder uden undtagelse skal levere oplysningerne i den form eller det format, den informationssøgende har ønsket. Kommissionen kan ikke acceptere denne ændring. De offentlige myndigheder bør have en vis frihed til at afgøre, hvilken form eller hvilket format oplysningerne skal leveres i. Det må erkendes, at nogle anmodninger kan være for besværlige for de offentlige myndigheder at efterkomme. Af samme grund kan ændringsforslag 7, som gælder den tilsvarende betragtning, heller ikke accepteres.

Ændringsforslag 19 opstiller i indgående enkeltheder de konkrete ordninger, hvorefter oplysningerne skal stilles til rådighed for de informationssøgende i praksis. Kommissionen kan ikke acceptere de fleste af disse ændringsforslag, da det ifølge nærhedsprincippet er medlemsstaternes, ikke Kommissionens opgave at fastsætte de praktiske ordninger. Direktivet er et rammedirektiv. Medlemsstaterne bør have en vis frihed, når de skal omsætte direktivet til national lovgivning. Af samme grund kan ændringsforslag 8, som ændrer den tilsvarende betragtning til denne bestemmelse, heller ikke accepteres.

Ændringsforslag 20 drejer sig om de såkaldte formelle bestemmelser for afslag på adgang til miljøoplysninger. Kommissionen kan, hvis den skal være konsekvent, ikke acceptere ændringsforslagets første del. Der er ikke blevet fremsat noget tilsvarende ændringsforslag i forbindelse med de såkaldte substantielle grunde til afslag.

Kommissionen kan ikke acceptere den del af ændringsforslag 20, som fjerner den undtagelse, der sætter de offentlige myndigheder i stand til at afvise adgang til interne meddelelser. En sådan undtagelse findes i Aarhus-konventionen. I nogle tilfælde bør de offentlige myndigheder kunne afvise adgang til bestemte interne dokumenter.

Ændringsforslag 21 drejer sig om de såkaldte »substantielle« grunde til at afvise anmodninger om adgang til miljøoplysninger. Kommissionen kan ikke acceptere de dele af ændringsforslaget, som afviger fra den udtømmende undtagelsesliste i Aarhus-konventionen. Som det huskes, følger Kommissionens forslag Aarhus-konventionen. Desuden afslås adgang til de ønskede oplysninger kun, hvis udlevering af dem får uheldige følger for de interesserede, og kun efter en afvejning af de

interesser, som står på spil. Hvis den offentlige interesse i udlevering vejer tungere end den interesse, der beskyttes af undtagelsen, gives der adgang til oplysningerne. Kommissionen mener derfor, at forslaget giver tilstrækkelig sikkerhed for, at urimelige afslag på udlevering af oplysninger kan undgås.

Af samme grund kan Kommissionen ikke acceptere den del af ændringsforslag 21, som går ud på at forhindre, at de offentlige myndigheder afviser adgang til oplysninger om emissioner, udledninger eller andre udslip i miljøet under henvisning til de fastsatte undtagelser. I nogle tilfælde bør de offentlige myndigheder kunne afslå adgang til disse oplysninger, hvis alle forslagens krav er opfyldt. Det påpeges, at Kommissionens forslag allerede forhindrer, at de offentlige myndigheder afslår adgang til oplysninger om emissioner, udledninger eller andre udslip i miljøet, som omfattes af Fællesskabets lovgivning.

Kommissionen kan heller ikke acceptere den del af ændringsforslag 21, som fjerner undtagelsen for intellektuelle ejendomsrettigheder.

Kommissionen kan heller ikke acceptere den del af ændringsforslag 21, som fjerner henvisningen til direktiv 95/46/EF om personoplysninger. Det er af hensyn til klarheden og retssikkerheden hensigtsmæssigt at henvise til den eksisterende fællesskabslovgivning på dette område.

Ændringsforslag 22 går ud på, at medlemsstaterne skal udarbejde en liste over kriterier, som skal benyttes, når undtagelsesbestemmelserne tages i anvendelse. Denne liste skal forelægges Kommissionen til godkendelse. Kommissionen kan ikke acceptere dette ændringsforslag. Det er Domstolens, ikke Kommissionens opgave at fortolke undtagelsesbestemmelserne i forslaget.

Ændringsforslag 23 søger at indføre en såkaldt stiltiende accept (dvs., at en ubesvaret anmodning betragtes som accepteret, hvis oplysningerne ikke udleveres inden udløbet af den fastsatte frist). Kommissionen kan ikke acceptere denne ændring. Forslaget fastsætter allerede, at de informationssøgende kan benytte sig af klageadgang, hvis de ikke modtager svar inden for den fastsatte frist.

Kommissionen kan heller ikke acceptere den sidste del af ændringsforslag 23, der pålægger de offentlige myndigheder at udlevere oplysninger, der frivilligt er leveret af tredjemand, på en sådan måde, at den pågældendes anonymitet respekteres. Dette ændringsforslag er ikke i fuld overensstemmelse med Kommissionens forslag, som giver de offentlige myndigheder ret til at afslå adgang til oplysningerne, hvis udlevering af dem ville få uheldige følger for tredjemands interesser, i tilfælde, hvor denne har leveret dem frivilligt.

Den del af ændringsforslag 24, som går ud på at ændre stykkernes rækkefølge, tilfører ikke Kommissionens forslag nogen yderligere værdi. Kommissionen foretrækker derfor at fastholde sit eget forslag.

Kommissionen kan ikke acceptere den del af ændringsforslag 24, som går ud på at forhindre, at de offentlige myndigheder opkræver gebyr, når de ønskede oplysninger skal benyttes til uddannelsesformål. Kommissionens forslag sætter allerede medlemsstaterne i stand til at fastsætte, i hvilke tilfælde gebyr kan frafaldes. Der er trods alt tale om et forslag til et rammedirektiv. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet have en vis frihed, når de skal omsætte direktivet til national lovgivning.

De dele af ændringsforslag 25, som går ud på at indsætte to nye stykker i artikel 6 om klageadgang i Kommissionens forslag kan ikke accepteres, da de fastlægger alt for detaljerede regler. Det bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet overlades til medlemsstaterne at afgøre disse spørgsmål under hensyntagen til de nationale retssystemers særlige karakter.

De dele af ændringsforslag 26, som ikke er blevet accepteret delvist eller i princippet, fastlægger i alt for indgående enkeltheder, hvordan medlemsstaterne aktivt skal videreformidle miljøoplysninger, som er i deres besiddelse, til offentligheden. De kan derfor ikke accepteres. I Kommissionens forslag er formålet med denne artikel at pålægge medlemsstaterne en almindelig forpligtelse til aktivt at udbrede miljøoplysninger. Direktivet er imidlertid et rammedirektiv, som ikke skal fastsætte i alle enkeltheder, hvordan medlemsstaterne skal opfylde denne forpligtelse. Kommissionen mener, at medlemsstaterne bør have en vis frihed, når de skal omsætte direktivet til national lovgivning.

Ændringsforslag 27 går ud på at indsætte en ny artikel, som drejer sig om kvaliteten af de oplysninger, de offentlige myndigheder aktivt skal formidle til offentligheden.

Det pålægger desuden Kommissionen at fremsætte forslag til harmonisering af målemetoderne for emissioner. Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da det pålægger de offentlige myndigheder urimelige byrder. Desuden ligger dele af ændringsforslaget uden for forslagens anvendelsesområde. Hvis der skal være konsekvens, kan ændringsforslag 12, som indsætter en ny betragtning i forslaget med henvisning til bestemmelsen i ændringsforslag 27, heller ikke accepteres.

Ændringsforslag 28 pålægger på den ene side medlemsstaterne at udarbejde nationale rapporter om erfaringerne med direktivets anvendelse og at sende dem til Kommissionen på bestemte tidspunkter (dvs. den 31. december 2005 og den 30. juni 2006). Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da det endnu er uvist, hvornår direktivet bliver formelt vedtaget. Det er mere fornuftigt at fastholde Kommissionens ordlyd (»x« år og »x« år og 6 måneder efter fristen for direktivets omsættelse til national lovgivning).

På den anden side pålægger det Kommissionen at udarbejde en rapport om erfaringerne med direktivets anvendelse og med anvendelsen af forordningen om gennemførelse af traktatens artikel 255 (adgangsret til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter) og fremsætte eventuelle ændringsforslag, som den finder hensigtsmæssige. Dette ændringsforslag kan ikke accepteres, da henvisningen til forordningen om gennemførelse af traktatens artikel 255 falder klart uden for direktivets anvendelsesområde.

Ændringsforslag 29 fastsætter en frist på 12 måneder for medlemsstaternes omsættelse af direktivet til national lovgivning. Kommissionen finder denne frist for kort. Derfor kan ændringsforslag 29 ikke accepteres.

3.5. Ændret forslag

Under henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som vist i det foregående.

Forslag til Rådets afgørelse om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med en særlig långivningsaktion til fordel for udvalgte miljøprojekter i området langs Ruslands Østersøekyst som led i den nordlige dimension

(2001/C 240 E/35)

KOM(2001) 297 endelig udg. — 2001/0121(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 6. juni 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Østersøen, og situationen i og omkring Kaliningrad ser tilsvarende ud. Nogle enorme lossepladser indeholdende giftigt affald truer grundvandet.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den nordlige dimension blev lanceret af Det Europæiske Råd på mødet i Helsingfors den 10.-11. december 1999, hvor Kommissionen blev opfordret til at udarbejde en handlingsplan. På mødet i Feira i juni 2000 godkendte Det Europæiske Råd handlingsplanen for den nordlige dimension i EU's politikker over for tredjelande og på tværs af grænserne for perioden 2000-2003. Den nordlige dimension dækker det geografiske område fra Island i vest til det nordvestlige Rusland, fra Norske- og Barentshavet samt det Kariske Hav i nord til sydkysten af Østersøen.

(2) Den nordlige dimension tjener til at tackle de særlige udfordringer forbundet med regionaludviklingen i Nordeuropa. Blandt disse udfordringer kan nævnes barske klimatiske forhold, store afstande, særligt store forskelle i levestandard, miljøforurening, herunder problemer med radioaktivt affald og med spildevandsrensningen, samt utilstrækkelige transport- og grænseovergangsfaciliteter. Den tager sigte på at intensivere det grænseoverskridende samarbejde mellem EU og EU's nabolande og naboregioner i Nordeuropa.

(3) Situationen på miljøområdet i det nordvestlige Rusland er fortsat meget problematisk. Området lider under mange års miljøødelæggelser, hvis udbedring det er finansielt vanskeligt for den nuværende russiske regering at håndtere, og hvis udbedring heller ikke kan finansieres gennem brugerbetalingen for forsyningstjenester som følge af befolkningens relativt ringe købekraft. Der er således endnu ikke blevet gjort noget ved flere farlige, grænseoverskridende miljøproblemer, der har oprindelse i det nordvestlige Rusland. Spildevand fra 3,5 millioner indbyggere i og omkring Skt. Petersborg udledes stadig urensset i

(4) EU yder allerede støtte til miljøprojekter i det nordvestlige Rusland via Tacis. Der er behov for hurtigt at forbedre miljøbeskyttelsen i området for at hindre nye miljøskader på tværs af grænserne, og derfor er det berettiget for Fællesskabet at udvide sin støtte gennem begrænsede EIB-lån. EIB's inddragelse vil bidrage til at forstærke Fællesskabets indsats, ikke blot i kraft af mangedoblingen af de disponible midler, men også gennem den professionelle bistand fra Bankens projektgrupper. Støtten fra Fællesskabet vil blive ydet i en form, der tager hensyn til projekternes afkastningsevne og kan geninddrives.

(5) På formandskabets initiativ drøftede Økofin-Rådet den 12. marts 2001 kriterierne for en begrænset EIB-aktion til fordel for miljøprojekter i det nordvestlige Rusland, navnlig i Skt. Petersborg og Kaliningrad. Det blev understreget, at a) projekterne og lånene skal vurderes og godkendes enkeltvis af henholdsvis EIB og EIB's styrelsesråd, og at der således ikke er tale om et generelt långivningsmandat til fordel for Rusland, b) projekterne skal klart fokusere på miljøforbedringer og være af væsentlig interesse for EU, c) EIB skal samarbejde og arrangere samfinansiering med andre internationale finansielle institutioner for at sikre en rimelig risikodeling og passende projektkrav, d) der fastsættes et samlet låneloft på 100 mio. EUR og e) Rusland skal honorere sine internationale finansielle forpligtelser, herunder forpligtelserne over for Paris-klubben.

(6) På sit møde i Stockholm den 23.-24. marts 2001 enedes Det Europæiske Råd om, »at EU bør åbne mulighed for at yde lån fra EIB til udvalgte miljøprojekter [i Rusland] i overensstemmelse med de nærmere kriterier, der fastlægges af Rådet«.

(7) Det er derfor på sin plads at yde EIB en garanti med henblik på gennemførelse af lånetransaktioner som led i denne særlige långivningsaktion til fordel for udvalgte miljøprojekter i området langs Ruslands Østersøekyst, navnlig i og omkring Skt. Petersborg og Kaliningrad. Den garanti, der ydes som led i denne særlige aktion, er af ekstraordinær karakter, og skaber ikke præcedens for fremtidige aktioner. EIB har tilkendegivet, at den i overensstemmelse med sine vedtægter er i stand til og villig til at yde lån ud af egne midler til projekter i det nordvestlige Rusland.

- (8) Fællesskabsgarantien i forbindelse med denne aktion får et loft på 100 mio. EUR. For at gøre denne forholdsvis beskedne aktion så virkningsfuld som muligt fokuserer den på projekter i området langs Ruslands Østersøkyst.
- (9) Projektprioriteringen vil foregå inden for rammerne af »Northern Dimension Environmental Partnership« (NDEP), hvori deltager Kommissionen, bilaterale og multilaterale donorer, de internationale finansielle institutioner og de berørte overgangslande.
- (10) Fællesskabet yder i henhold til Rådets afgørelse 2000/24/EF⁽¹⁾ EIB en generalgaranti på 65 % til dækning af tab i forbindelse med lån til projekter uden for Fællesskabet (Central- og Østeuropa, Middelhavslandene, Latinamerika og Asien samt Den Sydafrikanske Republik).
- (11) Den 2. december 1996 godkendte Rådet konklusionerne om nye garantiordninger for EIB's långivning til tredjelande, der godkender metoden med en generalgaranti, som ikke skelner mellem regioner og projekter, og accepterer en risikodelingsordning. Under risikodelingsordningen skal EIB dække de kommercielle risici med passende ikke-statslige garantier fra tredjeparter, mens budgetgarantien kun dækker politiske risici.
- (12) Den generalgaranti, der dækker EIB's generelle eksterne långivningsmandat, jf. Rådets afgørelse 2000/24/EF, skal også gælde for den særlige EIB-långivningsaktion til fordel for Rusland som led i den nordlige dimension. Lån, der ydes i medfør af denne afgørelse, bør være dækket af generalgarantien, således som denne er reguleret ved afgørelse 2000/24/EF. I betragtning af denne aktions særlige karakter vil den ikke være omfattet af Artikel 1(3) i Rådets afgørelse 2000/24/EF.
- (13) Tidsfaktoren er afgørende for gennemførelsen af denne afgørelse. Der er behov for øjeblikkelige miljøinvesteringer i området langs Ruslands Østersøkyst.
- (14) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af denne afgørelse end artikel 308 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål

Fællesskabet yder Den Europæiske Investeringsbank (i det følgende benævnt »EIB«) en generalgaranti til dækning af alle udeblevne, men forfaldne afdrag på lån, som den i overens-

stemmelse med sine sædvanlige kriterier yder til investeringsprojekter i forbindelse med den særlige långivningsaktion til fordel for området langs Ruslands Østersøkyst som led i den nordlige dimension. De udvalgte projekter skal klart fokusere på miljøforbedringer og være af væsentlig interesse for EU.

Artikel 2

Låneloft og vilkår

1. Det samlede låneloft er på 100 mio. EUR eller et tilsvarende beløb.
2. Fællesskabets garanti i forbindelse med lån ydet af EIB i henhold til denne afgørelse tager form af en udvidelse af den generalgaranti på 65 %, som Fællesskabet har ydet EIB under det generelle eksterne långivningsmandat, jf. Rådets afgørelse 2000/24/EF.
3. Projekter finansieret ved hjælp af lån, der er dækket af garantien, skal opfylde følgende kriterier:
 - de skal opfylde betingelserne i artikel 1
 - EIB skal samarbejde og arrangere samfinansiering med andre internationale finansielle institutioner for at sikre en rimelig risikodeling og passende projektkrav.
4. EIB forelægger kun projekter til godkendelse, hvis Rusland anses at honorere sine internationale finansielle forpligtelser, herunder forpligtelserne over for Paris-klubben.
5. Lån, der dækkes af fællesskabsgarantien, godkendes enkeltvis af EIB's styrelsesråd i overensstemmelse med artikel 18 i EIB's vedtægter.
6. Med henblik på denne afgørelse finder artikel 1, stk. 3, i afgørelse 2000/24/EF ikke anvendelse.

Artikel 3

Indberetning

I overensstemmelse med indberetningsbestemmelserne i Rådets afgørelse 2000/24/EF underretter Kommissionen hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om lånetransaktionerne foretaget i henhold til denne afgørelse og fremlægger samtidig en vurdering af gennemførelsen af denne afgørelse og af samarbejdet mellem de internationale finansielle institutioner, der er involveret i projekterne. Kommissionens orientering af Europa-Parlamentet og Rådet skal omfatte en vurdering af det bidrag, som långivningen i henhold til denne afgørelse har ydet til realiseringen af Fællesskabets målsætninger inden for rammerne af den nordlige dimension.

Med henblik herpå fremsender EIB alle relevante oplysninger til Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT L 9 af 13.1.2000, s. 24.

*Artikel 4***Varighed**

Denne garanti dækker lån indgået i en periode på tre år fra datoen for vedtagelse af denne afgørelse. Såfremt lånene indgået af EIB ved udløbet af disse tre år ikke har nået det samlede loft, der er omhandlet i artikel 2, forlænges denne periode automatisk med seks måneder.

*Artikel 5***Afsluttende bestemmelser**

1. Denne afgørelse får virkning fra dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
 2. EIB og Kommissionen fastsætter de nærmere betingelser for indrømmelsen af garantien.
-

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/36)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 315 endelig udg. — 2000/0158(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 7. juni 2001)

1. BAGGRUND

Forslaget (KOM(2000) 347 endelig udg. — 2000/0158(COD)) sendt til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 175, stk. 1: 28. juli 2000

Udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg: 29. november 2000

Udtalelse fra Regionsudvalget: 14. februar 2001

Udtalelse fra Europa-Parlamentet ved førstebehandlingen: 15. maj 2001

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget har til formål at indføre foranstaltninger til forebyggelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, til indsamling af elektrisk og elektronisk udstyr og til behandling, genbrug og nyttiggørelse af begge. Det foreslås, at medlemsstaterne etablerer særskilt indsamling af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) og sikrer forsvarlig behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af WEEE. Behandling, nyttiggørelse og bortskaffelse af WEEE skal finansieres af producenterne, så det bliver økonomisk attraktivt at konstruere elektrisk og elektronisk udstyr, der passer til kravene til forsvarlig affaldshåndtering. Forbrugerne skal have mulighed for at returnere deres udstyr gratis. Der fastsættes kvantitative mål for genanvendelse, genvinding og nyttiggørelse.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

3.1. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret

Følgende ændringsforslag accepteres:

Hvad direktivets anvendelsesområde angår, ændringsforslag nr. 3 om, at de forpligtelser, der gælder for producenter og distributører, også skal gælde for fjernsalg; ændringsforslag nr. 4 om, at direktivet om elektrisk og elektronisk affald ikke indskrænker anvendelsen af anden lovgivning om beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og heller ikke direktiv 91/157 om batterier; ændringsforslag nr. 23 om, at direktivet om elektrisk og elektronisk affald

gælder, uanset hvordan apparatet er blevet vedligeholdt eller repareret; ændringsforslag nr. 24 om, at medicinsk udstyr, overvågnings- og reguleringsinstrumenter og salgsautomater er omfattet af særlige indsamlingsbestemmelser i direktivet; ændringsforslag nr. 25 om, at begrebet »professionel importør« også omfatter dem, der stiller elektrisk og elektronisk udstyr til rådighed i henhold til en finansieringsaftale (f.eks. udlejning).

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag nr. 22, hvor udtrykket »aktører« ændres til »parter« i artikel 1.

For så vidt angår definitioner, ændringsforslag nr. 27 om, at der ved »genbrug« forstås genbrug både som komplet apparat og som komponenter; ændringsforslag nr. 28 om, at »producent« ikke afhænger af, hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg; ændringsforslag nr. 29 om forudsætningerne for, at en videreforhandler ikke anses som producent.

For så vidt angår indsamling, gratis returnering og producentansvar, ændringsforslag nr. 36 om, at ordningerne for affaldshåndtering kan etableres af producenterne kollektivt og/eller individuelt.

Hvad angår nyttiggørelse, ændringsforslag nr. 39 om højere kvantitative mål for nyttiggørelses- og genvindingsprocenter for affald af elektrisk og elektronisk udstyr; ændringsforslag nr. 42 med faktorer, der skal tages hensyn til ved fastsættelse af målene for årene efter 2008; ændringsforslag nr. 43, hvor der udtrykkes ønske om udvikling af nye teknologier.

Hvad finansiering angår, ændringsforslag nr. 15 og 16, som fastslår, at individuelle finansieringsordninger skal foretrækkes frem for kollektive ordninger, medmindre de er uigennemførlige eller for dyre.

Hvad oplysningskrav angår, ændringsforslag nr. 18, 47-50, 51 og 52 om større krav til producenterne om information af brugerne; ændringsforslag nr. 51 om mulighederne for at indføre sanktioner for manglende overholdelse af forpligtelsen til særskilt indsamling af WEEE; ændringsforslag nr. 19 og 54, som skærper forskrifterne for, hvorledes behandlingsanlæggene skal give information.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 184.

Endelig ændringsforslag nr. 10, hvor direktivets jobskabende muligheder omtales; ændringsforslag nr. 59 om, at Kommissionen skal høre producenter, arbejdstagerorganisationer og forbrugersammenslutninger inden ændring af bilagene; ændringsforslag nr. 60 med krav om, at der i affaldshåndteringsplaner skal være et særligt kapitel om håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr; ændringsforslag nr. 61, som kræver, at medlemsstaterne fastlægger hensigtsmæssige sanktioner; ændringsforslag nr. 20 og 64, som kræver, at medlemsstaterne sørger for tilstrækkelig inspektion og henholder sig til henstillingen om miljøinspektioner.

Ændringsforslag nr. 63 om ændring af ikrafttrædelsesdatoen (dagen for offentliggørelsen i stedet for 20 dage efter offentliggørelsen). Dette kan accepteres.

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag nr. 66, som tilføjer »fritids- og sportsudstyr« i punkt 7 i bilag I A.

3.2. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret delvis eller i princippet

Hvad angår definitioner, styrker ændringsforslag nr. 26 om definitionen af WEEE det princip, at alle komponenter og delkomponenter skal betragtes som WEEE, og det kan accepteres, undtagen omtalen af »hjælpe materialer«.

Hvad indsamling angår, rummer ændringsforslag nr. 35 en række forpligtelser. Den del, der forbyder bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald kan accepteres. Kommissionen finder det unødvendigt at acceptere den del i stk. »1a«, der omtaler byrderne på detailforhandlerne, da muligheden af centrale indsamlingssteder jo ikke er udelukket. Endvidere kan Kommissionen ikke tilslutte sig anden del af stk. 2, som tillader medlemsstaterne at fravige kravet om gratis tilbagetagning. Hvad stk. 3 angår, accepterer Kommissionen princippet i ændringsforslaget, men stiller sig tvivlende over for kravet om at gennemføre nyttiggørelsen efter certificerede forvaltningssystemer. Kommissionen foreslår at erstatte udtrykket »er ... forpligtet« med »opfordres«. Ændringsforslagene i stk. 4 kan accepteres. I stk. 5 kan tallet på 6 kg pr. indbygger pr. år accepteres i princippet. Dog finder Kommissionen, at bestemmelsen bør formuleres således: »Uanset stk. 1a træffer medlemsstaterne foranstaltninger, der tilsigter, at der senest den 31. december 2005 nås en særskilt indsamling af WEEE fra private husholdninger på gennemsnitligt seks kg pr. indbygger pr. år.« Det samme gør sig gældende for ændringsforslag nr. 9 om betragtning 13.

Ændringsforslag nr. 30 fastslår, at det firma, der ved fjernsalg varetager reparation og vedligeholdelse efter aftale med producent/distributør, anses som »producent« i direktivets forstand. Denne ændring kan accepteres, omend Kommissionen tvivler på nødvendigheden deraf.

Ændringsforslag nr. 32 indeholder en definition af udtrykket »indsamlingssted« og kan accepteres i princippet. Kommissionen foreslår følgende formulering: »Indsamlingssted«: et foretagende, eventuelt en detailforretning, der tager WEEE tilbage fra den sidste bruger.

Kommissionen kan acceptere princippet i ændringsforslag nr. 95 med følgende formulering: »Medlemsstaterne sikrer, at WEEE, der kan indebære en sundheds- eller sikkerhedsrisiko for personalet som følge af bl.a. radioaktiv eller biologisk kontaminering, bliver taget tilbage ved egnede indsamlingssteder.«

Hvad krav til behandling angår, fastslår ændringsforslag nr. 37, at producenterne skal indføre kollektive og/eller individuelle ordninger til behandling af WEEE under anvendelse af den nyeste nyttiggørelses- og genvindingsteknologi. Dette er acceptabelt. Også omtalen af beskyttelse af arbejdstagernes sundhed kan accepteres. Stk. 5 indeholder bestemmelser, der gælder for eksport af WEEE, hvilket udgør en de facto-ændring af forordning 259/93 om overførsel af affald. Det er ikke hensigtsmæssigt at fravige de generelle regler for overførsel af affald i forbindelse med genbrug af WEEE, og derfor bør ændringsforslagene ikke accepteres. Kommissionen foreslår imidlertid, at bestemmelsen begrænses til kun at gælde for transport med henblik på bortskaffelse, på følgende måde: Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, litra c, første led, i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 modsætte sig transporter, der ikke opfylder mindstekravene i stk. 1 til behandlingens kvalitet.

Endelig kræver ændringsforslag nr. 37, at medlemsstaterne sikrer, at økonomiske aktører indfører certificerede miljøforvaltningssystemer. Denne del er acceptabel.

Ændringsforslag nr. 11 om betragtning 14 omhandler behandlingens kvalitet og kan accepteres i princippet, men med følgende formulering: De anlæg eller virksomheder, der foretager genvinding og behandling, skal opfylde visse mindstestandarder, så behandlingen af WEEE ikke belaster miljøet. For at sikre et højt niveau for miljøbeskyttelse bør medlemsstaterne sørge for, at den nyeste nyttiggørelses- og genvindingsteknologi tages i anvendelse.

Hvad angår nyttiggørelse og genvinding, kræver ændringsforslag nr. 38, at alt WEEE, der indsamles særskilt, undtagen det, der kan genbruges fuldstændigt, nyttiggøres, og at der nås et så højt niveau for genbrug og genvinding som muligt. Denne ændring kan accepteres i princippet. Kommissionen foreslår følgende formulering: »Medlemsstaterne sikrer, at alt WEEE, der indsamles særskilt, sendes til nyttiggørelse med det højest mulige niveau for genbrug og genvinding for øje. Apparater, der kan genbruges fuldstændigt, er ikke omfattet af denne bestemmelse.«

Ændringsforslag nr. 41 fastslår, at de regler, der er nødvendige for at beregne målene fastsættes på et senere tidspunkt, hvilket kan accepteres i princippet. Kommissionen foreslår følgende formulering: »Senest den 31. december 2004 skal de nærmere regler for overvågning af målene i stk. 2 og for kontrol af, at medlemsstaterne opfylder dem, fastsættes efter proceduren i artikel 14, stk. 2.«

Hvad finansiering angår, ændrer ændringsforslag nr. 44 den dato, som bestemmelsen om producenternes forpligtelser gælder fra (30 måneder efter direktivets ikrafttræden og ikke 5 år). Denne del kan accepteres. Det fastslås endvidere, at producenterne kan inddrages i finansieringen eller den delvise finansiering af indsamling hos private husholdninger. Denne del kan kun accepteres i princippet. Kommissionen foreslår følgende formulering: »uden at bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, tilsidesættes, påhviler det medlemsstaterne at sikre, og i overensstemmelse med nærhedsprincippet konstatere, hvordan WEEE fra private husholdninger overføres til indsamlingssteder, der er etableret i henhold til artikel 4, stk. 1.«

Ændringsforslag nr. 46 (og ændringsforslag nr. 17 med en ny betragtning) siger følgende:

- a) Omkostningerne ved indsamling og behandling skal indregnes i produktprisen. Det er ikke klart, hvordan det juridisk skulle fungere, så denne del kan ikke accepteres.
- b) Allerede gældende finansieringsaftaler skal kunne bibeholdes i op til ti år. Dette kan accepteres i princippet, forudsat at der ved gennemgangen bliver taget hensyn til konkurrenceaspekterne.
- c) Ansvar for »historisk affald« skal deles mellem producenterne alt efter deres markedsandel på det tidspunkt, hvor omkostningerne opstår. Dette kan accepteres, forudsat at ordet »kollektivt« udgår.
- d) I op til 10 år er det tilladt for producenterne at gøre brugerne opmærksom på omkostningerne til indsamling og behandling. Dette er unødvendigt for at give de

enkelte producenter ret til at gøre kunderne bekendt med deres omkostninger. Dette kan ikke accepteres.

Hvad angår rapporteringskrav, fastslår ændringsforslag nr. 52, at elektrisk og elektronisk udstyr skal mærkes tydeligt, så det fremgår, at det er markedsført efter direktivets ikrafttræden. Dette ændringsforslag kan Kommissionen acceptere i princippet og foreslår følgende formulering: »Eftersom WEEE ikke længere må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og alt WEEE skal indsamles særskilt, sørger medlemsstaterne for, at producenterne på passende måde mærker elektrisk og elektronisk udstyr, der markedsføres 30 måneder efter direktivets ikrafttræden, og som normalt kunne blive bortkastet i affaldscontainere eller ved tilsvarende indsamling af husholdningsaffald, med piktogrammet i bilag IV.« (resten uændret).

Ændringsforslag nr. 75 kan Kommissionen acceptere i princippet, dog med følgende ændrede formulering: »Medlemsstaterne sikrer, at alle producenter af elektrisk eller elektronisk udstyr, der markedsføres efter ... [30 måneder efter dette direktivs ikrafttræden], let kan identificeres gennem en mærkning af udstyret, som ligeledes viser, hvornår udstyret er markedsført.«

Ifølge ændringsforslag nr. 55 skal medlemsstaterne sikre, at producenter, der benytter fjernsalg, udpeger en virksomhed i en medlemsstat, som påtager sig de i direktivet fastsatte producentforpligtelser. Denne ændring kan accepteres i princippet, men bestemmelsen skal indsættes i artikel 7, stk. 2.

Ændringsforslag nr. 21, 56, 58 og 85 omhandler rapporteringskrav og består i ændringer uden større betydning. De kan alle accepteres i princippet. Kommissionen foreslår følgende formulering af de pågældende ændringsforslag: Ændringsforslag nr. 21: »For at kunne overvåge, om målene i dette direktiv nås, er det nødvendigt at have adgang til oplysninger om antal og vægt af elektrisk og elektronisk udstyr, der markedsføres i Fællesskabet, og om procenttallene for indsamling, nyttiggørelse, genbrug (herunder størst mulig genbrug af komplette apparater), genvinding og eksport af affald heraf.«

Ændringsforslag nr. 56: »Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen oplysninger om mængden og kategorierne af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført, indsamlet via alle kanaler, genbrugt, afleveret til behandlingsvirksomheder, genvundet og nyttiggjort i medlemsstaterne og om den eksporterede mængde, samt oplysninger om genvindings-, nyttiggørelses- og behandlingkanalernes tekniske standard og oplysninger om bortskaffelsespriser og udgifter til indsamling og nyttiggørelse.«

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag nr. 58 og 85, men foreslår, at det sidste punktum i ændringsforslag nr. 85 om internettet udgår.

Hvad de øvrige bestemmelser angår, kan Kommissionen acceptere ændringsforslag nr. 2 med følgende ændrede formulering: »Det ledende princip bag direktivet bør være udvidet producentansvar, hvilket fører til internalisering af eksterne omkostninger.«

Ændringsforslag nr. 6, som vedrører betragtning 11 og omhandler design af nyt elektrisk og elektronisk udstyr, kan accepteres i princippet, men med følgende formulering: »Der bør hurtigst muligt udarbejdes forskrifter vedrørende design og fremstilling af elektrisk og elektronisk udstyr med sigte på at mindske miljøbelastningen fra disse produkter i løbet af deres livscyklus. Der bør tages hensyn til den nye metode i forbindelse med tekniske forskrifter og standarder. Medlemsstaterne bør fremme design og fremstilling af elektrisk og elektronisk udstyr, der tager fuldt hensyn til og letter reparation, opgraderingsmuligheder, genanvendelse, adskillelse og genvinding af udstyret.« Omformuleringen er nødvendig, da der fra et institutionelt synspunkt ikke kan accepteres henvisning til Kommissionens vedtagelse af bestemmelser, sådan som det var tilfældet i første del af ændringsforslaget. For det andet fastholder Kommissionen, at omtalen af den nye metode skal bibeholdes i teksten, samtidig med at Kommissionen accepterer ændringsforslagets styrke; derfor er det oprindelige forslags tekst arbejdet sammen med ændringsforslagets.

Ændringsforslag nr. 62 ændrer tidspunktet for gennemførelsen af direktivet til 18 måneder efter dets ikrafttræden (Kommissionen har foreslået 30. juni 2004). Dette kan accepteres i princippet med forbehold af eventuel revision, når direktivet vedtages.

Hvad angår bilag II, kan Kommissionen i princippet acceptere ændringsforslag nr. 86, 99, 70, 77 og 98, men foreslår følgende formulering af nogle af tilføjelserne:

- »Elektrolytkondensatorer, der indeholder farlige stoffer«. Kommissionen foreslår præciseringen om indhold af farlige stoffer, da kun den type elektrolytkondensatorer bør kræves fjernet fra udstyret under behandlingen.
- »Plast indeholdende flammehæmmere«. Efter Kommissionens opfattelse er denne formulering tydeligere, og den har samme indhold som Europa-Parlamentets ændringsforslag.
- »PCB-holdige kondensatorer, jf. direktiv 96/59/EF om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)«. Efter Kommissionens opfattelse er det nødvendigt at henvise til PCB-direktivet for at sikre, at behandlingen udføres i overensstemmelse hermed.

Kommissionen kan imidlertid ikke acceptere de nye led i førnævnte ændringsforslag, »bly«, »kadmium« og »hexava-

lent chrom«. Efter Kommissionens opfattelse er det umuligt i praksis at fjerne alle komponenter, der indeholder disse stoffer. Det foreslås, at der i dette bilag anføres mere detaljerede oplysninger om, hvilke typer materialer og udstyr der skal fjernes.

Hvad ændringsforslag nr. 71 angår, kan Kommissionen kun acceptere den sidste del, der omhandler behandling i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2037/2000. Efter Kommissionens opfattelse er det tydeligere og mere praktisk at nævne de gasser, der skal fjernes, ved navn i stedet for at beskrive gasserne generelt ved hjælp af nogle af deres virkninger (ozonnedbrydende potentiale eller global warming potential).

Hvad bilag III angår, kan Kommissionen acceptere ændringsforslag nr. 100 med de nedenfor anførte ændringer, som dels retter direktivet ind efter teksten i direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer (behandlingsvirksomhederne kommer i mange tilfælde til at behandle både køretøjer og el-affald), dels tager hensyn til nogle af elektrisk og elektronisk affalds særlige kendetegn, f.eks. eksplosionsfaren:

- Punkt 1, første led: »Passende arealer med impermeable belægninger, der er udstyret med afløbsopsamling, sandfang og olieudskiller«
- Punkt 1, andet led: »Passende arealer med vejrfast overdækning«
- Punkt 1, nyt led: »Passende udstyr til behandling af afløbsvand, herunder regnvand, i overensstemmelse med gældende sundheds- og miljøbestemmelser«
- Punkt 2, fjerde led: »Passende beholdere til oplagring af batterier, kondensatorer indeholdende PCB/PCT og andet farligt affald, herunder radioaktivt og eksplosionsfarligt affald«
- Punkt 2, femte led: »Udstyr til behandling af afløbsvand i overensstemmelse med gældende sundheds- og miljøbestemmelser«.

3.3. Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret

Ændringsforslag nr. 7 og 12 omhandler beskyttelse af arbejdstagernes sundhed i forbindelse med tilbagetagning og behandling. Det giver intet nyt juridisk indhold til direktivet og hører ikke hjemme under direktivets anvendelsesområde.

Ændringsforslag nr. 31 og 33 indeholder en definition af udtrykkene »finansieringsaftale« og »individuel finansiering«, hvilket Kommissionen finder unødvendigt, da disse udtryk er tilstrækkelig entydige, selv uden en specifik definition.

Ændringsforslag nr. 34 indeholder en definition af udtrykket »indehaver«. Der er allerede en generel definition af »indehaver« af affald i rammedirektivet om affald, så ændringsforslaget bør ikke accepteres.

Ændringsforslag nr. 40 tillader et lavere mål for »innovative« produkter, der indebærer andre miljømæssige fordele. Kommissionen er bange for, at en sådan bestemmelse vil rumme mulighed for divergerende fortolkninger og gøre det vanskeligt at overvåge, om direktivets mål bliver opfyldt.

Ændringsforslag nr. 1 om betragtning 8 taler om harmonisering af definitioner, anvendelsesområde, indsamlings- og nyttiggørelsesmål og kan ikke accepteres, da direktivets bestemmelser er »mindstekrav«.

Ændringsforslag nr. 5 indsætter en betragtning om revision af batteridirektivet i forbindelse med nærværende direktiv og kan ikke accepteres, da dette ikke henhører under nærværende direktivs anvendelsesområde.

Ændringsforslag nr. 14 og 78 er i modstrid med bestemmelserne i forordningen om overførsel af affald, da de udgør yderligere betingelser for tilladelse til overførsel af affald. Kommissionen er imod særlige ordninger for overførsel af elektrisk og elektronisk affald.

Ændringsforslag nr. 72 og 99 (genvindingsdelen) om genvinding af plast går imod princippet om kvantitative mål for hver udstyrstype.

Ændringsforslag nr. 73 og 76 vil svække bestemmelserne om selektiv behandling ved at tillade, at processerne i bilag II ikke udføres.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag nr. 82, da ændringsforslag nr. 15, der er tydeligere formuleret, allerede er accepteret.

Ændringsforslag nr. 68 med tekniske ændringer i nogle af genstandene i bilag I, punkt 1, kan ikke accepteres, da der derved bliver uoverensstemmelse med andre punkter i bilag I.

Ændringsforslag nr. 87 begrænser genbrug af komplette apparater, hvilket vil være vanskeligt at gennemføre og fortolke. Det vil især være vanskeligt i praksis at fastslå, hvornår nye produkter på markedet har klare miljømæssige fortrin i form af ressourceforbrug, eftersom brug af bedre udstyr da skal afvejes mod produktion af mere affald.

Ændringsforslag nr. 90 og 94 tager sigte på etablering af et netværk af genbrugsanlæg, hvilket vil være vanskeligt at gennemføre, da genbrug af udstyr ikke er en bortskaffelsesoperation og ikke nødvendigvis kræver, at der er anlæg til rådighed.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag nr. 93, da ændringsforslag nr. 45 er accepteret og det derfor bliver overflødigt.

Kommissionen har den opfattelse, at ændringsforslag nr. 96 om indikatorer for genbrugspotentiale er overflødigt, og at medlemsstaterne selv skal vælge, hvordan de vil give oplysninger.

3.4. Ændret forslag

Med henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som beskrevet ovenfor.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/37)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 316 endelig udg. — 2000/0159(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 7. juni 2001)

1. BAGGRUND

Forslaget (KOM(2000) 347 endelig udgave — 2000/0159(COD)) sendt til Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med traktatens artikel 175, stk. 1: 28. juli 2000

Udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg: 29. november 2000

Udtalelse fra Regionsudvalget: 14. februar 2001

Udtalelse fra Europa-Parlamentet ved førstebehandlingen: 15. maj 2001

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Forslaget fastsætter begrænsninger for anvendelsen af visse farlige stoffer (tungmetaller og bromerede flammehæmmere) i elektrisk og elektronisk udstyr. Begrænsningerne skal træde i kraft i 2008. Det tekniske bilag, der indeholder en række undtagelser, kan ændres ved en udvalgsprocedure.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

3.1. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret

Ændringsforslag nr. 1 om mulighederne for at øge det økonomiske udbytte ved genvinding og forbedre sundheden ved at begrænse anvendelsen af farlige stoffer.

Ændringsforslag nr. 10 (første del) om ændring af datoen for udfasningens begyndelse fra 2008 til 2006.

For så vidt angår direktivets anvendelsesområde, er ændringsforslag nr. 9 acceptabelt. Det tilføjer glødelamper, kompakt-lysstoflamper og boligbelysning til direktivets anvendelsesområde, indfører kategori 10 i bilag I til direktivet om elektrisk og elektronisk affald i nærværende direktivforslags anvendelsesområde og undtager reservedele, der markedsføres inden 2006.

Med hensyn til tilpasning af direktivet til den tekniske og videnskabelige udvikling kan ændringsforslag nr. 12 og 13, som omhandler høringen inden ændring af bilaget, accepteres.

Ændringsforslag nr. 17 om passende sanktioner.

Ændringsforslag nr. 19 om ændring af ikrafttrædelsesdatoen (dagen for offentliggørelsen i stedet for 20 dage efter offentliggørelsen).

3.2. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret delvis eller i princippet

Hvad angår udfasning af farlige stoffer kan Kommissionen acceptere princippet i ændringsforslag nr. 4 og 10, anden del, idet formuleringen ændres til følgende: »Så snart der foreligger videnskabeligt materiale, vedtager Europa-Parlamentet og Rådet, på forslag af Kommissionen og i overensstemmelse med principperne i kemikaliestrategien, at forbyde andre farlige stoffer og substituere dem med mere miljøvenlige alternative stoffer, der garanterer forbrugerne mindst samme beskyttelsesniveau.« Denne omformulering er påkrævet for at knytte en udvidelse af direktivets anvendelsesområde sammen med den nye kemikaliestrategi.

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag nr. 22 med følgende formulering: »Medlemsstaterne sikrer, at nyt elektrisk og elektronisk udstyr, der markedsføres efter 1. januar 2006, hverken indeholder bly, kviksølv, cadmium, hexavalent chrom, polybromerede biphenyl (PBB) eller polybromeret diphenylether (PBDE).« Omformuleringen er af rent sproglig art.

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag nr. 23 med følgende formulering: »Artikel 4 finder ikke anvendelse på elektrisk og elektronisk udstyr, der henhører under kategori 8 og 9 i bilag I A til direktiv ... [om affald af elektrisk og elektronisk udstyr], ej heller på reservedele til reparation af elektrisk og elektronisk udstyr, der er markedsført inden den 1. januar 2006.« Med denne formulering foreslår Kommissionen, at ordet »hjælpematerialer« udgår, idet det ikke er nødvendigt at holde hjælpematerialer uden for direktivets anvendelsesområde for at sikre, at udstyr, der er markedsført inden den 1. januar, fortsat kan fungere.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000, s. 195.

Kommissionen kan acceptere princippet i ændringsforslag nr. 35, dog således at formuleringen for at give Kommissionen større fleksibilitet og af hensyn til enhver mulig videnskabelig udvikling ændres til følgende: »Ved revisionen kan Kommissionen stille forslag om, at bromerede flammehæmmere substitueres, hvis der findes effektive brandhæmmende alternativer, medmindre det kan påvises, at bromerede flammehæmmere ikke anses for problematiske ifølge principperne i kemikaliestrategien.«

Kommissionen kan acceptere henvisningen til forbrugersikkerhed i artikel 5, stk. 1, i ændringsforslag nr. 11.

Hvad bilaget angår, kan Kommissionen acceptere princippet i ændringsforslag nr. 21 med visse forbehold. Kommissionen kan acceptere, hvad der udgår, og Kommissionen kan acceptere følgende tilføjelser:

- »— Bly i loddemetal med højt smeltepunkt (dvs. bly-tin-loddemetal med mere end 85 % bly)
- Bly i glas i elektroniske komponenter
- Bly i piezoelektriske komponenter
- Bly i servere, lagersystemer og lagerarrays (undtaget indtil 2010)«

Hvad det øvrige angår, kan Kommissionen acceptere ændringsforslag nr. 7 som følger: »Som generelt princip er det fordelagtigt at genbruge og renovere produkter og forlænge deres levetid.«

Ændringsforslag nr. 18 ændrer tidspunktet for gennemførelsen af direktivet til 18 måneder efter dets ikrafttræden (Kommissionen har foreslået 30. juni 2004). Dette kan accepteres i princippet med forbehold af eventuel revision, når direktivet vedtages.

3.3. Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret

Ifølge ændringsforslag nr. 2 anvendes direktivet under hensyntagen til direktiv 76/769 om begrænsning af

farlige stoffer. Det er ikke helt klart, hvad en sådan ændring betyder, og hvilke juridiske konsekvenser den har, og Kommissionen foretrækker at undgå formuleringer, der kan føre til divergerende fortolkninger på et så ømfindeligt område.

Ændringsforslag nr. 3 omhandler beskyttelse af arbejdstagerne. Det ligger uden for direktivets område og bør ikke accepteres.

Med ændringsforslag nr. 8 er tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning ikke længere blandt direktivets formål. Det kan ikke accepteres, da det er vigtigt at fremhæve, at direktivet bygger på traktatens artikel 95.

I ændringsforslag nr. 5 ændres udtrykkene PBB og PBDE til »bromerede flammehæmmere«, hvilket ikke kan accepteres, da direktivet kun omfatter PBB og PBDE.

Ændringsforslag nr. 6, 11 og 33 giver det udvalg, der nedsættes ved artikel 5, nye opgaver og betingelser, som Kommissionen ikke finder hensigtsmæssige. De er nemlig ikke særlig præcise, så der opstår fare for, at udvalgets arbejde undergraves.

Ændringsforslag nr. 15 kræver, at Kommissionen skal tage tekniske data, som den får meddelelse om inden 2003, i betragtning. Et sådant pålæg kan ikke accepteres i en retsforskrift, men Kommissionen vil naturligvis tage hensyn til alle de relevante oplysninger, den får forelagt.

Ændringsforslag nr. 34 kan ikke accepteres, da Kommissionen har accepteret princippet i ændringsforslag nr. 4 og 35, hvilket gør ændringsforslag nr. 34 overflødig.

3.4. Ændret forslag

Med henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som beskrevet ovenfor.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik ⁽¹⁾

(2001/C 240 E/38)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 317 endelig udg. — 2000/0035(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 7. juni 2001)

Ifølge EF-traktatens artikel 250, stk. 2, kan Kommissionen, så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, ændre sit forslag under hele forløbet af de procedurer, der fører frem til vedtagelse af en fællesskabsretsakt.

Kommissionen afgiver herefter udtalelse om de ændringsforslag, Europa-Parlamentet har vedtaget, og ændrer således sit forslag i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 250, stk. 2.

1. BAGGRUND

På grundlag af den foreløbige artikel 16 forelagde Kommissionen sit første forslag før andenbehandlingen af forslaget til direktiv om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (i det følgende benævnt rammedirektivet for vandpolitik eller direktiv 2000/60/EF) i overensstemmelse med tidligere fremsatte ønsker fra Rådet og Europa-Parlamentet. Der blev imidlertid vedtaget et kompromis, hvorved der blev indføjet et nyt element i artikel 16, som forlangte identificering af »de prioriterede farlige stoffer«. Kommissionen besluttede derfor at ændre sit forslag efter vedtagelsen af direktiv 2000/60/EF. Procedurens forskellige led blev afviklet på følgende tidspunkter:

Forslagets forelæggelse for Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2000) 47) (i overensstemmelse med traktatens artikel 175, stk. 1): 7. februar 2000

Regionsudvalgets beslutning om ikke at afgive udtalelse: 3. marts 2000

Udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg: 12. juli 2000

Det ændrede forslags forelæggelse for Rådet og Europa-Parlamentet (KOM(2001) 17 endelig) (i overensstemmelse med traktatens artikel 250, stk. 2): 16. januar 2001

Udtalelse fra Europa-Parlamentet — førstebehandling: 15. maj 2001

Ved førstebehandlingen godkendte Europa-Parlamentet i det store og hele Kommissionens ændrede forslag. Beslutningsforslagets vigtigste del, listen over prioriterede stoffer i bilaget, blev strammet en smule, idet fristen for revision af en række prioriterede stoffer, der muligvis kan identificeres som »prioriterede farlige stoffer«, blev afkortet til et år efter vedtagelsen, og der yderligere blev identificeret tre prioriterede stoffer, som skal være genstand for revision.

Meget af drøftelsernes øvrige indhold er blevet indarbejdet ved at ændre betragtningerne og gøre tilføjelser til dem for enten af fremhæve bestemte forhold i rammedirektivet for vandpolitik eller give retningslinjer for den fremtidige revision af listen, som skal finde sted senest i december 2004.

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Formålet med det ændrede forslag er at udvælge de prioriterede stoffer i henhold til artikel 16, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF for vandpolitiske foranstaltninger ⁽²⁾ og identificere de »prioriterede farlige stoffer« i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3. Denne liste over prioriterede stoffer bliver bilag X til direktivet. Kommissionen vil inden to år efter listens vedtagelse udarbejde forslag til kvalitetsstandarder og emissionskontrolforanstaltninger. Emissionskontrolforanstaltningerne skal for de »prioriterede farlige stoffers« vedkommende sigte på standsning eller udfasning af udledninger af emissioner og tab inden 20 år.

⁽¹⁾ EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 74.

⁽²⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

3. KOMMISSIONENS UDTALELSE OM EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Europa-Parlamentet vedtog 20 ændringsforslag. Kommissionen kan acceptere 12 af disse ændringsforslag i deres helhed (3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 21 og 23). Yderligere to ændringer kan accepteres delvis (12 og 25) og endnu tre (24, 27 og 28) kan accepteres i princippet. De øvrige tre ændringsforslag (17, 18 og 19) kan Kommissionen ikke acceptere.

Kommissionen indtager følgende holdning til Europa-Parlamentets ændringsforslag:

3.1. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret

Kommissionen kan af følgende grunde acceptere ændringsforslag 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 21 og 23 i deres helhed:

Ændringsforslag 21 understreger tidsplanen i overensstemmelse med artikel 16, stk. 6, og det endelige formål med iværksættelse af foranstaltninger for prioriterede farlige stoffer i overensstemmelse med artikel 1, litra e).

Ændringsforslag 23 gør det klart, at kilderne til naturligt forekommende stoffer ikke kan omfattes af standsning eller gradvis udfasning af udledninger, emissioner og tab. Det er i overensstemmelse med artikel 1, litra e), og betragtning 27 i direktiv 2000/60/EF.

Ændringsforslag 3 kræver, at tredjelande, hvis vandløb overskrider Fællesskabets grænser, bliver inddraget. Dette har været almindelig praksis i det forberedende arbejde i henhold til artikel 16 siden den første prioritetsliste blev udarbejdet.

Ændringsforslag 5 opstiller de relevante internationale aftaler, som bør tages i betragtning i forbindelse med identificeringen af prioriterede farlige stoffer i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3. Der er blevet taget hensyn til disse internationale aftaler ved udarbejdelsen af det ændrede forslag, således som det fremgår af Kommissionens arbejdsdokument ⁽¹⁾.

Ændringsforslag 8 opfordrer til samordning af den forskning og det arbejde, der foregår inden for rammerne af OSPAR-konventionen. Begge dele er allerede blevet almindelig praksis.

Ændringsforslag 9 indfører nogle anvisninger med henblik på revision af listen over prioriterede stoffer for at sikre, at alle potentielle prioriterede stoffer medtages. Disse forhold omfattes i princippet allerede af de bestående procedurer.

Ændringsforslag 10 påpeger, at det i høj grad afhænger af en forbedring af de relevante efterprøvningsdata ved hjælp af kemikaliepolitikken, om de data, der skal benyttes i forbindelse med den fremtidige udvælgelse af prioriterede stoffer i henhold til rammedirektivet for vandpolitik, vil kunne foreligge. Den nuværende revision af Fællesskabets kemikaliepolitik, som beskrives i hvidbogen ⁽²⁾, vil sikre, at der foreligger tilstrækkelige og fyldestgørende data for alle kemiske stoffer.

Ændringsforslag 11 understreger, at henvisningen til den nuværende metode for udvælgelse af prioriterede stoffer ikke udelukker brugen af andre metoder, som udvikles i forbindelse med andre fællesskabsforanstaltninger. Skønt formuleringen er ret bred, og terminologien adskiller sig fra direktiv 2000/60/EF, er ændringsforslagets indhold i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2.

Ændringsforslag 4 og 13 er et sammendrag af bestemmelser i direktiv 2000/60/EF, især artikel 2, stk. 29, og artikel 16.

Ændringsforslag 6 og 15 er redaktionelle ændringer, som er i overensstemmelse med rammedirektivet for vandpolitik.

⁽¹⁾ Arbejdsdokument ENV/191000/01: »Identificering af prioriterede farlige stoffer« af 16.1.2001 (Adonis nr. 901019).

⁽²⁾ Strategi for en ny kemikaliepolitik (KOM(2001) 88 endelig af 27.2.2001).

3.2. Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret i princippet

Ændringsforslag 24 opstiller kriterier og tærskler fra de relevante internationale aftaler, der blev taget i betragtning under identificeringsprocessen, således som det fremgår af Kommissionens arbejdsdokument. Der henvises imidlertid ikke til kriterier i den relevante fællesskabslovgivning, således som fastsat i artikel 16, stk. 3, i direktiv 2000/60/EF. Kommissionen foreslår derfor, at følgende ord indføres i tekstens begyndelse: »Under hensyntagen til den udvælgelse af bekymringsvækkende stoffer, som sker i henhold til den relevante fællesskabslovgivning for farlige stoffer, [. . .] identificeringen af de »prioriterede farlige stoffer« på listen . . .«

Ændringsforslag 27 strammer bestemmelserne for »prioriterede stoffer, som skal være genstand for revision«, således som det fremgår af fodnote (***) i bilaget til det ændrede forslag. Fristen for denne revision rykkes frem til et år efter listens vedtagelse. Kommissionen erkender, at den endelige identificering af disse mulige »prioriterede farlige stoffer« bør ske så hurtigt som muligt. Det er imidlertid ikke sikkert, det kan lade sig gøre, på grund af de forskellige tidsplaner for igangværende vurderinger på grundlag af anden fællesskabslovgivning. Kommissionen foreslår derfor at udskifte ordene (»endelig klassificering«) med »identificering« og at udskifte »12 måneder« med »24 måneder«.

Ændringsforslag 28 ændrer angivelsen af flouranthen i bilaget til beslutningsforslaget, så det fra at være et indikativt parameter for polyaromatiske kulbrinter (PAH nr. 27) bliver et prioriteret enkeltstof (nr. 14a) med en forklarende fodnote. Kommissionen kan acceptere, at flouranthen bør behandles som prioriteret enkeltstof, da der er visse tegn på, at det i nogle medlemsstater har andre kilder, som skyldes anvendelse til produkter og mellemprodukter. Det bør imidlertid undersøges omhyggeligt om flouranthen opfylder kriterierne for et »prioriteret farligt stof«. Kommissionen foreslår derfor, at flouranthen udgår som indikativt parameter for PAH, men i stedet opføres som individuelt »prioriteret farligt stof, som skal være genstand for revision« i bilaget:

	CAS nummer	EU nummer	Det prioriterede stofs navn	Identificeret som prioriteret farligt stof
(14a)	206-44-0	205-912-4	Flouranthen	(X) (***)

Den forklarende fodnote (****) i ændringsforslag 28 udgår.

3.3. Ændringsforslag, som Kommissionen delvis har accepteret

Ændringsforslag 12 går ud på at sætte yderligere stoffer på listen for at medvirke til standsning eller udfasning af udledninger, emissioner og tab af alle prioriterede farlige stoffer inden 2020. Ændringsforslagets tekst er misvisende, ikke mindst på grund af henvisningen til artikel 1, litra c), i direktiv 2000/60/EF. Kommissionen kan acceptere ændringsforslaget, hvis der skabes overensstemmelse med teksten til rammedirektivet for vandpolitik og dens principper ved at slette ordene »alle« og »inden 2020« og indsætte ordene »når det er relevant« i tekstens slutning.

Ændringsforslag 25 udvider beslutningsforslagets forpligtelser ved at pålægge Kommissionen og medlemsstaterne at sikre, at alle data vedrørende de relevante stoffer og udsættelse for dem foreligger ved den fremtidige revision af listen. Hverken Kommissionen eller medlemsstaterne kan sikre, at alle disse data står til rådighed, da de i nogle tilfælde ikke har ejendomsret over dem. Kommissionen er imidlertid med alle andre berørte parter bistand forpligtet til at sikre, at der foreligger tilstrækkelige oplysninger af høj kvalitet ved den fremtidige udvælgelse af prioriterede stoffer. For at afspejle dette foreslår Kommissionen, at teksten afløses af følgende formulering:

»Kommissionen sikrer sammen med de berørte parter, jf. artikel 16, stk. 5, i direktiv 2000/60/EF, at de data vedrørende stoffer og udsættelse for dem, som kræves til gennemførelse af COMMPS-proceduren, stilles til rådighed under hensyntagen til bestemmelserne i Fællesskabets relevante lovgivning.«

3.4. Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret

Ændringsforslag 17, 18 og 19 sætter i bilaget til det ændrede forslag fodnote (***) ved yderligere tre prioriterede stoffer, diuron (nr. 13), isoproturon (nr. 18) og simazin (nr. 28), hvad der betyder, at de skal tages op til revision, som fastsat i fodnoten. Begrundelsen for at ændre disse stoffers status er især bekymring for drikkevandsforsyningen. Men for det første fandt Kommissionen ikke i sin vurdering på grundlag af de seneste oplysninger, at disse tre prioriterede stoffer opfyldte kriterierne for identificering som prioriterede farlige stoffer, og for det andet beskyttes overfladevand, der benyttes til udvinding af drikkevand, under alle omstændigheder fuldt ud af den opstilling af kvalitetsstandarder og emissionskontrollforanstaltninger, som er fastsat for alle prioriterede stoffer. Sammen med den igangværende vurdering i henhold til Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽¹⁾, vil det blive sikret, at anvendelse af disse stoffer er uden risiko for sundhed og miljø. Der er derfor ikke for tiden grund til yderligere ængstelse, der kunne begrunde en identificering som »prioriteret farligt stof«. Kommissionen kan derfor ikke acceptere disse ændringsforslag.

4. KONKLUSION

Under henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som beskrevet i det foregående.

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1.